

ဝိမာနဝတ္ထုအဂ္ဂကထာနိဿယ။

ဒုတိယတွဲ။

နမော၊ တဿဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဿ။

၄-မဇ္ဈိမကဝင်-၁-မဇ္ဈိမကဝိမာနဝတ္ထု။

မဇ္ဈိမကဝဂ္ဂေ၊ မဇ္ဈိမကဝင်၌၊ မဇ္ဈိမကေ ဝိမာနသိဝိသောဝဏ္ဏံ ဝါလုကသန္တတေတိဇ္ဈန္တံ၊ မဇ္ဈိမကဝိမာနသိဝိသောဝဏ္ဏံ ဝါလုကသန္တတေဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ မဇ္ဈိမကဝိမာနံ၊ မဇ္ဈိမကဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ အနန္တေ၊ ဝိမာနေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ပါရိစ္ဆတ္တက ဝတ္ထု၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ မဏ္ဍပ်၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊ သတ္တာရံ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဧတိ၊ ပေးလှူ၏၊ တေနဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ကုလဒါဝီ၊ အမျိုးကျွန်မသည်၊ အန္ဓဝနေ၊ သူကန်းတော၌၊ သုပုပ္ဖိတံ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော၊ သာလေရက္ခံ၊ အင်ကြင်းပင်ကို၊ ဒိသွား၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်၌၊ ဝုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပတိရေဟိ၊ လျှော်မြင်တို့ဖြင့်၊ အာရုဏိတွာ၊ သိကုံး၍၊ ဝဋ်သကေးဦးဆောင်ပန်းတန်ဆာတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ မုတ္တပုပ္ပါနိစ၊ အညွှာကြွေ လွှတ်ကုန်သော ပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဝုပ္ပါနံ၊ အညွန့်ပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူခဲ့၍၊ နာရံ၊ မြို့တွင်းသို့

၂ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ပဝိဋ္ဌာမဝင်သည်ရှိသော်၊ တသို့ မဏ္ဍပေ၊ ဆိုမဏ္ဍဝိန္ဒ၊ ယုဂန္ဓရပဗ္ဗတကုန္တိ၊
ယုဂန္တုရ် တောင်ဝှမ်းကို၊ ဩဘာသယ မာနံ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေ
သော၊ ဗာလသူရိယံ၊ ဝိယ၊ တက်သစ်စသော နေမင်းကဲ့သို့၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏဗုဒ္ဓရံ
သိယော၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ ဣတံ
တော်မူ၍၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္တိ၊ စိတ္တဒါသဒ္ဓါယု၊ ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေဟိ
ဝုပ္ပဟိ၊ ဆိုပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်ကြီးမူဇော်လျက်၊ ဝဋ်သကာနိ၊ ဦးဆောက်ပန်း
တန်ဆာ တို့ကို၊ အာသနဿ၊ နေရာတော်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှာဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဣတရာနိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဝုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့
ကိုလည်း၊ ဩဘိရိတ္တာ၊ ကြံ့ပြန့်၍၊ သတ္တဝံ၊ ရှိသေတွာ၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိတံ၊ လကျာရစ် လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ သာဇ္ဇုတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အပရတာဂေ၊ နောက်
အဘို့၌၊ ကာလံကတွာ၊ သေလွန်၍၊ တာဝတိံ၊ သေသု၊ တာဝတိံ သာနတ်
ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပုဇ္ဈာ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံ သာ နတ်ပြည်၌၊ တဿာ၊
ထိုနတ်သမီးအား၊ ရတ္တပလိကမယံ၊ နိသောဖန်စစ်ဖြင့် ငြီးသော၊ ဝိမာနံ၊
ဝိမာန်သည် လည်းကောင်း၊ တဿာ၊ ထိုဝိမာန်၏လည်း၊ ဝုရုတော၊ ရှေ့မှ
သုဝဏ္ဏဝါလုက သန္တရိတံ၊ ရွှေသွယ်တို့ဖြင့်ခင်းအပ်သော၊ ဘူမိတာဝံ၊ မြေ
အဘို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ သာလဝနံ၊ အင်ကြင်း
တောသည် လည်းကောင်း၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ သာဒေဝတ၊
ထိုနတ်သမီးသည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိမာနတော၊ ဘုံဝိမာန်မှ၊ နိက္ခ
မိတွာ၊ ထွက်၍၊ သာလဝနံ၊ အင်ကြင်းတောသို့၊ မဝိသတိ၊ စင်၏၊ တဒါ၊ ထို
အခါ၌၊ သာလသာခါ၊ အင်ကြင်းခက်တို့သည်၊ ဩနမိတွာ၊ ညွတ်ကုန်၍၊
တဿာ၊ ထိုနတ်သမီး၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ကုသုမာနိ၊ ယံန်းတို့ကို၊ ဩကိ
ရန္တိ၊ ကြံကုန်၏၊ အာယသ္မာ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံ
သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေနေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ တံ၊ ထိုနတ်သမီး၏ အထံသို့၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်၍၊ မဉ္ဇိဋ္ဌကေ၊ ဝိမာနသို့
(လ)ဖသန္တိ၊ မဉ္ဇိဋ္ဌကေ ဝိမာနသို့ (လ)ဖလံဟူကုန်သော၊ ဣမာဟိ၊ ဂါထာ
တို့၏၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။

ဤဒေဝတောနတ်သမီးတွံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ မဉ္ဇိဋ္ဌကေ၊ နိမောင်း
သောအဆင်းရှိသော၊ ဝိမာနသို့၊ ဝိမာန်၌၊ သောဝဏ္ဏဝါလုကသန္တတော၊
ရွှေသွယ်တို့ဖြင့်ခင်းအပ်သော၊ ဘူမိတာဝဂေ၊ မြေအဘို့၌၊ ယုပ္ပဝါဒိတေ၊ သုပ္ပဝါဒိ

၈-မဇ္ဈိမကဏ္ဍ-၂-မဇ္ဈိမကဏ္ဍနိကာယ

၉

တောန၊ ကောင်းစွာဘိးမှုတ်အပ်သော၊ ပဉ္စဝိကောန၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော၊ တုရိယောန၊ စည်မျိုးဖြင့်၊ ရမသိ၊ မွေ့လျော်၏။ တဝ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ သုစရိတသိက္ခိန၊ သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသော အတတ်သည်သည်။ နိဇ္ဈိတာ၊ ဖန်ဘင်းအပ်သော၊ ရတနာမယာ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော၊ တဗ္ဗာရိမာန၊ ထိုမိမာန်မှ၊ ဩရုပ္ပာ၊ ဆင်းသက်၍၊ သဗ္ဗကလိကံ၊ ခပ်သိမ်းသောကာလ၌ ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ ပုပ္ဖိဘံ၊ ပွင့်သော၊ သာလဝနံ၊ အင်ကြင်းတောသို့၊ တံ၊ သင်နတ်သမီးသည်။ ဩဂါဟသိ၊ သက်ဝင်၏။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တံ၊ သင်နတ်သမီးသည်။ ယသယသေဝတ၊ အကြင်အကြင်သို့ သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သာလသ၊ အင်ကြင်းပင်၏၊ မူလေ၊ အနီး၌၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်၏။ ရုရတ္တမော၊ သစ်ပင်တကုသိုလ်ကံ၊ မြတ်သော၊ သောသော၊ သာလေ၊ ထိုထိုအင်ကြင်းပင်သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့၊ ဩဏမိတော၊ ညှက်၍၊ ပုပ္ဖိနိ၊ ပန်းပွင့်တို့ကို၊ ရုပ္ပတိ၊ ချွေချ၏။ တဝ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ သာလဝနံ၊ အင်ကြင်းတောသည်။ ဝါတေရိတံ၊ လေဖြင့်တုန်လှုပ်သည်။ အာရတံ၊ ယှဉ်းညှင်းသော လေသည် ခပ်အပ်သည်။ ဒိဒေဝေဝိတံ၊ ငှက်အပေါင်းတို့၌ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ၊ ထိုအင်ကြင်းတော၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်၊ မဇ္ဈ၊ သကော၊ မဇ္ဈသကအမည်ရှိသော၊ ရုက္ခောယတ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့သို့၊ ပါတိ၊ ပြန်လျှင်၏။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တဝ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ဧတံသုဝိဂန္ဓံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောစင်ကြယ်သော အနံ့သည်။ စာယသေ၊ မွေးကြိုင်၏။ အမာနုသံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံသည်၊ ပဿတိ၊ ထင်မြင်၏။ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ကိဿကဗ္ဗဿ၊ အဘယ် ဟုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးနည်း။ ပုပ္ဖိတာ၊ ငါသည် မေးအပ်သော၊ တံ၊ သင်နတ်သမီးသည်။ မေ၊ ငါအား၊ အဝိက္ခ၊ ဖြေကြားလော့။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်းမဇ္ဈိမကဏ္ဍနိကာယသို့၊ မဇ္ဈိမကဏ္ဍနိကာယသို့ ဟူသည်ကား၊ ရုက္ခဗလိကမယော၊ နိမောင်းသော အဆင်းရှိသော ဖန်ဖြင့်ပြီးသော၊ ရိမာန၊ မိမာန်၌၊ သိန္န၊ ဝါရကဏ္ဍိရ မကုဇ္ဇသဒိသဝဏ္ဏံ၊ ကြောင်ပန်းငုံကုသား၊ အလတ်အငုံ နှင့်တူသော အဆင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မဇ္ဈိမံ၊ နိမောင်းသောအဆင်းကို၊ မဇ္ဈိမကန္တိ၊ မဇ္ဈိမကံဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သေဝဏ္ဏဝါလုကသန္တတေတိ၊ သေဝဏ္ဏဝါလုကသန္တတေဟူသည်ကား၊ သမန္တဏေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိပုဂ္ဂိုလ်တို့တို့၊ ကြံပြု၍ အပ်ကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏဝါလုကတိ၊ ရွှေသံတို့ဖြင့်၊ သန္တတသုမိတာဂေ၊ ခင်း

ဓိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

၈

အပ်သောမြေအသို့၌၊ ရမသိသုပ္ပဝါဒိတေတိ၊ ရမသိသုပ္ပဝါဒိတေဟူသည်
ကား၊ သုဠပဝါဒိတေန၊ ကောင်းစွာတီးမှုတ်အပ်သော၊ ပဉ္စဂီကေန၊ အင်္ဂါ
ငါးပါးရှိသော၊ တူရိယေန၊ စည်မျိုးဖြင့်၊ အဘိရမသိ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါး၏၊
နိဋ္ဌိတာရတနမယာတိ၊ နိဋ္ဌိတာရတနမယာဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်နတ်
သမီး၍၊ သုစရိတသိပ္ပိနာ၊ သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံ တည်းဟူသော အတတ်
သည်သည်၊ အဘိနိဋ္ဌိတာ၊ အထူးသဖြင့်ဖန်ဆင်းအပ်သော၊ ရတနာမယာ၊
ရတနာဖြင့် ဖြီးသော၊ ဝိမာနာ၊ ဗိမာန်မှ၊ ဩဂါဟသိတိ၊ ဩဂါဟသိဟူ
သည်ကား၊ ပရိသတိ၊ ဝင်၏၊ သဗ္ဗကာလိကန္တိ၊ သဗ္ဗကာလိကံဟူသည်
ကား၊ သဗ္ဗကာလေ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသော၊ သဗ္ဗဥတု
သပ္ပာယ်၊ အလုံးစုံ ဥတုသုံးပါးနှင့် လျောက်ပတ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
သဗ္ဗကာလပုပ္ဖနကံ၊ အခါခပ်သိမ်းပွင့်သော၊ ဝါတေရိတန္တိ၊ ဝါတေ
ရိတံဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝုပ္ပါနိ၊ ပန်း
ပွင့်ဘို့သည်၊ ဩကိရန္တိ၊ ကြံကုန်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါ
တေန၊ လေသည်၊ ဤရိတံစလိတံ၊ ဟွတ်အပ်၏၊ အာရုတန္တိ၊ အာရုတံဟူ
သည်ကား၊ မနွေန၊ ညှင်းညှင်းမွှေးသော၊ မာရုတေန၊ လေသည်၊ သဏိကံ၊
ညှင်းညှင်းသာသာ၊ ဝိရူပယမာနံ၊ ခပ်အပ်သည်၊ ဒိဓသေဝိတန္တိ၊ ဒိဓသေ
ဝိတံဟူသည်ကား၊ မယူရကောဋ္ဌာ၊ ကောကိဿဒိ သကုဏ သံဇောဟိ၊
ဥဒေါင်းထိုးကြာ ဥဩသော ဌက်တို့သည်၊ ဥပသေဝိတံ၊ အမြဲမပြတ်
မှိတ်အပ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ဝုဠာ၊ မေးအပ်သော၊
သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ အဟံမနုဿေသု(လ)မနာ မယာတိ၊
အဟံမနုဿေသု(လ)မနာမယာဟူ၍၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊
ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီ။ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တကာတော်မသည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့
၌၊ မနုဿတူတာ၊ လူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အယျိရကုလေ၊
အရှင်၏အိမ်၌၊ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
အဟံ၊ တကာတော်မသည်၊ မဏ္ဍလေ၊ မဏ္ဍပ်၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော
ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ သာလပုဗ္ဗေဟိ၊ အင်ကြင်းပန်းတို့
ဖြင့်၊ ဩကိရိ၊ ကြံမြန်ခဲ့ဘူး၏။ ။ အဟံ၊ တကာတော်မသည်၊ သုကတံ၊
ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ သာလပုဗ္ဗမယံ၊ အင်ကြင်းပန်းဖြင့်ဖြီးသော၊ ဝဋ်
သကဉ္စ၊ ဦးဆောက်ပန်း တန်ဆာကိုလည်း၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိပါဏီသိ၊ မိမိလက်တို့

၄-မဇ္ဈိမ္မကဝဂ်-၁-မဇ္ဈိမ္မကဝိမာနဝတ္ထု။

၅

ဖြင့်၊ ဥပနာမေသိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏။ ၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကုသလံ၊ အပြစ် မရှိကောင်းသော အကျိုးကိုပေးခြင်းလာကွဏာရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏိတံ၊ မြတ် စွာဘုရားသည် ခြီးမွမ်းတော် မူအပ်သော၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ တကောတော်မသည်၊ အပေတသော ကားကင်းသောစိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည် အနာမယာ၊ ဘေးရန် ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမ္ပမောဒါမိ ကောင်းစွာ မွေ့လျော်စံပျော်၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အယျိရကုလေတိ၊ အယျိရကုလေဟူသည် ကား၊ အယျကုလေ၊ အရှင်၏အိမ်၌၊ သာမိကဝေပော၊ အရှင်၏အိမ်၌၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဟုန္တိ၊ အဟုံဟူသည်ကား အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဩကိရိန္တိ၊ ဩကိရိဟူသည်ကား၊ မုတ္တပုဗ္ဗ ဟိ၊ ပွင့်ညွှာမှ လွတ်ကုန်သော ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဝိပွကိရိ၊ ကြံဖြန့်ခဲ့ဘူး၏။ ၊ ဥပနာမေသိန္တိ၊ ဥပနာမေသိဟူသည်ကား၊ ပူဇာဝသေန၊ ပူဇော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏။ ၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စကားသည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအင်ပြီးသော နည်း ရှိသည်သာလျှင်ဟည်း။ ၊ မဇ္ဈိမ္မကဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ မဇ္ဈိမ္မကဝိမာန ဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

၄-မဇ္ဈိမ္မကဝဂ်-၂-ပာသာယာရိမာနဝတ္ထု။

ပာသာယာရဝရဝဏ္ဏာနိဘေတိဇ္ဈဒံ၊ ပာသာယာရဝရဝဏ္ဏာနိဘေဟူသော ဤဝိမာန ဝတ္ထုသည်၊ ပာသာယာရိမာနံ၊ ပာသာယာရိ ဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အတတ်နည်း၊ ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ တော်မူ၏၊ ဧတနခေါပနသမ ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ၌၊ အညတရော၊ တယောင်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ မဟာ မောဂ္ဂလိနတ္ထေရေ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလိနမထေရ်၌၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန် အကြူးအထူးကြည်ညိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကာ၏၊ ဧကော၊ တယောင်သော၊ မိတာ၊ သမီးသည်၊ သဒ္ဓါပသန္ဓာ၊ သဒ္ဓါကြည်ညို ခြင်းရှိ၏၊ သာဝိ၊ ထိုသမီးသည်လည်း၊ ထေရေ၊ အရှင်ဟော မောဂ္ဂလိန မထေရ်၌၊ ဂရုစိတ္တိကာရ ဗဟုလား၊ အလေးအမြတ် အရှိအသေပြုခြင်းလျား

၆ မိမိနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သည်။ ဟောထီး၊ ဖြစ်၏။ အထူးထို အခါ၌၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အာယသ္မာ
မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံ မထေရ်သည်။ ရာဇဂဟေ၊
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဝိဿာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်း၌။ စရန္တော၊ ကြွေတော်မူသည်
ရှိသော်၊ တံကုလံ၊ ထိုဥပါသကာ၏အိမ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူ၏။
သာ၊ ထိုသမီးသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သောမနဿဇာတာ၊
ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊
ခင်း၍၊ တဉ္စ၊ ထိုနေရာ၌၊ ထေရေ၊ မထေရ်သည်။ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်နေထော်
မူသည်ရှိသော်၊ သုမနမာလာယ၊ မြလေးပန်းဖြင့်၊ ပုဇိတွာ၊ ပူဇော်၍၊ မရရံ၊
ချိုမြိန်သောအရသာရှိသော၊ ဂုဇ္ဇဟဏိတံ၊ တင်လဲခဲသိုးထေရ်သာ၊ မထေရ်
၏၊ ဧတ္ထေ၊ သပိတ်၌၊ အာကိရိ၊ လောင်း၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အနုမော
ဒိတုကာမော၊ အနုမောနာပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်
မူ၏။ သာ၊ ထိုသမီးသည်။ ဗာရာဏသီယ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်
၌နေသောသူ၏။ ဗဟုကိစ္စတာယ၊ များသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အနောကာသတံ၊ တရားတော်ကိုနုခြင်း၌၊ အခွင့်မရသည်၏ အဖြစ်ကို၊
ပဝေဒေတွာ၊ ကြားလျှောက်၍၊ အညတ္ထိ၊ ဒိဝသေ၊ တပီးသောနေ၌၊ ဓမ္မံ၊
တရားတော်ကို၊ သောသသာမိတိ၊ နာပါအံ့ဟူ၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊
ရှိခိုး၍၊ ဥယျာဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ တဒဟေဝစ၊ ထိုနေ့၌သလျှင်လည်း၊
ကာလံကတွာ၊ ရုစေ၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌၊
နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အာယသ္မာ မဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂ
လာနံမထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးအစဉ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်
တော်မူ၍၊ ပာသသရ(လ)ဖလန္တိ၊ ပာသသရ(လ)ဖလံဟူကုန်သော၊ ဣမာ
ဟိဂါထာဟိ၊ ဤသုံးဂါထာ တို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ မေးတော်မူ၏။ ပတဿရ
ဝရုဇ္ဈနိဘေ၊ ပြီးပြီ၊ ပြက်ထွက်သောအရောင်အဆင်းလည်း ရှိသော၊ သု
ရတ္တဝတ္ထဝသန၊ နီမြန်းသောအဝတ်ကိုကောင်းစွာဝတ်ခြင်းလည်းရှိသော၊
မဟိဒ္ဓိကေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော၊ စန္ဒနရုဗိရုဇ္ဈေ၊ ဂေါထိတစန္ဒကူး
နံသာဖြင့် ထူထဲစွာ ခါခါဖန်ဖန် လိမ်းကျက်သကဲ့သို့ ကောင်းစွာနိုးသာ
ကိုယ်ရှိသော၊ သုဘေ၊ တင့်တယ်ခြင်းလည်းရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။
ကာ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ တုံ၊ သင်သည်။ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဝဇ္ဇသေ၊ ရှိခိုးတိ
သနည်း။ «တဇ္ဇေ၊ ကောင်းမြတ်သော အဆင်းရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်
သမီး၊ နန္ဒနေဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်တော်၌၊ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်နေသော၊ ဒေဝ
ရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်။ ဝိရောစတိဇ္ဈာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ယတ္ထ။

အကြွပ်ပလ္လင်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒာ၊ ထိုင်နေသော၊ ထွံးသင်နတ်သမီးသည်၊ ပိရော
 စသိ၊ တင့်တယ်၏။ တေ၊ သင်၏။ တာမိသော၊ လိုလျှို သဘောရှိသော၊
 ပလ္လင်ကံ၊ အိပ်ရာပလ္လင်သည်လည်း၊ မဟာပလ္လင်၊ များသောအထိုးရှိ၏၊
 နာနာရတန၊ မိတ္တိဟော၊ အထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့်၊ ဆန်းကြယ်၏၊ ရှစ်
 ရော၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၏။ ထွံးသင်သည်၊ ဂုဏ်ရှေးဟင်္ဌ၊ ကိသုစရိ
 တံ၊ အာသံသို့သော သုရိုက် ကုသိုလ်ကံကို၊ အစစ်၊ ကျင့်ခဲ့ဘူးသနည်း၊
 တဒ္ဒေ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ဧဝသော၊ နတ်သမီး၊ ထွံးသင်နတ်သမီးသည်၊
 ကိဿကမ္မဿ၊ အာသံ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပိတိကံ၊ အကျိုးကို၊ ဧဝလော
 ကတ္ထိ၊ နတ်ပြည်၌၊ အနုဘောသိ၊ ခံစားရသနည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊
 ကိဿကမ္မဿ၊ အာသံကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးနည်း၊ ပုစ္ဆိတာ၊ ငါ
 မေးအပ်သော၊ ထွံးသင်နတ်သမီးသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာမိက္ခ၊ ဖြေကြား
 လော၊ ။

တဗ္ဗ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပဏသမ္ပရေမ ဝတ္ထုနိဘောတိဋ္ဌေ၊ ပဏသမ္ပ
 ရေမ ဝတ္ထုနိဘောဟူသော ဤပုဒ်၌၊ နိဘာတိဗိဗ္ဗတံ၊ ထွန်းပတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ နိဘာ၊ နိဘာမည်၏။ ဝတ္ထောဝ၊ အဆင်းသည်သာလျှင်၊ နိဘာ၊
 ထွန်းတောက်ပတတ် သည်တည်း၊ ဝတ္ထုနိဘာ၊ အဆင်းသည်သာလျှင်
 ထွန်းတောက် ပတတ်သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဩတဝသနတော၊
 ထွန်းတောက် ပတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဏသမ္ပရေ၊ ပြီးပြီးပြတ်
 ရှိသော၊ ဗာပိဒေါသာတာဝေန၊ အရေး၏ဆိုဘွယ်အပြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝရာဥတ္တမ၊ မြတ်သော၊ ဝတ္ထုနိဘာ၊ ထွန်းတောက်ပသောအဆင်း
 သည်၊ ဧကိဿ၊ ထိုနတ်သမီးအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ တသွယ်၊ ထိုကြောင့်၊
 ပဏသမ္ပရေမ ဝတ္ထုနိဘာ၊ ပဏသမ္ပရေမ ဝတ္ထုနိဘာမည်၏၊ အာမန္တနဝသေန၊
 ရှေးရှု ခေါ်ဝေါ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဏသမ္ပရေ ဝတ္ထုနိ ဘောတိ၊
 ပဏသမ္ပရေ ဝတ္ထုနိဘာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုရတ္တဝတ္ထဝသနေတိ၊
 သုရတ္တဝတ္ထ ဝသနေဟူသည်ကား၊ သုဠုရတ္တဝတ္ထနိဝတ္ထေ၊ ကောင်းစွာနိ
 သောအဝတ်ကို ဝတ်ခြင်းလည်း ရှိသော၊ စန္ဒနရုမိရဂတ္ထေတိ၊ စန္ဒနရုမိရ
 ဝတ္ထေဟူသည်ကား၊ စန္ဒနာနုလိတ္တံပိယ၊ ဂေါသိတ စန္ဒကူးဖြင့် လိမ်းကျံ
 သကဲ့သို့၊ ရုမိရဂတ္ထေ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော ကိုယ်အမိတ်လည်းရှိသော၊
 ဂေါသိတစန္ဒနေန၊ ဂေါသိတစန္ဒကူးဖြင့်၊ ဗဟလတရာ နုလိတ္တံပိယ၊ ထူ
 ကပ်စွာလိမ်းကျံအပ်သကဲ့သို့၊ သုရတ္တမနုညသရိရာဝယဝေ၊ ကောင်းစွာ
 နီမြန်းနှစ်သက်ဘွယ်သောကိုယ်အမိတ်ရှိသော၊ ဣတိ၊ အလယ်၊ ဤသည်ကား၊

၈ ပိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စန္ဒနာ နုလေပနေန၊ စန္ဒကူး
 နံသာကို ခါခါဖန်ဖန် လိမ်းကျံသဖြင့်၊ ရုမိရတရဝတ္ထေ၊ အလွန်နှစ်သက်
 ဘွယ်သောကိုယ်ရှိသော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေနေန၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်
 သည်၊ ဝုဠာ၊ မေးအပ်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီးသည်၊ ပိဏ္ဍာယ (လ) မယာ
 ဒေဝါတိ၊ ပိဏ္ဍာယ (လ) မယာ ဒေဝါဟူတုန်သော၊ ဣမာဟိဂါယာဟိ၊ ဤ
 ငါးဂါယာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီ၊ ဩန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊
 တကာတော်မသည်၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းအကျိုးငှါ၊ စရန္တဿ၊ ထွဉ့်
 လည်ကြသွားသော၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ မာလဉ္စ၊ ရလေးပိန်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဖာဏိတဉ္စ၊ တင်လဲကို လည်းကောင်း၊ အဒဉ္စ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊
 တဿကဉ္စဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ ဣဒံပိပါကံ၊ ဤအကျိုးကို၊ ဒေဝလော
 ကသ္မိ၊ နတ်ပြည်၌၊ အနုဘောသိ၊ ခံစားသုံးဆောင်ရ၏၊ ဩန္တေ၊ ရှင်ပင်
 ဘုရား၊ မေ၊ တကာတော်မအား၊ အနုတာပေါစ၊ နောင်တတဖန် ပူပန်ခြင်း
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ တကာတော်မအား၊ အပရန္တံ၊ ချွတ်ယွင်း
 ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခိတဉ္စ၊ ဆင်၊ ရဲခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 ဓမ္မရာဇေန၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသောဘုရားမြတ်သည်၊ သုဒေသိတံ၊
 ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သာဟံ၊ ထိုတ
 ကာတော်မသည်၊ နာသောဟိ၊ မနာခဲ့လေမိ၊ ဩန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊
 တံတဿ၊ ထိုသို့တရားကို မနာရခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း၏ အကြောင်း
 ဖြစ်သောကြောင့်၊ တံတုယံ၊ ထိုအရှင်ဘုရားအား၊ အဟံ၊ တကာတော်မ
 သည်၊ ဝဒါမိ၊ ချောက်ထားပါ၌၊ မေ၊ တကာတော်မသည်၊ ကောမိယော
 ကောမိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သောသူကို၊ အနုကန္တိယော၊
 သနား ခြီးမြှောက်အပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုသနားခြီးမြှောက်
 အပ်သောသူကို၊ ဓမ္မသု၊ တရားတို့၌၊ သမာဒပေထ၊ ဆောက်တည်၍ကျင့်
 ပါစေတုန်၊ ဓမ္မရာဇေန၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်သည်၊
 သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော် မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊
 သုကောယျာထ၊ နာပါစေတုန်၊ ဩန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ ယေသံ၊ အကြင်
 နတ်တို့အား၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌
 လည်းကောင်း၊ သံဃာရတနစ၊ သံဃာရတနာ၌လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံ
 ကြည်ခြင်းသဒ္ဓါတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ မေ၊ တကာ
 တော်မကို၊ အာယုနာစ၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသသစ၊
 အခြံအရံ များခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သိရိယာ၊ ဘုန်းပညာဖြင့် လည်း

ကောင်း၊ ပသာယာဝေန၊ တန်ခိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတိဝိသရာစန္ဒိ၊ သာလွန်၍
 တင့်တယ်ကုန်၏။ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ယောဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့
 သည် မယာ၊ တကာတော်မယက်၊ ဝဇ္ဈန္တန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ ဥတ္တရိ
 တရာ၊ သာလွန်ကုန်၏။ မဟိဇ္ဈိကတရာ၊ အထူးသဖြင့် တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ
 ကုန်၏။ တေစ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း၊ ရတနတ္ထယော၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏
 အပေါင်း၌၊ အတိပ္ပသန္နာဇေ၊ အလွန်ကြည်ညိုကုန်သည်သာလျှင်၊ တဝန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာရှိတွင်၊ မာလန္တိ၊ မာလံဟူသည်ကား၊ သုမနပုပ္ဖံ၊
 မုလေးမန်းကို၊ ဗာဏိတန္တိ၊ ဗာဏိတံဟူသည်ကား၊ ဥန္တုရသံ၊ ကြံရည်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကတဗာဏိတံ၊ ပြုအပ်သောတင်လဲတည်း။ အနုတာ
 ပေါတိ၊ အနုတာပေါဟူသည်ကား၊ ဝိပ္ပဋိသာရေ၊ နှလုံးမသာခြင်းတည်း။
 တဿ၊ ထိုနောင်ဘဖန် ပူပန်ခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အပရန္တရက္ခိ
 တဉ္စမောန္တကိ၊ အပရန္တရက္ခိတဉ္စမောန္တဟူ၍၊ အာဟ၊ ချိုငြိ၊ ဣဒါနံ၊
 ယခုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုအပရန္တရက္ခိတကို၊ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ သာဟံ
 ဓန္တနာသော သိန္တိဣမိနာ၊ သာဟံဓမ္မံ နာသေသဟိ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊
 ဒေသတိ၊ ပြု၍၊ သာအဟံ၊ ထိုတကာတော်မသည်။ တဒါ၊ ထိုအရှင်ဘုရား
 ကြွတော်မူ လာသောအခါ၌၊ ဒေသေတုကာမဿ၊ တရားဟောတော်မူ
 ခြင်း၌၊ အသိရှိသော၊ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ နုသုဏိံ၊
 မနာလိုက်မိ၊ ကိမိသံ၊ အတယ်သို့သောတရားကို၊ နုသုဏိံ၊ မနာလိုက်မိသ
 နည်း၊ သုဒေသိတံဓမ္မရာဇေနာတိ၊ သုဒေသိတံ ဓမ္မရာဇေန ဟူသည်ကား၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မဖောက်မပြန် သိတော် မူသော ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ အာဒိကာရာဏာဒိတာယစ၊ အာဒိကာရာဏအစ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧကန္တနိယျာနိကတာယစ၊ စင်စစ်ဝဋ်
 ဘင်းရဲမှထုတ်ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လွှာချာတံ၊
 ကောင်းစွာဟောတော် မူအပ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ ဓမ္မရာဇေန၊ တရားစင်ဖြစ်
 တော်မူသောဘုရားဖြစ်သည်၊ တဿသုဒေသိတတ္ထာ၊ ထိုသို့ကောင်းစွာ
 ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသဝနုဿစ၊ တရားတော်ကို
 မနာမိခြင်း၏သည်။ မာဒိသာနံ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ပေါ့တန်သိန်ဖြင်းသောသူ
 တို့အား၊ အနုတာပဟေတုသာဝကတ၊ နောင်တဖန်ပူပန်ခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သောကြောင့်၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားအား ဝဋ်

တုယံ၊ အရှင်တရားအား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ပာဿာတိတ္ထေ၊ ယဿဟူသောဤပုဒ်၌၊ ယောအဿာတိ၊ ယောအဿ
 ဟူ၍၊ ပဒေစ္ဆဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်အပ်၏၊ အနုကမ္မိယောတိ၊ အနုကမ္မိယော ဟူ
 သည်ကား၊ အနုကမ္မိတဗ္ဗော၊ သနားပြီးမြောက်အပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 ကောစိတိ၊ ကောစိဟူသည်ကား၊ ယောကောစိ၊ အကြင်အမှတ်ရှိသော
 သူကို၊ ဓမ္မေသုတိ၊ ဓမ္မေသုဟူသည်ကား၊ သီလသဒ္ဓါဓမ္မေသု၊ သီလအစရှိကုန်
 သောတရားတို့၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဓမ္မေဟိတိ၊ ဓမ္မေဟိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော
 ပါဌ်ရှိ၏၊ သာသနဓမ္မေ၊ ဆုံးမအပ်သော တရား၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိတိဣဒံ၊ ဟိဟူသောဤပုဒ်သည်၊ နိပါတ
 မတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝေဒနိပ္ပလ္လာသော၊ ဧကဝဇ်ကို
 ဗဟုဝဇ်ပြန်ခြင်းတည်း၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ အနုကမ္မိတဗ္ဗပုဂ္ဂလံ၊ သနား
 ပြီးမြောက်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သုဒ္ဓေသိတန္တိ၊ သုဒ္ဓေသိတံဟူသည်ကား၊
 သုဠုဒ္ဓေသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ တေမံအတိ
 ဝိရောစန္တိတိ၊ တေမံ အတိဝိရောစန္တိ ဟူသည်ကား၊ ရတနတ္ထယေဝ၊ ရတ
 နာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်း၌သာလျှင်၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်
 သော၊ ဧဝေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားတို့သည်၊ မံ၊ တကာတော်မကို၊ အတိတ္တ
 မိတွာ၊ လွှမ်းမိုးသာလွန်၍၊ ဝိရောစန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ပာဘဝေနာတိ၊
 ပာဘဝေနဟူသည်ကား၊ တေဇယော၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်
 ဖြင့်၊ အညေတိ၊ အညေဟူသည်ကား၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ယေဒေဝါ၊
 အကြင်နတ်တို့သည်၊ မယာတိဣဒံ၊ မယာဟူသောဤပုဒ်သည်၊ နိဿရေ၊
 ပဋိဝိအနက်၌၊ ကရေဝစနံ၊ ကရိုဏ်းပိဘတ်တည်း၊ ယေဒေဝါ၊ အကြင်
 နတ်တို့သည်၊ မယာ၊ တကာတော်မထက်၊ ဝဇ္ဈေန၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ဥတ္တ
 ရိတနံ၊ ထူးမြတ်လွန်ကဲကုန်သည် လည်းကောင်း၊ မဟိဗ္ဗိကတရာစ၊
 အထူးသဖြင့် တန်ခိုးကြီးကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ရတနတ္ထယေ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌၊
 အဘိပ္ပဿန္နာယေဝ၊ အလွန်အကြူးအထူးကြည်ညိုကြကုန်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိဣဒံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ သေသံ၊
 ကြွင်းကျန်သောစကားသည်၊ ဝုတ္တနုယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ပာဿာရိ ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ပာဿာရိဝိမာန ဝတ္ထု၏
 အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၂

၄-မဇ္ဈိမ္ဗူတဝဂ်-၃-နာဂဝိမာနဝတ္ထု

၁၀

၄-မဇ္ဈိမ္ဗူတဝဂ်-၃-နာဂဝိမာနဝတ္ထု

အလင်္ကာဘာမဏိ ကဉ္စနာဗိတန္တိဇ္ဇဒံ၊ အလင်္ကာဘာမဏိကဉ္စနာဗိတံ
 ဟူသောဤဝတ္ထုသည်၊ နာဂဝိမာနံ၊ နာဂဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထို
 ဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏ အနီးဖြစ်သော၊
 ဣသိပတနေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ကျရာဖြစ်သော၊ မိဂဒါယော၊ သားတို့အား
 ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သောမိဂဒါရန်တော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေန
 သယယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဗာရာဏသီဝါသီနိ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌ နေသော၊
 သဒ္ဓါပသန္နာ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သိလာစာရသမ္ပန္နာ၊
 သီလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိ
 ကာမသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဝတ္ထုယုဂံ၊ ဝုဆိုး
 အစုံကို၊ ဝါယာပေတွာ၊ ရက်စေ၍၊ သုပရိဇောတံ၊ ကောင်းစွာဗြဟ္မာဏ်လျှော်
 သည်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဥပသက်မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဘဂဝေတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ဣမံ
 ဝတ္ထုယုဂံ၊ ဤဝုဆိုးအစုံကို၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယံ၊
 အကြောင်းပြု၍၊ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတု၊ ခံတော်မူပါလော၊ ယံပဋိဂ္ဂဏ္ဍနံ၊ အကြင်
 ခံတော်မူခြင်းသည်၊ မေ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ဒီဃာရက္ခံ၊ ရှည်စွာသော နေ့
 ညဉ့်ပတ်သုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ အလယံ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟာနာ၊ တော်လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တံဝတ္ထုယုဂံ၊ ထိုဝုဆိုးအစုံကို၊ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတွာ၊ ခံတော်မူ၍၊
 တဿ၊ ထိုဥပါသိကာမ၏၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိ၊ မဂ်ဒိုလ်ဂိုရိုထိုက်သော
 အကြောင်း၊ ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဇေတု၊
 တရားတော်ကို၊ ဒေသသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒေသနာဝသ၊ နေ၊ ဒေသနာ
 တော်၏အဆုံး၌၊ သာ၊ ထိုဥပါသိကာမသည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သော
 တာပတ္တိဒိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ တည်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လည်သည့်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂေဟံ၊
 အိမ်သို့၊ အဂမသိ၊ သွားလေ၏၊ သာ၊ ထိုဥပါသိကာမသည်၊ နုစိနုသေဝေ၊
 မကြာမြင့်သောလျှင်၊ ကာလံ၊ ရတောခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာဝတိံသေ၊
 သုဘာပတိံသ၊ နတ်ပြည်ကို၌၊ ဥပပန္နာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၍၊ သက္ကဿ

၉၂

ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဧဝရာဇသေ။ သိကြားနတ်မင်း၏၊ ဝိယာ၊ ချစ်ခင်အပ်သော၊ ဝလ္လဘာ၊
 အကျင်းဝင်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ယသုတ္တရာနာမ၊ ယသုတ္တရာ
 အမည်ရှိသောနတ်သမီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ တဿာ၊ ထိုနတ်သမီး
 ၏၊ ပုညာနုဘာဝေန၊ ကောင်းမှု၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဟေမဇာလသန္တန္ဓော၊
 ရွှေကွန်ယက်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ကုဉ္ဇရဝရော၊ ဆင်မြတ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
 ဖြစ်လာ၏၊ တဿစ၊ ထိုဆင်၏လည်း၊ ခန္ဓေ၊ ကျောက်တုန်း၌၊ မဏိမယော၊
 ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ သုပညတ္တရတနပလ္လင်္ကော၊ ကောင်း
 စွာခင်းထားအပ်သောရတနာပလ္လင်ရှိသော၊ မဏ္ဍပေါ၊ မဏ္ဍပ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုဆင်၏၊ ခွီသုဒန္တေသုစ၊ နှစ်ချောင်းသော အတွယ်တို့၌
 လည်း၊ ကမလကုဝလယုန္တလ၊ ကြာနီကြာဖြူကုမုဒြာကြာတို့မှထွက်သော
 အချောင်းတို့ဖြင့်တော်၍ကုန်သော၊ ရမဏိယာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိကုန်
 သော၊ နွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ ပေါက္ခရဏိယော၊ ရေကန်တို့သည်၊ ပါတုရဟေ
 သုံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်တို့၌၊ ပဒုမကဏ္ဍိကာသု၊ ပဒုမ္မာ
 ကြာချပ်တို့၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ ဧဝမိတာ၊ နတ်သမီး တို့သည်၊
 ပဂ္ဂဟိတပဉ္စကိကတူရိယာ၊ ချီအပ်သော ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော တူရိ
 ယာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နန္ဒန္တိစေဝ၊ ကလည်းကကုန်၏၊ ဂါယန္တိစ၊ သိလည်း
 သိကုန်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ
 ပြည်၌၊ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့လျော်တော်မူသည်အားလျော်စွာ၊ ဝိဟရိတွာ၊
 နေတော်မူပြီး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ပေရိကံ၊ ဒေသစာရီကို၊ ပက္ကမိ၊ ကြွသွား
 တော်မူလေ၏၊ အနုပဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊
 ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတြိတိသံ သာ
 ဝတ္ထိသံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသမ္ဘုရား၏၊
 အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်သွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အဿ၊ ထိုအခါ၌၊ သာဒေတတာ၊
 ထိုနတ်သမီးသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အနုဘုယျာမနံ၊ ခံစားအပ်သော၊
 နိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်
 ၍၊ တဿာ၊ ထိုစည်းစိမ်ချမ်းသာ၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော
 ကုသိုလ်ကံကို၊ ဥပခာရေန္တိ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ ဝတ္ထယုဂဒါနကာရဏန္တိ၊ ပုဆိုးအစုံကို လှူခဲ့တူးသောကောင်း
 မှုကံလျှင်အကြောင်းရှိ၏ဟူ၍၊ ဥတွာ၊ သိမြင်၍၊ သဗ္ဗာတသောမနဿာ၊

ကောင်းစွာဖြစ်သော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ၊
 ဘုရားမြတ်၌၊ ပဿာဒဗဟုမာနာ၊ ကြည်ညိုခြင်းများစွာမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝဋ္ဋိကုကာမာ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ အလိုရှိရကား၊ အဘိဏ္ဍန္တယ၊ ညဉ့်ဦး
 ယာခလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သန်းခေါင်အခါ၌၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရဂတာ၊
 မြတ်သော ဆင်ကျောက်ကုန်းထက်၌စီးလျက်၊ အာကာသေန၊ ကောင်း
 ကင်ဖြင့်၊ အာဂတ္တံ၊ သာ၍၊ တတော၊ ထိုဆင်၏ကျောက်ကုန်းမှ၊ ဩတ
 ရိတွာ၊ ဆင်းသက်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဋိတု၊ ရှိခိုး၍၊ အဉ္ဇလီ၊
 လက်အုပ်ကို၊ ပဉ္စယု၊ ချီ၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သောပတ်သောအရင်၌၊
 အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ အာယသ္မာဝဂီ၊ သော၊ အရှင်ဝဂီသ
 မထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားမြတ်၏၊ အနုညာယ၊ ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း
 ဖြင့်၊ အလင်္ကာတာ၊ (လ)၊ ပသာသတိကံ၊ အလင်္ကာတာ၊ (လ)၊ ပသာသတိ
 ဟူကုန်သော၊ ဣမာဟိဂါထာဘိ၊ ဤသုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

မဟာနုဘာပေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဧဝိ၊ နတ်သမီး၊
 အလင်္ကာတာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော
 ကိုယ်ရှိသော၊ တံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ မဏိကဉ္စနာမိတံ၊ ထွန်းပကုန်
 သော ပတ္တမြားတို့ဖြင့် စီအပ်သော၊ သောဝဏ္ဏဇာလမိတံ၊ ရွှေကွန်ယက်
 တန်ဆာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ သုကပ္ပိတံ၊ ကောင်းစွာ ဖွဲ့အပ်သော
 တံခွန်ကုန်းနှီးရှိသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသော ကိုယ်လည်းရှိသော၊ ဂဇဝရံ၊
 ဆင်မြတ်သို့၊ အဘိရုပ္ပ၊ တက်စီး၍၊ ဝေဟာယသော၊ ဟင်းလင်းအပြင်
 ကောင်းကင်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ဆင်ကျောက်ကုန်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အန္တ
 လိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဣမ၊ ဤငါတို့၏အထံသို့၊
 အာဂမာ၊ လာရောက်၏။ ။ တေ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ နာဂဿ၊ ဆင်ပြောင်
 ၏၊ ဒုဝေသု၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဗန္ဓေသု၊ အစွယ်တို့၌၊ အဋ္ဌောဒကာ၊
 ကြည်လင်သော ရေရှိကုန်သော၊ ပေါက္ခရဏိယော၊ ရေကန်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိ
 တာ၊ ဗန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်တို့၌၊ ပဒုမိနိယော၊ ပဒုမာ
 ကြာတို့သည်၊ သုဗုလ္လော၊ ကောင်းစွာ ပွင့်ကုန်၏။ ပဒုမေသုစ၊ ပဒုမာကြာ
 တို့၌လည်း၊ ဘူရိယဂဏာ၊ ဘူရိယာအပေါင်းတို့သည်၊ ပဘိဇ္ဇဇေ၊ တဆဲ့
 နှစ်ပါးကုန်သော လယအပြားတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပြားခြင်းသို့ ရောက်
 ကုန်၏။ တဝ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ မနောဟရာယော၊ စိတ်နှလုံးကိုဆောင်
 တတ် ကုန်သော၊ ဣမာစ အဋ္ဌရာယော၊ ဤနတ်သမီးတို့ သည်လည်း၊
 နုတ္တိ၊ ကမြူးကုန်၏။ ဂါယန္တိ၊ သိခြင်းကိုလည်းပြုကုန်၏။ ။ မဟာနုဘာ

၁၄ မိမိနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ - ဒုတိယတွဲ

ဝေ။ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိနတ်သမီး၊ တွံ၊သင်နတ်သမီးသည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တာ၊ နတ်ဦးဖြစ်သော ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏။ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တွံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ ကိ'ပုညံ၊ အဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံကို၊ အကဝိ၊ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ကေန၊အဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့် တွံ၊သင်နတ်သမီးသည်၊ဝေဇလိတာနုဘာဝါ၊ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ကေန၊အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တေ၊သင်နတ်သမီး၏။ ဝဇ္ဇောစ၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗမိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ထွန်းပစေနိုင်သနည်း။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါယာတို့တွင်၊အလင်္ကတာတိ၊အလင်္ကတာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဘာရဏာဝိဘူသိတာ၊နတ်ဦးဖြစ်သော ခပ်သိမ်းကုန်သော တန်ဆာတို့ ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ တွံ၊သင်နတ်သမီးသည်၊မဏိကဉ္စနာမိတန္တိ၊မဏိကဉ္စနာမိတံ ဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗမာနေဟိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်သော၊ တေဟိ မဏိသုဝဇ္ဇောဟိ၊ ထိုပတ္တမြား ရွှေတို့ဖြင့်၊ အာဝိတံ၊စိခြယ်အပ်၏၊ သောဝဏ္ဏဇာလ ဝိတန္တိ၊သောဝဏ္ဏဇာလ မိတံ ဟူသည်ကား၊ဟေမဇာလသဉ္စန္ဒ၊ရွှေစင်ကွန်ယက်ဖြင့်ဖုံ လွှမ်းအပ်သော၊ မဟန္တန္တိ၊ မဟန္တဟူသည်ကား၊ ဝိပုလံ၊ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ သုကပ္ပိဟန္တိ၊ သုကပ္ပိတံ ဟူသည်ကား၊ ဝမနသန္ဓာဟဝသေန၊ သွားလိုချင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဠ၊သန္ဓိဉ္စ၊ကောင်းစွာဖွဲ့အပ်သော ဝေဟာယသန္တိ၊ ဝေဟာယသံဟူသည်ကား၊ ဝေဟာယသဘူတေ ဝေဟာယသဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဟတ္ထိဝိဓ္ဓေ၊ ဆင်၏ကျောက်ကုန်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အန္တလိက္ခေတိ၊အန္တလိက္ခေဟူသည်ကား၊ အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ အလင်္ကတာ မဏိကဉ္စနာမိတန္တိ ဝိ၊ အလင်္ကတာ မဏိကဉ္စနာမိတံ ဟူ၍လည်း၊ပါဠော၊ပါဠိရှိ၏၊ ဟိ၊ဆက်၍ပြဦးအံ့၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ဤပါဠိ၌၊ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ ဒေဝတေ၊နတ်သမီး၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောတန်ဆာတို့ဖြင့်၊အလင်္ကတာ၊တန်ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊တွံ၊သင်နတ်သမီးသည်၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောတန်ဆာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကတံ၊တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ မဏိကဉ္စနာမိတံ၊ ပတ္တမြား ရွှေတို့ဖြင့် စီချယ်မွန်းမံအပ်သော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒိဗ္ဗမာနေဟိ၊

ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်သော၊ မဏိဟိစ၊ ပတ္တမြားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ကမ္ဘနေဟိစ၊ ရွှေတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အလင်္ကာတ ကရုဏာဝသေန၊ တန်
 ဆာဆင်ခြင်းကိုပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စိတံ၊ စိချယ်မွန်း၊ မံအပ်သော၊
 ဟေမ ဇာလေဟိ၊ ရွှေကွန်ယက်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကုမ္ဘာလင်္ကာရာဒိ
 ဝေဒဟိ၊ ဦးကင်းတန်ဆာစသည်အပြာ၊ ရှိကုန်သော၊ ဟတ္ထာလင်္ကာရေ
 ဟိ၊ ဆင်တန်ဆာတို့ဖြင့်၊ စိတံအာမုတ္တံ၊ ဝတ်ဆင်အပ်သော၊ မဟန္တံဒေတိ
 ဝိသုပြဟန္တံ၊ အလွန်ကြီးသောကိုယ်ရှိသော၊ ဥတ္တမံဂဓံ၊ မြတ်သောဆင်
 ထက်သို့၊ အာရုဿ၊ တက်စီး၍၊ ဟတ္ထိဝိဗ္ဗိယ၊ ဆင်၏ ကျောက်ကုန်း၌၊
 နိသိန္ဒာ၊ ထိုင်နေလျက်၊ အာကာသေနဝေကောင်းကင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဣ
 အဋ္ဌာကံသန္တိကံ၊ ဤငါတို့၏ အထံသို့၊ အာဂတာ၊ လာရောက်သနည်း၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း။ ။
 နာဂဿဒန္တေသု ဒုဝေသုနိဗ္ဗိတာတိ၊ နာဂဿဒန္တေသု ဒုဝေသုနိဗ္ဗိတာ
 ဟူသည်ကား၊ ရောဂဏဿ၊ ရောဂဏ် အမည်ရှိသော၊ နာဂရာဇဿ၊
 ဆင်မင်း၏၊ ဇွိသုဒန္တေသု၊ အစွယ်နှစ်ချောင်းတို့၌၊ ဧဝေါက္ခရုဏိယော၊
 နှစ်ခုကုန်သော ရေကန်တို့ကို၊ သုဠုဝိရုမိတာဝိယ၊ ကောင်းစွာ စီရင်ဖန်
 ဆင်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဣမဿ၊ ဤဆင်၏၊ ဇွိသုဒန္တေသု၊ အစွယ်နှစ်ချောင်း
 တို့၌၊ ဧဝေါက္ခရုဏိယော၊ နှစ်ခုကုန်သောရေကန်တို့ကို၊ သုစရိတသိဗြိနာ၊
 သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ တည်းဟူသောအတတ်သည်သည်၊ သုဠု၊ ကောင်း
 စွာ၊ ဝိစရိတာ၊ စီရင်ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်၏၊ တုရိယဂဏာတိ၊ တုရိယဂဏာ
 ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝိကတုရိယသမူဟာ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိကုန်သော၊ တုရိယာ
 အပေါင်းတို့သည်၊ ပာဘိဇ္ဇာရတိ၊ ပာဘိဇ္ဇာရေ ဟူသည်ကား၊ ခွါဒသန္တံ၊ တံဆွဲ
 နှစ်ပါးကုန်သော၊ လယဘေဒါနံ၊ လယအပြားတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ပဘေဒံ၊ ပြားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပဇ္ဇေရေတိစ၊ ပဇ္ဇေရေ
 ဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ ပကာရေဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်၊ ဝါဒိယန္တိ၊ တီး
 မှုတ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ။ ဝေံ၊
 ဤသို့၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓော၊ မေးအပ်သော၊ ဧဝတေ၊ နတ်သမီး
 သည်၊ ဗာရာဏသိပဏံ (လ) ဝိသုတာဘိ၊ ဗာရာဏသိယံ (လ) ဝိသုတာ
 ဟူကုန်သော၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤသုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝိသုဇ္ဇေသိ၊ ဖြေ
 ပေ၏။ ။

၂၁

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တကာတတ်မသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာ
 ရာဏသိပြည်၌၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊

[illegible]

ဤဒေဝံနာမဤသို့သဘောရှိသည် မည်သော။ ဥဇ္ဇာရံပြန်ပြော ကြီးကျယ်သော၊ သူညံ့၊ ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တယာ၊ သင်သည်။ ဒုက္ခဗဟုလေ။ များသောဒုက္ခရှိသော၊ တေသ္မိမနုဿတ္တဘာဝေ၊ ဤလူ၏အဖြစ်၌၊ ဧ၊ ဤသို့ကြွေရှည်လေးမြင့်စွာ၊ နဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ မတည်အပ်မတည်သင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္တာဘာဘိသန္တိနာပိယ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော စေ့ဆော်ခြင်းရှိသကဲ့သို့၊ ပရိက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းကို၊ ကတေန၊ ပြုတတ်သော၊ ကဗ္ဗုနာ၊ ကံကြောင့်၊ အပ္ပါပသုကာ၊ နည်းသောအသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အညတရာပဇာပတိတိ၊ အညတရာပဇာပတိဟူသည်ကား၊ သောဠသသ ဘဿနံ၊ တသောင်းခြောက်လောင်ကုန်သော၊ မဟေတိနံ၊ နတ်ဒီသုများတို့တွင်၊ အညတရာ၊ တလောက်သော၊ ဒိသာသုပိသုတေသိ၊ ဒိသာသုပိသုတာဟူသည်ကား၊ နိသုဒ္ဓေဝလောကသု၊ နတ်ပြည်နှစ်ဝင်သို့၌၊ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရင်မျက်နှာတို့၌၊ ပါကဇ္ဇာပညာဘာ၊ လင်ရှားကျော်စောသော၊ ပဇာပတိ၊ မယားသည်၊ အဋ္ဌ၊ ဖြစ်၏၊ ဘာသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။နာဂဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ နာဂဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-မဇ္ဈိမ္မကဝဂ်-၄-အလောမာဝိမာနဝတ္ထု၊

အဘိက္ကန္တေနဝဇ္ဇေနာတိအာဝံ၊ အဘိက္ကန္တေနဝဇ္ဇေနဟူသောဤဝတ္ထုသည်၊ အလောမာဝိမာနံ၊ အလောမာဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ ကဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏ အနီး၌၊ ဣသိပတေန၊ ပစ္စကုဒ္ဓါဘိဇ္ဇာကျရာဖြစ်သော၊ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝန်တော၌၊ ဝိဟရေန္တေနတေ၊ မူသည်ရှိသော်၊ ဝုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါယေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုဖြင့်ဝတ်တော်မူ၍၊ ပတ္တစိဝရံ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ဝတ်ရုံလွယ်ယူတော်မူ၍၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဈာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းအကျိုး၌၊ ပါပိယိ၊ ဝတ်တော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၌၊ ကော၊ တလောက်သော၊ အလောမာနာမ၊ အလောမာအမည်ရှိသော၊ ဒုဂ္ဂတိတ္ထိ၊ သူတင်းရဲမသည်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္တိပိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ လှူငွယ်

၁၈ ပိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဝတ္ထုကို အပဿန္တိမမြင်သည်ဖြစ်၍ ဤဒိသမ္ဘိဤသို့ သဘောရှိသော
 ဣစ္ဆာသိဝတ္ထုကိုလည်း တကဝတော ဘုရားမြတ်အား မိန္ဒာပေးလျှာရသည်
 ရှိသော်မည်ငါ့အား မဟာပွလံကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည်တစ်သိ
 တိဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဤသို့ ဗန္ဓကွာ ကြံ၍ ပရိဘိန္ဒဝတ္ထု ပျက်သော
 အဆင်းရှိသော၊ အလောကံ၊ ဆားမရှိသော၊ သုက္ခကုမ္ဘာသံ၊ မယောမဲ့
 ခြောက်ကို၊ ဥပနေသိ ကပ်လျှာ၏။ တကဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ပဗ္ဗိပ္ပဟေ
 သိ၊ ခံတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုသူဆင်းရဲမသည်၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ အာရမ္မဏံ
 ကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ သောမနသံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဓေဝဒေသိ၊ ကြား၏။
 သာ၊ ထိုသူဆင်းရဲမသည်။ အပနာတာဂေ၊ နောက်အပိုင်း၊ ကာလံကတွာ၊
 ရတချိန်၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ
 ၏။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ အာယသ္မာ မဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလာန်သည်။ အဘိက္ခန္ဓန္တေန ဝဇ္ဇေန္တေန(လ)ဝဇ္ဇေန္တာစ တေ သဗ္ဗဒိသာ
 ပတာသတိတိ၊ အဘိက္ခန္ဓန္တေန ဝဇ္ဇေန္တေန(လ)ဝဇ္ဇေန္တာစ တေ သဗ္ဗဒိသာပတာ
 သတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မေးတော်မူ၏။ သာပိ၊ ထိုနတ်သမီးသည်လည်း တသား
 ထိုအရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီ။ တံဗျာ
 ကရဏံ ထိုသို့ဖြေကြားခြင်းကို၊ ဒဿေတံ၊ ပြခြင်းငှါ။ သာဒေဝတာအတ္တ
 မနာ(ပ)ယသ၊ ကမ္ဘာသိဒ္ဓံဗလန္တိ၊ သာဒေဝတာ အတ္တမနာ(ပ)ယသ၊
 ကမ္ဘာသိဒ္ဓံဗလံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး
 ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ တကောတော်မသည်၊ ဗာရာဏသိယံ၊
 ဗာရာဏသိပြည်၌၊ အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ နော၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊
 ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပသန္န၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ သေဟိပါဏိဘိ၊ မိမိလက်တို့ဖြင့်၊ သုက္ခကုမ္ဘာသံ၊ မယောမဲ့ခြောက်
 ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနု
 ဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ သုက္ခာယစ၊ ခြောက်သည်လည်း ဖြစ်
 သော၊ အလောကယစ၊ ဆားမရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကုမ္ဘာသပိဏ္ဍိ
 ယာ၊ မယောမဲ့ပိုင်၏။ ပလံ၊ အကျိုးကို၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပဿ၊ ရှုတော်
 မူပါလော၊ သုခိတံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သော၊ အလောမံ၊ အလောမ
 အနည်ရှိသော၊ မံ၊ တကောတော်မကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သုခံ၊
 စီးပွားချမ်းသာကို၊ ဣန္ဒြန္တော၊ အလိုရှိသော၊ ကော၊ အတယ်မည်သောသူ
 သည်၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ နက၊ မိသတိ၊ မပြတ်နေရအံ့နည်း။ မဟာနု
 ဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထို

၄-မဇ္ဈိမကဏ္ဍ-၄-အလောမာရိမာနဝတ္ထု၊

သို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေတကာတော်မသည်၊ တော
ဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အဆင်းအဆုတ်သည်၊ ဇာတော၊
ဖြစ်၏၊ မေတကာတော်မ၏၊ ဝဇ္ဇော၊ အဆုတ်အဆင်းသည်လည်း၊
သဗ္ဗဒိသော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပသာသတိ၊ ထွန်းလင်း
တောက်ပစေနိုင်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ အလောမံသုခိတံဒိသွာတိ၊ အလောမံသုခိတံဒိသွာ
ဟူသည်ကား၊ အလောမံဒိနာမ အလောမာအမည်ရှိသော တကာတော်မ
ကိုလည်း၊ သုက္ခကုဋ္ဌာလံ၊ ခြောက်သောမယောမုံကို၊ ဒတော၊ ပေးလှူ၍၊
ဝေံ၊ ဤသို့ဒိဗ္ဗသုခနုနုတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ သုခိတံ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းသို့ရောက်သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကောပုညံနုကရိယသတိတိ၊ ကော
ပုညံနုကရိယသတိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟိတသုခံ၊ စီးပွားချမ်း
သာခြင်းကို၊ ဣတ္ထန္တော၊ အလိုရှိသော၊ ကောနာမ၊ အဘယ်မည်သောသူ
သည်၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ နကရိယသတိ၊ မပြုဘဲနေပါတုံအံနည်း၊ သေသံ၊
ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ပုတ္တနယဓေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်
သာသျှင်တည်း၊ ။ အလောမာ မာရိမာနဝတ္ထုနာ၊ အလောမာမာန ဝတ္ထု၏
အပွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီး ။

၄-မဇ္ဈိမကဏ္ဍ-၅-ကဇ္ဈိကဒါယိကမာရိမာနဝတ္ထု၊

၁။ အဘိက္ကန္တနဝဇ္ဇောနာတိဇ္ဇနံ၊ အဘိက္ကန္တနဝဇ္ဇောနဟူသော ဤဝတ္ထု
သည်၊ ကဇ္ဈိကဒါယိကမာနံ၊ ကဇ္ဈိကဒါယိကမာရိမာနဝတ္ထု သည်၊ တသ
ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အတယ်နည်း၊ ။ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အန္ဓကရိန္ဒေ၊ အန္ဓကရိန္ဒမြို့၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေထိုင်
မှု၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်းတော်၌၊ ဝါဟရောဂေါ၊ လေအနာသည်၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်တော်
မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ
မထေရ်ကို၊ အာနန္ဒာ၊ အာနန္ဒာတို့သော်လည်း၊ ဝန္တ၊ သွားချော်လျှာယ၊ သွင်း
အလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊ ထည့်လည်၍မဟုံ၊ ဝါဘုရား၏၊ ဝေသန္တဗ္ဗိ၊ ခေး၊ အလို
ဌ၊ ကဇ္ဈိကံ၊ ပအို၊ ရည်ကို၊ အာဟာရ၊ စေတင်ချေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
မန္တေ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေသမာ၊ ကောင်းပါပြီ၊
ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒာ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊

၂၀ ပီမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဇာတိတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ
 ချီးမဟာရာဇတ္ထိယံ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည်
 ကပ်လှူအပ်သော၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟတွာ၊ ယူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ဥပဋ္ဌာကဝေဇ္ဇဿ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဆေးသမား၏၊ နိဝေသနန္တ၊
 ရေ၊ အိမ်တံခါး၏အနီး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ တံ၊ ပုဂံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝေဇ္ဇဿ၊ ဆေးသမား၏၊ ဘရိယော၊ မယားသည်၊ ပစ္စုပ္ပန်တွာ၊
 ခရီးဦးကြိုဆို၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟတွာ၊ ယူ၍၊ ထေရံ၊
 မထေရ်ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား
 အား၊ ကိဒိသေန၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသေး၊ ဘေသန္တေန၊ ဆေးဖြင့်၊
 အက္ခော၊ အလိုရှိပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နာ၊
 ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဘေသန္တေန၊
 ဆေးဖြင့်၊ ပယောဇနော၊ အကျိုးသည်၊ သဟိ၊ ရှိသော်၊ ထေရော၊ မထေရ်
 သည်၊ ဣမေ၊ ဤအိမ်သို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွေးတော်မူလာ၏၊ တိက္ခတ္ထံ၊ ဆွမ်းခံခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ နန္ဒာဂစ္ဆတိ၊ မလာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗက္ခေသိ၊ မှတ်၏၊ ကဗ္ဗိကော
 နာတိ၊ ကဗ္ဗိကောနဟူ၍လည်း၊ ဝုက္ကေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ယဒိဒံယံ၊ ဤ
 ဘေသန္တေန၊ အကြင်ဆေးသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ အယုဿ၊ အရှင်ကောင်း၏၊ အတ္ထာ
 ယ၊ အကျိုးငှါ၊ န၊ မဟုတ်ချေ၊ တထာ၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ဝေသေသောပက္ခော၊ ဤသပိတ်တော်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ပက္ခော၊ သပိတ်တော်တည်း၊ ဟန္တုဣဒါနိယချ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 လောကနာယဿ၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောဘုရားမြတ်
 အား၊ အနုစ္ဆရိကံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ကဗ္ဗိကံ၊ ပအုံးရည်ကို၊ သမ္ပာဒေသိတိ၊
 ပြည့်စုံစေအံ့ဟူ၍ သောမနဿဇောတာ၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာတဗဟုမာနာ၊ များစွာသောမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗဒေ၊
 ယူသေန၊ ဇီးသီးအပျော်ဖြင့်၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ သမ္ပါဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ပတ္တံ၊
 သပိတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ တဿ၊ ထိုယာဂု၏၊ ပရိဝါရဘာဝေန၊ အ
 ခြံအရံ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အညဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊
 ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍၊ ပေသေသိ၊ ပြုစေ၏၊ တံ၊ ထိုယာဂုကို၊ ပရိဘုတ္တမတ္တ
 သေဝံ၊ သုံးဆောင်တော်မူကာမျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သောအာဗာဓော၊ ထိုဝမ်းလေအနာသည်၊ ဝူပသမိ၊ ငြိမ်းလေ၏၊
 သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အပရေနဿမယေန၊ တပါးသောအခါ၌၊ ကာသံ
 ကတွာ၊ စုတေ၍၊ တာဝတိံ၊ သေသု၊ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊

၂၂ ဗီမာန်ဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ - ဒုတိယတွဲ

အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ။ ပတ္တမြားနားရောင်း ဝတ်ဆင်ကုန်သော၊ ယာနိ
သတ်ကညာသဟဿာနိ၊ အကြင်သတို့သမီး တသိန်းတို့သည် လည်း
ကောင်းသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိသဗ္ဗာနိ၊ ထိုအလုံးစုံတို့သည်၊ ဇောဿကဉ္စိ
ကဒါနဿ၊ ထိုယာဂုချဉ်ကို ပေးလှူကြောင်းဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုး
ကို၊ သောဠေသိ၊ နှစ်ရာငါးဆယ်ခြောက်မိတ်မိတ်၍ တမိတ်မျှသော၊ ကလံ၊
အဘို့ကို၊ နာဂ္ဂတိ၊ မထိုက်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤသာဒန္တော၊ စဉ်းငယ်
ညွတ်သော အစွယ်ရှိကုန်ထသော၊ ဥရုဠဝါ၊ ခွန်အားလျှင်မြန်ခြင်းလုံလ
ရှိကုန်ထသော၊ သုဝဏ္ဏကန္တာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ခါးကြိုးလည်ပတ်စသော
ကကြိုးလည်း ရှိကုန်ထသော၊ မာတင်္ဂါ၊ မာတင်္ဂအမျိုးလည်း ဖြစ်ကုန်ထ
သော၊ ဟေမကပ္ပနိဝါသဿ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော တန်ခွန်ကုံးနှိုး အစရှိကုန်
သော တန်ဆာတို့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော ကိုယ်လည်းရှိကုန်သော၊ ယာနိသတံ
ဟေမဝတာ နာဂါသဟဿာနိ၊ အကြင်တသိန်းကုန်သော ဟေမဝန္တာ
ဆင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိဝိ၊ ထိုဆင်တသိန်းတို့သည်လည်း၊
ဇောဿကဉ္စိကဒါနဿ၊ ထိုချဉ်သော ယာဂုကို ပေးလှူကြောင်းဖြစ်သော
ဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးကို၊ သောဠေသိ၊ နှစ်ရာငါးဆယ်ခြောက်မိတ်
မိတ်၍ တမိတ်မျှသော၊ ကလံ၊ အဘို့ကို၊ နာဂ္ဂတိ၊ မထိုက်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ ဣဓ၊ ဤလေ၊ ကန္တံ၊ ယောရာဇာ၊ အကြင်မင်းသည်၊ ခွိသဟာသပရိတ္တ
ဒိပပရိဝါရာနံ၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်အင်္ဂါရှိကုန်သော၊ စတုန္တံပိစဒိပါနံ၊ ကျွန်း
ကြီးလေးကျွန်းတို့ကိုလည်း၊ ဣဿရံ၊ အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်း၏
အဖြစ် ဘိုး ကာရယေ၊ ပြုငြားအံ့၊ သောဝိရာဇာ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်းသည်
လည်း၊ ဇောဿကဉ္စိကဒါနဿ၊ ထိုချဉ်သောယာဂုကိုပေးလှူကြောင်း ဖြစ်
သော ဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးကို၊ သောဠေသိ၊ နှစ်ရာငါးဆယ်
ခြောက်မိတ်မိတ်၍ တမိတ်မျှသော၊ ကလံ၊ အဘို့ကို၊ နာဂ္ဂတိ၊ မထိုက်၊
ဘန္တေ၊ အရှင်

တတ္ထ၊ ယိုဂါသာတို့၌၊ အဒါသိကောလသမ္ပာကံ ကဉ္စိကံ တေလဓူပိ
တန္တိ၊ အဒါသိကောလသမ္ပာကံ၊ ကဉ္စိကံတေလဓူပိတံဟူသည်ကား၊ ဗဒရ
မောဒကကသာဝေ၊ မီးရှုန်းဖြင့် ရောနှောအပ်သောယာဂု၌၊ စတုဂုဏော
ဒကသမောဒိဏေ၊ လေးဆတက်ရှိကုန်သော ရေတို့ကို လောင်းပြီးသည်
ရှိသော်၊ ပါကေန၊ ချက်သဖြင့်၊ စတုတ္ထတာဂါဝသိဋ္ဌံ၊ လေးတို့တို့မျှကြွင်း
သည်ကိုးကတွားပြု၍၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ပမိတွာ၊ ကျိုချက်၍၊ တံ၊ ထိုအဓိဓိလ
ယာဂုကို၊ တိကဋုကာဘဇမောဇဟိဂုံဇိရာကလသုဏာဒိဟိ၊ ငရုပ်ပိတ်ချင်း
လျင်းတည်းဟူသော အစပ်သုံးပါးစပ်ဖြင့်ရှိန်း၍ ကရဝေ၊ ကြွက်သွန်အစရှိ

ကုန်သော၊ ကဋကဘဏ္ဍေဟိ။ အစပ်ဘဏ္ဍာတို့ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခတံ၊ ပြုပြင်
 အပ်သည်။ ၊ အဘိသင်္ခတံ၊ အလွန်ကောင်းမွန်စွာပြုပြင်စီစဉ်၍၊ သုဓူဝိ
 တံ၊ ကောင်းစွာခုံ့ခုံ့တက်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ လာမေဇ္ဇဂန္ဓံ၊ ဇီယာအနံ
 ကို၊ ဂါဟာပေထွာ၊ ယူစေ၍၊ ပသန္နမိတ္တေန၊ ကြည်ညိုစွာသောစိတ်ဖြင့်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဓိတ္တံ၊ သိတိတော်၌၊ အာကိရိတွာ၊
 လောင်း၍၊ သတ္တံ၊ ရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ချည်မှတ်၍၊ အဒါသိံ၊
 ပေးလှူပြီ။ ထေရုဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ ဟံ၊ ဟိ၊ ကံ၌၊ ပတိဋ္ဌပ
 သိံ၊ တည်စေပြီ။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်
 မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဗ္ဗဏှာလသုဇဏနစ၊ (လ)၊ စေတသာတိ၊ ဝိဗ္ဗဏှာ
 လသုဇဏနစ၊ (လ)၊ စေတသာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီး၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော
 စကားသည်၊ ဝုတ္တနဟမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော၊ နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံသည်၊
 တာယဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သမုပစိတ
 သုစရိတကာမ္မ၊ ကောင်းစွာသည်းဖူးအင်သော သုစရိတ်ကံကို၊ အာရိက
 တေ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွသော၊
 ဘဿ၊ ထိုနတ်သမီးအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပောတေဝိ
 မူပြီး၍၊ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ အာဂတိံ၊ ကြွလာတော်မူ၍၊ တံ၊ ပပတ္တိံ
 ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရော၊ စတိ၊ ကြား
 လျှော့၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဇ္ဈုပ္ပတ္တိံ
 အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ စတုပရိသာမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်
 လေးပါးတို့၏အလယ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ပောတေဝိမူ၏၊ သေ
 ဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာတော်သည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊
 သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
 တည်း။ ၊ ကဗ္ဗိကဒါယိက ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ကဗ္ဗိကဒါယိက ဝိမာနဝတ္ထု
 အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄-မဇ္ဈိမကဝဂ်-၆-ဝိဟာရဝိမာနဝတ္ထု။

အဘိက္ခန္ဓန္တနဝဇ္ဈေနာတိဣဒံ၊ အဘိက္ခန္တနဝဇ္ဈေနပူ၊ သောဤဝဇ္ဈ
 သည်၊ ဝိဟာရဝိမာနံ၊ ဝိဟာရဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝဇ္ဈ၏၊ ဥ၊ ဣ၊
 ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား

သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ စေတဝနေ၊ စေတဝန်
ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရေတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိသာ
ခါ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော၊ မဟာဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာကြီးသည်၊ အည
တေသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဥဿဝဒိဝသေ၊ ပွဲသဘင်ခံသောနေ့၌၊ ဥယျာ
နံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဝိစရဏတ္ထံ၊ သွားစိမ့်သောဌာ၊ သဟဿိကာဟိစ၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိဇနေနဇ၊ အမြွ
အရံဖြစ်သော သူအပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဥဿာဟိတာ၊ ထိုက်
တွန်းနှိုးဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုန္နာတာလိတ္တာ၊ ကောင်းစွာရေးချိုးအပ်
အဖန်ဖန် လိမ်းကျံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းမြတ်သော ဘော
ဇဉ်ကိုးဘုရားသုံးဆောင်၍၊ မဟလ္လတာပသာဇနံ၊ မဟလ္လတာ တန်ဆာ
ကို၊ ဝိဇ္ဇန္တိတွားဝတ်ဆင်၍၊ ပဉ္စမတ္တေဟိသဟ၊ ဟိကသတေဟိ၊ ငါ့ရာ
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းမတို့ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတွား ခြံရံ၍၊
မဟန္တေန၊ များမြတ်သော၊ ဣဿရိယေန၊ စည်းစိမ်ဖြင့်၊ မဟတာ၊ များစွာ
သော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ ဂေဟတော၊ အိမ်မှန်ကွမ္ပ၊ ထွက်၍၊ ဥယျာ
နံ၊ ဥယျာဉ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရှောင်မှတ်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ
အာ၊ ဗာသဒါရိကာယ၊ သူငယ်မ၏၊ ကိဋ္ဌိတံဝိယ၊ ကစာ မြူးထူးခြင် ကဲ့သို့၊
မောဃာကိဋ္ဌိတေန၊ အချည်းနှီးသော ကစားမြူးထူးခြင်းဖြင့်၊ ကံ၊ အဘယ်
အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟန္တု၊ ယခုအဟံ ငါသည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊
ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ တဂဝန္တု၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ မနေတောငန်
ပေးနှုလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော၊ အယေစ၊ အရှင်ကောင်းတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝန္တုဿာမိ၊ ရှိခိုးအံ့၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ သောဿာမိ၊
နာအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တု၊ ထိုကြီး၏၊ ဝိန္တုတွားကြံငြီး၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
တော်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ ဧကန္တေ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်
၌၊ ဌတွားရပ်၍၊ မဟာလတာဝိဇ္ဇန္တံ၊ မဟာလတာတန်ဆာကို၊ ဩရုဋ္ဌိတွား
ချွတ်၍၊ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ဒတွားပေးအပ်၍၊ တဂဝန္တု၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တုတွားရှိခိုး၍၊ ဧကန္တေ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော
အရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ တဿာ၊ ထိုဝိသာခါဒါဟိကာအား၊ တဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသသိ၊ ပောတော်မူ၏။

သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်၊ ခန္ဓံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွားကြားနာပြီး၍၊
တဂဝန္တု၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တုတွားရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လည်
သည်ကို၊ ကတွားပြု၍၊ မနေတောဝနိယေ၊ စိတ်နှလုံးသို့ပွားစေတတ်ကုန်

သော၊ ဘိက္ခု၊ ဝ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဝိဟာရတော၊ စေတ
 ဝန်ကျောင်းတော်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ယောကံ၊ အတံငယ်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား
 ၍၊ ဒါယိ၊ ကျွန်မကို၊ ဇေ၊ အိုကျွန်မ၊ အာသာရဏံ၊ မဟုလ္လတာတန်ဆာကို၊
 ဟန္တဂဏှ၊ ယူခဲ့သော၊ ဝိဇ္ဇန္တိဿာမိ၊ ဝတ်ဆင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊
 သာ၊ ထိုကျွန်မသည်၊ တံ၊ ထိုတန်ဆာကို၊ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဗန္တိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တဟံတဟံ၊
 ထိုထိုအရပ်သို့၊ ဝိသရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ ဂမနကာလေ၊ သွားသောကာလ၌၊
 ဝိသရိတွာ၊ မေ့လျော့၍၊ ဂတတ္တာ၊ သွားခြင်းကြောင့်၊ အယျေ၊ အရှင်မ၊
 မယာ၊ ကျွန်တော်မသည်၊ ဝိသရိတံ၊ မေ့ရစ်ချေပြီး၊ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ဆိုင်းပါဦး၊ အာ
 ဟရိဿာမိ၊ ဆောင်ယူချေဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ နိဝတ္တိတုကာမာ၊ ပြန်နစ်
 ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်၊ ဇေ၊ အို
 ကျွန်မ၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဝေဝိသရိတံ၊ အကယ်၍
 မေ့လျော့သည်ဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ ဝိဟာရသေဝံ၊ ထိုကျောင်း၏ သာလျှင်၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ တံ၊ ထိုတန်ဆာကို၊ ပရိစ္စဇိဿာမိ၊ စွန့်လွှဲအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပ
 သကံ၊ ဝိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုကို၊
 ပဝေဓန္တိ၊ ကြားလျှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝိဟာရံ၊
 ကျောင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ဆောက်လုပ်ပါအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 မေ၊ တပည့်တော်မအား၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားတော်မူသည်ကို၊ ဥပါဒါ
 ယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အဓိဝါသေတု၊ သည်းခံတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟာ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တုဏှိဘာဝေန
 ခိတ်ခိတ် နေတော်မူသဖြင့်၊ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော် မူ၏၊
 သာ၊ ထိုဝိသာခါဒါယိကာမသည်၊ သတသဟဿာမိ၊ ကနဝကောမိ၊ အဋ္ဌ
 နကံ၊ တသိန်းအလွန်ရှိသော ကိုးကုဋေ အစိုးထိုက်သော၊ တံဝိဇ္ဇန္တံ၊ ထို
 မဟာလတာတန်ဆာကို၊ ဝိသဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ နဝကမ္မာမိဋ္ဌာယကေန၊ အမှု
 သစ်ကိုစီရင်တတ်သော၊ အာယသ္မတာမဟာမောဂ္ဂလာနုတ္တရေန၊ အရှင်
 မဟာမောဂ္ဂလာနံ မထေရ်သည်၊ သုဝိတတ္တဘိတ္တိတမ္ဘ တုလာဂေါ၊ ပါနသိ
 ကဏ္ဍိကန္ဒါရဗာဟဝါတပါနသော၊ ပါနာဒိဂေဟာဝယံ၊ ကောင်းစွာဝေသာန်
 အပ်သောနံရံသည်၊ တိုင်ထုပ်လျှောက်အခြင်အထွန်တံခါးပေါင်လေသွန်
 တံခါး၊ စောင်းတန်း၊ လှေခါးအစရှိသောကျောင်း၏အစိတ်ရှိသော၊ မနော
 ဟရံ၊ နှုသုံးကိုဆောင်တတ်သော၊ သုဝိကပ္ပိတကဋ္ဌကမ္မရမဏိပဟံ၊ ကောင်းစွာ

၂၆. ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ပတ်တွဲ။

၂၆

ဖိရင်အပ်သောသစ်အမှုဖြင့်နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ သုပရိကမ္မကတ
 သုခကမ္မမနုဉ်၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော မြေပြုအင်းကတ
 အမှုတို့ဖြင့်နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သုပရိတမာလာကမ္မလ
 တာကမ္မ၊ ဒိဗိတ္တံကမ္မဒိဗိတ္တံ။ ကောင်းစွာဖိရင်အပ်သောခြူးပန်းခြူးနွယ်အ
 အစရှိသည်ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော အမှုဖြင့်အလွန်ဆန်းကြယ်သော၊ သုပရိ
 နိဋ္ဌိတမဏိကုဋ္ဌိမသဒိသဘူမိတလံ၊ ကောင်းစွာသွေးပြီးသောပတ္တမြားအ
 ပြင်နှင့်တူသော မြေအပြင်လည်းရှိသော၊ ဒေဝဝိမာနသဒိသံ၊ နတ်တို့၏
 သံဝိမာန်နှင့်တူသော၊ ဟေဋ္ဌာဘူမိယံ၊ အောက်ဖြစ်သောသံသွံ၊ ပဉ္စဂဗ္ဘသ
 တာနိ၊ ခန်းတိုက်ငါးရာတို့လည်းကောင်း၊ ဥပရိဘူမိယံ၊ အထက်တံဆင့်၌၊
 ပဉ္စဂဗ္ဘသတာနိ၊ ခန်းတိုက်ငါးရာတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဗ္ဘသဟ
 သပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ခန်းတိုက်တထောင်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ တဂ
 ဝတော၊ ဟုန်းတော်ကြီးတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿစ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း
 ကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃာဿစ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား လည်းကောင်း၊ ဝသနာ
 နန္တရိကံ၊ ထိတင်းသုံးနေခြင်းငှါလျှောက်ပတ်သော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊
 ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို လည်းကောင်း၊ တဿတဿ၊ ထိုထိုပြာသာဒ်၏၊
 ပရိဝါရပါသာဒ သဟဿန္တံ၊ အခြံအရံဖြစ်သော ပြာသာဒ်တထောင်ကို
 လည်းကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုပြာသာဒ်တို့၏၊ ပရိဝါရဘာဝေနံ၊ အခြံအရံ၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုဋိမဏ္ဍပ စက်မနာဒိနိ၊ ကုဋိမဏ္ဍပ် စကြံအစရှိသည်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေလျက်၊ နဝဟိမာသေဟိ၊ ကိုးလတို့ဖြင့်၊
 ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ နိဋ္ဌပေသိပြီးစေ၏၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းသည်၊ ပရိနိဋ္ဌိ
 တေစ၊ ပြီးပြီးသည်ရှိသော်ကား၊ နဝဟိရညကောဋိဟိ၊ ကိုးကုဋေသော
 အသပြာတို့ဖြင့်၊ ဝိဟါရမဟံ၊ ကျောင်းဗျူဟစေခြင်းကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုလျက်
 ပဉ္စမတ္တေဟိ သဟာယိကသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော
 အဆွေခင်ပွန်း မတို့နှင့်၊ သန္တံ၊ တကွ၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အဘိ
 ရူပိတော၊ တက်၍၊ တဿပါသာဒဿ၊ ထိုပြာသာဒ်၏၊ သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည့်စုံ
 ခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ
 သည်၊ ဟုတွာဖြစ်၍၊ သဟာယိကေ၊ အဆွေ ခင်ပွန်း မတို့ကို၊ ဝေရူပံ၊
 ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဣမံ ပါသာဒံ၊ ဤပြာသာဒ်ကို၊ ကရေန္တိ ယာ၊
 ဆောက်လုပ်သော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို၊ ပသု
 တံ၊ ဆည်းပူးအပ်ပြီး၊ တံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကို၊ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်၊ အနု
 မေဓဒထ၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်လော့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ပတ္တိဒါနံ၊ ရောက်

၄-မဇ္ဈိမကဝဂ်-၆-ဝိဟာရဝိမာနဝတ္ထု

၂၇

သောအဿကုသိုလ်၏ အဘို့ကို၊ ခန္ဓိပေးဝေပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာရီ
၏၊ သဗ္ဗာရိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းမတို့သည်လည်း။ အဟော
သာရ၊ ဩဝ်ကောင်းပေစွတကား။ အဟောသာရ၊ ဩဝ်ကောင်းပေစွ
တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
အနုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အနုမောဒနာခေါ်ကြကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း မတို့တွင်၊ အညတရာ၊ တယောက်သော၊
ဥပါသိကာပိ၊ ဥပါသိကာမသည်လည်း။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊
တံပတ္တိဒါနံ၊ ထိုပေးအပ်သောကုသိုလ်အဘို့ကို၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အကာ
သိ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုပြု၏။ သာ၊ ထိုဥပါသိကာမသည်၊ နိဗ္ဗေသေဝ၊ မကြာ
မြင့်သီသလျှင်၊ ကာလံ၊ စုတခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ တာဝတိံသေသု၊ တာ
ဝတိံသာနတ်ပြည်ဘို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ တဿာ၊ ထိုနတ်သမီး၏။ ဗုညာ
နုဘာဝေ၊ ကောင်းမှု၏အနုဘော်ကြောင့်၊ အနုကကုဋ္ဌာဂါရုပါကာရဥ
ယျာနုပေါက္ခဏံ၊ အာဒိပဋိ မဏ္ဍိတံ၊ များစွာသော စုလစ်မွန်ကြွန်တံသိုင်း
ဥယျာဉ်နေကန်အစရှိသည်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သောဗ္ဗသယော
ဇနာယာ၊ မဇ္ဈိမရမ္ဗဓံ၊ တဆွဲခြောက်ဟူ ဇနာအလျာအနံအစောက်ရှိသော
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာ
တိုင်တိုင်၊ ဗေဒနံ၊ သော၊ အာကာသစာရံ၊ ကောင်းကင်ပြင်သို့သွားသော
မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်သော၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာန်သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ တင်ရှားဖြစ်
ပြီးသား၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော်လည်း၊ အစ္ဆရာသဟာသာ
ပရိပါရ၊ နတ်သမီးတယောက် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမာနေနံ၊ ထိုဝိမာန်
နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော၊ မဟာ
ဥပါသိကာပန၊ ဥပါသိကာမကြီးသည်ကား၊ ဝိပုလ ပရိစ္ဆာဂတာယစ၊ ပြန့်
ပြောကြီးကျယ်သောစွန့်ကြဲခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
သဒ္ဓါ သမ္ပတ္တိယာစ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊
နိဗ္ဗာနရတီသု၊ နိဗ္ဗာနရတီနတ်ပြည်ဘို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုနိဗ္ဗိတဒေဝရာ
ဇဿ၊ သုနိဗ္ဗိတ အမည်ရှိသောနတ်မင်း၏၊ အဂ္ဂမောသိဘာဝံ၊ မိမိရား
ကြီး၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ အထတသ္မိံ၊ ကာလေးသို့အခါ၌၊
အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓံ၊ မထေရ်သည်၊ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်
ပြည် ဒေဝစာရိကို၊ စရန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ တာဝတိံသ
ဘာဝေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၌၊
တံသဟာယိကံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း မဖြစ်သောနတ်သမီးကို၊ နိသွာ၊ ဖြစ်၍။ ။

၂၈ မိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အဘိက္ကန္တေန(လ)ဖလန္တိ၊ အဘိက္ကန္တေန(လ)ဖလံဟူ၍၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤရနစ်ဂါထာတို့ဖြင့်ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ။

မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတောနတ်သမီး၊ ဩသမိတာရကာ၊ သောက်ရှူး ကြယ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဠတိပိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ယာတံ၊ အကြင်သင်နတ်သမီးသည်၊ အဘိက္ကန္တေန၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဈေန၊ အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဠသိ၊ တည်၏။ ။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊

ဒေဝတောနတ်သမီး၊ နစ္စမာနာယ၊ ကမြူးသော၊ တဿာတေ၊ ထိုသင်နတ်သမီး၏၊ အင်္ဂမင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့မှ၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ သဝနိယာ၊ သာယာနာပျော်ဘွယ် ရှိကုန်သော၊ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါ၊ အသိတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊ မြွက်ကုန်၏။ ။ နစ္စမာနာယ၊ ကမြူးသော၊ တဿာတေ၊ ထိုသင်နတ်သမီး၏၊ အင်္ဂမင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့မှ၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ သုစိဂန္ဓာ၊ စင်ကြယ်သော အနံ့ရှိကုန်သော၊ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂန္ဓာ၊ အနံ့တို့သည်၊ ပဝါယန္တိ၊ ပြန့်လျှင်ကုန်၏။ ။ ဒေဝတောနတ်သမီး၊ ဝိဝတ္တမာနကာယေန၊ ထိုမှဤမှ ပြန့်ထွက်သောကိုယ်ဖြင့်၊ နစ္စမာနာယ၊ ကမြူးသော၊

တဝ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ဝေဏီသု၊ ဆံထုံးတို့၌၊ ယာဝိဇ္ဇန္ဓနာ၊ အကြင်တန်ဆာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုတန်ဆာတို့၏၊ နိဋ္ဌေါသော၊ သာယာသော အသံကို၊ ပဉ္စဝိကေ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော၊ တူရိယေ၊ စည်မျိုး၌၊ သုယျတိယထာ၊ ကြားအပ်သကဲ့သို့၊ နိဋ္ဌေါသော၊ သာယာသော အသံကို၊ သုယျတိ၊ ကြားအပ်၏။ ။ ဝါတရတာ၊ လေသည် ခပ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါတေန၊ လေကြောင့်၊ သမ္ပကစ္စိတာ၊ ကောင်းစွာ ကုန်လျှင်ကုန်သော၊ တဝ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ဝဋ်သကာ၊ ဦးဆောက်ပန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဦးဆောက်ပန်းတို့၏၊ နိဋ္ဌေါသော၊ သာယာသော အသံကို၊ ပဉ္စဝိကေ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော၊ တူရိယေ၊ စည်မျိုး၌၊ နိဋ္ဌေါသော ယထာ၊ သာယာသော အသံကဲ့သို့၊ နိဋ္ဌေါသော၊ သာယာသော အသံကို၊ သုယျတိ၊ ကြားအပ်၏။ ။ ဒေဝတောနတ်သမီး၊ တေသင်နတ်သမီး၏၊ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌၊ သုစိဂန္ဓာ၊ စင်ကြယ်သော အနံ့ရှိ

သော။ မနောရမာ။ နှလုံးမွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ယောပိမာယာ။ အကြပ်ပန်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿာမာလာယာ။ ထိုပန်း၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ မဇ္ဈိသကော၊ မဇ္ဈိသကအမည်ရှိသော၊ ရုက္ခာယထာ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ဝါတိ၊ ပြန့်ပျံ့ထွက်၏။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီးတေ။ သင်နတ်သမီး၏၊ ဇေတံသုမိဂန္ဓံ၊ ထိုစင်ကြယ်သော အနံ့သည်၊ ဧသယသေ၊ မွေးကြိုင်၏၊ အမာနုသံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ရှုပ်၊ အဆင်းသည်၊ ပဿတိ၊ ထင်မြင်၏၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿကဗ္ဗဿ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးနည်း၊ ဂုတ္တိတာ၊ ငါသည်မေးအပ်သော၊ တုံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အာစိက္ခ ကြားတိလော၊ ။

သင်္ဂဟံ၊ ထိုနတ်သမီး သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်အား၊ သာဝတ္ထိယံ(လ) ကာတဝေတိ၊ သာဝတ္ထိယံ(လ) ကာတဝေဟူ၍၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာယိ၊ ဖြေကြား၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ မဟံ၊ တကာတော်မ၏၊ သဒိ၊ အဆွေခင်ပွန်းမဖြစ်သော ပိသခါသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး၌၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ မဟာပိဟာရံ၊ ကြီးမြတ်သော ကျောင်းကို၊ ကာရေယိ၊ ဆောက်လုပ်စေပြီးအဟံ၊ တကာတော်မသည်၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုကျောင်းတော်၌၊ တံအဂါရဉ္စ၊ ထိုခန်းတိုက် တထောင်ရှိသော ပြာသာဒ်ကို လည်းကောင်း၊ မေ၊ တကာတော်မသည်၊ ပိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော၊ တံပရိစ္ဆာဂဉ္စ၊ ထိုစွန့်ကြဲခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အနုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ခဲ့ဘူး၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ တာယေဝဘုဒ္ဓါနုမောဒနာယ၊ ထိုသက်သက်သော အနုမောဒနာကြောင့် ပင်လျှင်၊ အတ္တ၊ တံ၊ မဖြစ်စဘူး ဖြစ်သော၊ ဒဿနေယျံ၊ ရှုခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ပိမာနံ၊ မိမာန်ကို၊ မေမယာ၊ တကာတော်မသည်၊ လန္ဓံ၊ ရေအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုပိမာန်၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်း အရှည်သည်၊ သမန္တတော၊ လက်ဝန်းကျင်မှ၊ သောဗ္ဗသယောဇနာနိ၊ တဆင့်ခြောက်ယူအတိုသည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မမ၊ တကာတော်မ၏၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ ကောင်းမှု၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝေကာယာသံ၊ ကောင်းကင်ပြင်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ ပိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်သော၊ ဘာဝသော၊ အဘို့အားဖြင့်၊ မိတာ၊ နှိုင်းရှည်အပ်ကုန်သော၊ ကုဋ္ဌာဂါရာ၊ ရုလစ်ပွန်းချွန် ရှိကုန်သော၊ မေ၊ တကာတော်မ၏၊ နိဝေသာ၊ အိပ်တို့သည်၊ ဒဒ္ဓဇ္ဇမာနာ၊ အလွန်ထွန်း

တောက်ပကုန်လျက်၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သတယောစန်၊ ယူစနာ
 တရာတိုင်အောင်၊ အာဘန္တိ၊ ယွန်လင်း တောက်ပကုန်၏။ ၊ ဘဒ္ဒန္တ၊
 အရှင်ကောင်း၊ မေတကာတော်မ၏၊ ဧတ္ထဤဗိမာန်၌၊ ပုထုလော၊ ကြီး
 ကျယ်ခင်းနားသော၊ မနိသေဝိတာ၊ နတ်ငါးအပေါင်းသည် ဖြဲအပ်ကုန်
 သော၊ အန္တောဒကာ၊ ကြည်လင်သောရေရှိကုန်သော၊ ဝိပ္ပသန္တာ၊ အထူး
 သဖြင့်ကြည်ညိုဘွယ် ရှိကုန်သော၊ သောဏ္ဍဝါလုကသန္တတာ၊ ရွှေဖြင့်
 ပြီးသော သဲအခင်းရှိကုန်သော၊ နာနာပဒုမသန္တန္တာ၊ အထူးထူးသောပွင့်
 ချပ်တရာ ပွင့်ချပ်တထောင်ရှိသော ပဒုမာကြာနီတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်
 သော၊ ပုဏ္ဏရိကသမောတ္တတာ၊ ကြာဖြူတို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သော၊
 ပေါက္ခရေညော၊ မေကန်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဟိ၊ ထိုရေကန်တို့မှ၊
 မာလုတေရိတာ၊ လေညှင်း ခပ်သဖြင့်လွင့်ကုန်သော၊ မနုညာ၊ နှစ်သက်
 ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ သုရဘိ၊ ကောင်းသော အနံ့တို့သည်၊ သမ္ပဝါယန္တိ၊ မွေး
 ကြိုင်ပြန့်လျှင်ကုန်၏၊ ၊ မေတကာတော်မ၏၊ အန္တောနိဝေသနေ၊ ဗိမာန်
 ၏အနီး၌၊ ဇာတာ၊ ပေါက်ရောက် ကုန်သော၊ ဓမ္မုယောစးသပြေပင်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ပနသာစ၊ ပိန်းနဲပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တပလာ
 စ၊ ထန်းပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နာဠကေရပနာနိစ၊ အုန်းတောတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အရောပိမာ၊ မရိုက်ပျိုးအပ် ကုန်သော၊
 နာနာဓူက္ခာ၊ အထူးထူးသောသစ်ပင်တို့သည်၊ သုရဘိ၊ ကောင်းသောအနံ့
 တို့ကို၊ သမ္ပဝါယန္တိ၊ ပြန့်လျှင်ကုန်၏၊ ၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ ယော
 ဝိနရော၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ နာနာတူရိယသံဃုဋ္ဌိ၊ အထူးထူးသော
 တူရိယာတို့၏အသံဖြင့်မဆိတ်သော၊ အန္တရဂဏဗောသိတံ၊ နတ်သမီး
 အပေါင်းသည် ကြွေးကြော်အပ်သော အသံလည်းရှိထသော၊ ဣမံဗိမာနံ၊
 ဤဗိမာန်ကို၊ သုပိနေ၊ အိပ်မက်၌၊ ပယော၊ မြင်မက်ရာ၏၊ သောဝိနရော၊ ထို
 သူသည်လည်း၊ ဝိတ္တော၊ နှစ်သက်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ၊ ဘဒ္ဒန္တ၊
 အရှင်ကောင်း၊ ဇောဒိသံ၊ ဤသို့သတောရှိသော၊ အန္တုတံ၊ ဖြစ်ဘူး
 အထူးဖြစ်သော၊ ဒဿနေယျံ၊ ရှုခြင်းငှါ ထိုက်သော အဆင်းရှိသော၊
 သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပတံ၊ ထွန်းပသောအရောင်ရှိသော၊ ဝိမာနံ၊
 ဗိမာန်သည်၊ မမ၊ တကာတော်မ၏၊ ကမ္မေတိ၊ ကောင်းမှုကံတို့ကြောင့်၊
 နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာတဝေ
 ကာဝု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အလံယုတ္တံ၊ သင့်တော်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား
 ပေ၏။ ၊

၄-မဉ္ဇိဋ္ဌကဝဂ်-၆-ဝိဟာရဝိမာနဝတ္ထု။

၃၁

၀

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သာဝတ္ထိပံမဟံသမိတဒ္ဓန္တေသံဃသကာရေ
သိမဟာဝိဟာရန္တိ။ သာဝတ္ထိပံမဟံသမိ တဒ္ဓန္တေ သံဃသကာရေသိ
မဟာဝိဟာရံဟုသည်ကား။ တဒ္ဓန္တေ အနုရုဒ္ဓ၊ အရှင်ဘုရားအနုရုဒ္ဓါ၊ သာ
ဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏။ သမိပေ၊ အနီးဖြစ်သော၊ ပါဏ်နပသေ၊ အရှေ့
မျက်နှာ၌၊ မဟံမေ၊ တကာတော်မ၏။ သမိတဟာပမိကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းမ
ဖြစ်သော၊ ဝိသာခါမဟာဥပါသိကာ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသောဥပါသိကာမ
ကြီးသည်၊ အာဂတာဂတံ၊ ရောက်ပြီးရောက်ဆဲရောက်လတ္တံ့ဖြစ်သော၊
စတုဒ္ဓိသံ အရပ်လေးမျက်နှာမှသာသော၊ ဝိက္ခုသံဃသ၊ ရဟန်းအပေါင်း
ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ နဝဟိညေကာမိပရိစ္ဆာဂေ၊ ကိုးကုဋေသောအသင်္ဃာ
ကို၊ စွန့်ကြဲသဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗာရမံ၊ ဝုဗ္ဗာရုံအမည်ရှိသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေသိ၊ ဆောင်လုပ်စေပြီး တတ္ထပသန္နာအဟမေနု
မောဒိန္တိ၊ တတ္ထပသန္နာအဟမေနုမောဒိ ဟူသည်ကား။ တသ္မိံဝိဟာရေ၊
ထိုကျောင်းတော်ကို၊ ကတပရိယောသိတေ၊ ဆောင်လုပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊
သံဃသ၊ သံဃာတော်အား၊ နိယျာဒိယမာနေ၊ အပ်နှင်းလှူဒါန်းပြီးသည်
ရှိသော်၊ တာယ၊ ထိုဝိသာခါဥပါသိကာမကြီးသည်၊ ပတ္တိဒါနေ၊ ကုသိုလ်၏
အပိုပေးခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟာဂတေ၊ ဩဝါ
ကောင်းပေစွတကား၊ ပရိစ္ဆာဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်ပေ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရတနတ္ထယေဝ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌လည်းကောင်း၊
ကမ္မမဇလေ၊ ကံ၏အကျိုး၌လည်းကောင်း၊ ပသန္နာသန္ဓာတပဿဒါ၊
ကောင်းစွာဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ အဟံ၊ တကာ
တော်မသည်၊ အနုမောဒိံ၊ သာဓုအနုမောဒနာခေါ်ဆိုပြီး ဝတ္ထုဝသေန၊
ဒါနဝတ္ထု၏အတွင်းဖြင့်၊ တဿာအနုမောဒနာယ၊ ထိုအနုမောဒနာခေါ်သော
ကုသိုလ်၏၊ ဥဇ္ဇာရတာဝံ၊ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သောအဖြစ်ကို၊ ဒေသဝတံ၊
ပြုခြင်းငှါ၊ ဒိသ္မာအဂါရုဉ္ဇဝိယဉ္ဇမေတန္တိ၊ ဒိသ္မာအဂါရုဉ္ဇဝိယဉ္ဇမေတံဟူ၍၊
အာဟ၊ ဆိုပြီးသောသဂတ္တံ၊ တတောင်သေခန်းတိုက်ရှိသော၊ အဝိဝိယ၊
အလွန်လျှင်၊ ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဒေဝဝိမာနသဒိသံ၊
နတ်ဗိမာန်နှင့် ထူသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်သော၊ တဉ္စအဂါရံပါသခံ၊
ထိုပြာသာဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ မေမယာ၊ တကာတော်မသည်၊ ဝိယံ၊ ချစ်
မြတ်နိုးအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓပရမံ၊ ဘုရားအရှေ့ရှိသော၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊
ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ မဟန္တံ၊ များစွာသော၊
နပရိစ္ဆာဂဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုစွန့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အနုမောဒိံ၊

၃၂

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဝင်းမြေခံပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။
 တာယေဝမေသုဒ္ဓါနုမောဒနာယာတိ။ တာယေဝမေသုဒ္ဓါနုမောဒနာယဟူ
 သည်ကား၊ ယထာဝရတ္တယ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဒေယျဓမ္မ
 ပရိစ္စာဝါဘာဝေန၊ ပေးလှူအပ်သော ဒါနဝတ္ထုကို စွန့်ကြဲခြင်းမရှိသဖြင့်၊
 သုဒ္ဓါယကေဝလာယ၊ သက်သက်သော၊ အနုမောဒနာယမေဝ၊ အနုမော
 ဒနာ ခေါ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ လန္တဝိမာနံအတ္တုတံဒဿနေယုန္တိ၊ လန္တ
 ဝိမာနံအတ္တုတံဒဿနေယုဟူသည်ကား၊ မယှံ၊ တကားတော်မသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ ဤဒိဿဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသောစည်းစိမ်ချင်းသာ၏။ အဘူတာပုဗ္ဗ
 တာယ၊ ရှေး၌မဖြစ်စဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်စဘူးအ
 ထူးအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ သမန္တဘဒ္ဒကဘာဝေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကောင်း
 မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လည်းကောင်း၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သုရူပ
 တာယ၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဒဿနေယု၊ ရှာခွပ်ဘနန်းရှိသော၊ ဣမံဝိမာနံ၊ ဤဝိမာနံကို၊ လန္တ-အဓိကတံ၊
 ရအပ်ပြီးဝံ၊ ဤသို့၊ တဿဝိမာနဿ၊ ထိုဝိမာန၏၊ အဘိရူပတံ၊ အလွန်အ
 ဆင်းယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေဿတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပမာဏ
 မဟတ္တဉ္စ၊ ပမာဏအားဖြင့်ကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ပဘာဝမဟတ္တဉ္စ၊ တန်ခိုးအနုတော်အားဖြင့် ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဥပဘောဂဝတ္ထုမဟတ္တဉ္စ၊ အသုံးအဆောင် ဝတ္ထု၏ကြီး
 မြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဿတု၊ ပြခြင်းငှါ၊ သမန္တတော
 သောဠသယောဇနာနိတိအာဒိ၊ သမန္တတောသောဠသယောဇနာနိ ဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဣဒ္ဓိယာမမာတိ၊ ဣဒ္ဓိယာမမဟူသည်ကား၊ မမ၊
 တကားတော်မ၏၊ ပုညိဒ္ဓိယာ၊ ကောင်းမှုတန်ခိုးအားဖြင့်။ ။ ပေါက္ခရညော
 တိ၊ ပေါက္ခရညောဟူသည်ကား၊ ပေါက္ခရဏိယော၊ ရေကန်တို့သည်၊ ပုထု
 လောမနိသေဝိတာတိ၊ ပုထုလောမနိသေဝိတာဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗမန္တေန၊
 နတ်၌ဖြစ်သောငါးအပေါင်းသည်၊ ဥပသေဝိတာ၊ မှီဝဲအပ်ကုန်သော။ ။
 နာနာပဒုမ သဉ္စန္ဒာတိ၊ နာနာပဒုမသဉ္စန္ဒာ ဟူသည်ကား၊ သတပတ္တ
 သဟဿပတ္တာတိတေဒေဟိ၊ ပွင့်ချပ်တရာပွင့်ချပ်တထောင်စသည်အပြား
 ရှိကုန်သော၊ နာနာဝိဒေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ရတ္တပဒုမေ
 ဟိ၊ နိသောအဆင်းရှိသောပဒုမ္မာကြာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရတ္တကမလေ
 ဟိ၊ နိသောကြာမျိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဉ္စန္ဒာဒိတာ၊ ကောင်းစွာဖုံး

၀၀

လွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ ဂုဏ္ဍရိကသမောဟတာတိ၊ ဂုဏ္ဍရိကသမောဟတာ
 ဟူသည်ကား၊ နာနာဝိဇယ၊ အတူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ သေတက
 မလေဟိ၊ ဖြူသောကြာမျိုးတို့ဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အဝဟ
 တာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်၏၊ အရောဂတိ၊ မပျက်မျိုးအပ်ကုန်သော၊ နာနာ
 ရုက္ခာ၊ အထူးထူးသောသစ်ပင်တို့သည်၊ သုတေ၊ ကောင်းသောအနံ့တို့
 ကို၊ သဗ္ဗဝါယန္တိ၊ ကောင်းစွာလှိုင်စေကုန်၏၊ ဣတိအပဏိ၊ ဤသည်ကား၊
 ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သောဝီတိ၊ သောဝီဟူသည်ကား၊
 သုဝိနဒ္ဓဿာဝိတိ၊ အိမ်မက်ကိုမြင်မက်သောအလေ့ရှိသောသူသည်လည်း၊
 ဝိတ္တောတိ၊ ဝိတ္တောဟူသည်ကား၊ တုဗ္ဗော၊ နှစ်သက်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်
 ရာ၏၊ သဗ္ဗသောပတန္တိ၊ သဗ္ဗသောပတံဟူသည်ကား၊ သမန္တတော
 ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သြာသမာနံ၊ တိန်တိန်ထွန်းတောက်ပသော၊ ကမ္မေဟိ
 တိ၊ ကမ္မေဟိဟူသည်ကား၊ ကမ္မနိမိတ္တံ၊ ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 ဟိတိ ဟိဟူသောဝုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ စေတနာနံ၊ စေတနာတို့၏၊ အပရာပရုပ္ပတ္တိယာ၊ အဆင့်အဆင့်ဖြစ်
 သဖြင့်၊ ဗဟုဘာဝတော၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မေဟိတိ၊ ကမ္မ
 ဟိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ အလန္တိ၊ အလံဟူသည်ကား၊ ယုတ္တံ၊ သင့်ထွ
 ၏၊ ကာတဝေတိ၊ ကာတဝေဟူသည်ကား၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣဒါနိ၊
 ပဓာနအခါ၌၊ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါဥပါသိကာမ၏၊ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်
 ကို၊ ကတာပေတုကာမော၊ လျှောက်ထား စေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊
 တာယေဝ(သ)သာကိ၊ တာယေဝ(လ)သာဟူသော၊ ဣမံဂီထံ၊ ဤဂီထံ
 ကို၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီး ။

ဒေဝကောနုတ်သမီး၊ တာယေဝသုဒ္ဓါနုမောဓနာယ၊ ထိုသက်သက်
 သောအနုမောဓနာ ခေါ်ခြင်းကြောင့်ပင်လျှင်၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဘူးသော၊
 ဒဿနေယျံ၊ ရှုခြင်းငှါထိုက်သောအဆင်းရှိသော၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာနာကို၊ တေး
 သင်နုတ်သမီးသည်၊ လန္တံ၊ ရအပ်ပြီး၊ ယာစေ ဝဿယာစ ဇေဝဿာနုဓရိ၊
 အကြင်ဝိသာခါသည်၊ ဒါနံ၊ ကျောင်းအလှူကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ တဿာ၊
 ထိုဝိသာခါ၏၊ ဂတိံ၊ ဖြစ်ရာဌာနကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဖြူဟိ၊ ဆိုလော့၊ သာ၊
 ထိုဝိသာခါသည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်လေသနည်း၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂီထာတို့၌၊ ယာစေ ဝဿဒါနမဒါသိနာရီတိ၊ ယာစေ ဝဿ
 ဒါနမဒါသိနာရီဟူသည်ကား၊ ယဿဒါနဿ၊ အကြင်အလှူကို၊ အနုမောဓ
 နာယ၊ အနုမောဓနာခေါ်ခြင်းကြောင့်၊ တွံ၊ သင်နုတ်သမီးသည်၊ ဤဒိသံ၊

ဤသို့သဘောရှိသော၊ သမ္ပတ္တိ၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိ
လဘိ၊ ရုဇ္ဈိ၊ တံဒါနံ၊ ထိုအတ္ထုကို၊ ယာစေဝသာနာရိအဒါဝိဟိ၊ ဣဒံစနံ၊
ယာစေဝသာနာရိအဒါဝိဟူသောဤစကားကို၊ ဝိသုခံမဟာဥပါသိကံ၊
ဝိသုခါအမည်ရှိသောဥပါသိကမကြီးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။
တာယဇေဝဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သမီးကိုပင်လျှင်၊ တဿ၊ ထိုဝိသုခါ
ဖြစ်သောနတ်သမီး၏၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ကထာပေတုကာမော၊
လျှောက်ထားစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဿာဂတိံ၊ ဗြူဟိကုဟိံ
ဥပပန္နာသတိ၊ တဿာဂတိံ၊ ဗြူဟိကုဟိံ ဥပပန္နာသဟူ၍၊ အံဟ၊ မိန့်
ပြီးတဿာဂတိန္တိ၊ တဿာဂတိံ ဟူသည်ကား၊ တာယဇေဝဒေဝတာယ၊ ထို
နတ်သမီး၏၊ နိဗ္ဗတ္တဒေဝဂတိံ၊ ဖြစ်သောဒေဝဂတိကို၊

ဣဒါနိယေသုအခါ၌၊ တေန၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးတော်မူအပ်
သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဒဿန္တိ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယာသာ(လ)အဟန္တိ၊
ယာသာ(လ)၊ အဟံဟူ၍၊ အံဟ၊ လျှောက်ဆိုပြီး၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်
ကောင်း၊ ယာသာနာရိ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ မဟံ၊ တကာတော်မ၏၊ သခါ၊
အသေ့ခင်ပွန်းမသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဝိညာတဓမ္မာ၊ သိအပ်သော
တရားရှိသော၊ သာနာရိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏၊ အတ္ထာ
ယ၊ အကျိုးငှါ၊ မဟာဝိဟာရံ၊ ကြီးစွာသောကျောင်းတော်ကို၊ ကာရေထိ၊
ဘောက်လုပ်စေ၏၊ ဒါနံ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ သာ၊ ထိုဝိသု
ခါသည်၊ နိဗ္ဗာနရုတိသုဒ္ဓေဝေသု၊ နိဗ္ဗာနရုတိနတ်ဘုံတို့၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ သုနိဇ္ဈိတဿ၊ သုနိဇ္ဈိတအမည်ရှိသော၊
ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏၊ ပဇာပတိ၊ မယားဖြစ်သော၊ တဿ၊ ထိုဝိသုခါ
နတ်သမီး၏၊ ကမ္မဝိပါကော၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ အစိန္တိတော၊ ကြံခြင်းငှါ
မတတ်နိုင်၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ သာ၊ ထိုဝိသုခါသည်၊ ကုဟိံ၊ အတယ်
ဌာန၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်သေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယမေတံယံ၊ ဧတံပဉ္စ၊ အကြင်
ပြဿနာကို၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုအမေး
ကို၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ အဟံ၊ တကာတော်မသည်၊ အနညဿ၊
မပေါက်မပြန်ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီး၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိညာတဓမ္မာတိ၊ ဝိညာတဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ဝိညာ
တဿ၊ သနဓမ္မာ၊ သိအပ်ပြီးသော အဆုံးအမဖြစ်သောတရားရှိသော၊ ပဋိ
ဝိဒ္ဓစတုသစ္စဓမ္မာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါး တရားရှိ
သော၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သုနိဇ္ဈိတဿ

တိ၊ သုနိဇ္ဈိတဿ ဟူသည်ကား၊ သုနိဇ္ဈိတဿ၊ သုနိဇ္ဈိတအမည်ရှိသော၊ ဧ
 ဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏၊ အဓိန္ဒြိယကမ္မဝိပါကတဿာတိ ဧတ္ထ၊ အဓိန္ဒြိယ
 ကမ္မဝိပါကတဿာဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဝိဘတ္တိလောပံ၊ ဝိဘတ်၏ကျေခြင်း
 ကို၊ ကတ္တ၊ ပြု၍၊ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနရတိသု၊
 နိဗ္ဗာနရတိနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တားဖြစ်သော၊ တဿာမမသင်္ခနိယာ၊ ထို
 အကျွန်ုပ်အဆွေခင်ပွန်းမ၏၊ ကမ္မဝိပါကော၊ ကံ၏အကျိုးကို ပုညကမ္မဿ၊
 ကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပါကဘူတာ၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၌
 ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အဓိန္ဒြိယာ၊ မကြံအပ်မကြံစည်နိုင်၊ အပ္ပမေ
 ယျာ၊ မရေတွက်အပ်မရေတွက်နိုင်ရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ အနညာထာတိ၊ အနညာထာဟူသည်ကား၊ ယထာသတော
 ဝတော၊ အကြံငြိမ့်သော သဘောအားဖြင့်၊ အဝိပဓိတံ၊ မတောင်းမပြန်
 ဟုတ်မှန်သောအပိုင်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီး၊ ကထံပန၊ အတတ်သို့လျှင်၊
 အသံ၊ ဤနတ်သမီးသည်၊ တဿာ၊ ထိုဝိသုခါနတ်သမီး၏၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်း
 စိမ်ချမ်းသာကို၊ အညာသိ၊ သိလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊
 သုဘဒ္ဒါဒိယ၊ သုဘဒ္ဒါနတ်သမီးကဲ့သို့၊ ဝိသုခါဝိဒေဝဓိတာ၊ ဝိသုခါ နတ်
 သမီးသည်လည်း၊ ဣမိဿာ၊ ဤနတ်သမီး၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အဝမေ
 သိ၊ လာရောက်၏။ ။ ဣဒါနိ၊ လေအခါ၌၊ ဒေဝဓိတရံ၊ နတ်သမီးကို၊ လေ
 ရော၊ မသေရ်သည်၊ အညေသစ္စ၊ တပါးသောသူတို့အားလည်း၊ ဒါနေ၊ အလှူ
 ပေးခြင်း၌၊ နိယောဇေန္တိ၊ တိုက်တွန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေနဟညေ၊ (လ)၊
 မုပေန္တိဌာနန္တိ၊ တေနဟညေ၊ (သ)၊ မုပေန္တိဌာနံဟူ၍၊ ဣမာဟိဂါယာဟိ၊
 ဤဂါယာတို့ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ပောတော်မူပေ၏။ ။ ဒေဝ
 တေ၊ နတ်သမီး၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်လျှင်၊ တုဓမ္မ၊
 သင်တို့သည်၊ အညေဝိ၊ တပါးသောသူတို့ကိုလည်း၊ ဒါနေ၊ အလှူပေးခြင်း
 ၌၊ သမာဒပေသ၊ ဆောက်တည်စေကုန်သော၊ ဝိတ္တာ၊ နှစ်သက်သော၊ ဝိတ်ရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား၊ ဒါနာနိ၊ လှူငွေပပ်ငွေတို့
 ကို၊ ဒဒါထ၊ ပေးလှူကုန်လော၊ ပသန္တမာနဿ၊ ကြည်ညိုသော ဝိတ်ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ မမေဝါ၏၊ ဓမ္မန္တ၊ တရားကိုလည်း၊ သုဏာထ၊ နာကုန်လော၊
 တုဓမ္မဟိ၊ သင်တို့သည်၊ သုဇ္ဈတော၊ အလွန်ခဲစွာသော၊ မနုဿလော
 ဘော၊ လူ၏အဖြစ်ကိုရခြင်းကို၊ လစ္ဆေ၊ ချအပ်ပြီး၊ ။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊
 ဗြဟ္မဿ၊ ရာ၊ ဖြတ်သော အသံနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ကဉ္စနသန္တိဝတ္ထ
 စော၊ ထိုဝိဇ္ဇာစင်အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော၊ သမ္မာသန္တု

နွေး၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဂ္ဂါဓိပတိ၊ မဂ်တို့ထက်လွန်မြတ်သော၊ ပဿိမ္မိ၊
 အကြင်မဂ်ကို၊ အဒေသယံ၊ ပေသာတော်မူပြီး၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်
 ဌ၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်စေအပ်ကုန်သော၊ ဒက္ခိတာ၊ အလှူတို့သည်၊ မဟပ္ပလား၊
 ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့
 သည်၊ ဝိတ္တာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်
 အား၊ ဒါနာနိ၊ ဣသ္မဝပဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒဒါယ၊ ပေးလှူကုန်သော၊ ဒေဝတေ၊
 နတ်သမီး၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ယေဝုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ကို၊ သတံသဗ္ဗုရိသေဟိ၊ သူတော်သူမြတ်တို့သည်၊ ပသတ္ထာ၊ ပြီးမှမ်းအပ်
 ကုန်၏၊ ဧတေနိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတ္တာရိယဂါနိ၊ လေးပါးကုန်သောအစုံ
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ၊
 တပည့်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဝုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်
 သောအလှူကို ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်၏၊ ဧတေသု၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီး
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်ကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်၊ မဟပ္ပ
 လာနိ၊ များသော အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒေဝတေ၊
 နတ်သမီး၊ ပဋိပန္နာ၊ ဖိုလ်ကိုရခြင်းငှါကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရေ၊ စ၊
 လေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗလေ၊ ဖိုလ်၌ဋ္ဌိတာ၊
 တည်ကုန်သော၊ စတ္တာရေ၊ စ၊ လေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဧသဧသောသံဃော၊ ထိုသံဃာတော်သည်၊ ဥဇုဘူတော၊ ဖြောင့်
 မတ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏၊ ပညာသီလသမာပဟိတော၊ ပညာ
 သီလသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ ယဇမာနာနံ၊
 ပေးလှူကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဩပမိကံ၊ ဥပမိကို ဖြစ်စေတတ်
 သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော၊ ပုညပေက္ခာနံ၊ ကောင်း
 မှု၏အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သံဃောသံဃဿ၊
 သံဃာတော်အား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောဝတ္ထုသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးမြတ်
 သောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧသော
 သံဃော၊ ထိုသံဃာတော်သည်၊ ဝိပုလော၊ ပြန့်ပြောသည်၊ မဟဂ္ဂတော၊
 မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧသဧသောသံဃော၊
 ထိုသံဃာတော်သည်၊ ဥဒမိ၊ ရော့သောဝင်တတ်သော၊ သာဂရောဇ္ဈဝ၊
 သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့၊ အပ္ပမေယျာ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောအကျိုးကိုရှက်ဆောင်
 တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံဃောသံဃဿ၊ သံဃာ
 တော်အား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးမြတ်သော

၂၁

အကျိုးရှိ၏။ သေဠာ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူအပ်သော၊ နရဝီရသောဝကော၊ လူတို့၌
 လုံ့လရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ ပဟာကီ
 ရားအရောင်အလင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဇေတယိဇေတဇေဝ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်သာလျှင်၊ ဓမ္မ၊ တရားတော်ကို၊ ဥဒိရိယန္တိ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်
 ၏။ ဧဝတေ၊ နတ်သမီး၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သံဃံ၊
 သံဃာတော်ကို၊ ဥန္တိဿ၊ ချည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ လှူငွေဝတ်ဝတ္ထုကို၊ ဒန္တိ၊ ပေးလှူ
 ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ သုဒိန္နံ၊ ကောင်းသော လှူခြင်းသည်၊
 သုဟုတံ၊ ကောင်းသောဆောင်ပို့ခြင်းသည်၊ သုပိဋ္ဌံ၊ ကောင်းသောပူဇော်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဃဂတာ၊ သံဃာတော်သို့၊ ရောက်သော၊
 မကိဋ္ဌတာ၊ သံဃာ၌တည်စေအပ်သော၊ သာဒကိဋ္ဌတာ၊ ထိုအလှူကို၊ မဟာဗ္ဗ
 လား၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိ၏ဟူ၍၊ လောကဝိဒ္ဓနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊
 ဝဏ္ဏိတာ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ ဧဝတေ၊ နတ်သမီး၊ လောကေ၊
 လောက၌၊ ဝေဇဇာတာ၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ယေ၊
 အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တေဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပညံ၊ ပေးလှူ
 ပူဇော်ခြင်းကို၊ အနုဿန္တော၊ အပန်ပန်အောက်မှ ကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊
 သွားလာကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သမူလံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ
 သော၊ မစ္ဆေ၊ မလံ၊ မစ္ဆေရတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ ဝိနေယျ၊
 ပယ်ဖျောက်၍၊ အနိန္ဒိတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့ မကဲ့ရဲ့အပ် ကုန်သည်၊
 ဟုတွားဖြစ်ကုန်၍၊ သဂ္ဂိဋ္ဌာနံ၊ နတ်ပြည်အရပ်သို့၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တေနုဟညေဝိတိတ္ထေ၊ တေနုဟညေဝိဟူသော ဤ
 ပါဠိ၌၊ တေနုဟိအညေဝိတိ၊ တေနုဟိအညေဝိဟူ၍၊ ပဗ္ဗန္တေဒေါ၊ ဝုန်ဖြစ်
 ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ တေနာတိ၊ တေနဟူသည်ကား၊ တေနကာရ
 ဇောန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဟိတိ၊ ဟိဟူသောဝုန်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊
 နိပါတ်မျှသာတည်း၊ သမာဒပေဏတိ၊ သမာဒပေထဟူ၍၊ ဝတွား၊ ဆုံးပြီး
 ၍၊ သမာဒပနာကာရံ၊ ဆောက်တည်စေအပ်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒသေ
 ဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သံဃဿဒါနာနိ ဒဒါထာတိအာဒိ၊ သံဃဿဒါနာနိဒဒါထ
 ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ ထိုအပ်ပြီ၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
 အက္ခဏေဟိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏ အခွင့်ပေးတတ်သောအရပ်တို့မှ၊ ဝဇ္ဇိတံ၊
 ကြဉ်အပ်သော၊ မနုဿဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ချည်၍၊ သုဒုလ္လ
 ဘောလဒ္ဓေါ၊ မနုဿလာဘောတိ၊ သုဒုလ္လဘောလဒ္ဓေါ၊ မနုဿလာဘောဟူ
 ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ အက္ခဏာနာမ၊ အခွင့်

မဟုတ်သော အရပ်တို့မည်သည်ကား၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အပါ
ယာ၊ ငရဲတိရစ္ဆာန်ပြိတ္တာတို့လည်းကောင်း၊ အရူပါ၊ အရူပတို့တို့လည်း
ကောင်း၊ အသညသတ္တ၊ အသညသတ်တို့တို့ လည်းကောင်း၊ ပစ္စန္တိ၊ ဒေ
သော၊ ပစ္စန္တိရာဇ်အရပ်လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယသုံးဆူဖြေတို့၏၊ ဝေကလ္လံ၊
ချိုတဲ့သောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ နိယတမိစ္ဆာ၊ နိဗ္ဗိတဟာ၊ မှားသော
အယူရှိသောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။
ယံမဂ္ဂန္တိ၊ ယံမဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ ခေတ္တဝိသေသော၊ လယ်တာမြေကောင်း
သဘွယ်ဖြစ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သော ခေတ်အထူး၌၊ ကတံ၊
ပြုအပ်သော၊ ပံဒါနံ၊ အကြင်အလှူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်၊
ကောဇ္ဇေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သုဂတိ၊ နတ်ရွာ သုဂတိသို့၊ သမ္မာပနတော၊
ကောင်းစွာရှေ့စေဘက်သောကြောင့်၊ သုဂတိဂါမိမဂ္ဂံ၊ သုဂတိဘဝသို့လမ်း
ကြောင်းခရီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပါယမဂ္ဂတေ၊ အပါယ်လမ်းကြောင်း
ထက်၎င်း၊ စဗ်မဂ္ဂါဒိဘောစ၊ ခြေကြောင်းခရီးစသော လမ်းကြောင်းထက်
၎င်း၊ အတိဝိယး၊ အလွန်လျှင်၊ သေဋ္ဌာသဝေန၊ မြတ်သည် အဖြစ်ကြောင့်၊
မဂ္ဂါဓိပတိ၊ မဂ္ဂါဓိပတိမည်၏၊ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒါနံပိ၊ ဒါနကိုလည်း၊ သဒ္ဓါ၊ ဟိရိယောဝိယ၊ သဒ္ဓါ၊ ဟိရိတို့ကဲ့
သို့၊ ဒေဝလောကဂါမိမဂ္ဂေတိ၊ နတ်ရွာသုဂတိဘဝသို့လမ်းကြောင်းခရီးဟူ
၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာဟ၊ ထုရားအဘယ်သို့ဟောသနည်းဟူမူကား၊
သဒ္ဓါဟိရိယံ (လ)လောကန္တိ၊ သဒ္ဓါဟိရိယံ (လ)လောကံဟူ၍၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူပြီးသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ ဟိရိယံ၊ ဟိရိလည်းကောင်း၊
ဒါနံ၊ ဒါနဟုဆိုအပ်သော၊ ကုသလဉ္စ၊ ကုသိုလ်တရား လည်းကောင်း၊
ဇေတဝဉ္စ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ သဗ္ဗုရိသာနုယာတာ၊ သူတော်ကောင်းသို့
အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇေတံ၊ ဤသုံးပါးသောတရားကို၊
ဒိဝိယံ၊ နတ်၌ဖြစ်စေတတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ထုရားရှင်တို့သည်၊
ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်စွာ၊ ဇေတနဓမ္မေန၊ ထိုတရားဖြင့်၊
ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ သက္ကော၊ သက္ကဝါသည်၊ ဝတ္ထတိ၊ သွားရ၏၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဂ္ဂမာဓိပတိတိ၊ မဂ္ဂမာဓိပတိဟူ၍လည်း၊ ပါဠေ၊ ပါဠိရှိ၏၊
အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏ်ကြောင့်၊ သက္ကော၊ သက္ကဝါသည်၊ သဒေဝ
ကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ သက္ကလောက၏၊ အဓိပတိဘူ
တော၊ အကြီးအကဲဖြစ်တော်မူ၍၊ သက္ကော၊ သရေဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အက္ခော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ သံဃဿဒါ

နာနိဒဒါသာသနိအာဒိနာ၊ သံဃံဿဒါနာနိဒဒါသညိသိအစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊
ပုနိတိ၊ တာဝန်လည်း၊ ဒက္ခိဏေယျသု၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဒါနသံဝိဘာဝေ၊
ပေးလှူခြင်းဝေဘန်ခြင်း၌၊ နိယောဇေန္တိ၊ တုံ့က်တွန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟာ
ဝိနိဋ္ဌိ၊

၉

ဣဒါနိယသုအခါ၌၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊ ဖြတ်သောအလှူကို ခံခြင်းငှါထိုက်
သော၊ တံအရိယသံဃံ၊ ထိုအရိယာသံဃာတော်ကို၊ သန္ဓပဒကော၊ သရုပ်
အားဖြင့်၊ ဒဿန္တိ၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေပုဂ္ဂလာအဋ္ဌသတံပဿတ္ထာတိ၊
တံ၊ ယေပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌသတံ ပဿတ္ထာဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟာ၊ ခံပြီ၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေတိဇေသောသဒ္ဓန္ဒါ၊ ယေဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။
အနိယမိတနိဒ္ဒေသော၊ မဖြစ်သော အားဖြင့် ညွှန်ကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါ
တည်း၊ ပုဂ္ဂလာတိ၊ ပုဂ္ဂလာဟူသည်ကား၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အဋ္ဌာ
တိဇေသောသဒ္ဓန္ဒါ၊ အဋ္ဌဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ တေသံ၊ ထိုအရိယပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏၊ ဂနဏပရိစ္ဆေဒေါ၊ အရေ အတွက်ကို ပိုင်းခြားကြောင်း ဖြစ်သော
သဒ္ဓါတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်
ဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ကာရောစ၊ လေးယောက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း
ကောင်း၊ ဗလေ၊ ဖိုလ်၌၊ ဥတော၊ တည်ကုန်သော၊ စက္ကာရောစ၊ လေးယောက်
ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သတံပဿတ္ထာတိ၊ သတံပဿတ္ထာဟူသည်ကား၊ သဠ၊
ရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္ဆေကဗုဒ္ဓသေဝကေဟိ၊
တရားပစ္ဆေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်
သော၊ ဒေဝမနုဿေဟိစ၊ နတ်လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဿတ္ထာ၊ မြီးမွမ်း
အပ်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သဟဇာတသီလံ၊
ဒိဂုဏသောဂတော၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်နှင့်တကွဖြစ်သောသီလအစရှိသော
ဂုဏ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရှစ်ယောက်
ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သီလသမာဓိအာဒယော၊ သီလသမာဓိအစရှိကုန်
သော၊ ဂုဏာ၊ ကျေးဇူးတို့သည်၊ စမ္ပကဗကုလ သုမနာဒိနံ၊ စမ္ပလ်ချရား
မုလေးပန်းစသည်တို့၏၊ သဟဇာတဝဏ္ဏဂန္ဓာဒယောပိယ၊ အချင်းချင်း
တကွဖြစ်သောအဆင်းအနံ့စသည်တို့ကဲ့သို့၊ သဟဇာတ၊ တကွဖြစ်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓာဒိသဗ္ဗန္ဓာနိ၊
အဆင်းအနံ့စသည်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပုပ္ဖာနိဝိယ၊ ပန်းတို့ကဲ့သို့၊ သတံ၊
သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မဒေဝမနုဿာနံပိ၊ နတ်လူတို့သည်လည်း

၄၀ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဝိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်၊ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သည်၊ ပသံသိယာဝ၊ ပြီးမွမ်းအပ် ပြီးမွမ်းထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယေယုဂ္ဂလာ၊ အဋ္ဌသတ်ပသတ္တာတိ၊ ယေယုဂ္ဂလာ အဋ္ဌသတ် ပသတ္တပဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

တေပန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာ၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဌာန်ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဗလဌာ၊ သောတာပတ္တိဗလဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ယုဂံ၊ အစုံမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဌာ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဗလဌာ၊ အရဟတ္တ ဗလဌာန်ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ယုဂံ၊ အစုံမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိယုဂါနိ၊ လေးယောက် ကုန်သောအစုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ စတ္တာရိ တေနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိတေ ဒက္ခိဏေယျာတိ၊ စတ္တာရိ တေနိယုဂါနိ ဟောန္တိ တေဒက္ခိဏေယျာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီးတော်မူ၏၊ တေဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သောပုဒ်၌၊ အနိယမတော၊ အမြဲမရှိသော အားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာနံ၊ အကျဉ်း ပြအပ်ကုန်သည် တို့ကို၊ နိယမေတွာ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သား၍၊ ဒဿနံ၊ ပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုလေးယောက်ကုန်သော ယောကျ်ားမြတ်အစုံတို့သည်၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မဗလဉ္စ၊ ကံ၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ ဒါတဉ္စ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဧပေယျဓမ္မသင်္ခါတံ၊ လှူငွေပတ်ဝတ္ထုဟု ဆိုအပ်သော၊ ဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သောအလှူကို၊ အရဟန္တိ၊ ထိုက်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒက္ခိဏေယျာ၊ ဒက္ခိဏေယျမည်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဂုဏဝိသေသ ယောဂေန၊ ဂုဏ်အထူးနှင့် ယှဉ်သဖြင့်၊ ဒါနဿ၊ ဒါန ကုသိုလ်စေတနာ၏၊ မဟာဗ္ဗလဘာဝသာနတော၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုး ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ သုဂတဿ သာဝကာတိဇ္ဇေ၊ သုဂတဿ သာဝကာ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ သဗ္ဗာ သဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသဝနန္တေ၊ တရားတော်ကိုကြားနာရသောအဆုံး၌၊ အရိယာယဇာတိယာ၊ အရိယာဇာတ်ဖြင့်၊ ဇာတတယ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားတော်ကို၊ သုဏန္တိ၊ နာတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဝကာ၊ သာဝကမည်ကုန်၏၊ ဧတေသု

မိန္ဒာနိမဟာဗြဟ္မဿာနိတိ၊ ဇေတသုမိန္ဒာနိမဟာဗြဟ္မဿာနိဟုသညကား၊ ဇေတသု
သုဂတဿာဝကောသု၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သားတော်တို့၌၊ အပ္ပကာ
နိမိ၊ အနည်းငယ်မျှသည့်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒါနာနိ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုတို့ကို၊ မိန္ဒာနိ၊
ပေးလှူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဋိဂ္ဂါဟကဇေတ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်၊
ဇာဗ္ဗိကာဝိသုဒ္ဓိယာ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်၊ မဟာဗြဟ္မဿာနိ၊
များသောအကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ပြပ်ကုန်၏၊ ကေန၊ ထိုကြောင့်-
ဘဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယာဝတံဘဝိက္ခဝေ(လ)အဂ္ဂမက္ခာယတိတိ
အာဒိ၊ ယာဝတံဘဝိက္ခဝေ(လ)အဂ္ဂမက္ခာယတိဤသို့အစရှိသောကောင်း
ကျိုးကောင်းဟောတော်မူပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတံဘယတ္တကား၊
ခံကြိုင်ရှင်လောက်ကုန်သော၊ သံဃာဝါ၊ သံဃာတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဂဿာဝါ၊ ကိုယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို
သံဃာကိုယ်တို့တော်၊ တထာဂတဿာဝကသံဃော၊ မြတ်စွာဘုရား၏
တပည့်သားသံဃာတော်ကို၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါဇ္ဇတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ စတ္တာရောစ ပဋိပန္နဘိအာဒိ၊ စတ္တာရောစပဋိ
ပန္နံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ ဟောဗ္ဗားအောက်၌၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆို
သင်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣပေန၊ ဤဝတ္ထု၌ကား၊
အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏
လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာယစ၊ နတ်သမီး၏လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တမတ္ထံ၊ ဆို
အပ်သောအနက်ကို၊ မနုဿလောကံ၊ လူပြည်သို့၊ အာဂတိံ၊ ကြွလာခဲ့၍၊
တဂဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း
ဖြစ်သည်ကို၊ ကတ္တာပြုကော်မူ၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသော
ပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧဓေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဓေသ
နာ၊ ထိုဧသနာတော်သည်၊ မဟာဇနာသ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သာဓ္မိ
ကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို၊
ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝိဟာရဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ဝိဟာရဝိမာနဝတ္ထု၏အတွင်း
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄၂

ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

၄ မဇ္ဈိမကဝဂ်-၇-စတုရိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထု၊

☞

အဘိက္ကန္တန္တေနဝဇ္ဇေနာတိဣဒံ၊ အဘိက္ကန္တန္တေနဝဇ္ဇေနဟူသောဤဝိမာ
 နဝတ္ထုသည်။ စတုရိတ္ထိဝိမာနံ၊ စတုရိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထို
 ဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ပြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝတိ၊
 ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူ
 စဉ်၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်
 သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဒေဝစာ
 ရိကံ၊ နတ်ပြည်၊ ဒေသစာရိကို၊ စရန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊
 တာဝတိံသာဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏
 သော၊ ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာ
 နတ်ပြည်၌၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဌိတေသု၊ တည်ကုန်သော၊ စတု
 သုဝိမာနေသု၊ လေးခုကုန်သောတုံဗိမာန်တို့၌၊ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး၊ အတ္တ
 ရာသဟဿ၊ ပရိဝါရာ၊ တထောင်သော နတ်သမီး၊ အခြံအရံရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်တို့၏စည်းစိမ်ချင်းသာကို၊ အနုဘဝန္တိ
 ယာ၊ ခံစားကုန်သော၊ စတသော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဒေဝဓိတရော၊
 နတ်သမီးတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တာပိ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧ
 ဘဝ၌၊ ကတ၊ ကမ္မံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကောင်းမှုကံကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ အဘိက္ကန္တန္တေန(ပ)ဝဇ္ဇေတေသဗ္ဗဒိသာပသာသတိတိ၊
 အဘိက္ကန္တန္တေန(ပ)ဝဇ္ဇေတေသဗ္ဗဒိသးပသာသတိ ဟူကုန်
 သော၊ ဣမာဟံဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊
 ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တာပိ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်လည်း၊ တဿ၊ ထို
 အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏၊ ပုစ္ဆာနန္တရံ၊ မေးတော်မူသည်၏အခြား
 ခဲ့၌၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဗျာကရိံသု၊ ဖြေကြားကုန်၏၊ တံအတ္ထံ၊ ထို
 အနက်ကို၊ ဒေသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သာဒေဝတာအတ္တမနာ(ပ)ယဿ
 ကမ္မသိဒ္ဓိပသန္တိ၊ သာဒေဝတာအတ္တမနာ(ပ)ယဿကမ္မသိဒ္ဓိပလံဟူ၍၊
 အယံဂါထာ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။

ကိရ၊ တဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တာ၊ ထိုနတ်သမီးတို့
 သည်၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ကာလေးလက်ထက်တော်၌၊ ဇေယျကာနာမကေ၊ ဇေယျကာအမည်
 ရှိသော၊ ရဋ္ဌေ၊ တိုင်း၌၊ ပဏ္ဍကတေနာမ၊ ပဏ္ဍကတအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊

၄-မဇ္ဈိမကဝဂ်-၇-စတုရိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထု၊

၄၃

ပြည်၌၊ ကုသကော၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်လေကုန်၏၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထိံ ယေ ဝနဂဇေ၊ ထိုပြည်၌ပင်လျှင်၊ ပကိကုလံ၊ လင်၏အိမ်သို့၊ ဂတာ၊ သွားရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမဂ္ဂဝါသံ၊ အညီ၊ ခဉ္စုတ်နေခြင်းကို၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တာသု၊ ထိုမိန်းမတို့တွင်၊ ဧကာ၊ တယောက်သောမိန်းမသည်၊ အညတရံ၊ တပါးသော၊ ပိဏ္ဍုစာရိကံ၊ ဆွမ်းခံသွားသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္တိဝိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒိယကလာပံ၊ ဂုဏ္ဍပန်းတစည်းကို၊ အဒါယိ၊ ပေးလှူ၏၊ အပရာ၊ တယောက်သောမိန်းမသည်၊ အညဿ၊ တပါးသောမထေရ်အား၊ နိလုပ္ပလဟတ္ထကံ၊ ကြာညိုပင်လက်တကိုင်ကို၊ အဒါယိ၊ ပေးလှူ၏၊ အပရာ၊ တယောက်သောမိန်းမသည်၊ ပရမဟတ္ထကံ၊ ပရမ္မာကြာပန်းလက်တကိုင်ကို၊ အဒါယိ၊ ပေးလှူ၏၊ အပရာ၊ တယောက်သောမိန်းမသည်၊ သုမနမကုန္ဓာနိ၊ မြက်လေးပုလုံးကုံးတို့ကို၊ အဒါယိ၊ ပေးလှူ၏၊ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ အပရေနသမယေန၊ တပါးသောကာလ၌၊ ကာလံ၊ ရတနာခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ တာဝတိံသတာဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ သူဖြစ်လေကုန်၏၊ တာသံ၊ ထိုနတ်သမီးတို့အား၊ သာယာသအန္တရာပိ၊ တထောင်တထောင်သော နတ်သမီးအခြံအရံတို့သည်၊ ပရိဝါရာ၊ ခြံရံအပ်သည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်ပြီးတာ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ယာဝတာယုဘံ၊ အသက်သက်ဆုံး၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချင်းသာကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ စံစား၍၊ တတော၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ ရတာ၊ ရတေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘဿဝကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏သံသျှင်၊ ဝိပါကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းအားဖြင့်၊ အပရာ၊ အပရံ၊ အဆက်သက်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌သာလျှင်၊ သံသရန္တိယော၊ ကျင်လည်ကုန်လျက်၊ ဣမတ္ထိံ၊ ဗုဒ္ဓု၊ ပြာဇေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အာယသ္မတာမဟာမောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဂုတ္တိတာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တာသု၊ ထိုနတ်သမီးတို့တွင်၊ ဧကာ၊ တယောက်သောနတ်သမီးသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကာသံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဂုဗ္ဗကမ္ပံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောကုသိုလ်ကံကို၊ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မဟာထေရ်အား၊ ကထေန္တိ၊ ဖြေကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒိဝရာနံ (လ) ပဘာသတိတိ၊ ဣန္ဒိဝရာနံ (လ) ပဘာသတိဟူ၍၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆို၏၊

၄၄ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၂

မဟာနန္ဒဘဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနန္ဒဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ တကာတော်မသည်၊ ဇေတိကာနံ၊ ဇေတိကာတိုင်းတို့၏၊ ဥဏ္ဏတသ္မိံ၊ ကုန်းမြင့်ရာအရပ်၌၊ ရမ္ဗေ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပဏ္ဏကတေ၊ ပဏ္ဏကတ အမည်ရှိသော၊ နဂရဝရေ၊ မြတ်သောမြို့၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန္တဿ၊ ကြွသွားသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဣန္ဒြိယရာနံ၊ ဂုဏ်ပန်းတို့ ၏၊ ဟတ္ထကံ၊ တလက်ကိုင်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ မဟာနန္ဒဘဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနန္ဒဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုကံ ကြောင့်၊ မေ၊ တကာတော်မအား၊ ဧတာဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏(ပ)၊ တေန၊ ထိုကံကြောင့်၊ မေ၊ တကာတော်မ၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ တွန်းလင်းတောက်ပ စေနိုင်၏။ အပရာ၊ တယောက်သောနတ်သမီးသည်၊ နိလပ္ပလဟတ္ထကံ (လ) ပဘာသတိတိ၊ နိလပ္ပလဟတ္ထကံ(လ) ပဘာသတိဟူ၍၊ အာဟ၊ လျှောက် ဆို၏။ မဟာနန္ဒဘဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနန္ဒဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင် ရဟန်း၊ အဟံ၊ တကာတော်မသည်၊ ဇေတိကာနံ၊ ဇေတိကာတိုင်းတို့၏၊ ဥဏ္ဏ တသ္မိံ၊ မြင့်သောအရပ်၌၊ ရမ္ဗေ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပဏ္ဏကတေ၊ ပဏ္ဏ ကတအမည်ရှိသော၊ နဂရဝရေ၊ မြတ်သောမြို့၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊ စရန္တဿ၊ ကြွသွားသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ နိလပ္ပလဟတ္ထကံ၊ ကြာ ပညိုပန်းလက်တကိုင်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ မဟာနန္ဒဘဝ၊ ကြီး သောတန်ခိုးအာနန္ဒဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ မေ၊ တကာတော်မအား၊ ဧတာဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏(ပ)၊ တေန၊ ထိုကု သိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တကာတော်မ၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်းသည် လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ တွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ အပရာ၊ တယောက်သောနတ်သမီး သည်၊ ဩဒါတမူလံ(လ) ပဘာသတိတိ၊ ဩဒါတမူလံ(လ) ပဘာသတိဟူ ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ မဟာနန္ဒဘဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနန္ဒဘော်ရှိ သော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ တကာတော်မသည်၊ ဇေတိကာနံ၊ ဇေတိကာ တိုင်းတို့၏၊ ဥဏ္ဏတသ္မိံ၊ မြင့်သောအရပ်၌၊ ရမ္ဗေ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပဏ္ဏကတေ၊ ပဏ္ဏကတအမည်ရှိသော၊ နဂရဝရေ၊ မြတ်သောမြို့၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန္တဿ၊ ကြွသွားသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဩဒါ

တမူလံ၊ ဖြူသောအစွယ်ရှိသော၊ ဟရိတပတ္တံ။ စိန်းသောအရွက်ရှိသော၊
 သရေဒေါင်၌၊ ဥဒကသ္မိံ၊ ရေအပြင်၌၊ ဇာတံ၊ ရောက်သော၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမာ
 ကြွက်ကို၊ အဒါသိံ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊
 တကာ တော်မအား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊
 အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုး
 အာနုဘာဝရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
 မေ၊ တကာတော်မ၏၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင်အဆင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိ
 သာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း
 တောက်ပ စေနိုင်၏။ အပရာ၊ တယောက်သော နတ်သမီး သည်၊
 အဟံ သုမနာ၊ (လ)၊ ပဘာသတိတိ၊ အဟံ သုမနာ၊ (လ)၊ ပဘာသတိဟူ၍၊
 အာဟ၊ ရွှေ့ကပ်ဆို၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘေဝ်
 ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ သုမနာ၊ သုမနာအမည်ရှိသော၊ အဟံ၊ တကာ
 တော်မသည်၊ ဇေတိကာနံ၊ ဇေတိကာ တိုင်းတို့၏၊ ဥဏ္ဍတသ္မိံ၊ မြင့်သော
 အရပ်၌၊ ရမ္မေ၊ ရွှေတချပ်တွယ်ရှိသော၊ ပဏ္ဍကတေ၊ ပဏ္ဍကတအမည်ရှိ
 သော၊ နဂရဝရေ၊ မြတ်သောမြို့၌၊ ပိဏ္ဍာပဿ၊ ဆွမ်းအလှိုဠ်၊ စန္ဒေသ၊
 ကြွင်းသော၊ သုမနဿ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနေသ၊ ရဟန်း
 အား၊ ဇန္တဝဏ္ဏာနိ၊ ဆင်စွယ်၏အဆင်းကဲ့သို့ ဖြူစင်သောအဆင်းရှိကုန်
 သော၊ သုမနမကုဏ္ဍာနိ၊ မြတ်လေးပန်းဝှံတို့ကို၊ အဒါသိံ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။
 တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တကာတော်မ၏၊ တောဒိသော၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊
 ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တကာတော်မ၏၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင်အဆင်း
 သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာ
 သတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပနိုင်၏။

၈

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဣန္ဒြိယရာနံ ဟတ္ထကန္တိ၊ ဣန္ဒြိယရာနံ ဟတ္ထကံဟူ
 သည်ကား၊ ဥဒ္ဓါလကဟတ္ထဝုပ္ပံ၊ ငုရွှေပန်းလက်တကိုင်ကို၊ ပါတဃာတ
 ဝုပ္ပကဿပံ၊ ငုရွှေပန်းလက်တကိုင်ကို၊ ဇေတိကာနန္တိ၊ ဇေတိကာနံဟူသည်
 ကား၊ ဇေတိကာရဋ္ဌဿ၊ ဇေတိကာအမည်ရှိသောတိုင်း၏၊ ဥဏ္ဍတသ္မိံ၊ နဂရ
 ဝရေတိ၊ ဥဏ္ဍကသ္မိံ နဂရဝရေဟူသည်ကား၊ ဥဏ္ဍတေ၊ မြင့်သော၊ တူမိ
 ပဒေသေ၊ မြေအရပ်၌၊ နိမိတ္တေ၊ တည်ထောင်တန်ဆင်းအပ်သော၊ မေဃာနံ၊
 မိသားစုတို့၏၊ ပရိယန္တေ၊ အစွန်းတို့ဖြင့်၊ ဌိတေပိယ၊ တည်ကုန်သကဲ့
 သို့၊ အတ္တုပ္ပတေဟိ၊ အထက်သို့မြင့်ကုန်သော၊ ပါသ၊ ကုသုလါချီဒိတိ၊

၄၆ ဗိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပြာသာဒ် ရသစုံနှင့်ချွန်စသည်တို့ဖြင့်၊ ဥဏ္ဏတေးမြင့်သော၊ ဥတ္တမနဂရေ၊
 မြတ်သောမြို့၌၊ ပဏ္ဏကတေတိ၊ ပဏ္ဏကတေဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကေ၊
 ဤသို့ပဏ္ဏကတ အမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ ပြည်၌၊ နိဗ္ဗုပ္ပကဟတ္ထကန္တိ၊
 နိဗ္ဗုပ္ပလဟတ္ထကံ ဟူသည်ကား၊ ကုဝလယကလာပံ၊ ကြာညိုပန်းစည်း
 ကို၊ ဩဒါတမူလကန္တိ၊ ဩဒါတမူလကံဟူသည်ကား၊ သေတမူလံ၊
 ဖြူသောကြာစွယ်ကို၊ ဘိသမူလာနံ၊ ကြာစွယ်တို့၏၊ ဝေလတာယ၊ ဖြူသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ပဒုမကလာပံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းစည်း
 ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒဘိ၊ ဆို၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဟရိတပတ္တန္တိ အာဒိ၊
 ဟရိတပတ္တံ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ ဟရိတ
 ပတ္တန္တိ၊ ဟရိလပတ္တံဟူသည်ကား၊ နိလပတ္တံ၊ မိမ်းညိုသောအရွက်ကို၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဝိဇေဟိတမကုဋ္ဌပတ္တဿ၊ မစွန့်အပ်သော၊ ဝုသောအရွက်ရှိ
 သော၊ ပဒုမဿ၊ ပဒုမ္မာကြာ၏၊ ဗဟိရပတ္တာနိ၊ အပ၌ဖြစ်သောအရွက်တို့
 သည်၊ ဟရိဘဝဏ္ဏာနိဇေ၊ မိမ်းညိုသော အဆင်းရှိကုန်သည် သာလျှင်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥဒကမိသရေဇာတန္တိ၊ ဥဒကမိ သရေဇာတံဟူ
 သည်ကား၊ သရေ၊ အိုင်၌၊ ဥဒကမိ၊ ရေအပြင်၌၊ ဇာတံ၊ ရောက်သော၊ သရော
 ရဟံ၊ ရေအိုင်၌ရောက်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ။ သုမနာတိ၊ သုမနဟူသည်ကား၊ ဇေနာမာ၊ ဤသို့သုမနဟူ၍
 အမည်ရှိသော၊ သုမနဿာတိ၊ သုမနဿဟူသည်ကား၊ သုန္တုဗေတ္တဿ၊
 ကောင်းသောမိတ်ရှိသော၊ သုမနမကုဋ္ဌာနိတိ၊ သုမနမကုဋ္ဌာနိ ဟူသည်
 ကား၊ ဇာတိသုမန ဝုပ္ပမကုဋ္ဌာနိ၊ မြတ်လေးပန်းဝုတို့ကို၊ ဒန္တဝဏ္ဏာနိတိ၊
 ဒန္တဝဏ္ဏာနိ ဟူသည်ကား၊ သဇ္ဇကံ၊ အသစ်စက်စက်၊ ဥလ္လိခိတဟတ္ထိ
 ဒန္တသဒိသ ဝဏ္ဏာနိ၊ ပွတ်သစ်သော ဆင်စွယ်နှင့် တူသော အဆင်းရှိ
 ကုန်သော၊ ။

ဇေ၊ ဤသို့၊ တာဟိ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတ
 ကမ္မေ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံကို၊ ကထိတေ၊ လျှောက်ကြားအပ်သည်
 ရှိသော်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တာသံ၊ ထိုနတ်သမီးတို့အား၊ အနုဓမ္မိက
 ထံ၊ အစဉ်အတိုင်းသောတရားစကားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ သစ္စာ
 နိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ပကောသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သစ္စာရိယောသာနေ၊ သစ္စာ
 လေးပါးကို ဟောကြားတော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ တာသဗ္ဗာဟိ၊ ထိုအလုံးစုံ
 သောနတ်သမီးတို့သည်လည်း၊ သဟပရိဝါရာ၊ အခြံအရံနှင့်ဟကွာသော
 တာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့သည်၊ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ထေရော၊ မထေရ်

၄-မဉ္ဇူဋ္ဌကဝဂ်-၆-စတုရိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထု။

သည်။ တံပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မနုဿယောကံ၊ လူ ပြည်သို့၊ အာ
 ဂတိံ၊ လာ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား
 သျှောက်၍၊ တဂဝါ၊ 'မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
 အဗ္ဗုပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာ
 ယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ပော
 ကြားတော်မူ၍၊ သာမဓမ္မဒေသနာ၊ ထိုဘုရားဒေသနာသည်၊ မဟာဇနဿ၊
 လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ စာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင်စကားတော်အပြီးသတ်တည်း။ စတုရိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထုနာ၊
 စတုရိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထု၏ အခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၄-မဉ္ဇူဋ္ဌကဝဂ်-၈ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိဝိမာနဝတ္ထု။

☸

မိဗ္ဗန္တေအဗ္ဗုပ္ပတ္တိရမ္ပန္တိဣဒံ၊ မိဗ္ဗန္တေအဗ္ဗုပ္ပတ္တိရမ္ပန္တိဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထု
 သည်၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိ၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်
 ကြောင်းကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာ
 ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏ အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတနိကျောင်း
 တော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၍၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌ သာဝတ္ထိယံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရာ၊ တယောက်သော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမ
 သည်၊ အဝါသဒါနဿ၊ ကျောင်းဟူသောအလှူ၏၊ မဟာဗ္ဗလတဉ္စ၊ အကျိုး
 ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ မဟာနိဝံသတဉ္စ၊ ကြီးမြတ်
 သောအာနိသင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊
 ခန္ဓစာတာ၊ ဖြစ်သောခန္ဓာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အပင်၊
 တပည့်တော်မသည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ အဝါသိ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေ
 တုကာမာ၊ ဆောက်လုပ်စေခြင်းငှါအလိုရှိပါ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော၊ ဩကာသံ၊ အရပ်ကို၊ အာစိက္ခိတံ၊ ကြားစိမ့်သောငှါ၊ ဣစ္ဆာမိ၊
 အလိုရှိပါ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ထား၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာဇာတပေသိ၊ စေခိုင်းတော်မူ၍၊ ဝိက္ခူ၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုဥပါသိကာမအား၊ ဩကာသံ၊ အရပ်ကို၊
 ဒေသသုံ၊ ပြကုန်၏၊ သာ၊ ထိုဥပါသိကာမသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဓမ္မဏီ
 ယံ၊ ဓမ္မဏီသို့ဝင်ရောက်သော၊ အဝါသိ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ရောက်

၄၀ ဝိမာနဝိတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

လုပ်စေ၍၊ တဿာပိဟာရဿ၊ ထိုကျောင်း၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှ၊ အဗ္ဗရက္ခေ၊ သရက်ပင်တို့ကို၊ ရောပေသိ၊ ဖိုက်၏၊ သောအာဝါ
 သော၊ ထိုကျောင်းကို၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အဗ္ဗပန္တိဟိ၊ သရက်
 ပင်အစဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တော၊ ခြံရံအပ်သော၊ ဆာယုဒကသမ္ပန္နော၊ အပိုင်
 ရေနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မုတ္တာဇာလသဒိသဝါလုကာ၊ ကိဏ္ဍုလဏ္ဍရေတူမိတာ
 ဂေါ၊ ပုလဲကွန်ယက်နှင့်တူသော သဲတို့ဖြင့်မြှုပ်သောမြို့သော၊ မြေအဖို့ရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတိပိယ၊ အလွန်လျှင်းမနောဟရော၊ စိတ်နှလုံးကို
 ဆောင်တတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုဥပါသိကာမသည်၊ တံဝိ
 ဟာရံ၊ ထိုကျောင်းကို၊ နာနာဝဇ္ဈဟိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိကုန်
 သော၊ ဝဇ္ဈဟိစ၊ အဝတ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖဒါမဂန္ဓဒါမဒိဟိစ၊
 ပန်းဆိုင်နံ့သာဆိုင်တို့ဖြင့်၎င်း၊ ဒေဝဝိမာနံပိယ၊ နတ်ဗိမာန်ကဲ့သို့၊ အလက်
 ရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ စောလပဒီပံ၊ ဆီမီးကို၊ အာရောပေတွာ၊ တင်ထား၍၊
 အဗ္ဗရက္ခေ၊ သရက်ပင်တို့ကိုလည်း၊ အဟ၊ တေဟိ၊ အစာမချေကုန်သော၊
 ဝဇ္ဈဟိ၊ အဝတ်ပုဆိုးတို့ဖြင့်၊ ဝေဠေတွာ၊ ရစ်၍၊ သံဃာသာ၊ သံဃာအား၊
 နိယျာဒေသိ၊ လှူဒါန်းပူဇော်၍၊ သာ၊ ထိုဥပါသိကာမသည်၊ အပရဘာဂေ၊
 နောက်အဖို့၌၊ ကာလံကတွာ၊ ရုတေ၍၊ တာဝတိံသတာဝနေ၊ တာဝတိံ
 သာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿာ၊ ထိုနတ်သမီးအား၊ မဟန္တံ၊ ကြီး
 စွာသော၊ အဗ္ဗဝနုပရိက္ခိတ္တံ၊ သရက်တောဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်
 သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ တတ္ထံ၊ ထို
 ဗိမာန်၌၊ အန္တရာဂဏ ပရိဝါရိတာ၊ နတ်သမီးအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်၊
 ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပစ္စနူတာဝ
 တိ၊ သုံးဆောင်ခံစားရ၏၊ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာ
 နော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဥပဂတိံ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူ
 လေ၍၊ ဒိဗ္ဗန္တေအဗ္ဗဝနံရမ္ပံ(လ) ပဘာသတိတိ၊ ဒိဗ္ဗန္တေအဗ္ဗဝနံရမ္ပံ(လ)
 ပဘာသတိဟူ၍၊ ဣမာဟိဂါယဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊

မဟာနူဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာရုံဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ နတ်သမီး၊
 တေ၊ သင်၏၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ အဗ္ဗဝနံ၊ သရက်ဥယျာဉ်သည်၊ ရမ္ပံ၊ မွေ
 လျော်သွယ်ရှိ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသရက်ဥယျာဉ်၌၊ မဟလ္လကော၊ ကြီးကျယ်သော၊
 ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်၊ နာနာတူရိယသံဃုဠော၊ အထူးထူးသောတူရိ
 ယာတို့၏အသံရှိ၏၊ အန္တရာဂဏ စောသိတော၊ နတ်သမီး အပေါင်းသည်
 ကြွေးကြော်သောအသံရှိ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြာသာဒ်၌၊ ပဒိပေါစ၊ ဆီမီးသည်

လည်း၊ နိဗ္ဗာန်အခါခပ်သိမ်း၊ ဇလတိ၊ ထွန်းပ၏။ မဟာ၊ ကြီးကျယ်စွာသော၊
 သောဝဏ္ဏ၊ သော၊ ရွှေအတိ၊ ပြီးသော၊ တေ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်
 ကို၊ ဒုဿ၊ ဗလဟိ၊ အဝတ်ပုဆိုးသီးကုန်သော၊ ရုက္ခဟိ၊ သရက်ပင်တို့ဖြင့်
 သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ မဟာနူဘာဝေ၊
 ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ ကေန၊ အဘယ်
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သမီးအား၊ ဧတာမိသော၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဧတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ တေ၊ သင်
 နတ်သမီး၏၊ ဝဏ္ဏာစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်သနည်း၊
 ဧတ္ထမနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီး
 သည်၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မသံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊
 ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မဟာနူဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊
 အဘိ၊ တကာတော်မသည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ မနုဿတူတာ၊ လူ၏အ
 ဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပရိမာယဇာတိယာ၊ ရှေးဖြစ်သော ဘဝ၌၊
 မနုဿေသောကေ၊ လူဖြစ်၌၊ အဗ္ဗေဟိ၊ သရက်ပင်တို့ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတံ၊ ခြံရံ
 အပ်သော၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏၊ အတ္ထဝပာ၊ အ
 ကျိုးဌာ၊ ကာရေသိ၊ ဆောက်လုပ်စေ၏။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းသည်၊ ပရိ
 ပသာသိတေ၊ ဆောက်လုပ်၍ပြီးသည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗိတေ၊ နိဗ္ဗိတဿ၊ ပြီးပြီး
 သောကျောင်း၏၊ မဟေ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရာန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အဗ္ဗေ
 ဟိ၊ သရက်ပင်တို့ဖြင့်၊ အန္တဝဇယိတွာန၊ ဗုံးထွင်း၍၊ ဒုဿမယေ၊ ပုဆိုးတို့
 ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဗလေ၊ သစ်သီးတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသရက်
 ပင်တို့၌၊ ပဒီဝံ၊ ဆီသီးကို၊ ဇေလတွာ၊ ညှိထွန်း၍၊ ဝဏုတ္တမံ၊ နတ်လူအ
 ပေါင်းတို့သက်မြတ်သော၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ ဘောဇယိတွာ၊ သွင်း
 ကျွေး၍၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သကေဟိပါဏိတိ၊ မိမိ
 လက်တို့ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုကျောင်းကို၊ သံဃာဿ၊ သံဃာတော်အား၊ နိယူာဇေ
 သိ၊ ဆောင်ရှင်းပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ မဟာနူဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဘေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ မေ၊ တကာတော်မ၏၊ အဗ္ဗေဝနံ၊ သရက်ဥယျာဉ်သည်၊ နုဗ္ဗိ၊ နု
 ထောင်တွယ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသရက်ဥယျာဉ်တော၌၊
 ပာသန္တကော၊ ကြီးကျယ်သော၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်၊ နာနာတူရိယ

၀၀၀

၅၀ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သံဃုဋ္ဌော၊ အထူးထူးသောတုရိယာတို့၏အသံသည်၊ အတ္ထရာဂဏဗောသိတော၊ နတ်သမီးအပေါင်းကြွေးကြော်အပ်သောအသံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဧတ္ထ၊ ဤပြာသာဒ်၌၊ ဒိပေါစ၊ ဆီမီးသည်လည်း၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဇလတိ၊ ထွန်းတောက်ပ၏၊ မဟာ၊ ကြီးကျယ်သော၊ သေါဝဏ္ဏယော၊ ရွှေအတိပြီးသော၊ ခေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်ကို၊ ဒုဿဖလေဟိ၊ ဂုဏ်ထူးလျှင်အသီးရှိကုန်သော၊ ရုက္ခေဟိ၊ သရက်ပင်တို့သည်၊ သမန္တာ၊ တက်၁န်းကျင်မှ၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ သိက္ခ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တကာတော်မအေး၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အဆင်းသည်၊ ဇေတော၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တကာတော်မ၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အရေ၊ မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းသင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုပါယာတို့၌၊ မဟလ္လကောတိ၊ မဟလ္လကောဟူသည်ကား၊ မဟန္တာ၊ ကြီးကျယ်သော၊ အယာမဝိတ္ထာရေဟိစ၊ အလျားအနံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗေနေစ၊ အစောက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပုလော၊ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သော၊ ဥဇ္ဇာရတမော၊ အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထရာဂဏဗောသိတောတိ၊ အတ္ထရာဂဏဗောသိတောဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ ပမောဒိတုံ၊ မွေ့လျော်စိမ့်သောဌာ၊ သံဝိတိဝသေနုစေတိ၊ ပေါင်း၍သီးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိယသလ္လာပဝသေနစ၊ ချစ်သွယ်သော စကားကိုပြောဆိုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထရာသံဗောနံ၊ နတ်သမီးတို့၏ အပေါင်းသည်၊ သမုဇ္ဈောသိတော၊ ကောင်းစွာ ကြွေးကြော်အပ်သောအသံရှိ၏။ ။ ပဒိပေါစေတ္ထဇလတိတိ၊ ပဒိပေါစေတ္ထဇလတိဟူသည်ကား၊ သူရိယရတ္တိ သမုဇ္ဈလကိရုဏာဝိတာနေ၊ နေမင်း၏အရောင်ကဲ့သို့ထွက်သော ရောင်ခြည်တည်းဟူသော ဗိတာနံနှင့်တူသော၊ ရံတနုပဒိပေါစ၊ ရတနာဆီမီးသည်လည်း၊ ဧတ္ထတေသ္မိပါသာဒေ၊ ထိုပြာသာဒ်၌၊ အဘိဇလတိ၊ လွန်စွာတော်ဝံ၏၊ ဒုဿဖလေဟိတိဧတ္ထ၊ ဒုဿဖလေဟိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဧတေသံ၊ ထိုသရက်ပင်တို့အား၊ ဒုဿာနိ၊ ဂုဏ်ထူးဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဖလ္လာနိ၊ အသီးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊

၄-မဇ္ဈိမ္မကဝဂ်-၈-အဗ္ဗုဒ္ဓိမာနဝတ္ထု။

၅၀

ထိုကြောင့်တောထိုသရက်ပင်တို့သည်၊ နုဿမလော၊ နုဿမလမည်ကုန်၏။
 တောဟိ၊ ထိုသရက်ပင်တို့မှ၊ သမုပ္ပါရိယမာနမိဗ္ဗဝတ္ထေဟိ၊ ကောင်းစွာအနိ
 ထွက်သောနတ်၌ ဖြစ်သောအဝတ်တို့ဖြင့်၊ နုဿမလော၊ ပုဆိုးဟု ဆိုအပ်
 သောအသီးရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ကာရေန္တေ နိဗ္ဗိတမဟေဟိ၊ ကာရေန္တေနိဗ္ဗိတေ မဟေဟူသည်ကား၊
 ကတပရိယာသိတဿ၊ ဆော်လုပ်၍ပြီးပြီသော၊ ဝိဟာရဿ၊ ကျောင်း
 ၏မဟေဟူသော၊ ပုဇ္ဇော်ခြင်းကို၊ ကရိယမာနာယစ၊ ပြုသည်ရှိသော်လည်း၊
 ကတ္တာ နုဿမယေမလော၊ ကတ္တာနုဿမယေမလော ဟူသည်ကား၊
 နုဿမဟေ၊ ပုဆိုးတို့ဖြင့်သာလျှင် တေသံအဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုသရက်ပင်တို့၏၊
 ဖဿံအသီးကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ။ ဂဏုတ္တမန္တိ၊ ဂဏုတ္တမံဟူသည်ကား၊
 ဂဏာနံ၊ နတ်လူအပေါင်းတို့သက်၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်တော်မူသော၊ ဘာဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သံဝကသံဃံ၊ တပည့်သားသံဃာတော်ကို၊
 နိယျာဒေသိန္တိ၊ နိယျာဒေသိဟူသည်ကား၊ သမ္ပုနိစ္ဆာပေသိ၊ ခံစေခဲ့ဘုရား
 အဒါယိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 သေသံ၊ ကြွင်းသောကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
 ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။ အဗ္ဗုဒ္ဓိမာနဝတ္ထုနာ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓိမာနဝတ္ထုအသွင်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတားပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဇ္ဈိမ္မကဝဂ်-၉-ဝိတဝိခနဝတ္ထု။

ဝိတဝတ္ထေ ဝိတခဇေတိဗ္ဗံ၊ ဝိတဝတ္ထေဝိတခဇေဟူသော ဤဝတ္ထု
 သည်၊ ဝိတဝိခနံ၊ ဝိတဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
 ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အဘေသတ္တုနာ၊
 အဘတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရုက္ခာမင်းသည်၊ အတ္တနု၊ မိမိသည်၊ ဝဇ္ဇိ
 လဒ္ဓါ၊ ဒေါနပုဏ္ဏားသည်ဝေဠာသဖြင့် အရအတို့ကိုရအပ်ကုန်သော၊ ဘဂ
 ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိရဓာတုယော၊ သရိရဓာတ်တော်တို့ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ပင့်ဆောင်ခဲ့၍၊ ထူပေစ၊ စေတီတည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 မဟေစ၊ စေတီပူဇော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊
 ရာဇဂဟဝါသိနိ၊ ရာဇဂြိုဟ်၌နေလေ့ရှိသော၊ အညဘုရားတယောက်
 သော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိ ကာမသည်၊ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်၊

၅၂) ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကတသရိပုပ္ဖိဇ္ဇနာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်း ရှိသည် ဖြစ်၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထုပ်၊ စေတီတော်ကို၊ ပူဇော်သောဒီတီး၊ ပူဇော်အံ့ဟု၊ ယထာလဇ္ဈာနိ၊ အကြင်အကြင် ရတိုင်းကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပွင့်ကုန်သော၊ ကောသာတကီဥပ္ပါနိ၊ သပွတ်ခါးပွင့်တို့ကို၊ ဂဟေ တွာ၊ ယူ၍၊ သဒ္ဓါဝေဂေန၊ သဒ္ဓါတရား၏ အဟုန်သည်၊ သမုဿာဟိ တမာနသာ၊ ကောင်းစွာ တိုက်တွန်းအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂ ပရိဿယံ၊ ခရီး၌ဘေးရန်ကို၊ အနုပဓာရေတွာဝ၊ မရူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍ သာလျှင်၊ ထူပါဘိမုခီးစေတီတော်ရှိရာ အနုပဓိရှေ့ရှု၊ ဂန္ထကိ၊ သွား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ထိုဥပါသိကာမကို၊ တရုဏဝန္တော၊ နွားသားငယ်ရှိ သော၊ ဂါဝိ၊ နွားမသည်၊ အသိဓာဝန္တိ၊ ရှေးရှုပြီးလာသည် ဖြစ်၍၊ ဝေ ဂေန၊ လျှင်သောအဟုန်ဖြင့်၊ အာပတိတွာ၊ တုံးလုံးလည်းစေ၍၊ သိင်္ဂေန၊ ဦးချိုဖြင့်ပဟရိတွာ၊ ငှက်၊ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏၊ သာ၊ ထိုဥပါသိကာမသည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဇဏ၌ပင်လျှင်၊ တာဝတိံသာဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်လေ၍၊ ဥယျာနကိဇ္ဇာယ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှါ၊ ဂန္ထန္တဿ၊ သွားသောသတ္တဿ ဒေဝရညော၊ သိကြားနတ်မင်း၏၊ ပရိဝါရမဇ္ဈေ၊ အခြံအရံတို့၏အလယ်၌၊ သာယာရထေန၊ ရထား၌တက္က၊ ပါထုရဟောသိ၊ ထင်းရှားဖြစ်ပြီ၊ တံ၊ ထို နတ်သမီးကို၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်၊ ဣမာဟိဂါထာ ဟိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ကိံ၊ ပုစ္ဆိအဘယ် သို့မေးသနည်း။

ပီတဝတ္ထေ၊ ရွှေသောအဝတ် ရှိထသော၊ ပီတဓဇေ၊ ရွှေသော တံခွန်ရှိ ထသော၊ ပီတာလင်္ကာရဘူသိတေ၊ ရွှေသောတန်ဆာတို့ကိုဆင်ယင်ခြင်း ရှိထသော၊ ပီတစန္ဒနုလိတ္တင်္ဂေ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော စန္ဒကူးဖြင့် လိမ်း ကျံအပ်သော ကိုယ်ရှိထသော၊ ပီတုပ္ပလမဓာရိနိ၊ ရွှေသော အဆင်းရှိ သော ကြာပန်းကို ပန်ဆင်ခြင်းရှိထသော၊ ပီတပါသာဒသယနေ၊ ရွှေပြာ သာဒ်ဖြင့်အိပ်ရာ အဆင်းရှိထသော၊ ပီတာသနေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော အဆင်း ရှိထသော၊ ပီတဘောဇနေ၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော ဘောဇဉ်ရှိထသော၊ ပီတဆတ္ထေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောဝမ်းလည်းရှိထသော၊ ပီတရထေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီး သောရထားလည်း ရှိထသော၊ ပီတဿေ၊ ရွှေအဆင်း ကဲ့သို့သောမြင်း လည်းရှိထသော၊ ပီတဗိဇနေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောပင်လည်းရှိထသော၊ တဒ္ဓေ၊ နတ်သမီးတို့၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မာနုသကောဘဝေ၊ လူ၊

ပြည်၌၊ ကိံကမ္ဘံ၊ အဘယံကုသိုလ်ကံကို၊ အကရိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ဧဝ
 တေ၊ နတ်သမီး၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိသာကမ္မဿ၊ အဘယံကု
 သိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးနည်း၊ ပုစ္ဆိတာ၊ ငါးမးအပ်သော၊ တံ၊ သင်နတ်
 သမီးသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာမိက္ခ၊ ဖြေကြားလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေး၏၊ တာဝိ၊ ထိုနတ်သမီးသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုသိကြားမင်းအား၊ ဣ
 မာဟိဂါယာဟိ၊ ဤဂါယာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားပေ၏၊ ကိံဗျာကာသိ
 အဘယံသို့ဖြေကြားသနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်သိကြားမင်း၊ ကတ္တိကာ၊ ကန်
 စောင်ရမ်းလအခါ၌ပွင့်သော၊ အနုသိန္ဒိတာ၊ လူတို့သည် အလိုမရှိအပ်
 သော၊ ကောသာတကိနာမ၊ သပွတ်ခါးအမည်ရှိသော၊ လတာ၊ နွယ်သည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ အဟံ၊ ကျွန်တော်မသည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရီရံ၊
 သရီရစေတီတော်ကို၊ ဥန္နိဿ၊ မည်မှတ်၍၊ ဝိပ္ပသန္ဓန၊ အထူးသဖြင့်ကြည်
 ညိုစွာသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုသပွတ်ခါးအမည်ရှိသော
 နွယ်၏၊ စတ္တာရိပုဗ္ဗနိ၊ လေးပွင့်ကုန်သောပန်းတို့ကို၊ ထူပံ၊ စေတီတော်သို့၊
 အဘိဟရိ၊ ဆောင်ခဲ့ဘူး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်သိကြားမင်း၊ မေ၊ ကျွန်
 တော်မအား၊ တဂ္ဂမနဿ၊ ထိုနွားမ၌ထားအပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ နဟောယိ
 မဖြစ်၊ အညဒတ္တု၊ စင်စစ်ကား၊ ထူပဂတမနာဝေ၊ စေတီတော်၌ထားအပ်
 သောနှလုံးရှိသည်သာလျှင်၊ သတိသမာနာ၊ ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုနွားအပေါင်း
 ၏၊ မဂ္ဂံ၊ လာရာခရီးကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နအဝေက္ခိသံ၊ မကြည့်မ
 ဖျော်မိ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်သိကြားမင်း၊ တတော၊ ထိုနွားအပေါင်းမှ၊ အာရတ္တံ၊
 ပြေးလာ၍၊ ဂါဝိ၊ သားငယ်ရှိသောနွားမသည်၊ ထူပံ၊ စေတီတော်သို့၊ အ
 ပတ္တမာနသံ၊ မရောက်သောစိတ်ရှိသော၊ မံ၊ ကျွန်တော်မကို၊ အဝဓိ၊ သတိ
 ၏၊ အဟံ၊ ကျွန်တော်မသည်၊ ထူပံ၊ စေတီတော်သို့၊ အဓိဝတ္တံ၊ ကိုယ်ပိုင်
 ရောက်၍၊ ယထာဓိပ္ပါယံ၊ အလိုအဇ္ဈာသယ၊ အားလျော်စွာ၊ ပုဗ္ဗပူဇနန၊
 ပန်းကိုပူဇော်ရသဖြင့်၊ တဗ္ဗ၊ ထိုကောင်းမှုကိုလျှင်းအဘိဘဇ္ဈယျံ၊ ကောင်း
 စွာဆည်းပူး ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်၊ ဣတော၊
 ဤယခုအပ်သော စည်းစိမ်ထက်၊ ဘိယျော၊ လွန်သောစည်းစိမ်ချင်းသာ
 သည်၊ မေ၊ ကျွန်တော်မအား၊ သိဟာနုန၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည် ထင်၏၊ မဃဝ၊
 မဃအမည်ရှိသော၊ ဒေဝကုဉ္ဇရ၊ နတ်တို့၌ဆင်ပြောင်နှင့် အတုရန်သူကိုနှိုင်း
 နှိုင်းနိုင်သော၊ ဒေဝိန္ဒု၊ နတ်တို့၏ သေဌ်နှင်းသိကြားမင်း၊ အဟံ၊ ကျွန်တော်မ
 သည်၊ တေနကဗ္ဗေ၊ ထိုသို့စေတီတော်ကို ပန်းပူဇော်လို၍ သွားခြင်းတည်း
 ဟူသောကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊

၀၀

၅၄ မိမိနှင့်ဝတ္ထုအတ္ထကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ တဝ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏၊ သဟဗျ၊ အပေါင်းအဘော်၏ အဖြစ်သို့၊ အာဂတာ၊ ရောက်လာသည်၊ အမှီဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗျာကာသိ ဖြေကြား၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာသို့၌၊ ဝိတစန္ဒနလိတ္တင်္ဂေတိ၊ ဝိတစန္ဒန လိတ္တင်္ဂဟူ သည်ကား၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏေန၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းရှိသော၊ စန္ဒ နေန၊ စန္ဒကူးဖြင့်၊ အနုလိတ္တသရီရေ၊ လိမ်းကျံအပ်သောကိုယ်ရှိသော။ ။ ဝိတပါ သာဒသယနေတိ၊ ဝိတပါသာဒသယနေဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသော ဝဏ္ဏမယေန၊ အလုံးစုံရွှေအတိပြီးသော၊ ပါသာဒေနစ၊ ပြာသာဒ်နှင့်၎င်း၊ သုဝဏ္ဏပရိက္ခိတ္တေတိ၊ ရွှေဖြင့်မွမ်းမံအပ်ကုန်သော၊ သယနေဟံစ၊ အိပ်ရာ အခင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတေ၊ ပြည့်စုံထသော၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ အဿပဒဿ၊ ထိုပုဒ်၏၊ ပေဋ္ဌာစ၊ အောက်၌လည်း ကောင်း၊ ဥပရိစ၊ အထက်၌လည်းကောင်း၊ ဝိတသဒ္ဓေန၊ ဝိတသဒ္ဓါဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏမေဝ၊ ရွှေအတိကိုသာလျှင်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဠုပ္ပံ၊ မှတ်အပ်၏။ ။ လတတ္ထိတိတ္ထေ၊ လတတ္ထိဟူသောဤပါဌ်၌၊ လတတအတ္ထိ တိ၊ လသာအတ္ထိဟူ၍၊ ဆေဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဘန္တေတိ၊ အနိဿ၊ ဘန္တေဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သက္ကံဒေရာဇာနံ၊ သိကြား နတ်မင်းကို၊ ဂါရဝေန၊ ရိုသေသောအားဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ အနဘိဇ္ဈိ တာတိ၊ အနဘိဇ္ဈိတာဟူသည်ကား၊ နအဘိကဗီတာ၊ အလိုမရှိအပ်။ ။ သရိရန္တိ၊ သရိရံဟူသည်ကား၊ သရိရဘူတံ၊ ကိုယ်၏အစိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ် သော၊ ဓာတု၊ ဓာတ်တော်ကို၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အပဿံ၊ ဝေါဟာရော၊ ဤဝေါဟာ ရသည်၊ အဝယဝေ၊ သရိရဓာတ်တော်အစိတ်၌၊ သမုဒေါယဝေါဟာရော၊ တင်စားသော ဝေါဟာရတည်း၊ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ပဇေသဒ္ဓံ၊ သမုဒ္ဓေါဒိဋ္ဌာတိ၊ ပဇေသဒ္ဓံသမုဒ္ဓေါဒိဋ္ဌာ ဟူသကဲ့သို့ တည်း၊ ပဇေသ၊ ပုံဆိုးကို၊ ဒဇေသ၊ မီးလောင်အပ်၏၊ သမုဒ္ဓေါ၊ သမုဒ္ဓရာကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏၊ အဿာတိ၊ အဿဟူသည်ကား၊ ဂေါ ဂ္ဂပဿ၊ နွားအပေါင်း၏၊ မဂ္ဂန္တိ၊ မဂ္ဂ်ဟူသည်ကား၊ အာဂမေနမဂ္ဂံ၊ လာရာ ခရီးကို၊ နအဝေက္ခိဿန္တိ၊ နအဝေက္ခိဿံဟူသည်ကား၊ နဩလောကပဏိ၊ မကြည့်မရှုမိလေ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊ နတဂ္ဂမနသာသတိတိ၊ နတဂ္ဂမနသာသတိဟူသည်ကား၊ ထသံဂါ ဝီယံ၊ ထိုနွားမ၌၊ ဂတမနာဠုပိတမနာ၊ ထားအပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ နဟော တိ၊ မဖြစ်၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယုပဂတမနာ

ဝေ၊စေတီတော်၌ထားအပ်သော စိတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ သမာနာ၊ဖြစ်၍၊
 နာဂဝေကျိသံ၊မကြည့်မမျှော်မိ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အက္ခော၊အနက်
 တည်း၊တဒဂ်မနသာသဘိဟိ၊တဒဂ်မနသာသဘိဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊
 ပါဠိသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တဒဂ်တဿ ဘဂဝတောဓာတုယသအဂ်၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော်အစိတ်၌၊ ပဇတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ မနာ၊ပိတ်
 သည်။ ဧတိသံ၊အတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သာအုပ္ပိ၊ထိုမိန်းမသည်၊ တဒဂ်မနသာ၊ တဒဂ်မနသာမည်၏။
 ဧဝံဘူတာ၊ဤသို့စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ကျွန်တော်မသည်၊တဒါ၊ထိုရှေး
 သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ တဿာ၊ ထိုနွားအပေါင်း၏၊ မဂ္ဂိ၊သောရ၊ရိုးကို၊
 နာဂဝေကျိသံ၊မကြည့်မျှော်မိ၊ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒေသ
 ဟိ၊ဖြစ်၏။ ။

ထူဝံအပတ္တမာနသန္တိ၊ ထူဝံအပတ္တမာနသံဟူသည်ကား၊ထူဝံစေတီ
 ယံ၊စေတီတော်သို့၊အသမ္ပတ္တအဏ္ဍာသယံ၊မရောက်သေးသောအလိုဆန္ဒ
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေ၊အဏ္ဍာသယော၊ အကြင်အလိုဆန္ဒသည်၊ မန၊ပိတ်
 ကိုး၊ ဘာဝေတိ၊ပွားစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သောအဏ္ဍာသ
 ယော၊ထိုအလိုဆန္ဒသည်၊မာနသော မာနသမည်၏၊အဏ္ဍာသယော၊အလို
 ဆန္ဒကို၊မနာရသော၊ နှလုံးအလိုကို၊လတ္တ ဟိ၊ရအပ်၏။ထူဝံ၊စေတီတော်
 သို့၊ဥပဂတိံ၊ကပ်၍၊ပုပ္ဖဟိ၊ပန်းကိုဖြင့်၊ပူဇိသောမိ၊ပူဇော်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 ဥဒ္ဓန္တမနာရထဿ၊ ဖြစ်သောနှလုံးအလို၏၊ အသံပုဏ္ဏတဿ၊ မပြည့်စုံ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ထိုသို့ပင်ဆိုအပ်
 သော်လည်း၊ထူပပစေတီယေ၊စေတီတော်၌၊ ဝုပ္ဖဟိ၊ပန၊ပွင့်တို့ဖြင့်၊ပူဇန
 ပိတ္တံ၊ ပူဇော်သောစိတ်သည်၊ သိဒ္ဓမေ၊ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ယေန၊
 အကြင်ကြောင့်၊ သာ၊ထိုမိန်းမသည်၊ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ဥပပန္နာ၊
 ဖြစ်၏၊တဉ္စာဟံအဘိသဉ္ဇေယျန္တိ၊တဉ္စာဟံအဘိသဉ္ဇေယျံဟူသည်ကား၊
 အဟံ၊ကျွန်တော်မသည်၊ တဉ္စ၊ထိုကောင်းမှုကိုလည်း၊ အဘိသဉ္ဇေနယျံ၊
 ဆည်းပူးမှုကား၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဝုပ္ဖပုဇနေန၊ပန်းကိုပူဇော်သောအားဖြင့်၊
 ပုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ အဟံ၊ကျွန်တော်မသည်၊ထူဝံ၊စေတီတော်သို့၊အဘိ
 ဂတိံ၊ ကိုယ်တိုင်ရှေးရှုရောက်၍၊ ယထာဓိပ္ပါယံ၊အလိုရှိဝိုင်း၊ ပူဇနေန၊
 ပူဇော်သဖြင့်၊သဗ္ဗဒေဝ၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊ စိနေယျံဥပစိနေယျံ၊ဆည်းပူး
 မှုကား၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊အနက်တည်း၊ ဘိယျာနုန
 ဣတောသိဟိ၊ဘိယျာနုန ဣတောသိယာ ဟူသည်ကား၊ ဣတောသိ

၅၆

မိမိမာနဝတ္ထုအဓိကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သကလန္တ သမ္ပတ္တိတောဝိ၊ ဤမိမိယခုရအပ်သော စည်းစိမ်ထက်သည်း။
 ဘိယေချာဥပရိ၊ အလွန်၊ ဥတ္တရိတရာ၊ လွန်မြတ်စွာသော၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်
 ချမ်းသာသည်းသိယားဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညော၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်
 ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ မဃဝါဒေဝ
 ကုဉ္ဇရာတိအူဒံ၊ မဃဝါဒေဝကုဉ္ဇရဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ သက္ကံ သိကြား
 မင်းကို၊ အာလပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုစကားရင်း၌၊ ဒေဝကုဉ္ဇ
 ရာတိ၊ ဒေဝကုဉ္ဇရဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဗလပရက္ကမာဒိဝိသေသတိ၊ အလုံး
 စုံသောခွန်အားလုံး လအစရှိကုန်သော တရားအထူးကိုဖြင့်၊ ဒေဝေသု၊ နတ်
 တို့၌၊ ကုဉ္ဇရသဒိသ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့်တူ၏၊ သဟဗျန္တိ၊ သဟဗျဟူသည်
 ကား၊ သဟဘာဝံ၊ တကွ၏အဖြစ်သို့။ ။

ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တိဒသာဗိပတိ၊ တာဝတိံသာ
 နတ်တို့၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ဒေဝကုဉ္ဇရာ၊ နတ်တို့၏ ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့်တူ
 သော၊ မဃဝါ၊ သိကြားမင်းသည်၊ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့
 ကို၊ ပဿဒေန္တော၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ မာတလိ၊ မာ
 တလိနတ်သားကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို၊ အဗြဟ္မ၊ ဆိုငြိ၊ ။
 ဣတိအူဒံ၊ ဤဂါထာ သည်ကား၊ ဓမ္မသင်္ဂါ၊ ဟကနံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို
 သင်္ဂါယနာတင်ကုန်သောရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏စကားတည်း၊ တတော၊
 ထိုနောက်မှ၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ မာတလိပရေ၊ ဒေဝဇကသ၊
 မာတလိနတ်သား အရှားရှိသော နတ်အပေါင်းအား၊ ပဿမာတလိ၊ (လ)၊
 ဒါယကာတိ၊ ပဿမာတလိ၊ (လ)၊ ဒါယကာဟူကုန်သော၊ ဣမာဟိဂါထာ
 တိ၊ ဤငါးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဓမ္မ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော၏။ မာတလိ၊
 မာတလိနတ်သား၊ အန္တရံ၊ မြီးမွမ်းအပ်သော၊ ဗိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သော၊
 ဣဒံကမ္မပလံ၊ ဤကံ၏အကျိုးကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ အပ္ပကမ္ဘိ၊
 အနည်းငယ်သော၊ ဒေယျံ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုကို၊ ကတံ၊ ငြိအပ်သော၊ ပုညံ၊
 ကောင်းမှုကံသည်၊ မဟပဗ္ဗလံ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊ တထာဂတေ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့
 လာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ သဗ္ဗုဒ္ဓေဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၌လည်းကောင်း၊
 အထ၊ ထိုမှတပါး၊ တဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏၊ သာဝကေဝါ၊ တပည့်သား
 တော်၌လည်းကောင်း၊ ဗိက္ခေ၊ မိတ်သည်၊ ပဿန္တိ၊ ကြည်ညိုသည်ရှိသော်၊
 ဒက္ခိဏာ၊ အလှူသည်၊ အပ္ပကာနာမ၊ နည်းသောမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။
 မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊ ဇေတိ၊ လာလော၊ အမှော်၊ ငါတို့သည်လည်း၊

တထာဂတဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ဘိ
 သျှာဘိသယျာ၊ လွန်စွာလွန်စွာသာလျှင်၊ မဟာမသေ၊ ပူဇော်ကုန်အံ့၊ ပုညာ
 နံ၊ ကောင်းမှုတို့၏၊ ဥစ္စယော၊ ပွားများခြင်းသည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင်း၏
 အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊ ဘိဇ္ဇန္တေ
 စ၊ အသက်တော်ထင်ရှားရှိသော ဘုရားရှင်၌လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗုတေ၊ ဇာ
 ပိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဓာတ်တော်၌ လည်းကောင်း၊ ဗိက္ခေ၊ ဗိတ်သည်၊ သမေ၊
 တူမျှသည်ရှိသော်၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ သမံ၊ တူမျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ စေတောပဏိမိဟေတု၊ ဗိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်း
 တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုဂတိံ၊
 သုဂတိသုံသို့၊ ဝန္တိန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။ ။ မာတလိ၊ မာတလိနတ်
 သား၊ တထာဂတော၊ ကောင်းသောလာခြင်းရှိကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့
 သည်းဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သောသူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊
 ဥဇ္ဈန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ မာတလိ၊ မာတလိနတ်သား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
 ဘုရားတို့၌၊ ကာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊ ဒါယကာ၊ လေး
 ဇွှာကုန်သောသူတို့သည်၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဝန္တိန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ။

ဗာတ္ထတာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပသာဒေန္တောတိ၊ ပသာ
 ဒေန္တောဟူသည်ကား၊ ပသာဒန္တံ၊ ကြည်ညိုသည်တို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြု
 ထုက်၊ ရတနတ္ထယေ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌၊ သန္တံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို၊
 ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေထုတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဗိတ္တန္တိ၊ ဗိတ္တံဟူသည်ကား၊ ဗိဗိတ္တံ၊ အထူးသဖြင့်ဆန်းကြယ်
 သော၊ အဗိန္ဒန္တယုံ၊ ကြံဆခြင်းငှါမသတ်ကောင်းသော၊ ကမ္မဗလန္တိ၊ ကမ္မ
 ဗလံ ဟူသည်ကား၊ ဒေယျဓမ္မဿ၊ ပေးလှူပူဇော်သော ဝတ္ထု၏၊ အနုဇ္ဈာ
 ရုတ္တေပိ၊ မကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ သတိပိ၊ ရှိငြားသော်လည်း၊
 ဓတ္တသမ္ပတ္တိယာစ၊ ဓေတု၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တသမ္ပတ္တိ
 ယာစ၊ ဗိတ်၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဈာရေသ၊ ပြန်ပြောပြီး
 ကျယ်သော၊ ပုညကမ္မဿ၊ ကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ ပဿ၊ ရှုသိ
 သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ။ အပ္ပ
 ကံပိကတံဒေယျံ၊ ပုညံဟောတိ၊ မဟာပုလန္တိတ္ထေ၊ အပ္ပကံပိကတံဒေယျံ၊ ပုညံ
 ဟောတိ၊ မဟာပုလံဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ကတန္တိ၊ ကတံဟူသည်ကား၊ ကာရ
 ဝသေနသက္ကာရဝသေန၊ ပူဇော်သက္ကာရ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာလတနေ၊
 သင့်လျော်သောနေရာ၌၊ ဝိနိယုတ္တံ၊ အထူးသဖြင့်သွဉ်အပ်သော၊ ဒေယျန္တိ၊

ဒေယျံဟူသည်ကား၊ ဒါတဗ္ဗဝတ္ထု၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ဝုညန္တိ၊
 ဝုညံဟူသည်ကား၊ တထာပဝတ္တံ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊
 ဝုညကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
 မြတ်စွာ ဘုရားတို့၌၊ အပ္ပကံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊
 မဟာပ္ပလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်
 ကို၊ ပါကဋံ၊ တင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒသေ၊ နန္ဒာ၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊
 နတ္ထိပိတ္တေပသန္တိ၊ ဘိဝါသံ၊ နတ္ထိပိတ္တေပသန္တိဟူသောဂါထာကို၊ အဝဟံ၊
 ဆိုပြီး၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ သုဝိညေယျမေဝ၊ သိလ္လပံသည်သာလျှင်
 တည်း၊ အဓမ္မဝိတိ၊ အဓမ္မဟူသည်ကား၊ မယန္တိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ မဟေ
 မသေတိ၊ မဟေမသေဟူသည်ကား၊ မဟာမသေပူဇော်မသေ၊ ပူဇော်ကုန်
 အံ၊ စေတောပဏိမိ ဟေတုတိ၊ စေတောပဏိမိဟေတု ဟူသည်ကား၊
 အတ္တနာ၊ မိမိ၏၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဌပန
 နိမိတ္တံ၊ ထားခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သမ္ပာ
 ပဏိဓာနေန၊ ကောင်းစွာထားခြင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊ ဟိုကြောင့်၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 နတံမာတာ(လ)ကရေတိ၊ နတံမာတာ(လ)ကရေဟူ၍၊ အဝဟံ၊ ဟောတော်
 မူပြီး၊ ။ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာကို၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ နကရိယာ၊ မပြုနိုင်
 ရာ၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊ နကရိယာ၊ မပြုနိုင်ရာ၊ အညေ၊ မိဘမှတစ်ပါးကုန်
 သော၊ ဥာတကာဝါပိစ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း၊ နကရေယျ၊ မပြုနိုင်ကုန်
 ရာ၊ သမ္ဘာပဏိဟိတံ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သော စိတ္တံ၊ စိတ်သည်
 တတော၊ ထိုဆွေမျိုးမိဘတို့ထက်၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေယျသော၊
 တသင့်တသင့်ဖြင့်ဖြတ်လေအောင်၊ ကရေ၊ ပြု၍၊ ။ ဝေဇ္ဇပန၊ ဤသို့သော
 စကားကိုကား၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သက္ကောဒေဝါနမိန္ဒော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်
 ဥယျာနကိန္ဒာယ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်း၌၊ ဥဿပဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊
 ပုပ္ဖိပ္ပဿန္တေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ တတောဝ၊ ထိုအရင်မှသာလျှင်၊ ပုပ္ဖိနိဝတ္တိတွံ၊
 ပြန်နစ်ခဲ့၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဘိဗျံ၊ မပြတ်၊ ပူဇနိယဋ္ဌာနဘူတ၊
 ပူဇော်ရာဋ္ဌာနဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝုဇ္ဇာမဏိစေတီယေ၊ ဝုဇ္ဇာမဏိစေတီတော်
 ၌၊ သက္ကာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၍၊ အထ
 ပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ အပရေနသမယေန၊ တပါးသောအခါ၌၊ ဒေစေရိကံ၊
 နတ်ပြည်ဒေသစာရီကို၊ ဂတဿ၊ ကြွလွှားသော၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်
 သောသက်တော်ရှိသော၊ နာရဒတ္ထေရဿ၊ နာရဒမင်းထံရှိအား၊ ထံပဝတ္တံ၊

ထိုအကြောင်းကို၊ ဂါထာဟောသ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ကထေသိ၊ လျှော်
 ကြား၏။ ထေရော၊ နာရဒမထေရ်သည်၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကမ္ပနံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ
 ကိုသင်္ဂါယနာတင်ကုန်သောရာ၊ ဘန္တောအရှင်မြတ်တို့အား၊ အာရောစေသိ၊
 ကြားလျှောက်၏။ တေး၊ ထိုသင်္ဂါယနာတင်ရာ၊ ဘန္တောအရှင်မြတ်တို့သည်၊
 တသားထိုအရှင်နာရဒမထေရ်လျှောက်ကြားတိုင်း၊ နံ၊ ထိုပိမာနဝတ္ထုကို၊
 သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာသို့၊ အာရောစေသံ၊ တင်ကြကုန်ငြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော
 အပြီးကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ပိတဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ပိတဝိမာနဝတ္ထု၏
 အာဝုဋ်သည်၊ နိဗ္ဗိတသ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဇ္ဈိမကဏ္ဍ-၁၀-ဥစ္ဆု၊ ပိမာနဝတ္ထု၊

ဩဘာသယိက္ခာပထဝိံ သဒေဝကန္တိန္နဒံ၊ ဩဘာသယိက္ခာပထဝိံ
 သဒေဝကံဟူသောဤဝတ္ထုသည်။ ဥစ္ဆု၊ ပိမာနံ၊ ဥစ္ဆု၊ ပိမာနဝတ္ထုတည်း။
 တံ၊ ထိုဝတ္ထုသည် ဘေဠာ၊ အောက်ဖြစ်သော၊ ဥစ္ဆု၊ ပိမာနေန၊ ဥစ္ဆု၊ ပိမာန
 ဝတ္ထုနှင့်၊ ပါဠိတောစ၊ ပါဠိအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဠုပ္ပတ္တိတောစ၊ အ
 ကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဒိသမေဝ၊ တူသည်သာလျှင်
 တည်းကောလံ၊ သက်သက်၊ ဘတ္ထံ၊ ထိုဝတ္ထု၌၊ သသု၊ ယောက္ခမဇိနံ၊ မ
 သူသည်၊ သုဏ္ဍိသံ၊ ချွေးမကို၊ ဝိဠုကေန၊ အင်းပျဉ်ငယ်ဖြင့်၊ ပာမိက္ခာ၊
 မျက်ပုတ်၍၊ မာရေထိ၊ သေစေ၏။ ဣပေန၊ ဤဝတ္ထု၌ကား၊ လေဒ္ဒါနာ၊ ခဲဖြင့်၊
 ပာမိက္ခာ၊ ပတ်ခတ်၍၊ မာရေထိ၊ သေစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယမေဝ၊
 ဤသည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ဝတ္ထုနော၊ ဝတ္ထု၏၊ ဘိန္ဒုတ္တံ၊
 ပန်းကွဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ဝိသံ၊ အသီး၊ ခြား၊ ဥာယတန္တိ၊ နှစ်
 ပါးသောပါဠိတော်အစဉ်ကို၊ ဝိသံယေဝ၊ အဘိုးအခြားယခလျှင်၊ သင်္ဂဟံ၊
 သင်္ဂါယနာသို့၊ အရုဠာ၊ တင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိကဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။
 သုဘေ၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သောအဆင်းရှိသော၊ ဒေဝတေးနတ်သွီး၊
 စန္ဒိမသူရိယာ၊ လဒိမာန်နေဒိမာန်တို့သည်၊ သဒေဝကံ၊ ကောင်းကင်နှင့်
 တကွသော၊ ပထဝိံ၊ မြေကြီးကို၊ ဩဘာသယိက္ခာ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ
 စေလျက်၊ အဘိရာဇန္တိဝိယ၊ အလွန်တင့်တယ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ သဒေဝကံ၊ ကောင်းကင်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပထဝိံ၊ မြေကြီးကို၊
 ဩဘာသယိက္ခာ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေလျက်၊ အဘိရာဇမသိ၊ အလွန်
 တင့်တယ်၏။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်၊ ဟိဒေသ၊ တာဝတိံသာ၌နေကုန်

၆၀ ပိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျှ-နုတိယတွဲ၊

သော၊ သဟိန္ဒကော၊ သိကြားနတ်မင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်
 တို့ကို၊ အတိရောစတိဇ္ဈဝ၊ သာလွန်၍ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ တုံ၊ သင်နတ်သွီး
 သည်၊ သိရိယာ၊ အသရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇန္တေန၊ အရောင်အဆင်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသေန၊ အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေဇသ၊
 တန်ခိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတိရောစသိ၊ အလွန်တင့်တယ်၏၊ ၂၃၅ လ
 မာလဓာရိနိ၊ ကြာပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ခြင်းလည်းရှိသော၊ အာဝေဠိနေ၊
 နားသွယ်ပန်းလည်း ရှိသော၊ ကဗ္ဗန သန္တတတ္တစေ၊ သိင်္ဂီရွှေစင်ကဲ့သို့
 အရေအဆင်းအရောင်လည်းရှိသော၊ အလင်္ကာကေ၊ တန်ဆာဆင်အပ်
 သောကိုယ်ရှိသော၊ ဥတ္တမဝတ္ထဓာရိနိ၊ မြတ်သော အဝတ်အရုံတို့ကို
 ဝတ်ရုံခြင်းလည်းရှိသော၊ သုဘော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်
 ကောင်းမြတ်ခြင်းလည်းရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီးတံ၊ သင်နတ်သွီး
 ကိုး၊ ပုစ္ဆာမိ၊ ငါတို့မေးကုန်အံ့၊ ကာ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ တုံ၊ သင်နတ်
 သမီးသည်၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဝန္တသေ၊ ရှိခိုးလာဘိသနည်း၊ ၂၃၆ သေ၊ တင့်တယ်
 ကောင်းမြတ်သော အဆင်းရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီးတယာ၊ သင်နတ်
 သမီးသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူပြည်၌ ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ ကိံ၊ ကမ္မံ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကို၊ တုံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊
 အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ပုရိမာယ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဘဝ၌၊
 အတ္တနာ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းကို၊ သုခိဏ္ဏံ၊ ကောင်းစွာလေ့
 ကျက်ခဲ့ဘူးသလော၊ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ သီလသံယမံ၊ သီလစောင့်
 စည်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ကေန၊ အဘယ်ကံကြောင့်၊ တုံ၊
 သင်သည်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိတုံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်လာသည်ဖြစ်၍၊ ယသသိနိ၊
 များသောအခြံအရံရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေသနည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုး
 သည်၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးနည်း၊ ပုစ္ဆိ
 တာ၊ ငါသည်မေးအပ်သော၊ တုံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာ
 စိက္ခ၊ ဖြေကြားဘိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊
 အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ ခထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တတော၊ ထို
 နောင်မှ၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီးသည်၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊
 ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ ၂၃၇ နန္ဒ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣမ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊
 ဣမမေဝဂါမံ၊ ဤရွာသို့သာလျှင်၊ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းခံ
 ခြင်းငှါ၊ အဓ္မာကံ၊ တကာတော်မတို့၏၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်တော်မူ
 လာ၏၊ တတော၊ ထိုသို့ကပ်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ တကာတော်မ

သည်၊ ပဿန္တိတ္ထာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတုလာယ၊ အတု
မရှိသော၊ ပီတိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဥစ္ဆာ၊ သာ၊ ကြံ၏၊ စဉ်းကမ်းအပိုင်းကို၊
တေး၊ အရှင်ဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
သဿုစ၊ ယောက္ခမမိန်းမသူသည်လည်း၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်အတို့ဖြစ်သော
ကာလ၌၊ ဝရ၊ ချွေးမ၊ ဥစ္ဆာ၊ ကြံသည်၊ ကဟံနု၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ကေး၊ အ
ဘယ်အရပ်၌၊ အဝါကိရိ၊ စွန့်ပစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မမံ၊ တကားတော်မ
ကို၊ အနုယုဇ္ဇတ၊ မေးစိစစ်၏၊ တေး၊ သင်သည်၊ ကတ္တ၊ အဘယ်အရပ်၌၊
အဝါကိရိ၊ စွန့်ပစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တဒါ၊ ထိုသို့မေးသော
အခါ၌၊ အသျှ၊ အရှင်မ၊ မယာ၊ ကျွန်မသည်၊ တံ၊ ထိုကြံကို၊ နဝဿန္တိတံ၊ စွန့်
လည်းမစွန့်ပစ်အပ်၊ နဝပနခါဒိတံ၊ စုပ်လည်းမစုပ်အပ်၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ သန္တဿ၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ သာ၊
ရဟန္တံ၊ အဟံ၊ ကျွန်မသည်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူလိုက်
ပြီးဣတိ၊ ဤသို့၊ သဿုယာ၊ ယောက္ခမမိန်းမအား၊ အာပိက္ခိ၊ ကြား၏၊
ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ သဿု၊ ယောက္ခမမိန်းမသူသည်၊ ဝရ၊ ချွေးမ၊ ဣဒံ
ဣသာရိယံ၊ ဤအိမ်၌အစိုးရသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဘုယံ၊ သင်အား၊ ဟော
ကိနု၊ ဖြစ်သလော၊ အထော၊ ထိုသို့မဟုတ်မှု၊ မမံ၊ ငါ့အား၊ ဣသာရိယံ၊ အစိုးရ
သည်၊ ဟောကိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မမံ၊ တကားတော်မကို၊ ပရိဘာ
သတေ၊ ဆိုမည်ရေးရှုတ်၏၊ သာ၊ ထိုယောက္ခမမိန်းမသူသည်၊ ဇေ၊ နှိုး
အုတ်ခဲကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ မေ၊ တကားတော်မအား၊ ပဟရံ၊ ပစ်တော်
ခြင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ အဟံ၊ တကားတော်မသည်၊ တတော၊ ထိုလူ၏အ
ဖြစ်မှ၊ ရုတေ၊ ရွှေချောသည်ဖြစ်၍၊ ကာလကံတာ၊ သေလွန်ခဲ့သည်ရှိ
သော်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယော၊
တကားတော်မသည်၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိ ကောင်းသော အကျိုးပေးခြင်း
လက္ခဏာရှိသော၊ တဒေဝကမ္မံ၊ ထိုကံကံသာသျှင်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ခဲ့ပြီး
သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်း၊ အတ္တနာ၊
မိမိသည်၊ အနုဘောမိ၊ သုံးဆောင် ခံစား ရ၏၊ အဟံ၊ တကားတော်မ
သည်၊ ဒေဝဟိ၊ နတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိ
စာရယာမိ၊ စမ္ပာယ်၊ ပျော်ပါးစေရ၏၊ အဟံ၊ တကားတော်မသည်၊ ပဗ္ဗဟိ၊
ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်အရတို့ဖြင့်၊ မောဒိ၊ ငါးဝင်း
မြှောက်ပူပေ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယာ၊ တကားတော်မသည်၊

၂၀

၆၂ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

ဝကမ္ပံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကိုသာလျှင်။ ကတံ၊ ဆည်းပူးအပ်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အနုဘောမိ၊ သုံးဆောင်ခံစားရ၏။ အဟံ၊ တကားတော်မသည်။ ဒေဝိန္ဒရတ္တာ၊ နတ်တို့သေဌ်နင်းထိကြားမင်းသည်လုံခြုံစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဟိဒေသဟိ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ ကေန္တိတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်အရတို့နှင့်။ သမဗ္ဗိတာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်စံပျော်ရပေ၏။ ဝေန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝုညဗလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်။ အနုပ္ပကံ၊ များမြတ်၏။ မမ၊ တကားတော်မ၏။ ဥစ္ဆန္တု၊ ဒက္ခိဏာ၊ ကြံအလှသည်။ မဟာဝိပါကာ၊ ကြီးကျယ်သောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ တကားတော်မသည်။ ဒေဝဟိ၊ နတ်တို့နှင့်။ သမ္ဘိ၊ တကွ။ အတ္တနာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိစာရယာမိ၊ မွေ့လျော်စေရ၏။ အဟံ၊ တကားတော်မသည်။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်အရတို့ဖြင့်။ မောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ဝေန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တောဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝုညဗလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်။ အနုပ္ပကံ၊ များမြတ်၏။ မမ၊ တကားတော်မ၏။ ဥစ္ဆန္တု၊ ဒက္ခိဏာ၊ ကြံရိုင်းကိုလျှင်ခြင်းစေတနာသည်။ မဟာဇာတိကာ၊ ကြီးမြတ်သောအာနုဘော်ရှိ၏။ ဝေန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သယာသ၊ နေကြော။ မျက်စိတထောင် အမြင်ဆောင်သော။ သက္ကော၊ ထိကြားမင်းသည်။ နန္ဒနဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်တော်၌။ မောဒတိန္နဝ၊ မွေ့လျော်စံပျော်သကဲ့သို့။ အဟံ၊ တကားတော်မသည်။ ဒေဝိန္ဒရတ္တာ၊ ထိကြားနတ်မင်းသည်လုံခြုံစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဟိဒေသဟိ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ ကေန္တိတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော် စံပျော်ရ၏။ ဝေန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တကားတော်မသည်။ အနုကမ္ပကံ၊ အစဉ်သနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သော။ ဝိသု၊ ပညာရှိသော။ ဝုညဝဉ္စ၊ အရှင်ဘုရားကိုလည်း။ ဥပေစ္စ၊ ဆည်းကပ်၍။ ဝဉ္စိ၊ ရှိခိုးပြီးတော့။ အရှင်ဘုရား၏။ ကုသလဉ္စ၊ အနာမရှိသောအဖြစ်ကိုလည်း။ ဝုတ္တိသံ၊ မေးလျှောက်ပြီး တေးတာပစ္ဆိမ၊ ထိုနေ့ငှာပသန္တမိတ္တာ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတုလာယ၊ အတုမရှိသော။ ဝီတိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဥစ္ဆန္တု၊ သာ၊ ကြံချောင်း၏။ ခဏှိကံ၊ အပိုင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ဣဒဉ္စကုသလံ၊ ဤကုသိုလ်ကံကိုလည်း။ အနုဿရာမိ၊ အောက်မေ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်

၄-မဉ္ဇိဋ္ဌကဝဂ်-၁၀-ဥစ္ဆိမ္မာနဝတ္ထု။

၆၃

နှိတုသညသသလျှင်တည်း။ ဣတိဗျသညလျှင် အပြီးတည်း။ ဥစ္ဆိမ္မာနဝတ္ထုနာ၊ ဥစ္ဆိမ္မာနဝတ္ထု၏ အတွင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဉ္ဇိဋ္ဌကဝဂ်-၁၁-ဝန္ဓနဝိမာနဝတ္ထု။

အဘိက္ကဋ္ဌေနဝဇ္ဈေနာတိဣဒံ၊ အဘိက္ကဋ္ဌေနဝဇ္ဈေနဟူသောဤဝတ္ထုသည်၊ ဝန္ဓနဝိမာနံ၊ ဝန္ဓနဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး ဖြစ်သော၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိကသားသည်။ ကာရိတော၊ ဆောက်လုပ်စေအပ်သော၊ အာရာမေန္နလုံး မွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနော၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဘဇုတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနဿမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အညတရသ္မိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမဿ၊ ဝါသော၊ ရွာပတ်ကျောင်း၌၊ ဝဿံသယိတွာ၊ ဝါဆိုကုန်၍၊ ဝုတ္တဝဿ၊ ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်၍၊ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို၊ ပဗ္ဗိသာမေတွာ၊ သိမ်း၍၊ ပတ္တပိဝရံ၊ သပိတ်သက်န်းကို၊ အေဒါယ၊ ပူကုန်၍၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ အညတရသ္မိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမဿ၊ ရွာ၏၊ မဇ္ဈေန၊ အလယ်ဖြစ်သောခရီးဖြင့်၊ အဘိက္ကမန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌၊ အညတရာ၊ တယောက်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နဝိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ သဇ္ဇတဂါရုဗဟုမာနာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ရိသေခြင်းဖြစ်နိုးခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဉ္စပထိဗြဟ္မတနု၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ သိရသ်၊ ဦးခေါင်း၌၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟ၊ ချီ၍၊ ယာဝဒဿနူပစာရာ၊ မျက်စိဖြင့် မြင်ကောင်းသော ဒဿနူပစာရတိုင်အောင်၊ ပဿာဒဿာဗ္ဗာနိ၊ ပဿာဒဖြင့် စင်ကြယ်ကုန်သော၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ဥဗ္ဗိလိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ဩဇာ၊ ကေန္တိ၊ ကြည်မျှော်လျက်၊ အဗ္ဗာသိ၊ ရပ်တည်၍၊ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ အပရေနဿမယေန၊ တပါးသောနောက်ကလ၌၊ ကာသံကတွာ၊ စုတ၍၊ ကာဝလိ၊ သေသူ၊ ကာဝလိ၊ သာနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အထ၊ ထို့

၆

၆၄ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

နောင်မှ တတ္ထု၊ ထိုတာဝတ် သာနတ်ပြည်၌၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်တို့၏ စည်းစိမ် ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားသော၊ နံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနေ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ အဘိက္ကန္တနဝဇ္ဈောန၊ (ပ)၊ သဗ္ဗဒိသာပတာသတိဘိ၊ အဘိက္ကန္တနဝဇ္ဈောန၊ (ပ)၊ သဗ္ဗဒိသာပတာ သတိဟူ၍၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးပြီး။ ။

မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေးနတ် သမီး၊ ယာတွံ၊ အကြင်သင်နတ်သွီးသည်၊ အဘိက္ကန္တန၊ အလွန်နှစ်သက် ဘွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဈောန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ (ပ)၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ စေနိုင် သနည်း၊ ။ မဟာမောဂ္ဂလာနေ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုစ္ဆိဟာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်ငမ်း၊ မြောက်ခြင်းရှိသော၊ သာဓေ ဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ (ပ)၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ဟောင်း၊ အဟံ၊ ဟကာ တော်မသည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက် သည်ရှိသော၊ သီလဝန္တေ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သမဏေ၊ ရဟန်း တို့ကို၊ ဒိသ္မာန၊ ဖူးမြင်၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝဗ္ဗတ္တာ၊ ရှိခိုး၍၊ မနံ၊ မိတ်ကို၊ ပဿဒယိ၊ ကြည်ညိုခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊ အ ကျွန်ုပ် သည်၊ ဝိတ္တာစ၊ နှစ်သက်သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အဇ္ဈလိကံ၊ လက် အုပ်ချီသောအမှုကို၊ အာကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ ။ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိ သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေတကာတော်မအေး၊ တောဒိသော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဧတော၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေတကာတော်မ၏၊ ဝဇ္ဈောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ။

တတ္ထု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သမဏတိ၊ သမဏဟူသည်ကား၊ သမိတပါ မေးပြီးစေအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ သီလဝန္တေတိ၊ သီလ ဝန္တေဟူသည်ကား၊ သီလ ဂုဏ်ယူတ္တေ၊ သီလတည်းဟူသော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်ကုန်သော၊ မနံပဿဒယိန္တိ၊ မနံပဿဒယိဟူသည်ကား၊ ဣဓေဓာ ယျာ၊ ဤအရှင်ကောင်း တို့သည်၊ သာဓု ချပါစေ၊ ကောင်းမြတ်သော

သဘောရှိကုန်စွတကာမ၊ ဓမ္မစာရိနော၊ တရားကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ သမ
 စာရိနော၊ ဘောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ ဗြဟ္မ စာရိနော၊
 ဖြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ အေရတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊ ဗိက္ခံ၊ ဗိတ်ကို၊
 ပဿာဒေသိ၊ ကြည်ညိုစေပြီး၊ ဗိက္ခဝဟံ၊ အဇ္ဈလိကံအကာသိန္နိ၊ ဗိက္ခဝ
 ဟံအဇ္ဈလိကံအကာသိဟူသည့်ကား၊ တုဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ သော
 မနုဿဇာတာ၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ တကာ
 တော်မသည်၊ ပေသလာနံ၊ လိလကိုချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိကုန်သော၊ တိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းသို့အား၊ ပဿာဒေကာသိတာနိ၊ ပဿာဒ၏ ပွင့်လင်းခြင်းသို့ရောက်
 ကုန်သော၊ အက္ခိနိ၊ ချက်မိတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိလိတွာ၊ ပွင့်၍၊ ဒဿနမတ္တမ္ပိ၊ ကြည့်ရှု
 ကာမျှဖြင့်တည်း၊ ဣမေသံသတ္တဝနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊ ဗဟုပကာရံ၊ များ
 သောကျေးဇူးရှိ၏၊ ဝန္ဓနာ၊ ရှိခိုးခြင်းသည်ကား၊ ပဂေဝ၊ အတယ်ဆိုသွယ်
 ရာရှိပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဝဗ္ဗံ၊ ရှိခိုးပြီး၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 တေနမေတာဒိသောဝဇ္ဈောသိအာဒိ၊ တေနမေတာဒိသောဝဇ္ဈောသိသို့
 အာရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ သေဝံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်
 ဝတ္ထုနုပာမော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဝန္ဓနဝိမာန
 ဝတ္ထုနာ၊ ဝန္ဓနဝိမာနဝတ္ထု၏အခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၄-မဇ္ဈိမ္မကဝဂ်-၁၂-ရုတ္တုမာလာဝိမာနဝတ္ထု။

အဘိက္ကန္တနဝဇ္ဈောနာတိဣဒံ၊ အဘိက္ကန္တနဝဇ္ဈောနဟူသောဤဝတ္ထု၊
 သည်းရုတ္တုမာလာဝိမာနံ၊ ရုတ္တုမာလာဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု
 ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အတယ်နည်း၊ ပဂေဝ၊ မြတ်
 စွာတရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊
 ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန သမယေန၊
 ထိုအခါ၌၊ ဂယာဂါမကော၊ ဂယာအမည်ရှိသောရွာ၌၊ အညတရဿ၊ တ
 ယောက်သော၊ ပြာဟူဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ဝိတာ၊ သမီးသည်၊ တသ္မိံ၊ ယေဝ
 ဂါမေ၊ ထိုဂယာအမည်ရှိသော ရွာပတ်၌သာလျှင်၊ ဧကဿ၊ တယောက်
 သော၊ ပြာဟူဏကုမာရဿ၊ ပုဏ္ဏားသတို့သားအား၊ ဝိန္နာ၊ ပေးအပ်သည်
 ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပတိကုလံ၊ လင်၏အိမ်သို့၊ ဂတာ၊ လိုက်သွားရသည်ရှိသော်
 တသ္မိံ၊ ယော၊ ထိုအိမ်၌၊ ဣဿရိယံ၊ အဖိုးရသည့်၏အဖြစ်ကို၊ ဝဇ္ဈန္တိ၊

ဖြစ်စေလျက်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ တည်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တသ္မိံ ဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌၊ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ၏မိတရုံ၊ သမီးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နသဟတိ၊ သည်းမခံနိုင်၊ ဒိဋ္ဌကာလတော၊ မြင်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကောဇေန၊ အမျက်ဒေါသဖြင့်၊ တဇုတဇုယ မာနာ၊ ဖြစ်ဖြစ်ဟု အသံကို ပြုလျက်၊ အက္ခောသတိ၊ ဆဲရေး၏၊ ပရိတာသတိ၊ ခြိမ်းချောက်၏၊ အသော၊ ထိုကျွန်မအား၊ ခဇုကဉ္စ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့် ယူခြင်းကိုလည်း။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ သာ၊ ထိုကျွန်မ၏သမီးသည်။ ဝယပ္ပတ္တိယာ၊ အရွယ်သို့ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ ကိပ္ပသမက္ခော၊ အမှုကိစ္စကို ရွက်ဆောင်ခြင်း၌ တတ်စွမ်းနိုင်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုကျွန်မ၏သမီးကို ဇဏ္ဍုကပ္ပရမုဋ္ဌိဟိ၊ ပုဆစ်ဒူးတထောင်လက်ဆုပ် ဘို့ဖြင့်၊ ပဟရေတဝ၊ ပုတ်ခတ်ထောင်းထုသည်သာလျှင်တည်း။ ပရိမဇာတိသု၊ ရှေးသောကုလ်၏အဖြစ်ဘို့၌၊ လဇ္ဈ၊ စာတာယထာ၊ ရအပ်သော ညည်းဆဲခြင်းရှိသော ပုဏ္ဏား၏ချွေးမကဲ့သို့တည်း။ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့သာဒါသိ၊ ထိုကျွန်မသည်။ ကဿပဿ၊ ကဿပအ မည်တော်ရှိသော၊ ဒသဗသဿ၊ အားဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ တဿာ၊ ထိုပုဏ္ဏားကြွေးမ၏၊ သာမိနိ၊ အရှင်မသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးသောပုဏ္ဏားကြွေးမသည်၊ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ သာ၊ ထိုအရှင်မသည်။ တံ၊ ထိုကျွန်မကို၊ လေဒ္ဓ၊ ဒဏ္ဍာဒိဟိစ၊ အုတ်ခဲ ထုတ်လှံ တံစသည်ဘို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မုဋ္ဌိအာဒိဟိစ၊ လက်ဆုပ် အစရှိသည်ဘို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍာ၊ အခါမပြတ်၊ အဘိဟနတိ၊ ပစ်ခတ်ထောင်းထု၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ တေန၊ ထိုသို့ ညည်းဆဲသဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္နာ၊ ငြိမ်းငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ယထာဗလံ၊ မိမိသတ္တိအားလျော်စွာ၊ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူ အစရှိကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုဘို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သောနေ့၌၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အနာဂတော၊ နောင်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ သာမိနိ၊ အရှင်မသည်။ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမိဿာ၊ ဤမိန်းမ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရသောအဖြစ်ကို၊ ပဝတ္တေယျံ၊ ဖြစ်စေနိုင်ရပါလိမ့်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာဒါသိ၊ ထိုကျွန်မသည်။ တတော၊ ထိုကုလ်၏အဖြစ်မှ၊ စုတာ၊ စုတခဲ့သည် ရှိသော်၊ အပရာပရံ၊ အဆက်ဆက်၊ သံသရန္တိ၊ သံသာရာ၌ကျပ်လည်လျက်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်

၄-သိဒ္ဓိဋ္ဌာကဝဂ်-၁၂-ရုက္ခမာလာဝိမာနဝတ္ထု။

၆၇

စွာတုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဂုတ္တနယောန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
ဂယာဂါမကော၊ ဂယာမည်သောရွာငယ်၌ ပြာဟူဏာကုလေ၊ ပုဏ္ဏောအမျိုး၌၊
နိဗ္ဗတ္တိက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ ပတိကုသံ၊ လင်၏အိမ်သို့၊ ဂတာ၊ လိုက်သွားရ၏။ ဣတ
ရာဝိ၊ ရှေးဘဝ၌ အရှင်မ ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော မိန်းမသည်လည်း၊ တဿာ၊ ထို
ပုဏ္ဏား၏ချွေးမဖြစ်သောမိန်းမ၏၊ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လာ
၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓါဗာတကတဿ၊ ထိုကျွန်မ၏ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရဘူး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏ ချွေးမသည်၊ တံ၊ ထိုကျွန်မကို၊
ဝိဟောဌဿိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိဟောဌဿိ၊ ညှဉ်းဆဲသောပုဏ္ဏား
၏ချွေးမသည်၊ အကာရေဏနော၊ အကြောင်းမရှိသက်သက်ဖြင့်ပင်လျှင်၊
ကောသေသု၊ ဆံတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲငင်၍၊ ဟတ္ထေဟိဝ၊ လက်တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပါဒေဟိဝ၊ ခြေတို့ဖြင့်၎င်း၊ သုပာတံ၊ လွန်စွာ ညှဉ်းဆဲ
ခြင်းကို၊ ဟနိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်၊ နှာဝိတဿဝံ၊ ဆတ္တဝ
သည်တို့၏တင်းကုတ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ခုရုယျံ၊ သင်ရန်းဖြင့်ရိတ်သည်
ကိုးကာရေတွားပြုစေ၍၊ အာဂမာသိ၊ အိမ်သို့ပြန်လာ၏။ ။ သာမိနိ၊ အရှင်မ
ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားချွေ မသည်၊ ဇေဒုဋ္ဌဒါသိ၊ ဟယ်မကောင်းစွာသော ကျွန်
ယုတ်မ၊ မုဏ္ဏနမတ္တေန၊ ပြီးပြည့်ရိတ်ကါမျှဖြင့်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ကိမ္ပမေဝက္ခော
အာဟိတံ၊ လွတ်ရခြင်းရှိမည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ရုက္ခ၊ ကြိုးကိုးသိသော၊
ဥခေါင်း၌၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကြိုး၌၊ နံ၊ ထိုကျွန်မကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊
ဩဏမေတွာ၊ ညွှတ်စေ၍၊ ဗာတေတိ၊ ဝုတ်ခတ်ညှဉ်းဆဲ၏။ တဿာ၊ ထို
ကျွန်မအား၊ တဉ္စရုက္ခံ၊ ထိုဖွဲ့သောကြိုးကိုလည်း၊ အသနေဝံ၊ ပယ်ခြင်းငြိုး
နဒေကိ၊ အခွင့်မပေး၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ
အား၊ ရုက္ခမာလာဟိနာမံ၊ ရုက္ခမာလာဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ အသပန္နော၊ ထိုနောင်မှ ကေဒိ၊ သံ၊ တနေသ၌၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာ
တုရားသည်၊ ပဗ္ဗ၊ သသမယော၊ မိုးသောက်ထအခါ၌၊ မဟာကရုဏာသမာ
ပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ဂုဠာယ၊ ထတော်မူ၍၊ လောကံ၊
သတ္တလောကကို၊ ဩလေ၊ ကောဇန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ရုက္ခ
မာလာယ၊ ရုက္ခမာလာ၏၊ သောတာပတ္တိဖလူပနိဿယဉ္စ၊ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်သို့ရောက်အံ့သောအကြောင်းဥပနိဿယကိုလည်းကောင်း၊ တဿာ
စပြာဟူဏိယာ၊ ထိုရုက္ခမာလာ၏ သခင်ပုဏ္ဏားမ၏လည်း၊ သရေဏသု

၆၈ မိမိနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

စ၊ သရဏဂုံတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဘိဝေသသုစ၊ ဘိလတို့၌လည်းကောင်း၊
 ပတိဋ္ဌာနံ၊ တည်လတ္တံ့သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ အရည်၊ တောသို့၊
 ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ အညတရသို့ ရုက္ခမူလ၊ အမှတ်မရှိသောသစ်
 ပင်ရင်း၌၊ ဆဗ္ဗဏ္ဍာ၊ ခြောက်ပါးသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓရသို့ယော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏ ရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇန္တော၊ လွှတ်တော်မူ
 လျက်၊ နိဿိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊ ရုက္ခမာလာရိခေါ၊ ရုက္ခမာလာသည်
 လည်း၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့ဘိုင်းနေ့ဘိုင်း၌၊ တာယ၊ ထိုအရှင်မသည်၊
 တထာ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိဟေဌိယမာနာ၊ နှိပ်စက်
 ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ဖြစ်၍၊ မေ၊ ငါအား၊ ဣမိနာရုဇ္ဇိဝိတေန၊ ဤမကောင်း
 သောအသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဇိဝိတေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒရူပါ၊ ငြီးငွေ့သောသဘောရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ မရိတုကာမာ၊ သေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗာဠံ၊ ရှေးအိုးကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥဒကတိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိဝိယ၊ သွားလေသကဲ့သို့၊
 ဂေဟတော၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သွားသည်ရှိသော်၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်
 သဖြင့်၊ ဝနံ၊ တောသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘဂဝေတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 နိဿိန္ဒရုက္ခဿ၊ ထိုင်နေတော်မူသောသစ်ပင်၏၊ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ အည
 တရဿ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏၊ သာခါယ၊ သစ်ခက်၌၊
 ရဇ္ဇံ၊ ကြိုးကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍၊ ပါသံ၊ ကျော့ကွင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥဒန္တိ
 တုကာမာ၊ ကြိုးဆွဲမှုခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတောဝိတောစ၊ ထိုမှဤမှ
 လည်း၊ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအပျော်၌
 နိဿိန္ဒံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကိုဆောင်တတ်
 သော၊ ပဿာဒနိယံ၊ ကြည်ညိုခြင်းငှါထိုက်သော၊ ဥတ္တမဒမေသမတံ၊
 လွန်မြတ်သောကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းစေခြင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ ရောက်တော်
 မူလသော၊ ဆဗ္ဗဏ္ဍဗုဒ္ဓရသို့ယော၊ နိလဝီတအစရှိသောခြောက်ပါးသော
 ရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိ ယဇ္ဇန္တံ၊ လွှတ်တော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ဒိသွာ၊ မြင်ပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓဝါရဝဝသေန၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကိုရှိသေသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာကမိယမာနဟဒယာ၊ ငင်အပ်သော
 နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိ၊ နူခေါ၊ အသို့နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်
 တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ ဣတော ရုဇ္ဇိဝိတတော၊ ဤ
 ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအသက်ရှည်ခြင်းမှ၊ မုဇ္ဈယျံ၊ ကင်းလွတ်ရာ၏၊ တာဒိ
 သံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားတော်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ

၆၈

၄-မဇ္ဈိမ္မကဝဂ်-၁၂-ရုက္ခမာလာဓိမာနဝတ္ထု

၆၉

တရားသည်။ မာဒိသာနန္တိ၊ ငါကဲ့သို့သောမိန်းမတို့အားလည်း။ ဒေသေသိ
နုခေါ၊ ဟောတော်မူပါအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒန္တိ၊ သိကြ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿာ၊ ထိုရုက္ခမာလာ
၏။ ဗိက္ခာဝာရံ၊ မိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ဥပဇာတ်ဖြင့်ကြည့်တော်
မူ၍၊ ရုက္ခမာလေ၊ ရုက္ခမာလာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာအာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်
မူ၏။ သာ၊ ထိုရုက္ခမာလာသည်။ တံ၊ ထိုစကားတော်ကို၊ ဘုတွာ၊ ကြား၍၊
အမတေန၊ အမြှိုက်နေစင်ဖြင့်၊ အဘိသိက္ခာပိယ၊ သွန်းလောင်းအပ်သိ
သကဲ့သို့၊ ဝီရိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ နိရန္တရံ၊ အခြားမလတ်၊ ဖုဗ္ဗာ၊ နို့သော
ကိုယ်မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဇာတ်ပိတွာ၊ ချဉ်း
ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ ထင်အပ်လျောက်ပတ်သောအရင်း၌၊
အဋ္ဌာသိ၊ ရင်၏။ တဿာ၊ ထိုရုက္ခမာလာအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အနုပုဗ္ဗိကထာနုပုဗ္ဗကံ၊ တရားစကားလျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊ စတု
သန္တကထံ၊ သမ္ဘာလေးပါးနှင့်စပ်သောစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ
၏။ သာ၊ ထိုရုက္ခမာလာသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊
ပဝိဗ္ဗဟိ၊ တည်လေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတ္တကော၊ ဤမျှအ
တိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အနုဂ္ဂဟော၊ မြီးမြင့်ခြင်းသည်။ ရုက္ခမာလာယ၊ ရုက္ခ
မာလာအား၊ ဝတ္တတိ၊ သင့်လောက်ပြီ။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌ သာလျှင်၊
သာ၊ ထိုရုက္ခမာလာသည်၊ ကေနမိ၊ တစ်တယောက်သောသူသည်။ အပ္ပင်
သိယာ၊ မဖျက်မဆီး အပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့
နှလုံး ပိုက်တော်မူ၍၊ အရညတော၊ တောမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ
ခဲ့၍၊ ဂါမဿ၊ ရွာ၏။ အဝိနုဇေဝေ၊ အနီး၌သားလျှင်၊ အညတေသိ၊ ရုက္ခမ
ာလာအမှတ်မရှိသော သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ရုက္ခ
မာလာပိ၊ ရုက္ခမာလာသည်လည်း။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိနိပါတေတံ၊
ဇီဝိတိန္ဒြေမှချခြင်းငှါ၊ အဘန္တတယ၊ မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ခန္တိမေတ္တာနုဒ္ဓယ၊ သမ္ပန္နတပယစ၊ သည်းခံခြင်းချစ်ခြင်း
သနားခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏံ၊
အရှင် ပုဏ္ဏားမသည်။ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဟနတုဝါ၊ သတ်မူလည်း သတ်ပစေ၊
ဝိဟဋ္ဌေတုဝါ၊ ညှဉ်းဆဲမူလည်းညှဉ်းဆဲပစေ၊ ယံဝါတံဝါ၊ အမှတ်မရှိ
တရားသောအမှုကိုလည်း၊ ကရေတု၊ ပြုပစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊
စာရေန၊ အိုးဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဝဟေတွာ၊ ခပ်ယူ၍၊ ဝေဟံ၊ အိမ်သို့၊ အဂ
မာသိ၊ သွားလေ၏။ ဂေဟန္တိ၊ အိမ်တံခါး၌၊ ပြွေတော၊ ရင်နေသော၊ ဂေဟ

၇၀

မိမိနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သမိကော၊ အိမ်ရှင်ပုဏ္ဏားကြီးသည်။ တံ၊ ထိုရုဇ္ဈမာလာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 အဇ္ဈယ၊ နှုဉ္ဇကတိတ္ထံ၊ ရေခပ်သို့၊ ဂတာ၊ သွားသော၊ တံ၊ သင်သည်။ ဝိရာ
 ယိတွာ၊ ကြာမြင့်စွာနေ၍၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ တေ၊ သင်၏၊ မုခဝဏ္ဏောစ၊
 မျက်နှာအဆင်းသည်လည်း၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိပ္ပဿန္တော၊ ကြည်
 လင်သန့်ရှင်း၏၊ တုဉ္ဇ၊ သင်သည်လည်း၊ အညေနအာကာရေန၊ ရှေးကာလ
 နှင့်မတူတပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏၊ ဧတံ၊ ဤအ
 ကြောင်းသည်ကား၊ ကိ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ သာ၊
 ထိုရုဇ္ဈမာလာသည်၊ တဿ၊ ထိုအိမ်ရှင်ပုဏ္ဏားကြီးအား၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထို
 အကြောင်းကို၊ အာပိက္ခိ၊ ကြားပေ၏။

ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားကြီးသည်၊ တဿ၊ ထိုရုဇ္ဈမာလာ၏၊ ဝစနံ၊
 စကားကိုးသုတွာ၊ ကြား၍၊ တုသိတွာ၊ နှစ်သက်၍၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊
 သွား၍၊ ရုဇ္ဈမာလာယ၊ ရုဇ္ဈမာလာ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ တယာ၊ သင်သည်၊
 ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအမှုကို၊ နကာတဗ္ဗန္တိ၊ မပြုအပ်ဟူ၍၊ သုဏိသာယ၊
 ချွေးမအား၊ ဝတွာ၊ ခို၍၊ ဝုဠမာနသော၊ နှစ်သက်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ သိဃတရံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ သတ္တုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်
 သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဝဉ္စိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ သာဒရေန၊ ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ၊
 ကတပဋိသန္ဓာရော၊ ပြုအပ်သော ဗကားအစေ့အစပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာ
 ရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေဟံ၊
 အိမ်သို့၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍၊ ပဏိတေန၊ မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနီယေ
 န၊ ခဲဘွယ်ဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြစ်လည်းကောင်း၊
 ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ သုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော်၊ ဩဏိတပတ္တ
 ပါဏိ၊ သတ်တောဉ်မှ ဖဲအပ်ပြီးသော လက်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တိ၊
 မြတ်စွာ ဘုရားသို့၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
 လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားကြီး၏၊
 သုဏိသာဝိ၊ ချွေးမသည်လည်း၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံ
 မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝဉ္စိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဂယာဂါမဝါယံနော၊ ဂယာမည်သောရွာ၌နေ
 ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာဝိ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်လည်း၊ တံ
 ပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊
 ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍၊ အပ္ပေကဓ္မေ၊ အချို့ကုန်သော ပုဏ္ဏား
 သူကြွယ်တို့သည်၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်

အဝ်းလျာက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိသု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ အပွေကစွေး
 အချိုကုန်သောပုဏ္ဏားသိကြွယ်တို့သည်၊ သဗ္ဗောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်း
 သာပြောဟောခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျာက်ပတ်
 သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိသု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ရုက္ခမာလာယဝေ၊ ရုက္ခမာလာ၏လည်းကောင်း၊ တဿာ၊ ပြာဟူဏီယာစ၊
 ထိုပုဏ္ဏားမ၏လည်းကောင်း၊ ပုရိဇောဘိသု၊ ရှေးသောကိုပတ်၏၊ အဖြစ်တို့
 ၌၊ ကတကမ္ပံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံကို၊ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျပ်အားဖြင့်၊ ကထေ
 တွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊
 အနုရုပံ၊ လျာက်ပတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသသိ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပြာဟူဏီယ၊ ပုဏ္ဏားမ
 သည်လည်းကောင်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုအရပ်၌၊ သန္နိပတိတော၊ စည်းဝေးသော၊
 မဟာဇနာစ၊ လူများအပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ သရဏေသုစ၊ သရ
 ဏာဂုံတို့၌လည်းကောင်း၊ သီလေသုစ၊ သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌတိ၊
 တည်လေ၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာသနံ၊ နေရာမှ၊ ဝုဋ္ဌဟိတွာ၊
 ထွက်တော်မူ၍၊ သာဝတ္ထိမေဝ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့သာလျှင်၊ အဝမာသိ၊ ကြွ
 တော်မူလေ၏၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားကြီးသည်၊ ရုက္ခမာလံ၊ ရုက္ခမာလာကို၊
 မိတုဋ္ဌာနေ၊ သမီး၏အရာ၌၊ ဌပသိ၊ ထာ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားကြီး၏၊
 သုဏီသာ၊ ချေးမသည်၊ ရုက္ခမာလံ၊ ရုက္ခမာလာကို၊ ဝိယစက္ခုဟိ၊ ချစ်ခင်
 သော မျက်စိတို့ဖြင့်၊ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ယာဝဇီဝံ၊
 အသက်ထက်ဆုံး၊ မနာပေနေပ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သိနေပေအံ့၊
 ချစ်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဟရိ၊ ဆောင်၏၊ ရုက္ခမာလာ၊ ရုက္ခမာလာသည်၊ အပရောဓ
 ဂေ၊ နေ့ခက်အတို၌၊ ကာလံကတွာ၊ ရတေ၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံ
 သာနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿာ၊ ထိုရုက္ခမာလာ နတ်သမီး
 အား၊ အစ္စရာသဟ သမ္ပပရိဝါရော၊ နတ်သမီးတထောင်အခြံအရံရှိသည်
 လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ သာ၊ ထိုရုက္ခမာလာနတ်သမီးသည်၊ သမ္ပိ
 သကဋတာရပ္ပမာဏေဟိ၊ ထည်းအစည်းခြောက်ဆယ်တို့ကို ဝန်အတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်သော၊ နိဗ္ဗာဏေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောတန်ဆာတို့ဖြင့်၊ ပနိ
 မဏ္ဍိတတ္တဘာဝါ၊ တန်ဆာဆင်အင်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အစ္စရာ
 သဟသပရိဂုတာ၊ နတ်သမီးတထောင်ခြံရံပြီး၍၊ နန္ဒနဝနာဒိသု၊ နန္ဒဝနီ
 ဥယျာဉ်စသည်တို့၌၊ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊ နိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို၊
 အနုဘဝမာနာ၊ စံသားသည်ဖြစ်၍၊ ပုရုမိကမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော၊ ဂိတိ

၂၁

၇၂ မိမိနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝေသနာ၊ ဟုညလည်၍၊ အထ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ
မဟာမောဂ္ဂသာဓနာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂသာဓနမထေရ်သည်၊ ဒေဝစာရိကံ၊
နတ်ပြည်ဒေသစာရိကို၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ မဟာန္တ
န၊ ကြီးစွာသော၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝေန၊ နတ်၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ မဟာဝိယာ၊ ကြီး
စွာသော၊ ဒေဝိဒ္ဓိယာ၊ နတ်၏တန်ခိုးဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇောတမာနံ၊ ထွန်းလင်းတောက်
ပသော၊ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တာယ၊ ထိုရုက္ခမာလာနတ်သမီး
သည်၊ ကတကမ္ဘံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုကံကို၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဆို
လတ္တံ့သောဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ကိံ၊ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့မေး
တော်မူသနည်း။ ၊

ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ ယာတွံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အဘိက္ခန္တေန၊ အလွန်
နှစ်လိုသူဟံသော၊ ဝဇ္ဇန္တေန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်၏၊ ပဉ္စဂီ
ကေ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ ဝုရိယေ၊ စည်မျိုးကို၊ သုပ္ပဝါဒိတေ၊
ကောင်းစွာ တီးမှုတ်အပ်သည် ရှိသော်၊ ဟတ္ထပါဒေစ၊ လက်ခြေ တို့ကို
လည် ၊ ဝိဂ္ဂဟ ယူ၍၊ နစ္စသိ၊ ကမ္မြူး၏၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ နစ္စမာနာယ၊ ကမ္မြူး
သော၊ တဿာတေ၊ ထိုသင်နတ်သမီး၏၊ အင်္ဂမင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့မှ၊
သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ သဝနိယာ၊ နာပျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ မနော
ရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာသဒ္ဓါ၊ နတ်၌ဖြစ်
ကုန်သော အသိတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏၊ ။ နစ္စမာနာယ၊ ကမ္မြူး
သော၊ တဿာတေ၊ ထိုသင်နတ်သမီး၏၊ အင်္ဂမင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့
မှ၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်၊ သုဝိဂန္ဓာ၊ စင်ကြယ်ကောင်းမြတ်
သောအနံ့ရှိကုန်သော၊ မနောရမာ၊ စိတ်နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိကုန်သော၊
ဒိဗ္ဗဂန္ဓာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော အနံ့တို့သည်၊ ပဝါယန္တိ၊ ပြန့်ပျံ့ကုန်၏၊ ၊
ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ ဝိဝတ္ထမာနကာယေန၊ ထိုမှဤမှပြန်လည်သောကိုယ်
ဖြင့်၊ နစ္စမာနာယ၊ ကမ္မြူးသော၊ တဝ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ဝေဏီယ၊ ဆံထုံးတို့
၌၊ ယာပိဇ္ဇန္တနာ၊ အကြင်ဆင်သောတန်ဆာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ
သံ၊ ထိုတန်ဆာတို့၏၊ နိဇ္ဈောသော၊ အသံသည်၊ ပဉ္စဂီကေ၊ ငါးပါးသော
အင်္ဂါရှိသော၊ ဝုရိယေ၊ စည်အမျိုး၌၊ နိဇ္ဈောသောယထာ၊ သာယာနာ
ပျော်ဘွယ်သောအသံကဲ့သို့၊ သုယုတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ၊ ဝါတရတာ၊ လေ
ညှင်း သည်ခတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါတေန၊ လေကြောင့်၊ သမ္ပကမ္ပိတာ၊
ကောင်းစွာ တုန်လှုပ်ကုန်သော၊ တဝ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ဝဋံ၊ သကာ၊ ရတနာ
ဖြင့်ပြီးကုန်သောဦး ဆောက်ပန်းတန်ဆာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊

ထိုဦးဆောက်ပန်း တန်ဆာတို့၏ နိဗ္ဗာသော၊ အသံသည်။ ပဉ္စဝိကေ။
 အင်္ဂါငါးပါးရှိသော၊ တူရိယေးစည်မျိုး၌ နိဗ္ဗာသောယထာ အသံကဲ့သို့၊
 သုဗျာဘိ၊ ကြားအပ်၏။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တေသင်နတ်သမီး၏၊
 ထိရသ္မိ၊ ဦးခေါင်း၌၊ သုစိဂန္ဓာ၊ စင်ကြယ်သောအနံ့ရှိသော၊ မနောဓုမာ၊
 နှာခုံးမွှေလျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ယာပိမာလာ၊ အကြင်ပန်းသည်
 လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿာ၊ သာယာ၊ ထိုပန်း၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်၊ မဇ္ဈ၊
 သကော၊ မဇ္ဈသကအမည်ရှိသော၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ ဝါထိယထာ၊
 ပြန်လှိုင်သကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်ချက်နှာတို့သို့၊ ဝါထိ၊
 ပြန်လှိုင်၏။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တေ၊ သင်နတ်သမီး၏၊ ဧတံသုစိဂန္ဓံ
 ထိုစင်ကြယ်သောအနံ့သည်၊ ဗာယဟေ၊ မွှေးကြိုင်၏။ အမာနုသံ၊ နတ်၌
 ဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံသည်၊ ပဿတိ၊ ထင်မြင်၏၊ န္ဇေဒပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊
 ကိဿ၊ ကမ္မဿ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးနည်း၊ ဝုတ္တိကံ၊ မေး
 အပ်သော၊ တံ၊ သင်နတ်သမီးသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာစိက္ခ၊ ဖြေကြားလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးလေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဝါယာတို့၌၊ ဟတ္ထပါဒေစဝိဂ္ဂဟာတိ၊ ဟတ္ထပါဒေစဝိဂ္ဂဟ
 ဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထေစ၊ လက်၌ လည်းကောင်း၊ ပါဒေစ၊ ခြေ၌ လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဝိဓေဟိ၊ အထူးထူးအပြားရှိကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်း
 အရာတို့ဖြင့်၊ ဂဟတော၊ ယူ၍၊ ဝုပ္ပမုပ္ဖုပ္ပဉ္စလီ၊ အာဒိဘာဒဿ၊ ပန်းလက်
 ဆုပ် ပန်းလက်အုပ် အစရှိသည်အပြားရှိသော၊ သာခါထိနယဿ၊ ရှေ့
 ဆောင်အပ်သောသစ်ခက်ပန်း လက်ဆုပ်ပန်းလက်အုပ်ပန်း အစရှိသည်
 ကိုးဒဿနဝသေန၊ ပြခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဝိဓေဟိ၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားရှိကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဟတ္ထေစ၊ လက်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ သမပါဒါဒိနံ၊ အညီအညွတ်ထားအပ်သော ခြေအစရှိကုန်
 သော၊ ဥတပိသေသာနန္တိ၊ ရပ်ခြင်းအထူးတို့ကိုလည်း၊ ဒဿနဝသေန၊
 ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဝိဓေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သော၊
 အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပါဒေစ၊ ခြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါဒိ
 ဟိတွာ၊ ယူ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စသဒ္ဓေန၊
 စသဒ္ဓါဖြင့်၊ သာခါထိနယံ၊ သစ်ခက်ကိုရှေးရှုဆောင်ခြင်းကိုးသက်ဏှာတိ၊
 သင်္ဂြိုဟ်၏နစ္စသိတိ၊ နစ္စသိဟူသည်ကား၊ နုဋသိ၊ ကမြူး၏၊ သာတွန္တိ၊ သာ
 တံဟူသည်ကား၊ ယာတံ၊ အကြင်သင်သည်၊ ဝုတ္တနယဝသေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြသော နည်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ နန္တံ၊ ကမြူးခြင်းကို၊ ကရောသိ၊ ပြု၏၊ သာပန္တံ၊

ထိုသင်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သုပ္ပဝါဒိ
 တေတိ၊ သုပ္ပဝါဒိတေဟူသည်ကား။ သုန္ဒရေပဝဇ္ဇနေ၊ ကောင်းစွာတီးမှုတ်
 အပ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တဝ၊ သင်နတ်သမီး၏။ နစ္စဿ၊ က၊ ခြင်းအား။
 အနုပုပဝသေန၊ ဝေဍ္ဍာန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိဏာဝံသမုဒိက်တာဇ္ဇာဒိ
 ကော၊ စောင်းပြေမှုရှိ စည်ကြေးနင်းစသည်တို့ကို။ ဝါဒိယမာနေ၊ တီးမှုတ်
 အပ်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စဗိကော၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော၊ တူရိယာမျိုးကို
 ပဉ္စယုမာနေ၊ တီးမှုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော
 အနက်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားပျံသည်။ ဟေံဋ္ဌာပိမာနေ၊
 အောက်ဖြစ်သော ဝိမာနဝတ္ထု၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ
 သည်သာလျှင်တည်း။ ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ထေရေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
 မထေရ်သည်။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်သော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။
 အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ပုရိမဇာတိအာဒိ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ် အစရှိသည်
 ကို။ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ၊

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တကာတော်မသည်။ ပုရေ၊ ရှေးသောကိုယ်
 ၏အဖြစ်၌၊ ဂယာယံ၊ ဂယာအမည်ရှိသောရွာ၌။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။
 ဧဝံ၊ ကျွန်မသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ အဟံ၊ တကာတော်မသည်။ အပ္ပ
 ပုညာ၊ နည်းသော ဘုန်းကံရှိသည်။ အလက္ခိကာ၊ အသေရမရှိသည်။ အာ
 သိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဓံ၊ တကာတော်မကို။ ရန္တုမာလာတိ၊ ရန္တုမာလာဟူ၍။
 တတ္ထ၊ ထိုဂယာအမည်ရှိသောရွာ၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဗိနု၊ သိပါကုန်
 ၍။ ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တကာတော်မသည်။ အယျာယ၊ အရှင်
 မ၏။ အတ္ထာသာနန္တ၊ ဆဲရေးခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇာနန္တ၊ ရိုက်ပုတ်
 ခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တစ္ဆနာယစ၊ ခြိမ်းချောက် ခြင်းဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဥဂ္ဂတာ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ရောက်သောကြောင့်၊ ကုဋံ၊ ရေခပ်
 အိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမ္ပ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ ဥဒဟေရိ
 ပဿ၊ ရေကိုခပ်ဆောင်အံ့သကဲ့သို့ပြု၍ အဂစ္ဆိ၊ သွား၏။ ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ အဟံ၊ တကာတော်မသည်။ ဝိပဏေ၊ တောချုံအုပ်၌၊ ကုဋံ၊ အိုးကို။
 နိက္ခိပိတွာ၊ ထားခဲ့၍၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဇီဝိတေန၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်၊ ကုဏ္ဍော
 ကော၊ အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣမေ၊ ဤတောအုပ်၌သာလျှင်၊
 အဟံ၊ ငါသည်။ မရိဿာမိ၊ သေတော့အံ့။ ဣဘိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု
 ၍။ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်သို့။ ဥပါဂမိ၊ ကပ်၏။ ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ကတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌။ ပါသံ၊ ကျော့ကွင်းကို။ ဒဉ္ဇံ၊ မြဲမြံစွာ။ ကရိတွာန၊

၄-ခဗ္ဗိဋ္ဌကဝဂ်-၁၂-ရန္တုမာလာဝိမာနဝတ္ထု။

၇၅

ပြု၍ ပါဒပေသင်ပင်၌၊ အာသုပ္ပိတွာန၊ ဆွဲသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်၍၊
 တံတံ ထိုနောင်မှ၊ ဝနံတောကို၊ အသိတော မြီးသော၊ ယောကောမိ၊
 တရံတယောကံသောသူသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ ဣတိမနသိ
 ကတွာ၊ ဤသို့လုံးပြု၍၊ ဒိသ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဝိသေသကောမိ၊ လောင်း
 လှည့်ကာကြည့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊
 တကာတော်မသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ ဣက္ခမူလသို့၊ သင်ပင်၏အနီး
 ၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊ သဗ္ဗသောကဟိတံ၊ ခပ်သိမ်းသောစီးပွား
 ကိုဆောင်တော်မူဘက်သော၊ မုနိ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောကကို
 သိတော်မူဘက်သော၊ ဈာယန္တံ၊ ကသိုဏ်းစသောအာရုံကိုကပ်၍ရှုတတ်
 သော၊ အကုတောဘယံ၊ တရံတရသောတေးလည်းမရှိသော၊ သမ္ပုဉ္ဇံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဗ္ဗဿာမိ၊ မြင်ခဲ့ဘူး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 တဿာမေ၊ ထိုတကာတော်မအား၊ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်လန့် ခြင်းသည်၊
 အဟု၊ ဖြစ်ပြီး၊ အတ္ထုတော၊ မဖြစ်စမှ၊ အထူးဖြစ်သော၊ လောမဟံသနာ၊
 ကြက်သီးမွေးညှင် ထခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဝနံတောကို၊ အသိတော၊
 မြီးသောသူသည်၊ ကောနုခေါ၊ အတတ်သူနည်း၊ မနုဿော၊ လူဖြစ်သော
 လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား၊ ဒေတော၊ နတ်ဖြစ်လေသလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိဓိသနာ၊ ချီးဝမ်းဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီး၊ အဟံ၊ တကာ
 တော်မသည်၊ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုတွယ် နှိုဆောင်တတ်သော၊ ပသာ
 ဒနိယံ၊ ကြည်ညိုခြင်းငှါထိုက်တော်မူသော၊ ဝနာ၊ ကိလေသာတည်းဟူ
 သောတောမှ၊ အပက္ကမိတွာ၊ ဗေဒြဉ်၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဝဂတံ၊ ချောက်
 တော်မူသော၊ သမ္ပုဉ္ဇံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်၊ မေ၊
 တကာတော်မ၏၊ မနော စိတ်သည်၊ ပထမိဒိ ကြည်ညို၏၊ အယံ၊ ယုဂ္ဂလော၊
 ဤယုဂ္ဂိလ်သည်၊ ယာဒိသကိဒိသော၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညားသောသူသည်၊
 န၊ မဟုတ်၊ အယံ၊ ယုဂ္ဂလော၊ ဤယုဂ္ဂိလ်သည်၊ ဂုတ္တိန္ဒြိယော၊ စောင့်ရှောက်
 သော ဣန္ဒြိရှိတော်မူသော၊ ဈာနရုတော၊ ဇာန်၌ မွေ့လျော်တော်မူသော၊
 အပဟိဂ္ဂတမာနသော၊ အပဖြစ်သောအာရုံကိုကိုပယ်သောနည်းရှိတော်မူ
 သော၊ သဗ္ဗဿ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသသိုအလုံးစုံသော၊ လောကဿ၊ သက္ကလောက
 ၏၊ ဟိတော၊ အစီးအပွားကိုရှာဆောင်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားမြတ်
 သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ မေ၊ တကာတော်မ၏၊
 မနော၊ စိတ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဂုဟမသိတော၊
 ရာဇာနာရွှေ နန်း၌မွေ့လျော်စွာနေလေ့ရှိသော၊ သိဟေါဝသိဟော၊ ဣဝံ၊ ခြင်္သေ့

၇၆ မိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

မင်းကဲ့သို့၊ သာယဘောပေါ၊ ကြောက်အပ်သော၊ ဒုရာသဒေါ၊ တစုံတယေခံ
သောသူသည် ချဉ်းကပ်ဝံ့ခဲထသော၊ အယံဗုဒ္ဓေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားကိုး
ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဩဒုဗ္ဗရံ၊ ရေသဖန်
ပင်၌ဖြစ်သော၊ ယုဗ္ဗံ၊ ပန်းကို၊ ဒဿနာယ၊ ရှုခြင်းငှါ၊ ဒုလ္လဘံယထာ၊ ရဲခဲသကဲ့
သို့တည်း။ ။ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူ
သော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မုဒုဟိန္နုညံကုန်သော၊ ဝါစာ
ဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်၊ ရုက္ခမာလေ၊ ရုက္ခမာလာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာလင်္ဂတွာ၊ ခေါ်
တော်မူ၍၊ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆ၊ ဆည်း
ကပ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ တကာတော်မကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
အဟံ၊ တကာတော်မသည်၊ နေလံ၊ အပြစ်မရှိသော၊ အတ္ထဝတိ၊ အနက်၌
ပြည့်စုံသော၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်သော၊ သဏ္ဌံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ မုဒု၊ နှုညံသံ၊
ဝဂ္ဂံ၊ သာယာနာပျော်ဘွယ်ရှိသော၊ သဗ္ဗသောကာပနုဒနံ၊ အလုံးစုံသော
စိုးရိမ်ခြင်းကိုပျောက်တတ်သော၊ တံဂိရံ၊ ထိုစကားတော်ကို၊ သုဏိတွာနု၊
ကြားနာရခြင်းကြောင့်၊ ပသန္တမိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒန္တံ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပသန္တံ၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိတသော၊ သုဗ္ဗမာန
သံ၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသော၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ကလ္လမိတ္တဉ္စ၊ ဘာဝနာကံ
အားလျောက်ပတ်သောစိတ်ရှိသည်ကိုလည်း၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ သဗ္ဗသာ
ခပ်သိမ်းသော၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ ဟိတော၊ အစီးအပွားကိုအလို
ရှိတော်မူသော၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အနုသာသိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ။ ဣဒံ၊ ဤတရားအပေါင်း
သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော အရိယသစ္စာတည်း။ အယံ၊ ဤကာမတဏှာ
သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခဖြစ်သောအရိယ သစ္စာ၏၊ သန္တဝေါ၊ အကြောင်း
တည်း။ အယံ၊ ဤငြိမ်းသောသဘောရှိသော အသင်္ခတဓာတ်သည်၊ ဒုက္ခ
ဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သောသစ္စာတည်း။ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်
ရှင်ပါးသည်၊ အဉ္ဇေသော၊ ဖြောင့်မတ်သောခရီးဖြစ်သော၊ အမေတာဂဓော၊
အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂအရိယသစ္စာ
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ တကာတော်မကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူလေပြီ။
အဟံ၊ တကာတော် မသည်၊ အနုကမ္မကဿ၊ သတ္တဝါတို့ကို သနားပြီး
မြောက်တော်မူတတ်သော၊ ကုသလဿ၊ အပြစ်မရှိသော အကျင့်ရှိတော်
မူသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒမ္ပိ၊ အဆုံးအမတော်၌၊

၁၁

ဦးတာဝါတည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အမတ်၊ သေခြင်းကင်းသောသန္တိ၊
 ငြိမ်းချမ်းသာယာသော၊ ပဒံ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်၏အကြောင်းဖြစ်သော၊
 အရွတ်၊ ရွှေခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အတ္တဂါး၊ ရောက်ပြီး၊ သာ
 အဟံ၊ ထိုတကာတော်မသည်၊ အဝဗ္ဗိတာ၊ မဆုတ်မနစ်အမြဲတည်သော၊
 ပေမာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိသည်၊ အမှီးဖြစ်၏၊ မူလဇာတာယ၊ အကြောင်း
 ရင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းကြောင့်၊ ဒဿနော၊
 မြင်ခြင်း၌၊ အဝိကမ္ဘိနိ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်၊ အမှီးဖြစ်ပြီးဗုဒ္ဓသာ၊ ဖြတ်စွာ
 သုရား၏၊ ဩရသာ၊ ရွှေရင်တော်၌ ဖြစ်သော၊ ဖိတာ၊ သမီးတော်သည်၊
 အမှီးဖြစ်ပြီး၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာအဟံ၊ ထိုတကာတော်မသည်၊
 အကုတောဘယ၊ တစုံတရာဘေးမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရမာမိ၊ မွေ
 သျှော်ရ၏၊ ကိဇ္ဇာမိ၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့်မြူးတူးရ၏၊ မောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏၊
 ဗိဗ္ဗမာလံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောပန်းကို၊ ဓာယေသမိ၊ ပန်ဆင်ရ၏၊ မေုမဒ္ဓဝံ၊ ချိုမြိန်
 သောအဖျော်ကို၊ ဝိဝါမိ၊ သောက်ရ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာ
 လမ္မာစ၊ အာလမ္မ စည်လည်းကောင်း၊ ဘဂ္ဂဇောစ၊ ဘဂ္ဂရ စည်လည်း
 ကောင်း၊ ဘိဇ္ဈာစ၊ ဘိဇ္ဈစည်လည်းကောင်း၊ သာရဝါဒီစ၊ သာရဝါဒီစည်
 လည်းကောင်း၊ သံသယောစ၊ သံသယစည်လည်းကောင်း၊ ပေါက္ခဇောစ၊
 ပေါက္ခရစည်လည်းကောင်း၊ သုဖဿောစ၊ သုဖဿစည်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ လမ္ဗိတူရိယသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းသောစည်တို့သည်
 မေး တကာတော်မ၏၊ ပဋိဗေဓံ၊ ပီတိသောမနဿတို့ ကုန်းခြင်းကို၊ က
 နေန္တိ၊ ပြုဟုန်၏၊ ဝိလမောက္ခာ၊ ဝိလမောက္ခာအမည်ရှိကုန်သော၊
 နာရိယောစ၊ နတ်သမီးတို့ သည်လည်းကောင်း၊ နန္ဒာ၊ နန္ဒာအမည်ရှိကုန်
 သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုနန္ဒာ၊ သုနန္ဒာအ
 မည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သောဏ
 ဒိန္ဒာ၊ သောဏဒိန္ဒာ အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သုပိမ္ဘိတာ၊ သုပိမ္ဘိတာအမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊
 နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ အလမ္ပုသာ၊ အလမ္ပုသာအမည်ရှိကုန်
 သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ မိဿကောသီ၊ မိဿ
 ကောသီအမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဝုဏ္ဏရိကာ၊ ဝုဏ္ဏရိကာအမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အတိဒါရုဏီ၊ အတိဒါရုဏီအမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယော
 စ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇေကိဗဿာ၊ ဇေကိဗဿာ အမည်ရှိကုန်

၇၈ မိမိနဝတ္ထုအတ္ထကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ လူဖဿာ၊ သုဖဿာ
 အမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သံ
 တဒ္ဒါ၊ သံတဒ္ဒါအမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ မုဒုဝါဒနိ မုဒုဝါဒနိအမည်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်သမီး
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတာစ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္တရာနံ၊ နတ်သမီးတို့တွင်၊ သေယျသေ၊ အထူးသဖြင့်ပြီးစွမ်း
 အပ်ကုန်သော၊ အညာစ၊ တပါးကုန်သော၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊
 မေ၊ တကာတော်မ၏၊ ပဗောဓိတာ၊ ပီတိသောမနဿတို့၏ နိုးခြင်းကိုပြု
 တတ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တာနေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်
 ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ မံ၊ တကာတော်မသို့ ဥပဂတိံ၊ ချဉ်း
 ကပ်ကုန်၍၊ ဟန္တုယေ၊ မယံ၊ ကျွန်တော်မတို့သည်၊ နစ္စာမ၊ ကမ္မုဒုနိအံ၊
 ဂါယာမ၊ သီချင်းကိုသီပါကုန်အံ၊ ဟန္တုယေ၊ မယံ၊ ကျွန်တော်မတို့သည်၊
 တံ၊ အရှင်မကို၊ ရမာမသေ၊ မွေ့လျော်ပါစေကုန်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိဘာ
 သန္တိ၊ ရှေးရှုပြေ ဝေီကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအကျွန်ုပ်
 ရအပ်သော အရာသည်၊ အကတပုညာနံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုလေ့မရှိကုန်
 သောသူတို့အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ နန္ဒနံ၊
 နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ မွေ့၊ မွေ့လျော်ဝွယ်ရှိသော၊ တိဒသနံ
 တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ ဣဒံမဟာဝနံ၊ ဤမြတ်သောဥယျာဉ်သည်၊ ကတ
 ပုညာနမေဝ၊ ပြုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကောင်းမှု ရှိသော သူတို့အား သာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အကတပုညာနံ၊ ကောင်းမှုကို
 ပြုလေ့မရှိကုန်သော သူတို့အား၊ ဣစေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ လည်းကောင်း၊
 ပရုတ္တစ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ကတပုညာနန္တု၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့အားသာလျှင်၊
 ဣစေစေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ ပရုတ္တစ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း
 ကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေသံ၊
 ထိုတာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ သဟဗျာကာမာနံ၊ အပေါင်းအပေါ်၏အဖြစ်
 ကိုအလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ဗဟံ၊ ချားစွာ၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊
 ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ ကတပုညာ၊
 ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဘောဂ
 သမ္ပီ၊ နားစည်းမိမိချမ်းသာ၌ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မေ၊ ဒန္တိ၊ မွေ့လျော်
 စံလျှော်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တထာဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့

၉

သည် ဗဟုနံ၊ ဈာနတုနံ သောသတ္တဝါတို့၏ အတ္ထာယ။ အကျိုးစီးပွားအ
 လို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဝတ။ ဖြစ်ပေကုန်၏ တကား၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့
 သည်၊ ဒုက္ခိဏော သျှာ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သည် ပူဇော်အပ်သော
 ဝတ္ထုကို ခံခြင်း၌၊ ထိုက်ကုန်၏၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ပုညကွတ္တဝနံ၊
 ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ စိုက်ပျိုးရာလယ်ယာမြေခတ်နှင့်
 တူကုန်သော အလှူခံတို့၏ အာဏာရာ။ တည်ရာလည်း ဖြစ်ပေကုန်၏၊ ယတ္ထ။
 အကြွင်ကောင်းသော လယ်ယာမြေခတ်နှင့် တူသော အလှူခံ၌၊ ကာရိ၊
 လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းတည်းဟူသော ဥပကာရကို၊ ကရိတွဇန၊ ပြုကုန်၍၊ ဒါယ
 ကာ၊ ပေးလှူ ပူဇော်တတ်သော သူတို့သည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ မေဓန္တိ၊
 မွေ့လျော်စံ ပျော်ရကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဒါသိအဟံ ပုရေ အာသိန္တိ၊ ဒါသိအဟံ ပုရေ အာ
 သိံ ဟူသည်ကား၊ ပုရိခဇာတိယံ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အဟံ၊ တကတောင်မသည်၊
 အန္တောဇာတော၊ အိမ်ပေါက်ကျွန်ဖြစ်သော၊ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်၊ အဟောသိံ
 ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဂယာ၊ သံဗြာဟ္မဏသံဟန္တိ၊ ဂယာယံ ဗြာဟ္မဏသဟံ ဟူသည်
 ကား၊ ဂယာနာမကော၊ ဂယာအမည်ရှိသော၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ အညတေ၊ ရသေ၊ တ
 ငယ်ခံသော၊ ဗြာဟ္မဏသ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ဟန္တိ၊ ဟံဟူသော ပုဒ်သည်၊ နိပါတ
 မတ္တံ၊ နိပါဘိမျှသာတည်း။ အပ္ပပုညာတိ၊ အပ္ပပုညာဟူသည်ကား၊ မနုတာ
 ဈာနည်းသောတုန်းရှိသည်။ အပ္ပညာ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်ရှိသည်၊ အလက္ခိ
 ကာဘိ၊ အလက္ခိကာဟူသည်ကား၊ နိသိရိကာ၊ အသရေမရှိသော၊ ကသ
 ကတ္တိ၊ သူယုတ်မသည်၊ ရုက္ခမာလာဝိမံဝိဒူဘိ၊ ရုက္ခမာလာဝိ၊ ဝိမံဝိဒူဟူသည်
 ကား၊ ကသော၊ ဆံတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အာကုဗုဒ္ဓပရိကုဗုဒ္ဓေ၊
 ရှေးရှင်ခြင်းထက်ဝန်းကျင်ရှင်ခြင်းဆင်းရဲကြောင့်၊ မုဏ္ဍကေ၊ ဦးပြည့်
 ခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ပုနဝိ၊ တဖန်လည်း၊ တဒတ္ထမေဝ၊ ထိုဆွေ
 ငင်ခြင်းအကျိုး၌၊ သာသျှင်၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ဒဠ္ဋံ၊ မြဲစွာ၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊
 ဌဝိတရုက္ခ၊ ဝဒ္ဓုလ၊ ဝသေန၊ ထားအပ်သော၊ ဩ၊ လွန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ရုက္ခ
 မာလာဝိ၊ ရုက္ခမာလာဟူ၍၊ မံ၊ တကတောင်မကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
 ဇာနိံ သု၊ သိပါကုန်၏၊ ဝဓာနန္တိ၊ ဝဓာနံဟူသည်ကား၊ တဇ္ဇနာနံ၊ ပုတ်ခတ်
 ခြင်းတို့ဖြင့်၊ တဇ္ဇနာယာတိ၊ တဇ္ဇနာယဟူသည်ကား၊ ဘယသံတဇ္ဇနေန၊
 ဘေးဖြင့်မြှမ်းချော့ခြင်းဖြင့်၊ ဥဂ္ဂတိတိ၊ ဥဂ္ဂတာဟူသည်ကား၊ ဥဂ္ဂတေဝယဒေါ
 မနုဿုပ္ပတ္တိယာ၊ နှလုံးမသာခြင်းသို့ရောက်သောကြောင့်၊ ဥဒဟာရိယာတိ၊
 ဥဒဟာရိယာဟူသည်ကား၊ ဥဒကဟာရိကာ၊ ရေကိုဆောင်ကုန်သကဲ့သို့

၈၀ မိမိသနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဖြစ်၍ ဥဒကံ၊ ခေကု၊ အာဟရန္တိဝိယ၊ ဆောင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုတည်း၊ ပိပထေတိ၊ ပိပထေဟူ
 သည်ကား၊ အပထေ၊ ခရီးမဟုတ်သော၊ မဂ္ဂတော၊ ခရီးမှ၊ အပဂထေတွာ၊
 ဖဲ၍၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကွတ္တောတိ၊
 ကွတ္တောဟူသည်ကား၊ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဝါ၊ တ
 နည်းကား၊ သောယေဝပါဠော၊ ထိုကောအတ္ထောဟူ၍ ပင်ပါဌ်ရှိ၏၊ ဧဋ္ဌံ၊ ပါ
 သံကရိတွာနာတိ၊ ဧဋ္ဌံပါသံကရိတွာနဟူသည်ကား၊ ဗန္ဓနပါသံ၊ သည်
 ဘင်းကိုဖွဲ့ကြောင်းဖြစ်သောကျော့ကွင်းကို၊ ထိရံ၊ ဖြိုဖြိုခိုင်းခံစွာ၊ အန္တိဇ္ဇန
 ကံ၊ မပြတ်နိုင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာသုန္တိတွာနပါဒပေတိ၊ အာ
 သုန္တိတွာနပါဒပေဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇပေ၊ အခွံ၊ လက္ခနဝသေန၊ ဆွဲသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ပါဒပေရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌၊ ဝိဝိတွာ၊ ချ၍၊ တတောဒိသာဝိလော
 ကေသိ၊ ကောနူခေါ၊ ဝနမသိတောတိ၊ တတောဒိသာ ဝိလောကေသိ၊
 ကောနူခေါဝနမသိတောဟူသည်ကား၊ ဣဒံဝနံ၊ ဤတောသို့၊ ပဝိသနဝ
 သေနဝင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အသိတော၊ ဖြစ်သော၊ ကောမိ၊ တရံတယေဝံ
 သောသုသည်၊ အတ္တိနု၊ ရှိလေသလော၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊
 မရဏန္တရာယော၊ သေခြင်း၏အန္တရာယ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တ
 တော၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုတည်း၊ :

သမ္ပုဒ္ဓန္တိအာဒိ၊ သမ္ပုဒ္ဓံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 တဿာ၊ ထိုရုက္ခမာလာသည်၊ တာဒိယေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ နိစ္ဆ
 ယေ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်၊ အသတိဝိ၊ မရှိသော်လည်း၊ သဘာဝဝသေန၊
 သဘော၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကား၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ သမ္ပဒေဝစ၊ ကောင်းစွာလည်း၊
 သဗ္ဗဿာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗဿ၊ သိအပ်သောတရား
 ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ သမ္ပုဒ္ဓမည်တော်မူသော၊
 မဟာကရုဏာယောဂေန၊ မဟာကရုဏာတော်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ဟိ
 နာဒိဘောဒေန၊ အယုတ် အစရှိသော အပြားဖြင့်၊ ဘိန္နဿ၊ ပြားသော၊
 သဗ္ဗဿာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊
 ဧကန္တဟိတတ္တာ၊ စင်စစ် အစီးအပွားကိုဆောင်ရွက်တတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗလောကဟိတံ၊ အလုံးစုံသော လောက၏ အစီးအပွားဖြစ်
 သော၊ ဥဘယလောကံ၊ နှစ်ပါးသော လောကကို၊ မုနနတော၊ သိသော
 ကြောင့်၊ မုနိ၊ မုနိမည်တော်မူသော၊ နိသဇ္ဇဝသေန၊ ထိုင်နေခြင်း၏အစွမ်း

ဖြင့်၊ ကိလေသာဘိသင်္ခါရေဟိ၊ ကိလေသာ-အဘိသင်္ခါရေတို့ဖြင့်၊ ဌာနသံ၊
 တည့်ရာမှ၊ စာဝနာဘာဝေနစ၊ ရွှေခြင်းမရှိသဖြင့်လည်း၊ နိဝိန္ဒိယိုင်နေ
 တော်မူသော၊ အာရမ္မဏူပနိစ္ဆာနေနစ၊ အာရမ္မဏူပနိစ္ဆာန်ဖြင့်၎င်း၊ လက္ခ
 ဏူပနိစ္ဆာနေနစ၊ လက္ခဏူပနိစ္ဆာန်ဖြင့်၎င်း၊ ဈာယန္တိ၊ ဈာန်ဝင်စားတော်မူ
 သော၊ ဗောဓိမူလေယေဝ၊ ဗောဓိပင်၎င်း၌သာလျှင်၊ ဘယဟေတုနံ၊ ဘေး
 ဟူသောအကြောင်းတို့ကို၊ သမုန္တိန္ဒတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဖြတ်ပြီးသည့်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ကုတောမိပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်မှလည်း၊ ဘယာဘာဝတော
 ဘေးမရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကုတောဘယံ၊ အကုတောဘယမည်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သံဝေဂေါနာမ၊ သံဝေဂမည်
 သည်ကား၊ သဘာတ္တဝံ၊ ကြောက်တိတ်လန့်ခြင်း၌တကွ ဖြစ်သော၊
 ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တည်း၊ သောသံဝေဂေါ၊ ထိုတိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ တသသ၊
 ထိုရုက္ခမာလာအား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒဿနေန၊ မြင်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ဥပ္ပဗ္ဗိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဿာမေအဟုသံဝေဂေါတိ၊
 တဿာမေအဟုသံဝေဂေါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ပါသာဒိကန္တိ၊ ပါသာဒိကံ
 ဟူသည်ကား၊ ပဿဒါဝဟံ၊ ကြည်ညိုတွယ်ကိုဆောင်တတ်သော၊ ဧတ္တိ
 သဘောဝုရိသလက္ခဏာ အဘိတိ အနုဗျန္ဓနဗျာမပ္ပဘာ ကေတုမာလာအ
 လင်္ကာတယ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောယောကျ်ားဖြစ်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီး
 ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ် တစ်မျှလောက်သော ရောင်ခြည်
 တော်ကေတုမာလာရောင်တော်ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သမန္တံ၊
 ပါသာဒိကတယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ အတ္တ
 နော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သရိရသောဘာသမ္ပတ္တိယာ၊ အသရေတော်၏တင့်
 တယ်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဂူပကာယဒဿနဗျာဝရုဿ၊ ဂူပကာယတော်၌
 ရှုမြင်ခြင်း၌လုံ့လပြုသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ သာဓုဘာဝတော၊
 ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဿဒသံဝဇနံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုပွားစေ
 တတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်ကည်း၊ ပဿဒနိယန္တိ၊
 ပဿဒနိယံ ဟူသည်ကား၊ ဒသဗလစတုဝေသာရေန္တော အသာ ဓာရေဏ
 ဥာဏအဋ္ဌာရသာဝေဟိက ဗုဒ္ဓဓမ္မပဘုတိအပရိမာဏဂုဏသမန္နာဝတော
 ယ၊ ဆယ်ပါးသောဒသဗလဥာဏ်လေးပါးသော စတုဝေသာရေဥာဏ်
 ခြောက်ပါးသောအသာဓာရေဏဥာဏ်တဆွဲရှစ်ပါးသော အဘိးဖြစ်သော
 ဂုဏ်တော်၌ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မကာယသမ္ပတ္တိယာ၊ ဓမ္မကာယ၌ပြည့်စုံ
 တော်မူခြင်းကြောင့်၊ သရိက္ခကဇနဿ၊ အတူဖြစ်သောသူအား၊ ဝသိဒိကန္တိ

၈၂

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယတွဲ။

ယုတ္တံ၊ ကြည်ညိုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို
 ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝနာတိ၊
 ဝနဟူသည်ကား၊ ကိလေသာဝနတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောတော
 ၄၊ အပက္ကမိတွာ၊ ဖဲ၍၊ နိဗ္ဗာနမဂတန္တိ၊ နိဗ္ဗာနမဂတံဟူသည်တား၊
 နိဗ္ဗာဏာဘဝံ၊ တဏှာမရှိသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊
 နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ ဥပဂတံအဓိဂတံ၊ ရောက်မှုသော၊ ယာဒိသိကိဒိသော
 တိ၊ ယာဒိသိကိဒိသောဟူသည်ကား၊ ယောဝါသောဝါ၊ ဟူ၊ ဟူ၊ ညာ၊ ညာ၊
 သော၊ ပဗ္ဗရဇနာ၊ များစွာသောသူသည်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ မနန္တဋ္ဌာနံ၊ မနုဿျင်မြောက်ရမမြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိ
 ယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ အဂ္ဂမဂ္ဂဂေါပနာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဟူသောစောင့်ရှောက်
 ခြင်းဖြင့်၊ ဂေါဝိတတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂုတ္တန္တိ
 ယော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ဣန္ဒြေရှိတော်မူသော၊ အဂ္ဂဗလဈာနာတိ
 ခုတ်ယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဈာန်တည်းဟူသော နွေလျော်ခြင်းဖြင့်၊ ဈာနရ
 ဟော၊ ဈာန်နှင့်နွေလျော်တော်မူသော၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
 ဗဟိတူတတိ၊ အပဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏေတိ၊ ရူပါရုံအစ
 ရှိသောအာရုံတို့မှ၊ အပက္ကမိတွာ၊ ဖဲ၍၊ ဝိသယဇ္ဈတ္တေ၊ ဝိသယဇ္ဈတ္တဖြစ်
 သော၊ နိဗ္ဗာနစ၊ နိဗ္ဗာန်လည်း၊ ဩဂါဠဝိတ္တတာယ၊ သက်သောစိတ်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗဟိဂ္ဂတမာနသော၊ အဗဟိဂ္ဂတမာနသမည်၏။ ။

မိစ္ဆာဂါဟမောစနဘယေန၊ မိစ္ဆာအယူမှလွတ်သောကြောက်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ဝိပလ္လာသဝန္တေတိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိကုန်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကေတိ၊
 မိစ္ဆာအယူရှိသောသူတို့သည်၊ ဘာယိတဗ္ဗတော၊ ကြောက်အပ်သည်အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ တေသဉ္စ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောသူတို့အားလည်း၊ ဘယဇနန
 တော၊ ဘေးကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ဘယတေရေဝေါ၊ ဘယတေရဝ
 မည်၏၊ ပယောဂါသယဝိပန္နေတိ၊ လုံ့လအလိုဆန္ဒ ပျက်စီးကုန်သော
 သူတို့သည်၊ အနုပဂမနိယတောစ၊ မကပ်ရောက်နိုင်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ကေနပိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်လည်း၊ အနာသာဒနိယ
 တောစ၊ မောင်းမဲတော်မူနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုရာသဒေါ၊
 ဒုရာသဒမည်တော်မူ၏၊ ဒုလ္လဘာယန္တိ၊ ဒုလ္လဘာယံဟူသည်ကား၊ အယံ၊
 ဤမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခြင်းငှါ ခဲယဉ်း၏၊ ဒဿနာယာတိ၊
 ဒဿနာယဟူသည်ကား၊ ခန္ဓုမ္ဘိ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းငှါလည်း၊ ပုပ္ဖုဩဒုမ္ဘရံယထာ
 တိ၊ ပုပ္ဖုဩဒုမ္ဘရံယထာဟူသည်ကား၊ ယထာနာမဥပမာမည်သည်ကား၊

၄-မဇ္ဈိမကဏ္ဍ-၁၂-ရုက္ခမာလာဝိမာနဝတ္ထု။

၈၃

ဥဒုမ္ပရ၊ ရေသဖန်းပင်၌၊ ဘဝံ၊ ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ အပွင့်သည်၊ ကဒါပိဒေဝ၊
 တရံတခါ၌လျှင်၊ ဒုလ္လဘဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းသည်။ ဘဝေယျ
 ယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နဘဝေယျယထာ၊ မဖြစ်ရာသ
 ကဲ့သို့၊ ဧဝံတသ၊ ထိုအတူ၊ ဤဒိသဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဥတ္တမပုဂ္ဂ
 လဿ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘံ၊ ခဲယဉ်း
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သောတသဂတော၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မုဒုဟိဝါစာဟိသဗ္ဗာယဝါစာယ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့
 သောစကားဖြင့်၊ ရုက္ခမာလေတိ၊ ရုက္ခမာလာဟူ၍၊ ဖံ၊ တကာတော်မကိုး
 အာလဝိတွာအာမန္တက္ခာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ သဒဏံဂစ္ဆတထာဂဟန္တိ၊
 သရဏံဂစ္ဆတထာဂတံဟူသည်ကား၊ တထာ၊ ထိုဝိပဿီအစရှိသော
 ရှေးဘုရားတို့အတူ၊ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့
 စသည်ဖြင့်၊ တသဂထံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လာခြင်း ကောင်းတော်မူ
 သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မမေ့မိတ်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသောမြတ်
 စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆ၊ ရောက်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဖံ၊ တကာတော်မကိုး၊ အဝါစအာသာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း။ တာဟန္တိ၊ တဟံဟု
 သောပုန်၌၊ တံအဟန္တိ၊ ဗဒန္တေဒေါ၊ တံအဟံဟု ပုန်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာ
 တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ အဟံ၊ ကာတော်မသည်၊ တံ၊ ထိုဘုရားစကားတော်
 ကို၊ ဝိရန္တိ၊ ဝိရံဟူသည်ကား၊ ဝါစံ၊ စကားတော်ကို၊ နေလန္တိ၊ နေလံဟူ
 သည်ကား၊ နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်မရှိသော၊ အတ္ထဝကိန္တိ၊ အတ္ထဝကိဟူသည်
 ကား၊ အတ္ထယုတ္တံ၊ အနက်နှင့်ယှဉ်သော၊ သာတ္ထံဝါ၊ အကျိုးရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ ဧကန္တဟိတံဝါ၊ စင်စစ်အစီးအပွားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝစိ
 သောစေယျဘာယ၊ နှုတ်တော်သောဟူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုစိ၊ စင်
 ကြယ်သန့်ရှင်းသော၊ အကက္ခဋ္ဌတာယ၊ မကြမ်းတမ်းသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ ဝေနေယျာနံ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကံသောသတ္တဝါတို့
 ၏၊ မုဒုဘာဝကရုဏတ္တာ၊ နူးညံ့ခြင်းကိုပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မုရံ၊
 နူးညံ့ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ သဝနိယတာဝေန၊ နာအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 ဝဠု၊ သာယာနာပျော်ဘွယ်ရှိသော၊ သဗ္ဗသောကာပနုဒနန္တိ၊ သဗ္ဗသော
 ကာပနုဒနံဟူသည်ကား၊ ဉာတိယသနာဒိသေနေ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ပျက်စီး
 ခြင်းစသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကဿ၊ ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗဿာဝိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်သော၊ သောကဿ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒနံ၊ ပယ်ဖျောက်ပယ်

၈

၆၄ မိမိနှင့်ဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တတ်သော၊ ဂိရိ၊ စကားတော်ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားခြင်းကြောင့်၊ ပဿန္တိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ အာဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သမ္ပန္နော၊ ရှေးပုဂံနောက်တို့၏စပ်ခြင်းတည်း။ ။

သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံသော၊ ဇေတိဒါနကထံ၊ ဤဒါနကထာကို၊ အာမိ၊ က.တွာ၊ အစပြု၍၊ ဥ သတ္တိတွာ၊ အပြီးပြု၍၊ နိက္ခမေ၊ တောထွက်ခြင်း၌၊ အာနိသံသ ဝိဘာဝနာသေန၊ အကျိုးအာနိသင်ကို ထင်စွာပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တိဘံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အနုပုတ္တိကထံ၊ အစဉ်အတိုင်းသော တရားစကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒမိ၊ ဆို၏၊ တေ နေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ကလ္လစိတ္တဉ္စ ခံဥတွာတိအာမိ၊ ကလ္လစိတ္တဉ္စ ဥတွာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကလ္လ စိတ္တန္တိ၊ ကလ္လစိတ္တံဟူသည်ကား၊ ကမ္မနိယစိတ္တံ၊ အမှုအားခံသောစိတ်ရှိသည် ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ပဝတ္တိတဒေသနာယ၊ ဖြစ်စေအပ်သောဒေသနာ၌၊ အသဒ္ဓိယာဒိနံ၊ မသဒ္ဓါခြင်းအစရှိကုန်သော၊ စိတ္တဒေါသာနံ၊ စိတ်ပြစ်မှားခြင်း တို့၏၊ ဝိဂတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပရိဒေသနာယ၊ အထက် ဖြစ်သောဒေသနာ၌၊ ဘာဇနဘာဝုပဂမနေန၊ ဝေဘန်သောအဖြစ်သို့ရောက် သဖြင့်၊ ကမ္မနိယစိတ္တံ၊ ဘာဝနာမှ၌ခံ သောစိတ်ရှိသော၊ ဘာဝနာကမ္မဿ၊ ဘာဝနာမှုအား၊ ယောကျ်စိတ္တံ၊ လျော်သောစိတ်ရှိသော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပဿန္တိသုဒ္ဓမာန သန္တိ၊ ပဿန္တိသုဒ္ဓမာနသံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ ပဿန္တိန္တိ၊ ဣမိ နာ၊ ပဿန္တိဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ အသဒ္ဓိယာပဂမံ၊ မသဒ္ဓါခြင်း၏ကင်းခြင်းကို အာဟ၊ ဆို၏၊ သုဒ္ဓမာနသန္တိဣမိနာ၊ သုဒ္ဓမာနသံဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ ကာ မတ္တန္တာမိအပဂမနေန၊ ကာမတ္တန္တာစသည်တို့၏ကင်းခြင်းဖြင့်၊ မုဒုစိတ္တတဉ္စ၊ နှံညံသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စစိတ္တတဉ္စ၊ တက် ကြသောစိတ်ရှိသည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏၊ အနုသာသိ တိ၊ အနုသာသိဟူသည်ကား၊ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏၊ သာမုက္ကံသိကာယ၊ အဝီး ထုတ်တော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာ၌၊ သဟ၊ တက္က၊ ဥပါယေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တိနိဝတ္တိယော၊ ဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်းတို့ကို ဥပဒိသိ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒံရက္ခန္တိအာမိ၊ ဣဒံရက္ခံဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇေတံ၊ ဤစကားသည်၊ အနုသာသိတာကာရ ဒေသနံ၊ ဆုံးမအပ်သောအခြင်းအရာကိုပြခြင်းတည်း။ ။

တက္က၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဣဒံဒုက္ခန္တိမံအဝေါစာတိ၊ ဣဒံဒုက္ခန္တိမံအဝေါစဟူ
သညကား၊ တဏှာဝန္တံ၊ တဏှာသညကြဉ်အပ်သော၊ ဣဒံတေဘူမိကံဓမ္မ
ဇာတံ၊ ဤသံသုံးပါး၌ဖြစ်သော တရားအပေါင်းသည်၊ ဗာဓကသဘာ
ဝတ္တာစ၊ နှိပ်စက်တတ်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ကုန္တိတံ
စက်ဆုပ်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကုန္တိတသဘာဝတ္တာစ၊ စက်ဆုပ်အပ်
သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ တထတ္တာစ၊ မှန်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၎င်း၊ ဒုက္ခအရိယသစ္စံ၊ ဒုက္ခအရိယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟံ၊
တကာတော်မအား၊ အဘာသိ၊ ဟောပြီ၊ အယံဒုက္ခဿသမ္ဘဝေါတိ၊ အယံ
ဒုက္ခဿသမ္ဘဝေါ ဟူသည်ကား၊ ကာမတဏှာဒိဘောဒေါ၊ ကာမအဏှာ
စသည်အပြားရှိသော၊ အယံတဏှာ၊ ဤတဏှာသည်၊ ယထာဝုတ္တဿ၊
အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်း
သည်၊ ပဘာဝေါ၊ ဖြစ်ရာအမွန်သည်၊ ဥပ္ပတ္တိဘောတု၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊
သမုဒယောအရိယသစ္စံ၊ သမုဒယအရိယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟံ၊
တကာတော်မအား၊ အဘာသိ၊ ဟောပြီ၊ ဒုက္ခနိရောဓောမဂ္ဂေါတိ၊ ဒုက္ခနိရော
ဓောမဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သန္တိဘာဝေါ၊ ငြိမ်းသောအ
ဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အသင်္ခတာဓာတု၊ အသင်္ခတဓာတ်ကို၊ နိရောဓော
အရိယသစ္စန္တိ၊ နိရောဓအရိယသစ္စာဟူ၍၊ အန္တနုယဿ၊ ကာမသုလ္လိကာ
ကာနုယောဂ အတ္တကိလမထာနုယောဂဟူသော အယုတ်တရားနှစ်ပါး
အပေါင်းမှ၊ ပရိဝဇ္ဇနတော၊ ကြဉ်သောကြောင့်၊ အဉ္ဇေသော၊ ဖြောင့်မတ်သော
ခရီးဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဂါမိနိဇ္ဈိပဒါတာဝတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
အကျင့်ဖြစ်သောကြောင့်၊ အမတောဂဓော၊ နိဗ္ဗာန်သို့သက်ဝင်ကြောင်း
ဖြစ်သောမဂ္ဂင်တရားကို၊ မဂ္ဂေါအရိယသစ္စန္တိ၊ မဂ္ဂအရိယသစ္စာဟူ၍၊ မံ၊
ငါ့ကို၊ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ သမ္မုဒန္တာ၊ စပ်ခြင်း
တည်း၊ ကုသလဿာတိ၊ ကုသလဿဟူသည်ကား၊ ဩဝါဒဒါနေး၊ အဆုံး
မပေးခြင်း၌၊ ဝေနေယျဒမေန၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကိုဆုံးမခြင်း၌၊ သေ
ကဿ၊ လိမ္မာသော၊ အပ္ပမာဒပမ္ဘိပတ္တိယာ၊ အပ္ပမာဒအကျင့်၏၊ မတ္တကပ္ပတ္တိ
ယာဝါ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်သောကြောင့်လည်း၊ အနုဝဇ္ဇဿ၊ အပြစ်
မရှိသော၊ ဩဝါဒမိအဟံဌိတာတိ၊ ဩဝါဒမိအဟံဌိတာ ဟူသည်ကား၊
ယထာဝုတ္တေ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဩဝါဒေ အနုသိဋ္ဌိယံ၊
အဆုံးအမ၌၊ ထိက္ခတ္တယပါရိပူရိယာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုဖြည့်ခြင်းကြောင့်၊
သစ္စပမ္ဘိဝေဓေန၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိသဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊

၂၁

ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဇ္ဈာ၊ အမတ်သန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ပဒ
မစ္စ၊ တန္တိ၊ အဇ္ဈာ၊ အမတ်သန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ပဒမစ္စ၊ တံဟူ၍။ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ဣဒံ၊
ဤစကားသည်၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ပတိဋ္ဌာနဿ၊ တည်ခြင်း၏၊ ကာ
ရဏဝစနံ၊ အကြောင်းကိုပြသောစကားတည်း၊ ယော၊ အကြင်မိန်းမသည်
နိစ္စတာယ၊ အမြဲအားဖြင့်၊ မရဏာဘာဝတော၊ သေခြင်း၏မရှိခြင်းကြောင့်
အမတ်၊ အမတ်မည်သော၊ သဗ္ဗဒုက္ခဂူပသမတောယ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲမှ
ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သန္တိ၊ သန္တိမည်သော၊ အဓိကတာနံ၊ ရအပ်သော
တရားတို့၏၊ အစဝနဟေတုတာယ၊ မရွေ့လျောသောအကြောင်း၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အစ္စတံ၊ အစ္စတမည်သော၊ နိဗ္ဗာန်ပဒ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဇ္ဈာ၊ အဓိက
တိ၊ ရ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ပတိဋ္ဌိတာနာမ၊ တည်သည်မည်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ အဝဋ္ဌိတာပေမာတိ၊ အဝဋ္ဌိတာပေမာဟူသည်
ကား၊ ဧဋ္ဌတတ္ထိရတနတ္ထယော၊ မြို့စွာဆည်းကပ်အပ်သောတနာသုံးပါး၌၊
နိစ္စလပဿဒသ္မောဟာ၊ တုန်လှုပ်သဖြင့် ကြည်ညိုချစ်ခင်၏၊ ကသ္မာ၊ အ
ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒဿနေ၊ မြင်ခြင်း၌၊
အဓိကန္တိနိ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဇ္ဈေ၊ မပေါက်မပြတ်ကိုယ်တော်
တိုင်ခပ်သိမ်းသောဘုရားတို့ကိုသိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာ
တော်သည်၊ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာကျင့်တော်မူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တသ္မိံ၊
ထိုဘုရားသုံးပါး၌၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒဿနေ၊ မြင်ခြင်း၌၊ အစလာ၊ မတုန်
လှုပ်၊ ကေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအကြောင်းဖြင့်၊ အစလနိယာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း
မရှိ၊ ကေနပန၊ အဘယ်သူသည်ကား၊ ဧတံအဓိကဗ္ဗနံ၊ ဤတုန်လှုပ်ခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မးဘွယ်ရှိသောကြောင့်၊ မူသ
ဇာတာယသဒ္ဓါယာတိ၊ မူသဇာတာယသဒ္ဓါယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ သော
ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာကာရဏေန၊ ဤအကြောင်း
ကြောင့်၊ အရဟံ၊ အရဟံမည်တော်မူ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
ဖြင့်၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဇ္ဈေ၊ မြတ်စွာဘုရားဂုဏ်တော်၌ လည်းကောင်း၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာ
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တဿ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်၏ဂုဏ်၌၎င်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ

တုရား၏။ သာဝက သံဃော၊ တပည့်သား သံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဒ္ဓိ
 ပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊
 တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သံဃော၊ တပည့်သား သံဃာတော်၏ဂုဏ်၌၊
 သစ္စာဘိသမယသင်္ခါတေန၊ သစ္စာသေးပါးကို မဂ်ဥာဏ်ဖြင့် သိခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သော၊ မူလေန၊ အကြောင်းရင်းဖြင့်၊ ဇာတမူလ၊ ဖြစ်သောအကြောင်း
 ရင်းမူလရှိသော၊ အဟံသဒ္ဓါ၊ ဤသဒ္ဓါတရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာယ
 သဒ္ဓါယ၊ ထိုသဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ အဟံ၊ တဏှာတော်မသည်၊ အဝိက္ခန္တိနိ၊ တံ
 တယောဂ်သောသုသည် မတုန်လှုပ်စေနိုင်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဇ္ဇမံ
 အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်
 သာယျင်းဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဩရေဿ၊ ရင်၌ဖြစ်သော၊ ဖိတာ၊ အရိ
 ဟာဖြစ်သောသမီးစစ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဥရေ၊ ရွှေရင်တော်၌၊ ဇာတာယဇနိတာဘိဇာတိတာယ၊ ကိုယ်တော်
 မြတ်သည်ဖြစ်စေအပ်သော အရိယာဇာတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဩရေသ
 ပုတ္တိ၊ သီးချာရင်နှစ်သမီးစစ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာဟံရမာမိတိ၊ သာဟံ
 ရမာမိဟူသည်ကား၊ သာအဟံ၊ ထိုတကာတော်မသည်၊ တဒါ၊ ထိုရန္တုမာ
 လာအမည်ရှိသော အခါ၌၊ အရိယာယ၊ အရိယာဖြစ်သော၊ ဇာတိဟာ၊
 ဇာတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုတာဝတိံ သနတ်ပြည်၌၊ ဒေဝုပ
 ပတ္တိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သောဥပပါတ်သို့၊ အာဂတာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မ
 ရုတိယာစ၊ အရိယမဂ်ဖြင့် ဓမ္မလျော်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗလရုတိယာ
 စ၊ အရိယဖိုလ်ဖြင့်ဓမ္မလျော်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရမာမိ၊ ဓမ္မလျော်ရ၏၊
 ကာမဂုဏရုတိယာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်ဓမ္မလျော်ခြင်းဖြင့်၊ ကိဇ္ဇာမိ၊ မြို့ထူးရ
 ၏၊ ဥာယနဝိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းနှစ်ပါးဖြင့်လည်း၊ မောဒါမိ၊
 ဝမ်းမြောက်ရ၏။ အတ္တာနုဝါဒတာယာဒိနံ၊ အတ္တာနုဝါဒဘေးအစသည်တို့
 မှ၊ နုရာပဂတတ္တာ၊ ဝေးစွာကင်းကွာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကု၊ တာဘ
 ယာ၊ တရံတရသောဘေးလည်းမရှိ၊ မရမဒ္ဓဝန္တိ၊ မရမဒ္ဓံဟူသည်ကား၊
 မရသင်္ခါတံ၊ ချိုမြိန်သော အရသာဟုဆိုအပ်သော၊ မဒ္ဓဝကရံ၊ နူးညံ့သော
 အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော၊ နစ္စနဂါယနဏာလေသု၊ ကလေးအခါသိသော
 အခါတို့၌၊ သရိရဿစ၊ ကိုယ်၏လည်းကောင်း၊ သရဿစ၊ အသံ၏လည်း
 ကောင်း၊ မရဘာဝါဝဟံ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်ကို ဆောင်တတ်သောနို့
 သာဖြင့်ထုံအပ်သော ဓမ္မ ဩိုင်သောအပျော်ကို၊ ဝိဝါမိ၊ သောက်ရ၏၊ ဂန္ဓ
 ပါနံ၊ နို့သာဖြင့်ထုံအပ်သော ဓမ္မ၊ ဩိုင်သောအပျော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၏။

ဝဒတိ၊ ဆို၏။ မရမာဒဝန္တိ၊ မရမာဒဝံဟူ၍လည်း၊ ပဌန္တိ၊ ရှိတ်ကုန်၏။ အာဒဝံယာဂဒဝံယာဂဒေဝဒေဝတ္ထံ၊ အကြင်မျှလောက်မြှေးထူးပျော်ပါးခြင်းငှါ၊ မရရံ၊ ချိုမြိန်သောအသေ့ရှိသောအပျော်ကို၊ ဝိဝါမိ၊ သောက်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုညက္ခေတ္တာနမာကရာတိ၊ ပုညက္ခေတ္တာနမာကရာဟူသည်ကား၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ ပုညက္ခေတ္တာဘာဝနံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောစိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂဗ္ဗဗလဋ္ဌာနံ၊ မဂ်၌တည်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အရိယသံဃဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက်အပေါင်း၏၊ အာကာရာ၊ ဖြစ်ရာဋ္ဌာနဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာဋ္ဌာနတည်း၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ အကြင်ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ၏စိုက်ပျိုးရာဖြစ်သောအရိယာသံဃာတော်၌၊ ဝေဿတံ၊ တွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနုယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣမံပဝတ္တိံ၊ ဤအကြောင်းအဋ္ဌ၊ ပုတ္တိကို၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနိမထေရ်သည်၊ မနုဿလောကံ၊ လူပြည်သို့၊ အာဂတိံ၊ ကြွတော်မူခဲ့၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေတိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိံ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ သမ္ပတ္တပရိဿာယ၊ ရောက်လာသောငရဲသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာတော်သည်၊ မဟာစနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြီးကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ရေဇ္ဈမာလာ ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ရေဇ္ဈမာလာဝိမာန ဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ စတုတ္ထဝဂ္ဂဝတ္ထုနာ၊ လေးခုမြောက်သောဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ မဇ္ဈိမကဝဂ္ဂဝတ္ထုနာ၊ မဇ္ဈိမကဝဂ်၏အဖွင့်ရာ သံဝတ္ထုနာသည်၊ နိဗ္ဗိတာစနိဗ္ဗိတာဝေ၊ အပြီးသို့ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၅ မဟာသုတဝဂ်-၁-မဏ္ဍုကဒေဝပုတ္တဝိမာနဝတ္ထု။ ၈၉

၅-မဟာရုထဝဂ်-၁-မဏ္ဍုကဒေဝပုတ္တဝိမာနဝတ္ထု။

၉ မဟာရုထဝဂ္ဂေ၊မဟာရုထဝဂ်၌၊ကောမေဝန္တတိပါဒါနိတိဇ္ဈင်၊ကောမေ
 ဝန္တတိပါဒါနိယူသော ဤဝတ္ထုသည်၊မဏ္ဍုကဒေဝပုတ္တဝိမာနံ၊မဏ္ဍုကဒေ
 ဝပုတ္တဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊
 ကာ၊အဘယ်နည်း။ ဟဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊စမ္ပာပံ၊စမ္ပာပြည်၌၊
 ဝဂ္ဂရာယ၊ဝဂ္ဂရာအမည်ရှိသော၊ ပေါက္ခရေ၊ဏိယာ၊နေကန်၏၊ဝီရေ၊အနား
 ၌၊ဝိဟာရတိ၊နေတော်မူ၏။ သောတဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္စုသ
 ဝေလသယံ၊ နံနက်မိုးသောက်ယောင်အခါ၌၊ ဗုဒ္ဓိဝိဇ္ဈန္တံ၊ဘုရားတို့၏ အလေ့
 အကျက်တော်ဖြစ်သော၊မဟာကရုဏာသမာပတ္တိံ၊မဟာကရုဏာသမာ
 ပတ်ကို၊သမာပဇ္ဇိတွာ။ ပင်စားတော်မူ၍၊ တတော၊ထိုသမာပတ်မှ ဝုဠာ
 ယ၊ထွက်တော်မူ၍၊ ဝေနေယျဗန္ဓဝေ၊ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါတို့၏အဖွဲ့၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊သက္ကေ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ဩဠာတော်မူ
 သည်ရှိသော်၊အစ္စ၊ဟန္တေ၊မယိ ဝါဘုရားသည်၊သာယန္တသမယေ၊ညချင်း
 သောအခါ၌၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ ဒေသန္တေ၊ ဟောတော်မူလိုသည်ရှိ
 သော်၊ဧကော၊တကောင်သော၊မဏ္ဍုကော၊ဖားငယ်သည်၊မမေဝါဘုရား၏
 သရေ၊တရားသံ၌၊ နိမိတ္တံ၊အာရုံကို၊ ဂဗ္ဘန္တော၊ယူလျက်၊ ပရူပတ္တေ၊နေ၊
 သူဘဝါးတို့၏သို့လဖြင့်၊ မရိတွာ၊သေ၍၊ ဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသာ
 နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်သ၍၊မဟတာ၊များစွာသော၊ဒေဝပရိဝါရေန၊
 နတ်၌ဖြစ်သောအခြံအရံဖြင့်၊မဟာဇနဿ၊လူများအပေါင်းသည်၊ပဿန္တ
 သေဝ၊မြင်စဉ်သာသျှင်၊ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့၊ တတ္ထ၊ထိုအစည်း
 အဝေး၌၊ ဗဟူနံ၊များစွာကုန်သောသူတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယေ၊ သစ္စာ
 လေးပါးတရားကိုသိခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဇူတ်၊ဤသို့၊ အဒ္ဓ
 သ၊မြင်တော်မူ၏။ ဒိသ္မာ၊မြင်တော်မူပြီး၍၊ ပုဗ္ဗန္တသမပံ၊ နံနက်အခါ၌၊
 နိဝါသေတွာ၊သင်းဝိုက်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့၏ ပတ္တ
 စိဝရံ၊သတိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ဝတ်ရုံလွယ်ယူတော်မူ၍၊မဟတာ၊
 များစွာသော၊ ဘိက္ခုသံဃေန၊ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊သဗ္ဗိ၊တကွ၊စမ္ပာနဝရံ၊
 စမ္ပာမြို့တွင်းသို့၊ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းအကျိုးငှါ၊ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ
 ၍၊ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့၏၊သုလဘဝိဇ္ဇာပါတံ၊လွယ်သောဆွမ်းရှိသည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းချဉ်းပေး
 ခြင်းကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်းတွင်းသို့၊ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊ဘိက္ခု

သု။ ရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္ထု။ ဝတ်နိပါတ်ကို။ ဒေသေတွာ။ ပြစ်၍။ အတ္တနောအတ္တ
 နော။ မိမိမိမိ၏။ ဒိဝါဠနံ။ နေ့သန့်ရာအရပ်သို့။ ဂတေသု။ သွားကုန်သည်ရှိ
 သော်။ ဂန္ဓကုဋိ။ ဂန္ဓကုဋိသို့။ ပရိသိတွာ။ ဝင်တော်မူ၍။ ဖလသမာပတ္တိသုခ
 န။ အရဟတ္တဖိုလ် သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်။ ဒိဝသဘာဝံ။ နေ့အတို့ကို။ ခေ
 ပေတွာ။ ကုန်စေ၍။ သာယန္တသမယေ။ ညချမ်းသောအခါ၌။ စတုသုဗရိသာ
 သု။ လေးပါးကုန်သောပရိသတ်တို့သည်။ သန္နိပတိတာသု။ ငြင်းဝေးကုန်ပြီး
 သည်ရှိသော်။ သုရဘိဂန္ဓကုဋိတော။ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော ဂန္ဓကုဋိ
 တော်မှ။ နိက္ခမိတွာ။ ထွက်တော်မူ၍။ တံခဏှါနူရုပေန။ ထိုခဏ၌ဖြစ်စေ ထိုက်
 သည်အား လျောက်ပတ်သော။ ပါဒိဟာရိယေန။ တန်ခိုးပြာဒိဟာဖြင့်။
 ပေါက္ခရဏိတိရေ။ ရေကန်၏ကမ်းနား၌။ ဓမ္မသဘာမဏ္ဍဝံ။ တရားသဘင်
 မဏ္ဍပ်သို့။ ပရိသိတွာ။ ဝင်တော်မူ၍။ အလင်္ကာတဝရယန္တံ။ သနော။ တန်ဆာဆင်
 အပ်သောမြတ်သော ဘုရား၏နေရာတော်၌။ နိသိန္ဓော။ နေတော်မူလျက်။
 မနောသိလ္လာကလေ။ ဆေးဒန်းဖြင်းသိလ္လာကျောက်ပျာ၏အပြင်၌။ သိဟနာ
 ခံ။ ရဲရင့်သောခြင်္သေ့မင်း၏အသံကို။ နဒန္တော။ မည်ဟောကံသော။ သိဟာ
 ဝိယ။ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ အဋ္ဌင်္ဂသဗ္ဗန္ဓာဂတံ။ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။
 ဗြဟ္မသရံ။ မြတ်သောအသံတော်ကို။ နိစ္ဆာဓေန္တော။ မြက်တော်မူလျက်။
 အစိန္တပေယျန။ ကြိမ်တွေးတောခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဓေန။
 ဘုရား၏တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။ အနုပမာယ။ နှိုင်း ယှဉ်စရာဥပမာမရှိသော။
 ဗုဒ္ဓဏိဋ္ဌာယ။ ဘုရား၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ ဒေသေတုံ။ ဟော
 တော်မူခြင်းငှါ။ အာရုပ္ပိ။ အားထုတ်တော်မူ၏။ ။

တသ္မိံခဏှံ။ ထိုခဏ၌။ ဧကော။ တကောင်သော။ မဏ္ဍုကော။ ဖားငယ်
 သည်။ ပေါက္ခရဏိတော။ ရေကန်မှ။ အာဂတိံ။ တက်လေ၍။ ဧသော။
 ဤသို့သော။ ဓမ္မော။ တရား တော်ကို။ ဂစ္ဆတိ။ ဟောတော် မူအပ်၏။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ဓမ္မသညာယ။ တရားတော် တည်းဟူသောအမှတ်သညာ
 ဖြင့်။ သဓေ။ အသံတော်၌။ နိမိတ္တံ။ အာရုံကို။ ဝဏ္ဏန္တော။ ယူလျက်။ ပရိသ-
 ပရိယန္တော။ ပရိသတ်၏ အစွန်း၌။ နိဗ္ဗုဇ္ဇိ။ ဝပ်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ ဧကော။
 တယောက်သော။ ဝစ္ဆုပါလော။ နွားကျောင်းသားသည်။ တံပဒေသံ။ ထို
 အရပ်သို့။ အာဂတော။ လာရောက်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မံ။ တရားတော်ကို။ ဒေ
 သေန္တံ။ ဟောတော်မူသော။ သတ္ထာရံ။ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း။
 ပရုဓေန။ လွန်မြတ်သော။ ဥပသမေန။ ငြိမ်သက်သော။ ဣန္ဒြေဖြင့်။ ဓမ္မံ။ တရား
 တော်ကို။ သုဏန္တံ။ နာသော။ ပရိသဉ္စ။ ပရိသတ်ကို လည်းကောင်း။ ဒိဝ္ဗော။

မြင်၍၊ ဥပ္ပတမာနသော၊ တက်ကြွသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခဏ္ဍံ၊ ထုတ်လွှဲ
ကန်၊ ခိုး၊ ဩဇုတ္တံ၊ ထောက်၍၊ တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်သည်ရှိသော်၊ မဏ္ဍုကံ၊ ဖား
ငယ်၊ ဟို၊ အနာလောကေတွာ၊ မကြည့်မိ၍၊ တဿ၊ ထိုဖားငယ်၏၊ သီသော၊
ဦးခေါင်း၌၊ သန္တိရုန္တိတွာ၊ ထောက်၍၊ အဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ သော၊ ထိုဖားငယ်
သည်၊ ဓမ္မသညာယ၊ တရားတော်ဟူသော အမှတ်သညာဖြင့်၊ ပဿန္တမိ၊ တွာ
ကြည်ညိုသော မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဓဏန္ဒပင်လျှင်၊ ကာလံ
ကတွာ၊ ရတေ၍၊ တာဝတိံ၊ သာတာဝနေ၊ တာဝတိံ၊ သာနတ်ပြည်၌၊ နှာဒသ
ယောဇနိကေ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကနကမိမာနေ၊
ရွှေမိမာန၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုတ္တပဗုဒ္ဓေါဝိယ၊ အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးသကဲ့သို့၊
တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ အတ္တရာသံဃာပရိဝုတ်၊ နတ်သမီး
အပေါင်း၊ ခြံရံအပ်သော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကုတော၊
အဘယ်ကာမှ၊ စရိတွာ၊ ရတေ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမေ၊ ဤတာဝတိံသာ
နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တောနုခေါ၊ ဖြစ်လာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊
ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ပုရိ၊ ဇာတိံ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊
မြင်၍၊ အရေးအချင်းသို့၊ အဟံဝိနာမေ၊ ငါတို့ကဲ့သို့သောသူသည် စဉ်လျက်
လည်း၊ ဣမေ၊ ဤတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ တကား၊ ဤဒိသဋ္ဌံ၊
ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သုခသမ္ပတ္တိံ၊ ချမ်းသာ၏၊ ပြည့်စုံ
ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိသတိံ၊ ရပေ၏၊ တကား၊ ကိံ၊ ကမ္ဘာ၊ အကယ်သို့သော ကုသိုလ်ကံ
ကို၊ အကာဝိနု၊ ပြုခဲ့သူ သေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဓာဓေန္တော၊ ချမ်းစမ်း
ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ တာဝတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရေ၊ ဟုရားတော်
အသံ၌၊ နိမိတ္တဂ္ဂါဟာ၊ အာရုံကိုယူခြင်းကို၊ အညတြိ၊ ပေတွာ၊ ထား၍၊ အညံ၊
တပါးသောကောင်းမှုကံကို၊ နအဒ္ဓသ၊ မမြင်သော၊ ထိုဖားနတ်သားသည်
တာဝဒေဝ၊ ထိုမြင်သော ဓဏန္ဒသာလျှင်၊ ဝိမာနေန၊ ဘုံမိမာန၌၊ သဟ၊
တတွာ၊ အာဂတံသာလတ်၍၊ ဝိမေနတော၊ မိမိနှင့်၊ ဩတရိတွာ၊ ဆင်းသက်
၍၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း၏၊ ပဿန္တသေဝ၊ မြင်စဉ်သာလျှင်၊ မဟ
တာဝရိဝါဓေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်၊ မဟန္တေန၊ ကြီးကျယ်စွာသော၊
ဒိဗ္ဗာနုဘာဝေန၊ နတ်တို့၏တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်
၍၊ တာဝတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်အရံတို့ကို၊ သိရေသာ၊
ဦးဖြင့်၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဇ္ဈတိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပက္ခယ၊ ချီ၍၊ နမဿမာနော၊
ရှိခိုးလျက်၊ အဋ္ဌာတိ၊ ရပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုနတ်သားတို့ဟာဝတိံ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာနန္တော၊ သိတော်မူလျက်သာလျှင်၊ မဟာဇနဿ၊

၉၂

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

လူများအပေါင်းအား၊ ကမ္မဗလဗ္ဗ၊ ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊
 ဗုဒ္ဓါနုသာဝဏ္ဏ၊ ဘုရားတို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို လည်းကောင်း ပစ္စက္ခံ၊
 မျက်မှောက်ကို၊ ကာတု၊ ပြုတော်မူခြင်းငှါ၊ ကော မေ(လ)၊ ဒိသာတိ၊ ကော
 မေ(လ)၊ ဒိသာဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဣဒ္ဓိယ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သောနတ်၏တန်ခိုးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယသယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 နတ်၏အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇလံဇလန္တော၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊
 အဘိက္ကန္တန၊ အလွန်နှစ်သက်တွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇေန၊ အရောင်အဆင်း
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရင်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩတာသပံ၊ ဩတာ
 သယန္တော၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ မေ၊ ငါဘုရား၏ ပါဒါနိပါဒေ၊ ခြေတော်တို့
 ကို၊ ဝန္ဓတိ၊ ရှိခိုးသည်ကား၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကောတိ၊ ကောဟူသည်ကား၊ ဒေဝနာဂယက္ခ
 မနုဿာဒိသု၊ နတ်နဂါးဘီလူး လူအစရှိသည်တို့တွင်၊ ကောကတမော၊
 အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မေတိ၊
 မေဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ ပါဒါနိတိ၊ ပါဒါနိဟူသည်ကား၊ ပါဒေ၊
 ခြေတော်တို့ကို၊ ဣဒ္ဓိယတိ၊ ဣဒ္ဓိယဟူသည်ကား၊ ဣမာယဤဒိသာယ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒေဝိဒ္ဓိယ၊ နတ်တို့၏တန်ခိုးဖြင့်၊ ယသယတိ၊ ယသ
 သဟူသည်ကား၊ ဣမိနာဤဒိသေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပရိဝါရေန၊
 အခြံအရံဖြင့်၊ ပရိန္တုဒေနစ၊ အပိုင်းအခြားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဇလန္တိ၊
 ဇလံဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇောတမာနော၊ တထိန်တိန်ထွန်းတောက်ပလျက်၊
 အဘိက္ကန္တနာတိ၊ အဘိက္ကန္တနဟူသည်ကား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊
 ကန္တေနကမနိယေန၊ နှစ်သက်တွယ်ရှိသော၊ သုန္ဓရေန၊ ကောင်းမြတ်သော၊
 ဝဇ္ဇေနာတိ၊ ဝဇ္ဇေနဟူသည်ကား၊ ဆဝိဝဇ္ဇေန၊ အရေအဆင်းဖြင့်၊ သရိ
 ရဝဇ္ဇနိဘာယ၊ ကိုယ်၏အဆင်းအရောင်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အထ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌၊ ဒေဝဗုတ္တော၊
 နတ်သားသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိ၏၊ ဝရိမဇာတိ၊ ရှေးတဝ၌ဖြစ်သောကိုယ်၏
 အဖြစ်ကို၊ အာဝိကရာန္တော၊ ထင်ရှားပြုမူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမာဟိဂါထာ
 ဟိ၊ ဤသုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားပေ၏၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမ
 အနွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ဝုဒ္ဓေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဥပပန္နော၊ ပဋိသန္ဓေအား
 ဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဝါရိဂေါစရော၊ ရေသာလျှင်ကျက်စားရာဖြစ်သော၊ မဏ္ဍူ၊
 ကော၊ ဟေးငယ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊

၇-မာသာရုထဝဂ်-၁-မဏ္ဍု၊ ဘဒ္ဒေယုတ္တဝိမာနဝတ္ထု၊ ၆၃

တရားတော်ကို သုဏန္တဿ၊ နဝဓဉ်၊ မင်္ဂတပည့်တော်ကို၊ ဝဇ္ဇပါလ
 ဘဒ္ဒေယုတ္တဝိမာနဝတ္ထု၊ အာရိယတ်ခွဲ၏။ ဂေါတမဂေါတမ
 ခန္တလ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မဟုတ္တံ၊ တဏှာ၊
 ဥဒ္ဓန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တပဿ၊ ခဿ၊ မိတ်၏ကြည့်ညှိခြင်းကြောင့်၊ လင်္ခံ၊
 ရှင်သော၊ မေတပည့်တော်၏၊ ဣဒ္ဓိစ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 လာသန္တ၊ အခြံအရံများခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဿ၊ ရှုတော်မူပါလော၊
 မေတပည့်တော်၏၊ အာနုဘာဝဉ္စ၊ အာနုဘော်ကိုလည်းပဿ၊ ရှုတော်မူ
 ပါလော၊ မေတပည့်တော်၏၊ ဝဇ္ဇု၊ ဥဒ္ဓန္တဝိမာနဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ ဗုတိဉ္စ၊
 အရောင်ကို လည်းကောင်း၊ ပဿ၊ ရှုတော်မူပါလော၊ ဂေါတမဂေါ
 တမအနုဘ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ ယေစတသတ္တဝ၊
 အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာဒ္ဓါနံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး၊
 ဓမ္မာနာကြားသော်မူအပ်သော ကရားတော်ကို၊ အသေသသုံ၊ ကြားနာရ
 ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဘေသတ္တဝ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်
 သို့၊ ဝဇ္ဇာ၊ ရောက်ကုန်၍၊ နသေ၊ စရေးမစိုးရိမ်ကုန်၊ အသေသကံ၊ စိုးရိမ်
 ခြင်းမရှိချာဖြစ်သော၊ အစလံ၊ ကုန်လျှင်ခြင်းမရှိသော ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊
 ဝဉ္စ၊ ရောက်အံ့ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပုရေတိ၊ ပုရေဟူသည်ကား၊ ပုရိမအတိယံ၊ ရှေး
 သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဥဒကတိ၊ နှင်း၊ ဥဒကဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊
 တဒါ၊ ထိုဖားဝပ်ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥဒက၊ ရွှေ၊ မဏ္ဍု၊ ကေဝ၊ ဖားဝပ်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာ၊ မိမိ၏၊ ဥပတ္တိဋ္ဌာနဒဿနံ၊ ဖြစ်ရာဌာနကို
 ပြသော သဒ္ဓါတည်း၊ တေန၊ ထိုဥဒကသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဥဒ္ဓု၊ မာယိတာဒိကဿ၊
 မှူးမှူးရောင်ပွတိုင်းကြွသည်၏ အဖြစ်အစရှိသော၊ တလေ၊ ကုန်းကြည်း၌၊
 ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ မဏ္ဍု၊ ကဿ၊ ဖား၏၊ နိဝတ္တနံ၊ နစ်ခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြု
 အပ်သည် ဘောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌၊ ဝါ၊ ဝါ၊ နွားတို့သည်၊
 စရန္တိ၊ ဖွည့်သည် ကျက်စား လတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ကျက်စားရာဖြစ်
 သော သတ္တိကြောင့်၊ သေသဒေသော၊ ထိုအရပ်သည်၊ ဂေါ၊ စရော၊ ဂေါ
 စရမည်၏၊ ဂေါ၊ စရောဝိယ၊ နွားတို့၏ ကျက်စားရာ အရပ်ကဲ့သို့တည်း။
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂေါ၊ စရော၊ ဂေါ၊ စရမည်၏၊ စာသေသနဌာနံ၊ အစာရှာရာ
 အရပ်တည်း၊ တေဿ၊ ထိုဖားအား၊ ဝါရိဥဒကံ၊ ရေဟုဆိုအပ်သော၊ ဂေါ
 စရော၊ ကျက်စားရာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝါရိဂေါ၊ စရော၊
 ဝါရိဂေါ၊ စရမည်၏၊ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဥဒကစရိတိ၊ ရေ၌လွှား

၆၃

၉၄ မိမိနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

လာ၏ပင်ဆိုသော်သည်းကောစိ၊ အချိုသော၊ ကန္တပါဒိ၊ လိပ်ဖ၊ စရှိသော
သတ္တဝါသည်၊ အဝါရိဂေါစရော၊ ရေလျှင်ကျက်စားရာမရှိသည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝါရိဂေါစရတိ၊ ဝါရိဂေါစရေ ဟူ၍ ဝိသေသ
တွာ၊ အထူးပြု၍၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီး၊ တဝဓမ္မံသုဏန္တဿာတိ၊ တဝဓမ္မံသု
ဏန္တဿဟူသည်ကား၊ ကရိကရုတမ္ဗေ၊ နာ၊ ကရိကံဌကံမင်း၏အသံ
ကဲ့သို့ သာယာစွာသော၊ ပြဟူဿရေန၊ ပြဟူမင်း၏အသံနှင့် တူသော
အသံတော်ဖြင့်၊ ဓေသေန္တဿ၊ ဟောတော်မူသော၊ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရား
၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧသော၊ ဤသို့သော၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ဂုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရေ၊ တရားတော်အသံ၌၊ နိမိတ္တဂ္ဂါဟ
ဝသေန၊ အာရုံကိုယူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဏန္တဿ၊ နာစဉ်၊ စ၊
ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတံ၊ ဤသုဏန္တဿဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ အနာဒါရေ၊
မရှိသေခြင်း ကိရိယာကို၊ ဂမ္ပမာနေ၊ သိအပ်သည်ရှိသော်၊ သာမိဝစနံ၊
ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ရှိသောသဒ္ဒါဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အဝဓိဝန္တပါလကော
တိ၊ အဝဓိဝန္တပါလကောဟူသည်ကား၊ ဝန္တေ၊ နွှာ လော်တို့ကို၊ ပါလေ
န္တော၊ ပေါင့်ရှောက်သော၊ ဂေါပါလဒါရကော၊ နွှားကျောင်းသားသည်၊
မမ၊ တပည့်တော်၏၊ သမိပံ၊ အနီးသို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဒဏ္ဍံ၊ တုတ်ထုံကန်
ကို၊ ဩလုမ္ဘ၊ ထောက်၍၊ တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်သည်ရှိသော်၊ မမ၊ တပည့်တော်
၏၊ သိသေ၊ ပြီးခေါင်း၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ တုတ်ထုံကန်ကို၊ သန္နိရုက္ခိတွာ၊ ပြင်းစွဲနှိပ်၍၊
မံ၊ တပည့်တော်ကို၊ မာရေတိ၊ သေစေ၏၊ မဟုတ္တမိတ္တပဿာဒဿာတိ၊
မဟုတ္တ မိတ္တပဿာဒဿဟူသည်ကား၊ တဝဓမ္မံ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၏ တရား
တော်ကို၊ မဟုတ္တမတ္တံ၊ တမဟုတ်မျှ၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဟောတုဘူတဿ၊
အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မိတ္တပဿာဒဿ၊ မိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊
ဣဒ္ဓိန္တိ၊ ဣဒ္ဓိ ဟူသည်ကား၊ သမိဇ္ဈံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိဗ္ဗဝိဘူတိ၊ နတ်၌ဖြစ်
သောဟင့်တယ်ခြင်းကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊
ယံသန္တိ၊ ယသံဟူသည်ကား၊ ပရိဝါရံ၊ အခြံအရံကို၊ အာနုဘာဝန္တိ၊ အာနု
ဘာဝံဟူသည်ကား၊ ကါမဝဏ္ဏိတာဒိဒိဗ္ဗာနုဘာဝံ၊ အလိုရှိတိုင်းသောအဆင်း
သဏ္ဌာန်ကို ဖန်ဆင်းခြင်းအစရှိသောနတ်၏အာနုဘော်ကို၊ ဝဏ္ဏန္တိ၊ ဝဏ္ဏံ
ဟူသည်ကား၊ သရီရဝဏ္ဏာမ္ပတ္တိံ၊ ကိုယ်အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဇုတိန္တိ
ဇုတိ ဟူသည်ကား၊ ခွါဒသယောဇနာနိ၊ တဆွဲနှစ်ယူဇနာသောအရေတို့ကို
ဖရဏသမတ္တံ၊ နှံ့စေခြင်းငှါတွင်းနိုင်သော၊ ပတာဝိသေသံ၊ အရောင်အထူး
ကို၊ ယေတိ၊ ယေဟူသည်ကား၊ ယေသတ္တံ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊

၄-မဟာဝရေထဝဂ်-၁-မဇ္ဈိကဒေဝပုတ္တပိမာနဝတ္ထု။ ၆၅

စသဒ္ဓေါ၊စသဒ္ဓါသည်။ ဗျုတ်ရေကေးဆန့်ကျင်ဘက်အနက်၌၊ ပဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏။ တေတိ၊တေဟူသည်ကား၊ တဝ၊ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ ဒိဗာမဒ္ဓါနန္တိ၊ဒိဗာ
 မဒ္ဓါနံဟူသည်ကား၊ဗဟုဝေလံ၊အခါလေးမြင့်၊အသောသုန္တိ၊အသောသို
 ဟူသည်ကား၊သုဏိံ သုနာရကုန်၏၊ဂေါတမိတိဣမိနာ၊ဂေါတမဟူသော
 ဤပါဌ်ဖြင့်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂေါတ္တနု၊အနွပင်တော်အားဖြင့်၊
 အာလပဟိ၊ခေါ်ဆို၏၊ အစလံဋ္ဌာနန္တိ၊ အစလံဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်အရပ်ကို၊ယိ၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အယံ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊
 ဤဂါထာ၌၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူ
 သော၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊အဟံဝိယ၊တပည့်တော်ကဲ့သို့၊ဣတ္ထရမေဝ၊
 အလွန်တို့သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ အသုတွာ၊
 မကြားနာရမူ၍၊ကတပုညာ၊ပြုခဲ့ဘူးသောကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ ယေပန၊
 အကြင်သူတို့သည်ကား၊ ဗိရုကာလံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊
 တဝခမ္ပံ၊ရှင်ပင်ဘုရား၏တရားတော်ကို၊ အသောသို နာရကုန်၏၊ သော
 တံ၊နာခြင်းငှါ၊လဏိံ သုနာရကုန်၏၊ တေသတ္တံ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဒိဗာ
 ရန္တံ၊ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သံသာရဗျသနဟိဘူတာ၊ သံသာ
 ရာဒုက္ခဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ဣမေသတ္တံ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊
 ယတ္ထ၊အကြင်နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ဂစ္ဆံ၊ရောက်ကုန်၍၊နသေါစေပယျ၊မပိုးရိမ်
 မှကုန်၊ အသောကံ၊ ပိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိထသော၊ သဿတာဝာဂေန၊
 မြီသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အစလံ၊ ဘုန်လွှတ်ခြင်းလည်းမရှိထသော၊ တံသန္တိ
 ပဒံ၊ထိုငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ပတ္တာဝေ၊ရောက်ကုန်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊တေသံ၊ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ တဿ၊ထိုနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ပတ္တိ
 ယာ၊ရောက်ခြင်း၏၊ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊
 ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဿစ၊ထိုနတ်သားအားလည်းကောင်း၊
 သမ္ပတ္တပရိသာယစ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်းကောင်း၊ ဥပ
 နိဿယသမ္ပတ္တိံ၊ မဂ်ဖိုလ်ရထိုက်သောအကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဩ
 လောကေတွာ၊ဩဉှတော်မူ၍၊ပိတ္တာနေ၊အကျယ်အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊တရား
 တော်ကို၊ဒေသေသိ၊ပောတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာ
 တော်၏အဆုံး၌၊သေဝေဝပုတ္တော၊ထိုဖားနတ်သားသည်၊သောတာပတ္တိ
 ဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်လေ၏၊ စတုရာသီတိယဉ္စ
 ပါဏသဘာသာနံ၊ ရှစ်သောင်းသောကောင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား

၆၆ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးဒေဝပုတ္တောနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွဲဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ငြိမ်း၊ တိက္ခ၊ သံဃာသမ၊ ရဟန်းသံဃာအားလည်း။ အဗ္ဗလိ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို။ ကတွာ၊ ဖြောက်ချီ၍၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဒေဝဇောကမေဝ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ မဏ္ဍုကဒေဝပုတ္တဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ မဏ္ဍုကနတ်သား၏ဝိမာနဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

ရေဝတိဝိမာနဝတ္ထုအတွင်း

၂

ဥဋ္ဌဟိရေဝတေသုပါပဓမ္မေ တိဇ္ဈဒံ။ ဥဋ္ဌဟိ ရေဝတေသုပါပဓမ္မေ ဟူသောဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ရေဝတိဝိမာနံ၊ ရေဝတိဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ တဂဝါ၊ ဖြတ်စွဲဘုရားသည်။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏အနီး၌။ ဣသိပသာနေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ကျရာဖြစ်သော၊ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝန်တော၌ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဝသန္တဿ၊ နေသော၊ သဒ္ဓါသမ္ပန္နဿ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလဿ၊ အမျိုး၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ နန္ဒိယေန၊ နန္ဒိယအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးသရွေး၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ၍။ ပသန္နော၊ ကြည်ညို၍၊ ဒါယကော၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုကိုလည်းပေးလှူတတ်၏၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်လည်းဖြစ်၏၊ သံဃုပဋ္ဌာကော၊ သံဃာတော်တို့၏အလုပ်အကျွေးလည်းဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုနန္ဒိယ၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ သမုခဂေဟတော၊ မျက်မှောက်၌တည်သောအိမ်မှ။ မာတုလမိတရံ၊ ဦးရီး၏သမီးဖြစ်သော၊ ရေဝတိနာမ၊ ရေဝတိအမည်ရှိသော၊ ကညံ၊ သတို့သမီးကို။ အာနေတုကာမာ၊ ဆောင်ယူခြင်းငှါအလိုရှိတုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်တုန်၏။ သာပန၊ ထိုရေဝတိသည်ကား။ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းလည်းမရှိ။ အဒါနသီလံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောဝတ္ထုကိုမျှပေးလှူတတ်သောအလေ့လည်းမရှိ။ နန္ဒိယေန၊ နန္ဒိယသည်၊ တံ၊ ထိုရေဝတိကို၊ နဇ္ဈန္တိ၊ အလိုမရှိ၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒိယ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်။ ရေဝတိ၊ ရေဝတိကို၊ အပ္ပ၊ ချစ်သမီး၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဣမံဂေဟံ၊

ဤငါတို့၏အိမ်သို့၊ အာဂတိံသာယာစွာ။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊
 နိဿိဒနုဋ္ဌာနံ၊ နေထိုင်ရာအရပ်ကို၊ ဟရိတေန၊ ပိုစွတ်သော၊ ဂေါမယေန၊
 နွားခရာ၊ ဖြင့်၊ ဥပလိမ္ပိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို၊ ပညာပေဟိ၊
 ခင်းထားလော၊ အာဓာနေကေ၊ သင်္ဃာတိခြေတို့ကို၊ ဥပပေဟိ၊ ထားလော။ ဘိက္ခု၊
 နံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ အာဂတကာလေ၊ ကြွလာသောအခါ၌၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
 ဂတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နိဿိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍၊ အာဓာ
 နေကေ၊ သပိတ်ခြေ၌၊ ဥပပေဟိ၊ ထားလော၊ မေကရဏေန၊ မေကရိုဏ်းရေစစ်
 ဖြင့်၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ ပရိသာဝေတွာ၊ စစ်၍၊ ဘုတ္တကာလေ၊ ဆွမ်း
 သုဉ်းလေးပြီးသောအခါ၌၊ ပတ္တာနိ၊ သပိတ်တို့ကို၊ ခေါဝါဟိ၊ ဆေးလော၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ မေဂုတ္တဿ၊ ငါ့သား၏၊ အာရာဇိကာ၊ နှစ်သက်အပ်
 သောမိန်းမသည်၊ ဘဝိဿဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ သာ၊ ထိုရေဝတီသည်၊ တထာ၊ ထိုနန္ဒိယမိခင်ဆိုတိုင်း၊ အကာသိ၊
 ပြု၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုရေဝတီကို၊ ဩဝါဒက္ခမာ၊ ဆိုဆုံးမခြင်းငှါ
 ခုံသောသဘောရှိသည်၊ ဧတာ၊ ဖြစ်ပြီးဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တဿ၊ သားဖြစ်သော
 နန္ဒိယအား၊ အာရာဇေတွာ၊ ပြောကြား၍၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့နာခံတတ်သော
 သဘောရှိပေမူကား၊ သာရူတိ၊ ကောင်းပါပြီဟူ၍၊ သမ္ပုဋိန္တိ၊ ဝန်ခံ၏၊ တေ၊
 ထိုနန္ဒိယ၏အမိအဘတို့သည်၊ ဒိဝသံ၊ နေ့ရက်ကို၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ချိန်းချက်
 ငှက်သား၍၊ အာဝါဟဝိဝါဟံ၊ သမီးပေးခြင်းသမီးယူခြင်းမင်္ဂလာကို၊ ကရိ
 သု၊ ပြုတုန်၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌ နံ၊ ထိုရေဝတီကို၊ နန္ဒိယော၊ နန္ဒိယသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 ဣံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တံ၊ သင်သည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်း
 အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာပိတဇရာ၊ အမိအဘတို့ကို
 တံ၊ သစ္စပဋ္ဌဟိဿသိ၊ အကယ်၍ လုပ်ကျွေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိ၊ ဂဟေ၊ ဤအိမ်၌၊ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊
 လာသိဿသိ၊ လာလတ္တံ့၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မရော့မပေါ့တံသည်၊ ဟောဟိ၊
 ဖြစ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာ၊ ထိုရေဝတီသည်၊ သာရူတိ၊
 ကောင်းပါပြီဟူ၍၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ကိဗ္ဗိကာလံ၊ ပိုးစဉ်းသောကာလ
 ၌၊ ဘဒ္ဒါဝိယ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုသက်သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘတ္တာရံ၊ လင်၏အလို
 သို့၊ အနု၊ ဘတ္တေန္တိ၊ လိုက်လျောလျက်၊ ဧပုတ္တု၊ သားငယ်နှစ်ယောက်တို့
 ကို၊ ဝိဇယမိ၊ ပွားမြင်၏၊ နန္ဒိယဿ၊ နန္ဒိယ၏၊ မာတာပိတဇရာ၊ အမိအဘတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ကာလမကံသု၊ သေလွန်တုန်၏၊ ဂဟေ၊ အိမ်၌၊ သမ္ပိဿရိယံ၊ အသုံး

စုံအစိုးရသောအဖြစ်သည်။ တဿာဝေ၊ ထိုရေဝတိအားသာလျှင်၊ အ
 ဟောသီးဖြစ်လေ၏။ နန္ဒိယောပိနန္ဒိယသည်လည်း၊ မဟာဒါနပတိ၊ အလ္လ
 ကြီးရှင်သည်ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအားဒါနံ၊
 အလှူကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ကပဏဒ္ဓိကာဒိနဓိ၊ အဆွေအမျိုးပြုနုတ်၊
 တယောက် အတီးတည်း၊ ကြွင်းကျန်သောသူ အစရှိသည်တို့အားလည်း၊
 ဂေဟန္ဒါရ၊ အိမ်တံခါး၏အနီး၌၊ ပါကဝတ္ထံ၊ ထမင်းချက်ဝတ်တည်ထား
 ခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣသိပတနမဟာဝိဟာရေ၊ ဣသိပတနမိဂဒါ
 ဝုန်းကျောင်းကြီး၌၊ စတုဟိဂဗ္ဘဟိ၊ ခန်းတိုက်လေးခုတို့ဖြင့်၊ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊
 တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ စတုသာလံ၊ မုတ်ထွက် လေးခုရှိသောကျောင်း
 ကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ မဉ္ဇဝိဋ္ဌဒိနိ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်
 အစရှိသည်တို့ကို၊ အတ္တရာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမသေ၊ ဘုရားအမှူး
 ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီး
 ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဟဗ္ဘေလက်
 တော်၌၊ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို၊ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍၊ နိယူာဒေ
 သိ၊ ကပ်လှူ၏။ ဒက္ခိဏောဒကဒါနေန၊ ရေစက်သွန်းချလှူသည်နှင့်၊ သဟ၊
 တပြိုင်နက်၊ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသဘနတ်ပြည်၌၊ အာယာမ
 တောစ၊ အလျားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရတောစ၊ အနံအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဣဒသယေဇနိကော၊ တဆုံ
 နှစ်ယူစနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ယောဇနသတုဗ္ဗေခေ၊ ယူစနာတရာ
 အခောက် အမြင့်ရှိသော၊ သတ္တရတနမယော၊ ရတနာခုနှစ်ပါးတို့ဖြင့်ပြီး
 သော၊ အတ္တရာဂဏ သင်္ဃုဇ္ဈေ၊ နတ်သမီး အပေါင်းတို့၏ အသံဖြင့်
 မဆိတ်သောအသံရှိသော၊ ဒိဗ္ဗပါသာဒေါ၊ နတ်၌ဖြစ်သောပြာသးဒ်သည်၊
 ဥပ္ပန္နိ၊ ပေါက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်ဟောမောဂ္ဂ
 လာန်သည်၊ ဒေဝံစာရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရိကို၊ ဂဏ္ဍိာ၊ ကြွသွားတော်မူ
 ၍၊ တံ၊ ထိုသို့မိမာန် ဘု၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာဂဏ္ဍိာ၊ လူပြည်သို့လာခဲ့၍၊ စတု
 ပရိသမန္တေ၊ ပရိသတ်လေးပါးတို့၏ အလယ်၌၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကတ
 မုညာနံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိကုန်သော လူတို့အား၊ မနုဿလော
 ကေ၊ လူပြည်၌၊ ဌိတာနံယေဝ၊ တည်နေစဉ်ပင်လျှင်၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၌ဖြစ်
 သောစည်းစိမ်ချမ်းသာသည်၊ ဒိဗ္ဗတ္ထ ဘိနုခေါ၊ ဖြစ်ပါမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဘဂဝန္တံ၊ မြကစွာဘုရားကို၊ ပုန္နိ၊ မေးသျှောက်၏။ မောဂ္ဂလာနု၊ ချစ်သား

၉၀

၅-မဟာရထဝဂ်-၂-ရေဝတီဝိမာနဝတ္ထု။

၆၉

မောဂ္ဂလာနံ၊ တောဘယာ၊ သင်သည်။ ဒေသလောကေနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊
 ဖြစ်သော၊ နန္ဒိယယ၊ နန္ဒိယ၏၊ နိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၏စည်းမိတ်ချမ်းသာကို၊
 သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ နိဗ္ဗာနနု၊ မြင်ခဲ့သည်မဟုတ်တုံလော၊ ကသ္မာ၊ အတယ်
 ကြောင့်၊ မံ၊ ငါတို့အားကို၊ ပုစ္ဆသိ၊ မေးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူတိုင်း၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်
 သည်မှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ အယ၊ ထိုအခါ၌
 အယ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာနအား၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဗိရံ၊ ကြာ
 မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဝိပ္ပဝသိတွာ၊ ကွေကွင်း၍၊ အာဂတံ၊ လာသော
 ဝုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ဗိတ္တဗန္ဓဝံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတော်စပ်သူတို့သည်၊
 အဘိနန္ဒန္တိ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်လျက်၊ သမ္ပုဋ္ဌန္တိယထာ၊ ခံသင့်ကုန်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ၊ ပရေလောကံ၊
 တမလွန်လောကသို့၊ ဂတံ၊ သွားလေသော၊ ကတပုညပုဂ္ဂလံ၊ ပြုအပ်ပြီး
 သောကောင်းမှု၊ ရှိသောသူကို၊ သကာနိ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညာနိ
 ကောင်းမှုရှိသည်၊ သမ္ပတ္တိ၊ သတ္တေဟိ၊ စည်းမိတ်စည်းဟူသောလက်တို့
 ဖြင့်၊ သမ္ပုဋ္ဌန္တိ၊ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ခံသင့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊
 ဒ၊ သန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသော တရားမြတ်သည်၊ ဗိရုပ္ပဝါသိ (လ)
 အာဂတန္တိ၊ ဗိရုပ္ပဝါသိ (လ) အာဂတံဟူသော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊
 အာသာယိ၊ မောတော်မူ၏၊ ဗိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ပဝါသိ၊ ကွေကွင်းခြင်း
 ရှိသော၊ နုရတော၊ ဝေးသောအရပ်မှ၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အာဂတံ၊
 လာရောက်သော၊ ဝုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ဥာတိစ၊ အဆွေမျိုးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ မိတ္တာစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုပ္ပ၊ ဇွာ
 စ၊ အကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အာဂတံ၊ လာသည်သို့၊
 အဘိနန္ဒန္တိယထာ၊ အလွန်နှစ်လို ကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ
 လျှင်၊ အဿ္မာလောက၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ၊ ပရံ၊ တမလွန်လောကသို့၊ ဂတံ၊
 သွားသော၊ ကတပုညန္တိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသောသူကိုလည်း၊
 ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုရှိသည်၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော၊ ဝိယံ၊ ချစ်သွေ
 သော၊ ဥာတိ၊ ဣဝ၊ ဆွေမျိုးကိုကဲ့သို့၊ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ခံယူကုန်၏။

နန္ဒိယာ၊ နန္ဒိယသည်။ တံ၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ ထိုတရားဒေသနာ တော်ကို၊
 သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ တိယျာသောမတ္တယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်း၊ ဒါနာနိ
 အပ္ပာဏုတို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေးသွ၏၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရေဟိ၊
 ပြု၏၊ သော၊ ထိုနန္ဒိယသည်၊ ဝါ၊ ဟိ၊ ဟိ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းငှါ၊ ဝန္တေ၊ နန္တော

၁၀၀

ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သွားသည်ရှိသော်၊ ရေဝတိ'၊ ရေဝတိကို၊ အာဟ၊ မှာဆိုခဲ့၏၊ ကိ' အာဟ၊
 အာဟလံသို့မှာဆိုသနည်း၊ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မရေဝတိ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဋ္ဌပိတံ၊
 ဝတ်တည်သောအားဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သော၊ သံဃာယ၊ သံဃာတော်အား၊
 ဒါနံ၊ အလှူကိုလည်းကောင်း၊ အနာထာနံ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ကုန်သောသူဆင်း
 ရဲတို့ အား၊ ပါကဝတ္ထုဉ္စ၊ ချက်၍ပေးအပ်သောထမင်းဝတ်ကိုလည်းကောင်း
 တံ၊ သင်သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဇတ္တေ
 ယျာသိ၊ ဖြစ်စေရစ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မှာဆိုခဲ့၏၊ သာ၊ ထိုရေဝတိ
 သည်၊ သာရု၊ ကောင်းပါပြီဟူ၍၊ ပဋိသုဏိ၊ ဝန်ခံ၏၊ သော၊ ထိုနန္ဒိယသည်
 ပဝါသံ၊ အရပ်တပါးသို့၊ ဂတောပိ၊ ရောက်သော်လည်း၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အ
 ကြင်အကြင်အရပ်၌၊ ဝါသံ၊ အနိတ်အတန် နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏၊
 တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ တိက္ခုနန္တု၊ ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ အနာ
 ထာနန္တု၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ သောသူတို့အား လည်းကောင်း၊ ယာစကာနန္တု၊
 သူတောင်းစားတို့အားလည်းကောင်း၊ ယထာပိတဝံ၊ စည်းမိမ့်ဥဇ္ဈာရှိသည်
 အားလျော်စွာ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိယေဝ၊ လှူဒါန်းပေးကမ်းစွန့်ကြဲသည်
 သာလျှင်တည်း၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒိယအား၊ အနုကမ္ပိယ၊ အစဉ်သနားခြင်းဖြင့်
 ဝိကာသဝါ၊ ရဟန္တာအရှင်ကောင်းတို့သည်၊ ခုရတောပိ၊ ဝေးသောအရပ်
 မှလည်း၊ အာဂတ္တာ၊ ကြွတော်မူလာကုန်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ သမ္ပဒိန္နိတိ၊
 ခံတော်မူကုန်၏၊ ရေဝတိပန၊ ရေဝတိသည်ကား၊ တသ္မိ၊ ထိုနန္ဒိယသည်၊
 ဂတေ၊ သွားခဲ့သည်ရှိသော်၊ ကတိပါဟမေဝ၊ ရှင်ရက်သုံးရက်မျှသာလျှင်၊
 ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ပဇတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အနာထာနံ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ကုန်
 သော သူတို့အား၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းဝတ်ကို၊ ဥပတ္တိန္နိ၊ ဖြတ်၏၊ တိက္ခုနံ၊ ရဟန်း
 တို့အား၊ ဗိလင်္ဂဒုတိယံ၊ ပခန်းရည်ဟင်းလျှင် နှစ်ခုမြောက်ရှိသော၊ ကဏာ
 ဇကဘတ္တံ၊ ဆန်ကွဲဆွင်းကို၊ အဒါယိ၊ ပေးလှူ၏၊ တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ တုတ္တ
 ဋ္ဌာနံ၊ ဆွမ်းဘုန်း ပေးရာအရပ်၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဘုတ္တာဝသေသာ
 နိ၊ စား၍အကြွင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သိတ္တာနိ ထမင်းလုံးတို့ကို လည်းကောင်း၊
 မတ္တမံသက္ခဏ္ဍာမိဿကာနိ၊ ငါးထုံး အမဲထုံးတို့နှင့် ရောရှက် ကုန်သော၊
 စသကဋ္ဌိကာနိစားစားဖတ်သောက်ဖတ်စွန့်ပြစ်အပ်သောအရိုးတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပကိရိတွာ၊ ကြံ့ပြန့်၍၊ ခနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့
 ၏၊ ကမ္ပံ၊ အမှုအရာကို၊ ပဿထ၊ ရှုစမ်းကြပါကုန်လော၊ သဒ္ဓါ၊ အယုံနာမ၊
 သဒ္ဓါ၍လှူအပ်သောပစ္စည်းမည်သည်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဆဒ္ဓန္တိ၊ စွန့်ပစ်ကုန်
 တိ၏တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ နန္ဒိ

ယော၊ နန္ဒိယသည်။ ဝေါဟာရကထိဒ္ဓိ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးသည်။
 ဟုတွေးမြင်၍၊ သဒ္ဓဇာတော၊ ရအပ်သော လာဘ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဂတံ၊
 ပြန်လာခဲ့၍၊ တံပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတွေးကြား၍၊ ရေဝတီ၊ ရေဝ
 တီ၊ ခိုးဝေဟတော၊ အိမ်မှ၊ နိဟရိတွေးရှင်ထုတ်၍၊ ဧဝံ၊ အိမ်သို့၊ ပါဝိသိ၊
 ဝင်၏။ နုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဗုဒ္ဓပရမသမ၊ သုရား
 အမှု ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီး
 ကို၊ ပဝတ္ထေတွေးမြင်စေ၍၊ နိစ္စဘတ္တံ၊ အမြဲတည်ငြိမ်စွမ်း၊ ငတ်ကုန်လည်း
 ကောင်း၊ အနာယာဟန္တု၊ ဘိုးကွယ်ရာမဲ့သောသူ၏၊ ခုတို့အား၊ ပေးလှူ
 အပ်သောဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ပဒေ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ပဝတ္ထေ
 ထီးခြစ်စေ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဟာယေဟိ၊ အကူခင်ပွန်းတို့တည်း
 ဥပနိတံ၊ မိမိအထံသို့ ခေါ်ငင်ဆောင်ယူခဲ့သော၊ ရေဝတီ၊ ရေဝတီကို၊
 ဗာသသန္တာဒနပမေတာယ၊ စားရုံဝတ်ရုံများသာအဖြစ်ဖြင့်၊ ဌပေယျိယသး
 ဇ္ဈိသော၊ ထိုနန္ဒိယသည်၊ အပရေနသမယေန၊ တပါးသောအခါ၌၊ ကလင်္ဂ
 ကတွေးရတေ၍၊ တာဝတိံသဘဝနေး၊ တာဝတိံသာနက်ပြည်၌၊ အပြာ
 ဇနာ၊ မိမိ၏၊ ပိမာနေယေဝ၊ တုံပိမာနန္ဒိယလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လေ၏။

ရေဝတီပန၊ ရေဝတီသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အစုံ၊ ရံသော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
 ပတ္တိန္တိတွေးမြင်၍၊ ဣမေဝံ၊ ဤရဟန်းတို့၏၊ ဝဿန၊ ဗေဒ္ဓိ၊ အ၊ ဖြင့်၊ မပဉ္စ၊
 ငါအား၊ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာသည်၊ ပရိဘုလတိ၊ ဆုတ်
 ယုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုံးပြု၍၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ အတ္ထာ
 သန္တိ၊ ထဲရေးလျက်၊ ပရိဘာသန္တိ၊ မေးရှတ်မြည်တင်းလျက်၊ ပိဝရိ၊ လူမ
 လာ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿပဏ်နတ်မင်းသည်၊ နွေ
 တက္ကေ၊ နှစ်ယောက်သော ဘီလူးတို့ကို၊ အာဏာပေသံ၊ စေလိုက်၏၊ ဟိံ
 အာဏာပေသိ၊ အဘယ်သို့၊ စသနည်း၊ ဘာဏ၊ အချင်းဘီလူးတို့၊ ငန္ထု၊
 တွေးကြလေကုန်၊ ဗာရာဏသီနဂရေ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊
 သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ရေဝတီ၊ ရေဝတီကို၊ ဇိဝန္တိ
 ယေဝ၊ အသက်ရှင်စဉ်ပင်လျှင်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပက္ခိပိသေတိ၊ ပစ်ချလေ့၌၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓယသထ၊ ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာ
 ပေသိ၊ စေလိုက်၏။ တံ၊ ထိုကြွေးကြော်သောအခါကို၊ သုတွေးကြားသော
 ကြောင့်၊ ဟောစနေ၊ လူများအပေါင်းသည်၊ သံဝေဂဇေတံ၊ သိတ်လန့်
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘိတတသိတော၊ စကြောက်လန့်ခြင်းလို့ရောက်သည်
 လည်း၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရေဝတီပန၊ ရေဝတီသည်ကား၊

၁၀၂ - မိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မိသဒ္ဓါ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍၊ နှိရံ၊ တံခါးကို၊ ထကော
 တွာ၊ ပိတ်၍၊ နိဝိဒိ၊ နေလေ၏၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့
 ၌၊ တသံ၊ ထိုနေ့ဝတီ၏၊ ပါပကမ္မသဉ္ဇောဒိတေန၊ မကောင်းမှုကံသည်
 ကို နှိပ်ကွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဿဝဇ္ဈေန၊ ဝေဿထက် အမည်ရှိသော၊
 ရညာ၊ နတ်မင်းကြီးသည်၊ အာဏတ္တာ၊ စေခိုင်းအပ်ကုန်သော၊ ဇေတိတ
 ဘိသကေသမသုကာ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သောဦးခေါင်းဆံပင်ကုင်
 စွယ်မုတ်ဆိတ်ရှိကုန်သော၊ မိပိဒုပိရူပဒ္ဓာသိကာ၊ ပိန်သောရှုံ့သော ဖေါက်
 ပြန်သော နှာခေါင်းရှိကုန်သော၊ ပရိဏာဘဒါဌာ၊ ညွတ်သောအစွယ်ရှိကုန်
 သော၊ လောဟိတက္ခာ၊ ချင်းချင်းနီသော မျက်စိရှိကုန်သော၊ သဇ္ဇလိတာ
 သမာနဝတ္ထာ၊ တောက်ပခြင်းနှင့် တကွသော အရောင်အဆင်း ရှိကုန်
 သော၊ အဘိဗိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဘယာနကရူပါ၊ ကြောက်ကော်ဘွယ်သော
 အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒွေယက္ခာ၊ နှစ်ယောက်သောဘိလူးတို့သည်၊ ဥပဂစ္ဆံ၊ အ
 နီးသို့ချဉ်းကပ်၍၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ရေဝတေသုပါပဓမ္မေတိ၊ အာဒိနိ၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ရေဝတေ
 သုပါပဓမ္မေဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို၊ ဝဒန္တံ၊ ဆိုကုန်လျက်၊ နာနာ၊
 အသီးအသီး၊ ဗာဟာသု၊ သက်မောင်းတို့၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ကုန်၍၊ မဟာ
 ဇနာ၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ပဿတူတိ၊ မြင်စေသတည်းဟု၊ သကလ
 နဂေ၊ အလုံ့၊ စုံသော ဗာရာဏသီပြည်၌ ဝိတိတော။ ခရီးမတရမှ၊ ငိုဝံ၊
 ခရီးမတရသို့၊ ပရိတ္တမာပဘွာ၊ ထည့်လည်စေ၍၊ အာကာသံ၊ ကောင်၊ ကင်
 သို့၊ အတ္တဂ္ဂဘိဉ္ဇာ၊ ချီတက်၍၊ တာဝတိံ၊ သဘင်နံ၊ တာဝတိံ၊ သာနတ်ပြည်သို့
 နေတွာ၊ သေဝင်၍၊ နန္ဒိယဿ၊ နန္ဒိယနတ်သား၏၊ ဝိမာနသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ ဝိမာန၏
 ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း၊ အသော၊ ထိုနေ့ဝတီအား၊ ဒေသေတွာ၊ ပြိုငြိုး၍၊ တံတံ
 ဝိသပန္နိယေဝ၊ ထိုထိုပြည်တမ်းစဉ်ပင်လျှင်၊ ဥဿဒနိရယသဒိပံ၊ ဥဿ
 ဒရက်ငဲ့၏အနီးသို့၊ ပါပသျံ၊ ရောက်စေကုန်၏၊ တံ၊ ထိုနေ့ဝတီကို၊ ယမ
 ပုရိသာ၊ ယမမင်း၏ အချင်းပေးကဏ္ဍားတို့သည်၊ ဥဿဒနိရယေ၊ ဥဿဒ
 ငဲ့၌၊ ဝိပိသု၊ ပစ်ချလေကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ (လ)၊ ဒုခေ
 နာတိ၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ (လ)၊ ဒုခေနဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဆိုပြီး၊ သုပါပဓမ္မေ၊ အလွန်ယုတ်မာ
 သောအကျင့်ရှိသော၊ အပါရုတစ္ဆါရေ၊ သင်သည်ဝင်ခြင်းငှါ မပိတ်အပ်
 သောအပါယ်တံခါးရှိသော၊ အဒါနသီလေ၊ တစုံတခုသောဝတ္ထုကိုမျှ ပေး
 လှူလေ့မရှိသော၊ ရေဝတေ၊ ရေဝတီ၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲကို
 ခံရာဂတိသို့လားကုန်သော၊ နေရယိကာ၊ ငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုခေန၊
 ဆင်းရဲနှင့်၊ သမပ္ပိတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ငရဲ၌၊ ယုနန္တိ၊

ကြဉ်းညဉ်းတုန်၏၊ တတ္ထိ၊ ထိုစေ့သို့ တံ သင့်ငို၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ နေသာမ၊ အောင်တုန်အံ့။ ။

တတ္ထိ၊ ထို ဝါထာ၌၊ ဥဇ္ဈေဟိတိ၊ ဥဇ္ဈေဟိဟူသည်ကား၊ ဥဇ္ဈဟ၊ တလေး၊ ခါး၊ ဟရ၊ ဝါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်သည်၊ တံ၊ တင့်တုံ၊ နိရုဇ္ဈတယတော၊ ရေသော၊ ရှေ့သို့၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း ဤ၊ နသန္တောတိ၊ ကေဝံ၊ နှိုင်း၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ သိမံ၊ လျင်စွာ၊ ဥဇ္ဈေဟိဟူ၊ ထ၍၊ အေဝဉ္စေဟိ၊ လာခဲ့လေ၊ ဣသိအဟံ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း၊ ရေဝတေတိ၊ မှီနား၊ ရေဝံ၊ တသုဓသာဤပါ၌ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုရေဝတိ၊ သို၊ နာ၊ နေ၊ အမည်ဖြင့်၊ အေဝတေတိ၊ ခေါ်၏၊ သုပါဗရေဓေတိ၊ အာဒိနာ၊ သုပါဗရေဓေဤသို့ အေဒိ၊ အသဝကား၊ ဖြင့်၊ ဥဋ္ဌာနသားထခြင်း၌၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆိုတုန်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟံ၊ သင်သည်၊ အရိယာနံ၊ ရဟန်းသံဃာအရိယာတို့သို့၊ အဇ္ဈောသနာရိဘာသနာဒိနာ၊ ဆဲရေးခြင်းသားဖြင့် ငြိမ်းချောက်မောင်းမဲခြင်း အေဒိသည်ဖြင့်၊ သုဋ္ဌုလသမက ပါဗရေဓာ၊ အလွန်ယုတ်မာသောမကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ တာ၊ သင်၏၊ နိရုဇ္ဈသား၊ ဝရေသို့၊ ပဝေသနတ္ထံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ၊ အပါရမ္မန္တ ချီးမတ်သောဘိဝံသားရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဇ္ဈေဟိ၊ မြှင့်စွာထလေး၊ အေဒိ၊ နသိလေသိ၊ အဒါနသိလေဟူသည်ကား၊ ကသမိ၊ တစ်တလေကောင်းသောသူအား၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်တခုသောဝတ္ထုကို၊ နဒါနသိလေ၊ ပေးလှူလေ့မရှိသော၊ ကဒရိယံ၊ ကပ်ထန်ကြင်းတန်းသော၊ မစ္ဆမိနိ၊ ဝန်တုံခြင်းရှိသော၊ ဣဒန္တိ၊ ဤစကားသည်လည်း၊ ဥဋ္ဌာနသားထခြင်း၏သာလျှင်၊ ကာရုဏာဝစနံ၊ အကြောင်းကို ပြသော စကားတည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒါနသိယာနံ၊ ပေးလှူတတ်သော အလေ့ရှိကုန်သော၊ အမစ္ဆမိနံ၊ ဝန်တုံခြင်းမကင်းကုန်သော၊ တဝသာမိက သဒိယာနံ၊ သင်၏ခင်ပွန်း နန္ဒိယနှင့်တူကုန်သောသူတို့အား၊ သုဂတိယံ၊ သုဂတိသံဃ်၊ နိဝါသော၊ နုရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒါနသိယာနံ၊ ပေးလှူလေ့မရှိကုန်သော၊ မစ္ဆမိနံ၊ ဝန်တုံခြင်းရှိကုန်သော၊ တာဒိယာနံ၊ သင်နှင့်တူကုန်သောမိန်းမယုတ်တို့အားကား၊ နိရုဇ္ဈေ၊ ဝရေသို့၊ နိဝါသော၊ နေရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဇ္ဈေဟိ၊ ထလေ၊ မဟုတ္တမတ္တန္တိ၊ တမဟုတ်မကမ္ဘာလည်း၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ နုဓသာမ၊ မပေးကုန်အံ့၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါလေ၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣတ္ထဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဗုဒ္ဓတာတိ၊ ဣတ္ထဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဗုဒ္ဓတာ ဟူသည်

၁၀၄ ဝိမာန်ဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကား၊ ဒုဂ္ဂတိဂတ ဣဒါသင်းရဲ၊ ဘိဝံရာဂတိသို့ယသသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂ
တာ၊ ဆင်းရဲဘိဝံရာဂတိသို့ယသားကုန်သော၊ နေယျိကာတိ၊ နေယျိကာဟု
သည်ကား၊ နိရယဒုက္ခနားရဲဘုံ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲနှင့် သပ္ပိတာသမ္ပေ
တူတာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သောရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ ယသို့
နိရယေးအကြင်ရဲ၌၊ ယသဝ၊ အကြင်မျှသောကားပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံ
သည်၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းခြင်းသို့ရောက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှ
သောကား၊ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းငှါ၊ အာယုတ္တန္တာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ ယုနန္တိနတ္ထုနန္တိ၊ ကြဉ်းညည်းကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရဲ၌၊ တံ၊ သင့်ကို၊
နောသမနယိ၊ သာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ၊ ဝိဝိသာမ၊ ပစ်ချကုန်အံ၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ၊

ဣစ္စေဝံဣတိဇေ၊ ဤသို့ဥဋ္ဌဟိရေဝတေအစရှိသည်ဖြင့်၊ ငတွာနားဆို
ကုန်၍၊ ယမဿ၊ ယမမင်း၏၊ ဒုတာဒုတသမိဿ၊ တမန်နှင်တူကုန်သော၊
ယောဟိတက္ခာ၊ ချင်းချင်းနိသောမျက်စိရှိကုန်သော၊ ဗြဟန္တာ ကြီးသော
ကိုဗ်ရှိကုန်သော၊ တေန္ဒေယက္ခာ၊ ထိုဘီလူးနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ရေဝတံ၊
ရေဝဟိကို၊ ပစ္စေကဗာဟာသု၊ တယောက်တစ်လက်မောင်းတို့၌၊
ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ဆွဲကုန်၍၊ ဒေဝဂဏဿ၊ တာဝတိံသာနတ်အပေါင်း၏၊
သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ပတ္တာမပသံ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤဂါထာသည်၊
သင်္ဂီတိကာရဝစနံ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့ဆိုသောဂါထာတည်း၊ တတ္ထ၊
ထိုဂါထာ၌၊ ဣစ္စေဝံငတွာနာတိ၊ ဣစ္စေဝံငတွာနဟူသည်ကား၊ ဣတိဇေ၊
ဤသို့၊ ဥဋ္ဌဟိတိအာဒိနာ၊ ဥဋ္ဌဟိဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ငတွာ၊ ဆို၍၊
ဝစနသမနန္တရမေဝ၊ ဆိုသည်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယမဿဒုတာတိ၊ ယမဿဒုတာဟူသည်
ကား၊ အပ္ပဗ္ဗိသေခနိယတဿ၊ သူတပါးတို့သည် မတားဖြစ်အပ်သော
သဘောရှိသော၊ ယမဿရေညာ၊ ယမမင်း၏၊ ဒုတသမိဿ၊ ရေခိုင်းအပ်
သောတမန်နှင်တူသော၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်တွဲ၊ တေန္ဒေယက္ခာ ထိုနှစ်ယောက်
သောဘီလူးတို့ကို၊ ဝေဿဝဏာနားဝေဿဝဏ်နဟိမင်းသည်၊ ပေထိတား၊
ရေခိုင်းအပ်ကုန်၏၊ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တေ၊ ထိုဘီလူးနှစ်
ယောက်တို့သည်၊ တာဝတိံသာဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ နယိ၊
သု၊ ပို့ဆောင်လေကုန်၏၊ ကေဝိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ နယမဿဒုတာ
တိ၊ နယမဿဒုတာဟူ၍၊ နကာရံ၊ နအက္ခရကို၊ ယမဿာတိပဇေန၊
ယမဿဟူသောပုဒ်၌၊ သမ္ပန္နိတွာ၊ ဝပ်၍၊ ဝေဿဝဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်

မင်း၏၊ ဒုတိယတမန်၏သည်၊ ဣတိအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊
ဆိုကုန်၏။ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်သည်။ နပုဇ္ဈတိ၊ မသင့်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယမဿ၊ ယမမင်း၏၊
သုဘတဿ၊ တမန်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝေဿဝဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏၊
ဒုတတိယတမန်၏အဖြစ်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤသို့သော
အနက်သည်။ သိဇ္ဈတိ၊ ပြီး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နပုဇ္ဈတိ၊ မသင့်၊ တတ္ထံ၊
ထိုဘီလူးနတ်၌၊ ဗယန္တိ၊ ပူဇော်တတ်ကုန်၏၊ ဗလိံ၊ ပူဇော်သကောင့်ကို၊ ဥပ
ဟရန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ဆောင်တတ်သောသတ္တိ
ကြောင့်၊ ယက္ခာ၊ ယက္ခမည်ကုန်၏၊ လောဟိတက္ခာတိ၊ လောဟိတက္ခာဟူ
သည်ကား၊ ရတ္တနယနာ၊ ချင်းချင်းနီသောမျက်စိရှိကုန်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ယက္ခာနံ၊ ဟိလူးတို့၏၊ နေတ္တာနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ အတိလောဟိတာနိ၊ အ
လွန်နီကုန်သည် ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗြဟန္တာတိ၊ ဗြဟန္တာဟူသည်ကား၊
မဟန္တာ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ပဇ္ဇေကဗာဟာသုတံ၊ ပဇ္ဇေကဗာ
ဟာသုဟူသည်ကား၊ ဧကော၊ တယောက်သောဘီလူးသည်၊ ဧကဗာဟာ
ယံ၊ လက်မောင်းတဘက်၌၊ ဣတရော၊ တယောက်သောဘီလူးသည်၊
ဣဘရဗာဟာယံ၊ လက်မောင်းတဘက်၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇ္ဇေကံ၊ တယောက်
တဘက်စီ၊ ဗာဟာသု၊ လက်မောင်းတို့၌၊ ရေဝတန္တိ၊ ရေဝတံဟူသည်
ကား၊ ရေဝတိံ၊ ရေဝတိကို၊ ရေဝတာတိ၊ ရေဝတံဟူသည်သည်၊
တဿ၊ ထိုရေဝတိ၏၊ နာမမေဝ၊ အမည်သာလျှင်တည်း၊ တယာဟံ၊ ထို
ကြောင့်သာလျှင်၊ ရေဝတေတိ၊ ရေဝတေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ပက္ခာမ
ယန္တိ၊ ပက္ခာမယံဟူသည်ကား၊ ပက္ခာမေသံ၊ ဆောင်ယူကုန်၏၊ ဥပနေသံ၊
ဆောင်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒေဝ
ဂဏဿာတိ၊ ဒေဝဂဏဿဟူသည်ကား၊ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝ
တိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဒေဝသံဃဿ၊ နတ်အပေါင်း၏။ ။

၉

ဝေ၊ ဤသို့၊ တေဟိယက္ခေဟိ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်၊ တာဝတိံသဘဝနံ၊
တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ နေတွားဆောင်ယူ၍၊ နန္ဒိယဝိမာနဿ၊ နန္ဒိယ
နတ်သာမိမာန၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီး၌၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်သော၊ ရေဝတိ၊ ရေဝ
တိသည်၊ လူရိယမဏ္ဍလသဒိသံ၊ နေဗိမာန်အဝန်းနှင့်တူသော၊ အတိဝိယ၊
အလွန်လျှင်၊ ပကဿရံ၊ လွန်းလင်းသောအရောင်ရှိသော၊ တံဝိမာနံ၊ သိနန္ဒိ
ယနတ်သား၏ဗိမာန်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင်၍။ ။ တာတာ၊ အဆောင်တို့၊ အာဒိစ္စ
ဝုတ္တံ၊ နေ၏အရောင်ကဲ့သို့သောအဆင်းရှိသော၊ ရူပိရံ၊ ဖွေလျော်သွယ်ရှိ

၁၀၆ ပိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သော၊ ပဿယရံ၊ ပြောင်ပြောင်ကောက်သော အရောင်ရှိသော၊ သူတံ၊ ဝ၊ ငွေ
တယ်လျောက်ပတ်သော၊ ကဉ္စနဇာလန္တန္တံ၊ ဣန္ဒြေယက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း
အပ်သော၊ ဗျတ္တံ၊ ဗိမာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အင်္ဂါဏ္ဍဇနံ၊ နတ်သားနတ်သမီး
အပေါင်းတို့ဖြင့်လွှမ်းသော၊ သူရိယသမာဓေနဏ္ဍိ၊ ရံသီရိဝ၊ အရောင်ကဲ့သို့၊
ဇောတမာနံ၊ ထွန်းတောက်ပသော၊ ဇေတဝိမာနံ၊ ထိုဗိမာန်သည်၊ ကဿ၊
အဘယ်သူ၏၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်နည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗိမာန်၌၊ စန္ဒနသရေလိတ္တာ၊ အနှစ်
ဖြစ်သော စန္ဒကူးနံသာဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နာရီ
ဂဏာ၊ နတ်သမီးအပေါင်းတို့သည်၊ ဥဘတောဝိမာနံ၊ ဗိမာန်၏အတွင်းအပ
နှစ်ပါးစုံကို၊ ဥပသေဘာယန္တိ၊ တင့်တယ်စေကုန်၏၊ တံ၊ ထိုဗိမာန်သည်၊
သူရိယသမာနဝဏ္ဏံ၊ နေ၏အရောင်အဆင်းကဲ့သို့တောက်သော အရောင် ရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောသူသည်၊
သဂ္ဂပတ္တော၊ နတ်ပြည်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမာနေ၊ ဗိမာန်၌၊ မောဒတိ၊
မွေ့လျော်ရသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေယက္ခေ၊ ထိုဘီလူးတို့ကို၊ ဝုတ္တိ၊
မေး၏၊ တေဝိ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုရေငတ်အား၊
ရေဝတေ၊ ရေဝတိ၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အမန္တရီ၊ ဝန်တို့
ခြင်းမှတင်းသော၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်ဖြစ်သော၊ ဝဒည၊ သိတတ်သော
သဘောရှိသော၊ နန္ဒိယောနာမ၊ နန္ဒိယအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါ
သကာသည်၊ အာသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ အင်္ဂါဏ္ဍဇနံ၊ နတ်သားနတ်သမီးတို့ဖြင့်
လွှမ်းသော၊ သူရိယသမာဓေနဏ္ဍိ၊ ရံသီရိဝ၊ အရောင်ကဲ့သို့၊ ဇောတမာနံ၊ ထွန်း
တောက်ပသော၊ ဇေတဝိမာနံ၊ ထိုဗိမာန်သည်၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒိယ၏၊ ဝိမာနံ၊
ဗိမာန်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗိမာန်၌၊ စန္ဒနသရေလိတ္တာ၊ အနှစ်ဖြစ်သော စန္ဒကူးနံ
သာဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သော ကိုယ်ရှိသော နာရီဂဏာ၊ နတ်သမီးအပေါင်း
တို့သည်၊ ဥဘတောဝိမာနံ၊ ဗိမာန်၏အတွင်းအပနှစ်ပါးစုံကို၊ ဥပသေ
ဘာယန္တိ၊ တင့်တယ်စေကုန်၏၊ တံ၊ ထိုဗိမာန်သည်၊ သူရိယသမာနဝဏ္ဏံ၊
နေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊
သော၊ ထိုနန္ဒိယသည်၊ သဂ္ဂပတ္တော၊ ကာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ရောက်၍၊
ဝိမာနေ၊ ဗိမာန်၌၊ မောဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိက္ခိံ၊ သုကြား
ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ စန္ဒနသရေလိတ္တာတိ၊ စန္ဒနသရေလိတ္တာဟူ
သည်ကား သာရာဘူတန၊ အနှစ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ စန္ဒနဝဇ္ဇနံ၊ စန္ဒကူးနံသာ
ဖြင့်၊ အရေလိတ္တသရိရာ၊ လိမ်းကျံအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ဥဘတော
ဝိမာနန္တိ၊ ဥဘတောဝိမာနံ ဟူသည်ကား၊ ဝိမာနံ ဝိမာနသမာ၊ ဗိမာန်၏၊

အန္တောဝေဝ၊ အတွင်းမှသည်းကောင်း၊ ဗဟိစ၊ အပမ္ဘသည်းကောင်း၊
ဥဘတော၊ အတွင်းအပန့်ပါးစုံမှ၊ သံဂိတာဒိတိ၊ ပေါင်းဆုံ၍သိခြင်းတီး
ပူတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပေက္ခ၊ ကပ်၍သောဘယန္တိ။ တင့်တယ်စေ
ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရေဝတီ၊ ရေဝတီသည်၊ တာတာ၊ အမောင်တို့
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နန္ဒိယသ၊ နန္ဒိယ အမည်ရှိသောဥပါသကာ၏၊ ဘရိ
ယာ မယားဖြစ်သော၊ သဗ္ဗကုလသ၊ အလုံးစုံသောဥစ္စာကို၊ ဣဿရာ၊ အ
စိုးရသော၊ အဂါရိနိ၊ အိမ်ရှင်မသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်၊ ဘတ္တု၊ လင်ဖြစ်သောနန္ဒိယနတ်သား၏၊ ဝိမာန၊ ဝိမာန
၌ရသိသာမိ၊ မြေလျော်စံပျော်အံ့၊ နိရယံ၊ ရေကို၊ ဒဿနာယ၊ ရှုမြင်၍၊
နပတ္တယေ၊ မတောင့်တ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
အဂါရိနိသိ၊ အဂါရိနိ ဟူသည်ကား၊ ဂေဟသမိနိ၊ အိမ်ရှင်မသည်၊ ဘရိ
ယာသဘာဝမိန္တိတိဝိ၊ ဘရိယာ၊ သဟဂမိန္တိဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်
၏၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ အာဝမိ၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗကုလသ၊ ဣဿရာဘတ္တုတိ၊ သဗ္ဗကုလသ၊
ဣဿရာဘတ္တု ဟူသည်ကား၊ မမေကျနမန္တိ၊ ဘတ္တု၊ လင်ဖြစ်သော၊ နန္ဒိ
ယသ၊ နန္ဒိယ၏၊ သဗ္ဗကုရုမ္ဘိကသ၊ အလုံးစုံသောစည်းစိမ်ဥစ္စာ၏၊ ဣဿ
ရာ၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သမိနိ၊ အိမ်ရှင်မလားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
တသ္မ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒါနိဝိ ယခုအခါ၌လည်း၊ ဝိမာန၊ နန္ဒိယ၏၊ ဝိမာနိ
ဣဿရာ၊ အစိုးရသည်၊ ဘရိယာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ ဝိမာန
ရေမိသာမိဒါနာဟန္တိ၊ ဝိမာနရေမိသာမိဒါနာဟံဟူ၍၊ ဧဝာ၊ ဆိုပြီးဟိ
သဋ္ဌံ၊ မှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒါပေတုမော၊ ဆိုစေလိုသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တံ၊
ထိုရေဝတီကို၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ တေ၊ ထိုတိလူးစွပ်
ယောက်တို့သည်၊ နေသုံဆောင်ယူကုန်၏၊ နပတ္တယေ၊ နိရယံဒဿနာယာ
တိ နပတ္တယ၊ နိရယံ ဒဿနာယာ ဟူသည်ကား၊ ယံပနနိရယံ၊ အကြင်ငရဲ
သို့၊ ဝံ၊ ဤသို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ နေတုကာမာ၊ ဆောင်ပို့လိုကုန်၏၊ ဟံနိ
ရယံ၊ ထိုငရဲကို၊ ဒဿနာယ၊ မြင်မြင်၍လည်း၊ နပတ္တယေ၊ မတောင့်တ၊
ပဝိသိတုံ၊ ဝင်မြင်၍၊ ကုတော၊ အဘယ်မှာ၊ ဣန္ဒကိ၊ အလိုရှိပါအံ့နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိမေဝ၊ ဆိုသောရေဝတီ နှ့်ဝင်လျှင်၊ ပဋိ၊ သင်သည်၊
ဟံနိရယံ၊ ထိုငရဲကို၊ ပတ္ထေဟိဝါ၊ တောင့်တသည်မူလည်း၊ တောင့်တသည်

ဖြစ်စေ၊ မာပတ္တေဟိဝါ၊ မတောင့်တသည့်လည်းဖြစ်စေ၊ တဝသင်၏၊ ပတ္တ
နာယ၊ တောင့်တမတောင့်တခြင်းဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ နိရယသမိပံ၊ ငရဲ၏အနီးသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်လေ၍၊
ဇေသော(လ)ဗျတန္တိ၊ ဂါထံ၊ ဇေသော(သ)ဗျတံဟူသောဂါထာကို၊ အဝဟံသု၊
ဆိုကုန်၏။ သုပါပဓမ္မော၊ အလွန်ယုတ်မသောအကျင့်ရှိသော၊ ရေဝတေ၊
ရေဝတီ၊ ဇေသောနိရယော၊ ဤငရဲသည်၊ တေ၊ သင်၏၊ နိရယော၊ ငရဲတည်း၊
ရေဝတေ၊ မေဝတီ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဇိဝလောကေ၊ သတ္တလောက၌၊
ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ အကတံ၊ မပြုခဲ့အပ်သမျှကတည်း၊ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွ၊ မစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဧရာသကော၊ သူတပါးတို့ကို
ချုတ်ချယ်တတ်သောအလေ့ရှိသော၊ ပါပဓမ္မော၊ အကုသိုလ်တရားတို့နှင့်
ပြည့်စုံသော၊ တာဒိသော၊ သင်ကဲ့သို့သဘောရှိသောသူသည်၊ သဂ္ဂုပဂါ
နံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်ကို၊ နုလဘတိ၊ မရ၊
တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဇေသော၊ ဤငရဲသည်၊ တဝ၊
သင်၏၊ နိရယော၊ ငရဲတည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ရှည်စွာသော
နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ မဟာနက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝိတဗ္ဗဋ္ဌာနတူ
တော၊ ခံစားရာအရပ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောငရဲတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဇိဝလောကေ၊ သတ္တလောက၌၊ ပုညံ၊
ကောင်းမှုကို၊ အကတံ၊ မပြုခဲ့၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ မနုဿလောကေ၊
လူ့ပြည်၌၊ အပ္ပမတ္တကမ္မိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ပုညံနာမ၊ ကောင်း
မှုမည်သည်ကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ နကတံ၊ မပြုခဲ့လေတကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အကတပုညော၊ မပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသော၊ မစ္ဆရိ၊ အတ္တသမ္ပတ္တိနိဂု
ဂဟနုလက္ခဏေန၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသော၊ မိမိဥစ္စာကိုမျှဝှက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ
သော၊ မစ္ဆေရေန၊ ဝန်တိုခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပရေသံ၊ သူ
တပါးတို့ကို၊ ဧရာသုပ္ပါဒနေန၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းကိုဖြစ်စေသဖြင့်၊ ဧရာသ
ကော၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ လောဘာဒိမ္မိ၊ လောဘအစရှိ
ကုန်သော၊ ပါပဓမ္မဟိ၊ မကောင်းသောအကုသိုလ်တရားတို့နှင့်၊ သမင်္ဂီဘာ
ဝတော၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါပဓမ္မော၊ အကုသိုလ်တရားတို့
နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တာဒိသော၊ သင်ကဲ့သို့သဘောရှိသော၊ သတ္တောပန၊
သတ္တဝါသည်ကား၊ သဂ္ဂုပဂါနံ၊ ဒဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ သဟဘာဝံ၊
တကွအပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်ကို၊ နုလဘတိ၊ မရနိုင်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။

၁၀၉

ဇော၊ ဤသို့၊ ဝက္ခာပန၊ ဆိုပြီး၍ ကား၊ တေဇ္ဈေယက္ခာ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော
 ထိသူးတို့သည်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်သျှင်၊ အန္တရဓာယိံ သု၊ ကွယ်လေ
 ကုန်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သံသဝကောနာမ၊ သံသဝကအမည်ရှိသော၊
 ဂူသဒ္ဓါရယ၊ ဘင်ပုပ်ငရဲ၌၊ ပက္ခိဝိတုံ၊ ပစ်ချအံ့သောဌ၊ အာကမုန္တေ၊ ဆွဲ
 ငင်ကုန်သော၊ တံသဒိသေ၊ ထိုတမန်ဘီလူးနှင့်တူကုန်သော၊ နွေးနှစ်ယောက်
 ကုန်သော၊ နိရယပါလေ၊ ငရဲထိန်းတို့ဘိုးပသိတွားမြင်၍၊ ကိံ နူဂူလဉ္စ(လ)
 ဥပဝါယတိတိ၊ ကိံ နူဂူလဉ္စ(လ)ဥပဝါယတိဟူ၍၊ တံနိရယံ၊ ထိုငရဲကို၊
 ပုစ္ဆိမေမေ၏၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ကိံ နူ၊ အသိနည်း၊ ဧတ္တ၊ ဤငရဲ၌၊
 ဂူလဉ္စ၊ ကျင်ကြီးသည်လည်းကောင်း၊ မုတ္တဉ္စ၊ ကျင်ငယ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ အသုမိ၊ မစင်ကြည်သောဝတ္ထုသည်၊ ပဗ္ဗိဒိသတိ၊ ထင်၏၊ ကိံ၊
 အတပင်ကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤငရဲသည်၊ ဒုဂန္ဓံ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊
 ဝိဇ္ဇံ၊ ကျင်ကြီးအတိရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကိံ၊ အတပင်ကြောင့်၊ ဇော၊
 ထိုငရဲသည်၊ ဥပဝါယတိ၊ မကောင်းသောအနံ့ဖြင့်ယိုင်သနည်း၊ ရေဝတေ
 ရေဝတိ၊ ယတ္ထအကြင်ငရဲ၌၊ ဝဿသဟဿာဒိ၊ အနှစ်တထောင်တို့ပတ်
 လုံး၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ပစ္စတိ၊ ကျက်ရလတ္တံ့၊ ဂန္တိရော၊ နက်ထွစွာသော၊ သ
 တပေါရိသော၊ အသူတရာရှိသော၊ ဇေသဇေသနိရယော၊ ဤငရဲသည်၊ သံ
 သဝကောနာမ၊ သံသဝကငရဲမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တသ္မိံ၊ ထိုငရဲကို၊ ကထိ
 တံ၊ ပြောကြားသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုငရဲ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိဗ္ဗတ္တိဟေ
 တုဘူတံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ ကံကို၊ ပုစ္ဆိန္တိမေ
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကိံ နူကာယေန(ပ)၊ သတပေါရိသောတိ၊ ကိံ နူကာယေန
 (ပ)၊ သတပေါရိသောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ကိံ နူ၊
 အသိနည်း၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာယေန ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သူ၏
 အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ဝါတ
 ယ၊ နှစ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ ပြုအပ်
 သလော၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သောဒုစရိုက်
 ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ကေန၊ အတပင်အကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဗေတ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂန္တိရော၊ နက်ထွစွာသော၊ သတပေါရိသော၊ အသူတရာ
 ရှိသော၊ သံသဝကော၊ သံသဝကအမည်ရှိသော၊ နိရယော၊ ငရဲကို၊ လဒ္ဓေါ၊
 ရအပ်သနည်း၊ ရေဝတေ၊ ရေဝတိ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သမဏေစ၊ ပေးနိုးတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေစာဝိ၊ မကောင်းမှုကို အပြုကုန်ပြီးသော
 သူတော်ကောင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ အညေဝါဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်

၁၁၀ မိမိနဝတ္ထုအတ္ထကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သော၊ ဝဏိဗ္ဗကေဝါကျေးဇူးကို ခြီးမွမ်းပြောဆို၍တောင်းစားတတ်သော သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မုသာဝါဒေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေ တိ၊ လှည့်ပတ်တတ်၏၊ တံပါပံ၊ ထိုမကောင်၊ မှုကံကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုရေဝတီပြင်ဘူးသောမကောင်း ကံကို၊ ကဿတွာ၊ ပြောကြား၍၊ ပုန၊ တစ်ခါ၊ တေး၊ ထိုငရဲတိန်းတို့သည်၊ တေန၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဝန္တိ၊ ရော၊ နက်လှစွာ သော၊ သတ၊ ပါရှိသော၊ အသုတရာရှိသော၊ သံသဝကော၊ သံသဝက အမည်ရှိသော၊ နိရယော၊ ငရဲကို၊ လဇ္ဈေ၊ ရအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငရဲ၌၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်တထောင်တို့ပတ်လုံး၊ ပစ္စသိ၊ ကျက် ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သံသဝ ကောနာမာတိဇ္ဈေ၊ သံသဝကောနာမဟူသောဤပါဌ၌၊ နိဗ္ဗကာလံ၊ အခါ မပြတ်၊ ဂူယမုတ္တာဒိအသုစိဿ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်အစရှိသောစင်ကြယ် သောဝတ္ထုကို၊ သံသဝနုတောပဉ္စဂုဏတော၊ ပုဆိုးစေတတ်သောကြောင့် သံသဝကောနာမ၊ သံသဝကမည်၏၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ တုဟံ၊ သင် အား၊ ဣမ၊ ဤငရဲပြည်၌၊ သံသဝကလာဘောဝေ၊ သံသဝကငရဲကိုရခြင်း သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အတခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇ္ဈေ၊ ဤငရဲ ၌၊ အနကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်တထောင်တို့ ပတ်လုံး၊ ပစ္စတွာ၊ ကျက်ပြေး၍၊ ဥတ္တိဏ္ဏာယ၊ ငရဲမှတက်သည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထေစ္စဒါဒိလာဘောဝိ၊ လက်ခြေကို ဖြတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲကိုရခြင် သည်လည်း၊ ဟိသတိ၊ ဖြစ်လေတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသောကံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဟတ္ထေ၊ (လ) ပန္နမာနန္တိ၊ ဟတ္ထေ၊ (လ) ပန္နမာနံ ဟူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုငရဲတ၌၊ လဇ္ဈေကာရဏံ၊ ရအပ်သောဆင်းရဲ၏အကြောင်း ကို၊ အာဟံသု ဆိုကုန်၏။ ၊ ရေဝတေ၊ ရေဝတီ၊ တုဟံ၊ သင်၏၊ ဟတ္ထေဝိ၊ လက်တို့ကိုလည်း၊ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်လတ္တံ့၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ပါဒေဝိ၊ ခြေတို့ကိုလည်း၊ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်လတ္တံ့၊ ကဏ္ဍေဝိ၊ နားတို့ကိုလည်း၊ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်လတ္တံ့၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ နာသံဝိ၊ နှာခေါင်းကိုလည်း၊ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်လတ္တံ့၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ကာကောဠဂဏာဝိ၊ ကျီးလင်၊ တအစ ရှိကုန်သောငှက်အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ သမေစ္စ၊ ပေါင်းရုံးကုန်၍၊ သံဂဇ္ဈ၊ အညီအညွတ်လာလတ်ကုန်၍၊ ဝိပ္ပန္နမာနံ၊ တုန်ယှုပ်သော၊ တံ၊ သင်ကံ၊ ခါ ဒန္တိ၊ စားကုန်လတ္တံ့။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာကောဠဂဏာဝိ၊ ကာ ကောဠဂဏာဟူသည်ကား၊ ကာကသံဃာ၊ ကျီးအပေါင်းတို့သည်၊ ကိရ၊

အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုဆိုအံ့၊ အသံ၊ ထိုရေဝတီ၏၊ တိဂါဝုတပ္ပ
မာဏော၊ သုံးဝါဝုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သရီရေ၊ ဝိုက်သံ၊ အနေက
သတာနိ၊ အချာမကကုန်သော၊ အနေကသဟဿာနိ၊ အထောင်မက ကုန်
သော၊ တေ၊ ထိုကျီး လင်းသ အစရှိကုန်သော ငှက်အပေါင်း တို့သည်၊
ပတိတွာ၊ ထိုမှဤမှ ပျံကုန်၍၊ တာလက္ခန္ဓ ပရိမာဏောဟိ၊ ထန်းပင်လုံး
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ သုဒ္ဓိသိတ ဥစ္စဟိ၊ အလွန်ထက်သောအဖျားရှိ
ကုန်သော၊ အယောမလေဟိ၊ သံဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ မုခတုဇဏ္ဍဟိ၊ နှုတ်သီး
တို့ဖြင့်၊ ဝိန္နိတွာဝိန္နိတွာ၊ ထိုးဆိတ်သွကုန်၍၊ ထိုးဆိတ်သွကုန်၍၊ ခါဒန္တိ။
တားကုန်လတ္တံ့၊ မံသံ၊ အသားသည်၊ ဂဟိတဂဟိတ ဥဇ္ဇာနေ ထိုးဆွ၍ယူရာ
ယူရာအချပ်၍၊ ကမ္မဗလေန၊ မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးကြောင့်၊ ပူရေတဝ၊
ပြည့်မြဲပြည့်ပြန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကာကောဠဂဏာ
သမေတ္တသံဂမ္မခါဒန္တိ ဝိပ္ပန္နမာနန္တိ၊ ကာကောဠဂဏာသမေတ္တ သံဂမ္မခါဒန္တိ
ဝိပ္ပန္နမာနံဟူ၍၊ အာဘ၊ ဆိုပြီး၊ ပုန၊ တဖန်သော၊ ထိုရေဝတီသည်၊ မနုဿလော
ကံ၊ လူပြည်သို့၊ ပစ္စာနယနာယ၊ တဘန်ပို့မိမ့်သောငှါ၊ ယာစနာဒိပသေန၊
တောင်းပန်ခြင်း အစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တံတံဝစနံ၊ ထိုထိုစကား
ကို၊ ဝိပ္ပလဝိ၊ ချောင်ရန်းပြောဆို၍၊ ။

၉

တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓုခေါမံ၊ (လ) နုတပ္ပရေတိ၊ သာဓုခေါမံ၊ (လ)၊
နုတပ္ပရေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ ။ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ သာဓုခေါ အာ
ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏ ထုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ မနုဿ
လောကံ၊ လူပြည်သို့၊ ပဗ္ဗိနေထ၊ တဘန်ပို့ဆောင်ပါကုန်လော၊ သတ္တဝ၊ သတ္တ
ဝါတို့သည်၊ ယံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ သုခိတာ၊ ချမ်း
သာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ
၌၊ နစအနုတပ္ပရေ၊ အဖန်တလဲလဲပူပန်ခြင်းမရှိကုန်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ဒါနေနစ၊ အလှူပေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမစရိယာယစ၊ ညှိညွတ်သော
ကုသိုလ်ဘုရားတို့ကို ကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံယမေနစ၊ လီလကို
စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒမေနစ၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဗဟံ၊ များစွာ၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ။ ပုန၊ တဘန်၊
နိရယပါလာ၊ ရေထိန်းတို့သည်၊ ပုရေတုဝံ၊ (လ)၊ အနုဘုယျသိတိ၊ ပုရေ
တုဝံ၊ (လ)၊ အနုဘုယျသိဟူ၍၊ အာဟံသုဆိုကုန်၏၊ ။ ရေဝတေ၊ ရေဝတီ
တုဝံ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ပမတ္တိတွာ၊ ဇေဇေလျာ၍၊ ဣဒံ၊ ယခု
ရေသို့ ရောက်သောအခါ၌၊ ပရိဇေဝသိ၊ ပိုကြွေးမြည်တမ်း၏၊ ရေဝတေ၊

၁၁၂ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ရေဝတီ၊ သယံ၊ မိမိသည်။ ကထာနံ၊ ပြုအပ်တုန့်သေ။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။
 ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ တံ၊ ယေဝ၊ သင်သည်ပင်လျှင်၊ အနုတုယျာဝိ၊ ခံစားရ
 ၏။ ပုန၊ တဘန်၊ သာ၊ ထိုရေဝတီသည်၊ ကောဒေဝလောကတော (လ)၊
 မယာတိ၊ ကောဒေဝလောကတော (လ)၊ မယာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။
 တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောနတ်သည်၊ ဒေဝလောက
 တော၊ နတ်ပြည်မှ၊ ခန္ဓဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ မေမယေ၊
 အကျွန်ုပ်သည် ပုဋ္ဌားမေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ရေဝတေ၊ ရေဝတီ၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ နိက္ခိတ္တဒဏ္ဍေသု၊ ပတ်အပ်သောဒဏ်ရှိကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏ
 သု၊ ရဟန်းမကောင်းမှုကိုအပ်ပြုပြီးသောသူတော်ကောင်းတို့၌၊ ဒေါနံ၊ အလှူကို
 ဒဒါတိ၊ ပေးလှူလော၊ အတ္ထာဒနံ၊ အဝတ်အရုံကိုလည်းကောင်း၊ သေယျံ၊
 အိပ်ရာအခင်းကိုလည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ အန္ဓပါနံ၊ ဆွမ်းအဖျော်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါတိ၊ ပေးလှူလော၊ ရေဝတေ၊ ရေဝတီ၊ မစ္ဆရိ၊ ဝန်တို့
 ခြင်္သေ့ပြည့်စုံသော၊ ရောသကော၊ ချွတ်ချယ်တတ်သောသဘောရှိသော
 ပါပဓမ္မော၊ မကောင်းသောအကုသိုလ်တရားတို့၌ပြည့်စုံသော၊ သတ္တဝါ၊
 သတ္တဝါသည်၊ သဂ္ဂုပဂါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဘဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အ
 ဖြစ်ကို၊ နဟိလဘကိ၊ မရသလျှင်ကတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ နဝ
 ဒေယျ၊ မဆိုပါ၊ တာတာ၊ အမောင်တို့ နှုန်းအကြံရှိ၏၊ သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဣတော၊ ဤစေ့ပြည်မှ၊ ဂစ္ဆာ၊ ရတေ၍၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊
 ယောနိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ လဒ္ဓါနံ၊ ရသည်ရှိသော်၊ ဝဒညျ၊ အလှူခံတို့၏ကလေး
 ဝစီပယောဂကို သိသည်၊ ဝီလသမ္ပန္နာ၊ ဝီလ၌ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍ ဒါနေန၊ အလှူပေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမစရိယသယစ၊ ညီညွတ်
 သောတရားကိုကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံယမေနစ၊ ဝီလကိုစောင့်
 စည်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒမေနစ၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗေပသံ၊
 များစွာ၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဝိပ္ပသန္နနံ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊
 အာရာမာနိစ၊ သစ်သီးအချပ်ပန်းအရောင်တို့ကိုလည်း၊ ရောဝိသံ၊ စိုက်ပျိုး
 အံ့၊ နုစွေ၊ ရေညှန်ရှိ၍အကူးခက်သောအရပ်၌၊ သင်္ကမနာနိစ၊ တံထားတို့
 ကိုလည်း၊ ကရိသံ၊ ဆောက်လုပ်အံ့၊ ပပဉ္စ၊ ရေအိုးစင်ကို လည်းကောင်း၊
 ဥဒပါနဉ္စ၊ ရေတွင်းရေကန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကရိသံ၊ ဆည်းပူးဆောက်
 လုပ်အံ့၊ ပက္ခဿ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ပက္ခဿ၊ ဣန္ဒြိယ၊ စာတုဒ္ဓယိစ၊ တဆွဲလေး
 ရှက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒယိ၊ တဆွဲ

ငါးရက်တို့၌ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပက္ခသံ၊
 ပက္ခနှစ်ပါး၏၊ ယာဝ အဋ္ဌမိ၊ အကြင်ရှစ်ရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော
 နေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပါမိဟာရိယပက္ခန္ဓ၊ စာကုဒ္ဒသီပဋ္ဌဒဝိအဋ္ဌမိတို့
 ကိုဆောက်တည်၍ကျင့်ရာဖြစ်သောနေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂသု
 သမာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသတံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝ
 သိသံ၊ သုံးအံ့၊ ။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌သံဝုတံ၊
 စောင့်စည်းအပ်သည်၊ ဟေသံ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဒါနေ၊ အလှူပေးခြင်း၌၊ နဝပမေဇ္ဇိသံ၊
 မခန့်သော့ပါအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤငရဲခံရသောအကြောင်းသည်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊
 မသာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်ပြီး၊ ဣစ္စေဝံ၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပိယပန္နံ၊ မြည်တန်း
 သည်ဖြစ်၍၊ ဗန္ဓမာနံ၊ တုန်လှုပ်သောသဘောရှိသော၊ ရေဝတိ၊ ရေဝတိကို၊
 နိရယပါသာ၊ ငရဲသိန်းတို့သည်၊ ဥဒ္ဓံပါဒံ၊ အထက်သို့ခြေမိုးရှောင်၊ အင်္ဂံ၊ သီရံ၊
 အောက်သို့ဥခေါင်းစောက်ထိုး၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဗောဓရ၊ ကြောက်
 တွယ်သောသဘောရှိသော၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ တတောတတော၊ ထိုထိုသို့
 သောအရပ်မှ၊ ခိဝိသံ၊ ပစ်ချကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်၊ သင်္ဂီတိကာ
 ရဝစနံ၊ သင်္ဂီလနာတင်ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့၏ စကားတည်း၊ ပုန၊
 တစ်ကြိမ်သော၊ ထိုရေဝတိသည်၊ အဟံပုရေ(လ)ရူပေတိ၊ အဟံပုရေ(လ)ရူ
 ပေဟူ၍၊ ဩသာနဂါထံ၊ အဆုံးဖြစ်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး ။ အဟံ
 ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးကာလ၌၊ မစ္ဆမိနိ၊ ဝန်တိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဏ၊ ဗြဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပရိဘာသကာ၊ ဆဲရေး
 ရေးရွတ်တတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သာဓိကဉ္စ၊
 လင်ဖြစ်သောနန္ဒိယကိုလည်း၊ ပိတထေန၊ မဟုတ်မှန်သဖြင့်၊ ဝဇ္ဇယိတွာ၊
 တည်ပတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဗောဓရူပေ၊ ကြောက်တွယ်သောသဘောရှိသော
 နိရယေ၊ ငရဲသို့၊ ပဏ္ဍမိ၊ ကျက်ရ၏၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်း၊ အဟံပု
 ရေမစ္ဆမိနိတိဂါထာ၊ အဟံပုရေ မစ္ဆမိနိဟူသော ဂါထာကို၊ နိရယေ၊
 ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တယ၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတရ၊ ဤမှတစ်ပါး
 သောဂါထာတို့ကို၊ အနိဗ္ဗတ္တာဝေ၊ ငရဲ၌မဖြစ်မိသာလျှင်၊ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်
 သည်၊ သုပိညေယျမေဝ၊ သိလွယ်သည်သာလျှင်တည်း၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့
 သည်၊ ရေဝတိယာ၊ ရေဝတိကို၊ ယက္ခဟိ၊ သိလူးတို့သည်၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ နိဘဘာဝံ၊ ဆောင်လေသောအဖြစ်ကို၊ သဗ္ဗံ၊ အဆုံးစုံကို၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာ ဆုရားအား၊ အာရောစသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဝိဝက

၀၀၀

၁၁၄ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

နံ၊ ထိုစကားကို သုတ္တံ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဒိဘော၊ အဓမ္မ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဣမံဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ရန်၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေထိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာ၊ ပရိယောဿာန၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သောသူဆိုသည်။ သောတာပတ္တိဖလဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်အစရှိသည်တို့သို့၊ ပါပုဏိ၊ သုရောက်သေကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤဝိမာနဝတ္ထုကို၊ ရေဝတိပဋိဗန္ဓာယ၊ ရေဝတိနှင့်စပ်သော၊ ကထာယ၊ စကား၏။ ယေဘုယျဘာဝတော၊ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရေဝတိဝိမာနန္တိ၊ ရေဝတိ ဝိမာနဟူ၍၊ ကာမဉ္စ ဝေါဟရိ ယတိ၊ အကယ်၍ ကားခေါ်ခေါ်အပ်၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ခေါ်ဝေါ် အပ်သော်လည်း၊ ရေဝတိ၊ ရေဝတိသည်၊ ဝိမာန၊ ဝိမာန်၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ နဟေတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧတံ၊ ဤဝိမာန ဝတ္ထုသည်၊ နန္ဒိယသ၊ နန္ဒိယ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တသ၊ နတ်သား၏၊ ဝိမာနာမိ သမ္ပတ္တိပဋိသံယုတ္တဉ္စ၊ ဘုံဝိမာန်အစရှိသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်စပ်သည့်သည်သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုရိသဝိမာနသ္မာ၊ ပုရိသဝိမာနဝတ္ထုတို့၌သာလျှင်၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာယိုး၊ အာရောပိတံ၊ တင်သွင်းအပ်လေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မဗ္ဗံ၊ ငှက်အပ်၏။ ရေဝတိဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ရေဝတိဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-မဟာရုလဝဂ်- ၃-ဆတ္တမာဏဝကဝိမာနဝတ္ထု၊

ယောဝဒတံပဝရော မနုဇေသုတိဣဒံ၊ ယောဝဒတံပဝရော မနုဇေသုဟူသော ဤဝတ္ထုသည်၊ ဆတ္တမာဏဝကဝိမာနံ၊ ဆတ္တလုလင်၏ဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ ဘသ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သေတဗျာယံ၊ သေတဗျမြို့၌၊ အညတရသ၊ တယေဝံသော၊ ပြာဟူဏသ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ကိစ္ဆာလဇ္ဈေး၊ ဆင်းရဲပြိုငြင်သဖြင့်၊ အပ်သော၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ ဆတ္တောနာမ၊ ဆတ္တအမည်ရှိသော၊ ပြာဟူဏမာဏဝေါ၊ ပုဏ္ဏားသူလင်သည်၊ အဟောသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ သော၊ ထို

၅-မဟာရထဝဂ်-၃-ဆတ္တမာဏဝဂ်နိဗ္ဗာနဝတ္ထု၊ ၁၁၅

ဆတ္တလုလင်သည်၊ ဝဿပုတ္တော၊ အရွယ်ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ ပိတ
 ရာ၊ အဘသည်၊ ပေသိတော၊ စေခိုင်းအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥက္ကဋ္ဌံ၊
 ဥက္ကဋ္ဌိရှိသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွားရောက်၍၊ ပေါက္ခေသတိဿ၊ ပေါက္ခေသတိ
 အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ မေခေဝိတာယ
 စ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနုလသထာယ
 စ၊ ယှင်းရိခြင် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နမိ၊ ရနေဝ၊ မြေ
 မြင့်သောလျှင် မန္တရ၊ ဗေဒင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပိန္နာဌာနာနိစ၊ ပိန္နာ၏
 အကြောင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်၍၊ ဗြာဟ္မဏသိဗ္ဗေ၊
 ပုဏ္ဏားတို့၏ အတတ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးစီးခြင်းသို့၊ ပုတ္တော၊ ရောက်၏၊ သော၊
 ထိုဆတ္တလုလင်သည်၊ အာစရိယံ၊ ဆရာဖြစ်သောပေါက္ခေသတိပုဏ္ဏား
 ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေ့စွာရှိခိုး၍၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တုဋ္ဌာကံ၊
 အရှင်ပုဏ္ဏားတို့၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ သိက္ခိတံ၊ သင်အပ်
 ပြီးဘော၊ အရှင်အား။ ကိံ၊ အဘယ်မျှလောက်သော၊ ဂုရုဒက္ခိဏံ၊ ဆရာတို့
 အားပူဇော်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ ခေမိ၊ ပေးရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊
 ဆို၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ ဂုရုဒက္ခိဏာနာမ၊ ဆရာတို့အားပူဇော်
 သောဝတ္ထု မည်သည်ကား၊ အန္တေဝါဟိကဿ၊ ပညာသင် လာသော
 တပည့်၏၊ ဝိဘဝါနုရူပါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်အားလျော်စွာ၊ ဟောသီးဖြစ်
 ၍၊ ကဟာပဏသဟသံ၊ အသပြာပာယောင်ကို၊ အာနေဟိ၊ ဆောင်ခဲ့
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ဆတ္တမာဏဝေါ၊ ဆတ္တလုလင်သည်၊ အာ
 စရိယံ၊ ဆရာပေါက္ခေသတိပုဏ္ဏားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေ့စွာရှိခိုး၍၊
 သေတဗျံ၊ သေတဗျံရှိသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ မဟာဝိတရော၊ အဓိအာတို့
 ကို၊ ဝုဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တေဟိ၊ ထိုအဓိအာတို့သည်၊ အဘိနန္ဒိယမာနေ၊
 အလွန်နှစ်သက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကတပဋိသန္ဓာရော၊ ပြုအပ်သောစကား
 ပြောဟောခြင်းစသော လောကဝတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုလာခြင်း၏
 အကြောင်းကို၊ ဝိတု၊ အပပုဏ္ဏားအီး၊ အါရောစေတွာ၊ ကြား၍၊ ဧ၊ အကျွန်ုပ်
 အား၊ ဒါဟဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပေးအပ်သည်နှင့်လျောက်ပတ်သောဥစ္စာကို၊ ခေဇာ၊
 ပေးဤကုန်သော၊ အန္တေ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ အာဂမိဿာမိ၊
 လာခဲ့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုဆတ္တလုလင်ကို၊ မဟာဝိတ
 ရော၊ အဓိအာတို့သည်၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ အန္တေ၊ ယနေ့၊ ဝိကာသော၊ မီးချုပ်
 ခဲ့ပြီ၊ သွေးနက်ဖန်၊ ဂမိယဟိ၊ လွှားရပါလိမ့်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
 ဆို၍၊ ကဟာပဏသ၊ အသပြာတို့ကို၊ နိဟရိတွာ၊ လျှောက်၍၊ ဝာဏ္ဏိကံ၊ အထုပ်

၀

၁၁၆ မိမိနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကို၊ ဗန္ဓာပေတွာ၊ ဖွဲ့စေ၍၊ ဌပေသံ၊ လားကုန်၏၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိကုန်၍၊ ဆတ္တမာဏဝကဿ၊ ဆတ္တလုလင်၏၊ အာဂမနမဂ္ဂေ၊ လာရာခရီး၌၊ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝနဂဟဇန၊ တောအုပ်၌၊ မာဏာံ၊ ဆတ္တလုလင်ကို၊ မာရေတွာ၊ သတ်၍၊ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို၊ ငဏ္ဍိဿာမာတိ၊ ယူကုန်အံ့ဟူ၍၊ နိဝီနာ၊ ပိုးကွယ်ကုန်လျက်၊ အတ္ထိံသု၊ နေကုန်၏။ ။

ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္စုသသမယေ၊ နံနက်မိုးသောက်ထအခါ၌၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထတော်မူ၍၊ လောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဆတ္တမာဏဝကဿ၊ ဆတ္တလုလင်၏၊ သရဏေသုစ၊ သရဏဝံတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝီလေသုစ၊ ဝီလတို့၌ လည်းကောင်း၊ ပဘိဋ္ဌာနံ၊ တည်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ စောဓေတိ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ မာရိတဿ၊ သတ်အပ်သောဆတ္တလုလင်၏၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တတော၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ၊ ဝိမာနေန၊ ဝိမာန်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အာဂတဿ၊ လာသော၊ တဿစ၊ ထိုဆတ္တလုလင်၏လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ သန္နိပတိတပရိသာယစ၊ စည်းဝေးသောပရိသတ်၏လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာဘိသမယံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုထိုးထွင်း၍၊ ဝိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ပဉ္စမတရဇေဝ၊ ရှေးဦးစွာကပင်လျှင်၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ မာဏဝကဿ၊ ဆတ္တလုလင်၏၊ ဂမနမဂ္ဂေ၊ သွားရာခရီး၌၊ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်၏အနီး၌၊ နိဝီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊ မာဏဝေါ၊ ဆတ္တလုလင်သည်၊ အာစရိယခနံ၊ ဆရာ၏အဘို့အရာဖြစ်သောဥစ္စာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သေတဗျတော၊ သေတဗျမြို့မှ၊ ဥက္ကာဗ္ဗာဘိမုခေါ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့သို့ရှေ့ရှု၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ နိဝီဒန္တိ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥပသကံဇိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဂမိဿသိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ မယျံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အာစရိယဿပေါက္ခရသာတိဿ၊ ဆရာဖြစ်သောပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားအား၊ ဂရုဒက္ခိဏံ၊ သရာသွားတို့အားပူဇော်ဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒါတုပေးခြင်းငှါ၊ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့သို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊

၅-မဟာဝရသဝဂ်-၃-ဆတ္တမာဏဝကဗိမာနဝတ္ထု၊ ၁၁၇

လျှော့ခို၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မေဏဝ၊ လုလင်၊ တွံ၊ သင်သည်။
 တိဏိသရဏာနိ၊ သုံးပါးကုန်သော သရဏဂုံတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ
 သိသနိ၊ ငါးပါးကုန်သော သိလတို့ကို၎င်း၊ ဇာနည်ပန်၊ သိပါဏ်လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ တေန၊ ထိုဆတ္တလုလင်သည်။ ဘန္တေ၊
 ရှင်ပင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဇာနာမိ၊ မသိပါးတော့နိုးထိုသရဏ
 ဂုံသိသတို့သည်၊ ကိမတ္ထိယာနိပန၊ အဘဟံသို့ အကျိုးရှိပါကုန်သနည်း၊
 တောနိ၊ ထိုသိလတို့သည်၊ ကိဒိသာနိစ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိပါကုန်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ မေးလျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံ၊ ဤသိလ
 သည်းဤဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရဏဂမနဿစ၊ သရဏ
 ဂုံ၏လည်းကောင်း၊ သိလသမာဒိနဿစ၊ ငါးပါးသိလကိုဆောက်တည်
 ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ မဿာနိသံသေ၊ အကျိုးအာနိသင်တို့ကို၊ ဗိဘာ
 ဝေတ္တာ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၍၊ မာဏဝ လုလင်၊ သရဏဂမနဝိမိ၊ သရဏဂုံ
 ၏အစီအရင်ကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပဏှာဟိ၊ သင်ဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဥပ္ပဏှိသမာမိ၊ သင်ပါအံ့၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ ကလေထ၊ ဟောတော်မူပါ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေန၊ ထိုလုလင်သည်၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုဆတ္တလုလင်၏၊ ရုစိယာ၊ အလိုအား၊ အနုရူပံ၊ လျော်
 စွာ၊ ဂါထာဗန္ဓဝသေန၊ ဂါထာဗန္ဓ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သရဏဂမနဝိမိ၊ သရဏ
 ဂုံဆောက်တည်ရာသောအစီအရင်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ယောဝဒတံ(လ)၊ မုပေဟိဝိ၊ ယောဝဒတံ(လ)၊ မုပေဟိ၊ ဟူ၍၊
 တိဿောဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အတာသိ၊ ဟောတော်မူလေ၏။
 မာဝဏ၊ လုလင်၊ မနုဇေသု၊ လူတို့၌၊ ဝဒတံ၊ ဟောကြားတတ်ကုန်သော
 သူတို့ထက်၊ ပဝရော၊ မြတ်တော်မူသော၊ သက္ခမုနိ၊ သာကီဝင်မင်းသား
 ရဟန်းဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ကတ
 ကိစ္စော၊ ပြီးပြီးသောကိစ္စရှိတော်မူသော၊ ပါရီတော၊ ကင်၊ တဘက်ဟုဆို
 အပ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်တော်မူသော၊ ဗလဝိရသမဂီ၊ ကိုယ်၏အစွမ်း
 ဥာဏ်၏အစွမ်းလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ယောသုဂတော၊ အကြင်
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တံသုဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ သရဏတ္ထံ၊ အပါယ်ဆင်းရဲဝန်ဆင်းရဲကိုပျောက်စေခြင်းငှါ၊
 ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်လော၊ မေဏဝ၊ လုလင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ချာဂဝိရာဂံ၊
 ချာဂမှကင်းစင်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကိုလည်းကောင်း၊ အနေဇံ၊ ဇောမည်

၈၁၈

ဗိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သောတဏှာလည်းမရှိတသော၊ အသောကံ၊ ဝိးရိဝါဒ်ခြင်းလည်းမရှိတသော
 ဓမ္မံ၊ တရားကိုလည်းကောင်း၊ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်မပြု
 ပြင်အပ်သော၊ အပ္ပဒိုက္ခလံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့၏ မနှောင့်ရှက်ရာဖြစ်
 တသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကိုလည်းကောင်း၊ မရရုံ၊ ကောင်းမြတ်သည်သာဖြစ်
 သော၊ မရတံ၊ ဒေသနာဉာဏ်တော်သည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ သုဝိဘတ္တံ၊
 ကောင်းစွာဝေတန်အပ်သော၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားဟော်ကို၊ သရဏတ္ထံ၊ အပါယ်
 ဆင်းရဲဝန်ဆင်းရဲကိုပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်လော့၊
 မာဏဝ၊ လူသင်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရိယာသံဃာတော်၌လည်း၊ ဝိန္ဒံ၊ ပေး
 လှူအပ်သောဝတ္ထုကို၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိ၏ဟူ၍၊ အာဟု၊
 ဆိုကုန်၏၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သုဝိသု၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းကုန်
 သော၊ ပုရိသယုဒ္ဓကသု၊ ယောကျ်ားမြတ်တို့၏အစုံတို့၌၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်
 ကုန်သော၊ တေပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဓမ္မဒဿာ၊ တရားတော်ကိုယ်
 မြင်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဣမံသင်္ခတံ၊
 ဤသံဃာတော်ကို၊ သရဏတ္ထံ၊ အပါယ်ဆင်းရဲဝန်ဆင်းရဲကိုပျောက်စေ
 ခြင်းငှါ၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်လော့။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ယောတိ၊ နှစ်ခဲစနံ၊ ယောဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊
 အနိယမိတဝစနံ၊ အမှတ်အသားမရှိသောသဒ္ဒါတည်း၊ တန္တိ၊ ဣမိနာ၊ တံ
 ဟူသောဤသဒ္ဒါဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုအနိယမသဒ္ဒါကို၊ နိယမနံ၊ ဖြစ်သောအနက်
 ကိုမှတ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဝေတန္တိ၊ ဝေတံဟူသည်ကား၊
 ဝေန္တိနံ၊ ဟောကြားတတ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ ပဝရောတိ၊ ပဝရော
 ဟူသည်ကား၊ သေဓမ္မာ၊ အထူးလေးမြင့်မြတ်သော၊ ကထိတာနံ၊ ဟောကြား
 တတ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော၊ ဝါဒီဝရော၊ အယူ
 ဝါဒကိုဆိုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်မြတ်သည်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မနုဇေသုတိ၊ သောသဒ္ဒေါ၊ မနုဇေသု
 ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေသော၊ အလွန်ကိုညွှန်သော သဒ္ဒါ
 တည်း၊ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနန္တိ၊
 သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ ဟူသကဲ့သို့တည်း၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဆိုအပ်သော်
 လည်း၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေဝမနုဿာနန္တိ နတ်လူတို့ထက်၎င်း၊
 ဗြဟ္မာနန္တိ၊ ဗြဟ္မာတို့ထက်၎င်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခင်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာနန္တိ၊
 သတ္တဝါတို့ထက်၎င်း၊ ပဝရောယော၊ လွန်မြတ်တော်မူသည်သိလျှင်တည်း

၅-မဟာရထဝဂ်-၃ ဆတ္တမာဏဝကဝိမာနဝတ္ထု၊ ၁၁၆

ပ၊ဆယ်၍ဆိုပြီး အံတကတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ စရိမတဝေ၊အဆုံးစွန်
သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊မနုဿသု၊လူတို့၌၊ဥပ္ပန္နတာယ၊ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊မနုဇေသု၊မိမိ၊မနုဇေသုဟူ၍၊ဝတ္ထု၊မိန့်အပ်ပြီးတော့နေဝ၊ထိုကြောင့်
သာသျှင်း၊သကုမုနိတိ၊သကုမုနိဟူ၍၊အာဟ၊ဆိုပြီး၊ သကုကုလပသုတ
တာယ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကျော၊သကု
မည်၏၊ကာယမောနေယျာဒိသမ္ပန္နာဂတတောစ၊ ကာယမောနေယျအစရှိ
သည်တို့၌ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊အနဝသသဿ၊ ကြွင်းမဲ့
ဥဿုံအလို စုံသော၊ဥေ ယုဿ၊ဥေ ယုဘုရားအပေါင်းကို၊မုနုတေစ၊
သိဘတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊မုနိစ မုနိလည်းမည်၏၊ဣတိတသ္မ၊
ထိုကြောင့်၊သကုမုနိ၊သကုမုနိမည်၏။ ဘာဗုဝဏ္ဏတာဒိတိ၊ ဘုန်းတော်
ခြောက်ပါး၌ပြည့်စုံတော်မူသည်၏အဖြစ်အစရှိကုန်သော၊စတုဟိ၊လေး
ပါးကုန်သော၊ကာရဘောဟိ၊အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဘဂဝ၊ဘဂဝါမည်
တော်မူ၏။ စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊မဂ္ဂဟိ၊မဂ်တို့ဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗဿ၊
ပြုအပ်သော၊ ပရိညာဒိပဘေဒဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်း
စသည်အပြားရှိသော၊ သောဠသဝိသဿ၊ တစ်ဆွဲခြံပါးအပြားရှိသော၊
ကိစ္စဿ၊မဂ်ကိစ္စကို၊ ကတတ္တာနိပ္ပိဒိတတ္တာ၊ ပြီးစေအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ကတကိစ္စော၊ပြီးပြီးသောကိစ္စရှိတော်မူ၏၊သက္ကာယဿ၊သက္ကာ
ယ၏၊ ပါရိပရေတိရံ၊ ထိုမှတက်ကမ်းဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်သို့၊
ဂတော၊ရောက်တော်မူ၏။ သယမ္ဘူညာဏန၊ သယမ္ဘူညာဏ်တော်ဖြင့်၊
အဓိဂတော၊ရောက်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မ၊ထိုကြောင့်၊ ပါရဂူတော၊ပါရဂူတ
မည်တော်မူ၏။ အသဒိသေန၊ တစ်တယောင်သောသူနှင့်တူတော်မူ
သော၊ကာယဗလေနစ၊ကိုယ်တော်အားနှင့်လည်းကောင်း၊ အနုညဿ၊ခါ
ရဏန၊ သူတပါးတို့နှင့်ဆက်ဆံခြင်းမရှိသော၊ ဥာဏဗလေနစ၊ ဥာဏ်
တော်အားနှင့်လည်းကောင်း၊ စတုဗ္ဗိသမ္ပပ္ပဓာနဝိနိယေနစ၊ လေးပါးအ
ပြားရှိသောသမ္ပပ္ပဓာန်လုံ့လနှင့်၊ လည်းကောင်း၊သမ္ပန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံ
တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဗလဝိရသမဂီ၊သုံ့လဝိရိယဉှ၊ဏ်တော်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သောဘဏာဂမနတ္တာစ၊ တင့်တယ်သော သွားခြင်းရှိ
တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုန္နရံဇ္ဇာန်၊ ကောင်းမြတ်
သော နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဂတတ္တာစ၊ သွားတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ၊ ဂတတ္တာစ၊ သွားတော်မူတတ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ၊ ဂမိတတ္တာစ၊ ပေးတော်မူ

၁၂၀ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ထတ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်
မူ၏။ တံသုဂတံ၊ ထိုတင့်တယ်သောသွားခြင်းရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗာ
သဗ္ဗန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏတ္ထံကရဏာယ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းအကျိုး
ငှါပရာယနာယ၊ လည်းလျောင်းခြင်းအကျိုးငှါ၊ အပါယ၊ နေဒုက္ခပရိတ္တဝ
ကာယ၊ အပါယ်ဆင်းရဲဝဋ်ဆင်းရဲမှစောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥပေဟိ
ဥပဂစ္ဆ၊ ဆည်းကပ်လေလော၊ အဇ္ဈပဋ္ဌာယ၊ ယနေ့မှစ၍၊ အဟိတနိဝတ္တ
နေန၊ အစီးအပွားမရှိသည်ကိုတားမြစ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟိတသံဝေ
နေန၊ အစီးအပွားကို တိုးတက်စေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အယံဘဂဝါ၊
ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာပေတည်း။ မေ၊
ငါ့အား၊ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်ပေတတ်၏၊ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာပေ
တည်း၊ ဂတိ၊ လားရာပေတည်း၊ ပဋိသရဏံ၊ လည်းလျောင်းရာပေတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဇေသဝ၊ ဖြစ်ဆည်းကပ်လေလော၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဇာနာသံ
ဗုဒ္ဓဿသုသိလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနည်တည်း။

ရာဂဝိရာဂန္တိ၊ ဣမိနာ၊ ရာဂဝိရာဂဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အ၊ မိယမဂ္ဂံ၊ အရိ
ယမဂ်ကို၊ အာဟ၊ မိနိဋ္ဌိ၊ ဟိသမ္ဘံ၊ မှန်၏၊ တေန၊ ထိုအရိယမဂ်ဖြင့်၊ အရိယာ၊
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနာဒိကာလတာဝိတံ၊ အစမထင်သောကာလ
ပတ်လုံးထုံမွမ်းအပ်သော၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ ဝိရေဇ္ဇန္တိ၊ တင်ခြင်းကင်းစေကုန်
၏။ အနေဇမသောကန္တိ၊ ဣမိနာ၊ အနေဇမသောကံဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊
အရိယဖလံ၊ အရိယဖိုလ်ကို၊ အာဟ၊ မိနိဋ္ဌိ၊ ဟိသမ္ဘံ၊ မှန်၏၊ ဇေသသံ၊ တာ
ယ၊ ဇေဟုဆိုအပ်သော၊ တဏှာယစ၊ တဏှာကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်
သိမ်း၊ ပဋိပ္ပဿန္တနတော၊ ငြိမ်းစေတတ်သောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုအရိယဖိုလ်
ကို၊ အနေဇန္တိ၊ အနေဇဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ စ၊ လိုမှတပါး၊ အဝသိဋ္ဌာနံ၊
တဏှာမှကြွင်းကုန်သော၊ သောကနိမိတ္တာနံ၊ မိုးရိပ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်
ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊
ပဋိပ္ပဿန္တနတော၊ ငြိမ်းစေတတ်သောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုအရိယဖိုလ်ကို၊
အသောကန္တိစ၊ အသောကံဟူ၍လည်း၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မဟူ
သည်ကား၊ သဘာဝဓမ္မံ၊ သဘောဖြစ်သောတရားကို၊ ဟိသမ္ဘံ၊ မှန်၏၊ ယဒိ
ဒံယာနိမဂ္ဂဖလနိဗ္ဗာနာနိ၊ အကြင်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်
၏၊ ယေသေသော၊ ဤမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် တရားသည်၊ သဘာဝ သဘာဝတော၊
သဘော၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗာဓမ္မာယုအပ်သော တရားတည်း။
ပရိယတ္တိဓမ္မောပိယ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကိုကဲ့သို့ ပညတ္တိဝသေန၊ ပညတ်၏အစွမ်း

၂

၅-မဟာရသဝဂ်- ၃-ဆတ္တမာဏဝကပိနာနဝတ္ထု၊ ၁၂၁

အာ ဖြင့်၊ ဂဘောတဗ္ဗဓမ္မော၊ ယူအပ်သော တရားသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မဟူသည်ကား၊ ပရမတ္ထဓမ္မံ၊ မပေါက်မပြန်မှန်သော
 တရားကို၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ဣတိအပဏံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ သမဂ္ဂေသမ္ဘုယျ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၍၊ ပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်းတရား
 တို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်တည်း၊ သင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်
 ပြုအပ်သည်၊ သင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုပြင်အပ်သည်၊ န၊
 မဟုတ်၊ ဣတိဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတမည်၏၊ တဒေဝနိဗ္ဗာနံ
 ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုပင်လျှင်ရအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ ဟိန္ဒိ၊ တစုံတခုသော၊ ပဋိကူ
 လံ၊ စ၊ ဘိရုပ်အပ်သောတရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပနိကူလံ
 အပ္ပနိကူလမည် ။ သာနဝေသာယံ၊ ကြားနာသောအခါ၌၎င်း၌၊ ဥပပရိက္ခ
 ယာဝေသာယံ၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်သောအခါ၌၎င်း၊ ပဋိပစ္စနဝေသာယံ၊ ကျင့်
 သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဒါရိ၊ ခင်သိမ်းသောအခါ၌
 လည်း၊ ဣဋ္ဌမေဝ၊ အလိုရှိ အပ်ကောင်းဖြစ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ မရနု၊ မရရမည်၏၊ သဗ္ဗညုဘညာဏသန္နိသယာယ၊ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်တော်သာလျှင်ကောင်းစွာရှိရာရှိသော၊ ပဋိဘာနသမ္ပဒါယ၊ ဒေသ
 နာညာဏ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ပဝတ္ထိတတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ သုပဝတ္ထိဘာဝတော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဂုဏဘာဝတော၊ သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ပဂုဏံ၊ လေ့လာစွာသော၊ ဝိဘဇိတဗ္ဗဿ၊ ဝေတာန်အပ်
 သော၊ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို၊ ခန္ဓာဒီဝသေန၊ ခန္ဓာဝသည်တို့၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုသလာဒီဝသေန၊ ကုသိုလ်စသည်တို့၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓေသာဒီဝသေန၊ ဥဒ္ဓေသစသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိဘဇနတော၊ ဝေတာန်ခြင်းကြောင့်၊
 သုဝိဘတ္တံ၊ ကောင်းစွာဝေတာန်အပ်သော၊ တိဟိဝိပဒေဟိ၊ သုံးခုရှိတို့ဖြင့်
 လည်း၊ ပရိယတ္တိဓမ္မမေဝ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကိုသာလျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿဓမ္မဿ၊ ထိုပရိယတ္တိဓမ္မ၏၊
 အာပါယကာလေဝိယ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၌ကဲ့သို့၊ ဝိမဒ္ဓနကာ
 လေဝိ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ကလေန္တဿဝိယ၊
 လောသောသူကဲ့သို့၊ သုဏန္တဿာဝိ၊ နာသောသူအားလည်း၊ သမ္မုဒိဘာဝ
 တော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံ
 သောအားဖြင့်၊ ပစ္စက္ခတာယ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြုခြင်း

၁၂၂ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

အကျိုးငှါ၊ ဣမန္တိ၊ ဣမံဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ပောတေတိမူအင်္ဂါ၊ ဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မံဟူသည်
 ကား၊ ယထာဝတော၊ မမေါက်မပြန်ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ ပဋိပစ္ဆန္တိ၊
 ကျင့်ကုန်သောသူတို့ကို၊ အပါယဒုက္ခပါတတော၊ အပါယ်ဆင်းရဲကို ကျွန်
 သည်မှ၊ ခေရုဏာဓဋ္ဌန၊ ဆောင်တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ဓမ္မံ ဓမ္မမည်၏၊
 ဣဒံစနံ၊ ဤကားသည်၊ စတုဗ္ဗိဿေဝိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဿ၊ တရား၏၊ သာခေရုဏဝစနံ၊ ဆက်ဆံသောသဒ္ဓါတည်း၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပရိယတ္တိဓမ္မာပိ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မသည်လည်း၊ သရဏေသုစ၊
 သရဏာကို၌ လည်းကောင်း၊ သီလေသုစ၊ သီလတို့၌ လည်းကောင်း၊ ပတိ
 ဋ္ဌာနမတ္တာယပိ၊ တည်ကာမျှ တည်းဖြင့်လည်း၊ ယထာဝ ပဋိပတ္တိယော၊
 မမေါက်မပြန် ဟုတ်မှန်စွာကျင့်သဖြင့်၊ အပါယဒုက္ခပါတတော၊ အပါယ်
 ဆင်းရဲကိုကျန်သည်မှ၊ ခေရုတိ ဝေ၊ ဆောင်တတ်သည်သာလျှင်တည်း၊
 ဣမဿစအတ္ထဿ၊ ဤအနက်၏လည်း၊ ဣဒံမေဝစိမောနံ၊ ဤမိမောနံသည်
 လျှင်၊ သာကေ၊ သက်သေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ သာခေရု
 ဏာဘာဝေန၊ ဆက်ဆံသည်နဲ့အဖြစ်ဖြင့်၊ ယထာဝတ္ထံ၊ အကြင်အကြင် ဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ တဿစ၊ ထိုလူလင်အားလည်း၊
 ပဗ္ဗက္ခံ၊ မျက်မှောက်ယင်ထင် မြင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒဿေန္တော၊ ပြ
 တော်မူလိုသောဘုရားမြတ်သည်၊ ပုန၊ ထတန်း၊ ဣမန္တိ၊ ဣမံဟူ၍၊ အဝဟ၊
 ပောတေတိမူဖြီး ။

ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ အရိယသံဃော၊ အကြင်အရိယာ
 အပေါင်း၌၊ ဗိန္နန္တိ၊ ဗိန္နံဟူသည်ကား၊ ပရိစ္ဆတ္တံ၊ စွန့်လှူအပ်သော၊ အန္ဓာဒိဒေ
 ယျဓမ္မံ၊ ဆွမ်းစသော လှူသွပ်ဝတ္ထုသည်၊ ဗိန္နမဟပဗ္ဗလန္တိ၊ ဗိန္နမဟပဗ္ဗလံ
 ဟူ၍၊ ဂါယာသုခတ္ထံ၊ ဂါယာ၌ ရွတ်လွယ်မိသောငှါ၊ အနုနာသိကလော
 ပေါ၊ နိဂ္ဂဟိတံ၏ကျေခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊ အစူန္တမေဝ၊ စင်
 စစ်သာလျှင်၊ ကိလေသာသုစိတော၊ မစင်ကြယ်သောကိလေသာမှ၊ ဝိသုဇ္ဈ
 နေန၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသဖြင့်၊ သုစိသု၊ စင်ကြယ်ကုန်သော၊ သောတာပန္နော
 သောတာပတ္တိဖလသန္တိ၊ ကိရိယာယပဋိပန္နောတိအာဒိနာ၊ သောတာပန္နော
 သောတာပတ္တိဖလ သန္တိကိရိယာယ ပဋိပန္နော ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
 ဝိပဗ္ဗတ္တသု၊ ပောအပ်ကုန်သော၊ စတုသုလေးယောက်ကုန်သော၊ ပရိသ
 ယဂေသု၊ ယောက်ျားမြတ်အစုံတို့၌၊ အဋ္ဌာတိ၊ အဋ္ဌဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဋ္ဌ
 ဖလဓဋ္ဌသု၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ် ဖလဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ယဂဓမ္မ အစုံအစုံတို့ကို၊
 အာကတ္တော၊ မပြုမူ၍၊ ဝိသုဝိသု၊ အသီးအသီး၊ ဂဟဏေန၊ ယူသဖြင့်၊ အဋ္ဌံ၊

၅-မဟာရထဝဂ်-၃-သတ္တမာဏာသကဏိမာနဝတ္ထု။ ၀၂၇

ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဂုဏ္ဏသော၊ ဂုဏ္ဏိလ်ဘိသည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စ၊
ဆက်၍ပြဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဂါထာသုခတ္ထမေ၊ ဂါထာ၌ရှုတ်လွယ်စေ
ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်။ ဂုဏ္ဏသမ္ပဒသဘင်္ဂ၊ ဂုဏ္ဏသမ္ပဒသာဟူ၍၊ ရသသံ၊
ရသယာကိုကတွာပြု၍၊ နိဒ္ဒသော ညွှန်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊
ဓမ္မဿဘိ၊ ဓမ္မဒဿဟူသည့်ကား၊ စတုသစ္စဓမ္မဿ၊ သစ္စာ လေးပါး
တရားကို၊ စ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မဿ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ပစ္စက္ခတော၊
မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဒဿနကား၊ မြင်ဟတ်ကုန်သည်၊ ဒိဋ္ဌိသီလသာမညော
န အယူသီလအားဖြင့် တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သံဃာတတောဝေန၊ ပေါင်း
အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ဘုံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိ၊ ဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ သရဏာ ဂုဏ္ဏ
သန္ဓဿနေန၊ သရဏာဂုံသုံးပါးနှင့်ဂုဏ်တော်ကို ကောင်းစွာပြုတော်မူခြင်း
၌၊ သန္တိ၊ တကွ သရဏာဂမနိမိတ္တိ၊ သရဏာဂုံဆောက်တည်ရာသော အစီ
အရင်ကို၊ ဝုတ္တု၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ မာဏာဝေါ၊ ဆတ္တလုလင်
သည်း၊ တံတံသရဏာဂုဏန္တုသရဏမုနေန၊ ထိုထိုသရဏာဂုံ သုံးပါးတို့၏
ဂုဏ်ကိုအောက်မေ့ခြင်းကိုအရင်းမူသဖြင့်၊ သရဏာဂမနိမိနော၊ သရဏာ
ဂုံဆောက်တည်သော အစီအရင်၏၊ အတ္တနော၊ ခိုမိ၏၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊
ဌမိတ၊ ဟာဝံ၊ လားအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝေ၊ နွားထင်စွာပြုလျက်၊
တဿာတ ယာဂါထာယ၊ ထိုထိုဂါထာ၌၊ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌၊ ယောဝ
ဒဘံ၊ ဘရာဟိအာဒိနာ၊ ယောဝဒဘံပဝရောဤသို့အစသည်ဖြင့်၊ တံတံ
ဂါထံ၊ ထိုထိုဂါထာကို ပစ္စနုဘာသိ၊ ဘဖနိထပ်၍ရှုတ်ဆို၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စနု
ဘာသိတွာ၊ တဘနိထပ်၍ရှုတ်ဆို၍၊ ဌမိတဿ၊ တည်သော၊ ဆတ္တလုလင်အား
ပစ္ဆယိ၊ ကွာပဒါနိ၊ ငါးပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ သရူပတောဝေ၊ သရုပ်
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဿာနိသံသဟောဝေ၊ အကျိုးအာနိသင်အားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝေတွာ၊ ထင်စွာပြုတော်မူ၍၊ တေသံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်
တို့ကို၊ သမာဓာနိမိ၊ ဆောက်တည်ရာသောအစီအရင်ကို၊ ကသေသိ၊
ကောတော်မူပေ၏၊ သော၊ ထိုဆတ္တလုလင်သည်၊ တမ္ပိ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့ကို
လည်း၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပခာရေတွာ၊ မှတ်သား၍၊ ပဿန္တမာနသော၊
ကြည်ညိုစွာသော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝန္တံ၊ လေးစား
အတံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝဗ္ဗဿာမိ၊ သွားပါတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝလ္လော၊
လျှောက်ထား၍၊ ရတနတ္ထယဂုဏံ၊ ယေဝ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်တော်ကို
သာလျှင်၊ အနုဿရန္တော၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့လျှော်၊ တံယောဝ

၀၂၇

၆၂၄

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

မဂ္ဂံ၊ ထိုသွားရာသောခရီးကိုပင်လျှင်၊ ပဋိပစ္ဆိ၊ သွားလေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်း၊ ဣမဿ၊ ဤလူလင်အား၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
ရှိသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ ဒေဝလောကူပ ပတ္တိယာ၊ နတ်ပြည်၌
ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အလံ၊ သင့်လျော်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးထားတော်မူ၍၊ ဧတ
ဝနမေဝ၊ ဧတဝနံကျောင်းတော်သို့သာလျှင်၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူခဲ့၏။

ပဿန္တိတ္ထဿ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော၊ ရတနတ္ထယဂုဏံ၊ ရတနာ
သုံးပါးတို့၏ဂုဏ်ကို၊ သလ္လက္ခဏာ ဝသေန၊ ကောင်းစွာ ဖွတ်ယူသည်၏
အတွင်းအားဖြင့်၊ သရဏံ၊ အပယ်ဆင်းရဲကို ဖျောက်ပေတံတံ၏ ဟူ၍၊
ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တ ဝိတ္တု၊ ပြုဒတာယ၊ ဖြစ်သော
ဝိတ္တုပြုဒ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သရဏေသုစ၊ သရဏဂုံတို့၌လည်းကောင်း၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဟောတော် မူအပ်သော
နည်းဖြင့်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သီလဝနံ၊ သီလတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာနေန၊ ဆင်
တည်သဖြင့်၊ သီလေသုစ၊ သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိ၊ မြို့တဿ၊ တည်
ပြီးထသော၊ မာဏဝဿပန၊ လူလင်၏ကား၊ တေနေဝ သမယေန၊ ထို
ဟောတော်မူတိုင်းသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ရတနတ္ထယဂုဏံ၊ ရတနာသုံး
ပါးတို့၏ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရဇ္ဈာယေဝ၊ အောက်မေ့သည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊
ဂစ္ဆန္တိဿ၊ သွားစဉ်၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ ပရိယုဋ္ဌိံသု၊
လုယူကုန်၏၊ သော၊ ထိုဆတ္တလူလင်သည်၊ တေစောရေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို၊
အဂဏေတွာ၊ မရေတွက်မူ၍၊ ရတနတ္ထယဂုဏေ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်
ကျေးဇူးတို့ကို၊ အနုဿရဇ္ဈာယေဝ၊ အကုန်အစုံအောက်မေ့၍သာလျှင်၊
ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တဉ္စ၊ ထိုလူလင်ကိုလည်း၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊
စောရာ၊ ခိုးသူသည်၊ ဂမ္ဘန္တရံ၊ ချုံတွင်းကို၊ အပဿာယ၊ အမြဲပြု၍၊ ဌိတော၊
တည်လျက် ဝိသင်္ဃိတေန၊ အဆိပ်လူးသော၊ သရေန၊ ဖျားဖြင့်၊ သဟဿာဝ၊
အဆာတလျှင်သာလျှင်၊ ဝိန္တိတွာ၊ ပစ်၍၊ ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်း
သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ကဟာပနဘဏ္ဍိကံ၊ အသပြာတထောင်ထုပ်
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဟာယေဟိ၊ အဆွခင်ပွန်းတို့
နှင့်၊ သဋ္ဌိံ၊ တက္က၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲလေ၏၊ မာဏဝေါပန၊ ဆတ္တလူလင်သည်ကား၊
ကာလံကတွာ၊ ရတေ၍၊ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊
တိံသယောဇနိကော၊ ယူဇနံ သုံးဆယ်ရှိသော၊ ဝိမာနေ၊ ဝိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်လေ၏၊ တဿဝိမာနဿ၊ ထိုဝိမာန်၏၊ အဘာ၊ အရောင်သည်၊ သာတိ
ရေကာနိ၊ အလွန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသတိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာ

၅-မဟာရထဝဂ်-၃-ဆတ္တမာဏဝကဝိမာနဝတ္ထု။ ၁၂၅

နှစ်သက် အရပ်တို့သို့၊ ဖရိက္ခာ၊ နှိုး၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 မာဏဝဿ၊ ဆတ္တလုလင်၏။ ကာလကံတံ၊ သေသော အကောင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်ကြကုန်၍၊ သေတဗျဝါ၊ မဝါသိနော၊ သေတဗျမြို့၌နေကုန်သော၊ မနုဿာ
 လူတို့သည်။ သေတဗျ၊ သေတဗျမြို့သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေ၍။ တဿ၊ ထို
 ဆတ္တလုလင်၏။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့အား၊ ကထေသုံ၊ ပြောကြား
 ကုန်၏၊ ဥက္ကဋ္ဌဝါ၊ မဝါသိနောစ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌ နေကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊
 ဥက္ကဋ္ဌံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေ၍။ ပေါက္ခရဿတိဿ၊ ပေါက္ခရဿာ
 ကံအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဂုဏ္ဏားအား၊ ကထေသုံ၊ ပြောကြားကုန်
 ၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ မာတာ ပိတရောစ၊
 အမိအဘတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥဘိမိတ္တာစ၊ အဆွေအမျိုးအဆွေ
 ခင်ပွန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပေါက္ခရဿတိ၊ ပေါက္ခရဿာတိအမည်
 ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏောစ၊ ဂုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ သပရိဝါ၊ အခြံအရံ
 နှင့်တကွသော၊ အဿုမုခါ၊ မျက်ရည်ဖြင့်ပြည့်သောမျက်နှာရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ နောဓမာနာ၊ ဝိသုတ္တံ၊ ကုန်လျက်၊ တံပဇေသံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ အာဂမီ
 သု၊ လာကြကုန်၏။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ သေတဗျဝါသိနော
 စ၊ သေတဗျမြို့၌နေကုန်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥက္ကဋ္ဌဝါသိနော
 စ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌ နေကုန်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဣစ္ဆာနံလဝါသိ
 နောစ၊ ဣစ္ဆာနံလမြို့၌နေကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္နိပတိံ
 သု၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်၏။ မဟာဿမာဂမော၊ များစွာသောလူတို့
 ၏အစည်းအဝေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မာဏဝဿ၊
 ဆတ္တလုလင်၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ မဂ္ဂဿ၊ ခရီး၏။
 အဝိဒ္ဓု၊ အနီး၌၊ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ သဇ္ဇန္တာ၊ စီရင်ကုန်လျက်၊ သရိရ
 ကိစ္စံ၊ အကောင်ကိုဖုတ်ကြည်း၊ သဗြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကာဝု၊ ပြုခြင်းငှါ၊
 အာရဟိံသု၊ အားထုတ်ကုန်၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ ယေ၊ ငါတုရားသည်၊
 ငတေ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဆတ္တမာဏဝေါ၊ ဆတ္တလုလင်သည်၊ မံ၊ ငါ
 တုရားကို၊ ဝဋ္ဋတုံ၊ ရှိခိုးအံ့သောငှါ။ အာဂမိဿတိ၊ လာရောက်လတ္တံ့၊ အာ
 ဂတဉ္စ၊ လာရောက်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုဆတ္တလုလင်ကို၊ ကတ
 ကမ္ပံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကံကို၊ ကထာပေဇ္ဇော၊ ယျောက် ကြားစေလျက်
 ကပ္ပမလံ၊ ကံ၏ အကျိုးကို၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်လင်ထင်၊ ကာရေတွာ၊ ပြု
 စေ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့

၁၂၆ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၁၂၆

ဟောသည့်ရှိသော်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများ အပေါင်းအား၊ မွှာတ်သမ
ယော၊သစ္စာလေးပါး တရားကို ထိုးထွင်း၍ သိမြင်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနန္ဒသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ဝိနန္ဒတွာ၊ ကြံတော်မူပြီး
၍၊ မဟာတာမဟန္တေန၊ များစွာသော၊ တိက္ခသံစောန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်၊
သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပဂတိာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ အည
တရေသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ကမ္မဏ္ဍာ၊ ခြောက်ပါး
သောအဆင်း၊ ရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓရေသ္မိယော၊ ဘုရား၏ ရောင်ခြည်တို့ကို၊
ဝိဿန္တန္တော၊ လွှတ်တော်မူလျက်၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ အေ၊ ထို
အခါ၌၊ ဆတ္တမာဏဝေါဝိ၊ ဆတ္တလုလင်သည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
သမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပဗ္ဗေဝက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊
တဿ၊ ထိုစည်းစိမ်ချမ်းသာ၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်
ကံကို၊ ဥပဓာနန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သည်ရှိသော်၊ သရဏဂမနန္တ၊ သရ
ဏဂုံဆောက်တည်သော ကံကိုလည်းကောင်း၊ သီလသမဒါနန္တ၊ ငါးပါး
သီလကို ဆောက်တည်သောကံကို လည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိမ္ဗယ
ဇာတော၊ ဖြစ်သော အံ့သွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊
သဇ္ဇာတပဿာဒဗဟုမာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်း များစွာ
မြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌ပင်၍၊ အဟံ ငါသည်၊
ဂတိာ၊ သွား၍၊ ဘဂဝန္တန္တ၊ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ တိက္ခသံ
ဓာန္တ၊ ရဟန်း အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိဿာမိ၊ ရှိခိုးအံ့၊ ရတနတ္ထယ
ဂုဏေစ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်တော်တို့ကိုလည်း၊ မဟာဇနဿ၊ လူများ
အပေါင်းအား၊ ပါကဇေ၊ ထင်ရှားသည်တို့ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ကတညတံ၊ သူတပါးတို့၏ ကျေးဇူးကိုသိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဿ
ယ၊ မှီ၍၊ သကလံ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသုအလုံးစုံသော၊ တံအရညပဒေသံ၊ ထိုတော
အရပ်ကို၊ ဇကာလောကံ၊ တစ်နက်သောအလင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊
ဝိမာနေန၊ ဝိမာန်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အာဂတိာ၊ လာလတ်၍၊ ဝိမာနတော၊
ဝိမာန်မှ၊ ဩရဗ္ဗ၊ ဆင်းသက်၍၊ မဟာပရိဝါရေန၊ များစွာသောအခြံအရံ
နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဒိဿမာနဉ္စပေါ၊ ထင်မြင်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေသု၊ ခြေ
တော်တို့၌၊ သိရဿ၊ ဦးဖြင့်၊ နိပတန္တော၊ ဝပ်တွားလျက်၊ အတိဝါဒတွာ၊
ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍၊ ဇောမန္တံ၊ တင့်အပ်
လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဉ္ဇာယိ၊ ချပ်၏၊ တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ ဒိသ္မာ၊

၅-မဟာရထဝဂ်-၃ ဆတ္တမာဏဝကဗိမာနဝတ္ထု၊ ၁၂၂

မြင်၍၊ မဟာဇနာ၊ လူများအပေါင်းသည်၊ အပံ၊ ဤသူကား၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်ဖြစ်လေသလော၊ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာဖြစ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တရိယန္တုတ ဇာတော၊ မဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်သောအံ့တွယ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ ဥပသင်္ကမိတွေးချဉ်းကင်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ပရိဝါရေသိ၊ ငြိရံ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေန၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ကတပုညကမ္ဘံ၊ ပြုအပ်သောကောင် မှုကံကို၎င်း၊ ဝိပါကံ၊ ကံ၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်ရှားသည်ကိုးကားကုန်၊ ပြုအံ့သောဌ၊ နတထာ(လ)ဣဗ်ပုဋ္ဌေတိ၊ နတထာ(လ)ဣဗ်ပုဋ္ဌေဟူ၍၊ တံဒေဝပုတ္တံ၊ ထိုနတ်သားကိုးပဋိပုတ္တံ၊ မေးတော်မူ၏။

ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သား၊ အတုလံ၊ အတုမရှိသော၊ မဟပ္ပတာသံ၊ များသောအရောင်ရှိသော၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ နဘော၊ ကောင်းကင်၌၊ တပတိယထာ၊ သွန်းတောက်ပသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗုဿာ၊ ဗုဿ၊ ရာသည်၊ နတပတိ၊ မထွန်းပ၊ ဝဇ္ဇော၊ လသည်၊ နဘာသာ၊ မထွန်းပ၊ သူရိဟော၊ နေသည်၊ နတပတိ၊ မထွန်းပ၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ကော၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒိဝါ၊ နတ်ပြည်မှ၊ မဟိ၊ ဣဒံဘူတံ၊ ဒေဝံ၊ ဤငါတို့ရဝေးရာအရပ်သို့၊ ဥပါဂါနု၊ ကပ်ရောက်လါသနည်း။ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သား၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော၊ ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေးမရှိသော၊ သုဘံ၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သော၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ပဘင်္ဂေသာ၊ နေဗိမာန်၏၊ ရံသိ၊ အရောင်ကို၊ ခပ်နွှတ်၊ ဖြတ်၏၊ သာမိကံသာမိကာနိ၊ ယူဇနာအလွန်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသတိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာနှစ်ဆယ်သောအရပ်တို့ကိုးအဘော၊ အလွန်အကဲသွန်းတောက်ပ၏၊ ဧတ္ထိံ၊ အဝိစ၊ ညဉ့်အတို့ကိုပင်သော်လည်း၊ ဒိဝံယထာ၊ နေအတို့ကဲ့သို့၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သား၊ ဗဟုပဒုမံ၊ များသောကြာနိမျိုးရှိသော၊ ဝိစိတြပုဏ္ဏရိကံ၊ ဆန်းကြယ်သောကြာဖြူမျိုးလည်းရှိသော၊ ကုသုမေဟိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှတစ်ပါး အထူးတူးအပြားပြားသောပန်းတို့ဖြင့်၊ ဝေါင်ဏ္ဏံ၊ ပြွန်းသော၊ အနုကမိတ္တံ၊ တပါးမကများစွာကုန်သော တန်ဆာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော၊ အရုဇံ၊ ကင်းသောအညစ်အကြေးရှိသော၊ ဝိရေဟောမဇာလန္တန္တံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသောရွှေတွန်ယက်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ အကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ သူရိယောယထာဝိ၊ နေဗိမာန်ကဲ့သို့လည်း၊ တပတိ၊ ထွန်းပ၏။ ဝဂနံ၊ ကောင်း

၁၂၀ ဗိမာန်ဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကင်သည်၊ တာရုကာဟိ၊ ကြယ်တို့ဖြင့်၊ ပရိပူရိဇ္ဈာ၊ ပြည့်သကဲ့သို့၊ တယော၊
 ထိုအထူး၊ ရုက္ခမ္ပရုတဝါသသာဟိ၊ နိသောအရံရွှေသာအဝတ်ရှိကုန်
 သော၊ အဂ္ဂလုပိယဂုံစန္ဒနုဿဒါဟိ၊ အကျော်ဥပသကာစန္ဒကူးနံသာတို့ဖြင့်
 များမြတ်သောအနံရှိကုန်သော၊ ကဗ္ဗနတနုသန္နိတတ္ထစာဟိ၊ ရွှေ၏အဆင်း
 နှင့်တူသောသိမ်မွေ့သောအရေရှိကုန်သော၊ နာရိဟိ၊ နတ်သမီးတို့ဖြင့်၊ ပရိ
 ပူရိ၊ ပြည့်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၁၂၀ ပုတ္တ၊ နတ်သား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသင်၏
 ဗိမာန်၌၊ အနေကဝဏ္ဏံ၊ အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန်သောပန်းတို့ဖြင့်၊ ခင်
 ပြင်အပ်သောကန်ဆာရှိကုန်သော၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိကုန်
 သော၊ တပနိယဝိတတာ၊ ဆံတုံးစသည်တို့၌ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊
 သုဝဏ္ဏသန္ဓာ၊ ရွှေဖြင့်ဖုံးအပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နရနာရိယော၊ နတ်
 သမီးတို့သည်၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသင်၏ဗိမာန်၌၊ အနိလပရေဗ္ဗိ
 တာ၊ လေသည်ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သော၊ သုရဘိ၊ ကောင်းမြတ်သော
 အနံတို့သည်၊ ပဝါယန္တိ၊ ပြန်လှိုင်းကုန်၏။ ၁၂၁ ပုတ္တ၊ နတ်သား၊ အယံ
 ဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿသံယမဿ၊ အဘယ်သို့သောစောင့်
 စည်းခြင်း၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ ဝိပတ္တိတုံ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
 အာရဇ္ဈေန၊ ပြီးစေအပ်သော၊ ကေနကမ္မဗလေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏အ
 စွမ်းဖြင့်၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဣမံ၊ ဤနတ်ပြည်အရပ်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်လာသည်၊
 အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယထာစ၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းဖြင့်လျှင်၊ တဝ၊
 သင်နတ်သားသည်၊ ဣမံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်ကို၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်၏၊ ဧဝပုတ္တ၊
 နတ်သား၊ ဣဗံ၊ တိုက်တွန်း၏၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးတော်မူအပ်သော၊ တုံ၊ သင်နတ်
 သားသည်၊ တဒနု၊ ထိုအကြောင်းအားလျော်စွာ၊ မေဝါတုရားအာ၊ အဝ
 စသိ၊ ဖြစ်သော။ ၁၂၂

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တပတိတိ၊ တပတိဟူသည်ကား၊ ဗိဗ္ဗတိ၊ ထွန်းပန်း၊
 နတေတိ၊ နတေဟူသည်ကား၊ အာကာလေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဖုဿာတိ၊
 ဖုဿဟူသည်ကား၊ ဖုဿတာရကာ၊ ဖုဿနက္ခတ်တာရာသည်၊ အထု
 လန္တိ၊ အထုလံဟူသည်ကား၊ အနုပမံ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာမရှိသော၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊
 ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊
 သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ အနုပမံ နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာ
 မရှိသည်၊ ပတာယရာဘာဝေန၊ ပြုံးပြုံးပြက်တောက်ပသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသည်၊ တတောဝေ၊ ထိုအတိုင်းအရှည်မရှိ

၅-မာသာရထဝဂ်- ၃-ဆတ္တမာဏဝကဝိဇာနဝတ္ထု။ ၁၂၉

သောကြောင့်သာသျှင်၊ မဟဗ္ဗဘာဝံ၊ များစွာသောတောက်ပခြင်းရှိသည်။
 ဟုကွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာကာသ၊ ကောင်းကင်၌ ဗိဗ္ဗတိယထားတော ခပ်သကဲ့
 သို့၊ တထား၊ ထိုအတူ၊ တာရုဏရူပါနိ၊ နက္ခတ်တာရာကြယ်တကာအပေါင်း
 တို့သည်၊ နဗိဗ္ဗန္တိ၊ မတောက်ပကုန်၊ စန္ဒော၊ လမီးမာန်သည်၊ နဘာသတိဗိဗ္ဗ
 တိ၊ မထွန်းလင်းမတောက်ပ၊ သူရိယော၊ နေမီးမာန်သည်၊ နာဗိဗ္ဗတိ၊ မထွန်း
 လင်းမတောက်ပ၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ကော၊ အဘယ်အမည်ရှိ
 သော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ၊ ဣဝံဘူမိပဒေသံ၊
 ဤငါ့ဘုံသည်၊ ဝေးရာမြေအရပ်သို့၊ ဥပဝတော၊ ကပ်ရောက်လာသနည်း၊
 တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပါကဇ္ဇံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဣမံသမာဓာနဿ၊ ဤလူမျှ၊ အပေါင်းအား၊ ကထေဟိ၊ ပြောဆိုသိလော၊
 ဣတိအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဧဘာသိ၊ ဖြစ်၏။ ခေတ္တတိတိ၊ ခေတ္တတိဟူသည်ကား၊ ဝိခေတ္တတိ၊ ဖြတ်၏၊
 ဝုတ္တိတံ၊ အရောင်အလင်းကိုဖြစ်စဉ်သောဌ၊ အဇ္ဈန္တော၊ အခွင့်ပမေးမှု
 ၍ ပဋိဟနတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော အနက်
 တည်း၊ ရံ၊ သိတိ၊ ရံ၊ သိဟူသည်ကား၊ ရသ္မိယော၊ ရောင်ခြည်တို့သည်၊ ပဘာကံ
 ရာသာသိ၊ ပဘာကံ၊ ရသေဟူသည်ကား၊ သူရိယဿ၊ နေမီးမာန်၏၊ စ၊ ဆက်
 ပြီး၏၊ ကာသာဝိဇာနဿ၊ ထိုမီးမာန်၏၊ ပဘာ၊ အရောင်သည်၊ သမန္တတော၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပဉ္စဝိသကိယောဇနာနိ၊ နှစ်ဆွဲငါးယူဇနာတိုင်တိုင်သော
 အရပ်တို့ကို၊ ပရိတွာ၊ နှို၍၊ တိဗ္ဗတိ၊ တည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သာမိကံ
 ဝိသတိယောဇနာနိအဘာသိ၊ သာမိကံဝိသတိယောဇနာနိအဘာဟူ၍၊
 အာဟ၊ မိန့်ပြီး၊ ရတ္တိမပိစယထာဒိဝံကရောတိတိ၊ ရတ္တိမပိစယထာဒိဝံက
 ရောတိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ အန္ဓကရံ၊
 အချက်ငွေောင်ကို၊ ဝိမန္တံ၊ ပယ်ဖျောက်ချက်၊ ရတ္တိဘာဂမ္ဘိညဉ္ဇအတို့ကို
 ပင်သော်လည်း၊ ဒိဝသဘာဝံဝိယ၊ နေအတို့ကိုကဲ့သို့၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပရိ
 သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အန္တောစေဝ၊ အတွင်း၌လည်းကောင်း၊
 ဗဟိစ၊ အပ၌လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓဘာယ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းချပ်သိမ်း၊ လောဘာဝေန၊ အ
 ညစ်အကြေ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေးမှကင်းစင်
 သော၊ သုန္ဓရတာယ၊ ကောင်းမြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုတံ၊ တင့်
 တယ်လျောက်ပတ်သော၊ ဗဟုပဒမ ဝိဂိတြုပုဏ္ဏရိကန္တိ၊ ဗဟုပဒမ
 ဝိဂိတြုပုဏ္ဏရိကံ ဟူသည်ကား၊ ဗဟုပဒရတ္တကမလဇ္ဇေဝ၊ များသောအ

၁၃၀ ပိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

၂

ပြားရှိသောကြာနိဿယလည်းကောင်း၊ ဝိစိတ္တဝတ္ထုသေတကမလေဉ္စ၊ ဆန်း
 ကြယ်သောအဆင်းရှိသော ကြာမြူသည့်လည်းကောင်း၊ သေတကမလံ၊
 ပြူသောအဆင်းရှိသောကြာသည်၊ ငရဲမံ၊ ပရမမည်၏၊ ရတ္တကမလံ နိသော
 အဆင်းရှိသောကြာသည်။ ဂုဏ္ဏရိကံ၊ ဂုဏ္ဏရိကမည်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
 လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝေါကိဏ္ဏိကုသုဓပေါတိ၊ ဝေါကိဏ္ဏိကုသုဓပေါ
 ဟူသည်ကား၊ အညည်း၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ နာန၊ ဝိစေတိ၊
 အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ဂုဏ္ဏဟိစ၊ ပန်းမျိုးတို့ဖြင့်လည်း၊ သမော
 ကိဏ္ဏိ၊ ပြင်းထင်သော၊ အနေကမိတ္တန္တိ၊ အနေကမိတ္တဟူသည်ကား၊ မာလာ
 ကမ္မလတာကမ္မာဒိနာနာ၊ ပိစေရိတ္တံ၊ ချူးပန်း၊ ချူးနွယ်အစရှိသော အထူး
 ထူးအပြားပြားကုန်သောသန်သောတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်ထင်သော၊ အရေစိရေ
 ဟောမဇာလဆန္တန္တိ၊ အရေစိရေဟောမဇာသဆန္တဟူသည်ကား၊ သယံ၊ မိမိ
 သည်၊ အပဂတာရဇံ၊ ကင်းသောမြို့အညစ်အကြေးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရေဇန၊
 ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော၊ နိဒ္ဒေါသေန၊ အပြစ်ဒေါသမရှိသော၊
 ကဉ္စနုဇာလေန၊ ရွှေကွန်ယက်ဖြင့်၊ ဆာဒိတံ၊ ဖိုလွှမ်းအပ်၏၊ ရတ္တမ္ပရပီတ
 ဝါသသာဟိတံ၊ ရတ္တမ္ပရပီတဝါသသာဟိ ဟူသည်ကား၊ ရတ္တဝတ္ထာဟိ
 စေဝ နိမြန်းသောအဝတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပီတဝတ္ထာဟိစ၊ ရွှေသော
 အဝတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကော၊ တယောက်သောနတ်
 သမီးသည်၊ ရတ္တံ၊ နိမြန်းသော၊ ဒိဗ္ဗဝတ္ထံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအဝတ်ကို၊ နိဝါ
 သေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ပီတံ၊ ရွှေသော၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ ဥတ္တရိယံ၊ အပေါ်ရုံကို၊
 ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အပရာ၊ တပါ၊ သောနတ်သမီးတို့သည်၊ ပီတံ၊ ရွှေသော၊
 ဒိဗ္ဗဝတ္ထံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအဝတ်ကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ရတ္တံ၊ နိမြန်း
 သော၊ ဒိဗ္ဗဝတ္ထံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအဝတ်ကို၊ ဥတ္တရိယံ၊ အပေါ်ရုံကို၊ ကရော
 တိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ရတ္တမ္ပရပီတဝါသသာဟိ
 တံ၊ ရတ္တမ္ပရပီတဝါသသာဟိဟူ၍၊ ဂုဏ္ဏံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ အဂ္ဂရုပိယဂုံစန္ဒနုဿ
 ဒေါဟိတံ၊ အဂ္ဂရုပိယဂုံစန္ဒနုဿဒေါဟိဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂရုဂန္ဓနု၊ အကျော်
 နံ့သာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိယဂုံ၊ ဆာလာဟိစ၊ ရှစ်ရှားပန်းတို့ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ စန္ဒနဂန္ဓဟိစ၊ စန္ဒကူးနံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဿဒေါဟိ၊
 များပြတ်သောအနံ့ရှိကုန်သော၊ ဥဿန္တိဗ္ဗာဂရုဂန္ဓာဒိဟိ၊ များသောနတ်
 ၌ဖြစ်သောအကျော်ပန်းတို့၏အနံ့ရှိကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကဉ္စနုဇာနုသန္ဓိဘတ္တစာဟိတိ၊ ကဉ္စနုဇာနုသန္ဓိ
 ဘတ္တစာဟိဟူသည်ကား၊ ကနုကသဒိသသုရမစ္ဆဝိတိ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူ

၅-မဟာရထဝဂ်-၃-ဆတ္တမာဏဝဂ်ဗိမာနဝတ္ထု။ ၁၃၁

သေးနွဲ့ညွှံးသာအရေရှိကုန်သော၊ ပရိပူရန္တိ၊ ပရိပူရံဟူသည်ကား၊ တဟံ
တဟံ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဝိစရန္တိဟိ၊ ထည့်ပတ်သွားလာကုန်သော၊ သံဂိတိ
ပသုဘာဟိစ၊ သိချင်အရာ လိမ္မာကုန်သော နတ်သမီးတို့သည်လည်း၊
ပရိပူရန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဗဟုကေတ္တာတိ၊
ဗဟုကေတ္တ ဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤမိမိနှင့်၊ ဗဟုကား၊ များကုန်သော၊
အနုကဝတ္ထာတိ၊ အနုကဝတ္ထာ ဟူသည်ကား၊ နာနာဂ္ဂပါ၊ အထူးထူး
သောအစားရှိကုန်သော၊ ကုသုမဝိဘူသိဘာ ဘရဏာတိ၊ ကုသုမဝိဘူသိ
တာဘရဏာ ဟူသည် ကား၊ ဝိသေသလော၊ အထူးအားဖြင့်၊ သုမုသိတိ
ယနတ္ထံ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို ပြန့်လျှင်စေခြင်းငှါ၊ ဗိဗ္ဗကုသုမေဟိ၊ နတ်၌
ဖြစ်သောပန်းတို့နှင့်၊ အလင်္ကာတ ဗိဗ္ဗာဘရဏ၊ တန်ဆာ ဆင်အပ်သော
နတ်၌ဖြစ်သောတန်ဆာရှိကုန်သော၊ ဧတ္ထတိ၊ ဧတ္ထဟူသည်ကား၊ ဧတသ္မိ
ဝိမာနံ၊ ထိုသို့မိမိနှင့်၊ သုမနသတိ၊ သုမနာဟူသည်ကား၊ သုန္ဓုမေ၊ ကောင်း
သော စိတ်နှလုံးရှိကုန်သော၊ ပမုဒိဟမိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိကုန်
သော၊ အနိလပမုတ္တိတာ ပဝါယန္တိ၊ သုရတိန္တိ၊ အနိလပမုတ္တိတာပဝါယန္တိ
သုရတိဟူသည်ကား၊ အနိလေနးလေဖြင့်၊ ပမုတ္တိတဂန္ဓာနံ၊ အပွင့်မှထွက်
သောအနံ့ရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖနံ၊ ပန်းတို့၏၊ ဝါယုနာ၊ လေဖြင့်၊ ဝိမုတ္တပတ္တပုဉ္ဇ
ဂန္ဓတာယစ၊ လွတ်သောပွင့်ချပ် အထွဋ်အထုံအဖူးမှ ထွက်သောအနံ့ရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝိကသိတ တာယစ၊ ကားကား
စွင့်စွင့်ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သုဂန္ဓံ၊
ကောင်းသောအနံ့ကို၊ ပဝါယန္တိ၊ ပြန့်လျှင်စေကုန်၏၊ အနိလပမုဝိတသတိ
ဝိ၊ အနိလပမုဝိဘာဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ ဝါတေနးလေသည်၊ မနွဲ့
ညှင်းညှင်းသာသားအာရုပ္ပမာနာ၊ ဘိုက်အပ်ကုန်သော၊ ဘောမယပုပ္ဖ၊
ရွှေဖြင့်ပြီးသောပန်းတို့သည်၊ ဣတိအပဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်၊ ကနကမိရကာဒိဟိစ၊ အစွဲအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဝေဏိအာ
ဒိယ၊ ဆံထုံးအစရှိသည်တို့၌ ဩထတတာယ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ တပနိယဝိတာဘာ၊ ရွှေရဲ့စသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊
ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ကဉ္စနာဘရဏာတိ၊ ရွှေတန်ဆာတို့ဖြင့်၊
အဝတ္ထာဒိတ သရိ၊ တာယ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုပတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ သုဝဏ္ဏ ဆန္ဒာ၊ ရွှေတန်ဆာတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊
နရနာရိယောတိ၊ နရနာရိယော ဟူသည်ကား၊ ဧဝပုတ္တစ၊ နတ် သားတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝဂိတရောစ၊ နတ်သမီးတို့သည် လည်းကောင်း၊

၁၃၂ မိမိနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဧတ္တတဝ မိမိနော၊ ဤသင်၏မိမိနော၊ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ ဤသို့၊ သာ အနက်ကို၊ ဒေသသတိ၊ ပြု၏။
 ဣဗ္ဗာတိဒေသသဒ္ဓေါ၊ ဣဗ္ဗဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ စောဒနဧတ္တ၊ တိုက်
 တွန်းခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ပုဋ္ဌောတိ၊ ပုဋ္ဌောဟူသည်
 ကား။ ပုတ္တိတော၊ မေးအပ်သော။ ဟံ သင်သည်။ ဣမာ၊ မဟာ ဇနသ၊
 ဤလူများအပေါင်းအား၊ ကမ္မဗလပစ္စက္ခဘာဝါယ၊ ကံ၏အကျိုးမျှော်ရှောက်
 ထင်ထင်ဖြစ်ခြင်း၌၊ အဝစာသိ၊ ဖြေဆို လျှောက်ထားလော၊ ဣတိ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဒေဝ
 ပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာတို့
 ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမပ္ပထေ၊ ဤခရီးလမ်းမ၌၊ သယံ၊ မိမိအလိုလို
 သာလျှင်၊ ဥပဂတေန၊ သွားသော၊ မာဏဝေန၊ ဆတ္တအမည်ရှိသောလူလင်
 နှင်း၊ သေမစ္စသမာဂတိံ၊ အညီအညွတ်ပေါင်းဆုံမိ၍၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တံ၊ ထိုဆတ္တ အမည်ရှိသောလူလင်ကို၊ အနုကမ္မမာနော၊ အစဉ်
 သနားတော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုသာသိ၊ ဆုံးမတော်မူပေ၏၊ ဘန္တေ
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဆတ္တော၊ ဆတ္တအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်၊
 ရတနဝရဿ၊ ရတနာမြတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊
 တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ကရိဿာမိတိစ၊ လိုက်နာ၍ကျင့်ပါအံ့
 ဟူ၍လည်း၊ ဗြဟ္မက္ခယေသိ၊ ဆိုပြီး၊ ပဝရံ၊ မြတ်တော် မူလသော၊ ဇိနံ၊
 ငါးမာန်အောင်မြင်ဘုရားရှင်ကို၊ သရဏံ သရဏံ ဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊
 ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဓမ္မဉ္စာပိ၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ သရဏံ သရဏံ
 ဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ
 လျှင်၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်း၊ သရဏံ သရဏံ ဣတိ၊ ကိုး
 ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ နောတိ၊ မသိပါဘုရားဟူ၍၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဝေါစ၊ လျှော်
 ထား၏၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ တေတယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝတ္တံ၊
 မိန့်တော်မူအပ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ တထေဝ၊ ထိုအရှင်ဘုရား
 ဆုံးမတော်မူတိုင်းသာလျှင်၊ အကာသိ၊ ပဋိပတ္တိံ၊ လိုက်နာ၍ကျင့်ခဲ့ဘူး၏။ ။
 မာဏဝ၊ လူလင်၊ ဟံ၊ သင်သည်၊ မိမိခံ၊ များသော၊ ပြားရှိသော၊ အသုစိ၊
 မစင်ကြယ်သော၊ ပါဏဝဓမ္မံ၊ သုအသက်ကို သတ်ခြင်းကိုလည်း၊ မာ
 စရဿ၊ မကျင့်လင့်လော၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ၊ ပါဏသု၊ သတ္တဝါတို့ကို

၆၆

၅-မဟာရထဝဂ်-၃-ဆတ္တမာဏဝကကိမာနဝတ္ထု . ၁၃၃

သတ်ခြင်းတို့၌ အသညတံ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို၊ သပ္ပညာ၊ ဘုရားစသော
 ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ နအဝတ္ထုယိ' သု၊ ခြီးမွမ်းတော်မူကုန်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုဿာသတိ၊
 ဆုံးမတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပါဏာတိပါတာ၊ ဝိရေဓံ၊
 သူ၏အသညံကို သတ်ခြင်းမှကြဉ်ခြင်းအစီအရင်ကို၊ ဇာနသိ၊ သင်သိ၏
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ အရှင်ဘုရားသည် မေးတော်မူအပ်သော၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ နောတိ၊ မသိပါဘုရားဟူ၍၊ ပဌမံ၊ ဧ၊ ပြီးစွာ၊ အဝေါစ၊
 ဈေယျာက်သာ၊ ၏၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ တေတယာ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊
 ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ တထေဝ၊ ထိုဆုံးမ
 တော်မူတိုင်းသာလျှင်၊ အကာသိ၊ လိုက်နာ၍ ကျင့်ခဲ့ဘူး၏။ မာဏဝ၊
 လူလင်း၊ ဟံ၊ သင်သည်၊ ပရဇနဿ၊ တပါးသောသူ၏၊ ကွေတိ၊ စောင့်
 ရှောက်အပ်သော ဥစ္စာကိုလည်း၊ အဒိန္နံ၊ ဥစ္စာရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်
 မပေးဘဲ၊ အာဒါတဗ္ဗံ၊ သူအပ်၏ဟူ၍၊ မာအမညိတ္ထော၊ အောက်မေ့လင့်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုဿာသိ၊
 ဆုံးမတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နောတိ၊
 မသိပါဘုရားဟူ၍၊ ပဌမံ၊ ဧ၊ ပြီးစွာ၊ အဝေါစ၊ ဈေယျာက်ဆို၏၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်
 ကာလ၌၊ တေတယာ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သော၊
 ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ တထေဝ၊ ထိုဆုံးမတော်မူတိုင်းသာလျှင်၊ အကာ
 သိ၊ လိုက်နာ၍ ကျင့်ခဲ့ဘူး၏။ မာဏဝ၊ လူလင်း၊ ဟံ၊ သင်သည်၊ ပရ
 ဇနဿ၊ တပါးသောသူသည်၊ ကွေတိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သော
 တရိယာ၊ သူတပါး၏၊ မယာ၊ တို့သို့၊ မာစအဂမာ၊ မသွာ၊ လာလင့်၊ တေ၊
 ဤသူတပါးသည် စောင့်ရှောက်အပ်သော၊ ငန်းမတ်သို့ သွာ၊ လာခြင်းသည်၊
 အနုရိပံ၊ မမြတ်သော အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုဿာသိ ဆုံးမတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊
 မိစ္ဆာစာရာဝိရေဓံ၊ မိစ္ဆာစာရာကြဉ်ခြင်းအစီအရင်ကို၊ ဇာနသိ၊ သင်
 သိ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ အရှင်ဘုရားသည် မေးတော်မူအပ်သော၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နောတိ၊ မသိပါဘုရားဟူ၍၊ ပဌမံ၊ ဧ၊ ပြီးစွာ၊ အဝေါ
 စ၊ ဈေယျာက်သာ၊ ၏၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ တေတယာ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်
 ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ တထေဝ၊ ထိုဆုံးမတော်
 မူတိုင်းသာလျှင်၊ အကာသိ၊ လိုက်နာ၍ ကျင့်ခဲ့ဘူး၏။ မာဏဝ၊ လူလင်း၊
 ဟံ၊ သင်သည်၊ အညထာ၊ တပါးသောအပြားဖြင့်၊ ဝိတထဉ္စ၊ မဟုတ်မမှန်

၁၃၄ စိမ့်နဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

သောစကားကိုလည်း၊ မာဇာဏိ၊ မဆိုလင့်၊ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွာ မသော
ဝါဒ်၊ မဟုတ်မှန် ပြောဆိုခြင်းကို၊ သပ္ပညာ၊ ဘုရားစသော သူတော်
ကောင်းတို့သည်၊ နအဝဏ္ဏယိံ သု၊ မပြီ မွမ်းကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်
ကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုဿာယိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ မသောဝါဒိဓမ္မဏံ၊ မဟုတ်မှန်သောစကားကို ပြောဆို
ခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို၊ ဇာနာသိ၊ သင်သိ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊
အရှင်ဘုရားသည် မေးတော်မူအပ်သော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နောတိ၊
မသိပါဘုရားဟူ၍၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏၊ ပစ္ဆာ၊
နောက်ကာလ၌၊ တေတယာ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆုံးမတော်မူအပ်
သော၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ တထေဝ၊ ထိုဆုံးမတော် မူတိုင်းသာလျှင်၊
အကာသိံ၊ လိုက်နာ၍ ကျင့်ခဲ့ဘူး၏၊ မောဏဝ၊ လူလင်၊ ယေန၊ အကြင်
သေအရက်ဖြင့်၊ ပုရိသဿ၊ သောက်စားသော ယောက်ျား၏၊ သညာ၊
အမှတ်သညာသည်၊ အပေတိ၊ ကင်း၏၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံသော၊ ဟံ၊ မနွဲ့၊ ထို
သေအရက်ကို၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ ပရိပစ္ဆယသု၊ ရှောင်ကြဉ်လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုဿာယိ၊ ဆုံးမ
တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မဇ္ဈပါဏ ပိရမဏံ၊ သေအရက်ကို
သောက်ခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို၊ ဇာနာသိ၊ သင်သိ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တော၊ အရှင်ဘုရားသည် မေးတော်မူအပ်သော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
နောတိ၊ မသိပါဘုရားဟူ၍၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏၊
ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ တေတယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်
မူအပ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ တထေဝ၊ ထိုဆုံးမတော်မူတိုင်းသာ
လျှင်၊ အကာသိံ၊ လိုက်နာ၍ ကျင့်ခဲ့ဘူး၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တဒါ
ထံဆတ္တလုသင်ဖြစ်သောအခါ၌၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊
ဣဓ ဤအရှင်ဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ ပဉ္စသိက္ခာ ငါးပါးကုန်သောသီလ
တို့ကို၊ ကရိသ္မာ၊ သောက်တည်၍၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ဓမ္မတရား တော်တို့ကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ ကျင့်၍၊ စောရမဇ္ဈေ၊ ခိုးသူတို့၏
အသလံ၌၊ နေပထံ၊ နှစ်ခုသောခရီးသို့၊ အဝမာသိံ၊ သွား၏၊ တေ၊ ထိုခိုးသူ
တို့သည်၊ ဘောဂဟတု၊ ဥစ္စဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်
ကို၊ တတ္ထ၊ ထိုခရီးလမ်း၌၊ ဝမိံ သု၊ သတ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊
ဧတ္ထကံ၊ ဤသရဏဂုံဝီရိယသလျှင် ဖြစ်သော၊ ဣဒံကုသလံ၊ ဤကုသိုလ်
ကံကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အနုဿရာမိ၊ အောက်မေ့၏၊ တထော၊

၅-မဟာသရုထဝဂ်-၃ ဆတ္တမာဏဝကဗိမာနဝတ္ထု၊ ၁၃၅

ထိုဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော ကုသိုလ်ထက်၊ ပရံ၊ အလွန်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
 အညံ့တပါးသော ကုသိုလ်ကံသည်၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရှိ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 တေနသုစရိတေန ကမ္မုနားထိုသုစရိတ် ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဝိဒိဝေသု၊
 တာ၊ ဘိသုနတ်တို့၌၊ ဥပပန္နော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၍၊ ကာမကင်္ခါ၊
 အလိုရှိအပ်သော ကာမဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော နတ်သည်၊ အမှီဖြစ်
 ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခဏမဟုတ္တသညမဿ၊ တခဏမဟုတ်
 မျှစောင့်စည်းခြင်းတည်းဟူသော၊ အနုဓမ္မဗုဒ္ဓိပတ္တိယော၊ ယခုအပ်သော
 စည်းစိမ်အားလျော်သော အကျင့်၏၊ ဝိပ ကံ၊ အကျိုးကို၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရား
 သည်၊ ပဿ၊ ရှုတော်မူလော၊ ဟိနကမ္မာ၊ ယုတ်သော ကံရှိကုန်သော၊
 ဗဟုကာယျားစွာကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ယသဿ၊ အခြံအရံတန်ခိုးအခန့်
 တော်ဖြင့်၊ ဇလမိပဇလန္တိဇ္ဈဝ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်ပ သကဲ့သို့၊ မံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ကို၊ သပေက္ခမာနာ၊ ကောင်းစွာကြည့်ရှုကုန်လျက်၊ ဝိဘယန္တိ၊ ငါတို့
 လည်းဤကဲ့သို့ဖြစ်ရပါလိကုန်၏ဟုတောင့်တကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ကတိပယာယ၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော၊ ဒေသနာယ၊ တရား
 တော်၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဿ၊ ရှုတော်မူလော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 သုဂတိဇ္ဈတောဝတိ၊ သာနတ်ရှင်သုဂတိဘုံ၌လည်း၊ ငတော၊ ရောက်သည်၊
 သုဓမ္မ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့လည်း၊ ငတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ယေစတေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း သတံ၊ တံ
 အခါ၊ ပြတ်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏန္တိ၊ ကြားနာရကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ခေမံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဖိုသန္တိ၊
 ရောက်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မည်၊ အကျွန်ုပ်အောင်၊ မုဇ္ဈိ၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ တထာဂတဿ၊ သေခြင်းကောင်းတော်မူသော ဘုရား
 မြတ်၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အပ္ပမ္ပိ၊
 အနည်းငယ်သာကုသိုလ်ကံသည်လည်း၊ မဟာဝိပါကံ၊ ကြီးကျယ်သော
 အကျိုးရှိသည်၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောကောင်ဖြစ်သော၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတပုညတယ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသောသူ၏၊
 ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ သူရှိယော၊ နေမိမာန်သည်၊ ငထဝိ၊
 မြေကြီးကို၊ ဩဘာသေတိယဿ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပ စေသကဲ့သို့၊
 ဓာတ္တော၊ ဆတ္တအမည်ရှိသော၊ ဓာဏဝေါ၊ လှလင်သည်၊ ပထဝိ၊ မြေကြီး
 အတို့ကို၊ ဩဘာသေတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်၊ ဣဒံကုသလံ၊ ဤသို့အကျိုးရှိ

၁၃၆ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သောကုသိုလ်ကံသည်၊ ကိမ္မိသံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံ
 နည်း၊ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကို၊ ကိ၊ အဘယ်သို့၊ အာစရေမ ကျင့်ရကုန်အံ့
 နည်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ သမေတ္တသမာဂတို့၊ ပေါင်းရကုန်၍၊ မန္တယန္တိ၊ တိုင်
 ပင်ပြောဆိုကုန်၏၊ တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပုနဒေဝ၊ တတန်သာ
 လျှင်၊ မာနုသတ္ထံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရကုန်၍၊ ပဋိ၊ နှုတ်ကုသိုလ်တရားကို
 ဖြည့်ကျင့်ကုန်လျက်၊ ဝိသဝန္တေ၊ ဝိသန့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဘရေမ၊ နေကုန်အံ့၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဧ၊
 အကျွန်ုပ်အား၊ ဗဟုကာရော၊ များသောကျေးဇူးကို ပြုတတ်မှုပေ၏၊ အနု
 ကမ္မကောစ၊ သနားခြင်းလည်းရှိတော်မူပေ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့သနား
 ခြင်းရှိတော်မူပေသောကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ စောဒေဟိ၊ သူတို့သည်၊
 အဝဓိတ၊ သတ်အပ်သည်၊ သဘိ၊ ရှိသော်၊ ဒိဝဿ၊ နေကာလ၏၊ ဒိဝံ၊
 နေမွန်းတိသောအခါ၌၊ အဂမာ၊ လာရောက်တော်မူ၏၊ သွာဟံသောအဟံ၊
 ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ သစ္စန၊ မိ၊ အရဟံအစရှိသောမေဇီကံမပြန်မှန်သောအ
 မည်တော်ရှိသောတံ၊ ထိုအရှင်ဘုရားသို့၊ ဥပါဂတော၊ ဆည်းကပ်လာ
 သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မိ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္မသု၊
 ခြီးမြှောက်တော်မူလော၊ ပုနဝိ၊ တတန်လည်း၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊
 တရားတော်ကို၊ သုဇဏမ၊ နာပါကုန်အံ့၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာတရား၊ လော၊
 အကြင်သူတို့သည်၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ကာမရာဂံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ တပ်တတ်သောတဏှာကို၊ ပဇဟန္တိ၊
 ပယ်စွန့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပုန၊ တတန်၊ ဂမ္ဘသေယျံ၊ အမိဝင်း၌
 ပဋိသန္ဓေနခြင်းသို့၊ နစဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ လော၊
 အကြင်သူတို့သည်ကား၊ မောဟံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ဖိုလ္လင်းတတ်သော
 မောဟကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်ကုန်၍၊ ဘဝရာဂနုသယဉ္စ၊ ရူပဘဝအရူပ
 ဘဝ၌တပ်မက်သောတတ်သော ဘဝရာဂါနုသယကိုလည်း၊ ပဇဟန္တိ၊
 ပယ်စွန့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ပုန၊ တတန်၊ ဂမ္ဘသေယျံ၊ အမိ
 ဝင်း၌ ပဋိသန္ဓေနခြင်းသို့၊ နစဥပေန္တိ၊ မကပ်ရကုန် သည်သတည်း၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝီတိတူတာ၊ ငြိမ်းအေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ကုန်၍၊
 ပရိနိဗ္ဗာန ဂတာဒေဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းသို့ ရောက်ကုန် သည်သာ လျှင်၊
 ဘဝယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါယာတို့တွင်၊ သယမိဓပ္ပထေသမေတ္တမာဏဝေနာတိ၊ သယ
 မိဓပ္ပထေသမေတ္တမာဏဝေနဟူသည်ကား၊ ဣဓဇ္ဈမသ္မိံပသေ၊ ဤခရီးမ၌၊

၅-မဟာရုထဝင်- ၃-သတ္တမာဏဝကရိသနဝတ္ထု၊ ၀၃၇

မဟာမဂ္ဂ၊ ခရီးလမ်းမ၌၊ သယံဇာတ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ ဥပဂတေန၊
 ကပ်သော၊ မာဏဝန၊ ဖြဟ္မဏကုမာဝရန၊ ပုဏ္ဏားလုလင်နှင့်၊ သမေတ္တသမာ
 ဝန္တံ၊ အညီအညွတ် ပေါင်းဆုံမိ၍၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိက ပရမတ္ထေယိ၊
 ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားတမလွန်၌ ဖြစ်သောမြတ်သော အကျိုး
 စီးပွားတို့ဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အား
 ချော်စွာ၊ အနုဿသနတော၊ ဆုံးမတော် မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သတ္တာ၊ သတ္တာ မည်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ ရှင်ပင်
 ဘုရားသည်၊ မာဏဝံ၊ သတ္တအမည်ရှိသော လုလင်ကို၊ ယထာဓမ္မံ၊ သတော
 အား၊ ချော်စွာ၊ ယံ၊ ယနဓမ္မန၊ အကြင်သီလတည်းဟူသော တရားဖြင့်၊
 အနုကမ္ပဓာနော၊ အစဉ် သနားတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ အနုဂ္ဂဏှန္တော၊ ပြီး
 မြောက်တော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အနုဿာထိ၊ ဆုံးမတော်မူပေ၏၊ ရတနဝ
 နုဿ အဂ္ဂရတနဿ၊ မြတ်သောရတနာ ဖြစ်သော၊ သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓဿ၊
 ခဗ္ဗေကံ၊ မပြန် ကိုယ်တော် တိုင်သိတော်မူသော၊ တဝံ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ တံ
 ဓမ္မံ၊ ထိုတရားတော် ကိုးသုတွားကြားနာရ၍၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရိဿာမိတိ၊
 ကရိဿာမိဟူသည်ကား၊ ယထာနုထိဋ္ဌံ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ပဋိ၊ ဖြစ်သောမိ
 ဟျင်္ဂပေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆတ္တာသတ္တ နာမကော၊ ဆတ္တအမည်ရှိသော၊
 ဘောမာဏဝေါ၊ ထိုလုလင်သည် ဗြဟ္မဏကထေဝိ၊ ဆိုပြီး၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ ပဒယောဇနာ၊ ဝုဒ္ဓိတို့ကိုယောဇနာ၊ ခြင်းတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ယထာပုစ္ဆိတံ၊ မေးတော်မူတိုင်းသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာရေဏ
 တော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဒေသတော၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံကမ္မံ
 ထိုကံကို၊ သရူပတောစ၊ သရုပ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဘာဂတောစ၊
 အကျယ်ဝေဘန်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလျက်၊
 သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမာဒဝိတဘာဝဉ္စ၊ ဆေးကံတည်စေ
 အပ်သောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ တတ္ထ၊ လိုသကဲ့သို့
 သိသ၌၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်ကာလ၌၊ ပတိဋ္ဌိတဘာဝဉ္စ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဒေသတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဖိနံပဝရန္တိ၊ အာဒိ၊ ဖိနံပဝရံ၊ ဤသို့အပ
 ရှိသောစကားကို၊ အာဟံ၊ ဆိုပြီး၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠ်၌၊ နောတိ၊ ပဌမံအ
 ဝေါစာဟံ၊ ဘန္တေတိ၊ နောတိပဌမံအဝေါစာဟံ၊ ဘန္တေဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သရဏဝဇနံ၊ သရဏဂုံအပီ
 အခိုင်ကို၊ ဇာနာသိ၊ သင်သိ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယာ၊ ရှင်ပင်ဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တော၊ မေးတော်မူအပ်သော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နောတိနု

၁၃၈ မိမိအနိဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဇောနာဒိတိ၊မေသိပါဘုရားဟူ၍၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ အဝေါစံ၊လျှောက်ထားပြီး၊
 ပစ္ဆိမတေဝစနံ၊တထေဝကောသိန္နိ။ ပစ္ဆိမတေဝစနံတထေဝကောသိဟူ
 သည်ကား ပစ္ဆိမ၊ နောက်ကောသန္တိ၊ တယားအရှင်ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ငြိန်
 တော်မူအပ်သော၊ကထာစကားတော်ကို၊ ဝရိတံ၊တ္ထုန္တော၊လိုက်နာ၍ကျင့်
 ဝျက်၊တော၊ အရှင်ဘုရား၏ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊တထေဝ၊ထိုသို့ဆုံးမ
 တော်မူတိုင်းသာလျှင်၊ အကောသိပဋိပစ္စိ၊ လိုက်နာ၍ကျင့်ပြီး၊ တိဏိပိ၊
 သုံးပါးအပြာ ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သရဏာနိ၊ သရဏဂုံဆောက်
 တည်ခြင်းတို့သို့၊ဥပဂစ္ဆိ၊ချောက်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဝိဝိဓန္တိ၊ဝိဝိဓ်ဟူသည်ကား၊ဥတ္တဝရံ၊ကြီးကြီးလယ်လယ်
 သော၊အပ္ပသာဝန္တံ၊နည်းသော၊အပြစ်ရှိသော၊မဟာသာဝန္တံ၊များသော၊အပြစ်
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊
 မာစယေသုဘိ၊မာစယေသုဟူသည်ကား၊ မာအကောသိ၊မပြုလင့်၊ အသုမိန္တိ၊
 အသုမိဟူသည် ကား၊ကိလေသာသုမိမိသာတာယ၊ကိလေသာတည်းဟူ
 သောမစင်ကြယ်သောတရားတို့နှင့် ချောမွှမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊နသု
 မိ၊မစင်ကြယ်သော၊ ပါဏေသုအသညတန္တိ၊ ပါဏေသုအသညတံဟူ
 သည်ကား၊ ပါဏစာတတော၊ သတ္တဝါတို့ကို သတ်ခြင် မှ၊ အဝိရတံ၊
 မကြဉ်းရှောင်ခြင်းကို၊ နဟိအဝဏ္ဏယိသုတိ၊ နဟိအဝဏ္ဏယိသုဟူသည်
 ကား၊နဟိဝဏ္ဏယန္တိ၊မမြီးမွမ်းကုန်၊ ဟိယုတ္တံ၊ဆိုသင့်စွ၊ဇနံ၊ဤအဝဏ္ဏယိ
 ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလတ္ထေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလအနက်၌၊အတိတ
 ကာလဝစနံ၊အတိတ်ကာလကိုဟောသောပိတုတည်း၊အထဝ၊တနည်း
 သော်ကား၊အဝဏ္ဏယိသုတိပံ၊အဝဏ္ဏယိသုဟူသောပုဒ်သည် ကေ၊ဧ
 သေန၊ပစ္စုပ္ပန်ကာလတစ်ခြင်း၊ သကလဿ၊အလုံးစုံသော၊ကာလဿ၊
 ကာလသုံးပါးကို၊ ဥပလက္ခဏံ၊ မှတ်ကြောင်းသဒ္ဒါတည်း၊ တသ္မ၊စ၊ထို
 ကြောင့်လည်း၊ အဘိတမ္ဘာနံ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောကာလ၌၊နဝဏ္ဏယိ
 သုသတာ၊ မမြီးမွမ်းကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊တေရဟိဝိယရ
 အခါ၌လည်း၊နဝဏ္ဏယန္တိ၊မြီးမွမ်းတော်မူကုန်၊ အနာဂတပိ၊နောင်လာ
 လတ္တံ့သောကာလ၌လည်း၊နဝဏ္ဏယိဿန္တိ၊မြီးမွမ်းတော်မူကုန်လတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံဝုတ္တာ၊ဆိုလိုသည်ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။

ပရဇနဿရက္ခိတန္တိ၊ပရဇနဿရက္ခိတံဟူသည်ကား ပရေရိဂ္ဂဟိတ
 ဝတ္ထု၊အရှင်သိမ်းဆည်းသော ဝတ္ထုတည်း၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊အဗိန္နန္တိ၊
 အဗိန္နံဟူ၍၊အာဟ၊မိန့်ပြီး၊ မာအဂမာတိ၊မာအဂမာဟူသည်ကား၊မာ

၅-မဟာရထဝဂ်-၃-ဆည္ဗမာဏဝကဝိမာနဝတ္ထု။ ၁၃၉

၂၃

အဇ္ဈာဝရိ၊လွန်ကျူ၍၊ကုသုတ္တလင်း၊ ပိတထန္တိ၊ ပိတထံဟူသည်ကား၊
 အဘထံ၊ မဟုတ်မမှန်သော၊ မုသော၊ ညွတ်လွှဲသောကောင်းကို၊ဇ္ဈတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ အညထာဝရိ၊ အညတာဟူသည်
 ကား၊အညသော၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့် သာလျှင်၊ ပိတထသည်၊
 မဟုတ်မမှန် ဘုရားမှတ်ရှိသူ၊ ကံ၊ ဇော၊ဤဆိုပြေ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဇာနန္ဒော၊
 သိသူ၊ ကံ၊ ဇော၊ဤဆို၊မာတကံ၊ မဆိုလင်း၊ဇ္ဈတိအယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
 အနက်တည်း၊ ယေနာထိ၊ ယေနဟူသည်ကား၊ ယေနမန္တေန၊အကြင်
 သေအနက်ဖြင့်၊ ပီတေန၊ သောက်စားခြင်းကြောင့်၊ ဇ္ဈတိအယံ ဤသည်
 ကား၊အနိပ္ပါယော၊ အနိပ္ပါယ်တည်း၊ အပေတိတိ၊အပေတိဟူသည်ကား၊
 ပိတန္တိ၊ ကင်း၏၊ သညာတိ၊ သညာဟူသည်ကား၊ ဓမ္မသညာ၊တရား
 နှင့် ယှဉ်သောသညာသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊သောကသညာသော၊သောက
 အမှတ်သညာသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗန္တိ၊သဗ္ဗဟူသည်ကား၊ အနဝသေထံ၊
 အကြွင်း မကျန်ရှိသော၊ ဗီဇော၊ သေ၏မျိုးစေ့မှ၊ ပဉ္စယ၊စဉ်း၊ ပရိန္တ
 ယသု၊ကြည်ရှောင်လော့၊ဇ္ဈတိအယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊
 သွာဘန္တိ၊ သွာဟံ ဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုရှေ့သော၊ ကံယံ၏အဖြစ်၌၊
 ဆည္ဗမာဏဝဘူတော၊ ဆည္ဗလုလင်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သော အဟံ၊ထိုအ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ဇ္ဈာဇ္ဈာမတ္ထိ မဂ္ဂပဒေသော ဤခရီးလမ်းမအနုတ်၌၊ ဝါ တနည်း
 ကား၊တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ ဇ္ဈာဇ္ဈာမတ္ထိ သာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတဿဓမ္မေ၊ တထာဂတဿ ဓမ္မဟူ၍၊
 အာဟ မိနုပ္ပိ၊ပဉ္စသိက္ခာ၊ မိ၊ပဉ္စသိက္ခာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသိသန္နိ ဝါ၊ပါး
 ကုန်သောသိသတ္တိကို၊ကရိတွ၊ တိ၊ကရိတွဟူသည်ကား၊အာရိယိတွ၊
 ခံသု၍၊အနိဗ္ဗာယ အောက်တည်၍၊ဇ္ဈတိအယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဧဝထန္တိ၊ ဧဝထံဟူသည်ကား၊ ဧန္တိဝါ၊သေခန့်၊ နှစ်ပါး
 လွန်သော၊ ဝါ၊ခေတ်တို့၏၊ဓမ္မေတ္ထတုတာလထံ၊အလယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ရီး
 ကံ၊ ထိုဓမ္မရိကပထံ၊နှစ်ခုသော၊ ဝါ၊ခေတ်အပိုင်းအခြားဖြစ်သော၊ခရီးတို့၊
 ဇ္ဈတိအယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊တေတိ၊တေဟူသည်
 ကား၊ တေစောရော၊ ထိုရိုသုတ်သည်၊ တဗ္ဗာတိ၊ တံဗ္ဗဟူသည်ကား၊
 ထိန္တရိကမဂ္ဂ ဝါ၊ခေတ်နှစ်ပါးတို့၏အခြားဖြစ်သော၊ခရီး၌၊ဘောဂဟာ
 တု၊ဘိ၊ ဘောဂဟေတု ဟူသည်ကား၊ အာမိသကိဉ္စက္ခိမိတ္တံ၊ အနည်း
 လယ်သော၊ အာမိသဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တတော ယယာ
 ဂုတ္တကုသသတော၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသရဏဂုံသောကံ

တည်ခြင်း တည်းဟူသော ကုသိုလ်ထက်လည်း။ ပရံ၊ အလွန်၊ ဥပရိ အထက်၌၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗိန္ဒာယိ၊ မရှိ၊ နဥပလက္ခကိ၊ မရအပ်၊ ယံကုသလံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အနုဿရေယျံ၊ အဘန်သလဲလဲအောက်မှေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကဒမကသိတိ၊ ကသမကသိဟူသည်ကား၊ ယထိန္တိ တကမဂုဏသမင်္ဂီ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သောကမဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောနတ်သားသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဓာတုဟုတ္တသညမဿာတိ၊ ဓာတုဟုတ္တသညမဿဟူသည်ကား၊ ဓာတုဟုတ္တမတ္တံ၊ တဓာတုတမဟုတ်မျှ၊ ပဝတ္တသီလဿ၊ ဖြစ်သောသီလ၏ အနုဓမ္မပုပ္ဖိပတ္တိယာတိ၊ အနုဓမ္မပုပ္ဖိပတ္တိယာ ဟူသည်ကား၊ ယထာဓိဂတဿ၊ အကြင်အကြင် ရအပ်သော၊ ဗလဿ၊ အကျိုးအား၊ အနုရူပဓမ္မံ၊ ရောက်ပတ်သောတရားကို၊ ပဋိပဇ္ဇမာနဿ၊ ကျင့်ခြင်း၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဘဂဝါ၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ ပဿ၊ ရှုတော်မူပါသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တုယှံ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ ဩဝါဒဓမ္မဿ၊ ဆုံးမတော်မူအပ်သော တရားအား၊ အနုရူပဓမ္မပုပ္ဖိပတ္တိယာ၊ ရောက်ပတ်သော တရားကို ကျင့်ခြင်း၏၊ ဂုတ္တနိယာမေနေဝ၊ ဟောတော်မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သရဏဂမနဿာစ၊ သရဏဂုံသေဝံတည်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ သီလသမာဒါနဿာစ၊ ငါးပါးသီလကိုသောက်တည်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇလမိဝယသသာတိ၊ ဇလမိဝယသသာဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိယာစ၊ တန်ခိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိယာစ၊ အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇလန္တိရိယ၊ ထွန်းကောက်ပသကဲ့သို့၊ သမေက္ခမာနာတိ၊ သမေက္ခမာနာဟူသည်ကား၊ ပဿန္တာ၊ ကြည့်ရှုကုန်လျက်၊ ဗဟုကာတိ၊ ဗဟုကာဟူသည်ကား၊ ဗဟုဝါ၊ များမြတ်ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ဝိဟယန္တိတိ၊ ဝိဟယန္တိဟူသည်ကား၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ မယတ္ထိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ ဇေဒဿ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ တေယျာမနုခေါ၊ ဖြစ်ရပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏၊ ဟိနကာမာတိ၊ ဟိနကာမာဟူသည်ကား၊ မမသမ္ပတ္တိတော၊ အကျွန်ုပ်၏စည်းစိမ်အောက်၊ နိဟိနတောဝါ၊ ယုတ်ညံ့သောစည်းစိမ်ရှိကုန်သော၊ ။ ကထိပယာယာတိ၊ ကထိယာယဟူသည်ကား၊ အပ္ပိကာယ၊ အနည်းငယ်သော၊ ယေတိ၊ ယေဟူသည်ကား၊ ယေဘိက္ခုစေဝ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာဒးယာစ၊ သီတင်းသည်ယောကျ်ားစသည်တို့

၅-မဟာရုထဝဂ်-၃-ဆတ္တမာဏဝကဝိမာနဝတ္ထု၊ ၁၄၁

သည့်လည်းကောင်း၊ စသဒ္ဓေါ၊ စသဒ္ဓါသည်၊ ဗျတိရေကော၊ ဗျတိရေက
 အနက်ရှိ၏၊ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သတတန္တိ၊
 သတတံဟူသည်ကား၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၌၊ ဝိပုလဖ
 လန္တိ၊ ဝိပုလဖလံဟူသည်ကား၊ ဥဠာရေဖလံ၊ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သော၊ အကျိုး
 ရှိသည်၊ ဝိပုလ၊ နုဘာဝံ၊ ပြန့်ပြောသော အာနုတေသံ ရှိသည်၊ တထာ
 ဂတဿဓမ္မေတိ၊ တထာဂတဿ ဓမ္မေဟူသည်ကား၊ တထာဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေး၊ သာသနာတံ၌၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ
 တော်၌၊ ဌာဂ္ဂ၊ တည်၍၊ ကတံပြုအပ်သော၊ အပ္ပကမ္ပိ အနည်းငယ်သော
 ကုသိုလ်ကံသည်လည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ
 မြင်းတည်း၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အနုဒ္ဓေသိကဝသေန၊ မရည်ညွှန်းသည်၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်
 ကို၊ အတ္ထု၊ ဒွသိကဝသေန၊ မိမိကိုယ်ကို ရည်ညွှန်းသည်၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဿာတိအာဒိ၊ ပဿာဤသို့အစရှိ
 သည်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဿာတိဣဒိနာ၊ ပဿဟူ
 သောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ အတ္ထာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ အ၊ ညံ့ပိယ၊ သူတပါးကိုကဲ့သို့၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ။

ကိမိဒ်ကုသလံကမာစရေမာတိ၊ ကိမိဒ်ကုသလံကမာစရေမဟူသည်
 ကား၊ ဇေတံကုသလံနာမ၊ ဤကုသိုလ်မည်သည်ကား၊ ကံသဘာဝံ၊ အ
 တယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ကိဒိသံ၊ အတယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ကထံ
 ဝါ၊ အတယ်သို့မူလည်း၊ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကို၊ အာစရေယျာမ၊ ကျင့်ပေါက်န
 အံနည်း၊ ဣစ္စကေဟိသမေဗ္ဗမန္တယန္တိ၊ ဣစ္စကေဟိသမေဗ္ဗမန္တယန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ သမေဗ္ဗသမာ
 ဂက္ခာ၊ ပေါင်းရစည်းဝေးကုန်၍၊ ပယဝိ၊ မြေကြီးကို၊ ပရိဝတ္တန္တာပိယစ၊
 အထက်အောက် ပြန်တွန်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သိနေရုံ၊ မြင်းရိုက်
 တောင်မင်းကို၊ ဥက္ခိပေန္တာပိယစ၊ ချီကြွကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 သုဒုက္ကရံ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲ့သည်ကို၊ ကတွာ ပြု၍၊ မန္တယန္တိ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏၊
 ဝိစာရေန္တိ၊ ဆင်ခြင်ကုန်၏၊ မယမ္ပန၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကား၊ အ၊ ကိစ္စ
 နေဝ၊ မပြုငြင်သဖြင့်သာလျှင်၊ ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊
 အာစရေယျာမ၊ ကျင့်ပါကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်သော၊ အ

၁၄၂ ဗီမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတိယတွဲ

မိပ္ပါယ်တည်း၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သံလျှင်၊ မယန္တိ အာဒိ၊ မယံ ဤသို့အစ
ရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ ။

ဗဟုကာရောတိ၊ ဗဟုကာရောဟူသည်ကား၊ ဗဟုပကာရော၊ များ
သောကျေးဇူးရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဟာဥပကာရော၊ များမြတ်သော
ကျေးဇူးရှိ၏၊ အနုကမ္မကောတိ၊ အနုကမ္မကောဟူသည်ကား၊ ကာရုဏီ
ကော၊ သနားတတ်သောကာရုဏာနှင့်ယှဉ်တော်မူ၏၊ မကာရော၊ မအက္ခ
ရာသည်၊ ပဒသန္တိကရော၊ ဝုဒ္ဓိတို့၏စပ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ဣတိတိ၊ ဣတိ ဟူ
သည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤဣတိဟူသောစကားကို၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ အတ္တနံ၊ မိမိ၌၊ ပနိပန္နာကာရံ၊ ကျင့်တော်မူတတ်သောအ
ခြင်းအရာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ မေသတိတိ၊ မေသတိ ဟူ
သည်ကား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သတိဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိသော်၊ စောရေ
တိ၊ ရိုးသူရှိသည်၊ အဝမိတဝေ၊ သတ်အပ်သည်သံလျှင်တည်း၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒိဝါဒိဝသံသတိ၊ ဒိဝါဒိ
ဝသဟူသည်ကား၊ ဒိဝသသတိ၊ နေ့၏လည်း၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ကာလသေ
ဝနေ၊ ကာလ၏သံလျှင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက် တည်း၊
သွာဟန္တိ၊ သွာဟံဟူသည်ကား၊ ဆတ္တမာဏဝဘူတော၊ ဆတ္တလုလင်ဖြစ်
၍ဖြစ်သော၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ သတ္တနာမန္တိ၊ သတ္တနာမံဟူ
သည်ကား၊ ဘဂဝါအရဟံသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဘိအာဒိနာမေဟိ၊ ဘဂဝါအရ
ဟံသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဤသို့အစရှိကုန်သောအမည်တော်တို့ဖြင့်၊ အဝိတထ
နာမံ၊ မချွတ်မယွင်းသော အမည်တော်ရှိသော၊ ဘူတတ္ထနာမံ၊ ဟုတ်မှန်
သော အမည်တော်ရှိသော၊ အနုကမ္မသုတိ၊ အနုကမ္မသုဟူသည့်ကား၊
အနုဂ္ဂဏ္ဍာဟိ၊ ဗြု၊ ဖြောက်တော်မူပဦး၊ ဝုနပီတိ၊ ဝုနပီဟူသည်ကား၊
ဘိပေျာပိ၊ အလွန်လည်း၊ တပဓမ္မံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ တရားတော်ကို၊
သုဏေမုသု ဏေယျာမဟေဝ၊ နာအံသည်သံလျှင်လည်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သား
သည်၊ သဗ္ဗံ အလို၊ စုံသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ တကညာတာဝေ၊ သူတ
ပါးတို့၏ကျေးဇူးကို၊ သိသောအဖြစ်၌၊ ဌတ္တာ၊ တည်၍၊ သတ္တုပယံ၊ ရူပါ
သနေန၊ မြတ်စွာဘုရားအားဆည်းကပ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသဝနေ
နစ၊ တရားတော်ဘုရားသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတိတ္တိမေဝ၊ ရေငွေ့နှင့်ရံနိုင်
ခြင်းကိုပင်လျှင်၊ ဒိပေန္တော၊ ပြဿုက်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဒေဝပုတ္တသမ္မာနတ်သား၏လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်

၅-မဟာရုထဝဂ်-၃ ဆတ္တမာဏဝကဝိမာနဝတ္ထု၊ ၁၄၃

၌၊ သဒ္ဓိပတိတာယ၊ စည်းဝေးသော၊ ပရိသာယစ၊ ပရိသတ်၏လည်းကောင်း၊
 အတ္ထာသယံ၊ အလို အတ္ထာသယကို။ ဩ၊ လာ ကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ အနု
 ဝုတ္တိကသံ၊ ခေဉ်သော တရားစကားကို၊ ကဏ္ဍဝတိ၊ ပေးတော်မူပေ၏။
 အသ၊ ထိုအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ကလ္လဝိတ္တတံ၊ ခန့်သောစိတ်၊ ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ ပေးတော်မူ၍၊ သာမုတ္တံဝိသံ၊ ကိုယ်တော်မှ အဝေး
 ဝုတ်အပ်သော၊ ဓမ္မာဒသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ ပကာသေသံ၊ ထင်
 ရှားပြတော်မူပေ၏။ ဒေသနာ ပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး
 ၌ ဒေဝဝုတ္တောစ၊ နက်သားသည် လည်းကောင်း၊ အသ၊ ထိုနတ်သား၏။
 မာတာ ပိတရောစ၊ အမိအဘတို့သည် လည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိ
 ဖလ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ ထုတည်လေကုန်၍၊ မဟတော၊
 ချားစွာသော၊ ဇနကာယသစ လူအပေါင်းအားလည်း၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊
 သတ္တဝေလေးပါး တရားအတူကိုသိခြင်းသည်၊ အောဝတိ၊ ဖြစ်ပြီး ပဌမ
 ဖလ၊ ရှေ့ဦးအစ ပဌမဖြစ်သော သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တော၊
 တည်သော၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဥပရိမစ္စယ၊ အထက်ကပ်တို့၌၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂရုစိတ္တိကာရံ၊ ရိုးသောသော အခြင်းအရာ ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တဒမိဂ၊ သ၊ ထိုအထက်ကပ်ဖိုလ် သို့ရခြင်း၊ မဟာနိဝံသတဉ္စ
 ငြိမ်းမြတ်သောအာနိသင်ရှိသည်၏အဖြစ် ကိုလည်းကောင်း၊ ပိတာဝေန္တော၊
 ကင်္ခာပြသိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေဝိပေဇဟန္တိ၊ ကာမရာဂန္တိ၊ ယေဝိပေဇဟန္တိ
 ကာမရာဂံ ဤသို့အစရှိသော၊ ပရိယောသာနဂံ၊ အဆုံးဂါယာကို၊
 အာဟ၊ မိန့်ပြီး ကသာ၊ ထိုဂါယာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူ
 တို့သည်၊ ဣဇဇုမတ္ထိ၊ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဗြတာ၊ တည်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ကာမရာဂံ၊ ကာမတဏှာကို၊ ပဇဟန္တိ၊ ပယ်စွန့်ကုန်၏၊ အသေ
 သဟော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ သမုန္တိန္နန္တိ၊ ကောင်းစွာဖြတ်
 ပယ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပုနးတဘနံ၊ ငတ္တသယျံ၊ အမိမိမ်း၌ပဋိ
 သန္ဓေနခြင်းသို့၊ နစဉပေန္တိ၊ မရောက်ရကုန်၊ ကသ္မာ၊ အတယ့်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား၊ ဩရေန္တာဂိဟာနံ၊ အောက်ဖြစ်သောကာမတုံ၌ပဋိသန္ဓေနခြင်း
 အတို့ရှိကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ သမုန္တိန္နတ္တာ၊ အ
 ကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ယေစပန၊ အကြင်သူတို့
 သည်ကား၊ မောဟံ၊ တွေဝေတတ်လောမောဟကို၊ ပဟာယ၊ ဖယ်၍၊ သဗ္ဗ
 သော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ သမုတ္တာယေတွာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်၍၊ ဘဝရာ
 ဂါနုသာယဉ္စ၊ သရောဂါနုသာယာကိုလည်း၊ ပဇဟန္တိ၊ ပယ်စွန့်ကုန်၏၊ တေ၊

၁၄၄ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ထိုသူရှိသည်၊ ပုန၊တသန၊ ဂတ္တဗေသယံ၊ အမိဝင်း၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့
ဥပေန္တိ၊ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုဘွယ်ရာသည်ပင်
လျှင်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အ
ကြင်ကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာနဂတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍
သံလျှင်၊သီတိဘူတာ၊ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ပောဓန္တိ၊ဖြစ်
ကုန်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ဆိုဘွယ်သည်သာလျှင်၊နတ္ထိ၊မရှိ
ပြီ၊ဟိ၊အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ တေဥတ္တမဝရိသာ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်တို့သည်၊
အနုပါဒိသေသာယာ၊ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာန
ဓာတုယာ၊ပရိနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသို့၊ ဂတာဧ၊
ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဣမေဝ၊ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗေဝဒယိ
တာနံ၊ အလုံးစုံစံစားအပ်သောဝေဒနာတို့၏၊ သဗ္ဗပရိဇ္ဇာဟာနံ၊ အလုံးစုံ
သောပူပန်ခြင်းတို့၏၊ဗျန္တိဘာဝေန၊ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သီတိဘူ
တာ၊ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊သိပုံ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ။

၉

ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒေဝပုတ္တော နတ်သားသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အရိယ
သောတသမာပန္နဘာဝံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အလျင်သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်
ကို၊ပဝေဒေန္တော၊ကြားလျှောက်သည်ဖြစ်၍၊အနုပါဒိသေသာယာ၊ဝိပါက်
လက္ခဏရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ပရိနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ဒေသ
နာကုဉ်၊ဒေသနာတော်၏ အထွဋ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ဝန္တိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ လကျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊သိက္ခုသံစာဿ၊ရဟန်းအပေါင်းအား၊အပစိတံ၊အရိယပြုခြင်းကို၊
ဒေသာတွာ၊ပြု၍၊မာတာပိတရော၊အမိအဘတို့ကို၊အာပုန္နိတွာ၊ပန်ကြား
၍၊ဒေဝလောကမေဝ၊နတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ဂတော သွားလေ၏၊သတ္ထဝပိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ သိက္ခုသံစောနံ၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သမ္ဘိ၊
တကွ၊အသနာ၊နေရာမှ၊ဥဗ္ဗေယ၊ထတော်မူ၍၊ဂတော၊ကြွတော်မူလေ၏၊
ပန၊ဆက်၍ပြဦးအံ့၊မာဏဝဿ၊လူလင်၏၊ မာတာပိတရော၊အမိအဘ
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပေါက္ခရသာသနိ၊ ပေါက္ခရသာသနီအမည်ရှိသော၊
ဗြာဟ္မဏာဝ၊ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗော၊အလုံးစုံသော၊မဟာ
ဇေနာဝ၊ လူများအပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊အနုဂစ္ဆာ၊ အစဉ်ပျိုလိုက်၍၊နိဝတ္တိ၊ပြန်နစ်ခဲ့၏၊ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ကြွတော်မူ၍၊သန္နိ
ပတိတာယ၊အညီအညွတ်စည်းဝေးသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သေးပါး

၅-မဟာရထဝဂ်-၃-ဆတ္တမာဏဝကဝိမာနဝတ္ထု။ ၁၄၅

၌၊ နှစ်ဝိမာနံ၊ ဤဝိမာနဝတ္ထု၊ ဘိုး၊ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ကလေး
ထီး၊ မဟာတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာတော်သည်၊ မဟာဇနဿ၊
လူများ၊ အပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး
ဣတိ၊ ဤသည်မျှင် စကားသရုပ် အပြီးတည်း။ ဆတ္တမာဏဝက ဝိမာန
ဝတ္ထုနာ၊ ဆတ္တလုလင်၏ ဝိမာနဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီး ။

၅-မဟာရထဝဂ်-၄-ကက္ကဋကရသဒါယကဝိမာနဝတ္ထု။

ဥပ္ပမိဒံ၊ မဏိထူလံ၊ ဝိမာနံ၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ဥပ္ပမိဒံ၊ မဏိထူလံ၊ ဝိမာနံဟူသောဤ
ဝတ္ထုသည်၊ ကက္ကဋကရသဒါယကဝိမာနံ၊ ကက္ကဋကရသဒါယက ဝိမာန
ဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း သည်ကား၊ ကား
အဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည် ၏အနီးဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊
နေတော်မူ၏၊ တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာရုဇ္ဈိပဿကော၊ ပိပဿနာ
ကို အားထုတ်ခြင်း ရှိသော၊ အည တရော၊ အမှတ် မရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ကဏ္ဍသူလေန၊ နား၌ဖြစ်သော အနာသည်၊ ဝိဇ္ဇိတော၊ နှိပ်
စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာလ္လသရိရ တဿ၊ ကျန်းမမာသော ကိုယ်
ရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတံ၊ အား
ထုတ်ခြင်း၌၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဝေဇ္ဇေဟိ၊ ဆေးသမားတို့သည်၊ ဝုတ္တ
ဝိမိနာ၊ ပြောဆိုအပ်သော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဘေသဇ္ဇေ၊ ဆေးတို့ကို၊ ကတေ
ဝိ၊ ကုမပါကုန်သော်လည်း၊ ရောဂေါ၊ အနာသည်၊ နဂူပသမိ၊ မငြိမ်းနှိုင်း
သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ တေ
မတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောဂေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ
၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ကက္ကဋကရသ
တောဇနံ၊ ဗုဒ္ဓန်အရသာနှင့်တကွသော တောဇဉ်သည်၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်
ပတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ ထိတော်မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊
ဝတ္ထု၊ သွားချေ၊ မဂဓေတ္ထေ၊ မဂဓတိုင်းသားတို့၏ လယ်၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊
ထွင်းခံခြင်း၌၊ စရာဟိ၊ သွားသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊
သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒီဃဒဿိနာ၊ အရှည်ကိုဖြင့်တော်မူသော
ဘုရား မြတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ မချွတ်၊ ကိဉ္စ၊ တစ်ခုတစ်ရပ်သောအကျိုးကို၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်

တော်မူအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ဤ
အောက်မေ့၍၊ တန္တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ ဘာရ၊ ကောင် ပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပဋိသုဏိတွာ၊
ဝန်ခံ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဗ္ဗဘွ၊ ရှိရှိ ၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်
သက်နိုးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ မဂ္ဂဓတ္တံ၊ မဂ္ဂတိုင်းသားတို့၏ လယ်သို့၊
ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ အညတရေသ၊ တယေတံ၊ သေ၊ ဓတ္တပါလသ၊ လယ်
စောင့်ယောက်ျား၏၊ ကုမ္ပိဿ၊ လယ်လုပ်တဲ၏၊ ခွါရေတံခါ၏ အနီး၌၊
ပိဏ္ဍယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ သောစဓတ္တပါလော၊ ထိုလယ်
စောင့်ယောက်ျား သည်လည်း၊ ကဏ္ဍဇူကရသံ၊ ဗုဒ္ဓန်အရသာကို၊ သဗ္ဗာ
ဒေတွာ၊ စီရင်၍၊ တတ္ထဉ္စ၊ ထမင်းကိုလည်း၊ ပစိတွာ၊ ချက်၍၊ ထောက်အတံ
ငယ်၊ ပိဿမိတွာ၊ အမောဖြေ၍၊ ဘုဉ္ဇိဿ၊ မိတ်၊ စားအံ့ဟု၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်
သည်ရှိသော်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကို၊ ဂပောတွာ
ယူ၍၊ ကုမ္ပိကာယံ၊ လယ်လုပ်တဲ၌၊ နိသိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍၊ ကဏ္ဍဇူ
ကရသဘတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓန်အရသာနှင့် တကွသောဆွမ်းကို၊ အခါသီးပေးယူ၏၊
တံဘတ္တံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ ထောက်အတံငယ်၊ ဘုတ္တဝတောယေဝ၊ စား၍
ပြီးခြင်းရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ ကဏ္ဍသုလံ၊
နား၌ဖြစ်သောအနာသည်၊ ပဋိပ္ပဿန္တိ၊ ငြိမ်း၏၊ စာသုသတေန၊ အရာသော
ရေးအိုးဖြင့်၊ နှာတောဝိယ၊ ရေချိုးသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သော၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ သပ္ပါယာဟာရဝသေန၊ လျောက်ပတ်သော အာဟာရ၏
အစွမ်းဖြင့်၊ စိတ္တဗာသုကံ၊ စိတ်၏ချင်းသာခြင်းကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ပိပဿ
နာဝသေန၊ ပိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အဘိနိန္နာမေန္တော၊ ရှေး
ရှုဆောင်သည်ရှိသော်၊ ဘောဇနေန၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စသည်၊ အပရိယော
သိတေယေဝ၊ အပြီးအဆုံးသို့ မရောက်မီသာလျှင်၊ အနဝသေသတော၊
အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ အာသဝေ၊ အာသဝေါတရားလေးပါး
တို့ကို၊ ခေပတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊
တည်၍၊ ဓတ္တပါလံ၊ လယ်စောင့်ယောက်ျားကို၊ အာဟာ၊ ဆို၍၊ ဥပါသကာ၊
ဒါယကာ၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပိဏ္ဍပါတ ဘောဇနန၊ ဆွမ်းကို စားရသော
ကြောင့်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ရောဂေါ၊ အနာသည်၊ ဂူပသန္တော၊ ငြိမ်းလေပြီးကာယ
စိတ္တံ၊ ကိုယ်စိတ်သည်၊ ကလ္လံ၊ ခန့်ကျန်းသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပေပြီ၊ တွဉ္စ၊ သင်
တကာသည်လည်း၊ ဣမသ၊ ယုညဿ၊ ဤကောင်းမှု၏၊ ပလေန၊ အကျိုး
အားဖြင့်၊ ပိဂတကာယ စိတ္တဒုက္ခော၊ ကင်းသော ကိုယ်ဆင်းရဲခြင် စိတ်

၅-မဟာရထဝဂ်-၄-ကဏ္ဍဋီကရသဒါယကဝိမာနဝတ္ထု။ ၀၄၇

ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်။ တဝိဿတီဘိ၊ ဖြစ်လိမ့်သတည်းဟု။ ဝတုဒ၊ ဆို၍၊
အနုမောဒနံ၊ တရားအနုမောဒနာကိုးကတုဒ၊ ပြု၍၊ ပတ္တမိ ဖဲတြေလေ၏။ ။

ခေတ္တပါလော။ လယ်စောင့် ဟောကျ်ားသည်။ အပရေန သမယေန၊
တပါးသောအခါ၌၊ ကာလံ၊ ကဟွာ၊ စုတ၍၊ တာဝတိံသာဝနေ၊ တာ
ဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ခွါဒသယောဇနိကော၊ တဆွဲနှစ်ယူစနာရှိသော၊ မဏိ
ထမ္ဘေ၊ ပတ္တမြားသည်တိုင်လည်း ရှိလေသော၊ သတ္တသတကုဋ္ဌာဂါရုပဋိ
မဏ္ဍိတေ၊ ရုနစ်ရာသောရလစ်မွန်ချွန်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ဝေဠု
ရိယမယဝတ္ထေ၊ ကျောက်မျက်စွဲဖြင့် ပြီးသောတိုက်ခန်း ရှိလေသော၊ ကန
ကဝိမာနနး၊ ရွှေမိမာန်၌၊ နိဗ္ဗဟ္မိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿ၊ တိုမိမာန်၏၊ ခွါနေစ၊
တံခါး၌လည်း၊ ယထူပစိတကမ္မသံသုစကော၊ အကြင်ဆည်းပူးအပ်သော
ကံကိုကောင်းစွာ ပြုတတ်သော၊ မုတ္တသိက္ကာယ၊ ပုလဲဖြင့်ပြီးသောဆိုင်း
ဖြင့်၊ ဩသမ္ဘာဒနာ၊ တွေ့ရုံဆွဲအပ်သော၊ သုဝဏ္ဏကဏ္ဍကော၊ ရွှေဗုဒ္ဓန်
ရုပ်သည်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီးအထ၊ ထို ခေါ်၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာ
နော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေန၊
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ကဏ္ဍ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဝတော၊
ကြွသော်မူလတ်သော်၊ တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥစ္စာမိဒံ(လ)
ပဿသတီဘိ၊ ဥစ္စာမိဒံ(လ)ပဘာသတိ ဟူ၍၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤ
ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၊ ။

မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဓဇာ၊ နတ်သား၊
တေးသင်၏၊ မဏိထူဏ်းပတ္တမြားသည်တိုင်ရှိသော၊ ဣဒံမိမာန်၊ ဤမိမာန်
သည်၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ခွါဒသယောဇနာနံ၊
တဆွဲနှစ်ယူစနာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘာ၊ ကျောက်
မျက်စွဲဖြင့်ပြီးသောသည်တိုင်ကုန်သော၊ ဥဠာရာ၊ ပြန့်ပြောကောင်းမြတ်
ကုန်သော၊ သတ္တသတက၊ ရုနစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ကုဋ္ဌာဂါရု၊
ရလစ်မွန်ချွန်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တသံတသံဘူမိယံ၊ ထိုတိုထို
သောမြေအပေါ်၌၊ ရုမိမုတ္တတာ၊ နှစ်သက်တွယ်ရှိကုန်သော၊ ရွှေပျဉ်တို့ဖြင့်
ခင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုဘာ၊ တင့်တယ်သော မြေအတို့ ရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိ
သော၊ ဓဇာ၊ နတ်သား၊ ကဏ္ဍ၊ ထိုမိမာန်၌ ထွံး၊ သင်နတ်သားသည်၊ အတ္တ
ထိ၊ နေ၏၊ ဝန္တပါနံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ အဗျင်္ဂ၊ ဝိပလိစ၊ သောက်
လည်းသောက်၏၊ သုဒ္ဓတောဇနံ၊ နတ်သုဒ္ဓါတောဇဉ်ကို၊ ခါဒသိစ၊ သုံးလည်း

၁၄၈ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သုံး၏။ ဝတ္ထု၊ ချိုသော အသံရှိကုန်သော၊ ဝိဏာဝ၊ စောင်းတို့သည်လည်း ပဝ
 ဒန္တိ၊ မြည်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသင်၏ ဝိမာန၌၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရေသာ
 ကောင်းမြတ်သော အရသာ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ ကာမဂုဏ်
 ငါးပါးတို့သည်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏဆန္ဒာ၊ ရွှေတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်
 ဆာဆင် အပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်
 လည်း၊ နိစ္စန္တိ၊ ကမြူးကုန်၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်
 ရှိသော၊ ဒေဝ၊ နတ်သား၊ ဧကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်
 နတ်သားအား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အ
 ဆင်းသည်၊ စေတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဧကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
 တေ၊ သင်နတ်သားအား၊ ဣမ၊ ဤနတ်ပြည်၌၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ ဧကေန၊
 အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သားအား၊ မနသောပိယာ၊
 စိတ်သည်နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေ၊ စိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 ဘောဂါစ၊ အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ။
 မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝ၊ နတ်သား၊ တံ၊
 သင့်နတ်သားကို၊ ဝုစ္ဆာမိ၊ ငါမေး၏၊ မနုဿဘူတော၊ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်
 သည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ ဝုညံ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကို၊ အကသိ
 ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ဧကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်
 ဧဝံဇလိတာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက် ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ
 သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဧကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်
 နတ်သား၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော အရုပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ တွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်
 သနည်း။ ။

သောဝိ၊ ထိုနတ်သား သည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုအရှင် မောဂ္ဂလာန်
 မထေရ်အား၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ တံ၊ ထိုဖြေကြားခြင်းကို၊ ဒသေတုံ၊
 ပြခြင်းငှါ၊ သောဒေဝုတ္တော၊ (လ)ဖလန္တိ၊ သောဒေဝုတ္တော(လ)ဖလံဟူ
 ချီးဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ မောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊
 ဝုန္တိတော၊ မေးအပ်သော၊ သောဒေဝုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တ
 မနော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒံ၊ ဤအ
 ကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စံ၊ သိခြင်းငှါအလိုရှိအပ်သော ပြဿနာကို၊ ဝုဠော၊ မေး
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီ၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသော

၅-မဟာရထဝဂ်-၄-ကဏ္ဍဋကရသဒါယကဝိမာနဝတ္ထု၊ ၁၄၆

တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ သတိသမုပ္ပါဒကရော၊ သတိ
 ၏ဖြစ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော။ ကဏ္ဍဋကော၊ ဗုဒ္ဓန်ရုပ်သည်၊ ခွါရေးတံခါး၌၊
 ဦးတော၊ တည်၏၊ ဇာတရူပဿ၊ ရွှေဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးသော၊ ဒသပါဒ
 ကော၊ အခြေသယ်ချောင်းရှိသော၊ သောကဏ္ဍဋကော၊ ထိုပစ္စုန်းရုပ်သည်၊
 သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်
 ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား
 တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင် အဆင်းသည်၊
 ဇေတော၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဣမ၊ ဤတဝ
 တိံသာ၌၊ လတ္တမာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊ သုစရိတကံ၏အကျိုး
 သည်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
 မနုသောပိယာ၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေဝိ၊ အထုံးစုံကုန်
 သော၊ တောဂါစ၊ အသုံးအဆောင်တို့ သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ဧဝံဇလိတာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ
 သည်၊ အဋ္ဌ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဇ္ဈော၊
 အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်
 နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့၊
 ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါသာ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ၊ ဥစ္စံဟူသည်ကား၊
 အတ္တဂ္ဂတံ၊ မားမားစွင့်စွင့်အလွန်မြင့်သော၊ မဏိထုဏန္တိ၊ မဏိထုဏ်ဟူ
 သည်ကား၊ ပရမရာဂါဒိမဏိမယထန္တံ၊ ပရမရာဂအစရှိသော ပတ္တမြား
 ဖြင့်ပြီးသော သည်တိုင်ရှိသော၊ သမန္တတောဘိ၊ သမန္တတောဟူသည်
 ကား၊ တောသုဝိပဿေသု၊ နံပါးလေးမျက်နှာတို့၌လည်း၊ ရုစိရတ္တတာတိ၊
 ရုစိရတ္တတာဟူသည်ကား၊ တသံတသံတုမိယံ၊ ထိုထိုသို့သောမြေအ
 တို့၌၊ သုဗ္ဗဗ္ဗသကေဟိ၊ ရွှေပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်၊ အတ္တတာ၊ ခင်းအပ်ကုန်သော၊
 ပိဝသိခါဒသိစာတိဣဒံ၊ ပိဝသိခါဒသိစဟူသောဤစကားကိုးကားလေနကာ
 လံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဥပယုတ္တမာနံ၊ အနီးပြု၍ ဟပ်အပ်သော၊ ဂန္ဓပါနံ၊ ကောင်းသော
 အနံရှိသော အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ သုခာဘောဇနုဉ္စ၊ နတ်သုခဘောဇဉ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ပဝဒန္တိတိ၊ ပဝဒန္တိဟူ
 သည်ကား၊ ပဝဒန္တိ၊ မြည်ကုန်၏၊ ဒိဗ္ဗာရသာကာမဂုဏတ္ထပဉ္စာတိ၊ ဒိဗ္ဗာ
 ရသာကာမဂုဏတ္ထပဉ္စဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ရသော၊
 ကောင်းမြတ်သော အရသာရှိကုန်သော၊ အနုပ္ပကာ၊ အတိုင်းမသိများကုန်

၁၅၀ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

သော၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဧတ္ထတေတ္ထိ
 တာဝရိမာနေ၊ ဤသင်၏ဗိမာန်၌၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သုဝဏ္ဏသန္ဓာတ်၊ သုဝဏ္ဏသန္ဓာဟူသည်
 ကား၊ ဟောမာဘရဏာဝိဘူသိတာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာ
 ဆင်အပ်ကုန်သော၊ သတိသမုပ္ပါဒကရောတိ၊ သတိသမုပ္ပါဒကရော
 ဟူသည်ကား၊ သတုပ္ပါဒကရော၊ သတိ၏ဖြစ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ယေနုည
 ကမ္မေန၊ အကြင်ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ အယံဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ ဤနတ်၌ဖြစ်သော
 စည်းစိမ်ကို၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ လဒ္ဓိ၊ ရအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၌၊
 သတုပ္ပါဒဿ၊ သတိ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကာရကော၊ ပြုတတ်၏၊ ကဏ္ဍဋကရ
 သဒါနေန၊ ဗုဒ္ဓနအရသာနှင့်တကွသောဆွမ်းကိုပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ အယံ၊
 ဤနတ်သားသည်၊ မဘာသမ္ပတ္တိံ၊ ကြီးစွာသောစည်းစိမ်ကို၊ လဒ္ဓိ၊ ရအပ်
 ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သတုပ္ပါဒံ၊ သတိ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နိဗ္ဗိတောဓာတုရူပဿာ
 တိ၊ နိဗ္ဗိတောဓာတုရူပဿဟူသည်ကား၊ ဓာတုရူပေန၊ ရွှေဖြင့်၊ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး
 သည်တည်း၊ ဓာတုရူပမယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသည်၊ တေဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓနအား၊
 ကေမကတ္ထိံပသော၊ တဖက်တဖက်သောနံပါး၌၊ ပဉ္စပဉ္စ၊ ငါးချောင်းငါး
 ချောင်းစီဘို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒသ၊ ဆယ်ချောင်းကုန်သော၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့
 သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောကဏ္ဍဋကော၊ ထို
 ပုဇွန်သည်၊ ဒသပါဒကော၊ ဒသပါဒကမည်၏၊ ဒသပါဒကော၊ ဆယ်ချောင်း
 သောအခြေရှိသောဗုဒ္ဓန၊ ခွါးရ၊ ဗိမာန်တံခမ်း၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ ကဏ္ဍဋ
 ကော၊ ရွှေဗုဒ္ဓနရုပ်သည်၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ သေဝေဝ၊ ထိုရွှေဗုဒ္ဓန
 ရုပ်သည်သာလျှင်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပုညကမ္ဘံ၊ ရှေးဘဝ၌ပြုခဲ့ဘူးသော
 ကုသိုလ်ကံကို၊ တာဒိဿာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သော၊
 မဟေသီနံ၊ မြတ်သောသီလက္ခနံကျေ ဇူးစသည်ကိုရှာပြီးတတ်ကုန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ရှေးအကြောင်းကိုထင်စွာပြု၏၊ ဧတ္ထ၊
 ဤသို့မေးရာ၌၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လျှောက်ထားသွယ်သည်၊
 နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ တေနမေတာဒိသောဝဏ္ဏောတိအာဒိ၊ တေနမေတာဒိသော
 ဝဏ္ဏော ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော
 စကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနုယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်

၅-မဟာရထဝဂ်-၄-ကတ္တုဒ္ဓကရသဒါယကဝိမာနဝတ္ထု။ ၁၅၁

တည်း။ ကတ္တုဒ္ဓကရသဒါယကဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ကတ္တုဒ္ဓကရသဒါယက
ဝိမာနဝတ္ထု၏အာစွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-မဟာရထဝဂ်-၅-ခွါရပါလကဝိမာနဝတ္ထု။

ဥပ္ပာမိဒံမဏိထုံဏံဝိမာနန္တိ ဣဒံ။ ဥပ္ပာမိဒံမဏိထုံဏံဝိမာနံ ဟူသောဤ
ဝတ္ထုသည်၊ ခွါရပါလကဝိမာနံ ခွါရပါလကဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တာသ။ ထို
ဝတ္ထု၏ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အကယ်နည်း။ တဂေါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း
တော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ အည
တရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ စတ္တာရိယေ၊
ပါးသန့်သော၊ နိစ္စဘတ္တာနိ၊ နိစ္စဘတ်ဆွမ်းဝတ်တို့ကို၊ သံဃဿ၊ သံဃာ
တော်အား၊ ခေတိ၊ လှူ၏။ တ၊ ဟု၊ ပန၊ ထိုဒါယကာ၏ကား၊ ဂေဟပရိယန္တိ။
အိမ်၏အဝိုင်းအခြား၌၊ ငြိတံ၊ တည်သောအိမ်သည်။ စောရောယေန၊ ခိုးသူ
ဘေးကြောင့်၊ ယေဘုယျေန ဗျားသောအားဖြင့်၊ ဝိဟိတန္တိ၊ မေမေ၊ ဝိတ်အပ်
သောတံခါးရှိသည်သာလျှင်။ ဂောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ပဟန်းတို့သည်။
ဝတ္ထံ၊ သွား၍၊ ကံဒါဝိ၊ တရံတခါ၊ ခွါရဿ၊ တံခါး၏။ ဝိဟိတတ္တာ၊ ဝိတ်အပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ အလန္တဝ၊ မရဘဲသာလျှင်၊ ပဋိ
ဂန္တန္တိ၊ ပြန်ကြွကုန်၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ တရိယံ၊ ယော၊ ကို၊
တခွေးအရှင်မကိ၊ အသို့နည်း။ အယျာနံ၊ အရှင်ကောင်းတို့အား၊ သက္ကဋ္ဌံ၊
ရှိသောစွာ၊ ကိက္ခာ၊ ဆွမ်းကို၊ ဗိယဿ၊ လှူရပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏။ သာ၊ ထိုယောသည်။ ဧတသုဒ္ဓိဝသေသု၊ ဤသို့သောတံခါးသောနေ
တို့၌၊ အယျာ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်။ နဂမိ' သု၊ မလေ့ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိ'၊ အသို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ခွါရဿ၊ တံခါးကို၊ ဝိဟိတတ္တာမညေ၊ ဝိတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်အောက်မေ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ
ဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ သံ
ဝေဂပ္ပတ္တော၊ တိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကံပုရိသံ၊
ယောကျ်ားတယောက်ကို၊ ခွါရပါလံ၊ တံခါးစောင့်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဝတ္တံ၊
သင်သည်။ အဇ္ဇ၊ တားယနေမ္ပ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ ခုက္ခန္တော၊
စောင်းရှောက်လျက်၊ နိသီဒ၊ နေလော၊ ယဒါစ၊ အကြွင်အခါ၌လည်း။ အယျာ၊

၁၅၂ .. မိမိနဝတ္ထုအတ္ထကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

အရှင်ကောင်းတို့သည်။ အာဂမိယန္တိ၊ ဩလာကုန်လတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုဒ၊ ခါ
 နှိုးတေ၊ ထိုအရှင်ကောင်းတို့ကို၊ ပဝေသေတွာ၊ အိမ်တွင်းသို့သွင်း၍၊ ပရိဋ္ဌာ
 နံ၊ အိမ်တွင်းသို့ဝင်လာကုန်သော၊ နေသံ၊ ထိုအရှင်ကောင်းတို့၏၊ ပတ္တပဋိဂ္ဂ
 ဟဏအာသနပညာပနာဒိ၊ သပိတ်ကိုယူခြင်း၊ နေရာခင်းခြင်း၊ စရှိသေ၊
 ပုတ္တပယုတ္တံ၊ သုံ့လအားတုတ်အပ်သည်နှင့်စပ်လျဉ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ အမှုကို၊ ဇာနာဟိ၊ သိလော၊ ဣကိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဥပေဟိ၊ ထား၏၊
 သော၊ ထိုကံခါးစောင့်သည်၊ သာဓုကိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ
 ၍၊ တထာ၊ ထိုဥပါသကာမှာဆိုတိုင်း၊ ကရောန္တေ၊ ပြုလျက်၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊
 ဥပ္ပန္နသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဇလံ ကံ၏အကျိုးကို၊
 သဒ္ဓဟိတွာ၊ ပယံကြည်၍၊ သရဏေသုစ၊ သရဏဝံ့သို့၌ လည်းကောင်း၊ သိ
 လေသုစ၊ သိလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ ဟည်ပြီး၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေတွာ၊
 ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ အပရဘာဂေ၊ နေ့ခက်အတို၌၊
 နိစ္စဘတ္တဒါယကော၊ နိစ္စဘတ် ဆွမ်းသွေသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ
 သည်၊ ကာလံကတွာ၊ ရုဏ၍၊ ယာမေသု၊ ယာမာနတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊
 ဖြစ်၏၊ ခွါရပါလောပန၊ ထံခါးစောင့်ယောက်ျားသည်ကား၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေ
 တွာ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊
 ပရိပ္ပာဂေ၊ စွန့်ကြဲပေးလှူခြင်း၌၊ ဝေယျာဝစ္စကရဏေန၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြု
 သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုမောဒေနနစ၊ ဝမ်းမြောက်ငမ်းသာအနုမောဒ
 နာပြုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့
 ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ခွါဒသယောဇနိကံ၊ ကနကရိမာနန္တိ
 အာဒိ၊ ခွါဒသယောဇနိကံ ကနကရိမာနံ ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သောစကားရပ်ကို၊ ကတ္တု၊ ကုန်၊ ကရိမာနေ၊ ကုန်ကုန်၊ ကရိမာနဝတ္ထု၌၊ ဝတ္ထုနိယ
 နေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပုစ္ဆာ
 ဝိသန္ဓနဂါထာ၊ ပုစ္ဆာဂါထာ ဝိသန္ဓနဂါထာသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဂတာ၊ လာ၏။

မဟာနူဘာဝ။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ နေဝ၊ နတ်သား၊
 မဏိထူထံ၊ ပတ္တမြားသည်တိုင်ရှိသော၊ တေ၊ သင်၏၊ နန္ဒဝိမာနံ၊ ဤမိမိ
 သည်၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှာ၊ ခွါဒသယောဇနာနိ၊
 တဆဲ့နှစ်ယူစနာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြင့်ကုန်၏၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘာ၊ ကျောက်
 မျက်စွဲဖြင့်ပြီးသော သည်တိုင်ရှိကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာ၊ ပြန့်ပြောကုန်သော၊

သတ္တသတာ၊ ခုနစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ကုသဝါရ၊ ရသစ်မွန်
 ချွန်တို့သည်။ သန္တ၊ ရှိကုန်၏။ တသံတသံဘူမိယံ၊ ထိုထိုသို့သောမြေအရပ်
 ဌ၊ ရှိရတ္တတာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်ခင်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ သုဘာ တင့် ဘယ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာနူဘာဝ၊
 ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝ၊ နတ်သား၊ တတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်၌၊
 တံ၊ သင်သည်၊ အန္တ၊ သိ၊ နေ၏။ ဂန္ဓပါနံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသောအပျော်
 ကို၊ ဝိသိစ၊ သောက်လည်းသောက်၏။ သုခဘောဇနံ၊ နတ်သုခဘော
 ဇဉ်ကို၊ ခါဒသိစ၊ သုံးလည်းသုံးစား၏။ ဝဂ္ဂ၊ သာယာသောအသံရှိကုန်
 သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဇာတ၊ စောင်းတို့သည်လည်း၊ ပဝေန္တိ၊
 မြည်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဗိမာန်၌၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ရသ၊ ကောင်းမြတ်
 သောအရသာဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့
 သည် သံဇန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂဏ္ဌဆန္ဒာ၊ ရွှေတန်ဆတို့ဖြင့်ဖိုလှမ်း
 ဝတ်ဆင်အပ်သောကုသိုလ်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်သွီးတို့သည်လည်း
 နက္ခန္တိ၊ ကမ္မီးကုန်၏။ မဟာနူဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊
 ဒေဝ၊ နတ်သား၊ ကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သား
 အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇေဌာ၊ အရောင်အဆင်းသည်၊
 ဓာတော၊ ဖြစ်သနည်း(ပ)၊ သဗ္ဗဒိသ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့
 ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်လင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မောဂ္ဂ
 ယာနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလင်္ကာသည်၊ ဗုဒ္ဓိတော၊ မေးအပ်သော၊ သော
 ဧဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍(ပ)၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊
 ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနူဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး
 အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ မမံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အယု၊ အသက်
 သည်၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝဿသဟသံ၊ အနှစ်တထောင်သည်၊ အ
 ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေ့ဘဝ၌၊ ဝါစာသိဂိတံ၊
 ဤနေရာ ကိုနေကုန်သောအစရှိသောစကားဖြင့်ဆို၏။ မနုဿပဝတ္တိတံ၊ အ
 ရှင်ကောင်းတို့သည် ကုသိုလ်တရားကိုဖြည့်ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏အစရှိသော
 စိတ်ဖြင့်ဖြစ်စေအပ်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့နှုတ်ဖြင့်ပြောဆိုကြည်ညိုကာမျှ
 ဖြင့်၊ ဝုညကမ္မော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကုသိုလ်ရှိသောသူမည်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဒေဝလောက၊ နတ်ပြည်၌၊ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့၊ ဒိဗ္ဗေတိ၊ နတ်၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်။

၀၅၃

၁၅၄ ပိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဟုတွေးမြင်၍။ ဣန္ဒြိယာဝနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ ပရိစာယေန္တော၊ မွတ်ငြေ့လျက်။
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ «တေန» ထိုကုလ်ကံကြောင့်၊ မေးအက္ခန္တိပဒေသ၊ တော
 ဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇဏ္ဏ၊ အရောင်အဆင်းသည်။ ဇာတော၊
 ဖြစ်၏(ပ)။ တေန၊ ထိုကံကြောင့်၊ မေးအက္ခန္တိပဒေသ၊ ဝဇ္ဇဏ္ဏ၊ အရောင်အ
 ဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသော၊ ခပ်သိပ်ကုန်သော အရောင်မျက်နှာတို့ကို၊
 ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကသဝိ၊ ဖြေ
 ကြားပြီး ။

တတ္ထ၊ ထို ဝါထာဝနီတွင်း၊ ဒိဗ္ဗမဓိဝဿသဟဿမေယျတိဣဒိနာ၊ ဒိဗ္ဗ
 မဓိဝဿသဟဿ မေယျ ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ယသ္မိံဒေဝနိကာယော၊ အ
 ကြွင်တာဝတိံသာနတ်တို့၏အပေါင်း၌၊ သလံ၊ ငါမိသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။
 ထေဝံတာဝတိံသံ ဒေဝတာနံ၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်တို့၏၊ အာယုပ္ပ
 မာဏမေဝ၊ အသက်အပိုင်းအခြားကိုပင်လျှင်၊ ဇေတိ၊ ဆို၏။ ဟိ၊ အကုလ်
 ချဲ့ပြီးအံ့၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဂဏနာယ၊ နှစ်အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ဝဿ
 သတံ၊ အနှစ်တရာသည်၊ ထေဝံ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ ဧကောတ္ထိ
 ဒိဝေါတနေဘညဉ္ဇမည်၏။ တာယရတ္ထိယာ၊ ထိုနေထိုညဉ္ဇတို့ဖြင့်၊ တံသ
 ရတ္ထိယော၊ ညဉ္ဇသုံးဆယ်တို့သည်၊ မာသေဝ၊ တလမည်၏၊ တေနမာသန၊
 ထိုလဖြင့် နှစ်သမာသိကော၊ တဆဲ့နှစ်လရှိသောကာလသည်၊ သံဝစ္ဆရေ၊
 တနှစ်မည်၏၊ တေနသံဝစ္ဆရေန၊ ထိုနှစ်ဖြင့်၊ သဟဿသံဝစ္ဆရေန၊ အနှစ်
 တထောင်တို့သည်၊ ဒေဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ အာယု၊ အသက်မည်
 ၏၊ တံ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်တို့၏အသက်သည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဂဏ
 နာယ၊ နှစ်အရေအတွက်အားဖြင့်၊ တိသေသဝဿကောဗ္ဗိယောစ၊ အနှစ်သုံး
 ကုသုတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိစဝဿသတသဟဿာနံ၊ အနှစ်ခြောက်
 သန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါစာဝိဂိတန္တိ၊ ဝါစာ
 ဝိဂိတံဟူသည်ကား၊ ဝါစာယ၊ သာယာနာပျော်သွယ်ရှိသောစကားဖြင့်၊
 အဘိဂိတံ မြွက်ဆီအပ်၏၊ အယျာ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊
 ကြွေးတပ်မူလာကုန်လော၊ ဣဒံအာသနံ၊ ဤနေရာကို၊ ပညတ္တံ၊ ခင်းထားအပ်
 ပြီး၊ ဣဓ၊ ဤနေရာ၌၊ နိဝီဒထ၊ နေတော်မူကုန်လော၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသည်ဖြင့်၊ အယျာနံ၊ အရှင်ကောင်းတို့အား၊ သရိယေ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊
 အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိကိ၊ ရှိပါ၏လော၊ ကိ၊ အ
 သို့နည်း၊ ဝဿနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်၊ ဝါသုကံ၊ ချမ်းသာပါ၏လော၊ ဣတိ

၅-မဟာရထဝဂ်-၅-ခွါရပါလကဝိမာနဝတ္ထု၊ ၁၅၅

အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပရိသန္ဓာရဝဇ္ဇာနဝ၊ အစုံအစပ်မေးမြန်း
 လျှောက်ထားခြင်းဖြင့်လည်း၊ ကောင်းပါစေဟေ၊ စကားဖြင့်၊ ကထိတမက္ခန္ဓာ၊
 ခရိုခြင်းမျှသာသျှင်တည်း၊ မနုဿာပဝတ္ထိကန္တိ၊ မနုဿာပဝတ္ထိတံဟူသည်
 ကား၊ ဣမေအယျာ၊ ဤအရှင်ကောင်းဟူသည်၊ ပေသလားဝီလာသိုချစ်
 မြတ်နိုးကုန်၊ ဗြဟ္မစာရိနော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊
 ဓမ္မစာရိနော၊ ကုသိုလ်တရားကိုဖြည့်ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ သမေ၊ ရှိနေသည့်
 ဣတိသောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
 မိတ္တန္တု၊ မိတ်ဖြင့်ပဝတ္ထိတံဖြစ်စေ ဆင်သော၊ ပဿာဒမက္ခန္ဓာ၊ ကြည်ညိုခြင်း
 မျှသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ကိစ္ဆိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ပရိစ္ဆန္တံ၊ စွန့်ကြဲအပ်သော၊ မမ
 သန္တကံ၊ အကျွန်ုပ်၏ ဥဇ္ဈာဏစည်းသည်၊ နပနအတ္ထိ မရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသကတိ၊ ပြု၏၊ ဧဝံတာတိ၊ ဧဝံ
 ဝတာဟူသည်ကား၊ ဧတ္တကော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဧံ၊ ဤသို့၊
 ကယနမေတ္တနံ၊ ဆိုကာမျှ ခိုင်လည်းကောင်း၊ ပဿာဒမေတ္တနံ၊ ကြည်ညို
 ကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဌဿ ခိယကပ္ပေတိ၊ ဌဿတိပုဉ္ဇကဓမ္မာဟူ
 သည်ကား၊ ကတပုဉ္ဇေ နာမ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသောသူမည်
 သည်ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဧဝံလောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဌဿကံ၊
 တည်သတ္တံ၊ စိရံ၊ ရှည်ဖြင့်စွာ သေကာလပတ်လုံး၊ ပဝတ္ထိဿတိ၊ မြတ်
 လတ္တံ၊ ထိဌန္တော၊ ကာယဖြင့် ဤတည်သော်လည်း၊ ဗိဇ္ဇဟိနတ်၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ကာမဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သမာဓိဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်
 ၍၊ တသ္မိံ၊ ဒေဝနိကာယေးထိုတာဝတိံသာနတ်တို့၏အပေါင်း၌၊ ဒေဝါနံ၊
 နတ်တို့၏၊ ဝဇ္ဇန္တုနိယာမေနေဝ၊ သုံးဆောင်ခံစားသောနေည်းဖြင့်သာလျှင်၊
 ဗိဇ္ဇဟိနတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာ
 မဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သမာဓိဘူတော၊ သမ္မန္တာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊
 ဣန္ဒြိယာနိ၊ ခက္ခု၊ စသောဣန္ဒြိယတို့ကို၊ ပရိစာရေ၊ နန္ဒာ၊ သက်လန်းကျင်မှဖြတ်
 စေသျက်၊ ဝိကရတိ၊ နေရ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တုနယော၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ခွါရပါလကဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ခွါရပါ
 လကဝိမာနဝတ္ထု၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၅၆

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

၅-မဟာရထဝဂ်-၆-ကရုဏီယဝိမာနဝတ္ထု၊

၂

ဥပ္ပမိဒ်မဏိထုဏန္တိန္ဒ၊ ဥပ္ပမိဒ်မဏိထုဏံဟူသော ဤဝတ္ထုသည်၊
 ကရုဏီယဝိမာနံ၊ ကရုဏီယဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊
 ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ စောနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သာ
 ဝတ္ထိဝါသီ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေလေ့ရှိသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဥပါ
 သကော၊ ဥပသကာသည်။ နှာနောပကရဏာနိ၊ ရေချိုးခြင်း၏အဆောက်
 အဦးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဓိရဝတိ၊ အဓိရဝတိဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊
 နှတွာ၊ ရေချိုး၍၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာလတ်သည်ရှိသော်၊ အနုပမံ၊ နှိုင်းယှဉ်
 စရာမရှိသော၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊
 စရန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်
 ထား၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ထားသနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊ နိမန္တိ၊ တာ၊ ပင့်တိတ်အပ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ထား၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်
 ဆိတ်နေတော်မူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသ
 ကာသည်၊ ကေနမိ၊ တရံထယောကံသောသူသည်၊ အနိမန္တ၊ တဘဝံ၊ မပင့်
 တိတ်အပ်သောအဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊
 ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားတော်မူသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အ
 ကြောင်းပြု၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ အဓိဝါသေတု၊ သည်းခံစေ
 ချင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ထား၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ထုဏ္ဍီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊
 သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ဂေဟံ၊ အိမ်တွင်းသို့၊ နေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဟံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား
 ထိုက်သော၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ၌၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိဝိဒါပေတွာ၊ ဝိတင်းသုံးတော်မူစေ၍၊ ပဏီ
 တေန၊ မွန်မြတ်သော၊ အနုပါနေန၊ ဆွမ်းအပျော်ဖြင့်၊ သန္တပေသိ၊ ကောင်း
 စွာရောင့်ရဲစေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြု
 အပ်ပြီးသောဆွမ်းဘုဉ်းပေခြင်းကိစ္စရှိပြီးသော်၊ တဿ၊ ထိုဒါယကာအား၊

အနုမောဒနံ၊ တရားအနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊ ပြောဟောတော်မူ၍၊ ပတ္တမိ၊
 ကြီးတော်မူလေ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ အနန္တရိမာ
 နသမိသံ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သောဝိမာနဝတ္ထုနှင့်တူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥစ္စ
 မိဒံ(လ)၊ ပဟာသတိဘိ၊ ဥစ္စမိဒံ(လ)၊ ပဟာသတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီး၊ ။

မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝ၊ နတ်သား၊
 တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ မဏိဝုဏ္ဏံ၊ ပတ္တမြားသည်တိုင်ရှိသော၊ ဣဒံဝိမာနံ၊
 ဤဝိမာနံသည်၊ ဥစ္စမိဒံ(ပ)၊ သုဝဏ္ဏသန္ဓာ၊ ရွှေတန်းဆာတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း
 အပ်သော၊ ကုသိုလ်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်း၊ နုတ္တိ၊
 ကမြူးကုန်၏၊ ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊
 ဒေဝ၊ နတ်သား၊ ကေန၊ အဘယ့်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သား
 အား၊ တောမိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင်အဆင်း
 သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်၊ (ပ)၊ ဒေဝ၊ နတ်သား၊ ကေန၊ အဘယ့်ကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဝဇ္ဈောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊
 သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အရင်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဟာသတိ၊ ထွန်းလင်း
 တောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ မောဂ္ဂလာနေန၊
 အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဝုတ္တိတေးမေးအပ်သော၊ သောဒေဝဝုတ္တော၊ ထို
 နတ်သားသည်၊ အတ္တမနေ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍
 (ပ)၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယလ္လကမ္မဿ၊ အကြင်ကောင်းမှုကံ၏၊
 ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိသော၊ တိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဝိဇာနတာ၊ မိမိ၏အစီးအပွားရှိသည်မရှိ
 သည်ကိုသိတတ်သော၊ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသည်၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
 ကရုဏီယာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ သမပ္ပတေသု၊ ကောင်းစွာကျင့်တတ်ကုန်
 သော၊ ယတ္ထဗုဒ္ဓေသု၊ အကြင်ဘုရားမြတ်တို့၌၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောဒါန
 သည်၊ ဗောဗ္ဗလံ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊
 အရညာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ၊ ဝါမံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂတော
 ဝတ၊ ကြွတော်မူလာပေ၏တကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရား၌၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ တာဝတိံသုပဂေါ၊
 တာဝတိံသာသို့ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ကပ်သည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တေန၊
 ထိုသို့သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တောမိသော၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏(ပ)၊ တေ

၁၅၈ ဝိမာနဝတ္ထုအတ္ထကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

န၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်း
သည့်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာ
သတိ၊ သွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဏ္ဍိတေနာတိ၊ ပဏ္ဍိတေနဟူသည့်ကား၊ သပ္ပည
န၊ ပညာရှိသည်၊ ဝိဇာနတာတိ၊ ဝိဇာနတာဟူသည့်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ဟိတာဟိတံ၊ အစီးအပွားရှိသည်မရှိသည်ကို၊ ဇာနန္တေန၊ သိတတ်သော၊
လမဂ္ဂေသုတိ၊ သမဂ္ဂေသုဟူသည့်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဋိပန္နေသု၊
ကျင့်တတ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေသုတိ၊ ဗုဒ္ဓေသုဟူသည့်ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေသု၊
မြတ်စွာဘုရားသို့၌၊ ၊ အတ္ထာယာတိ၊ အတ္ထာယဟူသည့်ကား၊ ဟိတာယ၊
အစီးအပွားအသို့၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝုဒ္ဓိယာ၊ ကြီးပွားခြင်း၌၊ အရညာတိ၊
အရညာဟူသည့်ကား၊ ဝိဟာရဟော၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ အရညာ
ကိဏ္ဍံဝစနံ၊ အရညာဟူသောဤစကားကို၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ခို၍၊ တာဝတိံ သူပင်္ဂလိ၊ တာဝတိံ
သူပင်္ဂလိဟူသည့်ကား၊ တာဝတိံ သဒေဝကာယံ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့၏
အပေါင်းသို့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တာဝတိံ သဘဝနံ၊ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်
သို့၊ ဥပပဇ္ဇနဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဂတော
ရောက်ပြီ၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆို
အပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊ ကရုဏီယ ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊
ကရုဏီယဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၅-မဟာရထဝဂ်-၇-ဒုတိယကရုဏီယဝိမာနဝတ္ထု။

သတ္တမဝိမာနံ၊ သတ္တမဝိမာနာတ္ထုသည်၊ ဆဋ္ဌဝိမာနသဒိသံ၊ ဆဋ္ဌဝိမာန
ဝတ္ထုနှင့်တူ၏၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ တတ္ထ၊ ထိုဆဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထု၌၊ ဥပါ
သကေန၊ ဥပါသကာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာဟာရော၊
ဆွမ်းအပျော်စသောအာဟာရကို၊ ဒိန္နော၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ဣဓ၊ ဤသတ္တမ
ဝတ္ထု၌၊ အညတနုဿ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ အာဟာ
ရော၊ ဆွမ်းအပျော်စသောအာဟာရကို၊ ဒိန္နော၊ ပေးလှူအပ်၏။ ၊ သေသံ၊
ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ
သည်သာလျှင်တည်း၊ ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပ္ပမိဒံ(လ)ပတာသတိတိ၊
ဥပ္ပမိဒံ(လ)ပတာသတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီး၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်

၅-မဟာနန္ဒဝဂ်-၇-ဒုတိယကရုဏီယဝိမာနဝတ္ထု၊ ၁၅၆

ခိုးအာနန္ဒဘော်ရှိသော၊ ဒေဝ၊ နတ်သား၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ မဏိထူဏံ၊
 ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသောသည်တိုင်ရှိသော၊ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ဥစ္စံ၊
 မြင့်၏၊ တဿ၊ ထိုဗိမာန်၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်။ သမန္တတော၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဤဒေသယောဇနာနိ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေဠုရိယထမ္ဘာ၊ ကျောက်မျက်နှာဖြင့် ပြီးသော သည်တိုင်ရှိ
 ကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာရားပြန်ပြောကုန်သော၊ သတ္တသတော၊ ခုနစ်ရာ အတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်သော၊ ကုဋ္ဌာဝါရား၊ ဂုလင်မွန်ချွန် တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 တဿံဘဿံဘူမိယံ၊ ထိုထိုမြေအပိုင်၌၊ ရုဗိက္ခေတော၊ ရွှေပျဉ်ချင်တို့ဖြင့်
 ခင်းစီအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဘာ၊ တင့်တယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 မဟာနန္ဒဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနန္ဒဘော် ရှိသော၊ ဒေဝ၊ နတ်သား၊
 ကတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ ဟံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ အတ္တထိ၊ နေ၏၊ ဂန္ဓပါနံ၊
 ကောင်းသောအနံ့ရှိသောအပျော်ကို၊ ဝိသယံ၊ သောကလည်းသောကံ ၏၊
 သုခာဘောဇနံ၊ သုခာတုတ်ဘောဇဉ်ကို၊ ခါဒသိစ၊ သုံးလည်းသုံးဆောင်၏၊
 ဝဇ္ဈ၊ ချိုသာသောအသံရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဇာဓစ၊
 ဘောင်းတို့သည်လည်း၊ ပဝဒန္တိ၊ မြည်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသင်၏ဗိမာန်၌၊ ဒိဗ္ဗာ၊
 နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ရသော၊ ကောင်းမြတ်သောအရာသာ ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ
 က၊ မဂ္ဂဏာ၊ ငါးပါးသောကာရုဏီတို့သည်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏ
 ဆန္ဒာ၊ ရွှေဟန်ဆာတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ နာရိပေဿစ၊ နတ်သမီးတို့
 သည်လည်း၊ နန္ဒန္တိ၊ ကမြူးကုန်၏။ ကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်
 တေ၊ သင်နတ်သားအား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊
 အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း(ပ)၊ ကေန၊ အဘယ်သို့သော
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဝဇ္ဈောစ၊ အရောင်အဆင်း
 သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသ
 တိ၊ ထွန်းလင်းစေနိုင်သနည်း၊ မောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုဏ္ဏိ
 တော၊ မေးအပ်သော၊ သောဒေဝပုဏ္ဏော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမေန၊
 နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍(ပ)၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊
 ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 မဟာနန္ဒဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနန္ဒဘော် ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊
 ဝိစာနုတော၊ သိတတ်သော၊ ပဏ္ဏိတေန၊ ပညာရှိသည်၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှု
 တို့ကို၊ ကရုဏီယာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ သမ္ပတေသု၊ ကောင်းစွာကျင့်လေ့ရှိ
 ကုန်သော၊ ယတ္ထဘိက္ခုသု၊ အကြင်ရဟန်းတို့၌၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောဒါန

၁၆၀ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သည်၊မဟပုလံ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အတ္ထာယ၊ အထို့ငှါ၊ အညော၊
 စေတဝနိကျောင်းတော်မှ။ ဂါမံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂတော၊ ကြွ
 ရောက်ပေ၏တကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်း၌၊ ဝိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ တာဝတိံသုပဂေါ၊ တာဝတိံသာ
 နတ်အပေါင်းသို့ ကပ်သည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့သော ကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော
 အရောင်အဆင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တေန ထိုသို့သောကုသိုလ် ကံ
 ကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗ
 ဒိယာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်း
 တောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိယာကာသိ၊ မြေကြားပြီး၊ ဒုတိယက
 ခုဏီယဝိမာန ဝတ္ထုနာ၊ ဒုတိယကခုဏီယ ဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိ
 တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-မဟာရထဝဂ်-ဂ-ပဌမသုဝိဝိမာနဝတ္ထု၊

ဥစ္စမိဒံမဏိထူဏန္တိ၊ ဣဒံ၊ ဥစ္စမိဒံမဏိထူဏံဟူသောဤဝတ္ထုသည်၊ သူ
 ဝိဝိမာနံ၊ သူဝိဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 သည်၊ ကား၊ အတယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီး၊ ဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။
 ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မတောသာ
 ရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား၊ စိဝရကမ္ဘံ၊ သင်္ကန်းချုပ်
 သောအမှုကို၊ ကာတမ္ဘံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သူဝိယာ၊ အပ်ဖြင့်၊
 အတ္ထောစ၊ အလိုရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်း
 ငှါ၊ စေရန္တော၊ ကြွသွားသည်ရှိသော်။ ကမ္မာရဿ၊ ပန၊ ဘဲသမား၏၊ ဂေဟ၊ နွှါ
 ရေ၊ အိမ်တံခါး၌၊ အဗ္ဗာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကမ္မာရော၊ ပန်းဘဲသမားသည်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကေန၊
 အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလိုရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 လျှောက်ထား၏၊ ကာတမ္ဘံ၊ ပြုအပ်သော၊ စိဝရကမ္ဘံ၊ သင်္ကန်းချုပ်သောအမှု
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သူဝိယာ၊ အပ်ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ

မိန့်ဆို၏။ ကမ္မဇရာပန်းဘဲသမာသည်၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကတပရိယောသိတာ၊ ပြုလုပ်၍ပြီးတုန်သော၊ နွေသုခ
 ယော၊ နှစ်ချောင်းသော အပ်တို့ကို၊ ဒက္ခာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 ဝုနဝိ၊ တဘန်လည်း၊ သုခိယာ၊ အပ်ဖြင့်၊ အတ္ထေ၊ အလိုရှိသည်၊ သတိ၊ ရှိလတ်
 သော်၊ မမ၊ တပည့်တော်အား၊ အာရိက္ခေယျာတ၊ ကြာတော် ပါလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ လျှောက်ထား၍၊ ပဉ္စပတိဗ္ဗိတေန၊ ငါးပါးသောတည်
 ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုပန်းဘဲသမား
 အား၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲကြွတော်မူ၏။
 သော၊ ထိုပန်းဘဲသမားသည်၊ အပရဘာဂေ၊ နေဝံအဘို့၌၊ ကာလံကတ္တာ၊ စု
 တေ၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဘို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်လေ၏။
 အထာ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
 သည်၊ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေဝစာရိကို၊ စရန္တော၊ ကြွသွားတော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ တံဒေဝပုတ္တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ မဏိထူနံ၊ ပတ္တမြားသည်တိုင်
 ဖြင့်ပြီးသောသည်ဘိုင်ရှိသော၊ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်၏၊ (ပ)၊
 ဒေဝ၊ နတ်သား၊ တေးသင်နတ်သား၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်
 လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊
 တွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ ဣတိဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့
 ဖြင့်၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တ
 မနော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ ဣဒံဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသာ
 ကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာ
 နူဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ ယံဒေယျဓမ္မံ၊ အကြင်
 ဣန္ဒြိယဝတ္ထုကို၊ ဒဒါတိ၊ ပေးလှူအံ့၊ တဿ၊ ကိုဤဘွယ်ဝတ္ထု ၏၊ ဖလံ၊ အ
 ကျိုးသည်၊ တံတာဒိသမေဝ၊ ထိုဣန္ဒြိယဝတ္ထုနှင့်တူသော သဘောရှိ
 သည်သာလျှင်၊ နဟောတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ တတော၊ ထိုဣန္ဒြိယဝတ္ထုထက်၊ ငိပူလတရံ၊ ပြန့်ပြောသည်သာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဇ္ဇေဝ၊ အကြင်သင်
 ရှားရှိသောဣန္ဒြိယဝတ္ထုကိုသာလျှင်၊ ဒန္တာဒဇ္ဇေယျ၊ ပေးလှူငြားအံ့၊ တဇ္ဇေ
 ဝ၊ ထိုပေးလှူခြင်း သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ ဖြတ်၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား၊ မဿ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုခိဒိန္နာ၊ အပ်ကိုပေးလှူအပ်
 သည်ရှိသော်၊ သုခိမေဝ၊ အပ်သည်ပင်လျှင်၊ မ ဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သေယျော
 ဖြတ်သည်၊ မဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်

၁၆၂

ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတ်ယတွဲ။

အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင် အဆင်း
သည်၊ တောတောဖြစ်၏၊ (ပ) တန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏
ဝဇ္ဇော၊ အရောင် အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝိသယန္တတိ၊ ဖြေကြား၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယံဒဒါတိတိ၊ ယံဒဒါတိဟူသည်ကား၊ ယဒိသံ၊
အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ ဒေယျဓမ္မံလ္လဘွဟံဝတ္ထုကို၊ ဒဒါတိ၊ ပေးလှူ
၏၊ နတံဟော၊ တိတိ၊ နတံဟောတိ ဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုလ္လဘွဟံဝတ္ထု
၏၊ တာဒိသမေဝ၊ ထိုဝတ္ထုနှင့်တူသောသဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော
ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ နဟောတိ၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်
သောကား၊ ခေတ္တသမ္ပတ္တိယာစ၊ အလ္လခံတည်းဟူသော ခေတ်၏ပြည့်စုံ
ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တသမ္ပတ္တိယာစ၊ စိတ်စေတနာ၏ ပြည့်စုံ
ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တတော၊ ထိုလ္လဘွဟံဝတ္ထုထက်၊ ဝိပုလတရံ၊
အထူးသဖြင့် ပြန့်ပြောသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဥဇ္ဇေရတရမေဝ၊ အထူး
သဖြင့်ကောင်းမြတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယဇ္ဇေဝဒဇ္ဇာ တဇ္ဇေဝသေယျာတိ၊ ယဇ္ဇေဝ
ဒဇ္ဇာတဇ္ဇေဝသေယျာ ဟူသည်ကား၊ ကိစ္ဆိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်
သော၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို၊ ဒဇ္ဇာဒေယျ၊ ပေးလှူ
ငြားအံ့၊ တဇ္ဇေဝတဒေဝ၊ ထိုမိမိ၌ထင်ရှားရှိသော တစုံတခုသောဝတ္ထုကို
ပေးလှူခြင်း သည်သာလျှင်၊ သေယျာ၊ မြတ်၏၊ ယဿကသ၊ ဗိ၊ အမှတ်
မရှိသော၊ အနဝဇ္ဇာသ၊ အပြစ်မရှိသော၊ ဒေယျဓမ္မသ၊ ပေးလှူအပ်သောလ္လ
ဘွဟံဝတ္ထုကို၊ ဒါနမေဝ၊ ပေးလှူခြင်းသည်သာလျှင်၊ သေယျာ၊ မြတ်၏၊
ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သူဝိဒိန္နာ၊ အပ်ကိုလှူသည်ရှိသော်၊ သူဝိမေဝ၊ အပ်
သည်ပင်လျှင်၊ သေယျာ၊ မြတ်၏၊ သူဝိဒါနမေဝ၊ အပ်လှူသောအလှူသည်
သာလျှင်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သေယျံ၊ မြတ်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ယတော၊
အကြင်အပ်ဟူသောအလှူကြောင့်၊ ဤဒိတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အယံ
သမ္ပတ္တိ၊ ဤနတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကုန်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
လဒ္ဓါ၊ မအပ်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်လော၊ နတ်သား၏အလို
တည်း၊ သူဝိဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ သူဝိဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-မဟာရထဝဂ်-၉-ဒုတိယသုဝိသိမာနဝတ္ထု။

၁၆၃

၅-မဟာရထဝဂ်-၉-ဒုတိယသုဝိသိမာနဝတ္ထု။

ဥစ္စမိဒ်မဏိထူဏန္တိဣဒံ၊ ဥစ္စမိဒ်မဏိထူဏ်ဟူသော ဤဝတ္ထုသည်၊
ဒုတိယသုဝိသိမာနံ၊ ဒုတိယသုဝိသိမာန ဝတ္ထုတည်း။ ။တဿ၊ ထိုဝတ္ထု
၏ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အနီးဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝန်း၊ ဝေဠု
ဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ တေနယမယေန၊ ထိုအခါ၌၊
ရာဇဂဟေဝါသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေသော၊ ဧကော၊ တယောဂင်္ဂသော၊
တုန္ဒကောရာ၊ အပ်မျှသမားသည်၊ ဝိဟာရပေက္ခာကာ၊ ကျောင်းကိုကြည့်
လိုသည်၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ ဝေဠုဝန်း၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတော၊
သွား၏၊ တတ္ထာ၊ ဝေဠုဝန်း၊ ထိုဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ကတသုဝိယာ၊
မိမိသည်ပြုလုပ်အပ်သောအပ်ဖြင့်၊ ဝီရိယံ၊ သက်သေကို၊ သိဗ္ဗန္တံ၊ ချုပ်သော၊
အညကရံ၊ တယောဂင်္ဂသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သုဝိစာရေန၊
အပ်ကျိုး၌၊ သဒ္ဓိံ၊ ဟုတွေး၊ သုဝိယော၊ အပ်သို့ ဘုရား အခါသို့ ပေးလှူ၏၊
သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယ
ဝေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

မဏိထူဏံ၊ ပတ္တုပြားဖြင့်ပြီးသော သည်တိုင်ရှိသော၊ ဣဒ်ဝိမာနံ၊ ဤ
ဗိမာန်သည်၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်၏၊ (ပ)ကော၊ သင်၏၊ ဝေဠုဂါမ၊ အရောင်အဆင်း
သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိယာ၊ ခပ်ယိမ်းကုန်သော အုပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာ
သဘိ၊ ဟွန်းသင်တော့ ဂင်္ဂဝေဠုဝန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သော
ဒေဝဝုတ္တော၊ ထိုနက်သားသည်၊ အတ္ထမေနာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ (ပ)ဣဒံပလံ ဤအကျိုးသည်၊ တဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ
၏၊ ပလံ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ။မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်
ခိုးအာနုဘောဂ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿ
ထု လူသို့၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝုရိမာ
ယဇာတိယာ၊ ဇွေးသော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မနုဿလောကော၊ လူပြည်၌၊
ဝိရဇံ၊ ချာဂ အစရှိသောအညစ်အကြေးမှကင်းသော၊ ဝိပ္ပသန္တံ၊ ကြည်လင်
သော၊ အနာပိလံ၊ မနောက်ကျသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်
ခဲ့ဘူး၏၊ မဟာနုဘာဝ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘောဂ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်
ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊
ဟုတွေးမြင်၍၊ သေသိ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကျန်သော၊ ပ၊ ဇာတိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊

၁၆၄ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သူဝိ၊ အပ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့တူး၏။ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင် အဆင်းသည်၊ ဇ-တော၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဇ္ဈောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေကြား၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဒုတိယသုဝိဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ဒုတိယသုဝိဝိမာနဝတ္ထု၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-မဟာရထဝဂ်-၁၀-ပဌမနာဂဝိမာနဝတ္ထု။

သုသုက္ကခန္တံ အဘိရုပ္ပ နာဂန္တိ ဣဒံ၊ သုသုက္ကခန္တံ အဘိရုပ္ပ နာဂံဟူသောဤဝတ္ထုသည်၊ နာဂဝိမာနံ၊ နာဂဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အတယ်နည်း၊ တာဝဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏ အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမေဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမေဂ္ဂလာနံမယေရံသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဒေစစာရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရိကို၊ စရန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဥပဂတော၊ နောက်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ သဗ္ဗသေတံ၊ ကိုယ်လုံးဖွေးဖွေးဖြူသောမဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒိဗ္ဗနာဂံ၊ နတ်ပြည်၌ ဘန်ဆင်းအပ်သောဆင်ကို၊ အဘိရုပ္ပ၊ တက်စီး၍၊ မဟန္တေန၊ များစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်၊ မဟာတာမဟန္တေန၊ ကြီးကျယ်စွာသော၊ ဒိဗ္ဗာနုတာဝေန၊ နတ်တို့၏တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော၊ သဗ္ဗဒိသော၊ အလုံးစုံသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ စန္ဒေဝရိယစ၊ လက်ခွေသိုင်း၊ သူရိယေဝရိယစ၊ နက်ခွေသိုင်း၊ ဩဘာသယမာနံ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပသော၊ အညတရံ၊ တယောင်သော၊ ဒေဝဂုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရှင်၌၊ သောဒေဝဂုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။

အထ၊ ထိုသို့ ကပ်သောအခါ၌၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တ
 ကော၊ ထိုဆင်ထက်မှ ဩရုယျ၊ ဆင်းသက်၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ မဟာမောဂ္ဂ
 လာန်၊ အရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ် ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသောစွာ
 ရှိခိုး၍၊ အဗ္ဘလိ၊ လက်ခုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီး၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရှေ့၍၊ အထ၊ ထိုသို့ရပ်
 သောအခါ၌၊ ထေရော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ သုသုက္ကခန္ဓန္တိ၊ အာ
 ဖိနာ၊ သုသုက္ကခန္ဓံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဟဿ၊ ထိုနတ်သား၏၊ သမ္ပတ္တိ
 ကိတ္တနုရုခေန၊ ပြည့်စုံခြင်းကို ကြားခြင်းအရင်းမူသဖြင့်၊ ကတကမ္ဘံ၊ ပြုခဲ့
 ဘူးသောကုသိုလ်ကံကို၊ ပုန္နိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သား၊
 တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ သုသုက္ကခန္ဓံ၊ အလွန်ပြုသောကျောက်ကုန်း၊ လည်
 ကုပ်ရှိသော၊ အကာဝိနံ၊ အပြစ်လည်း မရှိသော၊ ဓန္တိ၊ အစွယ်ရှိသော၊
 ဗလိ၊ ကြိုးသောခွန်အားရှိသော၊ မဟာဇဝံ၊ အလွန်လျှင်မြန်သောအဟုန်ရှိ
 သော၊ အဘိရုပ္ပံ၊ တက်စီးအပ်သော၊ ဂဇဝရံ၊ ဆင်မြတ်ဖြစ်သော၊ သုကပ္ပိ
 တံ၊ ကောင်းစွာဖွဲ့အပ်သောကုသိုလ်ရှိသော၊ နာဂံ၊ ဘက်ကို၊ အဘိရုပ္ပံ၊ တက်
 စီး၍၊ ဝေဟာယသံ၊ ဟင်းလင်းအပြင်ရှိသော၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊
 နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့၊ အာဂမာ၊ လာရောက်၏၊
 ဟေဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ နာဂဿ၊ ဆင်ပြောင်၏၊ ဒုဝေယျ၊ နှစ်ချောင်းကုန်
 သော၊ ဒန္တေသု၊ အစွယ်တို့၌၊ အန္တောဒိကာ၊ ကြည်လင်သောရေရှိကုန်
 သော၊ ပေါက္ခရုဏိယော၊ ရေကန်တို့ကို၊ သုန္နိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာဘန်ဆင်း
 အပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်တို့၌၊ ပဒုမိနိယော၊ ပဒုမာကြာတို့သည်၊ သု
 ဖုလ္လာ၊ ကောင်းစွာပွင့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဒုမေသုစ၊ ပဒုမာ
 ကြာတို့၌လည်း၊ တူရိယဂတာ၊ တူရိယာ အပေါင်းတို့သည်၊ ပဝဇ္ဇရေ၊
 မြှင့်ကုန်၏၊ ဘဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ မနောဟရ၊ လေခ၊ နှလုံးအလိုကိုဆောင်
 တတ်ကုန်သော၊ ဣမ၊ အတ္တရာယော၊ ဤနတ်သမီး တို့သည်၊ နစ္စန္တိစ၊
 ကသည်းကကုန်၏၊ ဂါယန္တိစ၊ သီခြင်းလည်းသီကုန်၏၊ တံ၊ သင်နတ်
 သားသည်၊ ဒေဝိဋ္ဌပုတ္တော၊ နတ်၌ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်
 ၍၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြိုးသောတန်ခိုး အနုဘေဉ် ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊
 မနုဿဘူတတ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကိံ၊ ပုညံ၊ အဘယ်
 ကုသိုလ်ကံကို၊ အကသသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန၊ အဘယ် ကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဇေဇလိတာ နုဘာဝေါ၊ ဤသို့ထွန်း
 တောက်ပသော တန်ခိုးအနုဘေဉ်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊
 အဘယ် ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဝေဠာဝေ၊ အရောင်

၁၆၆ မိမိနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရုတိယတွဲ

အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊
ပသာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုဿက္ကခန္ဓန္တိ၊ သုဿက္ကခန္ဓံ ဟူသည်ကား၊ သုဠသေ
တခန္ဓံ၊ အလွန်ဖြိုးသောကျောက်ကုန်းလည်ကုပ်ရှိသော၊ တဿ နာဂဿ၊
ထိုဆင်ပြောင်အား၊ စက္ကာရာပါဒါ၊ အမြဲလေးချောင်းတို့လည်းကောင်း၊
ဝတ္ထိကော သမုခပဒေသော၊ သိုဒိမ်အဝ အရပ်လည်ကောင်း၊ ဥဘော
ကဏ္ဍာနာနာနာတက်တို့လည်းကောင်း၊ ဝါလမိ၊ အမြို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်ကို၊ မုဉ္ဇိဝစ္စာ၊ ယွတ်၍၊
သဗ္ဗေကာယော၊ ကိုယ်အလုံးသည်၊ ကိဉ္ဇာဝိသေတောဝ၊ အကယ်၍ကား
ဖြူသည်သာလျှင်တည်း။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြူသော်လည်း၊ ခန္ဓပဒေ
သဿ၊ ကျောက်ကုန်းလည်ကုပ်အရပ်၏၊ သာတိသယဝေလတရောယ၊
အလွန်ဖြူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဿက္ကခန္ဓန္တိ၊ သုဿက္ကခန္ဓံ ဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊
ဆိုအပ်ပြီး ။ နာဂန္တိ၊ နာဂံဟူသည်ကား၊ ဗိဗ္ဗံနတ်၌ဖြစ်သော၊ ဟတ္ထိနာဂံ၊
ဆင်ပြောင်ကို၊ အကာစိနန္တိ၊ အကာစိနံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗေ သံ၊ အပြစ်မရှိ
သော၊ သဗ္ဗသလဝကံတိလကာဒိ ဆဝိဒေါသဝိရဟိတံ၊ ပျော်ကျားသော
အရေ၌အကွက်ရှိခြင်းအစရှိသော အဆင်း၏အပြစ်ဒေါသမှ လွတ်သော၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာဇာနိယန္တိ ပိ၊ အာဇာ
နိယံဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အာဇာနိယလက္ခဏာပေတံ၊
အာဇာနည်မှန်ဆင်ယုံ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒန္တိန္တိ၊ ဒန္တိံ ဟူသည်ကား၊ ဝိပုလရုပ်ရဒန္တဝန္တိ၊
ပြန့်ပြောကြီးကျယ်တင့်တယ်သောအစွယ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗလိန္တိ၊ ဗလိံ
ဟူသည်ကား၊ ဗသဝန္တိ၊ မဟာဗလံ၊ ကြီးသောခွန်အားရှိသော၊ မဟာဇ
ဝန္တိ၊ မဟာဇံဟူသည်ကား၊ အဘိဇံ၊ အလွန်လျှင်မြန်သောသွားခြင်းရှိ
သော၊ သိဗာဂါမိ၊ လျှန်မြန်စွာသွားတတ်သော၊ ဝုန၊ တတန်၊ အဘိရုပ္ပာတိ
ဧတ္တ၊ အဘိရုပ္ပဟူသောဤပါဌ၌၊ အနုနာသိကလောပေါ၊ နိဂ္ဂဟိတံ၏ကျေ
ခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အဘိရုပ္ပံအာရောဟနိယံ၊ တက်စီးအပ်
တက်စီးခြင်းငှါထိုက်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဝတ္ထနယမေဝ၊ ဆို
အပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဇေပန၊ ဤသို့လျှင်၊ ထေရေန၊
မထေရ်မြတ်သည်၊ ဝုဠော၊ မေးအပ်သော၊ ဒေဝဝုတ္ထော၊ နတ်သားသည်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကံကို၊ ကထေန္တော၊ ဖြေ

ကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌေဝ(လ)ပတာသတိတိ၊ အဋ္ဌေဝ(လ)ပတာသတိဟူ၍၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤပါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဓေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပဿန္နော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိတိ လက်တို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌေဝ၊ ရှစ်ပွင့်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ မုတ္တပုပ္ဖာနိ၊ ကြွေကျကုန်သောပန်းပွင့်တို့ကို၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာသူရား၏၊ ထူပသ္မိ၊ ရွှေစေတီ၌၊ အတိရောပေသိ၊ တင်လှူခဲ့ဘူး၏၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ ကေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ခေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇတ္ထော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏(ပ)။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဇ္ဇတ္ထော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသော၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သောအရပ်ချက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ တွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဓေ၊ ရှေး၌၊ ကဿပဿဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသောသူရားရှင်၏၊ ယောဇနိကေ၊ အမြင့်သင်္ချာယူဇနာတိုင်တိုင်ရှိသော၊ ကနကထူပေ၊ ရွှေစေတီ၌၊ ဝဏ္ဏတော၊ ပန်းဝတ်ညွှာမှ၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍၊ ဂန္ထမုလေးချုံ၏အနီး၌၊ ပတိတာနိ၊ ကျကုန်သော၊ အဋ္ဌ ရှစ်ပွင့်ကုန်သော၊ မုတ္တပုပ္ဖာနိ၊ ကြွေကျသောပန်းတို့ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ တာနိ၊ ထိုပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကောက်ယူ၍၊ ပူဇနာသေန၊ ပူဇော်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဿန္နမိတ္ထော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတိရောပေသိ၊ ပူဇော်၊ ပူဇော်တင်လှူပြီး။ ။

ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုဆို၍၊ အံ၊ အတိကေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ကဿပဿဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေ၊ ကဿပရှင်တော်သူရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးသော်၊ ယောဇနိကေ၊ တယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကနကထူပေ၊ ရွှေစေတီကိုလည်း၊ ကာရိတေ၊ တည်လုပ်ပြီးသော်၊ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော၊ ကိကိ၊ ကိတိအမည်ရှိသော၊ ကာသိကရာဇာစ၊ ကာသိကရာဇ်မင်းသည်လည်းကောင်း၊ နာဂရာစ၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်လည်းကောင်း၊ နေဝဇာစ၊ နိဂုံးသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇာနပဒါစ၊ ဇနပုန်တိုင်းသားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ပုပ္ဖပူဇံ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြု

ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေသု၊ ထိုသူတို့သည်။ ကရော၊ နှစ်သု၊ ပြုကြကုန်သည်ရှိသော်။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့သည်။ မဟာဋ္ဌာနိစ၊ အဘိုးအများထိုက်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဒုလ္လဘာနိစ၊ ခဲကုန်သည်လည်းကောင်း။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ မာလာကာရေ၊ ထိပတ်ပန်းသည်တို့၏ ခရီး၌။ ဝိဝရိတွာ၊ သွားလာထွဋ်ပတ်၍။ ဧကမေကေနကဟာ၊ ပဏောနိ၊ တသပြာတသပြာဖြင့်။ ဧကမေကံပိပုပ္ဖံ၊ တပွင့်တပွင့်သောပန်းကိုမျှလည်း။ အလတန္တော၊ မရေသည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌကဟာပဏာနိ၊ ရှစ်သပြာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပုပ္ဖာရာမံ၊ ပန်းအရံသို့။ ဂစ္စံ၊ သွား၍။ မာလာကာရံ၊ ပန်းသည်ကို။ ဣမေဟိအဋ္ဌကဟာပဏဟိ၊ ဤရှစ်သပြာတို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌပုပ္ဖာနိ၊ ရှစ်ပွင့်သောပန်းတို့ကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အယျာ၊ အမောင်။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်။ သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ဥပစာရေတွာ၊ စုံစပ်။ ရှာဖွေ၍၊ ဩဝိနိတွာ၊ ဆွတ်၍။ ဗိန္နာနိ၊ ပေးအပ်ကုန်ငြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်ရှု၍။ ဂဏှာမိ၊ ယူပါအံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ယဒိဂဏှာမိ၊ အကယ်၍ယူလိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ယူလိုသည်ရှိသော်။ အာရာမံ၊ ပန်းအရံသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဂဝေသဟိ၊ ရှာသောတော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ ပတိတာနိ၊ ကြွေကုန်သော။ အဋ္ဌပုပ္ဖာနိ၊ ရှစ်ပွင့်သောပန်းတို့ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရကုန်၍။ မာလာကာရံ၊ ပန်းသည်ကို၊ တာတ၊ အမောင်ပန်းသည်။ ကဟာပဏာနိ၊ အသပြာတို့ကို။ ဂဏှာ၊ ယူလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တဝ၊ သင်၏။ ပုညနု၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ လဒ္ဓါနိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကဟာပဏာနိ၊ အသပြာတို့ကို။ နဂဏှာမိ၊ မယူလို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတရော၊ ပန်းရှာသောယောက်ျားသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မုခယ၊ ပန်းတိုးမပေးဘဲ။ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာတရားအား။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ကဟာပဏာနိ၊ အသပြာတို့ကို။ တဿ၊ ထိုပန်းသည်၏။ ပုရတော၊ ရှေး၌။ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စေတိယင်္ဂဏံ၊ စေတိတော်အပြင်သို့။ ဂစ္စံ၊ သွား၍။ ပသန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထို

သူသည်အပရတာဒဂ၊တပါးသောနောက်ကာလ၌၊ ကာလံကဝွာ၊ရတေ
 ဤ၊တာဝတိံသေသု၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ဖြစ်၍၊တတ္ထ၊
 ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ယာဝတေယျကံ၊အသက်ထက်ဆုံးဌတွာ။
 တည်၍၊ ပုနပိ၊တဖန်လည်း၊ ဧဝသောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပုနပိ၊တတန်
 လည်း၊ဧဝသောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ ဣတိဝေံ၊ဤသို့၊ အပရာပရံ၊အဆက်
 ဆက်၊ဧဝေသု၊ယဝ၊ နတ်ပြည်တို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်
 သည်ရှိသော်၊ တသောဝကမ္ပဿ၊ထိုကောင်းမှုကံ၏ သာလျှင်၊ ဝိပါကာ
 ဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းအားဖြင့်၊ ဣမသိမ္မိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့မြတ်စွာ
 ဘုရား ဖြစ်တော်မူရာကာလ၌လည်း၊တာဝတိံသေသု၊တာဝတိံသာနတ်
 ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ဖြစ်၏၊တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊
 ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ တတ္ထအဒ္ဓသံအညကရံဧဝပုတ္တန္တိအာဒိ၊ တတ္ထအဒ္ဓ
 သံအညကရံဧဝပုတ္တံ၊ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ပုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီး ။

တံပနေတံ တံပနဇေတံပာတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာယသ္မာ၊ မဟာ
 မောဂ္ဂသာနော၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂသာန်သည်၊မနုဿလောကံ၊လူ့ပြည်သို့၊
 အာဂတံ၊ကြွလာ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရာစေသိ၊
 ကြားလျှောက်၍၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊
 အဗ္ဗုပ္ပတ္တိံ၊ကတွာ၊အကြောင်းဖြစ်သည်ကိုပြု၍၊သမ္ပတ္တပရိယာယ၊ရောက်
 သောသော ပရိယတ်အား၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊
 ဧဝေသသိ၊ဟောတော်မူ၏၊သာဒေသနာ၊ထိုဒေသနာတော်သည်၊မဟာဇ
 နဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီး၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း၊ ။နာဂဝိမာနဝတ္ထုနာ၊နာဂဝိမာန
 ဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၅-မဟာရထဝဂ်-၁၁- ဒုတိယနာဂဝိမာနဝတ္ထု။

မဟန္တံနာဂံ အဘိရုပ္ပတိ ဣဒံ၊ မဟန္တံနာဂံအဘိရုပ္ပ ဟူသောဤ
 ဝတ္ထုသည် ဒုတိယနာဂဝိမာနံ၊နှစ်ခုမြောက်သောနာဂဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊
 တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အဘယ်နည်း၊ ။
 ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီးဖြစ်သော
 ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်းကျောင်းထော်၌၊ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊တေနဿမ
 ဟေန၊ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရော၊တယောက်

၁၇၀ မိမာနဝံတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ၊

သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသညံ၊ သန္ဓေ၊ သန္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်
ပသန္ဓော၊ ကြည်ညိုသည်၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ ဥပသုသိလေသု၊ ငါးပါးကုန်သော
သီလတို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏၊ ဥပေါသထဒိဝသေသု၊ ဥပုသ်နေ့တို့၌၊
ဥပေါသထဝီလံ၊ ဥပုသ်သီလကို၊ သမာဓိယိတွာ၊ ကောင်းစွာ ခံယူ၍၊
ပုရေတတ္ထံ၊ နိနက်အခါ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဘဝါနုရူပံ၊ စည်းစိမ်ရှိသည်
အားလျော်စွာ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဒါနာနိ၊ အလှူဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒေတွာ၊
ပေးသွင်း၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စားပြီး၍၊ သုန္ဒဝတ္ထု နိပဏ္ဏော၊ စင်
ကြယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ သုန္ဒုတ္တရာ သင်္ဂေါ၊ စင်ကြယ်သော
အရံကို ရုံလျက်၊ ပစ္ဆိမဘတ္တံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ ယေတုယေသုန၊ များ
သောအားဖြင့်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ပါနာနိ၊ အပျော်တို့ကို၊ ဂါဟာပေ
တွာ၊ ယူစေ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတိံ၊ သွားရောက်၍၊ ဘိက္ခုသံ
ဓာဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ နိယျာဒေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရား အထံတော်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား
တော်ကို၊ သုဏ္ဍတိ၊ နာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ သက္ကစ္စံ၊
ရှိသောစွာ၊ ဒါနမယံ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသော၊ သီလမယဉ္စ၊ သီလဖြင့် ပြီးသည်
သည်းဖြစ်သော၊ ဗပသုံ၊ များစွာသော၊ သုစရိတံ၊ သုစရိတ် ကုသိုလ်ကံကို၊
ဥပစနတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဣတော၊ ဤလူ၏ အဖြစ်မှ၊ စုတော၊ စုတေခွဲ
သည်ရှိသော်၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဟဿ၊ ထိုနတ်သား၏၊ ပုညာနူတာဝေန၊ ကောင်းမှုကံ၏အခန့်
တော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသေတော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ မဟန္တော၊ ကြီးသော၊
ဒိဗ္ဗောနတ်၌ဖြစ်သော၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊
ထင်ရှားဖြစ်ပြီး သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တံနာဂံ၊ ထိုဆင်ပြောင်ကြီး
ကို၊ အဘိရုပ္ပ၊ တက်စီး၍၊ မဟန္တေန၊ များစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အမြဲ အရံ
ဖြင့်၊ မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော၊ ဒိဗ္ဗာနူတာဝေန၊ နတ်တို့၏ တန်ခိုးအခန့်တော်
ဖြင့်၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဥယျာနုတိဇ္ဇံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆ
တိ၊ သွား၏၊ အသ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ကတညုတဝယ၊ သူ
တပါးတို့၏ ကျေးဇူးကို သိတတ်သော အဖြစ်သည်၊ စောဒိယ မာနော၊
တိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဗုရတ္ထိသမယော၊ ညဉ့်သန်းခေါင်း
အခါ၌၊ တံဒိဗ္ဗနာဂံ၊ ထိုနတ်၌ဖြစ်သော ဆင်ပြောင်ကို၊ အဘိရုပ္ပ၊ တက်
စီး၍၊ မဟန္တောမဟန္တေန၊ များစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အမြဲအရံဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိဿာမိ၊ ရှိခိုးပူဇော်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝလောက

၅-မဟာသုတ္တန်-၁၁-ဒုတိယနဂါရိယသုတ္တန်၊ ၁၇၁

တော၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ၊ အာဂတ္တိယလောက၌၊ ကောဝလကပ္ပံထက်
 ဝန်းကျင်မှအသုံးခံသော၊ ဝေဇ္ဇဝန်၊ ဝေဇ္ဇဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာ
 သေန္တော၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေချက်၊ ဟတ္ထိန္ဒြေတော၊ ဆင်ကျောက်
 ကုန်းမှ၊ ဩရုပ္ပံ၊ ယာဓိဆင်း၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္က
 မိတွာ ချဉ်းကပ်၍၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်
 ကို၊ ပက္ခယျ၊ ချီ၍၊ မဟာသုတ္တံ၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ ကော
 လန္တံ၊ တင့်အပ်ချောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဉ္စလိ၊ ရပ်၍၊ ဝံ၊ ထိုနတ်
 သားကို၊ ဘဂဝေသေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဥတော၊ တည်
 သော၊ အယသ္မာ၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊ ဝဇီသော၊ ဝဇီသမထေရ်
 သည်၊ ဘဂဝေတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အနုညာယ၊ ခွင့်ပြုတော်မူခြင်းဖြင့်၊
 ဣမာဟိဝံ၊ ထေဝိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ မဟာ
 နုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝ၊ နတ်သား၊ ဩသဓိတာ
 ရကာ၊ သောဟိန္ဒြေ၊ ကြည်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်
 မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တော၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေချက်၊ အနုပရိ
 ယာဟိဝံ၊ ထည့်လည်သကဲ့သို့၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ သဗ္ဗသေတံ၊
 ကိုယ်သို့ ဖြူးသော၊ ဂဇတ္တမံ၊ ဆင်မြတ်ဖြစ်သော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊
 နာဂံ၊ ဆင်ပြောင်းသို့၊ အဘိရုပ္ပံ၊ တက်စီး၍၊ နာရိဂဏပုရုက္ခိ၊ တာဝနတ်သို့၊
 အပေါင်းမြီရံအပ်သည့်ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအ
 ရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တော၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေချက်၊ ဝနာ
 ဝန်၊ တောကြီးတောဝယ်သို့၊ အနုပရိယာဟိ၊ ထည့်လည်၍၊ မဟာနုဘာ
 ဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝ၊ နတ်သား၊ ကေန၊ အတယ်
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ကေ၊ သင်နတ်သားအား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သတော
 ရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဓာတော၊ ဖြစ်သနည်း(ပ)၊ ဝံ၊
 သင်နတ်သား၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင် အဆင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသဟိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ
 စေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ပုတ္တိ၊ တောမေးအပ်သော၊ သေဝိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ ဇာသာ၊ ထို
 ဝဇီသမထေရ်အား၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာယိ၊ ဖြေ
 ကြား၍၊ ဝဇီသေနေဝ၊ အရှင်ဝဇီသသည်သာယျာ၊ ပုတ္တိ၊ တောမေးအပ်
 သော၊ သော၊ ဒေဝပုရော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အက္ခာ၊ နေဝ၊ နတ်သား၊ ဝ
 မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံ၊ ဤအတိုင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ ရှည်သော၊ အဉ္စလိ

၁၂၂

ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကုသိုလ်ကံ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စ၊ သိခြင်းငှါ အလိုရှိ
 အပ်သောပြဿနာကို၊ ဝုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြား
 ပြီး။ ။ မဟာနူတာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်
 ရဟန်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿဿ၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူ
 ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ စက္ခုမတော၊ ပညာမျက်စိရှိတော်မူသော၊ ဂေါ
 တမဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ အ
 ဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရ
 တော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အ
 ဒိန္နံ၊ အရှင်သည်မပေးအပ်သော သူတပါးတို့၏ဥစ္စာကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယိသံ၊
 ခိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ခဲ့ဘူး၏။ ။ အမဇ္ဈပေါစ၊ သေအရက်ကိုမသောက်
 မစားခြင်းသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ မုဿ၊ မဟုတ်မမှန်သော
 စကားကို၊ နောစ၊ အဘာဏံ၊ မဆိုသည်သာလျှင်တည်း၊ သကေ၊ ဒါရေန၊
 မိမိမယားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုဋ္ဌောစ၊ ရောင့်ရဲသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ခဲ့ဘူး၏၊ ပသန္တိစက္ကာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အန္တိဉ္စ၊
 ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနုဉ္စ၊ အဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြော
 ကောင်းမြတ်သော၊ ဒါနုဉ္စ၊ ယူဝွယ်ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရိုသေ
 စွာ၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။ မဟာနူတာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ လိုသို့သဘောရှိသောကံ၊ ကြာဠိ၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင်
 အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏(ပ)၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဇ္ဈောစ၊ အရောင်အ
 ဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊
 ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကံသိ၊
 ဖြေကြား၏၊ တက္က၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဝုဋ္ဌံ၊ အသစ်သောပုဒ်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ
 ပြီ၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယ
 ဝေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။ ဒုတိယနာဂဝိမာန
 ဝတ္ထုနာ၊ နှစ်ခုမြောက်သောနာဂဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-မဟာရထဝဂ်-၁၂-တတိယနာဂဝိမာနဝတ္ထု၊ ၁၇၃

၅-မဟာရထဝဂ်-၁၂-တတိယနာဂဝိမာနဝတ္ထု၊

ကောနုဒိဗ္ဗေနယာနေနာတိဇ္ဈဒံ၊ ကောနုဒိဗ္ဗေနယာနေနဟူသောဤဝတ္ထုသည်၊ တတိယနာဂဝိမာနံ၊ တတိယနာဂဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏၊ အနီး၊ ဖြစ်သော၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား၊ အစာပေး၍ ပွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဏာသဝတ္ထရာ၊ ရဟန္တာမထေရ်တို့သည်၊ ဂါမကာဝါသေ၊ ရွာငယ်ကျောင်း၌၊ ဝဿံ၊ ဝါဆိုခြင်းသို့၊ ဥပဂစ္ဆိံသု၊ ကပ်ရော်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ဝုတ္တဝဿာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇိဿာမာတိ၊ ရှိခိုးကုန်အံ့ဟု၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွသွားကုန်သည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ သာယံ၊ ညချင်းသောအခါ၌၊ အညတရတ္ထိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမကေ၊ ရွာငယ်၌၊ ဝိန္တုဒိဋ္ဌိကပြာဟ္မဏဿ၊ မှားသောအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥန္တု၊ ခေတ္တသင်္ခပ်၊ ကြံခင်း၏အနီးသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ရောက်လေကုန်၍၊ ဥန္တု၊ ပုံ၊ လံ၊ ကြံခင်းစောင့်ယောက်ျားကို၊ အာဝုသော၊ ကြံခင်းစောင့်ဒါယကာ၊ အဇ္ဇယနေ၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းပါသေအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ အဇ္ဇယနေ၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကမ၊ မတတ်ကောင်းပြီး၊ ဣတော၊ ဤရွာငယ်၌၊ အဘယောဇနေ၊ ယူဇနာခွဲအရပ်၌၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဇေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ ဝထိတွာ၊ နေကုန်၍၊ သွေ၊ နက်ဖန်မှ၊ ဂစ္ဆထ၊ ကြွသွားကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်သား၏၊ အာဝုသော၊ ဒါယကာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ ကောဝိ၊ တရံတရံသော၊ ဝသနယောဂေါ၊ နေခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သော၊ အာဝါသော၊ ကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ထိုသို့ပင် မရှိသော်လည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ဇာနိဿာမိ၊ သိပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ အဓိဝါသေသံ၊ ဆိတ်ဆိတ် ဝန်ခံကုန်၏၊

၁၇၄ မိမိနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

သော။ ထိုကြံခင်းစောင့်ယောက်ျားသည်၊ ယထာဠိတေသု၊ တည်မြဲတိုင်း
 သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥစ္ဆန္တု၊ သုပေဝ၊ ကြံပင်တို့၌သာလျှင်၊ သာခါမဏ္ဍ
 ပါကာရေန၊ သစ်ခက်မီးသော၊ မဏ္ဍပ်အသွင်ဖြင့်၊ ဒဏ္ဍကာနိ၊ တုတ်ထုံ
 ကန်တို့ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဥစ္ဆန္တု၊ ပဇ္ဇေဏ္ဍဟိ၊ ကြံရှက်တို့ဖြင့်၊ ဥပရိတောစ၊
 အထက်မှသည်း။ ဆာဒေတွာ၊ မီး၍၊ ဟေ၊ ဌာ၊ အောက်၌၊ ပလဝလံ၊ ကောက်
 ရိုးအခင်းကို၊ အတ္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊ ကေသာထေရသး၊ တပါ၊ သောမထေရ်
 အား၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဒုတိယသး၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ ထေရသး၊
 မထေရ်အား၊ တိဟိဥစ္ဆန္တု၊ ဟိ၊ သုံးချောင်းသောကြံတို့ဖြင့်၊ ဒဏ္ဍကံသင်္ခေပေ
 န၊ သစ်သားသုံးခွ အသွင်သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍၊ တိဏေန၊ မြက်
 ဖြင့်၊ ဆာဒေတွာ၊ မီး၍၊ ဟေ၊ ဌာစ၊ အောက်၌လည်း၊ တိဏသန္တရံ၊ မြက်
 အခင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဣတရသ ဤမှတပါးသော
 မထေရ်အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကုဗ္ဗိယံ၊ ကုဗ္ဗိ၌၊ ဧတယေ၊ ဒဏ္ဍကေ၊ နှစ်
 ချောင်းသုံးချောင်းကုန်သောသစ်သားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သာခါယောစ၊
 သစ်ခက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ စိဝရေန၊ သင်္ကန်း
 ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိစ္ဆာဒေဇန္တော၊ ဖုံးလွှမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စိဝရ်ကုဗ္ဗိ၊ သင်္ကန်းကုဗ္ဗိကို၊ က
 တွာ၊ ပြု၍၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ တေထေရာ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအ
 ရပ်၌၊ ဝသိ၊ သုံးကိန်းစက်နေထိုင်ကုန်၏။ ။

ရတ္တိယာ၊ ဉာဉ်သည်း၊ ဝိဘာတာယ၊ လင်းလတ်သည်ရှိသော်၊ ကာလသေ
 ဝ၊ စောစောကပင်လျှင်၊ တတ္ထံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပစိတွာ၊ ချက်၍၊ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ၊ ဒန်ပူ
 ကိုလည်းကောင်း၊ မုခါဒကဉ္စ၊ မျက်နှာသစ်ရေကိုရင်း၊ ဒတွာ၊ ကပ်လှူ၍၊
 ဥစ္ဆန္တု၊ ရသေန၊ ကြံရည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ တတ္ထံ၊ ဆွမ်းကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊
 တံဘတ္တံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ဘုန်းပေးသုံးဆောင်ကုန်၍၊ အနုမောဒနံ၊
 အနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂန္ထိန္ဒာနံ၊ ကြွသွားကုန်သော၊ တေသံထေ
 ရာနံ၊ ထိုမထေရ်တို့အား၊ ဧကေကံ၊ တချောင်းစီတချောင်းစီသော၊ ဥစ္ဆန္တု၊ ကြံ
 ကို၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ တာဂေါစ၊ အထို့အရသည်လည်း၊ တဝိသာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့သုံးလိုက်၍၊ အဒါသိ၊ လှူလိုက်၏၊ သော၊ ထိုကြံခင်းစောင့်ဒါယ
 ကာသည်၊ ယောကံ၊ အတံထေ၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို၊ အနု
 ဂန္တံ၊ ပို့လိုက်၍၊ နိဝတ္တေန္တော၊ ပြန်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ဝေယျာဝစ္စဉ္စ၊ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါနဉ္စ၊ ဒါနကုသိုလ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥဋ္ဌာရံ၊ ပြန်ပြောသော၊ ဝီတိ
 သောမနသံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိသံဝေဒေဇန္တော၊ ခံစား

လျက်၊ နိဗ္ဗတ္တိပြန်စဉ်၌၊ ခေတ္တသာမိကောပန၊ ကြိမ်းရှင်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ဝုဏ္ဏာသလည်ကား၊ ဝုဏ္ဏန္တဝနံ၊ ကြွသွားကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ပေးနိုးတို့၏၊
 ပဋိပဿန၊ ရင်ဆိုင်ဖြစ်သောစရီးလမ်းဖြင့်၊ အာဂုတ္တန္တ၊ လာသည်ရှိသော်၊
 ဘိက္ခု၊ ရှေ့သန်းတို့ကို၊ ဝေါ၊ သပ်တို့သည်၊ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ ဥစ္ဆ၊
 ကြိုဆိုလေ့ရှိ၊ ရဲခဲသနည်း၊ ဣဟိ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏိ၊ မေးနိုးဥစ္ဆ၊ ပါလကေန ကြိမ်း
 စောင့်ယောက်ျားသည်၊ ဖိန္န၊ လှူလိုက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ ချီအပ်
 သည်ရှိသော်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ပြောဟူသော၊ ဝုဏ္ဏာ၊
 သည်းကုတ်တော၊ အမျက်သွက်သည်ဖြစ်၍၊ အနတ္တ၊ အနာ၊ ရှိလုံးမသောဟာ
 သည်ဖြစ်၍၊ ကဋတဋ၊ ယမာနော၊ တဖြစ်ဖြစ်မည်သကဲ့သို့ပြု၍၊ ကောမာ
 ဘိသုတော၊ အမျက်ဒေါသဖြင့်ပြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊
 ထိုယောက်ျား၏၊ ဝိဗ္ဗိ၊ တားနောက်မှ၊ ဥပဘေဝိတွာ၊ ပြေးလာ၍၊ မဂ္ဂရေန၊
 ဆောက်ပုတ်ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုကြိမ်းစောင့်ယောက်ျားကို၊ ပဟာရေန္တော၊ ပုတ်
 ခတ်သည်ရှိသော်၊ ကောပ္ပဟာရေနေဝ၊ တကြိမ်မျက်ခတ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊
 ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိကန္တေမှ၊ ဝေါ၊ ရောပေသိ၊ ကျစေ၏၊ သော၊ ထိုကြိမ်းစောင့်
 ဟောကျားသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတပုညကမ္မမေဝ၊ ပြုအပ်သော
 ကောင်းမှုကံလိုသာလျှင်၊ သမနုဿရန္တော၊ အတန်တလဲလဲအောက်မေ့
 လျက်၊ ကာလံ၊ စုတခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဇ္ဈာ၊ ဒေသဘာဝယံ၊ သုဇ္ဈာ
 နတ်သဘင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုနတ်သား၏၊ ပုညာနုဘာဝေန၊
 ကောင်းမှု၏၊ အာနုဘော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေသတော၊ ကိုယ်သုံး ဖြူသော၊
 မဟာန္တော၊ ကြီးစွာသော၊ ဖိဗ္ဗေရဝါရေကာ၊ နတ်၌ဖြစ်သောမြတ်သောဆင်
 ပြောင်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဥစ္ဆ၊ ပါလဿ၊ ကြိမ်းစောင့်ယောက်ျား၏၊ မရဏံ၊ သေသည်ကို၊
 သုတ္တာ၊ ကြားကုန်၍၊ တဿ၊ ထိုကြိမ်းစောင့်ယောက်ျား၏၊ မာတာပိတ
 ရောစေတံ၊ အမိအဘတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥာတိမိတ္တာစ၊ အဆွေအမျိုး
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ အသုမုခါ၊ ပြည့်သောမျက်ရည်ရှိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ချောအမာနာ၊ ပိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်လျက်၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ အဂဓံ
 သု၊ သွားကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကံ၊ မဝါသိနေစေ၊ ရွာ၌နေသော
 သူတို့သည်လည်း၊ သန္နိပတိံ၊ သုစည်းဝေးကုန်၏၊ တကြံ၊ ထိုစည်းဝေးရာ
 အရပ်၌၊ အဿ၊ ထိုကြိမ်းစောင့်ယောက်ျား၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိ
 အဘတို့သည်၊ သရိရကိစ္စံ၊ အလောင်းသင်္ကြံပတ်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကာဝဉ္စ၊ ပြုအံ့
 သောဌ၊ အရတ်၊ သု၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ တသ္မိံ၊ စေတ၊ ထိုအရိုက်၌၊ သော

၁၃၆ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဒေဝဂုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တံဒိဗ္ဗဟတ္ထိ၊ ထိုနတ်၌ဖြစ်သော ဆင်
ပြောင်ကို၊ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်စီး၍၊ သဗ္ဗတာဠာဝစရပရိဝုတော၊ အလုံး
ရံသော တူရိယာမျိုးတို့ဖြင့် တီးမှုတ်ခြင်း၌ လိမ္မာကုန်သော နတ်သတင်
သည်တို့သည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဝိကေန၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊
တူရိယေန၊ တူရိယာမျိုးဖြင့်၊ ပဝဇ္ဇမာနေန၊ တီးမှုတ်သဖြင့်၊ မဟန္တေန၊ များ
စွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ မဟာယိယာ၊ ကြီးကျယ်စွာသော၊ ဒေဝိဒ္ဓိ
ယာ၊ နတ်၏တန်ခိုးဖြင့်၊ ဒေဝလောကတော၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ၊ အာ
ဂတိံ၊ လာလတ်၍၊ တာယပရိသာယ၊ ထိုစည်းဝေးရေံလာသောပရိသတ်
အား၊ ဒိဿမာနရူပေါ၊ ထင်ရှားသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေ၊
ကောင်းကင်၌၊ အဋ္ဌာယိ၊ တည်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ တတ္ထ၊
ထိုအရပ်၌၊ ပဏှိတဇာတိကော၊ ပညာရှိသောသဘောရှိသော၊ ပုရိသေ၊
ယောကျ်ားသည်၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာတို့ဖြင့်၊
တေန၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ကတပုညကမ္မံ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကံကို၊
ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ယာနေ
န၊ သွားကြောင်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗသေတေန၊ အလုံးစုံဖြူသော အဆင်းရှိ
သော၊ ဟတ္ထိနာ၊ ဆင်ဖြင့်၊ ဣမေဤအရပ်သို့၊ အာဂမာ၊ လာရောက်၏၊ တဝ၊
ကပ်အား၊ တူရိယတာဠိတနိဋ္ဌေသော၊ တီးမှုတ်အပ်သောတူရိယာမျိုး
တို့၏အသံကို၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ တဝ၊ သင်၏၊
ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံသည်၊ မဟိယတိ၊ ပူဇော်အပ်၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊
ကော၊ အဘယ်အမည်ရှိသောသူသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘော
ပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒေဝတာ၊ ဝေဿဝဏ်အစရှိသော
ထင်ရှားသောနတ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗအမျိုးဖြစ်
သောနတ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ အဒု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ ပုရိန္ဒဒေါ၊ ရှေး၌
အတ္ထုကိုပေးတတ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဇာနန္တ၊ မသိပါကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုစ္ဆာမ၊
မေးပါကုန်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
တံ၊ သင့်ကို၊ ဇာနေမု၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

သောဝိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုမေးသောသူအား၊ ဂါထာ
ဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊
ကိံ ဗျာကာသိ၊ အဘယ်သို့ဖြေကြားသနည်း၊ ပဏှိတ၊ ပညာရှိ၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဒေဝေါ၊ ဝေဿဝဏ်အစရှိသောနတ်သည်လည်း၊ နအဂ္ဂိ၊ မဖြစ်၊

၅-မဟာရထဝဂ်-၁၂-တတိယနာဂဝိမာနဝတ္ထု။ ၁၇၇

ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗအမျိုးဖြစ်သောနတ်သည်။ နအဋ္ဌိ၊ မဖြစ်၊ ပုရိန္ဒဒေါ၊ ရှေးဦးအလှပေးတတ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ နအဋ္ဌိ၊ မဖြစ်၊ ဗဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ၊ ယေဒေါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ သုဓမ္မာနာမ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိကုန်၏။ အဟံ ငါသည်။ တေသံ၊ ထိုသုဓမ္မာအမည်ရှိကုန်သောတာဝတိံသာနတ်တို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်သည်၊ အဋ္ဌိ၊ မဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ သုဓမ္မ သုဓမ္မအမျိုးဖြစ်သော၊ ဒေဝ၊ နတ်သား၊ အဇ္ဈတိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပုထုံကတွာန၊ ပြည့်စုံစွာပြု၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုန္န၊ မီး၊ မေးလျှောက်ပါ၏၊ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ မာနုဿ၊ လူ၏အဖြစ်၌၊ ကိံ၊ ကမ္ဘာ၊ အသယံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဓမ္မံ၊ သုဓမ္မာနတ်မျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ ပုန္န၊ မီး၊ မေးပြန်၏။ ဗဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ၊ ယေဝ၊ အကြင်သူသည်။ ဥန္တဂါရုဗ္ဗ၊ ကြံဖြင့်ပြုအပ်သောကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ တိဏဂါရုဗ္ဗ၊ မြက်ဖြင့်ပြုအပ်သောကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထဂါရုဗ္ဗ၊ အဝတ်ဖြင့်မီးအပ်သောကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝ၊ ပေးလှူရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သောကျောင်းတို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသောကျောင်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ သုဓမ္မံ၊ သုဓမ္မာနတ်မျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုနပိ တစ်ဖန်လည်း၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားပြန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တုရိယတာဠိတနိဋ္ဌောသောတိ၊ တုရိယတာဠိတနိဋ္ဌောသောဟူသည်ကား၊ တာဠိတာပဉ္စကိက တုရိယနိဋ္ဌောသော၊ တီးမှုတ်အပ်သောအင်္ဂါငါးပါးရှိသော တုရိယာမျိုးတို့၏အသံကို၊ အတ္တဝနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ပဝဇ္ဇမာနဗိဗ္ဗတုရိယသဒ္ဓေါ၊ တီးမှုတ်အပ်သောငါးပါးသော တုရိယာမျိုးတို့၏အသံကို၊ အန္တလိက္ခေမဟိယတိတိ၊ အန္တလိက္ခမဟိယတိဟူသည်ကား၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အာကာသဌနေဝ၊ ကောင်းကင်၌တည်သဖြင့်သလျှင်၊ မဟတာပရိဘုရေနု၊ များစွာသောအခြံအရံသည်၊ ပူဇိယတိ၊ ပူဇော်အပ်၏။ ဒေဝတာနုသိတိဇ္ဇေ၊ ဒေဝတာနုသိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဒေဝတာနု အသိတိ၊ ဒေဝတာနုအသိဟူ၍၊ ဆေဒေါ၊ ပုန်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ကိံ၊ အသိနည်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗောတိ၊ ဂန္ဓဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓဗ္ဗကသိကဒေဝေါ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုး၌အကျုံးဝင်သောနတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်

၁၇၈

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တည်း။ အနုသက္ကောပုရိန္ဒဒေါတိ၊ အနုသက္ကောပုရိန္ဒဒေါ ဟူသည်ကား၊
ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်ခဲ့သော်၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေါတိ၊ ပေးလှူ
တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုရိန္ဒဒေါ၊ ပုရိန္ဒဒမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿု
တော၊ နှိုသိကျော်စောသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သ
လော၊ အတ၊ ထိုသို့မဟုတ်မှု၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်၊
အသိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊
ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပုစ္ဆာဂါထာ၌၊ သက္ကဝဋ္ဌဗ္ဗာနံ၊ သိကြားနတ်ဂန္ဓဗ္ဗ
နတ်တို့၏၊ ဒေဝဘာဝေ၊ နတ်၏အဖြစ်သည်၊ သတ်ဝိ၊ ရှိလျှင်မူလည်း၊ တေ
သံ၊ ထိုသိကြားနတ်ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့အား၊ ဝိသု၊ အသီး၊ အခြား၊ ဂဟိတတ္ထာ၊ ယူ
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂေါဗလိဗန္ဓညာယေန၊ ဂေါဗလိဗန္ဓနည်းအား
ဖြင့်၊ တဒညဒေဝဝါစကော၊ ထိုသိကြားနတ်ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မှတစ်ပါးသောနတ်
တို့ကိုဟောတတ်သော၊ ဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဒေဝသဒ္ဓါကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊
အသ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဝိသန္ဓနံနာမ၊ ပုစ္ဆာစကား
ဖြေကြားခြင်းမည်သည်ကား၊ ပုစ္ဆာသဘာဝေန၊ မေးသောပုစ္ဆာပြဿနာ
နှင့်တူသောအာ၊ ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ တေဟိ၊ ထို
သူတို့သည်၊ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သော၊ ဒေဝဂန္ဓဗ္ဗသက္ကဘာဝံ၊ တစ်ထယောင်
သောနတ်ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သိကြားနတ်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိက္ခိဝိတွာ၊ ပယ်၍၊ အတ္ထာနံ၊
မိမိကိုယ်ကိုးအာပိက္ခန္ဓော၊ ဖြေကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ နာမိ(လ)အဟန္တိ၊
နာမိ(လ)အဟံဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဆိုပြီ၊ ပဏှိတ၊ ပညာရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဒေဝေ၊ ဒေဝသဝဏ်အစရှိသောနတ်သည်၊ နာမိ၊ မဖြစ်၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ
နတ်မျိုးဖြစ်သောနတ်သည်၊ နာမိ၊ မဖြစ်၊ ပုရိန္ဒဒေါ၊ ရှေး၌အလှူကိုပေး
အပ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ နာမိ၊ မဖြစ်၊ ပဏှိတ၊ ပညာရှိ၊
ယေဒေါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၊ သုဓမ္မာနာမ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေသံ၊ ထိုသုဓမ္မာအမည်ရှိကုန်သော
နတ်တို့တွင်၊ အညတရော၊ ထယောင်သည်၊ အနိ၊ ဖြစ်ပြီ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နာမိဒေဝေါတိ၊ နာမိဒေဝေါဟူသည်ကား၊ တယာ၊
အမောင်ယောက်ျားသည်၊ အာသင်္ကိတော၊ ယုံမှားတွေးတောသော
မကျေနိုင်သော၊ ယောကောပိဒေဝေါ၊ အမှတ်မရှိသောနတ်သည်၊ နဟော
မိ၊ မဖြစ်၊ နဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မျိုးလည်းမဟုတ်၊ နသက္ကော၊ သိကြားနတ်
လည်းမဟုတ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေဒေါ၊ အကြင်နတ်တို့
သည်၊ သုဓမ္မာနာမ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ

သံ။ ထိုနတ်ဘို့တွင်၊ အဟံ၊ ငါကား၊ အညတရော၊ တယောက်အကျုံးဝင်
သောနတ်တည်း။ သုဓမ္မာဒေဝကာနာမ၊ သုဓမ္မာ နတ်မျိုးမည်သည်ကား
တာဝတိံသဒေဝနိကာယသေဝ။ တာဝတိံသာ နတ်မျိုးအပေါင်း၏သာ
လျှင်။ အညတရိကာယော၊ တပါးပါးသောနတ်အပေါင်းတည်း။ သော
ဥစ္ဆာပါယော၊ ထိုကြီးခင်းစောင့်ယောင်ျားသည်။ တေသံဒေဝါနံ၊ ထိုသု
ဓမ္မာနတ်ဘို့၏၊ သဗ္ဗတ္ထိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပဂေဝ၊ ရှေး
မွေ့ကပင်လျှင်၊ တတ္ထံ၊ ထိုသုဓမ္မာဘို့၏၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊
ပဏိခာယ၊ သောက်တည်၍၊ ဗြဟ္မောဂိရ၊ တည်သကတိ၊ ဣကိ၊ ဤသို့၊
ကေမိ၊ အချို့သောဆရာဘို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။ ဝုဇ္ဈန္တိ၊ ဝုဇ္ဈဟူ
သည်ကား၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
၏၊ ဧတံ၊ ဤဝုဇ္ဈဟူသောသဒ္ဓါကို၊ သက္ကစ္စကြိယာဒီပနတ္ထံ၊ အရိအသေပြု
ခြင်းကြိယာကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သုဓမ္မာဒေဝကာယာနံ၊
သုဓမ္မာနတ်အပေါင်းတို့ကို၊ ဝုဓ္ဌော၊ မေးအပ်သော၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သား
သည်၊ ကကဏ္ဍကနိမိတ္တံ၊ ဝုတ်ဘင်၏စိမ်းညိုသောအဆင်းအရိပ်အရောင်
ကို၊ ဝဒန္တောပိယ၊ ပြောကြားသကဲ့သို့၊ ဒိဋ္ဌမက္ကမေဝ၊ ပရိသတ်တို့၏မျက်
မြင်မျှဆိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတပုညံ၊ ပြုအပ်
ပြီးသောကုသိုလ်ကံကို၊ အာမိက္ခန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥစ္ဆာဂါ
ရန္တိ ဂါထံ၊ ဥစ္ဆာဂါရံဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊
တိတ္ထမညတရံ ဒတွာတိ၊ တိတ္ထမညတရံဒတွာ ဟူသည်ကား၊ မယော၊
ငါသည်၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အာဂါရာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ယဒိဝိဒန္တ
နိ၊ အကယ်၍ကားပေးလှူအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ပေးလှူအပ်ကုန်သော်
လည်း။ အယံအတ္ထောပိ၊ ဤအကျိုးသည်လည်း။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော
ကျောင်းတို့တွင်၊ အညတရေန၊ တပါးပါးသောကျောင်းကို လှူရသဖြင့်၊
သိဇ္ဈာဘိ၊ ပြီး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာဂ္ဂါဟေန၊ နည်းကိုယူသောအားဖြင့်၊ ဒေဝ
ဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ဧသံ၊ ကြွင်းကျန်သော
စကားရပ်သည်၊ သုဝိညေသျမေဝ၊ သိလွယ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သောဒေဝဝုတ္တော၊ လိုးတိသား
သည်၊ တေန၊ ထိုဗညာရှိယောင်ျားသည်။ ဝုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သော၊ အတ္ထံ
အနက်ကို၊ ဝိသန္ဓေတွာ၊ မြေကြား၍၊ မုတနတ္ထယဂုဏံ၊ ရတနာသုံးပါးဘို့
၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှား ပြလျက်၊ မာတာဝိသုပိ၊

၁၀၀ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

အမိအဘတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကသဇ္ဇောဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော
ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝလောကမေဝ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့သာ
လျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒေဝပုတ္တဿ၊ နတ်သား
၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား
၌လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃေဝ၊ ရဟန်းအပေါင်း၌ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာ
တပဿာဒဗဟုမာနာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်း များစွာမြတ်နိုး
ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ ဒါနုပကာရဏံ၊ အလှူ၏အဆောင်အဦ
ကို၊ သဇ္ဇေတွာ၊ မိရင်ကုန်၍၊ သကဋ္ဌါနံ၊ လှည်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေကုန်
၍၊ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတိံ၊ သွားကုန်၍၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဿ၊
ဘုရားအရှင်တို့သော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ မဟာဒါနံ၊
ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူကုန်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစယိံ၊ သု၊ ကြားလျှောက် ကုန်၏၊
သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံပုစ္ဆာဝိဿန္တနံ၊ ထိုမေးသောအကြောင်း
ဖြေသောအကြောင်းကို၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဝတွာ၊ ဟောတော်
မူ၍၊ တမေဝ၊ ထိုနတ်သားကိုပင်လျှင်၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း ဖြစ်သည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဝိတ္ထာနေ၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ တေသံ၊ ထိုလူတို့အား၊ သရဏသုစ၊
သရဏဂုံသို့၌ လည်းကောင်း၊ သီလေသုစ၊ သီလတို့၌ လည်းကောင်း၊
ပတိဋ္ဌပေသိ၊ တည်စေ၏၊ ပတိဋ္ဌတသဒ္ဓါ၊ တည်ပြီးသောသဒ္ဓါတရားရှိကုန်
သော၊ တေဝ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိ
တွာ၊ ရှိခိုးကုန်ပြီး၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဥပဂတိံ၊ သွားကုန်၍၊
ဥစ္ဆုပါလဿ၊ ကြွင်းစောင့်ယောက်ျား၏၊ မတဋ္ဌာနေ၊ သေလွန်ရာအရပ်
၌၊ ဝိဘာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရယိံ၊ သု၊ ဆောက်လုပ် စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးတည်း၊ တတိယနာဂ ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊
သုံးဆယ့်မြောက်သော နာဂဝိမာနဝတ္ထု၏ အခွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၅-မဟာရထဝဂ်-၁၃-စူဠရထဝိမာနဝတ္ထု။

ဒဋ္ဌဓမ္မနိသာရဿာတိဇ္ဇနံ၊ ဒဋ္ဌဓမ္မနိသာရဿဟူသောဤဝတ္ထုသည်၊
စူဠရထဝိမာနံ၊ စူဠရထဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်

ကြောင်းသည်ကား၊ ကား၊ အတယ်နည်း၊ အတယ်တီး၊ ငါတို့ဘုရားမြတ်
သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဓာတုပိဘာဂံ၊
ဓာတ်တော်ကိုဝေစာနိခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုပြည်ရွာ
၌၊ သတ္တ၊ ဘုရားမြတ်၏၊ ထူပေသု၊ စေတီတို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာ၊ ပိယမာနေသု၊
တည်စေအပ်ကုန် ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဓမ္မံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်းတရား
တော်ကို၊ သင်္ဂါ၊ မိတ္တံ၊ သင်္ဂါ၊ ယနာတင်ခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပနိတွာ၊ ရွေးကောက်၍၊
ဂဟိတေသု၊ ယူအပ်ကုန်သော၊ မဟာကဿံ၊ ပဉ္စေရေပေသု၊ မဟာ
ကဿံ၊ ပထေရ်အမျှရှိကုန်သော၊ မဟာထေရေသု၊ မဟာထေရ်တို့သည်၊
ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဝသုပဂမနာ၊ ဝါသိုကင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သာဝကဝေနေယျာပေက္ခာယ၊ သာဝကတို့သည်
ဆုံးမခြင်းငှါထိုက်သောဝေနေယျတို့ကို ဝံသောအားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ အတ္တ
နော၊ မိမိမိမိတို့၏၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထို
ထိုသို့သောအရပ်၌၊ ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာ၊ မဟာ
ကဏ္ဍာနော၊ အရှင်မဟာ ကဏ္ဍည်းထေရ်သည်၊ ပစ္စန္တိ၊ ဧသေ၊ ပစ္စန္တိရပ်ဖြစ်
သောအရပ်၌၊ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ အရညာယတနော၊ တော
အရပ်၌၊ ပိဘရေထိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အသမ္ဘာ
ရေဋ္ဌေ၊ အသမ္ဘာတိုင်း၌၊ ပေါတနဂရေ၊ ပေါတအမည်ရှိသောပြည်၌၊ အသမ္ဘာ
ကရာဇော၊ အသမ္ဘာအမည်ရှိသော မင်းသည်၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာ
ရေထိ၊ ပြု၏၊ တဿ၊ ထိုအသမ္ဘာမင်း၏၊ ဧဋ္ဌာယ၊ ကြီးသော၊ ဒေဝိယာ၊
မိဘုရားကြီး၏၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ သုဇာတောနာမ၊ သုဇာတအမည်
ရှိသော၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ဘောဇ္ဇသဝသုဒ္ဓေသိကော၊ တဆွေ
ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကနိဋ္ဌာယ၊ မိတွေးလည်ဖြစ်
သော၊ ဒေဝိယာ၊ မိဘုရားလည်သည်၊ နိဗ္ဗန္ဓေန၊ ချစ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်းမရှိ
သဖြင့်၊ ပိတရား၊ မည်းတော်ဖြစ်သော အသမ္ဘာမင်းသည်၊ ရေဋ္ဌတော၊
တိုင်းမှ၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပရိသိ
တွာ၊ ဝင်၍၊ ဝနစရကော၊ တော၌ ကျင်လည်သောမူဆိုးတို့ကို၊ နိဿာယ၊
မှီ၍၊ အရညေ၊ တောအရပ်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏။ ။

ကိရု၊ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုဦးအုံး၊ သော၊ ထိုသုဇာတ မင်းသားသည်၊
ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သီလမက္ခေ၊ သီလ
မှ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ပုထုဇ္ဇနကာလကိရိယံ၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်

၁၀၂ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတ္တိယတွဲ

ဖြင့်သေခြင်းကို၊ ကတွာပြု၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်
 တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ယာဝတာယု
 ကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အပရာဇရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ သုဂတိယံ
 ယေဝ၊ သုဂတိသံ၌သာလျှင်၊ ပရိတ္တမန္တော၊ ကျင်လည်သည် ရှိသော်၊
 ဣမတ္ထိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဘိသမ္ဗောဓိတော၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့
 ကိုထိုးပွင်း၍ ထိတော်မူသည်မှ၊ တိံသဝသေ၊ အနှစ်သုံးဆယ်မြောက်
 သောနှစ်၌၊ အဿကရဇ္ဇေ၊ အဿကတိုင်း၌၊ အဿကရညော၊ အဿက
 မင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဘုရားမြတ်၏၊ ကုန္တိမှ၊ ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊
 အဿ၊ ထိုမင်းသားအား၊ သုဇာတောတိနာမံ၊ သုဇာတဟူသော အမည်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ မဟန္တေန၊ များစွာ
 သော၊ ပရိဝါဒရန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ ဝဇှတိ၊ ကြီးပွား၏၊ တဿပန၊ ထိုမင်း
 သား၏ကား၊ မာတရိ၊ မယ်တော်မိဘုရားကြီးသည်၊ ကာသကံတာယ၊ နတ်
 ရွာလားခဲ့သော်၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ရာဇမိတရံ၊
 မင်းသမီးကို၊ အဂ္ဂမဟေသိဌာန၊ မိဘုရားကြီးအရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊
 သာဝိ၊ ထိုမိဘုရားသည်လည်း၊ အပရေနသမယေန၊ တပါးသောအခါ၌၊
 ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုမိဘုရား
 ၏၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မသန္ဓေ၊ မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ တဒ္ဓေ၊ အ
 ဘယ်မိဘုရား၊ တယာ၊ သင်မိဘုရားသည်၊ ဣန္ဒိတံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊
 ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဝဏ္ဏာဟိ၊ ယူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ အဒါ
 ထိ၊ ပေး၏၊ သာ၊ ထိုမိဘုရားသည်၊ ဝဟိတကံ၊ ယူအပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ယဒါ၊ အကြွင်းအခါ၌၊ သုဇာတကုမာရော၊ သုဇာတ
 မင်းသားသည်၊ သောဋ္ဌသ ဝဿုဒ္ဓေသိကော၊ တဆွဲမြောက်နှစ်အရွယ်ရှိ
 သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ အာဟ၊
 လျှောက်ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ဆိုသနည်း ဟူမူကား၊
 ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မမ၊ ကျွန်တော်မ၏၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တုဉ္စ
 ဝိတ္တဟိ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ ဝုဋ္ဌေဟိ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့
 သည်၊ ဝရော၊ ဆုကို၊ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်ပြီ၊ တံ၊ ထိုဆုကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဒေထ၊ ပေးသနားတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုသံတော်
 ပြီးတင်၏၊ ဒေဝိ၊ ရှင်မိဘုရား၊ ဝဏ္ဏ၊ ယူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ မိန့်အပ်
 သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ကျွန်တော်မ၏၊ ပုတ္တဿ၊ သားအား၊ ဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်

ကိုဒေဝ၊ ပေးတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုသံတော်
ဦးတင်လေ၏။ ဝဿလိ၊ သူယုတ်မ၊ နဿ၊ ပျက်လေလော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဒေဝ
ကုမာရ၊ သမီးသေ၊ နတ်သားနှင့်တူသော၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တေ၊ သားကြီးဖြစ်သော၊
သုဇာတကုမာရေ၊ သုဇာတ မင်းသားသည်၊ ဗြတေ၊ ကောင်းစွာ တည်ရှိ
လျက်၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝဒေသိ၊ သင်
ဆိုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိက္ခိဝိ၊ ပယ်၏၊ ဒေဝီ၊ မိဘုရားသည်၊ ဝုနုပ္ပ၊ နံ၊
အဘန်တလဲလဲ၊ နိဗန္ဓံ၊ မပြတ်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ မနံ၊ နှလုံးကို၊
အလဘိတွာ၊ တည်တန့်ခြင်းကို မရသောကြောင့်၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သစ္စေ၊ မှန်သောစကား၌၊ ယဒိတိဋ္ဌသိ၊ အကယ်၍
တည်ဘိမူကား၊ ဒေဝီ၊ ဧဝံ၊ ပေးတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်
ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ အနုပဓာရေတွာ၊ မရူးစင်း မဆင်ခြင်မူ၍၊
မယာ၊ ငါသည်၊ ဣမိဿ၊ ဤမိဘုရားအား၊ ဝရော၊ ဆုကို၊ ဒိန္နော၊ ပေးမိလေ
ပြီးအယတ္ထ၊ ဤမိဘုရားသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မသင့်သော စကားကို၊ ဝဒ
တိ၊ ဆိုဘိ၏။ ဟကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပ္ပဗ္ဗိဿာရိ၊ နှလုံးမသာခြင်းသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ သုဇာတကုမာရံ၊ သုဇာတမင်းသားကို၊ ပက္ခောသိတွာ၊ ခေါ်တော်
မူ၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောဓစတွာ၊ ပြောကြား၍၊ အဿုနိ၊
မျက်ရည်တို့ကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ တွေဝေပိုစီးစီးကျစေ၏၊ ကုမာရော၊ မင်း
သားသည်၊ ဘောစမာနံ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေးသော၊ ပိတရံ၊ မည်းတော်အသေ
ကမင်းကြီးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဒေါမနဿပုတ္တော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့
ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အနုဇာနာဟိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါလော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားပါတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
သံတော်ဦး တင်လျှောက်၏၊ တံစနံ၊ ထိုစကားတို့၊ သုတွာ၊ ကြားတော်
မူ၍၊ ရညာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တေ၊ သင်မင်းသားအား၊ အညံ၊ တပါးသော၊
နဝရံ၊ မြို့သစ်ကို၊ မာပေဿာမိ၊ ဘန်ဆင်း တည်ထောင်ပေအံ့၊ တတ္ထံ၊ ထို
မြို့သစ်၌၊ ဝသေယျာဟိ၊ နေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်ဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ နုဣန္တိ၊ အလိုမရှိ၊ မမ၊ ငါ၏၊ သဟာယ
ကနံ၊ အဆွေဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံတို့သို့၊ ပေသိ
ဿာမိ၊ စေလွှတ်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
တဓိ၊ ထိုစေလွှတ်ခြင်းကိုလည်း၊ နာနုဇာနိ၊ ခွင့်မပြု၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အရညံ၊ တောအရပ်သို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားပါတော့အံ့၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ တင်ပျောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပုတ္တံ၊ သားတော်ကို၊ အာလိင်္ဂေတွာ၊ လည်ဖက်၍၊ သိဒ္ဓဿ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ဂုမ္ဘိတွာ၊ နင်းရှင်၌၊ မမ၊ ငါ၏။ အစ္စယေန၊ နတ်ရွာလားသောအခါ၌၊ ဣဒေဤငါ၏နေပြည်တော်သို့၊ အာဂတိံ၊ ပြန်လည်ခဲ့၍၊ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟ၊ တည်ငြိမ်းသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မှာဆိုလိုက်၍၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွတ်လိုက်၏။ ။

သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ အရညံ တောသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝနစရကော၊ တော၌ ကျင်လည်ကုန်သော မူဆိုးတို့ကို၊ နိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ မိဂဝံ၊ သမင်တောသို့၊ ဂတော၊ သွားလေ၏။ တဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ သမဏကာလေ၊ ရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌၊ သဟာယဝရော၊ အဆွေခင်ပွန်းမြတ်ဖြစ်ဖူးသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ပဝိတေသိတာယ၊ အကျိုးစီးပွားကို လိုလားတောင့်တသဖြင့်၊ မိဂဉ္စပေန၊ တောသမင် အသွင်ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ ပသောဘေန္တော၊ မထေရ်ထံပါးအနားနီးအောင်သွေးဆောင်ဖြားယောင်းလျက်၊ ဓါဝိတွာ၊ ပြေးလေ၍၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကစ္စာနဿ၊ မဟာကစ္စည်းထေရ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနသဒိဝံ၊ နေရာအရပ်၏အနီးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်လတ်သော်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်လေ၏၊ သော၊ ထိုမင်းသာသည်၊ ဣမံမိဂံ၊ ဤသမင်ကို၊ ဣဒေ နိယခုပင်၊ ဂဏှိဿာမိ၊ အရမ်းယူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဓာဓေန္တော၊ အနီးကပ်၍ပြေးလတ်သော်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တံ၊ ထိုသမင်ကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဏသာလာယ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်း၏၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသောထေရ်၊ မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ သဒိပေ၊ အနီး၌၊ စာပကောဓိ၊ လေးကိုင်အစွန်းကို၊ ဩလုတ္တံ၊ ထောက်၍၊ အဋ္ဌာယိ၊ ရပ်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တဿ၊ ထိုမင်းသား၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းအရာကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အနုဂ္ဂဏန္တော၊ ခြီးမြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အဇာနန္တောဝိယ၊ မသိယောင်ကဲ့သို့၊ သင်္ဂဟံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒဋ္ဌဓမ္မံ(လ) ဝနာစရေတိ၊ ဣမိနာ၊ ဒဋ္ဌဓမ္မံ(လ) ဝနာစရေဟူသော ဤဂါထာဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ။

ဘောပုရိသ၊ အိုသောကျား၊ ဒဋ္ဌဓမ္မံ၊ ဖြိုဖြိုခိုင်းခဲ့သော သဘောရှိသော၊ နိဿာယေ၊ အလွန်အကဲအနှစ်သာရရှိသော သစ်သား၏၊ ခန္ဓံ၊ လေးကို၊

ဩဇုတ္တံ၊ ထောကံ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ရပ်၏။ ဘောဓုရိသ၊ အိုလောကဉာဏ်၊ ဟံ၊
 သင်သည်၊ ခတ္တိယော၊ ရေမြေသဌ်နင်းပြည်ရှင်မင်းသည်၊ အသိန၊ ဖြစ်သ
 လော၊ ရာဇညော၊ မင်းသားသည်၊ အသိန၊ ဖြစ်သလော၊ အန၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ
 ဝေနရော၊ တော၌ကျင်လည်ကျက်စားတတ်သော၊ လုဒ္ဓေါ၊ မူဆိုးသည်၊
 အသိန၊ ဖြစ်သလော၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဝါစာ၌၊ ဓဉ္စုဓမ္မာဝိဇ္ဇတ္ထ၊ ဓဉ္စုဓမ္မာဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဓဉ္စုဓနု
 နာမ၊ ဓဉ္စုဓနုမည်သည်ကား၊ ဗ္ဗိသဟဿထာမံ၊ ပိုလ်နှစ်ထောင်အားရှိသော
 လေးသိန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ ဆိုအပ်၏။ ဗ္ဗိသဟဿထာမန္တိစ၊ ပိုလ်နှစ်ထောင်အားရှိ
 သောလေးဟူသည်လည်း၊ အာရောပိတဿ၊ တင်အပ်ပြီးသော၊ ပဿ
 ဓနုဓနာ၊ အကြွင်းလေး၏။ ဖိယာယ၊ လေးညှိ၌၊ ဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့အပ်သော၊ လော
 ဟဝိသာဒိနံ၊ ကြေးသလွေသည်တို့၏၊ ဘာရော၊ ဝန်သည်၊ ဓဉ္စုဉ္စုလေးကိုင်း
 ကိုးကောတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဥက္ခိတ္တဿ၊ မြှော့၍အပ်သည်ရှိသော်၊ ပာဝကဏ္ဍပု
 မာဏာ၊ မြှားပမာဏတိုင်အောင်၊ ပထဝိတော၊ မြေမှ၊ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ နိသာ
 ရဿာတိ၊ နိသာရဿဟူသည်ကား၊ နိရုတိသဟဿာရဿ၊ အလွန်အကဲ
 သောအနှစ်ရှိသော၊ ဝိသိဋ္ဌသာရဿ၊ ထူးသောအနှစ်ရှိသော၊ ရုက္ခဿ၊
 သစ်သား၏၊ ဓန္တံ၊ လေးကို၊ သာရုက္ခမဟံ၊ အနှစ်ရှိသော သစ်သားဖြင့်ပြီး
 သော၊ ဓန္တံ၊ လေးကိုးတို့အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဩ
 ဇုတ္တံ၊ ဩဇုတ္တဟူသည်ကား၊ သန္တိရုဇ္ဈိတွာ၊ ထောကံ၊ ရာဇညောတိ၊
 ရာဇညောဟူသည်ကား၊ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားတည်း၊ ဝနာစရောတိ၊
 ဝနာစရောဟူသည်ကား၊ ဝနေ၊ တော၌၊ စရော၊ ကျင်လည်ကျက်စားသော၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အာဝိ
 ကရောဇ္ဇော၊ ထင်စွာပြု လိုသည်ဖြစ်၍၊ အဿ ကာ(လ) အဟန္တိ၊
 အဿကာ(လ) အဟံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ အဿကာမိပတိဿ၊ အဿကတိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သော
 အဿကမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ ဝနေ၊ တော၌၊ စရော၊ ကျင်လည်
 ကျက်စားသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ တိက္ခ၊ ရှင်ရဟန်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နာမံ၊ အ
 မည်ကို၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ဖြူမိ၊ လျှောက်ဆိုအံ့၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သုဇာ
 တောဇ္ဇတိ၊ သုဇာတမင်းသားဟူ၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဝိဒူ၊ သိပါကုန်
 ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မိဂေ၊ သမင်ဝက်
 အစရှိကုန်သောသားတို့ကို၊ ဝေဝေမာနော၊ ရှာလျက်၊ ပြဟာဝနံ၊ ကြီးစွာ
 သောတောသို့၊ ဩဂါဘန္တော၊ သက်ဝင်သည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ မိဂဝေဇ္ဇ၊

သတ်အပ်သော သမင်ကိုလည်း၊ နာဇက္ခိ၊ မမြင်မေ့တွဲ၊ တွဲဦးအရှင်သူရား
ကိုသာလျှင်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဌိတော၊ ရပ်သည်၊ အပ္ပိ၊
ဖြစ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဿကာဓိပတိဿာတိ၊ အဿကာဓိပတိဿ
ဟူသည်ကား၊ အဿက ရဋ္ဌာ ဓိပတိနော၊ အဿက တိုင်းကို အစိုးရ
သော၊ အဿကရာဇဿ၊ အဿကမင်း၏၊ ဘိက္ခုတိ ဣမိနာ၊ ဘိက္ခုဟူ
သော၍ပါ၌ဖြင့်၊ ထေရံ၊ ကစ္စည်းမထေရ်ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ မိဂေ
ဂဝေသ မာနောတိ၊ မိဂေဂဝေသ မာနော ဟူသည်ကား၊ မိဂ်သူကရာဒိ
ကေး၊ သမင်ဝက် အစရှိကုန်သော သားတို့ကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသည်
ရှိသော်၊ မိဂဝံ၊ သမင်တောသို့၊ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဣတိအဟံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊
ကြား၍၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တေန၊ ထိုမင်းသားနှင့်၊ သန္တံ၊ တကွ၊ ပဋိ
သန္တာရံ၊ အစေ့အစပ် ပဋိသန္တာရကို၊ ကရာန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။
သွာဂတန္တေ(လ)ဥပပိသာဘိ၊ သွာဂတန္တေ(လ)ဥပပိသဟူ၍၊ အာဟံ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ မဟာပုည၊ ကြီးသော ဘုန်းရှိသော၊ ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား၊
တေ၊ သင်မင်းသား၏၊ အာဂမနံ၊ လာရောက်ခြင်းသည်၊ သွာဂတံ၊ ကောင်း
သောလာရောက်ခြင်းတည်း၊ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ တေ၊ သင်မင်းသား၏၊
အာဂမနံ၊ လာရောက်ခြင်းသည်၊ အရရာဂတံ၊ မကောင်းသောလာရောက်
ခြင်းမဟုတ်၊ ဧတ္တာ၊ ဤနေအိုးမှ၊ ဥဒကံ၊ သုံးဆောင်ရေကို၊ အာဒါယ၊
ယူ၍၊ တေ၊ သင်မင်းသား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ပက္ခာလယသု၊ ဆေးလော၊ ။
မဟာပုည၊ ကြီးသောဘုန်းရှိသော၊ ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား၊ ဣဒ္ဓိပါနိယံ၊ ဤ
သောက်ရေသည်လည်း၊ သိတံ၊ ချမ်းအေး၏၊ ဝိရိဂန္တရာ၊ တောင်မြောင်း
ချောက်ကြားမှ၊ အာဘတံ၊ ဆောင်ယူအပ်၏၊ တတော၊ ထိုသောက်ရေ
အိုးမှ၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပိတွာ၊ သောက်၍၊ တွံ၊ သင်
မင်းသားသည်၊ အနန္တရဟိတာယ၊ အခင်းမရှိသော၊ ဘူမိယာ၊ မြေ၌၊ အနိ
သိဒ္ဓိတွာ၊ မထိုင်မူ၍၊ သန္တတသ္မိံ၊ မြက်အခင်း၌၊ ဥပါဝိသ၊ နေလော၊ ။
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အရရာဂတန္တိ၊ အရရာဂတံဟူသည်ကား၊ ဒုရာဂမန
ဝဇ္ဇိတံ၊ မကောင်းသောလာခြင်းမှကြဉ်အပ်၏၊ မဟာပုည၊ ကြီးသောဘုန်း
ရှိသော၊ ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား၊ တေ၊ သင်မင်းသား၏၊ ဣမေ၊ ဤအရပ်သို့၊
အာဂမနံ၊ လာရောက်ခြင်းသည်၊ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာရောက်ခြင်း
တည်း၊ တေ၊ သင်မင်းသားအား၊ အပ္ပကမ္ဘိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း၊ ဒုရာဂမ

နံ၊မကောင်းသော လာရောက်ခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊မရှိ၊ ကသ္မာ၊အတယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား၊ တုယံ၊သင်အားလည်းကောင်း၊ မသ္မု၊ငါ့အား
 လည်းကောင်း၊ပီသိသောမနဿဇနနတော၊နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို
 ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်တည်း၊ဣတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယ်၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း၊အရနာဂတန္တိ၊ အရနာဂတံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ပါဠိ
 ရှိ၏၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အာဂမနံ၊လာရောက်ခြင်းသည်၊သွာဂတံ၊ကောင်း
 သောလာရောက်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်
 တည်း၊ သန္တကသ္မိံ ဥပါရိယာတိ၊ သန္တကသ္မိံ ဥပါရိယ ဟူသည်
 ကား၊ အနန္တရဟိဘဝယ၊အခင်းမရှိသော၊ ဘူမိယာ၊ မြေ၌၊အနိဝိဒိတွာ
 မထိုင်မူ၍၊အသုကသ္မိံ၊ဤအမည်ရှိသော၊ဝိဇ္ဇာသန္တကရကေ၊မြက်အခင်း
 ၌၊နိဝိဒေထိုင်သော၊ ဣတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ။

တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ဟေရဿ၊
 မထေရ်၏၊ပရိသန္ဓာရံ၊အစုအစပ်ပြုခြင်းကို၊သမ္ပုဋ္ဌန္တန္တော၊ဝန်ခံလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ကလျာဏီ(လ)မသေတိ၊ကလျာဏီ(လ)မသေဟူ၍၊ အာဟာ၊
 ဆို၏၊ မဟာမုနိ၊ ရဟန်းဖြစ်၊ တေ၊အရှင် ဘုရား၏၊ ဝါစာ၊စကား
 သည်၊ ကလျာဏီဝတ၊ ကောင်းပေစွတကား၊ သဝနီယာ၊ နာခြင်းငှါ
 လျှောက်ပတ်ပေ၏၊ နေလာ၊အပြစ်မှကင်း၍၊ အတ္ထဝတိ၊ပစ္စုပ္ပန် ဘံသရာ
 အကျိုး ရှိပေ၏၊ ပစ္စုပ္ပန်သနာပျော်ဘွယ်ရှိပေ၏၊ တွံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊
 မတို့သိ၍၊ အပ္ပတ္တိ၊အကျိုးကို ဆောင်တတ်သော စကားကိုသာလျှင်၊
 တာသထိ၊ဆို၏၊ ဣသိနိသတ၊နိသတနှင့်တူသော ရဟန်းဖြစ်၊ကော၊
 အဘယ်အမည်ရှိသော၊ တွံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ဝနေ တော၌၊ဝိဟရေတိ၊
 နေသနည်း၊ပုဗ္ဗာ၊အကျွန်ုပ်သည်မေးအပ်သော၊ တွံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊
 ဝဒေတိ၊မိန့်လေ၊မူလော၊ မဟံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊
 ဝစနပထံ၊စကားကို၊ နိသာမယိတွာ၊ နာယူကုန်၍၊ အတ္ထံ၊ အစီးအပွားကို
 ဆောင်တတ်သော၊ ဓမ္မပဒံ၊တရားအရကို၊ သမာစရေမသေ၊ကောင်းစွာ
 ကျင့်ရပါကုန်အံ့၊ ။

တတ္ထံ၊ထိုဂါထာ၌၊ ကလျာဏီတိ၊ ကလျာဏီဟူသည်ကား၊ သန္တရေ၊
 ကောင်းပေစွ၊သောဘဏာ၊တင့်တယ်ပေစွ၊ သဝနီယာတိ၊ သဝနီယာဟူ
 သည်ကား၊ သောတုံ၊နာခြင်းငှါ၊ ယုဠာ၊သင့်လျော်ပေစွ၊ နေလပထိ၊နေ
 လာဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒေါသာ၊ဆိုရန်အပြစ်လည်းမရှိ၊ အတ္ထဝတိ၊အတ္ထ
 ဝတိဟူသည်ကား၊ အတ္ထယုတ္တာ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်ယှဉ်၏၊ ဝိဇ္ဇမ္ဗိကာဒိ

၆၈၈

ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

နာ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ် စသည်၌ အကျိုးရှိသော၊ ဟိတေန၊
 အစီးအပွားနှင့်၊ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဝဇ္ဈတိ၊ ဝဇ္ဈဟူသည်ကား၊ မရရာ၊
 ချိုသာ၏၊ မတို့တိ၊ မတို့ဟူသည်ကား၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ပညာယ၊ ပညာ
 ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ အတ္တန္တိ၊ အတ္တဟူသည်ကား၊ အတ္တတော၊
 အကျိုးစီးပွားမှ၊ အနုပေတံ၊ မကင်းသော၊ ဇေကန္တ ဟိတာဝဟံ၊ စင်စစ်အကျိုး
 စီးပွားကို သောင်တတ်၏၊ ။ ဣသိ နိသဘာတိ၊ ဣသိနိသဘာ ဟူသည်
 ကား၊ အာဇာနိယသဒိသဝသေန၊ အာဇာနည်နှင့်တူသည်၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဣသိနိသဘာ၊ အာဇာနည်နှင့်တူသောရဟန်းမြတ်၊ ဝစနပိယန္တိ၊ ဝစန
 ပထံဟူသည်ကား၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝစနမေဝ၊ စကားကို
 ပင်လျှင်၊ အတ္ထာဓိဂမဿ၊ အကျိုးစီးပွားကို ရခြင်း၏၊ ဥပါယဘာဝတော
 အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝစနပယန္တိ၊ ဝစနပထဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၍၊ အတ္ထဓမ္မပဒံသမာစရာမသေတိ၊ အတ္ထဓမ္မပဒံသမာစရာမသေဟူသည်
 ကား၊ ဣစေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌လည်းကောင်း၊ သမ္မရာယေစ၊ တမလွန်
 လောက၌လည်းကောင်း၊ အတ္ထာဝဟံ၊ အကျိုးစီးပွားကိုသောင်တတ်သော
 သီလဒိဓမ္မကောဋ္ဌာသံ၊ သီလအစရှိသောတရားအရကို၊ ပဋိပဇ္ဇာမသေ၊
 ကျင့်ရပဲကုန်အံ့၊ ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝေရော၊ မဝေရ်သည်၊ တဿ၊
 ထိုမင်းသားအား၊ အနုစ္ဆရိကံ၊ လျောက်ပတ်သော၊ အတ္ထနေသ၊ မိမိ၏၊
 သမ္မာပဋိပတ္တိံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ ဝဒန္တော၊ ပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ ။ အဟိံသာ(လ)ပသံသိယာတိ၊ အဟိံသာ(လ)ပသံသိယာ ဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ။ ကုမာရ၊ မင်းသား၊ သဗ္ဗပါဏီနံ၊ ခပ်သိမ်း
 သောသတ္တဝါတို့ကို၊ အဟိံသာ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ အမှာကံ၊ ငါတို့သည်၊
 ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ ဝေယျာစ၊ သုဥစ္စာကို ခိုးယူတတ်သော သူ၏
 အဖြစ်မှလည်းကောင်း၊ အတိစရာစ၊ မိမိမယားကို လွန်၍ တပါးသော
 မိန်းမတို့နှင့် မေထုန် အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ မဇ္ဇပါနာစ၊
 သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ အာရုတိ၊ ဝေးစွာရှောင်
 ကြဉ်ခြင်းကို၊ အမှာကံ၊ ငါတို့သည်၊ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက် အပ်၏၊ ကုမာရ၊
 မင်းသား၊ အာရုတိစ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း လည်း
 ကောင်း၊ သမစရိ ယာစ၊ ကုသိုလ် တရားတို့ကို ကျင့်ခြင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ ဗာဟုသစ္စန္ဓ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ကတညှတာစ၊ သူတပါးတို့၏ ကျေးဇူးကို သိခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ အမှာကံ၊ ငါတို့သည်၊ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ ကုမာရ၊ မင်းသား၊

တေးထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကုသိုလ်တရားတို့ကို ကျင့်ကုန်သောသူတို့ကို၊
 ဗိဇ္ဇေဝဓဓမ္မမျက်မှောက်သောကုသိုလ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ပါသံသာ၊ ခြီးမွမ်း
 ခြင်းငြါထိုက်ကုန်၏။ ဇေတဓမ္မ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ပသံသိယာ၊ ခြီးမွမ်း
 အပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ အာရတိသမစရိယာစာတိ၊ အာရတိ
 သမစရိယာစဟူသည့်ကား၊ ယထာဝတ္ထာ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သော၊ ပါပဓမ္မတော်၊ အကုသိုလ်တရားမှ၊ အာရတိစ၊ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိရိရတိစ၊ အထူးသဖြင့်ကြဉ်ရှောင်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ကာယသမာဓိသမစရိယာစ၊ ကာယသမာဓိအစရှိသောညီညွတ်
 သောကုသိုလ်တရားတို့ကိုကျင့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗာဟုသစ္စန္တိ၊ ဗာဟု
 သစ္စဟူသည့်ကား၊ ပရိယတ္တိ ဗာဟုသစ္စံ၊ ပရိယတ်တရား၌ များသော
 အခြား အမြင်ရှိသော သူ၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ကတညူတာတိ၊
 ကတညူကာ ဟူသည့်ကား၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 အား၊ ကတဿ ပြုအပ်သော၊ ဥပကာရဿ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဇာနုနာ၊ သိမြင်
 ခြင်းကို၊ ပါသံသာတိ၊ ပါသံသာဟူသည့်ကား၊ အတ္တကာမေဟိ၊ အကျိုး
 စီးပွားကိုတောင့်တကုန်သော၊ ကုလေဝုတ္တေဟိ၊ အမျိုးသားတို့သည်၊ ပကာ
 ရတော၊ အပြားအားဖြင့်၊ ပသံသိတဗ္ဗာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်၏၊ ဓမ္မာဇေတတိ၊
 ဓမ္မာဇေတဟူသည့်ကား၊ ယထာဝတ္ထာ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ကုန်ပြီး
 သော၊ ဇေတအဟိံ သဒဓိဓမ္မာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကိုမညှဉ်းဆဲခြင်း အစရှိ
 ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ပသံသိယာတိ၊ ပသံသိယာဟူသည့်ကား၊ ဝိညူ
 ဟိ၊ ပညာရှိ ဘို့သည်၊ ပသံသိတဗ္ဗာ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုမင်းသားအား၊ အနန္တ
 ဝိကံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ သမ္မာပဗ္ဗိပတ္တိံ၊ ကောင်းသောအကျင့်
 ကို၊ ပတွာ၊ ဘောပြီး၍၊ အနာဂတံသညာဏေန၊ အနာဂတံသအဘိညာဉ်
 ဖြင့်၊ အေယုသင်္ခါရေ၊ အေယုသင်္ခါရတို့ကို၊ ဩလော ကောဇ္ဇော၊ ဩညှ
 တော်မူလက်သော်၊ ပဉ္စမာသမတ္တမေဝ၊ ငါးလမျှသာလျှင်၊ ဇိဝိဿတိ၊
 အသက်ရှည်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုမင်းသားဘိုး
 သံဝေဇေက္ခာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂကိုဖြစ်စေ၍၊ ဒဠံ၊ မြဲမြံစွာ၊ တတ္ထ
 သမ္မာပဗ္ဗိပတ္တိယံ၊ ထိုကောင်းမြတ်သော အကျင့်ပဗ္ဗိပတ်၌၊ ပတိဋ္ဌပေတုံ၊
 တည်စိမ့်သောငှါ။ သန္တိကေ(လ)မောစယာတိ၊ သန္တိကေ(လ)မော
 စယဟူ၍၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး ။

၁၉၀ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ

☞

ရာဇဝုတ္တမင်းသား၊ မရက်၊ သေခြင်းသဘောသည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ သန္တိကေ၊ အနိစ္စ၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ထံ၊ သင်မင်းသားသည်၊ ပဉ္စဟိမာ၊ သေဟိ၊ ငါးလတို့မှ၊ ဩရံ၊ ဤမှ၊ ဘက်အတွင်း၌၊ ဇီဝိသတိ၊ အသက်ရှည်လတ္တံ့၊ ရာဇဝုတ္တမင်းသား၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို၊ ဝိဇောနာဟိ၊ သိလော၊ ထံ၊ သင်မင်းသားသည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အပါယဒုက္ခတော၊ အပါယ်ဆင်းရဲမှ၊ ပရိမောစယ၊ လွတ်စေလော။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အပါယဒုက္ခတော၊ အပါယ်ဆင်းရဲမှ၊ မောစတိ၊ လွတ်စေလော။ ။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မုတ္တိယာ၊ လွတ်ခြင်း၏၊ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကတမံ(လ)၊ အစရာမရော့တိ၊ ကတမံ(လ)၊ အစရာမရော့ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ တန္တော၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတမံသုဇနပဒံ၊ အဘယ်မည်သော ဇနပုဒ်သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ ကိံ၊ ကမ္မဉ္စ၊ အဘယ်သို့သော အမှုကိုလည်းကောင်း၊ ကိံ၊ ပေါရိသဉ္စ၊ အဘယ်သို့သော ယောကျ်ား၏ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကာယဝါပနဝိဇ္ဇာယ၊ အဘယ်မည်သော အတတ်ပညာဖြင့်လည်း၊ အစရာမရော၊ မအိုမသေနေရသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကတမံသုဟန္တိဇ္ဈေ၊ ကတမံသွာဟံဟူသော ဤပါဌ၌၊ ကတမံသုအဟန္တိ၊ ကတမံသုအဟံဟူ၍၊ ဆေဒေါ၊ ပုတ်ဖြတ်အပ်၏၊ ကတမံနု၊ အဘယ်သို့၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း၊ ကိံ၊ ကမ္မံ၊ ကိစ္စပေါရိသန္တိဇ္ဈေ၊ ကိံ၊ ကမ္မံ၊ ကိစ္စပေါရိသံဟူသော ဤပါဌ၌၊ ကတွာတိ၊ ကတွာဟူ၍ ဝစနသေသေ၊ ။ ပါဠိအကြောင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ပေါရိသန္တိ၊ ပေါရိသံဟူသည်ကား၊ ပုရိသကိစ္စ၊ ယောကျ်ားတို့၏ကိစ္စကို၊ ။

တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုမင်းသားအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောပြောခြင်းငှါ၊ နဝိဇ္ဇတေ(လ)၊ ပရိက္ခယာတိ၊ နဝိဇ္ဇတေ(လ)၊ ပရိက္ခယာဟူ၍၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီး၊ ရာဇဝုတ္တမင်းသား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်သို့၊ ဂတံ၊ ရောက်၍၊ မစ္စော၊ သတ္တဝါသည်၊ အစရာမရော၊ မအိုမသေအမြဲနေရသည်၊ ဘဝေတဝေယျံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောပဒေသော၊ ထိုအရပ်သည်၊ နဝိဇ္ဇတေ၊ မရှိ၊ ကမ္မဉ္စ၊ အမှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာစ၊ အတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပေါရိသဉ္စ၊ ယောကျ်ားတို့၏ကိစ္စသည်လည်းကောင်း၊ နဝိဇ္ဇတေ၊

မရှိ၊ ၊ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား၊ မဟဒ္ဒနာ၊ များစွာသော ဥစ္စာရှိကုန်သော၊
 မဟာဘောဂ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိကုန်သော၊ ရဋ္ဌဝန္တော၊ တိုင်း
 နိုင်ငံသည်းဟူသောဥစ္စာလည်းရှိကုန်သော၊ ပဟုတဓနဓညာသော၊ များသော
 ဥစ္စာစပါးလည်းရှိကုန်သော၊ ယေဝိဓတ္တိယာ၊ ဒေ၊ ကြင်မင်းတို့သည်လည်း၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုမင်းတို့သည်လည်း၊ အဇရာမရာ၊ မအိုမသေအ
 မြဲနေရကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ၊ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား၊ အန္ဓက
 ဝေဏ္ဍုပုတ္တ၊ အန္ဓကဝေဏ္ဍုအမည်ရှိသောသူ၏သားဖြစ်ကုန်သော သူ
 တို့သည်၊ သူရာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ဝိရာ၊ လုံ့လရှိကုန်၏၊ ဝိက္ကန္တပဟာရိနော၊
 ရန်သူတို့၏အစွမ်းကိုပုတ်ခတ်နိုင်လေ့ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့တော့သင်သည်
 ယဒိသုတာ၊ အကယ်၍ကြားအပ်ကုန်၏၊ သဿတိသမာ၊ အမျိုးအဆက်
 အားဖြင့်အမြီးတည်သောနေလစသည်တို့နှင့်တူကုန်သော၊ တေဝိ၊ ထိုသူ
 တို့သည်လည်း၊ အာယုက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဒ္ဓဗ္ဗာ၊ ပျက်စီးကုန်၏၊ ၊ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား၊ ဓတ္တိယာ၊ မင်းမျိုး
 တို့သည်၎င်း၊ ဗြဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝေသာ၊
 ကုန်သည်မျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓါ၊ သူဆင်းရဲမျိုးတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ စဏ္ဍာလပုတ္တ၊ သား၊ နှင်းစဏ္ဍာန်မျိုးပန်းမြိုက်စွန်းမျိုး ဖြစ်ကုန်သော
 သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇေတဝ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့သောအမျိုးဇာတ်ရှိကုန်
 သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇာတိယာ၊ မိမိ၏အမျိုးဇာတ်အားဖြင့်၊
 အညေစ၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 တေဝိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ အဇရာမရာ၊ မအိုမသေအမြဲနေရကုန်သည်၊
 နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ၊ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊
 ဘဇ္ဇင်္ဂံ၊ ကပ္ပကျမ်းဗျာကရိဏ်ကျမ်းနိရုတ္တိကျမ်း၊ သိက္ခဝကျမ်း၊ နေ္ဒေဝိမိ
 တိကျမ်း၊ ဇောတိကျမ်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ခြောက်ပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဗြဟ္မဝိန္တိကံ၊ ရသေ့သူမြတ်သည်ကြံအပ် သော၊ မန္တံ၊
 မေဇင်ကို၊ ပရိဝတ္တေန္တိ၊ သရဏ္ဍာယ်ကုန်၏၊ ဇေတဝ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီး
 သောအတတ်ရှိသော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ အတတ်ဖြင့်၊
 အညေစ၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 တေဝိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ အဇရာမရာ၊ မအိုမသေအမြဲနေရကုန်သည်၊
 နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ၊ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား၊ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်သော၊ သညတက္ကာ၊ စောင့်စည်းအပ်သောစိတ်လည်းရှိကုန်
 သော၊ တပသဝိနော၊ အကျင့်၌ရှိကုန်သော၊ ယေဣသယော၊ စာပီးအကြင်

၁၉၂

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပုထုဇဉ်သေက္ခဖြစ်ကုန်သောရသေ့သူမြတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ
ရှိကုန်၏။ တေဝိတပသိနော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသော ရသေ့သူမြတ်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ ကာလေန၊ သေပျောက်ချိန်ရောက်သောကာလ၌၊ သရိရံ၊ ကိုယ်
ခန္ဓာကို၊ ဝိဇဟန္တိ၊ စွန့်ပစ်ရကုန်၏။ ရောဇပုတ္တ၊ မင်းသား၊ တေဝိတတ္ထာ၊
ပွားစေအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိကုန်သော၊ ကတကိစ္စာ၊ လေးပါးကုန်သောမဂ်
တို့ဖြင့်ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိကုန်သော၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါတို့မှကင်း
လွတ်ကုန်ပြီးသော၊ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာတို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
တေဝိ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်လည်း၊ ပညပါပဗရိက္ခယာ၊ ကုသိုလ်အကု
သိုလ်နှစ်ပါးတို့၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဣမံဒေဟံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊ နိက္ခိပန္တိ၊
ပစ်ချရကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယတ္ထဂတိံ၊ ယတ္ထဂတိံဟူသည်ကား၊ ယံပဒေ
သံ၊ အကြင်အချပ်သို့၊ ဂတိံ၊ ရောက်၍၊ ကမ္မဉ္စ၊ အမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇဉ္စ၊
အတတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပေါရိသဉ္စ၊ ယောဂျားတို့၏ ကိစ္စကိုလည်း
ကောင်း၊ ကာယပယောဂေန၊ ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော လုံ့လဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဣဟရပယောဂေန၊ နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သောလုံ့လဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဥပဂတိံ၊ ပါဝုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ အဇရာမရော၊ မအိုမသေနိုင်သည်၊ ဘဝေ
ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟေ
ဗြမကောနိယာ၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ကေခိယတာဒိပရိမေ
ဏံ၊ ကုဋေတရာစသည်အပိုင်းအခြားရှိသောဥစ္စာကို၊ သံဟရိတွာ၊ ရုန်း၍၊
ဥပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ မဟန္တံ၊ များစွာသော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်၊ ဇေတသံ၊
ထိုသူတို့အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ မဟဒ္ဒ
နာ၊ မဟဒ္ဒနမည်ကုန်၏။ ဇေတသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ကုမ္ဘတ္တယာဒိကဟာပဏာ
ပရိဗ္ဗယော၊ ကုမ္ဘတ္တသုံးခုတို့၏ အပိုင်းအစရှိသော နေ့တိုင်းသုံးစားသော
အသြာအသုံးအဆောင်ဟုဆိုအပ်သော၊ မဟန္တော၊ များသော၊ ဘောဂေါ
အသုံးအဆောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊
မဟာဘောဂါ၊ မဟာဘောဂမည်ကုန်၏။ ရေဥဝန္တော၊ ရေဥဝန္တော
ဟူသည်ကား၊ ရေဥယာဒိက၊ တိုင်းနေလူနိုင်ငံကိုအစိုးရကုန်၏။ အနေက
ယောဇနပရိမာဏာဗ္ဗိယုဇနာမကအတိုင်းအမှည့်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို၊ ပသာသန္တာ၊ ဆုံးမစီရင်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ခတ္တိယာဘိ၊ ခတ္တိယဟူသည်ကား၊
ခတ္တိယဇာတိကား၊ မင်းမျိုးဇာတ်ရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ပဟူတနေဓညော

သေတိ၊ ပဟူတနေဓညာသေဟူသည်ကား၊ မဟာနေဓညသန္နိဗယာ၊ များ
 စွာဆည်းပူးအပ်သော ဥစ္စာစပါးရှိကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိအားလည်း
 ကောင်း၊ ပရိသာယစ၊ ပရိသတ်အား လည်းကောင်း၊ သတ္တဋ္ဌသံဝန္တရပ
 ဟောနက ဓနဓညသန္နိဗယာ၊ ခုနစ်နှစ်ရှစ်နှစ်တိုင်အောင် လောက်သော
 ဆည်းပူးအပ်သောဥစ္စာစပါးရှိကုန်သော၊ တေဝိနအဇရာရာတိ၊ တေဝိန
 အဇရာမရာ ဟူသည်ကား၊ မဟာနေတာဒိနိဝိ၊ များသောဥစ္စာရှိသောသူ
 အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ဇရာမရဏဓမ္မာဝေ၊ အိုခြင်းသေခြင်းသဘော
 ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေသံ၊ ထိုမျှားသောဥစ္စာရှိသောသူတို့အား
 ဥပရိ၊ မိမိအထက်၌၊ နိပတန္တံ၊ ကျရောက်သော၊ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း သေ
 ခြင်းသဘောတရားကို၊ နိပတ္တေတုံ၊ နှစ်စိမ့်သောငှါ၊ နသန္တောန္တိ၊ မတတ်
 နိုင်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အန္ဓက
 ဝေဏှ၊ ပုတ္တာတိ၊ အန္ဓကဝေဏှ၊ ပုတ္တာဟူသည်ကား၊ အန္ဓကဝေဏှ၊ သ၊
 အန္ဓကဝေဏှ၊ အမည်ရှိသောသူ၏၊ ပုတ္တာတိ၊ သားတို့ဟူ၍၊ ပညာတာ၊ ထင်
 ရှားကျော်စောကုန်သောသူတို့သည်၊ သုရာတိ၊ သုရာဟူသည်ကား၊ သတ္တိ
 ဝန္တော၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝိရာတိ၊ ဝိရဟူသည်ကား၊ ဝိရိယ
 ဝန္တော၊ ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝိက္ကန္တပဟာရိနောတိ၊ ဝိက္ကန္တပဟာရိနော
 ဟူသည်ကား၊ သူရိရတာဝေနေဝ၊ ရဲစွမ်းသတ္တိလုံ့လရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်
 သာလျှင်၊ ပဒိုသတ္တုဗလံ၊ ရန်သူတို့၏ အစွမ်းသတ္တိကို၊ ဝိတိက္ကမ္မ၊ လွန်က
 ၍၊ ပသယ၊ အနိုင်အထက် စီးရိုး၍၊ ပဟရဏသိယာ၊ ဝုတ်ခတ်နိုင်သော
 အလေ့ရှိ၏၊ ဝိဒ္ဓတ္တာတိ၊ ဝိဒ္ဓတ္တာဟူသည်ကား၊ ဝိနဋ္ဌာ၊ ပျက်စီးလေကုန်၏၊
 သဿတိသမာတိ၊ သဿတိသမာဟူသည်ကား၊ ကုလပရိပရာယ၊ အမျိုး
 အသက်သက်အားဖြင့်၊ သဿတိတိ၊ သဿတိအမည်ရှိကုန်သော၊ စန္ဒသူရိ
 ယာဒိတိ၊ လနေနက္ခတ်အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမာနာ၊ တူကုန်သော၊ တေဝိ၊
 ထိုထင်ရှားကျော်စောသောသူတို့သည်လည်း၊ အမိရကသလဗုတ္တကုလန္တ
 ယာ၊ ကမ္ဘာဦးမှနေလစသည်တို့၏ပမာဏာမြင့်စွာသောကာလသို့ရောက်
 သောအမျိုး အနွယ်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဇာတိယာတိ၊ ဇာတိယာ ဟူသည်ကား၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇာတိယာ၊ အမျိုးဇာတ်အားဖြင့်၊ ပန၊ သက်၍၊ ပြဦးအုံး၊
 ဝိသိဋ္ဌတရာ၊ အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သော၊ ဇာတိဝိ၊ အမျိုးဇာတ် သည်
 လည်း၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏၊ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်းသေခြင်းသ
 ဘောကို၊ နနိပတ္တေတိ၊ နောက်သို့မဆုတ်နှစ်စေတတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်

၁၆၄ မိမိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ။ မန္တန္တိ၊ မန္တဟူသည်ကား၊ ဝေဒ၊ ဗေဒင်
ကို၊ ကပ္ပဗျာကရဏနိရုတ္တိသိက္ခာဆန္ဒောပိမိတိဇောတိသတ္တသင်္ခါတေဟိ
ကပ္ပဗျာကရိဏ်ကျမ်း၊ နရုတ္တိကျမ်းသိက္ခာကျမ်းဆန္ဒောပိမိတိကျမ်းဇောတိ
ကျမ်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါ
တို့ဖြင့်၊ ဆန္တိ၊ ခြောက်ပါးသောအင်္ဂါရှိ၏။ ဗြဟ္မစိန္တိတန္တိ၊ ဗြဟ္မစိန္တိတံ
ဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မဟိအဋ္ဌကထာဒီဟိ၊ အဋ္ဌကအစရှိကုန်သောမြတ်သော
ရသောတို့သည်၊ စိန္တိတံ၊ ကြံအပ်၏။ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌံ၊
မြင်အပ်၏။ ။ သန္တာတိ၊ သန္တာဟူသည်ကား၊ ဥပသန္တာကာယဝစီ
ကမ္မန္တာ၊ ပြီးပြီးသော ကာယကံဝစီကံ ရှိကုန်၏။ သညတတ္တာတိ၊ သည
တတ္တာ ဟူသည်ကား၊ သညတစိတ္တာ၊ စောင့်စည်းအပ်သော စိတ်ရှိကုန်
သော၊ တပသိနောတိ၊ တပသိနောဟူသည်ကား၊ တပနိသိတာ၊ ကိလေ
သာတို့ကိုပူပန်းစေတတ်သောအကျင့်၌ရှိကုန်သော။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကုမရော၊ မင်းသားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကတ္တဗ္ဗံ
ပြုအပ်သောကိစ္စကို၊ ဝဒန္တော၊ လျှောက်ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သုဘာသိတာ
(လ)သရဏံ တဝါတိ၊ သုဘာသိတာ(လ) သရဏံ တဝဟူ၍၊ အာဟ၊
လျှောက်ဆို၏။ ။ မဟာမုနိ၊ ရဟန်းမြတ်၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အတ္တ
ဝတိ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာစီးပွားနှစ်ပါးရှိကုန်သော၊ ဂါထာယော၊ နှစ်ဇွဲတေသေ၊
ပဒေသောအစရှိကုန်သောဂါထာတို့ကို၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဟော
အပ်ကုန်ပြီ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုဘဇ္ဈေန၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော
တရားစကားဖြင့်၊ နိဇ္ဈိတ္တော၊ ရှုစေအပ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ တွံစ၊ အရှင်ဘုရားသည်သာလျှင်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သရဏံ၊ ငြိမ့်ကိုး
ကွယ်ရာသည်၊ ဘဝ၊ ဖြစ်ပါသော၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နိဇ္ဈိတ္တောဒ္ဒိတိ၊
နိဇ္ဈိတ္တောဒ္ဒိဟူသည်ကား၊ နိဇ္ဈာပိတော၊ ရှုစေအပ်သည်၊ ဓမ္မောဇပညာယ၊
ဓမ္မောဇပညာဖြင့်၊ ပညတ္တိဂတော၊ သိခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။
သုဘဇ္ဈေနာတိ၊ သုဘဇ္ဈေနဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌုဘာသိထေန၊ ကောင်းစွာ
ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ဖြင့်၊ ။ တေတေ၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေ
ရော၊ မဆယ်ရသည်၊ တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ အနုသာသန္တော၊ ဆုံးမတော်မူ
လိုသည်ဖြစ်၍၊ မာမံ(လ)ဂတောတိ၊ မာမံ(လ)ဂတောဟူ၍၊ ဣမံဂါထံ၊
ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောပေ၏။ ။ ကုမာရေ၊ မင်းသား၊ တွံ၊ သင်သည်
မံ၊ ငါ့ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ မာဂန္တ၊ မဆည်းကပ် လင့်၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ယံဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊

ဂတော၊ရောကီန္တိ၊ သကျပုတ္တံ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော၊
မဟာဝိရိ၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ တမေဝဗုဒ္ဓ၊ လိုမြတ်စွာ
ဘုရားကိုသာလျှင်၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဘဇ၊ ဆည်းကပ်လေလော၊
တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ကတရသ္မိံ (လ) ပုဂ္ဂလန္တိ၊
ကတရသ္မိံ (လ) ပုဂ္ဂလံဟူ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၍၊ မာရိသ၊ အရှင်
ဘုရား၊ ဘုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သတ္တဝ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ယော
ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်ဘုရားမြတ်သည်၊ ကတရသ္မိံ ဇနပဒေ၊ အဘယ်မည်သော
ဇနပုန်၌၊ ဝသိ၊ နေတော်မူသနည်း၊ အဟတ္ထိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ အပ္ပမိပုဂ္ဂ
လံ၊ တဘက်မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ဒဋ္ဌံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆိသံ၊ သွားပါအံ့၊ ပုန၊ တဘန်၊ ထေရော၊ မထေရ်
သည် ပုရတ္ထိမ(လ) ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပုရတ္ထိမ(လ) ပရိနိဗ္ဗုတောဟူ၍၊ အာဟ
မိန့်တော်မူ၏၊ ကုမာရ၊ မင်းသား၊ ဩက္ကကကုလ သန္တဝေါ၊ ဩက္က
ကရာဇ်မင်းမျိုးမှဖြစ်တော်မူသော၊ ပုရိသ၊ ဇေညော၊ ယောဂျားအာဇာနည်
ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဇနပဒေ၊ အရှေ့အရပ်
ဇနပုန်၌၊ အာသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရှေ့အရပ်ဇနပုန်၌၊ သောစ
ခေါ၊ လိုမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီး၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ နိသိန္နပဒေသတော၊ နေရာအ
ရပ်မှ၊ မဇ္ဈိမဒေသသ၊ မဇ္ဈိမဒေသအရပ်၏၊ ပါဏိနိသဘာဝတ္ထာ၊ အရှေ့
ချက်နှာအရပ်အတို့၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဇနပဒေတိ၊
ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဇန ပဒေဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သောရာဇ
ပုတ္တော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေ
သနာကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောဝိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ သရဏေသုစ၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌လည်းကောင်း၊ သီလေသု
စ၊ သီလတို့၌ လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ပြီ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
သစေဟိ(လ) တုဋ္ဌောတိ၊ သစေဟိ(လ) တုဋ္ဌောဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊
မာရိသ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သတ္တဝ၊ ဆရာဖြစ်
တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ သစေဟိတိဋ္ဌေယျ၊ အကယ်၍ရှိတော်မူ
သည်သာလျှင်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့တည်ရှိတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပယိရု
ပါသိတု၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယောဇနာနိသဟာသာ
နိ၊ ယူဇနာတထောင်တို့ တိုင်တိုင်၊ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားပါအံ့၊ မာရိသ၊ အရှင်
ဘုရား၊ ဘုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သတ္တဝ၊ ဆရာဖြစ်တော် မူသော၊

ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရားသည်၊ ယတောစ၊ ခါယသွာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပရိ
 နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီး၊ တတောတသွာကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ပရိနိဗ္ဗုတမ္ပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီးသည်သည်းဖြစ်သော၊ မဟာဝိရံ၊ ကြီး
 သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာ
 ဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဓမ္မဉ္စာဝိ၊ တရား
 တော်ကိုလည်း၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်း
 ကပ်ပါ၏၊ နရဒေဝဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သံဃဉ္စ၊ တပည့်သားသံဃာ
 တော်ကိုလည်း၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်း
 ကပ်ပါ၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူတပါးတို့၏အ
 သက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိပွံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိရေမာမိ၊ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏၊ သောကေ၊
 သောကဋ္ဌ၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေး အပ်သောဥစ္စာကို၊ အာ
 ဒါနာ၊ ခိုးယူခြင်းမှ၊ ပရိဝဇ္ဇယာမိ၊ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏၊ အမဇ္ဇပေါ၊ သေအရက်
 ကိုမသောက်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ မုသာစ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကား
 ကိုလည်း၊ နောဘဏာမိ၊ မဆိုပါ၊ သကေနဒါရေနစ၊ မိမိမယားဖြင့်လည်း၊
 တုဠော၊ နှစ်သက်ရောင့်ရဲသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်
 ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သရဏေသုစ၊ သနုဏဂုံတို့၌လည်းကောင်း၊ သီလေသု
 စ၊ သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဗ္ဗိတံ၊ တည်ပြီးသော၊ တံပန၊ ထိုမင်းသား
 ကိုကား၊ ထေရော၊ ကစ္စည်းမထင်သည်၊ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား၊ တုယံ၊
 သင်အား၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ အရညဝါသေန၊ တောဝယ်နေသဖြင့်၊ အတ္ထော၊
 အကျိုးသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ နဝိရံ၊ မကြာ
 ကာလတာတို့၏၊ ပဉ္စမာသန္တန္တရေဝေ၊ ငါးလတို့၏အတွင်း၌သာလျှင်၊
 ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို၊ ကုရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဝ၊
 သင်၏၊ ပိတုသန္တိကမေဝ၊ ဘဝမည်းတော်၏အထံသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆံ၊
 သွား၍၊ ဒါနာဒိနိ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ သဂ္ဂပရာယဏော၊ နတ်ပြည်သို့လားရသည်၊ တဝေယျာသိ၊ ဖြစ်လေ
 သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး
 ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌ရှိသော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်
 တို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးသနားတော်မူလိုက်၍၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏၊
 သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားရအံ့သည် ရှိသော်၊ တန္တော၊

အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိသည၊ ဘုရားကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဝစနေန၊
 စကားဖြင့်၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားရပါအံ့၊ ဘုရားဟိ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်
 လည်း၊ မဟံ၊ အက္ခန္တိအား၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားတော်မူသဖြင့်၊ တတ္ထ၊
 ထိုအသကာတိုင်း ပေါ်တမည်သောပြည်သို့၊ အာဂန္တု၊ ကြွတော်မူလာ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတု၊ ပျောက်သွားသောကြောင့်၊ ထေရဿ၊ ကမ္ဘည်း
 မထေရ်၏၊ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
 ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ် လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိတုနဂရံ၊ မည်း
 တော်၏၊ ဝိတု၊ ဝိတု၊ သွား၍၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာဂတာဘာဝံ၊ ရောက်လာသော အဖြစ်ကို၊ ရညော၊
 မင်းကြီးအား၊ နိဝေဒေသိ၊ တင်လျှောက်စေ၏။

တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ သပရိ
 ဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့၊ ဝိတု၊ ထွက်တော်
 မူ၍၊ ကုမာရံ၊ သုဇာတမင်းသားကို၊ အာသိဝေတွာ၊ လည်သက်၍၊ အန္တ
 ဝုရံ၊ နန်းတော်တွင်းသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ အဘိသိဗ္ဗိတုကာမော၊ အဘိ
 သိက်သွန်းခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုမာရော၊ မင်းသား
 သည်၊ ဒေဝေ၊ မည်းတော် မင်းကြီး၊ မဟံ၊ အက္ခန္တိ၏၊ အာယု၊ အသက်
 သည်၊ အပ္ပကံ၊ နည်းလှပြီ၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ တေန္တုမာဿာနံ၊ လေးလတို့၏၊
 အတ္တယောန၊ လွန်သောအခါ၌၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
 မေးအက္ခန္တိအား၊ ရန္တေန၊ မင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊
 ဘုရား၊ အရှင်မင်းကြီးတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ပုညမေဝ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
 ကိုသာလျှင်၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ တင်လျှောက်၍၊
 ထေရဿ၊ ကမ္ဘည်းမထေရ်၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ရတနတ္ထယဿ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၏၊ အနုဘာဝဉ္စ၊ တန်ခိုးအနု
 တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝေဒေသိ၊ ကြားသိစေ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ ရာဇာ၊ မည်းတော်မင်းကြီးသည်၊ သံဝေဂပုဂ္ဂလော၊ ထိတ်
 လန့်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ရတနတ္ထယော၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌
 လည်းကောင်း၊ ထေရေ၊ အရှင်မဟာကမ္ဘည်းမထေရ်၌ လည်းကောင်း၊
 ပဿန္တုမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊
 ဝိဘာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ မဟာကမ္ဘာယနတ္ထ
 ဝေဿ၊ အရှင်မဟာ ကမ္ဘည်းမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံသို့၊ ဒုတံ၊ တမန်
 ကို၊ ပါဟောသိ၊ စေလွှတ်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်လည်း၊ ရာဇာနဉ္စ၊ မင်း

ကြီးကို လည်းကောင်း၊ မဟာဇနညး လူများအပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ အနုဂ္ဂဗ္ဗန္တော၊ ခြီးမြှောက် ထောက်ပံ့တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဂန္တိ၊ ကြွလာတော်မူ၏။ ။ ရာဇာစ၊ အဿက မင်းကြီးသည်လည်း၊ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ခုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ စတုဟိပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေ၊ ပါးတို့ဖြင့်၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသောစွာ၊ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်၊ သရဏေသုစ၊ သရဏဂုံတို့၌ လည်းကောင်း၊ သီလေသုစ၊ သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ပြီး ။ ကုမာရောစ၊ မင်းသားသည်လည်း၊ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို၊ သမာဒိယိတွာ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၍၊ ထေရေဗ္ဗ၊ မထေရ်ကို လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသောစွာ၊ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်၊ ဒါနာနိ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလှူလျက်၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တော၊ နာလျက်၊ စတုန္ဒိမာသာနံ၊ လေးလတို့၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌၊ ကာလံ၊ ရတေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာဝတိံသတာဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုနတ်သား၏၊ ဝုညာနုဘာဝေန၊ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ သတ္တရတနပဋိမဏ္ဍိတော၊ ရတနာချနစ်ပါးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သတ္တယောဇနပ္ပမာဏော၊ ချနစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ရေထော၊ ရေထားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုနတ်သားအား၊ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ အန္တရာသဟာသာနိစ၊ အထောင်မကသောနတ်သမီးတို့သည်လည်း၊ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ရာဇာ၊ အဿကမင်းသည်၊ ကုမာရဿ၊ မင်းသား၏၊ သရိရကိန္တံ၊ အလောင်းကိုသဖြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို၊ သက္ကာရံ၊ ကောင်းမွန်စွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘိက္ခုသံဃဿစ၊ ရဟန်းအပေါင်းအားလည်း၊ မဟာဒါနံ၊ အဈ္ဈကကြီးကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ စေတိယဿ၊ စေတီတော်အား၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုအရပ်၌၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ သဒ္ဓိပတိ၊ စည်းဝေး၏၊ ထေရောဝိ၊ ကစ္စည်းမထေရ်သည်လည်း၊ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကတကုသလကမ္မံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ကတညူတာယ၊ သူကျေးဇူးကို သိတတ်သောသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်

၁၆

ကြောင့်၊ ဂစ္ဆိမာ၊ သွား၍၊ ထေရုံ၊ မကေရ်ကို၊ ဝဋ္ဌိဿာမိ၊ ခြိုးအံ့၊ သာသန
 ဂုဏ်၊ သာသနာတော်၏ဂုဏ်ကျေ ဇူးကိုလည်း၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်
 ကိုးကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိဇ္ဇန္တိ၊ တွားကြံ၍၊ ဒိဗ္ဗရထံ၊ နတ်ရထားကို
 အာရုပ္ပ၊ တက်စီး၍၊ မဟာသာ၊ များစွာသော၊ ငရိဝါဓရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊
 ဒိဿမာနရူပေါ၊ လုပ်မြင်သောရုပ် အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဂစ္ဆိမာ၊ နတ်
 ပြည်မှလာရောက်၍၊ ရုထာ၊ ရထားမှ၊ ဩရုပ္ပ၊ ဆင်းသက်၍၊ ထေရေဿ ။
 ကစ္စည်းမထေရ်၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝဋ္ဌိတွားနှိုး၍၊ ဂိတရာ၊ ခမည်း
 တော်ဖြစ်သော အဿကမင်းနှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ အစေ့အစပ်
 စကားပြောဟောခြင်းကို၊ ကတွားပြု၍၊ ထေရုံ၊ မကေရ်ကို၊ ငယ်ရူပသမာ
 နော၊ ဆည်းကပ်ချက်၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍၊ အဉ္စသိ၊ မှော်၏။
 တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သဟဿရံသီ(လ)အယံ
 ဥဇ္ဇာရောကီ၊ သဟဿရံသီ(လ)အယံ ဥဇ္ဇာရောဟူ၍၊ ဣမာဟိဂါယာဟိ၊
 ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ယသဝဇ္ဇိ၊ များမြတ်သောအပြီ
 အရံရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ ယသမဟပ္ပတော၊ မိမိ၏ ကြီးကျယ်
 သည်အားလျောက်ပတ်သော အရောင်အဆင်းရှိသော။ သဟဿရံသီ၊
 အတောင်မကသောရောင်ခြည်ရှိသောနေမိမာန်သည်၊ နဘာ၊ ကောင်းကင်
 ခရီး၌၊ အနုတ္တမံ၊ အနုတ္တမဇ္ဇန္တ၊ ချာချာပတ်ပတ်လှည့်လည် လွှားလာလျက်၊
 ဗိသံ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ယထာယေနပကာရေန၊ အကြင်သို့သော
 အပြားအားဖြင့်၊ ဘာတိ၊ ထွန်းတောက်ပ၏၊ သမန္တကော၊ ထက်ဝန်းကျင်
 မှ၊ အာသာတော၊ အချင်းအားဖြင့်၊ ယောဇနံ၊ ယူဇနာတို့၏၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ခု
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ တဝ၊ သင်၏၊ အယံမဟာရထေ၊ ဤကြီးကျယ်
 စွာသောရထားသည်၊ တယသပကာရော၊ ထိုနေမိမာန်နှင့်တူသော အပြား
 ရှိ၏။ တဝ၊ သင်၏၊ သောရထေ၊ ထိုရထားကို၊ သုဝဏ္ဏပဇ္ဇေဟိ၊ ရွှေ
 ပြားတို့ဖြင့်၊ သမန္တမောဏ္ဍဇော၊ ထက်ဝန်းကျင်ရှမ်းအပ်၏၊ အယာ၊ ထို
 ရထား၏၊ ဥရဿ၊ ထည်းသန်ရင်းသို့၊ မုတ္တာဟိ၊ ပုလဲတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 မဏိဟိ၊ ပတ္တမြားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ္တိတော၊ အဆန်းအကြပ်တို့
 ဖြင့်ပြုအပ်၏၊ သုနိဗ္ဗိတားကောင်းစွာ ဘန်ဆင်းအပ်ကုန်သော။ ဝေဠုရိယ
 မယာ၊ ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏဿစ၊ ရွှေ၏လည်းကောင်း၊
 ရူပိယဿစ၊ ငွေ၏ လည်းကောင်း၊ လော၊ ခြူးပန်းခြံ၊ နွယ် အစရှိကုန်
 သောအရေးကိုလည်းရထံ၊ ရထားကို၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်စေကုန်၏။ ။
 တဿ၊ ထိုရထား၏၊ ဣဒ္ဓန္တဝိသံ၊ ဤဝက်စွယ် ရင်းကိုလည်း၊ ဝေဠုရိ

ယသ္မာ၊ ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ဘန်ဆင်းအပ်၏။ ဣဒဗ္ဗယုဂံ၊ ဤယင်း
 ပိုးကိုလည်း၊ ဓလောဟိတဏ်၊ ယ၊ ပတ္တမြားနီဖြင့်၊ စိတ္တိတံ၊ အဆန်းအကြယ်
 ပြုအပ်၏။ သုဝဏ္ဏဿစ၊ ရွှေတန်ဆာနှင့် လည်းကောင်း။ ရူပိယဿစ၊
 ငွေတန်ဆာနှင့်လည်းကောင်း။ ယုတ္တာ၊ ယဉ်ကုန်သော၊ မနောဇဝါ၊ စိတ်၏
 လျှင်ခြင်းကဲ့သို့ လျှင်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဣမေအဿာစ၊ ဤအသေတို့ရဲ့
 မြင်းတို့သည်လည်း၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ သောတန္တိ၊ တင့်တယ်စေကုန်၏။
 ယသဝန္တ၊ များမြတ်သောအခြံအရံရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ သဟဿ
 ဝါဟနော၊ အထောင်သော အာဇာနည် မြင်းတို့နှင့် ကယဉ် အပ်သော
 ရထားရှိသော၊ ဒေဝါနိမိန္ဒော၊ နတ်တို့၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊
 ထိကြားမင်းသည်၊ တိဗ္ဗတိဇ္ဇဝ၊ တည်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဓိဗ္ဗိ
 တော၊ အလုံးစုံသော အရပ်ကို လွှမ်းမိုး၍တည်သော၊ သောတံ၊ ထိုသင်
 သည်၊ ဟေမရေထေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောရထား၌၊ တိဗ္ဗသိ၊ တည်၏၊ ကောဝိဒ၊
 ပညာရှိသော နတ်သား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးပါ၏။
 ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဥဇ္ဇာရော၊ ပြန့်ပြော ကြီးကျယ်
 သော၊ အယံ၊ ယသော၊ ဤသို့သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ တယာ၊ သင်နတ်
 သားသည်၊ သန္ဓေ၊ ရအပ်ပေသနည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သဟဿရံသီတိ၊ သဟဿရံသီ ဟူသည်ကား၊
 သူရိယော၊ နေတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သောသူရိယော၊ ထိုနေကို၊ အနေက
 သဟဿရံသီတိ၊ သဟဿရံသီဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ယထာ၊ မဟာပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ယထာ၊ မဟာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 မဟတ္တဿ၊ ကြီးကျယ်သော အခြံအားဖြင့်၊ အနုရူပပုဂ္ဂိုလ်၊ လျောက်
 ပတ်စွာသော အရောင်ရှိသော ဗိမာန်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မဟာဇန္တနံ၊ ကြီး
 ကျယ်သော၊ သူရိယမဏ္ဍလနံ၊ နေဗိမာန်အဝန်းနှင့်၊ သဒိသံ၊ တူသော၊
 စောတိ၊ မဏ္ဍလံ၊ ရောင်ခြည်အဝန်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ထိုသို့သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော၊ ပဘာပိ၊ အရောင်၏ တည်ရာ
 ထုံဗိမာန်ကိုလည်း၊ သဟဿရံသီတိ၊ သဟဿရံသီဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏။ တထာဟိတတောဧဝံ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တံဗိမာနံ၊ ထိုဗိမာန်သည်၊
 ဧကတ္ထိ၊ ဧက၊ တပြိုင်နက်တည်းသောစကား၊ ဝီသုမဟာဒီပေသု၊ ကျွန်း
 ကြီးသုံးကျွန်းတို့၌၊ အာလောကံ၊ အရောင်အလင်းကို၊ ဗရန္တံ၊ နှံ့ငွေလျက်၊

တိဗ္ဗတိ၊ တညန္တိ၊ ဒိသံယထာဘာတိနဝော အနုတ္တမန္တိ။ ဒိသံယထာဘာတိ
 နဝော အနုတ္တမံ ဟူသည်ကား၊ နဘော အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အနုတ္တ
 မန္တောဝန္တန္တော၊ သွားလာလှည့်လည်လျက်၊ ယထေဝ။ အကြင်သို့သော
 အခြင်းအရာ အားဖြင့်သာလျှင်။ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ယထာပေနေ
 ပကားနေ၊ အကြင်သို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ဘာတိဒိဗ္ဗတိ၊ ထွန်းလင်း၏၊
 ဇောတဘိ၊ တောက်ပ၏၊ တထာပကားရောတိ၊ တထာပကားရာဟူသည်
 ကား၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့နေဗိမာန်၌တူသော သဘောရှိသော၊ ပကားရာ၊
 အပြားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တဝါယန္တိတ္ထေ၊ တဝါယံဟူသော ဤပါဌ၌၊
 တဝအယန္တိ၊ တဝအယံဟူ၍၊ ပဗ္ဗန္တေ၊ ခေါ်ပုဒ်ဖြတ်အပ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊
 အယံ မာဘာရထော၊ ဤကြီးကျယ်စွာသော ရထားသည်၊ တထာပကားရာ၊
 ထိုနေဗိမာန်၌တူသော အပြားရှိ၏။ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌေဟိတိ၊ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌေ
 တိဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏမယဟိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ပဋ္ဌေဟိ၊ အပြား
 တို့ဖြင့်၊ သမန္တမောက္ခတောတိ၊ သမန္တမောက္ခတောဟူသည်ကား၊ သ
 မန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဆာဒိတော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ ဥရသသတိ၊
 ဥရသာ ဟူသည်ကား၊ အသားထိုရထား၏၊ ဥရားထည်းသန် ရင်းသို့၊
 ရတသာ၊ ရထား၏၊ ဥရောတိစ၊ ဥရဟူသည်ကိုလည်း၊ ဤသာမူလံ၊ ထည်း
 သန်၏အရင်းကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ လေခါတိ၊ လေခါဟူသည်ကား၊ ဝေဠုရိယ
 မယာ၊ ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့် ပြီးကုန်သော၊ မာလာကမ္မလတာကမ္မာဒိလေ
 ခါ၊ ခြူးပန်း ခြူးနွယ် အစရှိကုန်သော အရေးတို့တည်း၊ တာသံလေခါနံ၊
 ထိုအရေးတို့၏၊ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌေသုစ၊ ရွှေပြားတို့၌ လည်းကောင်း၊ ရတပဋ္ဌေ
 သုစ၊ ငွေပြားတို့၌လည်းကောင်း၊ ဒိသမာနတ္တာ၊ ထင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 သုဝဏ္ဏသုစရူပိယ သာစာဟိ၊ သုဝဏ္ဏသုစ ရူပိယ သုစဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်ပြီးသောဘန္တိတိ၊ သောဘန္တိ ဟူသည်ကား၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ သောတ
 ယန္တိ၊ တင့်တယ်စေကုန်၏။ သီသန္တိ၊ သီသံဟူသည်ကား၊ ရထကုဗ္ဗရ
 သီသံ၊ ရထား၏ ဝက်စွယ် အရင်းကို၊ ဝေဠုရိယသ နိဗ္ဗိတန္တိ၊ ဝေဠုရိ
 ယသ နိဗ္ဗိတံ ဟူသည်ကား၊ ဝေဠုရိယေန၊ ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 တန်ဆင်းအပ်၏၊ ဝေဠုရိယမဏိမသံ၊ ကျောက်မျက်ရွဲဟု ဆိုအပ်သော
 ပတ္တမြား ရတနာဖြင့်ပြီး၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ လောဟိတကာယာတိ၊ လောဟိတကာယ ဟူသည်ကား၊ လောဟိ
 တင်္ဂမဏိနာ၊ လောဟိတင်္ဂမည်သောပတ္တမြားဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေန
 ကေနစိ၊ အမှတ်မရှိ တရံတရသော၊ ရတ္တမဏိနာ၊ နိမြန်းသော အဆင်းရှိ

၁၀

၂၀၂ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သောပတ္တမြားဖြင့်၊ ယုတ္တာတိ၊ ယုတ္တာဟူသည်ကား၊ ယောဇိတာ၊ ယဉ်
အပ်ကုန်သော၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယုတ္တာသုဝဏ္ဏဿာစ ရူပဿာစာ
တိ၊ ယုတ္တာသုဝဏ္ဏဿာစရူပဿာစ ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏမယာစ၊ အဖြင့်
ပြီးသောတန်ဆာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရူပိယမယာစ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော
တန်ဆာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယုတ္တာသင်္ခရိတာ၊ ပြုပြင် စီရင်အပ်ကုန်၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဓိဋ္ဌိတောတိ၊
အဓိဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒေဝိဋ္ဌိယာ၊ နတ်တို့၏တန်ခိုး
ဖြင့်၊ သကလံ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသျှ အလုံးစုံသော၊ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို၊ အဘိ
ဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဗြတော၊ တည်သော၊ သဟဿဝါ ဟနောတိ၊ သ
ဟဿဝါဟနော ဟူသည်ကား၊ သဟဿယုတ္တဝါဟနော၊ တထောင်
သောအာဇာနည်မြင်းတို့ဖြင့် ကအပ်သောရထားရှိသော၊ သဟဿအာ
ဇာနိယယုတ္တရထော၊ တထောင်သောအာဇာနည်မြင်းတို့ဖြင့်ကအပ်သော
ရထားရှိသော၊ ဒေဝါနမိဇ္ဇော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော သိကြားမင်းသည်၊
တိဋ္ဌတိယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ယသဝဏ္ဏာတိဣဒံ၊ ယသဝဏ္ဏာဟူသော ဤဝန်သည်၊ အာလပနံ၊
နတ်သားတို့ကိုခေါ်ဝေါ်သော အာလုပ်ဝန်တည်း၊ ယသသီ၊ များသော
အခြံအရံရှိသောဒိုနတ်သား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ကောဝိဒါတိ၊ ကောဝိဒ ဟူသည်ကား၊ ကုသလဥပဇာတိ၊ လိမ္မာ
သောဥပဇာတိပညာရှိသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ရထောရောဟနောရထားကို
ဏက်စီးခြင်း၌၊ ဆေက လိမ္မာသောသူ၊ အယံဥဇ္ဇာရောတိ၊ အယံဥဇ္ဇာရော
ဟူသည်ကား၊ ဥဇ္ဇာရော၊ များမြတ်သော၊ အယံယသော၊ ဤသို့သောစည်း
စိမ်ချမ်းသာကို၊ မဟန္တော၊ များမြတ်သော၊ အယံယသော၊ ဤသို့သော
စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ တယာ၊ သင်နတ်သားသည်၊ လဇ္ဈေါ၊ ရအပ်သနည်း၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ဝုဇ္ဈော၊ မေးအပ်သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊
နတ်သားသည်၊ သုဇာတော နာမဟံ (လ)ပုရက္ခိ တောတိ၊ သုဇာတော
နာမဟံ(လ)ပုရက္ခိတော ဟူ၍၊ ဣမာဟိဂါယာဟိ၊ ဤဂါယာတို့ဖြင့်၊ ဗျာ
ကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ သုဇာတောနာမ၊ သုဇာတအမည်ရှိသော၊ ရာဇပုတ္တော၊
အသမကမင်း၏ သားသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီး၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တုဗ္ဗ၊ အရှင်
ဘုရား သည်လည်း၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ မြီးမြှောက် ဖြင်း၍၊

သည မသ္မိံ၊ စောင့်စည်းခြင်း သီလ၌၊ နိဝေသယိ၊ တည်စေပြီး ။
 ဖံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝိဏာယကုဉ္ဇ၊ ကုန်သော အသက်အပိုင်းအခြား ရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ သုဇာတ၊ သုဇာတ မင်းသား၊
 ဣမံ၊ ဤသရီရဓာတ်တော်ကို၊ ပူဇေဟိ၊ ပူဇော်လော၊ တံ၊ ထိုသို့ပူဇော်ခြင်း
 သည်၊ တေ၊ သင်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရီရံ၊ သရီရ
 ဓာတ်တော်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ တံသရီရဓာတု၊ ထိုသရီရဓာတ်တော်ကို၊ ဝန္တေဟိတံ၊ နံ၊ သာ
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မာလေဟိတံ၊ ပန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမုယျ၊
 တောသမ္မာဥယျ၊ တော၊ ကောင်းစွာအားထုတ်လျက်၊ ပူဇေဟိတွာ၊ ပူဇော်၍၊
 မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်ရသည်ရှိသော်၊
 နန္ဒနော၊ နှစ်သက် ပျော်ဝွဟ်ရာရှိသော၊ ဘဝနော၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊
 ဥပပန္နော၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ရဗ္ဗေ၊ နှလုံးပွေ့ လျော်ဝွဟ်ရှိသော၊ နာနာဒေဝဏာယုတော၊
 အထူးထူးသော ဌာနတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ နန္ဒနော၊ နန္ဒဝန် အမည်ရှိသော၊
 ဝနော၊ ဥယျာဉ်တော်၌လည်း၊ နစ္စဂီတေဟိ၊ ကခြင်းသီခြင်းတို့၌လိမ္မာကုန်
 သော၊ အတ္တရာဟိ၊ နတ်သမီး အပေါင်းတို့သည်၊ ပုရက္ခိတော၊ ခြံရံအပ်
 သည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရမာမိ၊ ပွေ့လျော်ပျော်ပါးရ၏၊ ဘတ္ထ၊ ထိုဂါထာ
 ၌၊ သရီရန္တိ၊ သရီရံ ဟူသည်ကား၊ သရီရဓာတု၊ သရီရ ဓာတ်တော်ကို၊
 ဟေဟိတိ၊ ဟေဟိတိဟူသည်ကား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သမုယျ၊
 တောတိ၊ သမုယျတောဟူသည်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥယျ၊ တွေး၊
 အပတ်တကုတ်အားထုတ်အပ်သည်၊ ယုတ္တပ္ပယုတ္တော၊ ပြင်းစွာအားထုတ်
 အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ထေရေန၊ မထေရ်
 သည်၊ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးအကြောင်းစကားကို၊ ကထေ
 တွာ၊ ဖြေကြား လျှောက်ဆို၍၊ ထေရံ၊ ကစွည်းမထေရ်ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
 ပဒက္ခိတံ၊ လက်ျာရစ် လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိတရံ၊ ခမည်းတော်
 ဖြစ်သော အာသကမင်းကြီးကို၊ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍၊ ရထံ၊ နတ်ရထား
 သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်စီး၍၊ ဒေဝလောကမေဝ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့
 သာလျှင်၊ ဂတော၊ ပြန် သွားလေ၏၊ ထေရောပိ၊ ကစွည်းမထေရ်သည်လည်း၊
 တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကတွာ၊

၂၀၄

ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ပြုတော်မူ၍၊ သမ္ပတ္တပရိယာယ၊ ရှေးကံလာသော ပရိသတ်အား၊ ဝိတ္ထာ
 ရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟော
 တော်မူပေ၏။ သာဓမ္မကထာ၊ ထိုဘုရားစကားသည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူ
 များအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားရပ်
 ကို၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်းကောင်း၊ တေနစ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း
 ကောင်း၊ ကထိတနိယာမေနစ၊ မေးမြန်းလျှောက်ဆိုသော နည်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ သံဝိတိကာလေ၊ ပဌမသင်္ဂါယနာတင်သောကာလ၌၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟ
 ကာနံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို သင်္ဂါယနာ တင်ကုန်သော ဝဟန္တော
 မထေရ် တို့အား၊ အာရောစေတိ၊ လျှောက်ကြား၏။ တေစ၊ ထိုဝဟန္တော
 မထေရ်တို့သည်လည်း၊ နံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ တထာ၊ ထိုကဏ္ဍည်းမထေရ်
 ပြောကြားသည်အတိုင်း၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာသို့၊ အာရောပေသံ၊ တင်ထား
 လေဟုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးအဆုံးသို့ရောက်၏။ ဝုဠရထဝိမာ
 နဝတ္ထနာ၊ ဝုဠရထဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
 ပြီ။ ။

၅-မဟာရထဝင်-၁၄-မဟာရထဝိမာနဝတ္ထု၊

သဟဿယုတ္တံဟယဝါဟနံသုဘန္တိ၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ သဟဿယုတ္တံဟယ
 ဝါဟနံသုဘဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ မဟာရထဝိမာနံ၊ မဟာရထ
 ဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း သည်ကား၊
 ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ တကဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာ
 ဝတ္ထိပြည်၏ အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အာယသ္မာမဟာ
 မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊
 ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဧဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရိ
 ကို၊ ရေန္တော၊ ကြွသွားတော် မူသည်ရှိသော်၊ တာဝတိံသ တာဝနေ၊ တာ
 ဝတိံသနတ်ပြည်၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိမာနတော၊ ဘုံဝိမာန်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊
 ထွက်သတ်၍၊ သဟဿယုတ္တံ၊ တထောင်သော မြင်းကသော၊ မဟန္တံ၊
 ကြီးကျယ်စွာသော၊ ဗိဗ္ဗရထံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောရထားကို၊ အဘိရုပ္ပ၊ တက်
 ပီ၍၊ မဟန္တေန၊ များစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အပြီအရံဖြင့်၊ မဟတိယာ၊ ကြီး

ကျယ်စွာသော၊ ဒေဝိဒ္ဓိယာ၊ နတ်၏တန်ခိုးဖြင့်၊ ဥယျာနကိဇ္ဇနတ္ထံ၊ ဥယျာဉ်
ကစားခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသော၊ ဂေါပါလဿနာမ၊ ဂေါပါလအမည်
ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တဿ၊ နတ်သား၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီး၌၊ ပါတုရဟောသိ၊
ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအရှင်မဟာ၊ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ သန္တာတံ၊ ဂါရုဗဟုမာနော၊ ကောင်းစွာ
ဖြစ်သောရိုးသခြင်း၊ များစွာမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဟာသ၊ အဆော
တသျှင်း၊ ရုထထော၊ ရုထားမှ၊ ဩရုပ္ပ၊ ဆင်းသက်၍၊ ဥပသကံမိတွာ၊
အနီးသို့ချဉ်းကပ်၍၊ ပဉ္စပကိဗ္ဗိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းရှိသောရှိခိုး
ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်းထက်
၌၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ချပ်၏၊ ၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ တဿ၊
ထိုဂေါပါလကနတ်သား၏၊ ပုဗ္ဗကမ္ဘံ၊ ရှေးဘဝ၌ပြုခဲ့ဘူးသော၊ ကုသိုလ်ကံ
ကည်း၊ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ သော၊ ထိုနတ်သား
သည်၊ ဝိပဿိံ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ သုဝဏ္ဏမာဿယ၊ ရွှေပန်းဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ဣမဿပုညဿ၊
ဤသို့ရွှေပန်းကို လှူရသော ကောင်းမှုကံ၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်
ကြောင့်၊ ဘဒဝဘဝေ၊ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း၊ မယျံ၊ ငါ့အား၊ သောဝဏ္ဏ
မယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ဥရုစ္ဆ၊ ဒမာလာ၊ ရင်လွှမ်းတန်ဆာပန်းသည်၊ နိဗ္ဗတ္တ
တု၊ ဖြစ်ပါစေသော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတပဏိဓာနာယ၊ ပြုအပ်သောဆု
တောင်းပဋ္ဌနာရှိထသော၊ အနေကကပ္ပေသု၊ တပါးမက၊ များစွာကုန်သော
ကပ်ကမ္ဘာတို့၌၊ သုဂတိသုဇယဝ၊ သုဂတိတုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တိယာ၊
ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂ
ဝဟော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကိကိဿ၊ ကိကိ
အမည်ရှိသော၊ ကာသိကရညော၊ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီး၏၊ အဂ္ဂမဟေသိ
ယာ၊ တောင်ညာတင်ထား၊ မိသုရားကြီး၏၊ ကုမ္ဘိမ္မိ၊ ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်
သော၊ ယတာပဏိဓာယ၊ ဆုတောင်းတိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏ
မာဿာလာတေန၊ ရင်လွှမ်းတန်ဆာ ပန်းကိုရခြင်းကြောင့်၊ ဥရုစ္ဆ၊ ဒမာလာ
တိ၊ ဥရုစ္ဆ၊ ဒမာလာဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာယ၊ ရအပ်သော အမည်သည်ရှိသော၊
ဒေဝကညာ သဒိဿာယ၊ နတ်သမီးနှင့်တူသော၊ ဧဇိတိတယ၊ မင်းသမီး
၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာဖြစ်သော၊ ဂေါပါလောနာမ၊ ဂေါပါလအမည်ရှိ
သော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဿဝကသီဃဿ၊
တပည့်ဿ၊ သံဃာတော်နှင့် တတွဖြစ်သော၊ ကဿပဿ၊ ကဿပ

အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အသဒိသဒါနာနိ၊
 အသဒိသဒါနအစရှိကုန်သော။ မဟာဒါနာနိ၊ ကြီးမြတ်သော အလှူတို့ကို၊
 ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့၏၊ အပရိပက္ခဘာဝေန၊ မရင့်
 သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တာနုဉ္စ၊ မိမိကိုလည်းကောင်း၊ ရာဇဇိတရုဉ္စ
 ဥရုဉ္စ၊ ဒမာလာသညာတွင်ပြီးမင်းသမီးကို လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊
 သက္ကာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော် မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊
 တရားတော်ကို၊ သုတွာပိ၊ ကြားနာရသည်ဖြစ်ပါလျက်လည်း၊ ဝိသေသံ၊
 မဂ်ဖိုလ်တရားအထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောဇ္ဇော၊
 မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပုထုဇ္ဇနကာလံ၊ ကိရိယမေဝ၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်ဖြင့်
 ရတေခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယထုပစိတပုညာနုဘာဝေန၊ အကြင်
 အကြင်မိမိသည်ဆည်းပူးအပ်သောကောင်းမှု၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ တာ
 ဝတိံသေသုဒေဝေလု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ ယောဇနသတိကေ၊
 ယူဇနာတရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
 ဖြစ်လေ၏၊ အနေကကောဓိ၊ အန္တရာပရိဝါရော၊ တပါးမကများစွာသော
 ကုဇေတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော နတ်တို့အခြံအရံရှိသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုနတ်သားအား၊ သက္ကရတနမယောစ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့
 ဖြင့် ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သဟဿယုတ္တော၊ အာဇာနည် မြင်းတ
 ထောင်ကသော၊ သုဝိဘတ္တတိတ္ထိဝိစိတ္တော၊ ကောင်းစွာဝေသာန်အပ်သော
 နံရံတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်ခြင်းရှိသော၊ သိနိဒ္ဓမရုရုနိဋ္ဌောသော၊ ပြေပြစ်ချိုသာ
 သောအသံနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပသာသမရဒယေန၊ အရောင်
 အပေါင်းဖြင့်၊ ဒိဝင်္ဂရမဗ္ဗာလော၊ နေဗိမာန်အဝန်းကို၊ အဝဟသန္တောပိယ၊
 ပြက်ရယ်ပြုသကဲ့သို့၊ ဒိဗ္ဗော၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ အာဇေညရထော၊ အာဇာနည်
 မြင်းကသောရထားသည်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ။

သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ယာဝ
 တာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်း
 သာကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ သုံဆောင်ခံစား၍၊ အပရာပရံ၊ အဆက်ဆက်၊ ဒေဝ
 သုယေဝ၊ နတ်ပြည်တို့၌သာလျှင်၊ သံသရုဇ္ဇော၊ ကြည်လည်လျက်၊ ဣမသ္မိံ
 ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ၌၊ တဿေဝ
 ကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်း
 အားဖြင့်၊ ယထာဝုတ္တသမ္ပတ္တိဝိဘာဝေါ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာအသုံးအဆောင်ရှိသော၊ ဝေါပါလောဇေနာမ၊

ဂေါပါလ ဟူသော အမည်တွင်သော၊ ဒေဝဂုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ တာဝတိံသေသုယေဝ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌သာ လျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာပြန်၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တေနသမယေန(လ)အဋ္ဌာသိဘိ၊ တေနသမယေန(လ)အဋ္ဌာသိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဦးတီးရင်သော၊ တံဒေဝဂုတ္တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အာယသ္မာမဟာမေဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမေဂ္ဂလာနိသည်၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဂုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ၊

ဒေဝဂုတ္တ၊ နတ်သား၊ တွံသင်သည်၊ သဟဿယုတ္တံ၊ တထောင်သော မြင်းနှင့်စပ်သည့်သည်ဖြစ်၍၊ ဟယဝါဟနံ၊ မြင်းတည်းဟူသော ယာဉ်ရှိသော၊ သုဘံ၊ တင့်တယ်သော၊ အနေကဗိတ္တံ၊ အထူးထူးအပြားပြား ဆန်းကြယ်ခြင်းရှိသော၊ ဣမံသန္ဓနံ၊ ဤရထားသို့၊ အဘိရုပ္ပ၊ တက်စီး၍၊ ဥယျာနဘူမိံ၊ ဥယျာဉ်ရောက်ရာမြေ၏၊ အဘိတောသမိပေ၊ အနီး၌၊ အနုက္ကဓိအနုဂစ္ဆန္တော၊ တည်လည်သွားလာလျက်၊ ဂုရိန္ဒဒေါ၊ ရှေးကာလ၌အလှူကိုပေးတတ်သော၊ သူတပတိ၊ နတ်များအပေါင်းတို့၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ဝါသဝေါဣဝ၊ သိကြားနတ်မင်းကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ၊ သေဝဇ္ဈမဟာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဥသော၊ နှစ်တက်ကုန်သော၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ရထကုဗ္ဗရာ၊ ရထား၏ နံပါးနှစ်တက်တို့၌ စိုက်အပ်ကုန်သောပွတ်တိုင်တို့သည်၊ ဗလေဟိ၊ အဆုံးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အံသေဟိ၊ အမြှောင့်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အတိဝသံဂတော၊ အလွန်လျှင်စေ့စပ်ကုန်၏၊ သုဇာတဂုဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာရောက်၍တည်ကုန်သော လက်တင်တို့သည်၊ နရဝိရနိမ္မိတာ၊ ရထားအတတ်၌လိမ္မာကုန်သော ဆရာတို့သည်ပြီးစေ အပ်ကုန်သောအသောက်အဥ္စိတို့နှင့်တူကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိဝိဓကုဗ္ဗရတာယ၊ အထူးထူးအပြားပြားပွတ်တိုင်အစရှိသည်တို့၏ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ အယံရထေ၊ ဤရထားသည်၊ ပန္နရသေ၊ တဆွဲငါးရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောလဆန်းပက္ခ၌၊ စန္ဒောဣဝ၊ လပြည့်ဝန်း ကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ၊ သုဝဏ္ဏဇာလာဝတတော၊ ရွှေကွန်ယက် ငယ်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ နာနာရတနေဟိ၊ အထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့်၊ ဝိတ္တိတော၊ ဆန်းကြယ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော၊ သုနန္ဒီဇောသေဝေ၊ အလွန် နှစ်သက်ဘွယ်ချိုသာသော အသံလည်းရှိထသော၊ သုဘဿရောစ၊ ကောင်းစွာ

၂၀၈ မိမိနဝတ္ထုအတ္ထကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ထွန်းပခြင်းသဘောလည်းရှိသော၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ အယံရထော
 ဤရထားသည်၊ စာမရဟတ္ထဗဟုသိ၊ စာမရှိသားမြီးပင်လက်စွဲကုန်သော၊
 နတ်တို့ဖြင့်၊ ဝိရောစဘိ၊ တင့်တယ်၏၊ ၊ ရထဿ၊ ရထား၏၊ ပါဒန္တရမတ္တ
 သူသိတာ၊ အခြေဖြစ်ကုန်သော၊ ဟည်းဘီးစက်တို့၏အကြား၌ရတနာတို့
 ဖြင့်တောက်ပသောအကန်တို့၏အလယ်ဖြင့်လည်းတန်ဆာဆင်အပ်ကုန်
 သော၊ ဣမာစနာဘျော၊ ဤဟည်းဘီးတို့၏အချက်ပုန်းတောင်းတို့ကိုလည်း
 မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အဘိနိဇ္ဈိတာ၊ တန်ဆင်းအပ်သည် နှင့်တူကုန်၏၊ သတ
 ရာဇိပိတ္တိတာ၊ အရာမကကုန်သော၊ အရေးတို့ဖြင့်ဆန်းကျယ်ကုန်သော၊ ဣ
 မာစနာဘျော၊ ဤပုန်းတောင်းတို့သည်လည်း၊ သတေရိတာ၊ အရာမကသော
 အပြားအားဖြင့် ဖြက်ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇုရိဝ၊ သွပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့၊ ပတာသရေ၊
 ပြီးပြီးပြက် ထွန်းတောက်ပကုန်၏၊ ၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ အယံရ
 ထော၊ ဤရထားသည်၊ အနေကပိတ္တာဝတေတာ၊ တပါးမကကုန်သော၊ ခြံး
 ပန်းခြံးနွယ်အစရှိကုန်သောဆန်းကြယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်ရေပြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုထုနေမိစ၊ ကြီးကျယ်သောအကွပ်သည်လည်း၊ သဟ
 သရံသိကော၊ အထောင်မကသောရောင်ခြည်ရှိ၏၊ တေသံ၊ ထိုတွဲရဲ့ဆွဲ
 သောရွှေချူးကွန်ယက်ရှိကုန်သော အကွင်အရပ်တို့၏၊ ဝဂ္ဂုဇ္ဈပေါ၊ ချိုသာ
 သောသဘောရှိသော၊ သရော၊ အသံကို၊ ပဝါဒိတံ၊ တီးမှုတ်အပ်သော၊
 ပဉ္စကိကံ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ ဘူရိယံဣဝ၊ စည်းမျိုး၏အသံကဲ့သို့၊
 သုပချတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ၊

ရထဿ၊ ရထား၏၊ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ပိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သော၊ မဏိ
 စန္ဒကပ္ပိတံ၊ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသော လဝန်းနှင့်တူသော ထွင်းအပ်သော
 အကွင်းသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏၊ ရုပိရံ၊ နှစ်သက်
 ဖွယ်ရှိ၏၊ ပတာသရံ၊ ပြီးပြီးပြက် ထွက်သောအရောင်ရှိ၏၊ သုဝဏ္ဏရာဇိဟိ၊
 ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သောအရေးတို့ဖြင့်၊ အတိဝသင်္ကတံ၊ အလွန်လျှင်ကောင်းမွန်
 ပြေပြစ်ချောမွေ့ စေ့စပ်၏၊ ဝေဠုရိယရာဇိ၊ ကျောက်မျက်ခွံဖြင့်ပြီးသော
 အရေးသည်၊ အတိသောတတိဣဝ၊ အလွန်တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ တံ၊ ထို
 ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော လဝန်းနှင့်တူသော အကွင်းသည်၊ အတိသောတ
 တိ၊ အလွန်တင့်တယ်၏၊ ၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သား၊ မဏိစန္ဒန ကပ္ပိတာ၊
 ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော ဝန်းသော သဗ္ဗာန်ဖြင့် ထွင်းအပ်သော အကွင်းရှိ
 ကုန်သော၊ အာရောဟကမ္ပ၊ အလုံးအရပ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သုဇဝါ၊
 တင့်တယ်သော သွားခြင်းရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မ၊ ပမာ၊ ဗြဟ္မာမင်းကဲ့သို့ နှိုင်း

ယဉ်အပ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မာ၊ ကြီးသော ကိုယ်အင်္ဂါရှိကုန်သော၊ မဟန္တာ၊
 ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ ဗလိနော၊ ကိုယ်၏ အစွမ်းအား
 ရှိကုန်သော၊ မဟာဇဏ၊ ကြီးသောလျှင်မြန်ခြင်း အဟုန်ရှိကုန်သော၊ ဣမေ
 စသိဇ္ဇိ၊ ဤမြင်းတို့ သည်လည်း၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ မနော၊ စိတ်ကို၊
 အညာယ၊ သိ၍၊ တထေဝ၊ ထိုသင်၏စိတ်အား လျော်စွာသာလျှင်၊ သဗ္ဗ
 ရေပဝတ္တရေ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ စက္ခုက္ကမ၊ အခြေလေးချောင်း တို့ဖြင့်
 သွားတတ်ကုန်သော၊ သဟိတာ၊ အချင်းချင်း ညီမျှသောသွားခြင်းလည်း
 ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ ဣမေစ အဿာ၊ ဤမြင်းတို့
 သည်လည်း၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ မနော၊ စိတ်ကို၊ အညာယ၊ သိကုန်
 ၍၊ တထေဝ၊ ထိုသင်၏စိတ်အား လျော်စွာသာလျှင်၊ သဗ္ဗရေ၊ ကောင်းစွာ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ မုဒုကာ၊ နူးညံ့သောသဘောရှိကုန်သော၊ အနုဒ္ဓတာ၊ စီးသော
 သူတို့အားမြှောက်ချားခြင်းကို မပြုတတ်ကုန်သော၊ တုရင်္ဂါနံ၊ မြင်းတကာ
 တို့ထက်၊ ဥတ္တမ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဣမေစအဿာ၊ ဤမြင်းတို့သည်လည်း၊
 အာမောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာကုန်လျက်၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊
 ရထံ၊ ရထားကို၊ ဝဟန္တိ၊ ရွက်ဆောင်ကုန်၏၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊
 ဣမေစအဿာ ဤမြင်းတို့သည်၊ ကမ္မသိပ္ပိတာ၊ ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသော
 အတတ်သည်၊ သုကတေ၊ ကောင်းစွာပြုလုပ် တန်ဆင်းအပ်သော၊ ဝိဇ္ဇန္တ
 နေ၊ မြင်း တန်ဆာတို့ကို၊ အတ္တုန္တုနန္တံ၊ လွန်စွာ ခါကုန်လျက်၊ အဗ္ဗရေ၊
 ကောင်းကင်၌၊ ရနန္တိ၊ ဆံပင် လည်ဆံတို့ကို ခါကုန်၏၊ ဝဂ္ဂန္တိစ၊ သွား
 လည်းသွားတတ်ကုန်၏၊ ပဝတ္တန္တိစ၊ တရံတခါလည်းချန်လွှားကုန်၏၊ တေ
 သမ္ပိ၊ ထိုမြင်း တန်ဆာတို့၏လည်း၊ ဝဂ္ဂုရူပေါ၊ ချိုသာသော သဘောရှိ
 သော၊ သရော၊ အသံကို၊ ပဝါဒိတံ၊ တီးမှုတ်အပ်သော၊ ပဉ္စဂီကံ၊ ငါးပါး
 သောအင်္ဂါရှိသော၊ တူရိယာဣဝ၊ စည်မျိုး၏အသံကဲ့သို့၊ သုယုတိ၊ ကြား
 အပ်၏၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ ရထသား၊ ရထား၏၊ စောသောစ၊ အ
 သံကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇန္တနာနံ၊ တန်ဆာတို့၏၊ စောသောစ၊ အသံကို
 လည်းကောင်း၊ သုရင်္ဂါနံ၊ မြင်းတို့၏၊ ရရသာ၊ ခွါ၏၊ နာဒိစ၊ အသံကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဘိဟိံသနာယ၊ မြင်းတို့ကို ညှင်းပန်းသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 စောသောစ၊ အသံကိုလည်းကောင်း၊ သမိတဿ၊ ပေါင်းရစည်းဝေးအပ်
 သောနတ်အပေါင်း၏၊ သုဝဂ္ဂု၊ ချိုသာသော၊ စောသောစ၊ အသံကိုလည်း
 ကောင်း၊ စိတြိပဝနေ၊ ဆန်းကြယ်သောစိတ္တလတာ ဥယျာဉ်၌၊ ဂန္ဓဗ္ဗတူရိ
 ယာနိဝ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သားတို့၏အသံကဲ့သို့၊ သုယုတိ၊ ကြားအပ်၏။

ဒေဝဝုတ္တု၊ နတ်သား၊ ဝိဂမန္တလောစနာ၊ သမင်မျက်စိကဲ့သို့နူးညံ့သော
 မျက်စိရှိကုန်သော၊ အာဇ္ဈာရပဌာ၊ နွားမျက်တောင်ကဲ့သို့ ယူတတ်သော
 မျက်တောင်လည်းရှိကုန်သော၊ ဟာယိဘာ၊ ပြုံးရွှင်ခြင်းလည်းရှိကုန်သော၊
 ဝိယံဝဒါ၊ ချစ်တွယ်သောစကားကိုလည်းပြောဆိုတတ်ကုန်သော၊ ဝေဠု
 ရိယဇာလာဝိဇူတာ၊ ကျောက်မျက်စွဲဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သောကိုယ်လည်း
 ရှိကုန်သော၊ အနုစ္ဆဝါ၊ နူးညံ့သောအရေလည်းရှိကုန်သော၊ သဒေဝသဒါ
 ဝေ၊ အခါခပ်တိမ်းသာသျှင်၊ ဂန္ဓဗ္ဗသုရဂ္ဂပူဇိတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့မှ ရအပ်
 သောပူဇော်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ယာအန္တရာယော၊ အကြင် နတ်သမီးတို့
 သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တော၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊
 ရထေ၊ ရထား၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ရတ္တုတ္တဗ္ဗရပီတဝါသသား၊ တပ်
 မက်တွယ်သောအဆင်းနိမြန်းသောအဝတ် ရွှေသောအဝတ်လည်းရှိကုန်
 သော၊ ဝိသာလနေတ္တာ၊ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သောမျက်စိလည်းရှိကုန်သော၊
 အဘိရတ္တလောစနာ၊ အထူးသဖြင့်နိသောအရေးတို့ဖြင့် တင့်တယ်သော
 မျက်စိလည်းရှိကုန်သော၊ ကုလေသု၊ ထူးမြတ်သောနတ်မျိုးတို့၌၊ ဇာတာ၊
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သုတန္တု၊ တင့်တယ်သောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ သုစိဋ္ဌိတာ၊ စင်
 ကြယ်သောပြုံးရပ်ခြင်းကိုလည်းပြုတတ်ကုန်သော၊ ယာအန္တရာယော၊
 အကြင်နတ်သမီးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တော၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊
 တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ ရထေ၊ ရထား၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်လျက်၊ ပဉ္စလိကာ၊
 လက်အုပ်ကိုယ်စီမြှောက်ချီကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အနီး၌တည်ကုန်
 ဖြီး၊ ကမ္မုကေယူရဓရာ၊ ရွှေစင်အထိပြီးသော လက်ကောက်ကိုလည်း
 ဆောင်ကုန်သော၊ သုဝါသသား၊ ကောင်းသောဝတ်ရုံခြင်းလည်း ရှိကုန်
 သော၊ သုမဏ္ဍိမာ၊ တင့်တယ်သောခါးလည်းရှိကုန်သော၊ ဝိရုထနူပပန္နာ၊
 ဌက်ပျော့တုံးပမာကောင်းစွာချောမြေ့သော ပေါင်အဖျားစုံ၊ စုံ၊ ပုံ၊ ပုံ၊ တက်
 သော သမြတ်လည်း ရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇင်္ဂလိယော၊ အစည်အတိုင်းလုံး
 လျောင်းသောလက်ချောင်းလည်းရှိကုန်သော၊ သုရခါ၊ ကောင်းသောမျက်
 နှာလည်းရှိကုန်သော၊ သုဒဿနာ၊ တင့်တယ်သော ရှာတွယ်လည်းရှိကုန်
 သော၊ ယာအန္တရာယော၊ အကြင်နတ်သမီးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ထော၊
 ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ ရထေ၊ ရထား၌၊ ဌိတာ၊ တည်
 ကုန်လျက်၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်အုပ်ကိုယ်စီမြှောက်ချီကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌိ
 တာ၊ အနီး၌တည်ကုန်၏၊ သုဝေဏီ၊ ကောင်းသောဆံထုံးရှိကုန်သော၊
 သုသု၊ ပျိုနုငယ်လျကုန်သော၊ သမံ၊ အချင်းချင်းတူသော၊ ဝိဘတ္တဟိ၊

ဝေဟန်အပ်ကုန်သော၊ ပတဿရာဟိစ၊ ပြုံးပြုံးပြက်သောအရောင်တို့ဖြင့်
 လည်း၊ မိဿကသိယော၊ နေအပ်သောခပ်ပင်ရှိကုန်သော၊ အနုပုဗ္ဗတာ၊
 လျော်သောအမူအရာရှိကုန်သော၊ အညာ၊ တပါးကုန်သော၊ ယာအန္တရာ
 ယော၊ အကြင်နတ်သမီးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာအန္တရာယော၊ ထို
 နတ်သမီးတို့သည်၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ မာနသေ၊ စိတ်ကို၊ ရတ၊ မွေ
 လျော်စေကုန်လျက်၊ ရထေ၊ ရထား၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်လျက်၊ ပဉ္စလိကာ၊
 လက်ခုတ်ကိုယ်စီမြှောက်ချီကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အနီး၌တည်ကုန်
 ၏၊ အာဝေဋ္ဌိနိယော၊ နားထွတ်ပန်းတို့ကိုပန်ဆင်ကုန်သော၊ ပဒုမုပ္ပလန္တဒါ၊
 ကြာဖြူကြာနီစသော ကြာမျိုးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်
 သော၊ အလင်္ကာတာ၊ တန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ စန္ဒနဿ
 ရတူသိတာ၊ အနှစ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောနံ့သာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော၊
 အနုပုဗ္ဗတာ၊ လျော်သောအမူအရာရှိကုန်သော၊ ယာအန္တရာယော၊ အ
 ကြင်နတ်သမီးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ တဝ၊
 သင်နတ်သား၏၊ မာနသေ၊ စိတ်ကို၊ ရတ၊ မွေလျော်စေကုန်လျက်၊ ရထေ၊
 ရထား၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်လျက်၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်ခုတ်ကိုယ်စီမြှောက်ချီ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အနီး၌တည်ကုန်၏။ ။

မာလိနိယော၊ ပန်းတို့ကိုပန်ဆင်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ပဒုမုပ္ပလန္တဒါ၊ ကြာ
 ဖြူကြာနီစသောကြာမျိုးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ အ
 လင်္ကာတာ၊ တန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ စန္ဒနဿရတူသိ
 တာ၊ အနှစ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောနံ့သာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော၊ အနုပုဗ္ဗ
 တာ၊ လျော်သောအမူအရာရှိကုန်သော၊ ယာအန္တရာယော၊ အကြင်နတ်
 သမီးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ တဝ၊ သင်နတ်
 သား၏၊ မာနသေ၊ စိတ်ကို၊ ရတ၊ မွေလျော်စေကုန်လျက်၊ ရထေ၊ ရထား၌၊
 ဌိတာ၊ တည်ကုန်လျက်၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်ခုတ်ကိုယ်စီမြှောက်ချီကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အနီး၌တည်ကုန်၏။ ကဏ္ဍေသု၊ လည်ဘင်းတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ဟဏ္ဍေသု၊ လက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ တလေဝ၊ ထိုအတူသံလျှင်း၊ သီသေ၊ ဥခေါင်း၌လည်းကောင်း၊
 တေတဝ၊ သင်နတ်သားအား၊ ယာနိပိဋ္ဌန္နနာနိ၊ အကြင်တန်ဆာတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုတန်ဆာတို့သည်၊ အတ္တုဒ္ဓယံအဘိဂစ္ဆန္တော၊
 ကောင်းကင်တို့တက်သော၊ သာရဗိကော၊ သာရဗကောလရှိသော၊ ဘာနုမာ
 ဣဝ၊ နေလူတင်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်၊ ဒသဒိသာ၊ အ

၂၁၂ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၂၁၂

ရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသယန္တိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေကုန်
 ၏၊ ဝါတဿ၊ လာသောလေ၏၊ ဝေဂေနစ၊ အဟုန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ရထတုရင်္ဂါနံ၊ ရထား၌ကားသာမြင်းတို့၏၊ ဝေဂေနစ၊ အဟုန်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သမ္ပကမ္ပိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှတုန်လှုပ်ကုန်သော၊ တုဇေသု၊
 လက်ကောက်လက်ကျပ်တို့၌၊ မာလာစ၊ ပန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဝိ
 ဇ္ဇန္တနာနိစ၊ တန်ဆာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရုစိရံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
 မြင်းကိုပေးတတ်သော၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်သော၊ သုဘိ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိ
 သော၊ သဗ္ဗေ၊ ဘိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝိညူဟိ၊ အတတ်ရှိသောပညာရှိတို့
 သည်၊ သုတဗ္ဗရူပံ၊ နာအင်သောသဘောရှိသော၊ စောသံ၊ အသံကို၊ မုဉ္ဇန္တိ၊
 လွှတ်ကုန်၏၊ ဝေဝိန္ဒ၊ နတ်သား၊ ဥယျာနဘူယျစ၊ ဥယျာဉ်ရောက်ရာမြေ
 အတို့၌လည်းကောင်း၊ ခုပဋ္ဌတော၊ နှစ်ပါးကုန်သောနံပါးတို့မှ၊ ဌိတာ၊ တည်
 ကုန်သော၊ ရဟာစ၊ ရထားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာဂါစ၊ ဆင်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တူရိယာစ၊ စည်မျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊
 ဖြစ်သော၊ သရော၊ အသံသည်၊ ပေါက္ခရပတ္တဗာဟုဘိ၊ စောင်းခွက်စောင်း
 လက်ရုံးဘံတို့ကြောင့်၊ ဝါဒိယမာနာ၊ တီးသည်ရှိသော်၊ ဝိဏာ၊ စောင်း
 သည်၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ ပမောဒေတိယထာ၊ နှစ်သက်ဝမ်း
 မြောက်စသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ တမေဝမဟာဇနံ၊ ထိုလူများအ
 ပေါင်းကိုပင်လျှင်၊ ပမောဒယန္တိ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စေကုန်၏၊ ဝဂ္ဂူ၊
 သု၊ ချိုသာသောအသံရှိကုန်သော၊ မနုညရူပါသု၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော
 သဘောရှိကုန်သော၊ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဣမာသုဝိဏာသု၊ ဤစောင်း
 တို့သည်၊ ဟဒယေရိတံ၊ နှလုံးကို ဆောင်တတ်သော၊ ဝိတိ၊ ဝိတိ၏ အ
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ ပဝဇ္ဇမာနာသု၊ မြည်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 သိက္ခိတာ၊ သင်အပ်ပြီးသော အတက်ရှိကုန်သော၊ ကညာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်
 သော အသင်းရှိကုန်သော၊ အတ္တရာယော၊ နတ်သမီးတို့သည်၊ ပဒုမေသု၊
 နတ်၌ ဖြစ်သောကြာတို့၌၊ အတိဝ၊ အလွန်လျှင်၊ ဘမန္တိ၊ ကမြူးမြင်းကိုပြု
 လျက်လှည့်လည်ကုန်၏၊ ၊

ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ ဣမာနိဂီတာနိစ၊ ဤသီချင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဣမာနိဝါဒိတာနိစ၊ ဤတီးမှုတ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဣမာနိနစ္စာနိစ၊ ဤကမြူးခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကတော၊ တပေါင်း
 တည်း၊ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညအညာဧကစ္စာ၊
 အချိုကုန်သော၊ အတ္တရာ၊ နတ်သမီး တို့သည်၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏

ဧတ္ထတေသ္မိံရထေ၊ ဤရထာဒွိန္ဒရန္တိ၊ ကဠိးကုန်၏။ အထအညာဇကုန္တာ၊
 အချိုကုန်သော၊ ဝရိတ္တိယောဥတ္တမိတ္တိယော၊ ကဠိးခြင်းကိုပြုကုန်သောမိန်း
 မမြတ်ဘို့သည်၊ ဩဘာသယန္တိ၊ ထွန်းထင်းတောက်ပစေကုန်၏။ ၁၄။ သု
 ချိသာသောအသံရှိကုန်သော၊ မနုညရူပါသု၊ နှစ်သက်အပ်သောသဘော
 ရှိကုန်သော၊ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဣမာသုဇိဏာသု၊ ဤစောင်းတို့
 သည်၊ ဟဒယေရိတံ၊ နှလုံးကိုဆောင်တတ်သော၊ ဝီတိံ၊ ဝီတိ၏အကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ သန္တိ၊ အသံကိုပဝဇ္ဇမာနာသု၊ မြည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သောတံ၊
 ထိုသင်နတ်သားသည်၊ ဘူရိယဂဏပ္ပဗောဓေနော၊ ဘူရိယာတို့၏အပေါင်း
 သည်နှိုးအပ်သော ဝီတိရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟိယမာနော၊ နတ်တို့
 သည် ပူဇော်အပ်သော၊ ဝဇီရာဓုဓောဝိယ၊ သိကြားမင်းကဲ့သို့၊ မောဒသိ၊
 မွေ့လျော်ရ၏။ ၁၅။ ဝေဓိန္ဒ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင် နတ်သားသည်၊ ပုရေ၊
 ရှေးဘဝ၌၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဒိဝံ၊ သုဂတိဘဝ၌ နတ်တည်ရခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ ကိံ၊ ကမ္မံ၊ အဘယ်သဘောရှိသောအမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသ
 နည်း၊ ခနုဿ ဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပုရိမာယဇာတိယာ၊
 ရှေးဘဝ၌၊ တုဝံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊
 ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကိုမူလည်း၊ ဥပဝသိံ၊ သုံးခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကံ၊ အဘယ်
 သို့သဘောရှိသော၊ ဗြဟ္မစရိယံဝါ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဝတ္တံဝါ၊ ဆောက်တည်၍ကျင့်အပ်သော အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိ
 ရောစယိံ၊ နှစ်သက်ခဲ့ဘူးသနည်း၊ ၁၆။ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ အယံဣဒ္ဓါနွ
 တဝေါ၊ ဤသို့သောတန်ခိုး အာနုဘော်သည်၊ ဝိပုလော၊ ပြန့်ပြောကောင်း
 မြတ်၏၊ ဒေဝသံဃံ၊ နတ်အပေါင်းကို၊ တုသံ၊ လွန်စွာ၊ ယဉ္ဇူအဘိရောစသေး
 အကြင်သာလွန်၍ထွန်းပ၏၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ တဝ၊ သင်နတ်သား
 ၏၊ အပ္ပဿ၊ အနည်းငယ်မျှဖြစ်သော၊ ကတဿ၊ ဆည်းပူးအပ်ပြီးသော၊
 ကမ္မုနော၊ ကုသိုလ်ကံ၏လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ သုစိဏ္ဏဿ၊
 ကောင်းစွာ လေ့ကျက်အပ်သော၊ ဥပေါသထဿဝါ၊ ဥပုသ်ကံ၏လည်း
 ကောင်း၊ ဗလေန၊ အစွမ်းကြောင့်၊ သာဓေသိ၊ ပြီးစေသလော၊ ဣဒံဗလံ၊
 ဤအကျိုးသည်၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဒါနဿ၊ ဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊
 အကျိုးလော၊ အထော၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ သီလဿဝါပန၊ သီလ၏လည်း၊
 ဗလံ၊ အကျိုးလော၊ အထော၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ အဉ္စထိကံဗ္ဗဿဝါ၊ လက်ခုပ်
 ချီခြင်းအမှု၏မူလည်း၊ ဗလံ၊ အကျိုးလော၊ ပုဏ္ဏိတော၊ ငါမေးအပ်သော၊

တွံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မေ၊ ငါအား၊ အကွာဟိ၊
ဖြေကြားသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သဟဿယုတ္တန္တိ၊ သဟဿယုတ္တံ ဟူသည်ကား၊
သဟဿေန၊ တထောင်သောမြင်းနှင့်၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သည်တည်း၊ သဟဿ
ယုတ္တံ၊ တထောင်သော မြင်းနှင့်ယှဉ်သည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဟဿံ၊
တထောင် အတိုင်းအရှည် ရှိသော၊ ယုတ္တံယောဇိတံ၊ ကအောင်သောမြင်း
သည်၊ ဧတသ္မိံ၊ ရေထေ၊ ထိုရထား၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သဟဿ
ယုတ္တံ၊ သဟဿယုတ္တမည်၏၊ ဧတံသဟဿံ၊ ထိုတထောင်သောအတိုင်း
အရှည်ရှိ၏ဟူသည်ကား၊ ကဿ၊ အဘယ်၏၊ သဟဿံ၊ တထောင်အ
တိုင်းအရှည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငြားအံ့၊ ဟယဝါဟနန္တိ၊ ဟယဝါဟ
နံဟူ၍၊ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌၊ ဝုတ္တမာနတ္ထာ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဟယဝနံ၊ မြင်းတို့၏၊ သဟဿံ၊ တထောင်တည်း၊ ဣတိ၊ အယံ
အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝိညာယတေ၊ သိအပ်သိသင့်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဧတဿ၊ ထိုရထားအား၊ ဟယာ၊ မြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါဟနံ
ယာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟယဝါဟနံ၊ ဟယဝါဟန
မည်၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား၊ ဟယဿယုတ္တံ၊ ဟယ
ဝါဟနန္တိ၊ ဟယဿယုတ္တံ၊ ဟယဝါဟနံဟူ၍၊ အကတာနုနာသိကလော
ဝံ၊ မပြုအပ်သော နိဂ္ဂဟိတံ တည်းဟူသော နာသိကဋ္ဌာနံ၏ ကြေခြင်းရှိ
သော၊ ဧကမေ၊ တပုဒ်တည်းသာလျှင် ဖြစ်သော၊ သမာသပဒံ၊ သမာသ်
ပုဒ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဇ္ဈန္တန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊ ဧတသ္မိံ၊ ပက္ခေ၊ ဤပက္ခ၌၊ ဟယာ၊
မြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝါဟနံ၊ ယာဉ်တည်း၊ ဟယဝါဟနံ၊ မြင်းဟုဆို
အပ်သောယာဉ်၊ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်သည်လည်း၊ ယုတ္တ
တိ၊ သင့်၏၊ ဟယဝါဟနံ၊ မြင်းဟု ဆိုအပ်သော ယာဉ်ရှိသော ရေထေး
သည်၊ သဟဿယုတ္တံ၊ တထောင်သောမြင်းတို့နှင့်ယှဉ်၏၊ ယုတ္တံ၊ ဟယဝါ
ဟနံ၊ သဟဿဝန္တံ၊ ကအပ်သော အာဇာနည် မြင်းယာဉ်တထောင်ရှိ၏၊
ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အပရေပန၊ အပရေ
ဆရာတို့သည်ကား၊ သဟဿယုတ္တန္တိ၊ သဟဿယုတ္တံဟူသည်ကား၊
သဟဿဒိဗ္ဗာဇညယုတ္တံ၊ တထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော နတ်အာဇာ
နည်မြင်းနှင့်ယှဉ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဈန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊ သန္တနန္တိ၊ သန္တနံဟူသည်
ကား၊ ရေထံ၊ ရေထေးသို့၊ အနေကမိတ္တန္တိ၊ အနေကမိတ္တံဟူသည်ကား၊ အနေ
ကုမိတ္တံ၊ တပါးမကများစွာဆန်းကြယ်သော၊ နာနာဝိဝေဝိတ္တဝန္တံ၊ အထူး

ထူးအပြားပြား၊ ရွေးကွဲဆန်းကြယ်မြင် ရှိသော၊ ဥယျာနတူမိ အဘိတော
 တိ၊ ဥယျာနတူမိ အဘိတောတူသည်ကား၊ ဥယျာနတူမိသော၊ ဥယျာ ဥ
 ရောက်ရာခြေချ၊ သဒ္ဓိပေအနိန္ဒ၊ ဟိယုတ္တံ၊ သဋ္ဌိန္ဒ၊ အဘိတောတိပဒံ၊
 အဘိတောတူသောပုဒ်ဘုံ၊ အပေက္ခိတွာပဲ့၍၊ သာမိအတ္ထေ၊ သာမိအနက်
 နှိုးဝေတံဥပယောဂဝဂ္ဂနံ၊ နှိုးရုတိယာမိဘိဘိဘုံ၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အင်၏၊ ကေမိပန၊
 အချို့သော ဆရာ ခိုသည်ကား၊ ဥယျာနတူချာတိ၊ ဥယျာန တူချာဟူ၍၊
 ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ တေးဟိုကေမိယရာတို့သည်၊ ကန္တုယမ္ပိ သဒ္ဓါနည်းကို
 လည်း၊ အနုပသာဒေန္တံ၊ မဆင်ခြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊
 အနုက္ကမန္တိ၊ အနုက္ကမဟူသည်ကား၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားထွက်၊ ပုရိန္ဒဒေါ၊ ရှေး
 နှိအလှူကိုပေးကတ်သော၊ တူတပတိ၊ နတ်တို့၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ဝါသဝေါ
 ဣ၊ တိကြားမင်းကဲ့သို့၊ ဝိရာစလိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နံ၊
 ဝပ်ခြင်း ဘုံ၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အင်၏။ ။

သောဝဏ္ဏမယာတိ၊ သောဝဏ္ဏမယာ ယူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏမယာ၊
 ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဓတတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ရထကုဗ္ဗရာ
 ဥဘောတိ၊ ရထကုဗ္ဗရာဥဘောဟူသည်ကား၊ ရထသ၊ ရထား၏၊ ဥဘောသု
 ပသောသု၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌၊ ဝေဒိကာ၊ ပွတ်တိုင်တို့သည်၊ ဟိ သစ္စံ၊ ဖုန်၏၊
 ရထသ၊ ရထား၏၊ သောဝဏ္ဏမယော၊ တင့်တယ်စံသောငှါ လည်း
 ကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဥတ၊ နံ၊ တည်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဂုတ္တတ္တဗ္ဗံ၊ လို
 ခြံစိမ့်သောငှါ လည်းကောင်း၊ ဥဘောသုပသောသု၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌၊
 ဝေဒိကာကာရေန၊ ပွတ်တိုင်၏အသွင်ဖြင့်၊ ပေသပရိက္ခေပေါ၊ အကြင်သို့
 သောအရံအကာကို၊ ကရိယျတိ၊ ပြုအပ်၏၊ တသပရိက္ခေပသ၊ ထိုအရံ
 အကာ၏၊ ပုရိမာသဒေဝ၊ ရှေးအတို့၌ဥဘောသုပသောသု၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့
 ၌၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ရထိကာရထဤသ၊ ရထားလည်းသန်တို့
 တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ထာဝ၊ သိဇ္ဈသေကံ၊ ဟတ္ထေပိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊
 ဂဟဏသောဂ္ဂေါ၊ ကိုင်ခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သော၊ ရထသ၊ ရထား၏၊
 အဝယဝပိသသော၊ အင်္ဂါအစိတ်အထူးသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သောဝေအဝ
 ယဝပိသေသော၊ ထိုအင်္ဂါအစိတ်အထူးကိုပင်လျှင်၊ ဣမေဤအရုန္တိ၊ ကုဗ္ဗ
 ရောတိ၊ ကုဗ္ဗရဟူ၍၊ အမိဓ္ဓေဧတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေနဝ၊ ထိုကြောင့်သာ
 လျှင်၊ ဥဘောတိ၊ ဥဘောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီး၊ အညတ္ထပန၊ တပါးသောအရာ
 ၌ကား၊ ရထိသာရထဤသ၊ ရထားလည်းသန်ကို၊ ကုဗ္ဗရောတိ၊ ကုဗ္ဗရဟူ
 ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ သိုအပ်၏၊ ဖလယတိ၊ ဖလယဟူသည်ကား၊ ရထုပထမ္ဘသော၊

၂၀၆ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ရထား၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သောအဆောက်အဦး၏အင်္ဂါတဝါမဟုတ်
 ဟိ။ လက်ဝဲလက်ျာအပြားရှိကုန်သော၊ နှိပ်ဖလေဟိ။ အစွန်းနှစ်ခုတို့ဖြင့်၊
 စ၊ ဆက်၍ဆုံဦးအုံး၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပရိယန္တ၊ အဆုံးအစွန်ကို၊ ဖလဟိ၊
 ဖလသု၍၊ ဂုတ္တ၊ ဆိုအပ်၏၊ အံသေဟိတိ၊ အံသေဟိဟူသည်ကား၊ ကုဗ္ဗရ
 ဖလေ၊ ပွတ်တိုင်အဆုံး၌၊ ပတိဗ္ဗိတေဟိ၊ တည်ကုန်သော၊ ဟေဗ္ဗိ၊ အံသေဟိ၊
 အောက်၌ဖြစ်သော အင်္ဂါအစိတ်တို့ဖြင့်၊ အတိဝသင်္ဂတာဟိ၊ အတိဝသင်္ဂ
 တာဟူသည်ကား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သုဠသင်္ဂတာ၊ ကောင်းစွာစေ
 စပ်ကုန်၏၊ သုဗ္ဗသိတာ၊ ကောင်းစွာထိကုန်၏၊ နဗ္ဗိဝရာ၊ အပေါက်အကြား
 မရှိကုန်၊ ဣဒ္ဓ္မာစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ သိပ္ပဝိရုဗ္ဗတကုတ္တိမရေထ၊ ရထား
 အရာလိမ္မာသော အတတ်သည်တို့သည် ပြုပြင်စီရင်အပ်သော ရထား၌၊
 လက္ခမာနဝိသေသံ၊ ရအပ်သောအထူးကို၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်မိခင်၌၊ အာရေ
 ပေတွာ၊ တင်စား၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ သောပနရေထော၊ ထိုရထားကိုကား၊
 အပေါ်ရိသတယ၊ ယောက်ျားတို့သည် ပြုလုပ်အပ်သောကိစ္စ မဟုတ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကုတ္တိမော၊ သူတပါးတို့သည်မပြုပြင်မီမီအင်၊
 သယံဇာတော၊ မိမိကံကြောင့်ဖြစ်၏၊ ကေနမိ၊ တစ်စုံတယောက်သောသူ
 သည်၊ အစာဗုတောယေဝ၊ မထိပါးအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ သုဇာတ
 ဂုဗ္ဗာတိ၊ သုဇာတဂုဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ သုသဠိတထမ္ဘကသမုဒါယာ၊
 ကောင်းစွာတည်သောပွတ်တိုင်တို့၏ပေါင်းရာလက်တင်ရှိကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ဝေဒိကာယ၊ ပွတ်တိုင်၏၊ နိရုန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌၊ ဥတ၊ တည်ကုန်
 သော၊ သုသဠိတစာရကောဒိအဝယဝဝိသေသဝန္တော၊ ကောင်းစွာတည်
 သောကြာသွတ်အိုး အစရှိသောအစိတ်အထူးရှိကုန်သော၊ ယေထမ္ဘက
 သမုဒါယာ၊ အကြင်ပွတ်တိုင်တို့၏ပေါင်းရာလက်တင်ရှိသည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ ဧတသံ၊ ထိုပွတ်တိုင်တို့၏ ပေါင်းရာလက်တင်ရှိ၏၊ ဝသေန၊
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဇာတဂုဗ္ဗာတိ၊ သုဇာတဂုဗ္ဗာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊
 နရဝိရုနိဗ္ဗိတာတိ၊ နရဝိရုနိဗ္ဗိတာဟူသည်ကား၊ သိပ္ပဝိရုဗ္ဗတေဟိ၊ ရထား
 ဆရာတို့သည်၊ နိဗ္ဗာပိတသဒိသာ၊ ပြီးစေအပ်သည်နှင့်တူကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ သိပ္ပဝိရုဗ္ဗာ၊ ရထားဆရာတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိရခေဒံ၊
 ကိုယ်၏ပပ်ပန်းခြင်းကို၊ အဝိန္တေတွာ၊ မကြံအောက်မေ့ကုန်မူ၍၊ ဝိရိယ
 ဗသေန၊ လုံ့လ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သိပ္ပသေ၊ အတတ်ကို သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိစရ
 ဏတော၊ စီရင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နရေသု၊ လူတို့၌၊ ဝိရိယဝန္တော၊
 ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ နရဝိရာတိ၊ နရဝိရု

၂၀၆

ဟူ၍၊ ဝတ္ထုသိအပ်ကုန်၏၊ ဝါးတနည်းကား၊ နရေဝါရာတိနွဲ့၊ နရေဝါဟူ
 သောဤပုဒ်သည်၊ ဒေဝဝတ္ထုသားနတ်သားကို၊ အာလပန်း၊ ရှေးရှုခေါ်ဝေါ်
 သော အာလုပ်ပုဒ်တည်း၊ နိဗ္ဗိတာတိ၊ နိဗ္ဗိတာဟူသည်ကား၊ ပရိယေသဝိ
 တာ၊ ငြိမ်းဆုံးခြင်းသို့ရောက်၏၊ ပရိပုဏ္ဏသောတာတိယယာ၊ ပြည့်စုံသော
 တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် လွန်ကုန်၏၊ ဝါးတနည်းကား၊ နရေဝါနိဗ္ဗိတာတိ၊ နရေဝါ
 နိဗ္ဗိတာဟူ၍၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ နရေသု၊ လူတို့၌၊ ဓိတိသမ္ပန္နဟိ၊ ပညာနှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့သည်၊ နိဗ္ဗိတသမ္ပိသော၊ တန်ဆင်းအပ်သည်နှင့် ထူ
 ကုန်၏၊ ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံဤသို့၊ ဝိဝိဓ
 ကုပ္ပရတာယ၊ အထူးထူးသော ပွတ်တိုင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဝ၊
 သင်နတ်သား၏၊ အယံရထော၊ ဤရထားသည်၊ ဝိရာဇတိ၊ တင့်တယ်၏၊
 ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပန္နရသေ၊ တဆွဲငါးရက်မြောက်
 သောနေ့၌၊ စန္ဒော၊ လပြည့်ဝန်းသည်၊ ဝိရာဇတိ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့
 တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုက္ကပက္ခေ၊ လဆန်းပကွင်း၊ ပန္နရသိယံ၊ တဆွဲငါး
 ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ပရိပုဏ္ဏကာလေ၊ လပြည့်သောကာလ၌၊ စန္ဒိမာ၊
 လသည်၊ ဝိရာဇတိဝိယ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့တည်း။

သုဝဏ္ဏဇေယျာတတောတိ၊ သုဝဏ္ဏဇေယျာတတောဟူသည်ကား၊
 သုဝဏ္ဏဇေယျကေဟိ၊ ရွှေကွန်ယက်ငယ်တို့ဖြင့်၊ အဝဟတောဆာဒိတော၊
 ဇုံးလွင်းအပ်၏၊ သုဝဏ္ဏဇေယျာဝိတတောတိ၊ သုဝဏ္ဏဇေယျာဝိတတော
 ဟူ၍သည်၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ ပဝန္နိတော၊ အရောင်အဝါတို့ဖြင့်ဇုံးလွင်း
 အပ်၏၊ ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗဟူဟိတိ၊ ဗဟူ
 ဟိဟူသည်ကား၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ နာနာရတနေဟိတိ၊ နာ
 နာရတနေဟိဟူသည်ကား၊ ပဒုမရာဂဗုဿရာဂါဒိ နာနာဝိရတနေဟိ၊
 ပဒုမရာဂ ပတ္တမြားဗုဿရာဂ ပတ္တမြားအစရှိကုန်သော အထူးထူးသော
 ပတ္တမြားရတနာတို့ဖြင့်၊ သုနန္ဒိယောသောတိ၊ သုနန္ဒိယောသောဟူသည်
 ကား၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ နန္ဒိတဗ္ဗယောသော၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်သော
 အသံရှိ၏၊ သာနိယမရနန္ဒာဒေါ၊ နာပျော်စလိုချိုသာသောအသံလည်းရှိ
 ၏၊ ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါးတနည်းကား၊
 သုနန္ဒိယောသောတိ၊ သုနန္ဒိယောသောဟူသည်ကား၊ သုဠုကတနန္ဒိယော
 သော၊ ကောင်းချီးပေးအပ်သော အသံရှိ၏၊ နစ္စနာဒိနံ၊ ကြွင်းသိခြင်း
 စသည်တို့၏၊ ဒဿနာဒိသု၊ ကြည့်ရှုနားထောင်သောကာလတို့၌၊ ပဝတ္တိ
 တဿာရကရသဒ္ဓါဒိဝသေန၊ ဖြစ်စေအပ်သောကောင်းချီးပေးသံစသည်

၂၁၀ ပိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကတပမောဒနိန္ဒာဒေါ၊ ပြုအပ်သော နှစ်သက်အပ်
သောဝဲ တင်သံရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဘာထိတဝါဒနဝသေန၊ ပြောဆိုခြင်းတီးမှုတ်
ခြင်းတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဠပယုတ္တနန္ဒိဗောသော၊ ကောင်းစွာယှဉ်
စေအပ်သောနှစ်သက်သွယ်သောအသံရှိ၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ၊
ဆိုကုန်၏။ သုဘဿရောတိ၊ သုဘဿရော ဟူသည်ကား၊ သုဠ၊
ကောင်းစွာ၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဩဘာသနသဘာဝေါ၊ ထွန်းလင်း
တောက်ပသောသဘောရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတ္ထ၊ ထိုပိမာနန္ဒိ၊ ပဝတ္ထ
မာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ သောဘဏေန၊ တင့်တယ်
သော၊ ဂီတဝါဒိတဿရေန၊ သီချင်းသံ တီးမှုတ်သံဖြင့်၊ သုဘဿရော၊
ကောင်းသော အသံရှိ၏။ စာမရဟတ္ထဗဟုတိတိ၊ စာမရဟတ္ထဗဟုသိ
ဟူသည်ကား၊ စာမရဟတ္ထယုတ္တဗဟုဟိ၊ စာမရိသားပြီးယပ်တို့နှင့်ယှဉ်
သော လက်ရုံးတို့ဖြင့်၊ ဣတောပိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဝိဂ္ဂဟသမာန
စာမရကဿပေဟိ၊ တလွဲလွဲယပ်အပ်သော စာမရိသားပြီးယပ် လက်စွဲ
ကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဘုဇေဟိလက်ရုံးတို့ဖြင့်၊ ဝိရောစတိ၊
တင့်တယ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တထာရှုပါဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊
ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့ဖြင့်၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ ။

နဗျောတိ၊ နဗျောဟူသည်ကား၊ ရထစက္ကာနံ၊ ရထားတွင်းသီးစက်
တို့၏၊ နာဘိယော၊ ပုန်တောင်းတို့ကို၊ မနဿာဘိနိဗ္ဗိတာတိ၊ မနဿာဘိနိဗ္ဗိ
တာဟူသည်ကား၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား၊ ဤဒိသ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်
သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္ထေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတ
သဒိသ၊ တန်ဆင်းအပ်သည်နှင့်တူကုန်၏။ ရထဿပါဒန္တရမဇ္ဇဘူသိတာ
တိ၊ ရထဿပါဒန္တရမဇ္ဇဘူသိတာဟူသည်ကား၊ ရထဿ၊ ရထား၏၊ ပါဒါ
နံ၊ အခြေဖြစ်ကုန်သော၊ ရထစက္ကာနံ၊ ရထားတွင်းသီးစက်တို့၏၊ အန္တေန၊
အဆုံးဖြစ်သော၊ ရထနဿမုဇ္ဈလေန၊ အထူးထူးသောရတနာတို့၏အရောင်
ဖြင့်တောက်ပသော၊ နေမိနာစ၊ အကွပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရာနံ၊ အကန့်
တို့၏၊ ဝေမဇ္ဈေနစ၊ အလယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍိတာ၊ တန်ဆာ
ဆင်အပ်ကုန် ထသော၊ သတရာဇိမိတ္တိတာတိ၊ သတရာဇိမိတ္တိတာ ဟူ
သည်ကား၊ အနေကဝဏ္ဏာဟိ၊ များသောအဆင်းရှိကုန်ထသော၊ အနေက
သတာဟိ၊ အရာမက ကုန်သော၊ ရာဇိဟိလေခါဟိ၊ အရေးတို့ဖြင့်၊ မိတ္တိ
တာ၊ ဆန်းကြယ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ မိတ္တိတာဝံ၊ ဆန်းကြယ်

သောအဖြစ်သို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ သတေရိတာ၊ မိစ္ဆာရိဝါတိ၊
သတေရိတာမိစ္ဆာရိဝဟူသည်ကား၊ သတေရိတာ၊ အရာမကသောအား
ဖြင့်ပြန်ကုန်သော၊ ဣန္ဒဓနသင်္ခါတာ၊ ဣန္ဒဓနဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ မိစ္ဆာ
လကာဝိယ၊ လျှပ်စစ်နွယ်တို့ကဲ့သို့၊ ပဟာသရေမိဇ္ဇောတန္တိ၊ ပြီးပြီးပြန်
ထွန်းထောက်ပကုန်၏။ အနေကမိတ္တာဝတတောတိ၊ အနေကမိတ္တာ
ဝတတောဟူသည်ကား၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ မာလာကမ္မာဒိ
မိဇ္ဈဟိ၊ ခြူးပန်းခြူးနွယ်အစရှိကုန်သောဆန်းကြယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊
အဝတတောသမေကိဇ္ဈော၊ ကောင်းစွာရောပြွမ်းသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အနေကမိတ္တာဝိတတောတိ၊ အနေကမိတ္တာဝိတတောဟူ၍လည်း၊ ပဌန္တိ၊
ရှုတ်ကုန်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်ကား၊ သောယေဝ၊ ထိုအနက်ပင်လျှင်
တည်း၊ ဂါယာသုခတ္ထံပန၊ ဂါယာကိုရှုတ်လွှတ်စေခြင်း၊ အကျိုးငှါကား၊
ဒိဃကရဏံ၊ ဒိဃပြုခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဝုထုစနေမိစာတိ၊ ဝုထုစနေ
မိစဟူသည်ကား၊ ဝိပုလနေမိစ၊ ကြီးကျယ်သော အကွပ်သည်လည်း၊
သဟဿရံသိကော၊ တပါးမကများသောအရောင်ရှိ၏၊ ဧကော၊ တခုသော၊
စကာရော၊ စသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္ထံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ သဟဿရံ
သိကောတိ၊ သဟဿရံသိကော ဟူသည်ကား၊ အနေကသဟဿရံသိ
ကော၊ အထောင်မကများသောရောင်ခြည်ရှိ၏၊ သဟဿရံသိယောတိ၊
သဟဿရံသိယောဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အပရေပန၊
တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊ နတာရံသိယောတိ၊ နတာရံသိယောဟူ၍၊
ပဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုပါဠိ၌၊ နတာတိ၊ နတာဟူသည်ကား၊ အဇိယ
ဓနုဗျူကောဝိယ၊ ဆိတ်ချိုလေးကောင်းကဲ့သို့၊ ဩဏတာ၊ ညွတ်သော၊ နေမိ
ပဒေသာ၊ အကွပ်အရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဟဿရံ သိယောတိ၊
သဟဿရံသိယောဟူသည်ကား၊ သူရိယမဏ္ဍလံဝိယ၊ နေအဝန်းကဲ့သို့၊
ဝိပ္ပူရန္တာ၊ ပြီးပြီးပြန်ထွက်ကုန်သော၊ ကိရုဏဇာလာ၊ ရောင်ခြည်ကွန်
ယက်တို့သည်၊ တေသန္တိ၊ တေသံဟူသည်ကား၊ ဩလမ္ပမာနကိံ၊ ကဏိ
ကဇာလာနံ၊ တွဲချွဲတွဲအပ်သော ရွှေခြူကွန်ယက်ရှိကုန်သော၊ နေမိပ္ပဒေ
သာနံ၊ အကွပ်အရပ်တို့၏၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယံဟူသည်ကား၊ ဝီရိယံ၊
ဦးခေါင်း၌၊ ရထဿ၊ ရထား၏၊ ဝီရိယံ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အသ္မိံ၊ ရထေ၊ ထိုရထား
၌၊ သိရော၊ ဦးခေါင်းဦးစွန်းသည်၊ မိတ္တန္တိ၊ မိတ္တံဟူသည်ကား၊ မိမိတ္တံ၊ အထူး
ထူးဆန်းကြယ်သော၊ မဏိစန္ဒကပ္ပိတန္တိ၊ မဏိစန္ဒကပ္ပိတံဟူသည်ကား၊

၂၂၀

ဗိမာန်ဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

မဏိမယမဏ္ဍလာနုရိန္ဒ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသောဝန်းသောအခြင်းအရာဖြင့်
ထွင်းအပ်သော၊ စန္ဒမဏ္ဍလာသဒိသေန၊ လဝန်းနှင့်တူသော၊ မဏိနာ၊ ပတ္တ
မြားဖြင့်၊ အနုရိန္ဒ၊ ထွင်းအပ်သောအကွင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ အထူးသဖြင့်စင်
ကြယ်၏၊ ရုစိရံပတာဿရန္တိဣမိနာ၊ ရုစိရံပတာဿရံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊
တဿ၊ ထိုပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသောအကွင်း၏၊ စန္ဒမဏ္ဍလာသဒိသတံယေဝ၊
လဝန်းနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ သဒါဝိ
သုန္ဒန္တိဣမိနာပန၊ သဒါဝိသုဒ္ဓိဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်ကား၊ အဿ၊ ထိုလမင်းနှင့်
တူသောထွင်းအပ်သောအကွင်း၏၊ စန္ဒမဏ္ဍလာတေဝိ၊ ပြီးပြီးပြန်ထွက်
သောအရောင်ရှိသောလဝန်းလက်လည်း၊ ဝိသေသံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊
ဒေသေဟိ၊ ပြု၏၊ သုဝဏ္ဏရာဇိဟိတိ၊ သုဝဏ္ဏရာဇိဟိဟူသည်ကား၊ အန္တ
ရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ ဝဋ္ဋကာရေဟိ၊ လုံးသောအခြင်းအရာသဏ္ဌာန်
တို့ဖြင့်၊ သဏ္ဌိတာဟိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏ လေခါဟိ၊
ရွှေဖြင့်ပြီးသော အရေးတို့ဖြင့်၊ သံဝတန္တိ၊ သံဝတံဟူသည်ကား၊ သဟိ
တံ၊ ကောင်းမွန်ပြေပြစ်ချောမော၏၊ ဝေဠုရိယရာဇိဝါဟိ၊ ဝေဠုရိယရာဇိဝ
ဟူသည်ကား၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ သုဝဏ္ဏရာဇိဟိ၊ ရွှေဖြင့်
ပြီးသော အရေးတို့ဖြင့်၊ ခဗိဘမဏိမဏ္ဍလာတ္ထာ၊ စိချယ်အပ်သောပတ္တမြား
အဝန်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဠုရိယရာဇိဟိ၊ ကျောက်မျက်ရွှေဖြင့်
ပြီးသော အရေးတို့ဖြင့်၊ သောဘတိဝိယ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ သောဘ
တိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဝေဠုရိယရာဇိဟိဘိဝ၊ ဝေဠုရိယရာဇိဟိဟူ၍လည်း၊
ပဋိန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ ။

ဝါဠိတိ၊ ဝါဠိဟူသည်ကား၊ ဝါဠဝန္တော၊ မြီးဆံနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ သမ္ပန္တ
ဝါလမိနော၊ ပြည့်စုံသောမြီးဆံရှိကုန်သော၊ အသေ၊ မြင်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဝါဠိတိဝါ၊ ဝါဠိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရှိ၏၊ မဏိစန္ဒ
ကပ္ပိတာဟိ၊ မဏိစန္ဒကပ္ပိတာဟူသည်ကား၊ စာမရောသမ္ပနဋ္ဌာနေသု၊ စာမ
ရိသား၏အမြီးကဲ့သို့မြီးဆံဘွဲ့ရရှိကျရာအရပ်တို့၌၊ မဏိမယ စန္ဒကာနုရိန္ဒ၊
ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော ဝန်းသောသဏ္ဌာန်ဖြင့် ထွင်းအပ်သော အကွင်းရှိ
သော၊ အာရောဟကမ္မူဟိ၊ အာရောဟကမ္မူဟူသည်ကား၊ ဥစ္စာစေဝ၊
မြင့်လည်းမြင့်ကုန်သော၊ တဒန္တုပဝရိဏာဟာစ၊ ထိုအာ၊ လျောက်ပတ်
သောအလုံးလည်း ရှိကုန်သော၊ အာရောဟပရိဏာဟသမ္ပန္နာ၊ အရပ်
အလုံးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ သုဇဝါဟိ၊ သုဇဝါဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရဇဝါ၊ တင့်တယ်သော

သွားခြင်းဖြင့် ဇဝဝန္တောသွားခြင်းရှိကုန်သေးသော၊ မဟာဇဝါ၊ ကြီးကျယ်သောသွားခြင်းလည်း ရှိကုန်သေးသော၊ သောဘဏဂတိကဝ၊ တင့်တယ်သောသွားခြင်းလည်း ရှိကုန်သေးသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဗြဟ္မ၊ ပမာဟိ၊ ဗြဟ္မ၊ ပမာဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မာဗိပ၊ ဗြဟ္မာကဲ့သို့၊ မိနိတဗ္ဗ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပမာဏ၊ စတာ၊ ပကတိအတိုင်းအရှည်ထက်၊ အဓိက၊ ပိယ၊ သာလွန်၍ကြီးကုန်သကဲ့သို့၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဗြဟ္မာဟိ၊ ဗြဟ္မာဟူသည်ကား၊ ဂုဗ္ဘ၊ ကြီးကုန်သော၊ ပဝဗ္ဗသဗ္ဗင်္ဂ၊ ဝှံ၊ ဝှံ၊ စီးသောခပ်သိမ်းသော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိကုန်သော၊ မဟန္တာဟိ၊ မဟန္တာဟူသည်ကား၊ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဗလိနောဟိ၊ ဗလိနောဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါဗလေနစ၊ ဗြာတေသော ကိုယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဿာဟဗလေနစ၊ အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသောဥဿာဟဗလ ဖြင့်လည်းကောင်း ဗလဝန္တော၊ အားနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ မဟာဇဝါဟိ၊ မဟာဇဝါ ဟူသည်ကား၊ သီဃဝေဝါ၊ ရေအဟုန်ကဲ့သို့လျှင်မြန်ခြင်းအဟုန်ရှိကုန်သော၊ မနောတာဝညာယာဟိ၊ မနောတာဝညာယဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိကုန်၍၊ တထေဝါဟိ၊ တထေဝဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တာနုရူပမေဝ၊ ဗိတ်အားလျော်စွာသာလျှင်၊ သဗ္ဗရေဟိ၊ သဗ္ဗရေဟူသည်ကား၊ သံသဗ္ဗရေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်၏၊ ပဝတ္တရေ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ။ ဣမေတိဣဒံစနံ၊ ဣမေဟူသော ဤစကားကို၊ ယထာဂုတ္တအသော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသော ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ သဟဿမတ္တာပိ၊ တထေဝအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော သိန္ဓောခြင်းတို့သည်လည်း၊ သဟိတာဟိ၊ သဟိတာဟူသည်ကား၊ သမာနဇဝတာယစ၊ အချင်းချင်းညီမျှသောလျှင်မြန်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမာနဂမနတာယစ၊ အချင်းချင်းညီမျှသော သွားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဂတိယံ၊ သွားခြင်း၌၊ သဟိတာ၊ တကွဖြစ်ကုန်သော၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အနုနာဓိကဂမနာ၊ မယုတ်လွန်သော သွားခြင်းရှိကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ယေအသော၊ အကြင်ခြင်းတို့သည်၊ စတုဟိပါဇေဟိ၊ လေးခုသောခြေတို့ဖြင့်၊ ကမန္တိဂန္တန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေအသော၊ ထိုခြင်း

၂၂၂ မိမိနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တို့သည်၊ စတုက္ကမာ၊ စတုက္ကမမည်ကုန်၏၊ သင်္ခဟန္တိတိဇ္ဈမိနာ၊ သင်္ခဟန္တိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သဟိတာတိပဒေန၊ သဟိတာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည် သာသျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ပါကဓုတရံ၊ အလွန်ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ မုဒုကာတိ၊ မုဒုကာဟူသည် ကား၊ မုဒုသဘာဝ၊ နူးညံ့သောသဘောရှိကုန်၏၊ ဘဒြာ၊ ကောင်းမွန်ကုန်သော၊ အာဇာနိယာ၊ အာဇာနည်မြင်းတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊ ကိုကြောင့်၊ အနုဒ္ဓတာတိ၊ အနုဒ္ဓတာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ဥဒ္ဓတရဟိတာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခေါတံ၊ ချောက်ချားခြင်းကို၊ အကရောန္တာ၊ မပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာမောဒမာနာတိ၊ အာမောဒမာနာဟူသည်ကား၊ ပမောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်၊ အဓမ္မုဂ်တာယ၊ မကြွင်းတန်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ရထိသာဒိနန္ဓ၊ ရထားလှည်းသန်တို့ကိုလည်း၊ တုဗ္ဗိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ပဝေဒယန္တာ၊ ကြားကုန်လျက်၊ ဝဟန္တိ၊ ရွက်ဆောင်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ရနန္တိတိ၊ ရနန္တိဟူသည်ကား၊ စာမရသာရဉ္စ၊ မြီးဆံတည်းဟူသော ဝန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကေသရသာရဉ္စ၊ လည်ဆံတည်းဟူသော ဝန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါလမိဉ္စ၊ အမြီးကိုလည်းကောင်း၊ ရနန္တိ၊ ခါကုန်၏၊ ဝဂ္ဂန္တိတိ၊ ဝဂ္ဂန္တိဟူသည်ကား၊ ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ ပဒေ၊ ရှေ့ခြေရာ၌၊ ပဒံ၊ နောက်ခြေရာကို၊ နိက္ခိပန္တာ၊ ချကုန်လျက်၊ ဝဂ္ဂေနဂမနေန၊ အရသွားခြင်းဖြင့်၊ ဂန္ထန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ပဝတ္တန္တိတိ၊ ပဝတ္တန္တိဟူသည်ကား၊ ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ လပန္တိ၊ ခုန်လွှားကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပလဝန္တိတိ၊ ပလဝန္တိဟူ၍လည်း၊ ကေမိ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ သောယေဝ၊ ထိုအနက်ပင်လျှင်တည်း၊ အတ္တုန္တုန္တိတိ၊ အတ္တုန္တုန္တိဟူသည်ကား၊ ကမ္မသိပ္ပိနာ၊ ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသောအတတ်သည်သည်၊ သုကထေ၊ ကောင်းစွာပြုလုပ်အပ်ကုန်သော၊ သုဗ္ဗုဒ္ဓိမ္မိတေ၊ ကောင်းစွာဘန်ဆင်းအပ်ကုန်သော၊ ခုဒ္ဓကဗျာသုဒ္ဓိအသားလက်ခံရေ၊ ဆည်းလည်းလည်းလေအစရှိကုန်သောမြင်းတန်ဆာတို့ကို၊ အဘိဥဒ္ဓုန္တိတိ၊ အလွန်ခါကုန်လျက်၊ အဓိကဥဒ္ဓုန္တိတိ၊ လွန်စွာခါကုန်လျက်၊ တေသန္တိ၊ တေသံဟူသည်ကား၊ တေသံပိဉ္စန္ဒနာနံ၊ ထိုမြင်းတန်ဆာတို့၏၊ ရထသယောသောတိ၊ ရထသယောသောဟူ

သည်ကား၊ ယထာဝရတ္ထော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ရထနိဋ္ဌော
သော၊ ရထား၏အသံကို၊ အဝိဇ္ဇန္တနာနုညာတိဇ္ဈေး၊ အဝိဇ္ဇန္တနာနုညဟူသော
ဤပုဒ်၏၊ အကာရော၊ အကွရာသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊
ဝိဇ္ဇန္တနာနံအဘာရဏာနံ၊ တန်ဆာဝို့၏၊ စောသော၊ အသံကိုလည်းကောင်း၊
အဝိဇ္ဇန္တနန္တိ၊ အဝိဇ္ဇန္တနံဟူသောပုဒ်သည်လည်း၊ အဘာရဏပရိယယော
ဝ၊ တန်ဆာကို ဟောသောပရိယာယ်သဒ္ဓါပင်လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ရထဿာနုည၊ ရထား၌ကအပ်သောမြင်းတို့၏
လည်းကောင်း၊ အဘာရဏာနုည၊ တန်ဆာတို့၏လည်းကောင်း၊ စောသော၊
အသံကို၊ သုယျတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ခုရဿနာဒေါတိဇ္ဈေ၊ ခုရဿနာဒေါဟူသောဤပုဒ်၌၊ တုရင်္ဂါနံ၊
မြင်းတို့၏၊ ခုရနိပါတသဒ္ဓါ၊ ခွါကိုချသောအသံတို့တည်း၊ အဿာ၊ မြင်းတို့
သည်၊ အကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ကိဉ္စာပိဂန္ထန္တိ၊ အကယ်၍ကား
သွားကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင် သွားကုန်သော်လည်း၊ မရရဿ၊ သာယာစွာ
သော၊ ခုရနိပါတသဒ္ဓါ၊ ခွါကိုချခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောအသံကို၊ ဥပလဗ္ဗိ
ဟေတုဘူတန၊ ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကံ
ကြောင့်၊ တေသံ ထိုမြင်းတို့၏၊ ခုရနိက္ခေပေ၊ ခုရနိက္ခေပေ၊ ခွါချရာခွါချရာ၌၊
ပဋိဃာတော၊ ထိပါးတိုက်ခိုက်ခြင်းကို၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အတိဟိ သနာယစာတိ၊ အတိဟိ သနာယစဟူသည်
ကား၊ အဿာနံ၊ မြင်းတို့ကို၊ အဓိကံ၊ လွန်စွာ၊ ဟိ သနေနစ၊ နှိုက်စက်သဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ အဿဟိ၊ မြင်းတို့သည်၊
ပဝတ္တိတဟေသနေနစ၊ ဖြစ်စေအပ်သောဟိခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတိဟေသနာယစာတိ၊
အတိဟေသနာယစဟူ၍လည်း၊ ကေစိ၊ အမျှသောဆရာတို့သည်၊ ပဋန္တိ၊
ရှုတ်ကုန်၏၊ သမိတဿာတိ၊ သမိတဿ ဟူသည်ကား၊ သမုဒိတဿ၊
ပေါင်းအပ်သော၊ ဒိဗ္ဗဇနဿ၊ နတ်အပေါင်း၏၊ စောသောဝ၊ အသံကို
လည်းကောင်း၊ သုဂဂ္ဂ၊ သုမရရံ၊ လွန်စွာမျှသာသောအသံကိုလည်းကောင်း၊
သုယျတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကိုကြားသကဲ့သို့၊ သုယျတိ၊ ကြား
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတွယ်ရှိသောကြောင့်၊ ဂန္ဓဗ္ဗတုရိယာနိဝိမိတြသံ
ဝနေတိ၊ ဂန္ဓဗ္ဗတုရိယာနိ ဝိမိတြသံဝနေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ဝိတြလတာ
ဝနေ၊ ဝိတြလတာဥချာဉ်၌၊ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝပုတ္တာနံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သားတို့၏၊ ပဉ္စဝိ
ကတုရိယာနိဝိယ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသောတုရိယာမျိုးတို့၏အသံကဲ့သို့၊ သုယျ

ကိ၊ ကြားအပ်၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ တုရိယသဒ္ဓါသိတော၊ တုရိယသမ္ဘိဒ်သိ
 သော၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံကို၊ နိဿယဝေါဟာရေန၊ ခြံ့ဖြစ်သော တုရိယသ
 ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ တုရိယာနိတိ၊ တုရိယာနိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
 ၏။ ဂန္ဓဗ္ဗ တုရိယာနစရိတိ၊ သံဝနေတိ၊ ဂန္ဓဗ္ဗတုရိယာနစ ရိတိ၊ ကြသံ
 ဝနေဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ တုရိယာနံစက္ခတိ၊ တုရိယာနံစဟူ၍
 လည်း၊ အနုနာသိကံ၊ နိဂ္ဂဟိတံကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊
 ယှဉ်အပ်၏။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဂန္ဓဗ္ဗ တုရိယာနံ
 ဝိတိ၊ ကြပဝနေတိ၊ ဂန္ဓဗ္ဗတုရိယာနံဝိတိ၊ ကြပဝနေဟူ၍၊ ပဋိန္ဒ၊ ရှုဖွယ်ကုန်၏။
 ရထေဗ္ဗိတာတိ၊ ရထေဗ္ဗိတာဟူသည်ကား၊ တော၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊
 တဝ၊ သင်နတ်သား၏။ ရထေ၊ ရထား၌၊ ဗ္ဗိတာ၊ တည်ကုန်၏။ မိဂမန္ဓလော
 စနာတိ၊ မိဂမန္ဓလောစနာဟူသည်ကား၊ မိဂန္ဓသိကာနံ၊ သမင်မငယ်တို့
 ၏။ လောစနာဝိယ၊ မျက်စိကဲ့သို့၊ မုဒုသိနိဗ္ဗဒိဗ္ဗနိပါတာ၊ နူးညံ့ပြေပြစ်သော
 မျက်စိအမြင်၏ကျခြင်းရှိကုန်သော၊ အာဠာရပမ္ဘာတိ၊ အာဠာရပမ္ဘာ ဟူ
 သည်ကား၊ ဗဟုသသင်္ဘာတပရမာ၊ တခဲနက်ထူထဲစေအပ်သော မျက်
 တောင်ရှိကုန်သော၊ ဝေါပရမာ၊ နွားသူငယ်၏မျက်တောင်ကဲ့သို့သောမျက်
 တောင်ရှိကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဟသိ
 တာတိ၊ ဟသိတာဟူသည်ကား၊ ပဟသိတာ၊ ပြီးရှင်ကုန်သော၊ ပဟံသိတ
 မုခါ၊ ပြီးရှင်သောမျက်နှာရှိကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အ
 နက်တည်း၊ ဝိယံဝဒါတိ၊ ဝိယံဝဒါဟူသည်ကား၊ ဝိယဝါဒိနိ၊ ယာ၊ ချစ်
 ဘွယ်သောစကားကိုပြောတတ်ကုန်သော၊ ဝေဠုရိယဇာလသဝိတာတာတိ၊
 ဝေဠုရိယဇာလသဝိတာဟူသည်ကား၊ ဝေဠုရိယမဏိမယေန၊ ဗတ္တုဗြား
 ကျောက်မျက်နှာဖြင့်ပြီးသော၊ ဇာလေန၊ ကွန်ယက်ဖြင့်၊ သာဒိတသရိရာ၊
 ဇိုးလွင်းအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ အနုန္တဝါတိ၊ အနုန္တဝါဟူသည်
 ကား၊ သုရမဆာဝိယော၊ သိမ်မွေ့သောအရေရှိကုန်သော၊ သဒေဝါတိ၊ သဒေ
 ဝဟူသည်ကား၊ သဒါဝေ၊ အခါခပ်သိမ်းသလျှင်၊ သဗ္ဗကလေးမဝ၊ အခါ
 ခပ်သိမ်းသာလျှင်၊ ဂန္ဓဗ္ဗသုရက္ခပူဇိတာတိ၊ ဂန္ဓဗ္ဗသုရက္ခပူဇိတာ ဟူသည်
 ကား၊ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝတာဟိဝေဝ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့မှလည်းကောင်း၊ အပရာဟိ၊
 တပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂဒေဝတာဟိ၊ မြတ်သောနတ်တို့မှလည်းကောင်း၊
 လဒ္ဓပူဇိတာ၊ ရအပ်သော ပူဇော်ခြင်းရှိကုန်သော၊ တာရတ္ထရတ္ထမ္ဘရ
 ဝီတဝါသသာတိ၊ တာရတ္ထရတ္ထမ္ဘရဝီတဝါသသာဟူသည်ကား၊ ရဇနိယ
 ရှုပါစ၊ တပ်နှစ်သက်သွယ်သော အဆင်းလည်းရှိကုန်သော၊ ရတ္တဝီတ

၂၂၄

ဝတ္ထုသင်္ခါနီသောအဝတ်ရွှေသာအဝတ်သည်းရှိကုန်သော၊ အဘိရုတ္တလော
 စနသတိ၊ အဘိရုတ္တလောစနသဟူသည်ကား၊ ပိသေသတော၊ အထူးအား
 ဖြင့်ရုတ္တရာဇီဟိ၊ နိသောအရေးတို့ဖြင့်၊ ဥပသေသတိတနုလနာ၊ တင့်တယ်
 သောမျက်စိသည်းရှိကုန်သော၊ ကုလေသုဇာတာတိ၊ ကုလေသုဇာတာဟူ
 သည်ကား၊ ဘိန္ဒဝကုလေသုဘိန္ဒဝနတ်မျိုးတို့၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ပိသိဋ္ဌဓဒဝနိကာယော၊ ထူးမြတ်သောနတ်မျိုးအပေါင်း၌၊ သမ္ဘဝါ၊ ဖြစ်ကုန်
 ထသော၊ သုသန္ဓတိ၊ သုတနုဟူသည်ကား၊ သုန္ဓုရေရိရာ၊ တင့်တယ်သော
 ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ သုမိတြိကာတိ၊ သုမိတြိတာဟူသည်ကား၊ သုန္ဓသိတကရ
 ထာ၊ စင်ကြယ်သော၊ ပြုံးလေ်ခြင်းတို့ပြုထတ်ကုန်သော၊ ။ တာကမ္မုက
 ယူရဓရာတိ၊ တာကမ္မုကယူရဓရာဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏမယကောပုရ
 ဓရာ၊ ရွှေစင်အဘိဖြင့်ပြီးသောဘက်ကောက်ကိုလည်းဆောင်ကုန်သော
 သုမဇ္ဈိမာတိ၊ သုမဇ္ဈိမဟူသည်ကား၊ ပိလဂ္ဂမဇ္ဈာ၊ ဥစ္စာသောခါးလည်း
 ရှိကုန်သော၊ ဦရုဏန္တပပန္နသတိ၊ ဦရုဏန္တပပန္နဟူသည်ကား၊ သမ္ပန္နဦရုထ
 နာ၊ ပြည့်စုံသောပေါင်သဖြတ်လည်း ရှိကုန်သော၊ ကဒလိက္ခန္ဓသမိသ
 ဦရုစေတေ၊ ငှက်ပျောဝုံးနှင့်တူသောပေါင်လည်းရှိသော၊ သမုဂ္ဂတသမိ
 သထနာသ၊ အတက်သို့ပျံ့ပျံ့တက်သောအဖျားရှိသော သဖြတ်လည်းရှိ
 ထသော၊ ဝဇ္ဇဂုံသိယောတိ၊ ဝဇ္ဇဂုံသိယောဟူသည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗတော၊
 အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇဂုံသိယော၊ သုံးသောလက်ချောင်းလည်းရှိကုန်
 ထသော၊ သုရခါတိ၊ သုရခါဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရမုခါ၊ ကောင်းသောမျက်
 နှာလည်းရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပမုမိတမုခါ၊ ဝမ်းမြောက်သော
 မျက်နှာလည်းရှိကုန်သော၊ သုဒဿနသတိ၊ သုဒဿနာဟူသည်ကား၊
 ဒဿနိယာ၊ ရှုချင်ကွယ်သောမျက်နှာလည်ရှိကုန်သော။ ။

အညာတိ၊ အညာဟူသည်ကား၊ ဧကစ္စာ၊ အချို့ကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏဗီရိ၊
 သုဝဏ္ဏဗီရိဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရကောသုဝဏ္ဏဗီရိယော၊ တင့်တယ်သောဆံထုံး
 လည်းရှိကုန်သော၊ သုသုတိ၊ သုသုဟူသည်ကား၊ ဒဟရာ၊ ငယ်ရွယ်ကုန်
 သော၊ မိသကောသိယောတိ၊ မိသကောသိယောဟူသည်ကား၊ ရုတ္တမာလာ
 ဇီဟိ၊ နိမြန်းသောပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ မိသိတကောသဝဋ္ဋိယော၊ ရော
 ဖြှမ်းသောဆံထုံးလည်းရှိကုန်သော၊ သမိပိတတ္တာဟိပကာသရာဟိစာ
 တိ၊ သမိပိတတ္တာဟိပကာသရာဟိစဟူသည်ကား၊ သမိအညာမညသဒိသိ၊
 အချင်းချင်းတူစွာ၊ နာနာဘိဘတ္တိဝသေန၊ အထူးထူးသောဝေဟန်ခြင်းတို့
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပိဘတ္တာဟိ၊ ဝေဟန်အပ်ကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏဗီရုဒိဓမ္မိ

တာဟိ။ ရွှေပုလဲသွယ်တို့ဖြင့် စိချယ်အပ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒနီလာမတိအာဒိ
ယောဝိယ။ ဣန္ဒနီလာပတ္တမြားအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ ပဏဿရာဟိ၊ ပြီးပြီး
ပြက်သော အရောင်ရှိကုန်သော၊ ကေသဝဋ္ဋိဟိ၊ ဆံခွေတို့ဖြင့် မိသိတကေ
သိယော၊ ရောပြွမ်းသော ဆံလည်းရှိကုန်သော၊ ဣတိ။ ဤသည်ကား၊
ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ အနုပုဗ္ဗတာဟိ၊ အနုပုဗ္ဗတာဟူသည်
ကား။ အနုကုလကိရိယာ၊ လျော်သော အမှုအရာရှိကုန်သော၊ တာဟိ၊ တာ
ဟူသည်ကား။ အတ္တရာယော၊ နတ်သမီးတို့သည်။ စန္ဒနုဿာရေရာဝိ
တာဟိ၊ စန္ဒနုဿာရေရာဝိတာဟူသည်ကား။ သာရေတူတေန၊ အနှစ်ဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ ဗိဗ္ဗစန္ဒနေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော စန္ဒကူးနံ၊ သာဖြင့်၊ ဥလ္လိတ္တာ၊ လိပ်ကျံ
အပ်ကုန်သော၊ ဝိတ္ထုရိတာ၊ အထူးသဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊
ကဗ္ဗေသုတိ အာဒိနာ၊ ကဗ္ဗေသု ဤသို့ အစရှိသော ပါဌ်ဖြင့်၊ ဝိဂူဗဂ
ဟတ္ထု၊ ပဂပါဒုပဂသိသု ပဂါဒိအာဘရဏာနိ၊ လည်၌ဆင်သော တန်ဆာ
လက်၌ ဆင်သော တန်ဆာ၊ ခြေ၌ဆင်သော တန်ဆာ၊ ဦးခေါင်း၌ဆင်သော
တန်ဆာ အစရှိကုန်သော တန်ဆာတို့ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဩဘာသယန္တိ
တိ၊ ဩဘာသယန္တိဟူသည်ကား။ ကဗ္ဗေသု၊ လည်တို့၌၊ ယာနိဝိဇ္ဇန္တနာနိ၊
အကြင်တန်ဆာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုတန်ဆာတို့ဖြင့်၊
ဩဘာသယန္တိ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊
ယောဇနာခြင်းတည်း။ သေသေသုဝိ၊ ကြွင်းသော ဝုန်တို့၌လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအ
တူတည်း။ အတ္တုဒ္ဓယန္တိ၊ အတ္တုဒ္ဓယံ ဟူသည်ကား။ အဘိဥဂ္ဂန္တန္တော၊
ထွက်သစ်သော၊ အတ္တုဿယန္တိဝိ၊ အတ္တုဿယံဟူ၍လည်း။ ပါဠော၊ ပါဌ်
အမျိုးရှိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ သောယေဝ၊ ထိုအနက်သည် ပင်လျှင်
တည်း။ သာရေဒိကောဟိ၊ သာရေဒိကောဟူသည်ကား။ သရေဒကောလိကော၊
သရေဒဥဘူကာလရှိသော၊ ဘာဏုမာဟိ၊ ဘာဏုမာဟူသည်ကား။ သူရိ
ယော၊ နေတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သောသူရိယော၊ ထိုနေသည်၊ အတ္တောဒိ
ဒေါသဝိရဟေန၊ တိမ်တိုက် အစရှိသော အညစ်အကြေးမှ ကင်းသော၊
ဒသဝိဒိသာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကိုလည်း။ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ဩဘာ
သေတိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေ၏။ ဝါတဿ ဝေဂေနစာဟိ၊ ဝါ
တံဿဝေဂေနစ ဟူသည်ကား။ မနုညဂန္ဓု၊ ပဟာရဉ္စ၊ နှစ်သက်ဘွယ်
သော အနံ့ကိုဆောင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓု၊ ပဟာရဉ္စ၊ နှစ်သက်
ဘွယ်သော အသံကို ဆောင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကရေန္တေန၊ ပြု
သဖြင့်၊ ဥပဟရန္တေနပိယ၊ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုသကဲ့သို့၊ ဝါယန္တေန၊ သာ

သော၊ ဝါတဿ၊ လေ၏၊ ဝေဓေနစ၊ အဟုန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရထတုရင်
 ဝေဓေနစ၊ ရထား၌ကသောမြင်း၊ ဘူ၏အဟုန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မုဉ္ဇန္တိတိ၊
 မုဉ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိဿန္တန္တိ၊ လွှတ်ကုန်၏၊ ရုမိရန္တိ၊ ရုမိရ်ဟူသည်ကား
 ပဉ္စဝိကတူရိယာနိဝိယ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော တူရိယာမျိုးတို့ကဲ့သို့၊ ဥပ
 ရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ရုမိဒါယကံ၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ ဘုံပေးတတ်သော၊ သုမိန္တိ၊
 သုမိဟူသည်ကား၊ သန္တံ၊ စင်ကြယ်သော၊ အသံသဋ္ဌံ၊ မရောမရှက်သန့်ရှင်း
 သော၊ သုဘန္တိ၊ သုဘံဟူသည်ကား၊ မနုဉ်းနှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ သဗ္ဗေ
 ဟိဝိညူဟိသုတဂ္ဂရူပန္တိ၊ သဗ္ဗဟိဝိညူဟိသုတဂ္ဂရူပံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ
 ဟိဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂန္ဓဗ္ဗသမယညူဟိ၊ စောင်းအတတ်၌
 လိမ္မာကုန်သော၊ ဝိညူဇာတိကေဟိ၊ ပညာရှိသဘောရှိကုန်သော သူတို့
 သည်၊ သောတဗ္ဗံသဝနိသံ၊ နာပျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဥတ္တမသတာဝဗောသဝံ၊
 မြတ်သောသဘောရှိသော အသံကို၊ မုဉ္ဇန္တိ၊ လွှတ်ကုန်၏၊ ဣဝိအယံ၊
 ဤသည်လျှင်၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ။

ဥယျာနဘူမျာတိ၊ ဥယျာနဘူမျာဟူသည်ကား၊ ဥယျာနဘူမိယံ၊ ဥယျာဉ်
 ရောက်ရာ မြေ၊ ဒုဝဋ္ဌတောတိ၊ ဒုဝဋ္ဌတောဟူသည်ကား၊ နွှိဟိဟတ္ထပဿ
 ဟိ၊ လက်ဝဲသင်္ချာ နံပါးနှစ်ဘက်တို့မှ၊ ဒုဘတောစဋ္ဌိတာတိဝိ၊ ဒုဘတောစ
 ဋ္ဌိတာဟူ၍လည်း၊ ပဉ္ဇန္တိ၊ ရွက်ကုန်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ သောယေဝ၊
 ထိုအနက်သည်ပင်လျှင်တည်း၊ ရထာတိ၊ ရထာဟူသည်ကား၊ ရထေ၊
 ရထားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာဂါတိ၊ နာဂါဟူသည်ကား၊ နာဂေ၊ ဆင်တို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ဧတံ၊ ဤရေထာနာဂါဟူသောနှစ်ပုဒ်
 သည်၊ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ဒုဘိယာအနက်၌၊ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပဌမာဝိဘဟ်ရှိသော
 သဒ္ဓါတည်း၊ သရောတိ၊ သရောဟူသည်ကား၊ ရထနာဂတူရိယာနိ၊ ရထား
 ဆင်တူရိယာမျိုးတို့ကို၊ ပရိစ္စုက္ခေ၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ သရော၊ အသံ
 တည်း၊ ဒေဝိန္ဒာတိ၊ နှစ်သက်သော၊ ဒေဝိန္ဒဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သား
 ကို၊ အာသပတိ၊ ခေါ်၏၊ ဝိဏာယထာပေါ၊ တွေ့ပေတ္တမပါဟု၊ ဘိတိ၊ ဝိဏာယထာ
 ပေါ၊ တွေ့ရ ပတ္တမာဟုဘိ ဟူသည်ကား၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊
 ယောဇိတေဟိ၊ ယဉ်အပ်ကုန်သော၊ တံတံမုစ္ဆန္တနာနုရူပံ၊ ထိုထိုတီးခြင်း
 အားလျောက်ပတ်စွာ၊ အဝဋ္ဌိတေဟိ၊ တည်ကုန်သော၊ ဒေါဏိပတ္တမာဟု
 ဒဏ္ဍေဟိ၊ စောင်းခွက်စောင်းလက်ရုံးတံတို့ကြောင့်၊ ဝါဒိယမန္တနာ၊ တီးအပ်
 သည်ရှိသော၊ ဝိဏာ စောင်းသည်၊ သုဏန္တိ၊ နာသော၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊
 ပမောဒေတိယထာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စေတိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို

၂၂၈ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အတူ၊ ရထားဒယော၊ ရထားအစရှိသည်တို့သည်၊ တံဇနံ၊ ထိုလူများအပေါင်းကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ပမောဒယန္တိ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စေကုန်၏။ သုသိက္ခိတာဘာဝေန၊ ကောင်းစွာ သင်အပ်ပြီးသောစောင်းအတတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပေါက္ခရတာဝံ၊ တင့်တယ်သောအဖြစ်သို့၊ သုန္ဓရတာဝံ၊ ကောင်းမြတ်သောအဖြစ်သို့၊ ပတ္တေဟိ၊ ရောက်ကုန်သော၊ ဝိဏာဝါဒကဿ၊ စောင်းသမား၏၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ ပဝါဒိတာ၊ တံ၊ အပ်သော၊ ဝိဏာ၊ စောင်းသည်၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ ပမောဒတိယထာ၊ ဝမ်းမြောက်စေသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ရထားဒယော၊ ရထားအစရှိသည်တို့သည်၊ တံမဟာဇနံ၊ ထိုလူများအပေါင်းကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ပမောဒယန္တိ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စေကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။ ဣမာသုဝိဏာသုဘိဂါထာယ၊ ဣမာသုဝိဏာသုဟူသောဤဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ သင်္ခပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ဥဇုကော ဗိုဝက်တပြဟာဘိနန္ဒနိ၊ ဘိသရအာဒိဘေဒါသု၊ ဥဇုကောဗိုမည်သောစောင်းဝက်တမည်သောစောင်း၊ ဗြဟမည်သောစောင်းဟိသရမည်သောစောင်းစသည်အပြားရှိကုန်သော၊ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဣမာသုဝိဏာသု၊ ဤစောင်းတို့၌၊ သိနိစ္ဆမရုရဿရတာယ၊ ပြေပြစ်နူးညံ့ချိုသာသောအသံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဂ္ဂ၊ သု၊ ချိုသာကုန်သော၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မနုညရူပါသု၊ နှစ်သက်ဝွယ်သောသံ၊ ဘာရှိကုန်သော၊ ဟဒယရိတံဟဒယင်္ဂမံ၊ နှလုံးသို့ရောက်သော၊ ဟဒယဟ၊ ခရိနိံ၊ နှလုံးကိုဆောင်တတ်သော၊ ဝိဘိန္တိ၊ ဝိဘိဟူသည်ကား၊ ဝိဘိနိမိတ္တံ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဝတ္ထမာနာသုပဝါဒိယမာနာသု၊ မြင့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အတ္တရာဒေဝကညာ၊ နတ်သမီးတို့သည်၊ ဝိတိဝေဂုက္ခိတ္တတာယစ၊ ဝိတိအဟုန်သည်ပစ်မြောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ သုသိက္ခိတာဘာယစ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သောအတတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗပဒုမေသု၊ နတ်၌ဖြစ်သောကြောင့်၌၊ နန္တံ၊ ကခြင်းကို၊ ဒဿန္တိယော၊ ပြကုန်လျက်၊ တမန္တိ၊ သဗ္ဗရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။

ဣမာနိတိဣဒံပဒံ၊ ဣမာနိဟူသောဤပုဒ်ကို၊ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏။ ဣမာနိဂီတာနိစ၊ ဤသီခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣမာနိဝါဒိတာနိစ၊ ဤတီးမှုတ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣမာနိနစ္စာနိစ၊

ဤကခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗွံ၊ ယဉ်အပ်၏။
သမန္တိကောတောတိ၊ သမန္တိကောတောဟူသည်ကား၊ ကေန္တိ၊ တပေါင်း
တည်း၊ သမာနရသာနိ၊ တူမျှသောကိစ္စရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
အထဝါ၊ သနည်းကား၊ သမန္တိကောတောတိ၊ သမန္တိကောတောဟူသည်
ကား၊ ကေတောကေန္တိ၊ တပေါင်းတည်း၊ သမာနိသာမရသာနိ၊ တူမျှသော
ကိစ္စရှိသည်တို့၊ ဘိုးကောရန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တန္တိ၊ သရိုးစောင်းညှို့သံသည်။
ဂီတသမာရေ၊ သီချင်းသံနှင့်၊ ဂီတသမာရေ၊ သီချင်းသံသည်လည်း၊ တန္တိ၊ သ
ရေ၊ စောင်းညှို့သံနှင့်၊ သံသန္တန္တိ၊ သော။ နှိုးနှောကုန်လျက်၊ နုစွနုနု၊ ကသာ
ဖြင့်၊ ယထာဓိကသော၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ရအပ်ကုန်သော၊ ဟဿ၊ ဒီရသေ၊
ဟဿ၊ စသောရသတို့ကို၊ အပရိဘာလေန္တိ၊ ယော၊ ပေသုတ်ဝေကုန်သည်ဖြစ်
ဦး၊ သမန္တိ၊ သမာနေန္တိ။ ကောင်းစွာ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ အထည္ဇနုန္တိ၊ အထည္ဇအတ္ထရာတြိဘာသ
ယန္တိ၊ အထည္ဇနုန္တိ၊ အထည္ဇအတ္ထရာတြိဘာသယန္တိဟူသည်ကား၊
သုံးဦးသို့ ဂီတာဒိန္နံ၊ သီခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ သမရသေ၊ တူသေ၊ ကိစ္စ
ရှိသည်တို့၊ ဘိုးကောရန္တိ၊ ယော၊ ပြုကုန်သော၊ အယအညာကေစ္စ၊ အချို့
ကုန်သော၊ အတ္ထရာ၊ နတ်သမီးတို့သည်၊ ဧတ္ထေယသို့၊ တဝရေထေ၊ ဤသင်
နတ်သား၏ရထား၌ နုစွန္တိ၊ ကကုန်၏။ အထအညာ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝရိတ္ထိ
ယောဥတ္တမိတ္ထိသော၊ မြတ်သောနတ်သမီးတို့သည်၊ နုစွံ၊ ကခြင်းကို၊ ပဿန္တိ
ယော၊ ရှုကုန်လျက်၊ အတ္ထာနော၊ မိမိ၏၊ သရိရာဘာသနစေဝေ၊ ကိုယ်ရောင်
ကိုယ်ဝါဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍာတရထာတြိဘာသနစေ၊ အဝတ်တန်ဆာ
ရောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထေယသို့၊ ပဒေသော၊ ဤအရင်၌၊ ဥပထေ၊ နှိသု
ပဒေသသု၊ လက်ဝဲလက်ျာနံပါးနှစ်ဘက်တို့၌၊ အသဝိဒိသော၊ အရင်ဆယ်
မျက်နှာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကေတယံ၊ သက်သက်၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ဝိဇေ၊ တယန္တိ၊
ထွန်းလင်းတောက်ပစေကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ သောတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ ဇေဘူ၊ ဟော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ သော
တွံ၊ ထိုသင်သည်၊ တူရိယာဂဗ္ဗဗေ၊ နေသတိ၊ တူရိယဂဗ္ဗဗေ၊ ဗေသ
ဟူသည်ကား၊ ဗိဗ္ဗတူရိယသမူဟန၊ နတ်၌ဖြစ်သောတူရိယသမူဟနအပေါင်း
သည်၊ ကတဝိတိပဗေဗေသော၊ ပြုအပ်သောဝိတိကိုနှိုးခြင်းရှိသည်ဟုတွင်၊
ဖြစ်၍၊ ခဟိယမာနောဟိ၊ မဟိယမာနောဟူသည်ကား၊ ပူဇိယမာနော၊ ပူဇော်
အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဇိရာဇဓာရိပါတိ၊ ဝဇိရာဇဓာရိဝဟူသည်ကား၊
ဣန္ဒြေဝိယ၊ သိကြွားမင်းကဲ့သို့၊ ဥပေါသထံ၊ ကံဝါတုဝံ ဥပါသထိတိ၊

၂၃၀ ဗိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဥပေါသထံကံဝါတုဝံ ဥပါဝသိဟူသည်ကား၊ အညေဟိဝိ၊ သူတပါးတို့
သည်လည်း၊ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်သီတင်းကို၊ ဥပဝသိယတိ၊ သုံးအင်၏။
တုဝံ၊ သင်သည်ကား၊ ကံဝါကိဒိသံနာမ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသည်မည်
သော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်သီတင်းကို၊ ဥပဝသိ၊ သုံးခဲ့ဘူးသနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဓမ္မစရိယန္တိ၊ ဓမ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ ဒါနာဒိပုည
ပနိပတ္တိ၊ ဒါနအစရှိသော ကောင်းမှုအကျင့်ကို၊ ဝတန္တိ၊ ဝတ်ဟူသည်
ကား၊ ဝတသမာဒါနံ၊ အကျင့်ကိုဆောင်၊ တည်ခြင်းကို၊ အဘိရောစသိ
တိ၊ အဘိရောစသိဟူသည်ကား၊ အဘိရောစသိ၊ နှစ်သက်ခဲ့ဘူးသနည်း၊
ရုပ္ပိတွာ၊ နှစ်သက်၍၊ ပူရေယံ၊ ပြည့်ခဲ့ဘူးသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဘိရာဇေယိတိဝိ၊ အဘိရာဇေယိ ဟူ၍လည်း၊
ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ သာဓေသိနိပ္ပါဒေသိ၊ ပြီးစေခဲ့ဘူးသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒန္တိပဒံ၊ ဣဒံဟူသောပုဒ်သည်၊
နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုး
သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အဘိရော
စသေတိ၊ အဘိရောစသေဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဝိဇ္ဇော
တသိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ၊

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာထေရေန၊ မဟာထေရ်မြတ်သည်၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်
သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိ၊
လျှောက်ကြား၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ (လ)၊ ယဿ
ကမ္မသိဒ္ဓိပလန္တိ၊ သောဒေဝပုတ္တော(လ)ယဿကမ္မသိဒ္ဓိပလံဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊
ဆိုအပ်ပြီ၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊
ဇိတိန္ဒြိယံ၊ အောင်အပ်ပြီးသော ဣန္ဒြိယတော်မူသော၊ အနာမ နိက္ခမံ၊
မယုတ်သောဝီရိယရှိတော်မူသော၊ နရုတ္တမံ၊ သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်
မူသော၊ အပ္ပပုဂ္ဂလံ၊ နတ်နှင့်တကွသော သတ္တဝါတို့၌ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်
မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ အမတဿ၊ နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသောမြို့ကြီး၏။ ခွါရံ၊
တံခါးကို၊ အဝါပုရန္တံ၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူတတ်သော၊ ဒေဝါတိဒေဝံ၊ နတ်
တို့ထက်လွန်မြတ်သော နတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သတပုည လက္ခဏံ၊
အရမကသော ကောင်းမှုကြောင့် ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်
ရှိတော်မူသော၊ ကဿပံ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုရှင်
တော်ဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မူးမြင်ခဲ့ရဘူး၏။ ၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကုဉ္ဇရံ၊
ဆင်ပြောင်နှင့်ဘူထသော၊ ဩစာတိဏ္ဍိ၊ ကာမောစသောဩစာလေးပါး

ကိုလွန်မြော်တော်မူပြီးထသော၊ သုဝဏ္ဏသိင်္ဂီနဒဝိမ္ဗသာဒိဝံ၊ သိင်္ဂီရွှေစင်
 ဇမ္ဗူနဒရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသော အရုပ်နှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူထသော၊
 တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုကဿပအမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာနဗျူဟေ
 ရခြင်းကြောင့်၊ ခိပ္ပံလျှင်စွာ၊ မဟာ၊ အဆောတလျှင်းမေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သုဝိ
 မနော၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဗ္ဗဒေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း
 သည်လည်း၊ သုဘာသိတဒ္ဓဇံ၊ တရားတည်းဟူသောတမ်းခွန်ရှိတော်မူ
 သော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာနဗျူဟေ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်
 သာလျှင်၊ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီးဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အသင်မာနသော၊ မကင်ပြီ
 သောစိတ်ရှိသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုပ္ပာဘိလိဏ္ဏာ၊ ပန်းကုံးတို့ဖြင့်
 ဖြိုင်းသော၊ သကေနိဝေသနေ၊ မိမိ၏အိမ်၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊
 တံတတ္ထိံဘဂဝတိ၊ ထိုကဿပ အမည်တော်ရှိသောဘုရား၌၊ သုဝိ၊ စင်
 ကြယ်စွာသော၊ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ ရသသာ၊ ကောင်းမြတ်သောအရ
 သာနှင့်၊ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အန္တပ္ပ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနပ္ပ၊ အပျော်
 ကိုလည်းကောင်း၊ အထဝါ၊ ထိုမှတပါး၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊
 ပတိဋ္ဌပေသိံ၊ တည်ထားခဲ့ဘူး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သောအဟံ၊ ထို
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗ္ဗိဒဗ္ဗါနံ၊ အခြေခံချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊
 မြတ်တော်မူထသော၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရားကို၊ အန္တပါ
 နေနစ၊ ဆွမ်းအပျော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိဝရေနစ၊ သင်္ကန်းဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ခန္တေနစ၊ ခဲဘွယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘောဇ္ဇေနစ၊ စားဘွယ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သာယာနေနစ၊ လျက်ဘွယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သန္တပ္ပ
 ယိတွာ၊ ကောင်းစွာရောင်ရဲစေခြင်းကြောင့်၊ သဂ္ဂသောသဂ္ဂေသဂ္ဂေ၊ နတ်
 ပြည်နတ်ပြည်၌၊ ဒေဝဗုရေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ရမာမိ၊ မွေ့လျော်ရ
 ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧတေနဥပါယေန၊ ဤသို့သောအကြောင်း
 ဖြင့်၊ နိရုဂ္ဂန္တံ၊ မပိတ်အပ်သောတံခါးရှိသော၊ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊
 ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဣမံယညံ၊ ဤယဇ်ကို၊ ယဇ်တွာ၊ ပူဇော်ခဲ့ခြင်းကြောင့်
 မာနုသကံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ သမုဿယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဣဓ၊ ဤ
 တာဝတိံသာ၌၊ ဥပပန္နော၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၍၊ ဒေဝဗုရေ၊ နတ်ပြည်၌၊
 ဣန္ဒယမော၊ နတ်တို့၏အရှင်သိကြားမင်းနှင့်တူစွာ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ရမာမိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ မုနိ၊ ရဟန်းမြတ်၊ ပဏီတရူပံ၊ ကောင်းမြတ်သော
 သဘောရှိသော၊ အာယုဉ္စ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဉ္စ၊
 အဆင်းယှဉ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊

၀၀၀

၂၃၂ - မိမိနဝ်တ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဗလဉ္စုခွန်အားကြီးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အဘိကင်္ခတော၊ အလိုရှိသော သူသည်၊ အသင်္ခမာနသော၊ မကပ်ငြိသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ သုသင်္ခတံ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော၊ အနုဉ္စု၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ပါနုဉ္စု၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၊ ဟော တိ၊ ဖြစ်၍၊ မရနိ၊ ရှေးဟောင်းမြတ်၊ ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤတာဝတိံသာ နတ် ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ပရေတ္တိံဝါပန၊ တပါးသောနတ်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓနု၊ မြတ်စွာဘုရားထက်၊ သေဋ္ဌာစ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သမောစ၊ တူမျှသောပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း ကောင်း၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိပုလဋ္ဌလေသိနံ၊ ပြန့် ပြောသောအကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ပညတ္တိကာနံ၊ ကောင်းမှုဖြင့်၊ လိုရှိ ကုန်သော၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာဟုနေယျာနံ၊ ဝတ္ထုတို့ကိုခံထိုက် ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ ပရမာဟုတိ၊ မြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ် သို့၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဇိတိန္ဒြိယန္တိ၊ ဇိတိန္ဒြိယံဟူသည်ကား၊ မနုဿန္တဉ္စာနံ၊ မနိန္ဒြေလျှင် ခြောက်ခု၊ ခြောက်ရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဗောဓိ မူလေဝေ၊ ဗောဓိပင်၏အနီး၌သာလျှင်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉ္စာလံ တော်ဖြင့်၊ ဇိတတ္ထာ၊ အောင်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိသေဝန ဘာဝဿ၊ အဆိတ်အတောက်မရှိသောအဖြစ်ကို၊ ကတတ္ထာ၊ ပြုအပ်ပြီး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇိတိန္ဒြိယံ၊ အောင်အပ်ပြီးသော ဣန္ဒြိယလည်းရှိတ သော၊ အဘိညေယျာဒိနံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော တရားစသည် တို့ကို၊ အဘိညေယျာဒိ ဘာဝတော၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းအစရှိ သောအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနာသေသတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသော အားဖြင့်၊ အဘိသမ္ပုဒ္ဓတ္တာစ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိပုဏ္ဏဝိရိယတာယ၊ ပြည့်စုံသော ဝီရိယရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနောမနိက္ကမံ၊ မယုတ်သော၊ ဝီရိ ယရှိတော်မူသော၊ စတုရင်္ဂါသမ္ပန္နာဂတဿ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံ သော၊ ဝီရိယသံစ၊ ဝီရိယ၏ လည်းကောင်း၊ စတုဗ္ဗိဓ သမ္ပပ္ပဓာနဿစ၊ လေးပါးအပြားရှိသော သမ္ပပ္ပဓာန်၏ လည်းကောင်း၊ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံ ခြင်းကြောင့်၊ အနောမနိက္ကမံ၊ မယုတ်သောဝီရိယ ရှိတော်မူသော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နုရုတ္တမန္တိ၊ နုရုတ္တမံဟူသည်

ကား၊ နရာနံ။ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်တော် မူထသော၊
 ဒွိပဒုတ္တမံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူထသော၊
 ကဿပန္တိ ဣမိနာ၊ ကဿပ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ကဿပ မြတ်
 စွာဘုရားကို ဝေါက္ကေန၊ အနွယ်ထောင်ဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အဝါပုရန္တံ၊ အမ
 တဿဒ္ဒါရန္တိ၊ အဝါပုရန္တံ အမတဿ ဒ္ဒါရံ ဟူသည်ကား၊ ကောဏာဂမန
 သာ၊ ကောဏာဂုဏ်အမည်တော်ရှိသော ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သါ
 သနန္တရုဓာနတော၊ သာသနာတော်ကွယ်လွန်သည်မှ၊ ပဘုဘိ၊ စ၍၊ ပိဟိတံ
 ဝိတ် အပ်လေပြီးသော၊ နိဗ္ဗာနမဟာနဂရဿ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော မြို့တော်
 ကြီး၏၊ န္ဒါရံ၊ တံခါးသာယွယ်ဖြစ်သော၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ဝိဝရန္တံ၊
 ဖွင့်ထွင်းတော် မူတတ်သသော၊ ဒေဝါတိဒေဝန္တိ၊ ဒေဝါတိ ဒေဝံဟူသည်
 ကား၊ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ အဆုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ထက်၊
 အတိဒေဝံ၊ လွန်ကဲသော နတ်ဖြစ်တော်မူထသော၊ သတပုညလက္ခဏန္တိ၊
 သတပုညလက္ခဏံဟူသည်ကား၊ အနုကသတပုညဝသေန၊ အရာမက
 သောကောင်းမှု၏အစွမ်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တမဟာပုရိသလက္ခဏံ၊ ဖြစ်သော
 ယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်ရှိသော၊ ကုဉ္ဇရန္တိ၊ ကုဉ္ဇရံဟူသည်
 ကား၊ ပဒိုသတ္တု၊ နိဗ္ဗဒ္ဒနေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူ
 သောရန်သူတို့ကိုမျှက်ဆီ၊ တတ်သောကြောင့်၊ ကုဉ္ဇရသဒိသံ၊ ဆင်ပြောင်
 နှင့်လည်းတူတော်မူထသော၊ မဟာနဂံ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့်တူတော်မူထ
 သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စတုန္တံ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ဩဇာနံ၊ ဩဇာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သံသာရမဟောစာဿ၊
 သံသာရာတည်းဟူသော ကြီးစွာသောရေအယဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ တရိ
 တတ္တာ၊ လွန်မြောက်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဩဇာတိဏ္ဍံ၊ ဩဇာလေး
 သွယ်မှ လွန်မြောက်တော်မူပြီးထသော၊ သုဝဏ္ဏသိင်္ဂီနဒ ဗိမ္ဗသာဒိသန္တိ၊
 သုဝဏ္ဏသိင်္ဂီနဒ ဗိမ္ဗသာဒိသံဟူသည်ကား၊ သံဝိသုဝဏ္ဏဇမ္ဗုနဒ သုဝဏ္ဏ
 ရူပသဒိသံ၊ သိင်္ဂီရွှေစင် ဇမ္ဗုနဒ ရွှေစင်ဆင်းတု အရပ်နှင့် တူတော်မူထ
 သော၊ ကဉ္ဇနသန္နိတတ္ထဝံ၊ သိင်္ဂီရွှေစင်ဇမ္ဗုနဒရွှေစင် အဆင်းနှင့်တူသော
 အရေတော်လည်းရှိထသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ဒိသ္မာနတံဝိပ္ပမုဟံသုပိမနောတိ၊ ဒိသ္မာနတံဝိပ္ပမုဟံသုပိမနေဟူ
 သည်ကား၊ တံကဿပသမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုကဿပရှင်တော်ဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ
 န၊ ဖူးမြင်၍၊ ဝိပ္ပံ၊ သွင်စွာ၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုမြင်သောခဏ၌သာသျှင်၊ သမ္ဘာ
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အဆုံးစုံသော ဘုရားတို့ကိုသိတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရား

မြတ်ပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿာဒဝသေန၊ ကြည်ညိုခြင်း၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ကိလေသမလာပဂမေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်အကြေးမှ
ကင်းဝေးသဖြင့်၊ သုဗိမနောသုဒ္ဓမနော၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဉ္စခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ တမေဝ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကိုသာလျှင်၊ ဒိသ္မာန၊ ဖူးမြင်ရသောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို၊ ဒိသ္မာဇေ၊
ဖူးမြင်ရ၍သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သုဘာသိတဉ္စဇန္တိ၊ သုဘာသိတဉ္စဇ
ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဇဇံ၊ တရားတည်းဟူသော တင်းခွန်ရှိတော်မူသော၊
တမုန္တပါနန္တိ၊ တမုန္တပါနံဟူသည်ကား၊ တမိသာဂဝတိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၌၊
အန္တဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ အထဝါဝိ
စိဝရန္တိ၊ အထဝါဝိစိဝရံဟူသည်ကား၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ရသသာဥပေတန္တိ၊ ရသသာဥပေတံဟူသည်ကား၊
ရသေန၊ အရသာနှင့်၊ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ သာရရသံ၊ ကောင်းမြတ်သော
အရသာရှိသော၊ ဥဋ္ဌာရံ၊ မွန်မြတ်သောအရသာရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝုပ္ပါသိကိဏ္ဍုဒ္ဓိတိ၊ ဝုပ္ပါသိကိဏ္ဍုဒ္ဓိဟူသည်
ကား၊ ဂန္တိ၊ ကေဟိစ၊ ကုံးအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဂန္တိ၊ ကေဟိ
စ၊ မကုံးအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဩလမ္ပန
ဝသေနစ၊ တွဲရဲ့တွဲသည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သန္တရေ၊ ဝသေနစ
ခင်းကျင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဘိကိဏ္ဍုဒ္ဓိ၊ ငြိမ်းသော၊
ပတိဋ္ဌပေသိန္တိ၊ ပတိဋ္ဌပေသိဟူသည်ကား၊ ပတိပါဒေသိ၊ ပြီးစေပြီး၊ အဒါ
သိ၊ ပေးလှူပြီး၊ အသင်္ဂမာနသောတိ၊ အသင်္ဂမာနသောဟူသည်ကား၊ ကတ္ထ
စိ၊ တစုံတခုသောဝတ္ထု၌၊ အလဂ္ဂစိတ္တော၊ မငြိမ့်တွယ်သော စိတ်ရှိသော၊
သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယော
ဇနာခြင်းတည်း။ ။

သက္ကသေ၊ ကိ၊ သက္ကသော ဟူသည်ကား၊ အလရာပရပ ပတ္တိဝသေန၊
အထပ်ထပ်အကြိမ်ကြိမ် ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သက္ကေသက္ကေ၊ နက်
ပြည်နက်ပြည်၌၊ တတ္ထာဝရံ၊ ထိုနက်ပြည်တွင်လည်း၊ ဧဝံ၊ ရသုဒဿန
မာဘာနဂရေ၊ ကာဝတိ၊ သာသုဒဿန နတ်မြို့ကြီး၌၊ ရသေဝိတိ၊ ရသေဝိဟူ
သည်ကား၊ ကိဋ္ဌာမိ၊ မြူးထူးစွယ်ရဲ့၊ မောဒါမိ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရဲ့၊
ဧတနုပါယေနာဘိ၊ ဧတနုပါယေနဟူသည်ကား၊ ဂေါပါလ၊ ပြာဟူတာက
လေ၊ ဂေါပါလပုဏ္ဏားဖြစ်သောအခါ၌၊ သသာဝကသံဃဿ၊ ဘညံဿ၊
သင်္ဃာတော် အပေါင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ကဿ ပဿ၊ တဂတော၊

ကဿပမြတ်စွာဘုရားအား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်အရာအားဖြင့်၊
 အသမိသဒါနံ၊ အသမိသအလ္လှကို၊ အဒါယိံ၊ ပေးလှူပြီးတော့ နုပါယေန၊
 ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဣဓံနိရုဂ္ဂဉ္စယညံယဇိတွာတိဝိဓံဝိသုဒ္ဓန္တိ၊ ဣဓံနိရုဂ္ဂဉ္စ
 ယညံယဇိတွာ တိဝိဓံဝိသုဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ အနာဝဇ္ဇာရတာယစ၊ မပိတ်
 သောတံခါးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မုတ္တစာဂတာယစ၊
 လွတ်လွတ်စွာနုကြခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ နိရုဂ္ဂဉ္စ၊
 မပိတ်အပ်သော တံခါးရှိသော၊ တီသုပိကာလေသု၊ သုံးပါးသော ကာလ
 တို့၌လည်း၊ တီဟိန္ဒါရေဟိ၊ သုံးပါးသော နွှါရတို့ဖြင့်၊ ကခုဏ ကာရာပနာ
 နုဿရဏဝိမိဟိ၊ မိမိကိုယ်တိုင် ပြုခြင်းသူတပါးကို ပြုစေခြင်းအတန်တ
 လဲလဲအောက်မေ့ခြင်းအစီအရင်တို့၌၊ သမ္ပန္နတာယ၊ ပြည့်စုံသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ တိဝိဓံသုံးပါးအပြားရှိသော၊ ကတ္ထု၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိဟူသောပါဌ၌၊
 သံကိလေသာဘာဝေန၊ ပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာ မရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်၏၊ အပရိမိတနေပရိစ္ဆာဂဘာ
 ဝေန၊ များသောဥစ္စာကိုစွန့်ကြဲသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ အထူးသဖြင့်စင်
 ကြယ်၏၊ မဟာယောဂတာယ၊ ကြီးစွာသော ယံဇိပူဇော်ခြင်းရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ဖြင့်၊ ယညံ၊ ကြီးစွာသောယဇ်ကို၊ ယဇိတွာ၊ ပူဇော်၍၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာ
 သောအလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ကော၊ အနက်
 တည်း၊ တံပနဒါနံ၊ ထိုကြီးစွာသောအလှူကိုကား၊ ဗိရကတမ္ဘိ၊ ရှည်ကြာစွာ
 ပြုခဲ့ပြီးသော်လည်း၊ ခေတ္တဝတ္ထု၊ ဗိတ္တာနံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် တည်းဟူသော
 ခေတ်အလှူဝတ္ထုပိတ်တို့၏ ဥဇ္ဇာရတာယ၊ ပြန်ပြောကြီးကျယ်သည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ အနုဿရဏေန၊ အတန်တ
 လဲလဲအောက်မေ့သဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပါကဇုံ၊ ထင်ရှားစွာ၊ အာသန္တံ
 ပစ္စက္ခံဝိယ၊ အနီးမျက်မှောက် ကဲ့သို့၊ ဥပဗ္ဗိတံ၊ ရှေးရှုထင် သည်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ယူ၍၊ ဣမန္တိ၊ ဣဓံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊

ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဒေဝဝုက္ကော၊ နတ်သားသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတံ၊
 ပြုခဲ့ဘူးသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ထေရဿ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊
 ကထေတွာ၊ လျှောက်ကြား၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တာဒိသာယ၊ ထိုမိမိစည်း
 မိမိချမ်းသာနှင့်တူသော၊ သမ္ပတ္တိယာ၊ စည်းမိမိချမ်းသာ၌၊ ပရေဟိ၊ သူတ
 ပါးတို့ကိုလည်း၊ ပတိဋ္ဌပေရုကါမတဉ္စ၊ တည်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကတာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဥတ္တမံ၊ လွန်ကဲသော၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဿာဒဗဟုမာနဉ္စ၊ ဩည်ညိုခြင်းများစွာမြတ်နိုးခြင်းရှိ

၂၃၆

သည့်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝေဒေန္တော၊ သျှောက်ကြွားလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ အာယုဉ္ဇဝဏ္ဏဉ္ဇာတိအာဒိနာ၊ အာယုဉ္ဇဝဏ္ဏဉ္ဇာတိသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
 ဂါထာဒယံ၊ ဂါထာတို့၏နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ၊ တတ္ထ ထိုဂါ
 ထာ၌၊ အဘိကင်္ဂတာတိ၊ အဘိကင်္ဂတာ ဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြေန္တေန၊ အလို
 ရှိသောသူသည်၊ မုနိတိဣမိနာ၊ မုနိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊
 အာလပတိ၊ ရှေးရှုခေါ်၏၊ ဣမသ္မိ'လောကေတိဣမိနာ၊ ဣမသ္မိ'လောကေ
 ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊
 ပစ္စက္ခဘူတံ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ လောကံ၊ လောကကို၊
 ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ပရေသ္မိန္တိဣမိနာ၊ ပရေသ္မိ'ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ တတော၊ ထိုတာ
 ဝတိ'သာနတ်ပြည်မှ၊ အညံ၊ တပါးသောလောကကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တေနပ
 ဒေန၊ ထိုပုဒ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသ္မိ'၊ အသုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်
 တကွသော၊ လောကေပိ၊ လောက၌လည်း၊ သမော၊ တူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ သမော
 ဝဝိဇ္ဇတိတိ၊ သမောဝဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သောသူမည်
 သည်ကို၊ တာဝတိဋ္ဌတု၊ ထားဘိဦး၊ သမောဝေ၊ တူသောသူမည်သည်ပင်
 လျှင်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာဟ
 နေယျာနံပရမာဟတိ' ဂတောတိ၊ အာဟနေယျာနံပရမာဟတိ' ဂတောဟူ
 သည်ကား၊ ဣမသ္မိ'လောကေ၊ ဤလောက၌၊ ယတ္ထကော၊ အကြင်မျှလောက်
 ကုန်သော၊ အာဟနေယျာနာမ၊ အလ္လဝတ္ထုကိုခံထိုက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 မည်ကုန်သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေသု၊ အသုံးရုံကုန်သော၊ တေသု၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ ပရမာဟတိ'၊ မြတ်သောအလ္လကိုခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏
 အဖြစ်သို့၊ ပရမာဟနေယျာဘာဝတော၊ အလ္လကိုခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမဟတိ'၊ မြတ်သောအလ္လခံပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂတော၊
 ရောက်တော်မူ၏၊ ဒက္ခိဏေယျာနံပရမဂ္ဂတံဂတောတိဝါ၊ ဒက္ခိဏေယျာနံ
 ပရမဂ္ဂတံဂတောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရှိသေး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ်၌၊ ပရ
 မဂ္ဂတန္တိ၊ ပရမဂ္ဂတံဟူသည်ကား၊ ပရမံ၊ လွန်စွာ၊ အဂ္ဂဘာဝံ၊ မြတ်သောအ
 ဖြစ်သို့၊ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျာဘာဝံ၊ မြတ်သောအလ္လခံပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်သို့၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေသံ၊ အဘယ်မည်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပရမာဟတိ'၊ မြတ်သော အလ္လ ကိုခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏အ
 ဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခွယ်ရှိ၍၊ ပုညတ္ထိကာနံဝိသု
 လပလေသိနန္တိ၊ ပုညတ္ထိကာနံဝိသုလ ပလေသိနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဖြေဆို၏၊

ပုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်၊ အတ္တိကာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော၊ ဝိပုလံမဟန္တံ၊ ပြန်ပြောကြီးမြတ်သော၊ ပုညဗလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ အတ္တန္တံ၊ အလိုရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ပရမေဟုတိ၊ မြတ်သောအလှူခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ တထာ ဂတောဇေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ လောကဿ၊ လူသုံးပါး၏၊ ပုညက္ခတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ပိုက်ပျိုးရာလယ် တာမြေကောင်း သဘွယ်ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္တံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ အာဟုနေယျာနံပရမဂ္ဂတံဂတောတိ၊ အာဟုနေယျာနံပရမဂ္ဂတံဂတောဟူ၍၊ ပဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ သောယေဝအတ္ထော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနက်ပင်လျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကထေန္တမေဝ၊ ပြောဆိုလျှောက်ကြားသည်သာလျှင်ဖြစ်သောတံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ကလ္လမိတ္တံ၊ ခုံသောမိတ်ရှိသည်ကို၊ မုဒုမိတ္တံ၊ နှည့်သောမိတ်ရှိသည်ကို၊ ဝိနိဝရဏမိတ္တံ၊ နိဝရဏတရားမှ ကင်းသောမိတ်ရှိသည်ကို၊ ဥဒ္ဓမ္မိတ္တံ၊ တက်ကြွသောမိတ်ရှိသည်ကို၊ ပဿန္တမိတ္တန္တံ၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ကိုလည်း၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုပြသောအဆုံး၌၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်လေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ အာဂတံ၊ ပြန်လာခဲ့၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း ကောင်း၊ ဒေဝပုတ္တေနစ၊ နတ်သားသည်လည်းကောင်း၊ ကထံတနိယာမေန၊ မေးမြန်း လျှောက်ထားသောနည်းဖြင့်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဋ္ဌတ္တိံ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိယာယ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာ တော်သည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါ်၊ အား၊ သာတ္တိကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤတွင်အပြီးတည်း။ မဟာရထဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ မဟာရထနတ်သား၏ ဝိမာနဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ပဉ္စမဝဂ္ဂဝတ္ထုနာ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၆-ပါယာသိဝဂ်-၁-ပဌမအဂါရိယဝိမာနဝတ္ထု။

ယထာဝနံစိတ္တလတံ ပကာသတိတိဇ္ဈဒံ၊ ယထာဝနံစိတ္တ လတံပကာသတိဟူသော ဤဝတ္ထုသည်။ အဂါရိယဝိမာနံ၊ အဂါရိယ ဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တသံ၊ ထိုဝတ္ထု၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဧကံကုလံ၊ တဦးသောအမျိုးသည်၊ ဥဘတောပသန္တံ၊ လင်မယားနှစ်ဦးစုံကြည်ညိုခြင်းရှိသည်၊ သီလာ စာရသမ္ပန္နံ၊ သီလာ အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏လည်းကောင်း၊ ဩပါနဘူတံ၊ ရေတွင်းရေကန်သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေဒ္ဒေဇာယံပတိကာ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်တက်ဆုံး၊ ဂုဉ္ဇာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဣတော၊ ဤလူ၏အအဖြစ်မှ၊ ရုတ၊ ရုတကုန်သည်ရှိသော်၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရှိ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်လေကုန်၏၊ တေဝံ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့အား၊ ခွါဒသယောဇနိကံ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကနကဝိးသနံ၊ ရွှေမိမာန်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုသို့ခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ စံစားကုန်၏၊ အထာယသ္မာမဟာမေဂ္ဂလာနေ၊ တိအာဒိ၊ အထာယသ္မာမဟာ မေဂ္ဂလာနေ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဒေဝဂုတ္တ၊ နတ်သား၊ တိဒသသနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဥယျာနသေဋ္ဌံ၊ မြီးမွမ်းအပ်သော ဥယျာဉ်ဖြစ်သော၊ စိတ္တလတံ၊ စိတ္တလထာ အမည်ရှိသော၊ ဝနံ၊ ဥယျာဉ်တောသည်၊ ပကာသတိသထာ၊ ထွန်းပသကဲ့သို့၊ တထူပမံ၊ ထိုဥယျာဉ်နှင့်အတူ၊ ဩဘာသယံ၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ တုယှံ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤမိမာန်သည်၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဒေဝဂုတ္တ၊ နတ်တား၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တော၊ နတ်၌ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊

ဖြစ်၏။ မနုဿဘူတော၊ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဟွံသင်နတ်
 သားသည်၊ ကိံပုညံ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊
 ကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဧဝံဇလိတာ
 နုဘာဝေါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယ် ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊
 ဝဇ္ဈောစ၊ အစာနှင့် အဆင်းသည်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
 အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊

မောဂ္ဂသမာနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည်၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်
 သော၊ သောဒေဝပုဂ္ဂတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သော
 စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မဃာ၊ အ
 ကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စ၊ သိခြင်းငှါအ
 လိုရှိအပ်သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သောနတ်သားသည်၊
 ဝိယံကာသိ၊ ဖြေကြားပြီး၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်
 ရှိသော၊ တိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အာဇ္ဈ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘရိယာ
 စ၊ မယားသည်လည်းကောင်း၊ ပုရိ၊ ဟယဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မနုဿ
 လောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ ဩပါနဘူတာ၊ ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမတို့၏
 သုံးဆောင်ရာခရတွင်းရေကန်သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗာရံ၊ အိမ်များ
 ထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ အပဝယိဌ၊ နေကုန်၏၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 သည်၊ ပသန္နမိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသ
 စွာ၊ အန္တု၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနုဉ္စ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပုလံ၊
 ပြန့်ပြောကောင်းဖြစ်သော၊ ဒါနုဉ္စ၊ လူတွယ်ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ အဓဋ္ဌ၊
 ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊
 တိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့် မေးအကျွန်ုပ်အား၊ တော
 ဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊
 ဖြစ်၏၊ ပ၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေးအကျွန်ုပ်၏၊ ဝဇ္ဈောစ၊ အရောင်
 အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊
 ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တမနော၊ မိမိ၏၊
 သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ဗျာကသိ၊ ဖြေကြား၏၊ ဂါထာသုဝိ၊ ဂါထာ
 တို့၌လည်း၊ အပုဗ္ဗံ၊ အသစ်သည်၊ နုတ္ထိ မရှိ၊ အဂါရိယဝိမာနဝတ္ထုနာ၊
 အဂါရိယဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နုဗ္ဗိတာ၊ ပြု ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂၄၀

ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

၆-ပါယာသိဝဂ်-၂-ဒုတိယအဂါရိယဝိမာနဝတ္ထု၊

☰

ယထာဝနံမိတ္တလတန္တိ ဣဒံ၊ ယထာဝနံမိတ္တလတံဟူသောဤဝတ္ထုသည်၊
 ဒုတိယအဂါရိယဝိမာနံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောအဂါရိယဝိမာနဝတ္ထုတည်း။
 ဧတ္ထာပိ၊ ဤဝတ္ထု၌လည်း။ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းသည်။ အနန္တရ
 သဒ္ဓိသာဝ၊ အခြားမရှိသောဝတ္ထုနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဒေဝဓုတ္တ၊
 နတ်သား၊ တိဒသနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဥယျာန
 သေဋ္ဌံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သောဥယျာဉ်ဖြစ်သော၊ မိတ္တလတံ၊ မိတ္တလတာအမည်
 ရှိသော၊ ဝနံ၊ ဥယျာဉ်တောသည်။ ပဘာသတိယထာ၊ ထွန်းလင်းသကဲ့သို့၊
 တထူပမံ၊ ထိုဥယျာဉ်တောနှင့်အတူ၊ ဩဘာသယံ၊ ထွန်းပလျက်၊ တုယံ၊
 သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊
 တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဒေဝဓုတ္တ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဒေဝိဒ္ဓိ
 ပတ္တော၊ နတ်၌ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာနူဘာဝေါ၊
 ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿတူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ကိံ၊ ယုညံ၊ အတယ်ကောင်းမှုကံကို၊
 အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ကေန၊ အတယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊ သင်
 နတ်သားသည်၊ ဧဝံဇလိတာနူဘာဝေါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုး
 ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊ အတယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်
 နတ်သား၏၊ ဝဇ္ဈောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏။ သောဒေဝဓုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊
 အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊
 ယဿကမ္မဿ၊ အကြွင်းကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ မဟာနူဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ သိက္ခ၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟဉ္စ၊
 အကျွန်ုပ်သည်လည်းကောင်း၊ တရိယာစ၊ မယာ၊ သည်လည်းကောင်း၊ ဂရိ
 မာယဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မနုဿလောကေ၊ လူပြည်၌၊ ဩပါနဘူတာ၊
 ရေတွင်းရေကန်သာယာလှဖြစ်ကုန်လျက်၊ ဗာရံ၊ အိပ်ရာထောင်သောလူ၏
 ဘောင်၌၊ အာဝသိမ္မ၊ နေကုန်၏၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပဿန္တမိတ္တာ၊
 ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသေစွာ၊ အနန္တ၊ ဆွမ်းကို
 လည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော၊
 ဒါနဉ္စ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ အဓမ္မ၊ ပေးဉှဲ့ဘူး၏။ မဟာ

၆-ပါယာသိဝဂ်-၂-ဒုတိယအဂါရိယဝိမာနဝတ္ထု။ ၂၄၁

နုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ ထိက္ခ၊ နှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံ
ကြောင့်၊ မေ၊ ဒ၊ ကျွန်ုပ်အား၊ ဇေတဝိသော၊ ဤသဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇေသာ၊
အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇေတော၊ ဖြစ်၏၊ ပ၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဇ္ဇေသာ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်
ထိပ်၊ ကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသာတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေ
နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချင်းသာကို၊ ဗျာကာ
သိ၊ ခြေကြားပေ၏၊ ဂါထာသုဝိ၊ ဂါထာတို့၌လည်း၊ အပုဗ္ဗံ၊ အသစ်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒုတိယအဂါရိယဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ နှစ်ခုမြောက်သောအဂါရိ
ယဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၇-ပါယာသိဝဂ်-၃-ဖလဒါယကဝိမာနဝတ္ထု။

ဥစ္စမိဒံမဏိထုနန္တိန္ဒာ၊ ဥစ္စမိဒံမဏိထုနံဟူသောဤဝတ္ထုသည်၊ ဖလ
ဒါယကဝိမာနံ၊ ဖလဒါယကဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိံ၊
ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အတတ်နည်း၊ တဂဂါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊
ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌အနီးဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း
တော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊
ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်းကြီးအား၊ အကာလေ၊ အချိန်အခါ
မဟုတ်သည်၌၊ အဗ္ဗမလောနိ၊ သရက်သီးတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ သုံးဆောင်ခြင်း
ငှါ၊ ဣန္ဒာ၊ အလိုသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမင်းကြီးသည်၊ ဘဏေ၊ အ
ချင်းဥယျာဉ်စောင့်၊ မဟံခေါ၊ ငါအား၊ အဗ္ဗမလေသု၊ သရက်သီးတို့၌၊
ဣန္ဒာ၊ အလိုသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီး၊ တဿ၊ ထို
ကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ အဗ္ဗမနိ၊ သရက်သီးတို့ကို၊ ဘုဒ္ဓေနတော၊ ဆောင်၍၊
ဒေဟံ၊ ဆက်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရာမပါလံ၊ အရောင်စောင့်ကို၊ အာဟာ၊
မိန့်ဆို၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အဗ္ဗေသု၊ သရက်ပင်တို့၌၊ အဗ္ဗမလံ၊ သရက်
သီးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ဒေဝေါ၊
အရှင်မင်းကြီးသည်၊ ကိဉ္ဇိကာလံ၊ မိုးဧည့်သော ကာလကို၊ အာဂမေသိ၊ ငုံ့
ဆိုင်းတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သဘော ရှိသော၊ အဗ္ဗမနိ၊
သရက်ပင်တို့သည်၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဖလံ၊ အသီးကို၊
ဂဗ္ဘန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဿ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ ကရောမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏၊ တဏှေ၊ အချင်း

ဥပယျာဉ်စေါင်းသားကောင်းဖြိုးတထာ၊ အသင်ဆိုတိုင်း၊ ကျေးဟိ၊ ပြုလော
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အာရာမပါလော၊ အရာမစောင့်သည်၊ အာရာ
 မံ၊ အရာမသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ယထာ၊ အကြင်သို့ပြုသည်ရှိသော်၊ နမိရဿေ
 ဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အဗ္ဗရုက္ခာ၊ သရက်ပင်တို့သည်၊ သံဆိန္နပတ္တာ၊ ကြွ
 ကျသောအရွက်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊
 အဗ္ဗရုက္ခမူလေ၊ သရက်ပင်ရင်း၌၊ ပံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊
 တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို၊ အာကိရိ၊ ဖြိုလောင်း၏၊
 တာဒိသဉ္စ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာသိဗ္ဗိ၊
 သွန်းလောင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊
 ဖါရုကာကသဋ္ဌမိသကံ၊ နှုတ်သောအမြှိုက်နှင့်ရောနှောသော၊ ပကာတိ၊ က
 ပံသုံ၊ ပြုကတော့သောမြေမှုန့်ကို၊ အာကိရိတွာ၊ ရောနှော၍၊ မရရဥဒကံ၊ ချိုမြ
 သောရေကို၊ အဒါထိ၊ သွန်းလောင်း၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဗ္ဗရုက္ခာ၊ သရက်
 ပင်တို့သည်၊ နမိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ကောရက်တာ၊ ကင်းနှင့်
 သီးနှင့်ရှိကုန်သည်၊ သပလ္လဝိတာ၊ ရွက်နုရှိကုန်သည်၊ ကုဋုမလဇာတာ၊
 ဖြစ်သောငှုနှင့်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပုတ္တိသု၊ ပွင့်ကုန်၏။ အထ
 ပစ္ဆာ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သလာဋ္ဌုကဇာတာ၊ ဖြစ်သောအသီးစိမ်းရှိကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဗလာနိ၊ မှည့်သောအသီးတို့ကို၊ ဂဏ္ဍိသုံ၊ ယူကုန်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုသရက်ပင်တို့တွင်၊ ဧကသ္မိံ၊ တရသော၊ အဗ္ဗရုက္ခေ၊ သရက်ပင်၌၊
 ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ စတ္တာရိဗလာနိ၊ လေးလုံးသောအသီးတို့သည်၊ မနော
 ထိလာရုဏ္ဏဝိဇ္ဇရဝဏ္ဏာနိ၊ ဆေးဒန်းမြင်းသီလာမှုန့်၊ အဆင်းရွှေအဆင်းနှင့်
 တူသောအဆင်းရှိကုန်သည်၊ သမ္ပန္နဝန္တရသမ္ပန္နိ၊ ပြည့်စုံသောအနံ့အရသာ
 ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပရိဏတာနိ၊ မှည့်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်
 ကုန်ပြီးသော၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည်၊ တာနိ၊ ထိုလေးလုံးသောသရက်သီး
 တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရညော၊ မင်းကြီးအား၊ ဒဿာမိတိ၊ ဆက်အံ့ဟူ၍၊
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ အာယသ္မန္တံ၊
 ရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံ
 မထေရ်ကို၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ၊ စရမာနံ၊ ကြွသွားသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်
 ၍၊ မိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏။ ဣမာနံအဗ္ဗာနိ၊ ဤသရက်တို့သည်၊ အဂ္ဂဗလတူတာနိ၊
 မြတ်သောအသီးဦးဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုသရက်သီးတို့ကို၊ ဣမဿအ
 ယုဿ၊ ဤအရှင်ကောင်းအား၊ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ကာမံ၊ စင်စစ်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊
 ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဟနတုဝါ၊ သတ်မှုလည်းသတ်ပစေ၊ ပဗ္ဗာဇေတုဝါ၊ နှင်

ထုတ်မူလည်းနှင်ထုတ်ပစေ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ ဒိန္နော၊
 ပေးဆက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိပ္ပိယံ၏အဖြစ်၌။
 ပူဇာမတ္တံ၊ ပူဇော်ခြင်းမျှသာဖြစ်သော၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်
 သော၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အယျဿ၊ အရှင်ကောင်း
 အား၊ ဒိန္နပန၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်ကား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကံ၊ မျက်မှောက်
 ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်၌ဖြစ်သော၊ အပရိမာဏဖလမ္ပိ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော
 အကျိုးသည်လည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နိသိ၊ ကြံ၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နိတွာပန၊ ကြံပြီး၍ကား၊ တာနိဖလ္လာနိ၊ ထိုအသီးတို့ကို၊
 ထေရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်အား၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ရာဇာနံ၊
 မင်းကြီးသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ရညော၊ မင်းကြီးအား၊ တမတ္တံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှော်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ပုရိသေ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့ကို၊ ဘဏေ၊
 အချင်းတို့၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အယံ၊ ဤဥယျာဉ်
 စောင့်သည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ တထာ၊ ထိုအချင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုဥယျာဉ်
 စောင့်ကို၊ တာဝဝိမံသထ၊ စုံစမ်းကြကုန်ဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗ္ဗဏာ၊
 ပေသိ၊ စေခိုင်း၏။ ။

ထေရောပန၊ မထေရ်သည်ကား၊ တာနိဖလ္လာနိ၊ ထိုလေးလုံးသောသရက်
 သီးတို့ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်ပေ၏၊ ဘဂဝါ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသု၊ ထိုလေးလုံးသောသရက်သီးတို့တွင်၊ ဧကံ၊
 တလုံးကို၊ သာရိပုတ္တဏ္ဏေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ ဧကံ၊ တလုံးကို
 မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်အား၊ ဧကံ၊ တလုံး
 ကို၊ မဟာကဿပဏ္ဍေရဿ၊ မဟာကဿပမထေရ်အား၊ ဒတွာ၊ ပေးတော်
 မူ၍၊ ဧကံ၊ တလုံးကို၊ အတ္တနာ၊ ကိပ္ပိယံတော်သည်၊ ပရိသုန္ဓိ၊ ဘုဉ်းပေးသုံး
 ဆောင်တော်မူ၏၊ ပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထို
 အကြောင်းကို၊ ရညော၊ မင်းကြီးအား၊ အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်၏။ ။
 ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အယံပုရိ
 သော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ မိရောဝတ၊ ပညာရှိပေစွတကား၊ ယောအကြင်
 ဥယျာဉ်စောင့်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇိဝိတမ္ပိ၊ အသက်ကိုလည်း၊ ပရိစ္စ
 ဇိတွာ၊ စွန့်၍၊ ပုညပသုတော၊ ကောင်းမှုကိုဆည်းပူးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိဿမဉ္ဇ၊ အားပါးမယုတ်လုံ့လထုတ်သဖြင့်၊ ဌာနဂတ
 မေဝ၊ အရာရောက်သည်ကိုသာလျှင်၊ အကသိ၊ ပြုပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုဋ္ဌ

မိတ္တော၊ နှစ်သက်အားရသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်
အား၊ ကော်၊ တခုသော၊ ဂါမဝနံ၊ အခွန်များစွာထွက်သောရွာမြတ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝတ္ထုလက်ရာဒိနိဝ၊ အဝတ်ပုဆိုးတန်ဆာစသည် ရှိကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒေဝာ၊ ဆုလာဘ်ပေးတော်မူ၍၊ ဘဏေ၊ အချင်းဥယျာဉ်စောင့်၊
တယာ၊ သင်သည်၊ အဗ္ဗဗလဒါနေန၊ သနက်သီး၊ နိပပေဗ္ဗသဖြင့်၊ ယံပုညံ၊
အကြင်ကောင်းမှုကို၊ ပသုတံ၊ ဆည်းပူးအပ်ပြီ၊ တတော၊ ထိုကောင်းမှုမှ
မေ၊ ငါ့အား၊ ပတ္တိံ၊ ကုသိုလ်အဖို့ကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၍၊ သော၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊
ဒေဝိ၊ ပေးပါ၏၊ ယထာသုခံ၊ အလိုတော်ရှိတိုင်း၊ ပတ္တိံ၊ ကုသိုလ်အဖို့ကို၊
ဂဏှာဟိ၊ ယူတော်မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ တင်လျှောက်၏၊
အာရာမပါလော၊ အရပ်စောင့်သည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌၊ ကာလံ
ကတွာ၊ ရတေ၍၊ တာဝတိံ၊ သေသု၊ တာဝတိံ၊ သာနတ်ပြည်တို့၌၊ ဥဒ္ဓိ၊ ဖြစ်
လေ၏၊ တဿ၊ ထိုနတ်သားအား၊ သတ္တသတကုဋ္ဌာဂ၊ ရေပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ခုနစ်
ရာသောရလစ်မွန်ချွန်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သောဠာသယောဇနိ
ကံ၊ တဆွဲ၊ ခြောက်ယူဇနာရှိသော၊ ကနကဝိမာနံ၊ ဤမိမိနသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလာနိသည်၊ ဥစ္စမိဒံ(လ)ပဘာသတိတိ၊ ဥစ္စမိဒံ(လ)ပဘာသတိဟူ
၍၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ မဏိတူဏံ၊ ပတ္တမြားသည်တိုင်
ရှိသော၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံမိမိနံ၊ ဤမိမိနသည်၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်၏၊
တဿ၊ ထိုမိမိန၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်၊ သမန္တတော၊ ထက်
ဝန်းကျင်မှ၊ သောဠာသယောဇနိ၊ တဆွဲ၊ ခြောက်ယူဇနာ တို့သည်၊
ဘောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘာ၊ ကျောက်ချက်ခွံဖြင့် ပြီးသောသည်
တိုင်ရှိကုန်သော၊ ဥဠာရာ၊ ပြန့်ပြော ကုန်သော၊ သတ္တသတ၊ ခုနစ်ရာ
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ကုဋ္ဌာဂ၊ ရာ၊ ရလစ်မွန်ချွန်တို့သည်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊
ရှိကုန်၏၊ တဿံတဿံဘူမိသံ၊ ထိုထိုသို့သောမြေအရပ်၌၊ ရုပိရတ္တတာ၊
နှစ်သက်တွယ်ရှိသော ရွှေပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့် ခင်းထားအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊
သုဘာ၊ ကောင်းမြတ်သောမြေအဖို့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုမိမိန၌၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ အတ္ထယိ၊ နေ၏၊ ဝန္တပါနံ၊ ကောင်း
သော အနံ့ရှိသောအပျော်ကို၊ ပိဝသိစ၊ သောက်လည်းသောက်၏၊ သုဒ္ဓါ
ဘောဇနံ၊ စင်ကြယ်သော ဘောဇဉ်ကို၊ ခါဒသိစ၊ သုံးလည်းသုံးစား၏၊
ဝဂ္ဂ၊ ချိုသာသောအသံရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဏာစ၊

၀၀၀

စောင်းတို့သည်လည်း၊ ငဝဒန္တိ၊ မြည်ကုန်၏။ ဇကောသ္မိံ ကုဋ္ဌာဂါရေ၊
 တရုတရသော ရုလစ်မွန်ချွန် ရှိရာအရပ်၌၊ အဋ္ဌဋ္ဌကာ၊ မြွေကံကွိပ်လေး
 ယောက် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ သိက္ခိတာ၊ သင်အပ် ပြီးသော
 အတတ်ရှိကုန်သော၊ သာရုပ္ပါ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊ ဥဠာ
 ရာ၊ ပြန်ပြောကုန်သော၊ ဝိဒသဇရာ၊ တာဝတိံ သာဠ်ချင်း၊ သာစွာနေလေ့ရှိ
 ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာနုတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကညာစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်း၊
 နုစ္ဆန္တိ၊ ကမြူးကုန်၏၊ ဂါယန္တိ၊ သိချင်းကိုလည်းသိကုန်၏၊ ပမောဒယန္တိ၊
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်းဖြစ်စေကုန်၏(ပ)။ ဇေဝုတ္တ၊ နတ်သား၊ တွံ၊
 သင်သည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တော၊ နတ်၌ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဟောနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘောဝ်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ တေ၊
 သင်နတ်သား၏၊ ဝဇ္ဈောစ၊ အရှေ့၊ အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေ
 နိုင်သနည်း၊ မောဂ္ဂလာနေန၊ မောဂ္ဂလာနံသည်၊ ဂုန္တိတော၊ မေးအပ်
 သော၊ သောဒေဝုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနေ၊ နှစ်သက်ငမ်း
 မြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသ္မာ
 ကမ္မဿ၊ အကြင်ကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊
 ဟောမုနိ၊ ရဟနံ၊ မြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ စတုရော၊ လေးလုံးကုန်
 သော၊ ဗလေ၊ သရက်သီးတို့ကို၊ တဝ၊ အရှင်တရားအား၊ အဒိသိံ၊ ပေးလှူ
 ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံယဿ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဥဇ္ဈက
 တေသု၊ ဖြောင့်မတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ သိက္ခု၊ သူရဟန်းတို့၌
 ပသန္နမာနသေါ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခဒံဒဒန္တော၊ ပေး
 လှူသော၊ ဗလဒါယိ၊ သစ်သီးကိုပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ ဝိပုလံ၊ ပြန်ပြော
 ကောင်းမြတ်သော၊ ဖလံ၊ အသီးကို၊ လတာတိ၊ ရ၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 သော၊ ထိုသစ်သီးကိုပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ သဂ္ဂဂတော၊ နတ်ပြည်သို့
 ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်တို့တွင်၊ ဝိဒိဝေ၊ တာဝတိံ သာနတ်
 ပြည်၌၊ ပမောဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဝိပုလံ၊ ပြန်ပြောသော၊ ဗုညဗလဉ္စ၊ ကောင်း
 မှု၏အကျိုးကိုလည်း၊ အနုဘောတိ၊ သုံးဆောင်ခံစားရ၏၊ မဟာမုနိ၊ ရဟန်း
 မြတ်၊ တသ္မာဟိတသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မနုဿေန လှူ၍ဖြစ်သော၊
 သုခတ္ထိကေန၊ ချမ်းသာကံအလိုရှိသော၊ ဒိဗ္ဗာနိ၊ နတ်ပြည်၌အကျုံးဝင်ကုန်
 သော၊ သုခါနိဝါ၊ ချမ်းသာသုခတို့ကိုမူလည်း၊ ပဉ္စယတာ၊ တောင်းတ
 သော၊ မနုဿသောတရုတ်ဝါ၊ လူတို့၌တင့်တယ်သောသူ၏ အဖြစ်ကို

၂၄၆

ဗိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

လည်း၊ ဣစ္ဆတာ၊ အလိုရှိသော၊ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားသည်၊ နိစ္စံ၊ အခါ
 ခပ်သိမ်း၊ ဖလံ၊ သစ်သီးကို၊ ဒါတု၊ ပေးလှူခြင်းငှါ၊ အလမေဝ၊ သင့်သမျှ
 ကတည်း၊ ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ သိက္ခ၊
 ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇေတ၊ အရောင်အဆင်းသည်၊
 ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 ဝဇ္ဇေတ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
 အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သောဝိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလသန်
 အား၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဋ္ဌဋ္ဌကာတိ၊ အဋ္ဌဋ္ဌကာဟူသည်ကား၊ ဧကေက
 ထို့ကုသိုလ်ဂါရေ၊ တရုသော၊ ရသစ်မွန်ချွန်ရှိရာအရပ်၌၊ အဋ္ဌဋ္ဌကာ၊ ရှစ်ခု
 ရှစ်စီအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ စတုသမ္ဘိ၊ ပရိမာဏာ၊ ခြောက်ကျိပ်
 လေးယောက် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ သာရုဇ္ဈပါတိ၊ သာရုဇ္ဈပါဟူ
 သည်ကား၊ ရူပသမ္ပတ္တိယာစ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သီသစာရသမ္ပတ္တိယာစ၊ သီလအကျင့်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 သိက္ခာသမ္ပတ္တိယာစ၊ သင်အပ်သော အတတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သန္ဓေရသဘာဝ၊ ကောင်းမြတ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာစ
 ကညာတိ၊ ဒိဗ္ဗာစကညာ ဟူသည်ကား၊ ဒေဝတ္ထရာယော၊ နတ်သမီးတို့
 သည်၊ တိဒသစရာတိ၊ တိဒသစရာဟူသည်ကား၊ တိဒသေသု၊ တာဝတိံ
 သာနတ်ပြည်တို့၌၊ စရာသုခဝိဟာရိနိယော၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိကုန်သော၊
 ဥဠာရာတိ၊ ဥဠာရာဟူသည်ကား၊ ဥဠာရဝိဘဝါ၊ ပြန့်ပြောသောစည်းစိမ်
 ရှိကုန်သော၊ ။ ဖလဒါယီတိ၊ ဣမိနာ၊ ဖလဒါယီဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အတ္တ
 နာ၊ မိမိသည်၊ အမ္မဖလဿ၊ သရက်သီးကို၊ ဒိန္နတ္တာ၊ လှူအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဖလန္တိ၊
 ဖလံဟူသည်ကား၊ ပုညဖလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ ဝိပုလန္တိ၊ ဝိပုလံဟူ
 သည်ကား၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်သော၊ ဖလံ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ မနုဿ
 လောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
 လာဘတိ၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ အသိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊
 ဒေန္တိ၊ ဒေဟူသည်ကား၊ ဒေန္တော၊ ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ ဒါနဟေတု၊ ပေး
 လှူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥဇ္ဈဂတေသုတိ၊ ဥဇ္ဈဂတေသုဟူ

၆-ပါယာသိဝဂ်-၃-ဖလဒါယကဝိမာနဝတ္ထု၊

၂၄၇

သည်ကား။ ဥဇ္ဇကတောသု ပဋိပန္နေသု၊ ဖြောင့်စွာ ကျင့်ကုန်သော၊ သဂ္ဂ
ဂတောတိ၊ သဂ္ဂဂတော ဟူသည်ကား။ ဥပပဇ္ဇနဝသေန၊ နတ်ပြည်ပဋိ
သန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဂတော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊
တတ္ထာပိ၊ ထိုနတ်ပြည်၌လည်း၊ တိဒိဝေတာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံ
သာနတ်ပြည်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ ပုညဖလံ၊ ကောင်း
မှု၏အကျိုးကို၊ အနုဘောမိဝယထာ၊ ခံစားရသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ အညေဝိ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ ပုညဖလံ၊
ကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ အနုဘောန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ စတုန္တံ
ဖလသနံ၊ လေးလုံးကုန်သောသစ်သီးတို့ကို၊ ဒါနမတ္တေန၊ ပေးလှူကာမျှဖြင့်၊
ဤဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ အဓိဝတာ၊ ရအပ်ပြီးတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အလမေဝယုတ္တ
မေဝ၊ သင့်လျော်သည်သာလျှင်တည်း၊ နိစ္စန္တိ၊ နိစ္စဟူသည်ကား၊ သမ္ပကာ
လံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဒိဗ္ဗာနိတိ၊ ဒိဗ္ဗာနိဟူသည်ကား၊ ဒေဝလောက ပရိယာ
ပန္နာနိ၊ နတ်ပြည်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ မနုဿသောဘဂျတန္တိ၊ မနုဿ
သောဘဂျတံဟူသည်ကား၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ သုဘဂဘာဝံ၊ တင့်တယ်
သောသူ၏အဖြစ်သို့၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယ
မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဖလဒါယကဝိမာ
နဝတ္ထုနာ၊ ဖလဒါယက ဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီး ။

၆-ပါယာသိဝဂ်-၄-ပဌမဥပဿယဒါယကဝိမာနဝတ္ထု၊

စန္ဒောယထာ ဝိဂတဝလာဟကော နတေတိန္နုဒံ၊ စန္ဒောယထာဝိဂတ
ဝလာဟကောနတေဟူသောဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ ဥပဿယဒါယကဝိမာ
နံ၊ ဥပဿယဒါယက ဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်
ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အနီးဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်
ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အည
တရော၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ ပေးနည်းသည် ၊ ဝါမကာဝါသေ၊ ရွာငယ်
ကျောင်း၌၊ ဝဿံသိတွာ၊ ဝါဆို၍၊ ဂုတ္တဝသေသေ၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော်၊ ပဝါ

ရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုပြီး၍၊ ဘာဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဒ္ဓိတံ၊ ရှိခိုးအံ့
သောဌ၊ ရာဇဝဟံ၊ မင်းသိမ်းမြို့သို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာ
မဂ္ဂ၊ ခရီးအကြား၌၊ သာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိ
သော၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ပရိ
ယေသန္တော၊ ရွာသွေသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ဥပါ
သကံ၊ ဥပါသကာကို၊ ဒိသွား၊ ထွေမြင်၍၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာ၊ ဣမသ္မိံ
ဂါမေ၊ ဤရွာ၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ပဗ္ဗဇိတဝံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝသန
ယောဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ နေခြင်းငှါလျောက်ပတ်သောအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပသန္တမိတ္တော၊
ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ ဘရိယာ
ယ၊ မယားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မန္တော၊ တိုင်ပင်၍၊ ထေရဿ၊ မထေရ်
အား၊ ဝသနယောဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ နေခြင်းငှါလျောက်ပတ်သော အရပ်ကို၊ ပရိ
တ္တိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊
ခင်း၍၊ ပါဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေကိုလည်းကောင်း၊ ပါဒဝိဋ္ဌံ၊ ခြေဆေးအင်ပျဉ်
ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ အနီး၌ထား၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပဝေ
သေတွာ၊ သွင်း၍၊ တသ္မိံ၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ပါဒေါ၊ ခြေတို့ကို၊ ဓောဝန္တေ၊
ဆေးပြီးသည်ရှိသော်၊ ပဒီပံ၊ ဆီမီးကို၊ ဥဇ္ဈာလေတွာ၊ ထွန်းညှိ၍၊ မဉ္ဇေ၊
ညောင်စောင်း၌၊ ပစ္စတ္တရာဏာနိ၊ အခင်းတို့ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ အခါ
သိ၊ ပေး၏။ သွာတနာယစ၊ နတ်မန်ကောင်းမှုအလို့ငှါလည်း၊ နိမန္တောတွာ၊
ဘိတ်၍၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော
နေ့၌၊ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၊ ပါနကတ္ထာယ၊ အပျော်ဟူသော
အကျိုးငှါ၊ ဂုဇ္ဈပိဏ္ဍု၊ တင်လဲခဲကိုလည်း၊ တွာ၊ လှူ၍၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွား
လေသော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ အနုဂတံ၊ ပို့လိုက်၍၊ နိဝတ္တိ၊ ပြန်ခဲ့၏။ သော၊
ထိုဥပါသကာသည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ဘရိယာ
ယ၊ မယားနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာဝ
တိံ၊ သတာဝနံ၊ တာဝတိံ၊ သာနတ်ပြည်၌၊ ခွါဒသယောဇနိကော၊ တဆဲ့နှစ်ယူ
ဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေမိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။
တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလသေနာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
လာနိမထေရ်သည်၊ န္ဒိဟိဂါတာပိ၊ ဂါတာနှစ်ခုတို့ဖြင့်၊ စန္ဒောယထာ၊ (လ)၊
ပဘာသတိတိ၊ စန္ဒောယထာ၊ (လ) ပဘာသတိဟူ၍၊ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်
မူ၏။ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ စန္ဒော၊ လမိမာန်သည်၊ ဝိဂတဝလဟကော၊

၆-ပါယာသိဝဂ်-၄-ပဌမဥပဿယဒါယကဝိမာနဝတ္ထု၊ ၂၄၉

ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော၊ နဘော၊ တစုံတခုသောဝတ္ထု၏မဖြစ်မတည်
ရာဖြစ်သော၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဩဘာသယံဩဘာသယန္တော
ထွန်းလင်းတောက်ပလျက်၊ ဂန္ထတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊ တထူပမံ၊ ထို
မိမာန်နှင့်ထူသော၊ တုပ္ပံ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤမိမာန်သည်၊
ဩဘာသယံဩဘာသယန္တော၊ ထွန်းလင်းတောက်ပလျက်၊ အန္တလိက္ခေ၊
ကောင်းကင်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဧဝေဝုတ္တံ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင်နတ်
သားသည်၊ ဧဝိဗ္ဗိပ္ပုတ္တော၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သည်၊
ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ မဟာနူဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊
ဖြစ်၍၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊
ကိံ၊ ဝုဉ်၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊
ကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဧဝံဇလိတာ
နူဘာဝေါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုးရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
ကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊
အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗမိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်
နှာတို့ကို၊ ပသာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ သောဧဝ
ပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာ
သိ၊ ဖြေကြား၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့ ဖြေကြားသနည်း၊ သောဧဝ
ပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊
အကျိုးသည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနူဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနု
ဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟဉ္စ၊ တပည့်တော်သည် လည်း
ကောင်း၊ ဘရိယစေ၊ မယားသည်လည်းကောင်း၊ မနုဿလောကေ၊ လူ
ပြည်၌၊ အရဟတော၊ အရဟံဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဘိက္ခု၊
နောရဟန်းအား၊ ဥပဿယံ၊ ကျောင်းကို၊ အဒမ္မ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူ ကုန်၏၊ မယံ၊
တပည့်တော်တို့သည်၊ ပဿန္တိဗ္ဗိယာ၊ ကြည်ညိုကုန်သော စိတ်ရှိကုန်သည်
ဖြစ်ကုန်၍၊ သတ္တစုံ၊ ရှိသောစွာ၊ အနုဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနုဉ္စ၊ အဖျော်
ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောကောင်းဖြတ်သော၊ ဒါနုဉ္စ၊ လှူငွယ်
ဝတ္ထုကို လည်းကောင်း၊ အဒမ္မ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူးကုန်၏၊ မဟာနူဘာဝေါ၊
ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်
ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ တောမိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်

၂၅၀ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝတ္ထု၌၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဥပဿယဒါယက၊ ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ဥပဿယဒါယကဝိမာနဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၆-ပါယာသိဝဂ်-၅-ဒုတိယဥပဿယဒါယကဝိမာနဝတ္ထု။

သုရိယောယထာ ဝိဂတဝလာဟကေနဘေတိဗ္ဗံ။ သုရိယောယထာ ဝိဂတဝလာဟကေနဘေဟူသောဤဝတ္ထုသည်၊ ဒုတိယဥပဿယဒါယကဝိမာနံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဥပဿယဒါယကဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တထာ၊ ထိုဝတ္ထု၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟေတံ၊ နေတော်မူ၏။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုလ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဂါမကာဝါသေ၊ ရွာငယ်ကျောင်း၌၊ ဝဿဝသိတွာ၊ ဝါဆိုကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ မူးမြင်ခြင်း၌၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ဝန္တန္တံ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ သာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ သမ္ပာယုဏ်သု၊ ရောက်လေကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကုန်သော စကားရပ်သည်။ အနန္တရ၊ ဝိမာနသဒိသမေဝ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဥပဿယဒါယကဝိမာနဝတ္ထုနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော၊ နဘေ၊ ကောင်းကင်၌၊ သုရိယော၊ နေဗိမာနသည်။ (ပ)။ ဟေဋ္ဌာဝိမာနံ၊ အောက်၌ဖြစ်သောဝိမာနဝတ္ထုကို၊ ဝိတ္ထရိတံယထာ၊ ချဲ့အပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအထူး၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ (ပ)။ မေ၊ တပည့်တော်မ၏။ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိမာနဝတ္ထု၌၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌လည်း၊ အပုဗ္ဗံ၊ အသစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၆-ပါယာသိဝဂ်-၅-ခုတိယဥပဿယဒါယကဝိမာနဝတ္ထု၊ ၂၅၁

ခုတိယဥပဿယဒါယကဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဥပဿယဒါယကဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၆-ပါယာသိဝဂ်-၆-ဘိက္ခဝါယကဝိမာနဝတ္ထု၊

ဥစ္စမိဒံဇကိထုဏံ ဝိမာနန္တိ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဥစ္စမိဒံမဇကိထုဏံ ဝိမာနံဟူသောဤဝတ္ထုသည်၊ ဘိက္ခဝါယကဝိမာနံ၊ ဘိက္ခဝါယက ဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ၊ တဝဝါ၊ မြတ်စွာဟုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၏ အနီးဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနုဿမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရေ၊ တယောက်သော၊ အခွါနမဂ္ဂပဋိပဇ္ဇာ၊ အခွန်ရှည်သောခရီးသို့သွားသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်လတ်သည်ရှိသော်၊ ဇေကာဿ၊ တယောက်သောဒါယကာ၏၊ ဃာရန္တိ၊ ရေးအိပ်ဝံခါး၏ အနီး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ တတ္ထ၊ လိုအိပ်၌၊ အညတရေ၊ တယောင်သော၊ ဓောတဟတ္ထပါဒေါ၊ ဆေးပြီးသောလက်ခြေရှိသော၊ ယုရိသောယောကျ်ားသည်၊ ဘုဉ္ဇိဿာမိတိ၊ စားအံ့ဟူ၍၊ နိယိန္ဒော၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဥပနေတွာ၊ အနီးသို့ဆောင်၍၊ ဘာဇနေ၊ စားခွက်၌၊ ပက္ခိတ္တေ၊ ထည့်သည်ရှိသော်၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုဆွမ်းရပ်သောရဟန်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပါတိယာ၊ ထမင်းခွက်ဖြင့်၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ တဿဘိက္ခုနေ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ပဇတ္တ၊ သပိတ်၌၊ အာကိရန္တော၊ လောင်းသည်ရှိသော်၊ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဇေကဒေသမေဝ၊ တစ်တ်ကိုသာလျှင်၊ ဒေဟိ၊ လှူလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တောပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံကိုသာလျှင်၊ အာကိရိ၊ လောင်း၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အနုမောဒနံ၊ တရားအနုမောဒနာကို၊ ဝတွာ၊ ပော၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲကြွလေ၏၊ သောယုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ သာတဇ္ဈတ္တဿ၊ ဖွတ်သိပ်ဆာလောင်သောကိုယ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းအား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အဘုဉ္ဇိတွာ၊ မစားမူ၍၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူလိုက်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဿရန္တော၊ အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့လျက်၊ ဥဠာရံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ ဝီတိသောမနဿံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိလဘိ၊ ရ၏၊ သောယုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့ဖြစ်သော ကာလ၌၊ ကလံ၊ စုတေခြင်း

☞

ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌၊ ခွါဒသ
ယောဇနိကော၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ၊
ရွှေမိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အာယသ္မာမဟာ
မောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ဒေဝစာရိကံ၊
နတ်ပြည်ဒေသစာရိ ကို၊ စရန္တော၊ လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်၊ မဟ
တိယာ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒေဝိဒ္ဓိယာ၊ နတ်၏ပြည့်စုံ ခြင်းဖြင့်၊ ဝိရောစမာနံ၊
တင့်တယ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဥစ္စမိဒံ(လ)၊ ပာသာသတိတိ၊ ဥစ္စမိဒံ
(လ)၊ ပာသာ သတိဟူ၍၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဣဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိပုတ္တိ၊ မေး
တော်မူ၍၊ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ မဏိထုဏံ၊ ပတ္တမြားသည်တိုင်ရှိသော၊
တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံ ဝိမာနံ၊ ဤမိမာန်သည်၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်၏၊ တဿ၊
ထိုမိမာန်၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်
မှ၊ ခွါဒသယောဇနာနိ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဝေဠုရိယထမ္ဘာ၊ ကျောက်မျက်ရွှဲဖြင့် ပြီးသော သည်တိုင် ရှိကုန်သော၊
ဥဇ္ဇာရာ၊ ပြန့်ပြောကုန်သော၊ သတ္တသတော၊ ခုနစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
သော၊ ကုဋ္ဌာဂါရာ၊ စုလစ်မွန်ချွန်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တဿံဟသဿံ
ဘူမိယံ၊ ထိုထိုမြေအရပ်၌၊ ချစ်ရတ္တတော၊ နှစ်သက်ဝွယ်ရှိကုန်သောရွှေပျဉ်
ချပ်တို့ဖြင့်ခင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုဘာ၊ တင့်တယ်သောမြေအတို့ရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင်နတ်သား သည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိ
ပတ္တော၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာနုဘာဝေ၊
ကြီးမြတ်သောအာနုတော်ရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊
ဝဇ္ဇေဉ္စာစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။
သောဝိ၊ ထိုနတ်သား သည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်
အား၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ ကိံ အ
ဘယ်သို့လျှင်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားသနည်း၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သား
သည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ (ပ) ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုး
သည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုတော် ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊
ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ မနု သာဘူတော
လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တထိတံ၊ ဆာပွတ်သော၊ ကိလန္တံ၊ ဆာပွတ်ခြင်း
ကြောင့်ပင်ပန်းသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီး၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍၊

၆-ပါယာသိဝဂ်-၆-ဘိက္ခဝါယကဝိမာနဝတ္ထု။

၂၁၉

အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ကောံဘိက္ခံ၊ တယောကံစာရူး၍ထားအပ်သော
 ဆွမ်းမျှကို၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပဋိပါဒယိသံ၊ ပြီးစေခဲ့ဘူး၏၊ ကဒါ၊
 ထိုကလေး၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ တံဘိက္ခံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဘတ္တနံ၊
 ဆွမ်းနှင့်၊ သမ္ပေ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ကို၊ အကသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏။
 မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အနုဘောင်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊
 တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ တေဒိသော၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ပ၊ တေန၊
 ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင်အဆင်း
 သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရောင်မျက်နှာတို့ကို၊ ပတာ၊
 သတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုကလေး၊ ကောဟံဘိက္ခန္တိ၊ ကောဟံဘိက္ခံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊
 တပည့်တော်သည်၊ ကောံဘိက္ခာမတ္တံ၊ တယောကံစာရူး၍ထားအပ်သော
 ဆွမ်းကို၊ ကောံဘတ္တဇနိတကံ၊ တယောကံစာရူး၍ထားအပ်သောဆွမ်းမျှကို၊
 ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဋိပါဒယိသန္တိ၊ ပဋိ
 ပါဒယိသံဟူသည်ကား၊ ပဋိပါဒေသိ၊ ပြီးစေပြီးအခါသိ၊ ပေ၊ လှူပြီးသမ္ပေ၊
 ဘတ္တနာဟံ၊ သမ္ပေဘတ္တနုဟူသည်ကား၊ ဘတ္တနု၊ ဆွမ်းနှင့်၊ သမ္ပေတု
 တံ၊ ပြည့်စုံစွာဖြစ်၍ဖြစ်သည်ကို၊ လန္တဘိက္ခံ၊ ရအပ်သောဆွမ်းရှိသည်ကို၊
 အကသိ၊ ပြုပြီး၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊
 ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဝတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဘိက္ခဝါယကဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ဘိက္ခဝါယက
 ဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ပါယာသိဝဂ်-၇-ယဝပါလကဝိမာနဝတ္ထု။

ဥစ္စမိဒံမဏိထုဏံ ဝိမာနန္တိန္နဒံ၊ ဥစ္စမိဒံမဏိထုဏံဝိမာနံ ဟူသောဤ
 ဝတ္ထုသည်၊ ယဝပါလကဝိမာနံ၊ ယဝပါလကဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊
 ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အတယ်နည်း၊ ဘဂဝါ၊
 ဖြတ်စွာတရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဝေဠု
 ဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊
 ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောကံသော၊
 ဒုဂ္ဂတဒါရေကော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော သူငယ်သည်၊ ယဝဓဗ္ဗံ၊

၂၅၄

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ

မယောခင်းကို၊ ရုက္ခကိ၊ စောင့်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပါတရာသတ္ထာယ၊ နံနက်စာထမင်းအလို၌၊ ကုမ္ဘာသံ၊ မယောမုံကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ခေတ္တံ၊ မယောခင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဘုဉ္ဇိဿာဒီကိ၊ စားအုံဟူ၍၊ တံကုမ္ဘာသံ၊ ထိုမယောမုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယဝခေတ္တံ၊ မယောခင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်မင်း၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ တသ္မိံ၊ ခယော၊ ထိုခဏ၌၊ အညတရော၊ တပါးသော၊ ဗီတာသဝတ္ထေရော၊ ရဟန္တာမထေရ်ဖြစ်သည်။ မဂ္ဂပဒိုပန္နော၊ ခရီးသွားသည်ရှိသော်၊ ကာလေ၊ ဆွမ်းစားချိန်ကာလသည်၊ ဥပကဋ္ဌေ၊ နီးလတ်သော်၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ယဝပါလကော၊ မယောခင်းစောင့်သောသူငယ်သည်။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေအပ်သော၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ ယဝပါလကော၊ မယောခင်းစောင့်သောသူငယ်သည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝေလံ၊ အချိန်ကို၊ ဩ၊ လာကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကပ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ အာဟာရော၊ ဆွမ်းအာဟာရကို၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပါ၏လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မေးလျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ အလဒ္ဓဘာဝံ၊ ပရနဲ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဥပကဋ္ဌဝေလသယံ၊ ဆွမ်းစားချိန်နီးသောကာလ၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ စရိတွာ၊ သွား၍၊ ဘုဉ္ဇိကံ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရား၊ မယံ၊ တပည့်တော်အား၊ အနုကမ္ဘာယ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်း၌၊ ဣမံကုမ္ဘာသံ၊ ဤမယောမုံကို၊ ပရိဘုဉ္ဇေ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ဆို၍၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ တံကုမ္ဘာသံ၊ ထိုမယောမုံကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ အနုကမ္ဘန္တော၊ ခြီးမြှောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ ပဿန္တဿေဝ၊ မြင်စဉ်သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုမယောမုံကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာတရားကို၊ ဝတွာ၊ ဟောကြား၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲသွားလေ၏။ သောပိဒါရကော၊ ထိုသူငယ်သည်လည်း။ ဤဒိသဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအရှင်ကောင်းအား၊ ကုမ္ဘာသဒါနံ၊ မယောမုံအလှူကို၊ ဒဒန္တေန၊ ပေးလှူရသဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သဒိန္နံဝတ၊ ကောင်းစွာလှူပေးပြီတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည့်ညှိစေ၍၊ အပရဘာဝေ၊ နေဝံကာလ၌၊ ကာလံ၊ ကာတွာ၊ ရတေခြင်းကိုပြု၍၊ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိမာနေ၊ ဝိမာန၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ

ဖြစ်သေ၏။ တံ၊ ထိုနတ်သားကို။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ အ
ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်သည်။ ဣမာဟိဂါယာဟိ၊ ဤဂါယာတို့ဖြင့်၊
ပဋိပုစ္ဆိမေတေသမူ၏။ ကိံ ပဋိပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့မေးတော်မူသနည်း။
ဒေဝပုတ္တနတ်သား။ မဏိထုတံ၊ ပတ္တမြားသည်တိုင်ရှိသော။ တေသင်
နတ်သား၏။ ဣဒံဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်။ ဥတ္တံ၊ မြင့်၏။ ပ၊ တေသင်နတ်သား၏။
ဝတ္ထောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအ
ရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုစ္ဆိမေတေသမူ၏။ သောဝိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း။ တသ၊ ထို
မထေရ်အား။ ဣမာဟိဂါယာဟိ၊ ဤဂါယာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။
သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်။ အတ္ထမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်
ကံ၏။ ဗလံ၊ အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနူဘာဝ၊ ကြီးသော
တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။
မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ မနုဿာဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ယဝပါလ
ကော၊ မယောခင်းစောင့်သောသူငယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ထဒါ၊
ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဝိရဇံ၊ ရာဂအစရှိသောအညစ်အ
ကြေးတို့မှကင်းဝေးသော။ ဝိပ္ပသန္တံ၊ ကြည်လင်သော။ အနာဝိသံ၊ မနောက်
ကျသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ခဲ့ဘူး၏။ မဟာနူဘာဝ၊ ကြီး
သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း။ အဟံ၊ တပည့်တော်
သည်။ ပဿန္နော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သေဟိ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်
ကုန်သော။ ပါဏိတိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ဘာဂံ၊ တပည့်တော်၏အဘို့ဖြစ်သော
မယောရုံကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ကုမ္မာသ
ဝိဏ္ဏံ၊ မယောရုံ၊ စိုက်ကို။ ဒဝ္ဘာနံ၊ ပေးလှူရဲခြင်းကြောင့်။ နန္ဒနော၊ နန္ဒနအမည်ရှိ
သောဝနေ။ ဥယျာဉ်တော၌။ မာဒါမိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။ မဟာနူဘာဝ၊ ကြီး
သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း။ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံ
ကြောင့်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ တောဒိသေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝတ္ထော
အရောင်အဆင်းသည်။ ဇေတော၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်။
မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဝတ္ထောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိဿ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ
စေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝတ္ထု၌။ ဂါယာသုဝိ၊
ဂါယာတို့၌လည်း။ အပု၊ အသစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ယဝပါလက၊ ဗိမာန

၆

၂၅၆

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဝတ္ထုနာ၊ ယဝပါလက ဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၆-ပါယာသိဝဂ်-ဂ-ပဌမကုဏ္ဍလီဝိမာနဝတ္ထု။

အလင်္ကာတောမဇျရောသုဝဋ္ဌောတိန္ဒြေံ၊ အလင်္ကာတောမဇျရော သုဝဋ္ဌောဟူသော ဤဝတ္ထုသည်။ ကုဏ္ဍလီဝိမာနံ၊ ကုဏ္ဍလီဝိမာနဝတ္ထု တည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနသမ ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွကုန်သော၊ နွေနှစ်ပါးကုန် သော၊ အဂ္ဂသာဝကာ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ ကာသိသု၊ ကာသိတိုင်းတို့၌ စာရိကံ၊ ခန္ဓသစာရိကို၊ ရေန္တာ၊ ကြွသွားကုန်သည်ရှိသော်။ သူရိယတ္ထင်္ဂမ နဝေလာယံ၊ နေဝင်ချိန်အခါ၌၊ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း သို့၊ သမ္ပါပုဏိံသု၊ ရောက်တော်မူလေကုန်၏။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို သုတွာ၊ ကြား၍၊ တဿဝိဟာရဿ၊ ထိုကျောင်း၏၊ ဂေါစရဂါမေ၊ ဆွမ်း ခံ ရွာ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပါဒခေါ ဝနံ၊ ခြေဆေးရေကိုလည်းကောင်း၊ ပါဒဘန္တနတေလဉ္စ၊ ခြေနပ်စရာနပ် ဆီကိုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဇပိဋဉ္စ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တ နုဏဉ္စ၊ အိပ်ရာခင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဒ်ဝိယဉ္စ၊ ဆီမီးကိုလည်း ကောင်း၊ ဥပနေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖန်ကောင်းမှုအလို့ငှါ နိမန္တေတွာစ၊ ပင့်ဖိတ်ပြု၍လည်း၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို၊ ပဝတ္ထေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုဥပသကာအား၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာ တရားကို၊ ဝတွာ၊ ဟောကြား၍၊ ပတ္တမိံသု၊ ကြွသွားလေကုန်၏။ သော၊ ထိုဥပသကာသည်။ အပနေန သမယေန၊ တပါးသော နောက်ကာလ၌၊ ကာလံကတွာ၊ ရုတေ၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ န္ဒါဒသယောဇနိကေ၊ တဆွဲနှစ်ယူဇနာ အတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ ကနက ဝိမာနေ၊ ရွှေဝိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနုတ္တရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနု မထေရ်သည်။ ဣမေ

ဟိဂါထာဟိ။ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ကိ'ပဋိပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့၊ မေးတော်မူသနည်း။ ဒေဝဝုတ္တ၊ နတ်သား၊ အလင်္ကာတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ မဃုဓရော၊ ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ခြင်းရှိသော၊ သုဝဠေယ၊ အဝတ်တို့ကို ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံခြင်းလည်း ရှိသော၊ သုကုဏ္ဍထိ၊ ကောင်းသောနားရောင်းတို့ဖြင့် ပန်ဆင်ခြင် ရှိသော၊ ကပ္ပိတကေသမဿ၊ ပြုပြင် အပ်ပြီးသော ဆံပင်မုတ်ဆိတ် ရှိသော၊ အာမုတ္တဟတ္ထာဘရဏာ၊ စွပ်အပ်ပြီးသော လက်စွပ် လက်ကောက် ရှိသော၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ယသသမိ၊ များသောအခြံအရံရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စန္ဒိမာ၊ လမိမာန်သည်။ ဂဂဇေ၊ ကောင်းကင် ပြင်၌၊ သောဘတိ၊ ယထာပိ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော၊ ဝိမာနဌိ၊ မိမာန်၌၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဝဇ္ဈ၊ ချိုသာသောအသံ ရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဏာစ၊ စောင်းတို့သည်လည်း၊ ပဝဇ္ဇန္တိ၊ ဖြည့်ကုန်၏။ အဠုဠုကာ၊ မြောက်ကျိပ်လေးယောက် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ သိက္ခိတာ၊ သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိကုန်သော၊ သာဓုဈပါ၊ ကောင်းသော သဘောရှိကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာရာ၊ ပြန့်ပြောကုန်သော၊ တိဒသစ၊ တာဝတိ'သာ၌ ကျက်စားသွားလာလေ့ရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကညာစ၊ နတ်သမီး တို့သည်လည်း၊ နစ္ဆန္တိ၊ ကမြွေးကုန်၏။ ဂါယန္တိ၊ သီချင်းကိုသီကုန်၏။ ပဓမာဒယန္တိ၊ ငမ်းမြောက်ခြင်းကို လည်းဖြစ်စေကုန်၏။ ဒေဝဝုတ္တ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိပဠေယ၊ နတ်၌ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏(ပ)ကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဝဇ္ဈာစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရင်မျက်နှာတို့သို့၊ ဝဘာသတိ၊ တွန်းလင်းစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိဤသို့၊ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။

သောပိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ကိ'ဗျာကာသိ၊ အဘယ်သို့ ဖြေကြား သနည်း။ သောဒေဝ ဝုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမဇော၊ နှစ်သက်သောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ (ပ)ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနု

တော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သီလဝန္တေ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ သာနုဇ္ဈပေ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊ သမ္ပန္နိဇ္ဈာ စရဏေ၊ ပြည့်စုံသောဝိဇ္ဇာသုံးပါးဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးစရဏတဆွဲငါးပါးရှိကုန်သော ယသသီ၊ အခြံအရံရှိကုန်သော၊ ဗဟုသုတေ၊ များသောအကြားအမြင် ရှိကုန်သော၊ တဏှာက္ခယူပပန္နေ၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာ အဓိပ္ပာယ်ရှိ ရောက်ကုန်သော၊ သမဏေ၊ ရဟန်းတို့ကိုးဒိသာန၊ မြင်ခြင်းကြောင့်၊ ပဿန္တ ဝိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ အန္တိ၊ ဆုံးကိုလည်း ကောင်း၊ ပါနန္တ၊ အပျော်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိပုလံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ဒါ နန္တ၊ လှဘယ်ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသေစွာ၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ ဘူး၏။

မဟာနိဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ဧတာဒိ သော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဧတော၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက် နှာဘို့ကိုးပဘာသကိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာ သိ၊ ဖြေကြား၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုကုဏ္ဍလီတိ၊ သုကုဏ္ဍလီဟူ သည်ကား၊ သုန္ဒရေဟိ၊ ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ ကုဏ္ဍလဟိ၊ နားရောင်း ငြိမ့်ငြိမ့်၊ အလင်္ကာတကဏ္ဍော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောနားရှိသော၊ သကုဏ္ဍ လီတိ၊ သကုဏ္ဍလီဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ သဒိသံ၊ အချင်းချင်းတူ သော၊ ကုဏ္ဍလံ၊ နားရောင်းတည်း၊ သကုဏ္ဍလံ၊ အချင်းချင်းတူသော နားရောင်း၊ အသ၊ ထိုနတ်သားအား၊ တံ၊ ထိုအချင်းချင်းတူသော နား ရောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ တသွားထိုကြောင့်၊ သကုဏ္ဍလီ၊ သကုဏ္ဍလီ မည်၏၊ ယုတ္တကုဏ္ဍလီ၊ သင့်လျော်သောနားရောင်းရှိသော၊ အညမညဉ္စ၊ အချင်းချင်းအားလည်းကောင်း၊ တုယုဉ္စ၊ သင်အားလည်းကောင်း၊ အနုန္တ ဝိကကုဏ္ဍလီ၊ လျောက်ပတ်သော နားရောင်းရှိသော၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကပ္ပိတကေသမသုတိ၊ ကပ္ပိတကေသ မသုဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ကပ္ပိတကေသမသု၊ ပြုပြင်အပ် သောဆံမုတ်ဆိတ်လည်းရှိသော၊ အာမုတ္တဟတ္ထာဘရဏောတိ၊ အာမုတ္တ ဟတ္ထာဘရဏောဟူသည်ကား၊ ပရိမုတ္တအင်္ဂုလိယာဒိဟတ္ထာ တရဏော၊ စက်ဆင်အပ်သောလက်ချောင်းစသည်၌ လက်ဝတ်တန်ဆာရှိသော၊

တဏှာက္ခယူပပန္နေတိ၊ တဏှာက္ခယူပပန္နေဟု သည်ကား၊ တဏှာက္ခယံ၊
တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ ဥပဂတေ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက်
ကုန်သော၊ အဓိဂဟဝန္တေ၊ ရအပ်သောနိဗ္ဗာန် ရှိကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်
သည်၊ ဝုတ္တနယမေပ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကုဏ္ဍ
လိဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ကုဏ္ဍလိဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ပါယာသိဝဂ်-၆-ဒုတိယကုဏ္ဍလိဝိမာနဝတ္ထု။

အလင်္ကတောမဇျေရောသုဝတ္ထောတိဣဒံ၊ အလင်္ကတောမဇျေရော
သုဝတ္ထောဟူသော ဤဝတ္ထုသည်၊ ဒုတိယကုဏ္ဍလိဝိမာနံ၊ နှစ်ခုမြောက်
သောကုဏ္ဍလိဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
သည်၊ ကား၊ အဘယ်နည်း၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊
သာဝတ္ထိပြည်၏ အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊
ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ ကာသိသု၊ ကာသိတိုင်းတို့၌၊ ဇနပဒ
တရိကံ၊ ဇနပဒဒေသစာရီသွားခြင်းကို၊ စရန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊
ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ အနန္တ
ရသဒိသမေဝ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သောဝတ္ထုနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။
ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သား၊ အလင်္ကတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊
မဇျေရော၊ ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ခြင်းလည်းရှိသော၊ သုဝတ္ထော၊ အဝတ်တို့ကို
ကောင်းစွာဝတ်ရုံခြင်းလည်းရှိသော၊ သုကုဏ္ဍလိ၊ ကောင်းသောနားရောင်း
ရှိသော၊ ကပ္ပိတကောသမသျှ၊ ပြုပြင်အပ်ပြီးသော ခပ်မုတ်ခိတ်လည်းရှိ
သော၊ အာမုတ္တဟတ္တာဘရဏော၊ စွပ်အပ်ပြီးသောလက်ကောက်တန်ဆာ
လည်းရှိသော၊ ဟိ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ယသသမိ၊ များသောအခြံအရံရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စန္ဒိမာ၊ လမိမာန်သည်၊ ဂဂနေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌၊
သောဘတိယထာဝိ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့လည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဗ္ဗေ၊
နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝိမာနမ္ပိ၊ ဝိမာန်၌၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဝဂ္ဂ၊ ချို
သာသောအသံရှိကုန်သော၊ နိဗ္ဗာနတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဏာစ၊ စောင်းတို့

၂၆၀

ဗိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရုတိယတွဲ၊

သည်သည်း၊ ပဝဒန္တိ၊ မြည်ကုန်၏။ အဋ္ဌဋ္ဌကာ၊ ခြောက်ကျိပ် လေးယောက် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ယိက္ခိတာ၊ သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိကုန်သော၊ သာဓုရူပါ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာရာ၊ ပြန့်ပြေးကုန်သော၊ တိဒသစရာ၊ နတ်ပြည်၌ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကညာစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်း၊ နစ္စန္တိ၊ ကးမြို့ကုန်၏။ ဂါယန္တိ၊ သီချင်းသီကုန်၏။ ပမောဒယန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေကုန်၏။ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ တုံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တော၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အဝိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ စေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏။ ၊

သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍ (ပ)၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ယိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတေ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော် သာဓုရူပေ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗန္ဓဝိဇ္ဇာစရဏေ၊ ပြည့်စုံသောဝိဇ္ဇာသုံးပါးဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးစရတတ်ဆွဲငါးပါးရှိကုန်သော၊ ယသသမိ၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်သော၊ ဗဟုသုတေ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ သိသဝန္တေ၊ သိသနင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပဿန္တေ၊ ကြည်ညိုတွယ်ရှိကုန်သော၊ သမဏေ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်ရခြင်းကြောင့်၊ ပဿန္တေတ္ထော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အန္တဗ္ဗ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဗ္ဗ၊ အဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပုလံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ဒါနဗ္ဗ၊ ညှာတွပ်ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသောစွာ၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ယိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇောတော၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား

၆-ပါယာသိဝဂ်-၉-ဒုတိယကုဏ္ဍလိဝိမာနဝတ္ထု။ ၂၆၀

၏။ ၊ ဂါယာသုဝိ၊ ဂါယာတို့၌လည်း၊ အပုဗ္ဗံ၊ အသစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ၊
ဒုတိယကုဏ္ဍလိဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ဒုတိယကုဏ္ဍလိဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ၊

၆-ပါယာသိဝဂ်-၁၀-ဥတ္တရိမာနဝတ္ထု။

ယာဒေဝရာဇဿ သဘာသုခဗ္ဗာတိဣဒံ၊ ယာဒေဝရာဇဿ သဘာ
သုခဗ္ဗာဟူသော ဤဝတ္ထုသည် ဥတ္တရိမာနံ၊ ဥတ္တရိမာန ဝတ္ထုတည်း။
တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ၊
ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီး
သည်ရှိသော်၊ ဓာတုဝိဘာဝေ၊ ဓာတ်တော်တို့ကိုပေဘန်ခြင်းကိုလည်း။
ကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌၊ ထူပေ
သု၊ မေတ္တိတို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပိယမာနေသု၊ တည်စေအပ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊
ဓမ္မဒီနယံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၊ ဘုံ၊ သင်္ကံ၊ ပထိတုံ၊ သင်္ကံ၊ ပထနာတင်အံ့သော
ဌာ၊ ဥပ္ပိနိတွာ၊ ရွေးကောက်၍၊ ဂဟိတေသု၊ ယူအပ်ကုန်ပြီးသော၊ မဟာ
ကဿပပရဓေသု၊ မဟာကဿပထေရ်အမျှရှိကုန်သော၊ မဟာထေရေသု
စ၊ မဟာထေရ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ မဟာ
ထေရေသုစ၊ မထေရ်မြတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာဝဿပဂမနာ၊ ဤ
သို့ကပ်အံ့သော ကာလတိုင်အောင်၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိတို့၏၊ ပရိ
သာယ၊ ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌၊
ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာကုမာရကဿပေါ၊ အရှင်
ကုမာရကဿပ မထေရ်သည်၊ ပဉ္စဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော
ဟောင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သေတဗျနဝရံ၊ သေတဗျန္တိသို့၊ ဝတ္ထု၊ ကြွေတော်
မူ၍၊ သိသပါဝန၊ ယင်းတို့ကံတော၌၊ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ
၌၊ ပါယာသိရာဇညော၊ ပါယာသိရာဇညမင်းကြီးသည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယင်းတို့ကံတော၌၊ ဝသနသာဝံ၊ နေသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတွာ၊
ကြား၍၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ဇနကာယေန၊ လူအပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊
မြဲရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုအရှင်ကုမာရကဿပမထေရ်၏ အထံသို့၊ ဥပ
သင်္ကံပိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ အစေ့အစပ်စံကား၊ ပြောလောစွာဖြင့်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိဗ္ဗိဂတံ၊ မှား
သောအယူကို၊ ပဝေဒေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုရာဇည

၆

၂၆၂

ဗိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရုတိယတွဲ၊

မင်းကြီးကို၊ ထေရော၊ ကုမာရကဿပမထေရ်သည်၊ စဉ့်မသူရိယဒါဟရ
 ကာဒီဟိ၊ လနေတို့ကို ဥပမာဆောင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပရလော
 ကဿ၊ တမလွန်လောက၏၊ အတ္တိဘဝံ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာ
 သေန္တော၊ ပြဿုက်၊ အနေကဝိဟိတဟေတု သမလင်္ကတံ၊ တပါးမက
 များစွာသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ
 ဂဠုမိနိဝေဋ္ဌနံ၊ မိစ္ဆာအယူတည်းဟူသောအထုံးအဖွဲ့ကိုဖြေတတ်သော၊
 နာနာနယဝိပိတ္တံ၊ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော၊ ပါယာ
 သိသုတ္တံ၊ ပါယာသိသုတ်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုရာဇည
 မင်းကြီးကို၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါယံ၊ သမ္ပာအယူနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊
 တည်စေ၏။ ၊

သော၊ ထိုရာဇညမင်းကြီးသည် ဝိသုဒ္ဓိဒိဋ္ဌိကော၊ စင်ကြယ်သောသမ္ပာ
 အယူရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမဏဗြာဟ္မဏ ကပဏဒ္ဓိကာဒိနံ၊ ရဟန်း
 ပုဏ္ဏားအထီးကျန်သူ ခရီးသွားအစရှိကုန်သော သူတို့အား၊ ဒါနံ၊ လှူငွယ်
 ဝတ္ထုကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်၊ အနုဉ္ဇရဏ္ဍာသယတာယ၊ ပြန့်ပြော
 သောအဏ္ဍာသယ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိလင်္ကရုတိယံ၊ ပခုံးရည်
 ဟင်းချွင် နှစ်ချမြောက်ရှိသော၊ ကဏာဇကံ၊ ဆန့်ခွဲထမင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ ထောကာနိ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိစ၊ အဝတ်ပုဆိုး
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ လူခံ၊ ယုတ်ညံ့ခေါင်းပါးသော၊ စာသန္တာဒနမတ္တံ၊
 အစားအဝတ်မျှသာဖြစ်သောလှူငွယ်ဝတ္ထုကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဇေပန၊
 ဤသို့လျှင်၊ အသက္ကဋ္ဌဒါနံ၊ ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းမရှိသော အလှူဝတ္ထုကို၊
 ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ တေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဟိန
 ကာယံ၊ ယုတ်ညံ့သော စတုမဟာရာဇိနတ်ပြည်၌၊ စတုမဟာရာဇိကာနံ၊
 စတုမဟာရာဇိနတ်တို့၏၊ သဟဗျာတံ၊ အပေါင်းအပေါ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပပဇ္ဇိ၊
 ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုပါယာသိမင်းကြီး၏၊ ကိစ္စာကိစ္စေသု၊ အမှုကြီးငယ်
 တို့၌၊ ယုတ္တပယုက္ကော၊ လုံ့လအားထုတ်သော၊ ဥတ္တရေနာမ၊ ဥတ္တရအမည်
 ရှိသော၊ မာဏဝေါပန၊ လူလင်သည်ကား၊ ဒါနေ၊ အလှူပေးခြင်း၌၊ ဗျာဝဇေ၊
 ကြောင့်ကြအားထုတ်သည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဥတ္တရလူလင်
 သည်၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ အရိုအသေပြု၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူသောကြောင့်၊
 တာဝတိံသကာယံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထို
 နတ်သားအား၊ ဣဒဿယောဇနိကံ၊ တဆွဲနှစ်ယူဇနာရှိသော၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်
 သည်၊ နိဗ္ဗုတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဥတ္တရနတ်သားသည်၊ ကတညတံ၊ သူတပါး

ကျေးဇူးကိုသိတတ်သောအဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်စွာပြလိုသည်ဖြစ်
 ချ်၊ ဝိမာနေန၊ ဗိမာန်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ကုမာရကဿ၊ ပစ္ဆေရီ၊ ကုမာရကဿ
 ပမထေရ်၏အထံသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝိမာနတော၊ ဗိမာန်မှ၊
 ဩရုပ္ပ၊ ဆင်းသက်၍၊ ပစ္စပတိဋ္ဌိတန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဋ္ဌိတွာ
 ရှိခိုး၍၊ အဇ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပစ္စပ္ပ၊ ချီ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရင်၏၊ တံ၊ ထိုနတ်သား
 ကို၊ ထေရော၊ ကုမာရကဿပမထေရ်သည်၊ ယာဒေဝရာဇဿာတ် အာဒိ
 တိဂါထာဟိ၊ ယာဒေဝရာဇဿဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိပုစ္ဆိ၊
 မေးတော်မူ၏။ ။

ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ ဒေဝရာဇဿ၊ သိကြားနတ်မင်း၏၊ သုဓဉ္ဇာ၊
 သုဓဉ္ဇာအမည်ရှိသော၊ ယာသဘာ၊ အကြင်နတ်သဘင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ယတ္ထ၊ အကြင်နတ်သဘင်၌၊ ဒေဝသံဃော၊ နတ်တို့၏အပေါင်းသည်၊
 သမဉ္ဇေ၊ အညီအညွတ်၊ အတ္ထတိ၊ နေ၏၊ တထူပမံ၊ ထိုနတ်သဘင်နှင့်
 တူစွာ၊ တုယံ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ဩဘာသယံ
 ဩဘာသယန္တံ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊
 တည်၏။ ။ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သားတို့၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဒေဝိဋ္ဌိပတ္တော၊
 နတ်၌ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာနုဝေ၊
 ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏(ပ)တော၊ သင်နတ်သား
 ၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊ အရောင် အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သောအရပ်မျက်နှာ တို့ကို၊ ပတာသတိ၊ ထွန်းတောက်ပစေ နိုင်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ။ သောဒေဝ ပုတ္တော၊ ထိုနတ်သား သည်၊
 အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဣဒံဗလံ၊
 ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင် ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်
 ရှိသော၊ သိက္ခ၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ မနုဿေသု၊ လူ
 တို့၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပါယာသိဿ၊ ပါယာ
 သိအမည်ရှိသော၊ ရုညောမင်း၏၊ ကိစ္စကရော၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်
 သော၊ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ လန္ဓနံ၊ အော်သော ဥစ္စာကို၊ ဒါနုရခေ၊
 အလှူ၏အဝဋ်၊ ပရိစ္စနေဝသေန၊ စွန့်ကြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အန္တိ၊
 ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အပျော်ကို လည်းကောင်း၊ ပရိစ္စန္တော၊
 စွန့်ကြလျက်၊ သံဝိဘာဂံ၊ ခွဲခြမ်းဝေစာနံခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ မေ၊

တပည့်တော်သည်။ သီလဝန္တော၊ သီလရှိသောသူတော်ကောင်းတို့ကို၊
 ဝိယာစ၊ ချစ်မြတ်နိုး အပ်ကုန်သည်လည်း။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏အဟံ၊
 တပည့်တော်သည်။ ပသန္တဝိက္ခော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အန္တဝ္ဗ၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ပါနန္ဓ၊ အဖျော်ကို လည်းကောင်း၊
 ဝိပုလံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ဒါနန္တ၊ ယူတွယ်ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကစ္စံ၊
 ရှိသောတွာ၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး
 အာနုတော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊
 တပည့်တော်အား၊ ဇေတဝိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်
 အဆင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)တေန၊ ထိုကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်
 တော်၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော အရပ်မျက်နှာဘို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းတောက်ပစေနိုင်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တဿ၊ ထိုကုမာရ
 ကဿပမထေရ်အား၊ ဣမာယိဂါထာယိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာယိ၊ ဖြေ
 ကြား၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဒေဝရာဇဿာတိ၊ ဒေဝရာဇဿဟူသည်ကား၊
 သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ သဘာသုဓမ္မာတိ၊ သဘာသုဓမ္မာဟူသည်ကား၊
 ဇေနာမကံ၊ ဤသို့သုဓမ္မာအမည်ရှိသော၊ သန္ဓာဂါရံ၊ စည်းဝေးရာနတ်သ
 တင်သည်။ ယတ္ထာယိ၊ ယတ္ထဟူသည်ကား၊ ယသံသဘာယံ၊ အကြင်
 သုဓမ္မာနတ်သတင်၌၊ အစ္ဆတိတိ၊ အစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ နိဝိဒတိ၊ နေ၏၊
 ဒေဝသံဃောတိ၊ ဒေဝသံဃောဟူသည်ကား၊ တာဝတိံသဒေဝကာယော၊
 တာဝတိံသာ နတ်တို့၏ အပေါင်းသည်။ သမဂ္ဂေါတိ၊ သမဂ္ဂေါဟူသည်
 ကား၊ သဟိတော၊ အတူတကွဖြစ်၏၊ သန္နိပတိတော၊ အညီအညွတ်စည်း
 ဝေး၏။ ပါယာသိဿအဟောသိ၊ မာဏဝေါတိ၊ ပါယာသိဿအဟော
 သိ၊ မာဏဝေါဟူသည်ကား၊ ပါယာသိရာဇညဿ၊ ပါယာသိရာဇညမင်း၏
 ကိစ္စာကိစ္စကရော၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သော၊ ဒာသုတာယ၊ ပျိုဖြစ်နု
 နပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာဏဝေါ၊ လှလင်ပျိုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
 နာမေနပန၊ အမည်အားဖြင့်ကား၊ ဥတ္တရောနာမ၊ ဥတ္တရအမည်ရှိသည်၊ အ
 ဟောသိ ဖြစ်ပြီ၊ သံဝိဘာဂံအကာယိန္တိ၊ သံဝိဘာဂံအကာယိဟူသည်ကား
 အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အာသုပ္ပိဘွာဝေ၊ မစားမူ၍သာလျှင်၊ ယထာ၊ လန့်၊
 ရတိုင်း ရတိုင်းသော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကိုးဒါနမူလေ၊ အလှူ၏အဝဋ်၊ ပရိစ္စဇနဝ
 သေန၊ စွန့်ကြဲသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သံဝိဘဇနံ၊ ခွဲခြမ်းဝေစာနံခြင်းကို၊

၆-ပါယာသိဝဂ်-၁၀-ဥတ္တရိမာနဝတ္ထု၊

၂၆၅

အကသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ အနန္တ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနုဉ္စ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိစ္စဒန္တ၊ ဝွန်ကြွလျက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနသေသော၊ ပါဠိအကြွင်းသို့၊ ပက္ခိတဗ္ဗေ၊ ထည့်အပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိပလံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ခါနံ၊ အလှကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူးသနည်း၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုးသွားအဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ ကိံ၊ မိသံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောဝတ္ထုကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူးသနည်း၊ အနန္တ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနုဉ္စ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေသဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏၊ ဥတ္တရိမာနဝတ္ထုနာ၊ ဥတ္တရိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ စ၊ ဝဂ်၏အဆုံးကို ဆိုပြီးအံ့၊ ဆဋ္ဌဝဂ္ဂဝတ္ထုနာ၊ ဆဋ္ဌဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင် သို့ရောက်ပြီ၊

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁-မိတ္တလတာဝိမာနဝတ္ထု၊

ယထာဝနံမိတ္တသတံပကာသတိတိဇ္ဈန္တံ၊ ယထာဝနံမိတ္တလတံပကာသတိ၊ သူ့သော ဤဝတ္ထုသည်၊ မိတ္တလတာဝိမာနံ၊ မိတ္တလတာ ဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ အထဝါ၊ မြန်စွာသုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ခလိဒ္ဒေါ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သည်၊ အပ္ပဘောဂေါ၊ နည်းသောစည်းစိမ်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏ကမ္မ အမှုကို၊ ကတွားပြု၍၊ ဇီဝတိ၊ အသက်မွေးရ၏၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ သန္ဓေါ၊ သန္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ပသန္ဓော၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိ၏၊ ဖိဇ္ဈန္တု၊ အိမ်ကုန်ပြီးသော၊ ဝုဇ္ဈေ၊ ကြီးရင့်ကုန်ပြီးသော၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘ ဘို့ကိုးပေါ်သန္ဓော၊ လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်၊ ပတိ၊ ကုသလ၊ လင်၏အိမ်၌၊ ဗ္ဗိတာ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဿရိယံ၊ ဒေ၊ မိုးရသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ယော၊ ပြုကုန်လျက်၊ သဿုသဿုရနံ၊ ယောက္ခမမိန်းမ သူယောက္ခမ ယောက်ျား သူတို့၏၊ မနာပစာရိနိယော၊ နှစ်သက် မြတ် နှိုးတွယ်ကျင့်တတ်ကုန်သော၊ ဣတ္ထိ၊ ယသနာမ၊ မိန်းမတို့မည်သည်ကို၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရုခဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ မတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏ မိတ္တ

ဒုက္ခံ၊ ဖိတ်၌ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ ပရိဟရန္တော ပယ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒေါရပရိဂ္ဂဟံ၊
မယားကို ဆိမ်းသိုက်ခြင်းကို၊ အကတွား၊ မပြုမူ၍၊ သယမေဝ၊ မိမိဘုံချည့်
သာလျှင်၊ နေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ ဝဇီလာနိ၊ ဝဇီလ
တို့ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသတိ၊ သုံး၏၊
ယထာဝိဘဝံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်အားလျော်စွာ၊ ဒါနာနိ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထု
တို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏၊ သေ၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်
ကာလအဘို့၌၊ ကာလံကတွာ၊ စုတေ၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာ
နတ်ပြည်တို့၌၊ ခွါဒသယောဇနိကေ၊ တဆွဲနှစ်ယူစနာ အတိုင်း အရှည်ရှိ
သော၊ ဝိမာနေ၊ ဝိမာန၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အာဟသ္မာ
မဟာ မောဂ္ဂလာနေ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆံ၊ နတ်ပြည်ဒေသ
စာရိတြတော်မူ၍၊ တေန၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ကတကမ္ဘံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံ
ကို၊ ဣမာဟိဂါယာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။

ဒေဝုတ္တံ၊ နတ်သား၊ တိဒသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
သော၊ ဥယျာနသေဋ္ဌံ၊ ခြီးမွင်းအပ်သောဥယျာဉ်ဖြစ်သော၊ ဗိတ္တလတံ၊ ဗိတ္တ
လတာအမည်ရှိသော၊ ဝနံ၊ ဥယျာဉ်တောသည်၊ ပကာသတိယထာ၊ ထင်ရှား
သကဲ့သို့၊ တတူပမံ၊ ထိုဗိတ္တလတာဥယျာဉ်နှင့်တူစွာ၊ ဩဘာသယံ၊ ဩဘာ
သယန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ တုဟံ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဝိမာနံ
သည်၊ အန္တလိက္ခ၊ ကောင်းကင်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဒေဝုတ္တံ၊ နတ်သား
တို့၊ သင်သည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တော၊ နတ်၌ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာနူဘာဂေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊
ဖြစ်၏၊ ပ၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင် သည်လည်း၊
သဗ္ဗဒိသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း
တောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ သေ၊ ဒေဝ
ပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနေ၊ နှစ်သက်သော ဖိတ်ရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပ၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်
ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနူဘာဂေ၊ ကြီး
သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်
သည်၊ မနုဿသု၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
ဒလိန္ဒေါ၊ ဆင် ရဲသော၊ အတာတော၊ ငြိမ့်ရာမရှိသော၊ ကပဏော၊ အထီး
ကျန်သော၊ ကမ္မကရော၊ အမှုလုပ်သောယောကျ်ားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁-စိတ္တလတာဝိမာနဝတ္ထု

၂၆၇

ခဲဘူး၏၊ ဇိဏ္ဏ၊ အိုချင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘ
 တို့ကိုလည်း၊ အဘရိ၊ လုပ်ကျွေးခဲ့ဘူး၏၊ မေ၊ တပည့်တော်သည်၊ သီလ
 ဝဇ္ဇော၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်
 လည်း၊ အဟောသုံးဖြစ်ကုန်၏၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ပသန္တစိတ္တော၊
 ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ အန္တု၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊
 ပါနု၊ အဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပုလံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ဒါနု၊ အလှူ
 ကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေ့စွာ၊ အဒါယံ၊ လှူခဲ့ဘူး၏၊ မဟာနုဘာဝ၊
 ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ဆရာ၊ တေ၊ ထိုကုသိုလ်
 ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သတော့ရှိသော၊
 ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ပ၊ တေ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊
 သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း
 တောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ တဿ၊
 ထိုအရှင်မောဂ္ဂသာနိမထေရ်အား၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ သေသံ၊ ကြွင်း
 ကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်
 သာလျှင်တည်း၊ စိတ္တလတာဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ စိတ္တလတာဝိမာနဝတ္ထု၏
 အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၂-နန္ဒနိမာနဝတ္ထု

ယထာဝနံနန္ဒနိတ္တလတံပကာသတိတိဗ္ဗဒံ၊ ယထာဝနံနန္ဒနိတ္တလတံ
 ပကာသတိဟူသော ဤဝတ္ထုသည်၊ နန္ဒနိမာနံ၊ နန္ဒနိမာနဝတ္ထုတည်း၊
 တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တံ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊
 ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနသမ
 ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်
 သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ အနန္တရိမာနသဒိယံ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သောဝိ
 မာနဝတ္ထုနှင့်တူ၏၊ အယံပန၊ ဤဥပါသကာသည်ကား၊ ဒါ၊ ပရိဂ္ဂဟံ၊ မယား
 ကိုသိမ်းပိုက်ခြင်းကို၊ ကတွေးပြု၍၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပေါ
 သေသိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယမေ၊ ဤစကားရပ်သည်သာလျှင်၊

၂၆၈ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဝိသေသော၊ ထူး၏။ ဒေဝဂုတ္တ၊ နတ်သား၊ တိဒသနံ၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဥယျာနသေဋ္ဌံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သော ဥယျာဉ်ဖြစ် သော၊ ဗိတ္တလတံ၊ ဆန်းကြယ်သော နွယ်ရှိသော၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒနုအမည်ရှိသော၊ ဝနံ၊ ဥယျာဉ်တောသည်၊ ပကာလသတိယထာ၊ ထွန်းပသကဲ့သို့၊ တထူပမံ၊ ထိုဥယျာဉ်နှင့်တူစွာ၊ ဩတသယံ၊ ဩဘာသယန္တံ၊ ထွန်းတောပသျက်၊ တုယံ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံ၊ ဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ အန္တလိ၊ ကွေ၊ ကောင်း ကင်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဒေဝဂုတ္တ၊ နတ်သား၊ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တော၊ နတ်၌ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတွံ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပ၊ ကေ န၊ အတတ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဝတ္ထောစ၊ အရောင် အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေး တော်မူ၏၊ သေဝဒေဝဂုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက် သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွံ၊ ဖြစ်၍၊ ပ၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသ ကဗ္ဗသ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဘောဝတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ဟောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မနုဿသု၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ် သည်ရှိသော်၊ ဒလိဒ္ဓေါ၊ ဆင်းရဲသော၊ အတာဏော၊ မှီခိုရာမရှိသော၊ ကပ ထော၊ အဝေးကျန်သော၊ ကမ္မကရော၊ အမှုလုပ်ယောက်ျားသည်၊ အဟော သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဖိတ္တော၊ အိုခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝေတာဝိတရောစ၊ အမိ အဘတို့ကိုလည်း၊ အာရိ၊ လုပ်ကျွေးခဲ့ဘူး၏၊ မေ-မယာ၊ တပည့်တော် သည်၊ သိသဝန္တော၊ သိသရှိကုန်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာစ၊ ချစ်မြတ်နိုး အပ်ကုန်သည်လည်း၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပသန္တိပတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အန္တု၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနုဉ္စ၊ အဖျော်ကိုလည်း ကောင်း၊ ဝိပုလံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ဒါနုဉ္စ၊ အလှူကိုလည်းကောင်း၊ သဟ္ကုဉ္စ၊ ရှိသေစွာ၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ တေဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝတ္ထောစ၊ အရောင် အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ပ၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ ဝတ္ထောစ၊ အရောင် အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါယာတိ၊ ဂါယာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ ဂါယာသုပိ၊ ဂါယာတို့၌လည်း၊ အပုဗ္ဗံ၊ အသစ်သည်၊

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၂-နန္ဒနဝိမာနဝတ္ထု။

၂၆၉

နတ္ထိ၊မရှိ၊ နန္ဒနဝိမာနဝတ္ထုနာ၊နန္ဒနဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတား
ငြိမ်းခြင်းထို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၃-မဏိထူဏဝိမာနဝတ္ထု။

ဥစ္စမိဒ်မဏိထူဏဝိမာနန္တိဣဒံ၊ဥစ္စမိဒ်မဏိထူဏဝိမာနံဟူသောဤဝတ္ထု
သည်၊မဏိထူဏဝိမာနံ၊မဏိထူဏဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တသားထိုဝတ္ထု
၏၊ ဥပ္ပတ္တိဖြစ်ကြောင်းသည်ကား၊ ကာ၊အဘယ်နည်း၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတံ၊နေထိုင်မှု၏၊ တေနသမယေန၊ ထို
အခါ၌၊ သမ္ပဟုလော၊ များစွာကုန်သော၊ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊
ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ အရညာယတနေ၊ တောတည်းဟူသောနေရာ၌၊
ဝိဟရန္တိ၊နေကုန်၏၊တေသံ၊ထိုရဟန်းတို့၏၊ဂါမံ၊၅ တွင်းခန့်၊ ဝိဇ္ဇာယာ၊
ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊ အဝမနမဂ္ဂေ၊သောသောခရီး၏အနီး၌၊ဧကော၊တည်းဟူသော၊
သော၊ ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်၊ ဝိသမံ၊မညီမညွတ်သောအရပ်ကို၊
သမံ၊ညီညွတ်အောင်၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊ကဏ္ဍကေ၊သုဋ္ဌာဋ္ဌိတို့ကို၊ နိယာရ
တိ၊နှုတ်ငင်ပယ်ရှား၏၊ ဂန္ထဂုမ္မေ၊သစ်ပင်ငယ်တို့၏၊ အပေါင်၊ဖြစ်သောချို
တို့၊ ဘိုးအပနတ်၊ပယ်ရှား၏၊ဥဒကာကဝလေ၊ရေရှိသောကဝလ၌၊ခတ်ကဝ
သု၊မြောင်းတို့၌၊ သေတံ၊တံတားကို၊ဗန္ဓတိ၊ဖွဲ့၏၊ဝိဝနဠာနေသု၊ တောအ
ရပ်တို့၌၊ သာယာရက္ခေ၊အရိပ်ရှိသောသစ်ပင်တို့ကို၊ ရောပေတိ၊ပိုက်၏။
ဇလာသယေသု၊ရေခတ်ရာအရပ်တို့၌၊မတ္တိကံ၊မြေမှုန့်ကို၊ ဥဒ္ဓိတိတွာ၊ထုတ်
ဆောင်၍၊တေးထိုအရပ်တို့ကို၊ပုထုလဂန္တိ၊ဧ၊ကြီးကျယ်နက်ချိုင့်သည်
တို့ကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊တိတ္ထေ၊ဆိပ်တို့ကို၊သမ္ပါဒေတိ၊ပြည့်စုံစေ၏၊ယထာ
ဝိဘဝဉ္စ၊စည်းစိမ်ရှိသည်အားလျော်စွာလည်း၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဧတိ၊ပေးလှူ
၏၊သီလံ၊သီလကို၊ရက္ခတိ၊စောင့်ရှောက်၏၊ သော၊ထိုဥပါသကာသည်၊
အပရဘာဝေ၊နောက်အတို့၌၊ ကာလံ၊ကတွာ၊သေခြင်း၊နုပြု၍၊ တာဝတိံ
သေသု၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ ဣဒသယောဇနံ၊ကေ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇ
နာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ကနကဝိမာနေး၊ရွှေမိမာန၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊တံ၊ထို
နတ်သားကို၊ အာယသ္မာ၊မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေ၊ရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
လာနမထေရ်သည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ ဣမာဟိဂါယပတိ၊ဤဂါ
ထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိပုဏ္ဏိ၊မေးတော်မူ၏၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး

အာနုဘောသ်ရှိသော၊ ဧဝံပုတ္တ၊ နတ်သား၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ မဏိတူ
 ကံ၊ ပတ္တမြားသည်တိုင်ရှိသော၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်၏၊
 တဿ၊ ထိုဗိမာန်၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်၊ သမန္တတော၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ၊ နှိဒသယောဇနာနိ၊ တဆဲနှစ်ယူဇနာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘာ၊ ကျောက်မျက်ရွှေသည်တိုင်ရှိကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာရာ၊
 ပြန့်ပြောကုန်သော၊ သတ္တသတော၊ ခုနစ်ရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ကု
 ဇ္ဇာဂါရာ၊ ခုလစ်မွန်ချွန်တို့သည်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တဿံတဿံတုမိယံ၊
 ထိုထိုသို့သော ခြေအရပ်၌၊ ရုစိရတ္တတာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော ရွှေပျဉ်တို့
 ဖြင့်ခင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုဘာ၊ တင့်တယ်အပ်သော အတို့ရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ အတ္ထဝိ၊ နေ၏၊
 ဂန္ဓပါနံ၊ အနံရှိသော အပျော်ကို၊ ပိဝသိစ၊ သောက်လည်းသောက်၏၊ သုဒ္ဓ
 ဘောဇနံ၊ စင်ကြယ်သောသောဇဉ်ကို၊ ခါဒသိစ၊ သုံးလည်းသုံးဆောင်၏၊
 ဝတ္ထု၊ ချိုသာသော အသံရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဏာစ၊
 စောင်းတို့သည်လည်း၊ ပဝဇန္တိ၊ မြည်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗိမာန်၌၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ရေသာ၊ ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ ပစ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမ
 ဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏဆန္ဒာ၊ ရွှေတန်ဆာ
 တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နာရိယောစ၊ နတ်တို့တို့သည်
 လည်း၊ နစ္စန္တိ၊ ကမြူးကုန်၏၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘောသ်
 ရှိသော၊ ဧဝံပုတ္တ၊ နတ်သား၊ ကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊
 သင်နတ်သားအား၊ ဧတောဒိသော၊ ဤသို့သောသောရှိသော၊ ဝဇ္ဈော၊ အရောင်
 အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ပ၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဝဇ္ဈောစ၊
 အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်
 နှာတို့ကို၊ ပုဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သောဝိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုမဟာမောဂ္ဂ
 လာန်မထေရ်အား၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ သောဧဝံပုတ္တော၊ ထိုနတ်
 သားသည်၊ အတ္ထမနော၊ နှစ်သက်သောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပ၊ ဣဒံ
 ဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္ဘဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘောသ်ရှိ
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ ထပည့်တော်သည်၊ မနုဿေသုလုတို့၌၊
 မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပိဝနေပထေ၊ တောလမ်းခရီး
 ၌၊ သက်မနံ၊ တံတားကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ အာရာမရုက္ခာနိစ၊ အရောင်

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၃-မဏိထူဏာဝိမာနဝတ္ထု၊

၂၇၁

ဖြစ်ကုန်သောသစ်ပင်တို့ကိုလည်း။ ရောပယိသံ၊ စိုက်ပျိုးခဲ့ဘူး၏။ မေမ
ယာ၊ တပည့်တော်သည်။ သီလဝဇ္ဇော၊ သီလရှိသောရဟန်းတို့ကို၊ ဝိဿာ
စးချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်လည်း။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဟံ၊ တပည့်
တော်သည်။ ပသန္တမိန္ဒော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်။ ဟုဟွာ၊ ဖြစ်၍၊
အန္တိမ္မ၊ ဆွမ်းဆို၎င်း၊ ပါနန္တ၊ အဖျော်ဆို၎င်း၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ ခါနန္တ၊
အလှူဆို၎င်း၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသောစွာ၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ မဟာနုဘာ
ဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ သိက္ခ၊ ရှင်ယောနိ၊ မေးတပည့်
တော်၏၊ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်း
သည်လည်း၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ပ၊ မေးတပည့်တော်၏၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်
အဆင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊
ဗသာသတိ၊ တွန်းလင်း တောက်ပစေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေ
ကြား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝိဝနေတိ၊ ဝိဝနေဟူသည်ကား၊ အရဉ္စေ၊
တော၌၊ အာရာမရုက္ခာနိစာတိ၊ အာရာမရုက္ခာနိစဟူသည်ကား၊ အာရာမ
ဘူတေ၊ အရောင်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို၊ အာရာမံက
တွာ၊ အရောင်ပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို၊ ရောပေသိ၊
စိုက်ပျိုးခဲ့ဘူး၏။ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း။ သေ
သံ၊ ကြွင်းကျန်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးဝင်သောစကားရပ်သည်။ ဂုတ္တနယမေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ သျှင်တည်း။ ။မဏိထူဏာ ဝိမာန
ဝဇ္ဇောနာ၊ မဏိထူဏာ ဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၄-သုဝဇ္ဇာဝိမာနဝတ္ထု၊

သောဝဇ္ဇာမယေပဗ္ဗတသ္မိန္တိ၊ ဣဒံ၊ သောဝဇ္ဇာမယေပဗ္ဗတသ္မိန္တိဟူသော
ဤဝတ္ထုသည်၊ သုဝဇ္ဇာဝိမာနံ၊ သုဝဇ္ဇာဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု
၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အန္တကဝိန္ဒ၊ အန္တကဝိန္ဒမြို့၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ တေနသမယေ
န၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ တယောဂင်္ဂသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ
သည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ပသန္တော၊ ကြည်ညို၏။ ဝိဘဝ
သမ္ပန္နော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်။ တဿ
ဂါမဿ၊ ထိုရွာ၏။ အ၊ ဝိ၊ ရေ၊ အနီး၌၊ အညတရသ္မိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခံ

ကပဗ္ဗတေ။ ဦးပြည်းတောင်၌၊ သဗ္ဗကာရသမ္ပန္နံအလုံးစုံသော အခြင်း၊ အရာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တကဝတော၊ မြတ်စွာတရား၏၊ ဝသနာနုစ္ဆာဏံ၊ နေတော်မူခြင်းအားလျောက်ပတ်သော၊ ဝန္တကုဋိံ၊ ဝန္တကုဋိတိုက်ကိုးကာ ရေတွင်းဆောက်လုပ်စေ၍၊ တတ္ထံထိုဝန္တကုဋိ၌၊ တကဝန္တံ၊ မြတ်စွာတရားကိုး၊ ဝသာပေန္တော၊ နေတော်မူလျက်၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသော၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကြွေး၏၊ သယန္ဓ၊ မိမိသည်လည်း၊ နိယမေး၊ ဖြစ်သော၊ ဝီလေ၊ ဝီလ၌၊ ပတ်မြဲတော၊ ကည်လျက်၊ သုဝိသုဒ္ဓသီသသံဝရော၊ အလွန်စင်ကြယ်သောသီလကိုစောင့်စည်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွင်းဖြစ်၍၊ ကာလံကတွင်း၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ တာဝတိံသာဝနေ၊ တာဝတိံသာနက်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုနတ်သားအား၊ ကမ္မာနုဘာဝသံသုစကံ၊ ကုသိုလ်ကံ၏ အာနုဘော်ကိုကောင်းစွာပြတတ်သော၊ နာနာရတနရံ၊ ဝိဇာလသမုဇ္ဈလံ၊ အထူးထူးသောတေနာရောင်တည်းဟူသောရောင်ခြည်ကွန်ယက်တို့ဖြင့်တောက်ပသော၊ ဝိမိန္ဒဝေဒကာပရိက္ခိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သောပွတ်တိုင်တို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊ ဝိဝိဓေပုလ္လ၊ လက်ခရာပသော့ဘိတံ၊ အထူးထူးပြန့်ပြော ကောင်းမြတ်သော တန်ဆာတို့ဖြင့် တင့်တယ်သော၊ သုဝိတတ္ထာဘိတ္တိယန္တ၊ သောပါနံ၊ ကောင်းစွာဝေဖန်အပ်သောနံရံသည်တိုင်စောင်းတန်းလည်းရှိလှသော၊ အာရာမရာမဏီယကံ၊ အရာမဉ္ဇယျာဉ်တို့ဖြင့် ရွှေလျော်ဘွယ်ရှိလှသော၊ ကမ္မနုပဗ္ဗတမုဒ္ဓိနံ၊ ရွှေတောင်၏ထိပ်အပြင်၌၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနေ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဒေသစးရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရီကို၊ စရန္တော၊ ဖွည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒိသွား၊ မြင်၍၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏိ၊ မေးတော်မူ၏။

ဒေဝုပ္ပတ္တံနတ်သား၊ သောဝဏ္ဏမယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ပဗ္ဗတသ္မိံ၊ တောင်ထိပ်အပြင်၌၊ သဗ္ဗတော ခပ်သိမ်းသောအတို့တို့ဖြင့်၊ ပဘံ၊ ထွန်းပသောအရောင်ရှိသော၊ ကောမဇာလပရိစ္ဆန္နံ၊ ရွှေကွန်ယက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ကိင်္ကဏိကဇာလကပ္ပိတံ၊ ဖွဲ့အပ်သော ရွှေခြူကွန်ယက်လည်းရှိသော၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သည်၊ ဝီဇ္ဇတိ၊ တည်၏၊ တတ္ထံထိုဝိမာန်၌၊ သုကာတာ၊ ကောင်းစွာပြုလုပ်အပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌံသာ၊ ရှစ်မြောင်းရှိကုန်သော၊ ထမ္ဘာ၊ သည်တိုင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေထမ္ဘာ၊ ထိုသည်တိုင်တို့သည်၊ ဝေဠုရိယယော၊ ကျောက်မျက်ရွှံ့ဖြင့်ပြီးကုန်၏၊ တေသံ ထိုသည်တိုင်တို့၏၊ အဋ္ဌံသေသု၊ ရှစ်မြောင်းတို့တွင်း

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၄-သုဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု။

၂၂၃

ကောမေကာယ၊ တရုတရသော၊ အံသိယာ၊ အသြောဋ်ဌ၊ သတ္တရတနာနိ၊ ရတ
 နာရုနစ်ပါးတို့ကို၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ကံသည် ဘန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ ဝေဇ္ဇရိယ
 သုဝဏ္ဏသမ္ပ၊ ကျောက်မျက်စုံ ရွှေစင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဖလိကာရူပိ
 ယသမ္ပ၊ ဖန်ငွေစင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မသာရဂလ္လမုတ္တဒဟိစ၊ ပတ္တမြား
 ပြောက်ပုလဲတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောဟိတကံမဏိဟိစ၊ ပတ္တမြားနီတို့
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ဘန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ ဖိတြာ၊ ဆန်းကြယ်
 သော၊ မနောရမာ၊ မွေ့လျော်တွယ်ရှိသော၊ ဘူမိ၊ မြေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊
 ထိုဗိမာန်၌၊ ရဇော၊ ဂြိုသည်၊ နဉ္ဇန္ဒသဘိ၊ အထက်သို့မတက်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ဘန်
 ဆင်းအပ်ကုန်သော၊ ပီတာ၊ ရွှေသော၊ ပတ္တမြားအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဂေါပါ
 နသီ၊ ကာ၊ အခြင်အပေါင်းတို့သည်၊ ကုဋံ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော အချက်
 ကိုးစာရေ၌၊ အောင်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုဗိမာန်၏၊ စတုရောဗိသာ၊ စတု
 ဗိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊ စတ္တာရိ၊ လေးသွယ်ကုန်သော၊ သောပါ
 နာနိစ၊ စောင်းတန်းငွေခါးတို့ကိုလည်း၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ဘန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ တံ၊
 ထိုဗိမာန်သည်၊ နာနာရတနဂစ္ဆဟိ၊ အထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့်ပြီးကုန်
 သောအိပ်ရာခန်းတို့ကိုတို့ဖြင့်၊ အာဒိစ္စောဝ၊ နေလှလင်ကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိ၊
 တင့်တယ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်သော၊ ဘာ
 ဝသော၊ အဘို့အားဖြင့်၊ မိတာ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သော၊ စတာသော၊ လေး
 ချောင်းကုန်သော၊ ဝေဒိယာစ၊ ပွတ်တိုင်တို့သည်လည်း၊ ဓဗ္ဗဠမာနာ၊ ထွန်းပ
 ကုန်လျက်၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတုရောဗိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ
 တို့ကို၊ အာသာန္တိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ပဝရေ၊ မြတ်သော၊
 တသ္မိံ၊ ဝိသနေး၊ ထိုဗိမာန်၌၊ မဟပ္ပဘော၊ များသော အရောင်အဝါရှိသော၊
 ဓေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဥဒယန္တော၊ တက်သစ်သော၊ ကာဏသုမာဇ္ဈဝ၊
 နေလှလင်ကဲ့သို့၊ ဝဏ္ဏန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ အတိရောစတိ၊ သလွန်
 ၍တင့်တယ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဒါ
 နဿ၊ ဒါနကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးလော၊ အထော၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ သီ
 လသဝါပန၊ သီလကုသိုလ်ကံ၏မူလည်း၊ ဖလံ၊ အကျိုးလော၊ အထော၊ ထို
 သို့မဟုတ်မူ၊ အဗ္ဘုတိကဗ္ဗဿ၊ လက်အုပ်ကိုချီခြင်း၏မူလည်း၊ ဖလံ၊ အကျိုး
 လော၊ ပုတ္တိတော၊ မေးအပ်သော၊ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ တံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အက္ခာဟိ၊ ပြေကြားဘိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်
 မူ၏။ ။

သောဝိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်
အား၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ။
သောဒေဝဓုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ
သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊
အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ တန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ အန္တကရိန္ဒတ္ထိ၊ အန္တကရိန္ဒမြို့၌၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊
ပဿန္တော၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပါ
ဏိတိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ တံတံကိစ္စံ၊ ထိုထိုသို့သောကိစ္စကို၊ ကရောန္တော၊ ပြု
လျက်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကိုသိတော်မူတတ်သော၊ အာဒိစ္စ
ဗန္ဓုနော၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေသိ၊ ဆောက်လုပ်စေ၏။ ။
တတ္ထ၊ ထိုအန္တကရိန္ဒမြို့၌၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဝိပ္ပဿန္တေန၊ အထူး
သဖြင့် ကြည်ညိုခြင်းရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဂန္ဓဉ္စနံ၊ သာကိုလည်း
ကောင်း၊ မာသဉ္စ၊ ပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စယဉ္စ၊ ပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊
ဝိလေပနဉ္စ၊ နံသာပြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရဉ္စ၊ ကျောင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏။ ။
တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မယံ၊ တပည့်တော်သည်
ဣဒံ၊ ဤကောင်းမှု၏အကျိုးကို၊ လန္တံ၊ ရအပ်၏၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊
နန္ဒနေ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ဣလေသကေ၊ ဤတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊
ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဝတ္တမိ၊ လိုက်စေနိုင်၏။ နာနာဒိဇဂဏယုတေ၊ အထူးထူး
သောဌာန်မျိုးတို့၏အပေါင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ ရဓမ္မ၊ ဓမ္မလျော်ဘွယ်ရှိသော၊
နန္ဒနေ၊ နန္ဒနအမည်ရှိသော၊ ဝနေစ၊ ဥလျာဉ်တော၌လည်း၊ နန္ဒဂိတေဟိ၊
ကခြင်းသိခြင်း၌လိမ္မာကုန်သော၊ အန္တရာဟိ၊ နတ်သမီးတို့သည်၊ ဝုရက္ခ
တော၊ ခြံရံအပ်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ရမာမိ၊ ဓမ္မလျော်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သဗ္ဗဘောပဘန္တိ၊ သဗ္ဗဘောပဘံ ဟူသည်
ကား၊ သဗ္ဗဘာဂေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောအတို့တို့ဖြင့်၊ ပဘာသန္တံ၊ ထွန်းလင်း
သောအရောင်ရှိသော၊ ပဘာမုဉ္ဇနကံ၊ ထွန်းလင်းသော အရောင်ကိုလွှတ်
တတ်သော၊ ကိင်္ဂကိကဇာလကပ္ပိတန္တိ၊ ကိင်္ဂကိကဇာလကပ္ပိတံဟူ
သည်ကား၊ ကပ္ပိတကိင်္ဂကိကဇာလံ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်သောရွှေခြုံကွန်ယက်
လည်းရှိသော။ ။ သဗ္ဗေဝေဇ္ဈရိယမယာဟိ၊ သဗ္ဗေဝေဇ္ဈရိယမယာဟူ

သည်ကား၊ သဗ္ဗေသတ္တံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသည်တိုင်တို့သည်။ ဝေဠုရိယမဏိမယာ၊ ပတ္တမြားကျောက်မျက်ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ တတ္ထပန၊ ထိုသည်တိုင်၌ကား၊ ဧကမေကာယအံသိယာတိ၊ ဧကမေကာယအံသိယာဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌိသေသု၊ ရှစ်မြောင့်ရှိကုန်သော၊ ထဗ္ဗေသု၊ သည်တိုင်တို့၌၊ ဧကေကသ္မိံ အံသတာဂေ၊ တခုတခုသောအမြောင့်အတို့၌၊ ရတနာသတ္တနိဗ္ဗိတာတိ၊ ရတနာသတ္တနိဗ္ဗိတာ ဟူသည်ကား၊ သတ္တရတနာနိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သောရတနာတို့ကို၊ ကမ္မနိဗ္ဗိတာနိ၊ ကံသည်ဘန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ ဧကေကောအံသော၊ တခုတခုသောအမြောင့်သည်၊ သတ္တရတနမယော၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်ပြီး၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝေဠုရိယ သုဝဏ္ဏဿာတိအာဒိနာ၊ ဝေဠုရိယသုဝဏ္ဏဿ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ နာနာရတနာနိ၊ အယူးထူးသောရတနာတို့ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ်၌၊ ဝေဠုရိယသုဝဏ္ဏဿာတိ၊ ဝေဠုရိယသုဝဏ္ဏဿဟူသည်ကား၊ ဝေဠုရိယေနစ၊ ပတ္တမြားကျောက်မျက်ရွှေဖြင့်၎င်း၊ သုဝဏ္ဏေနစ၊ ရွှေဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ဘန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ ဝိစိတြာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မူလည်း၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဝေဠုရိယသုဝဏ္ဏဿဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ကရုဏာက္ခယကရိုဏ်းအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ ဆဗ္ဗိဝိဘတ်ရှိသောသဒ္ဒါတည်း။ ဖလိကာ ရုပ်ယဿစာတိ ဧက္ကပိ၊ ဖလိကာ ရုပ်ယဿစ ဟူသောဤပုဒ်၌လည်း၊ ဒေသဝနယော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကိုသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ မသာရဂလ္လရက္ခာဟိတိ၊ မသာရဂလ္လရက္ခာဟိဟူသည်ကား၊ ကဗရမဏိဟိ၊ ပတ္တမြားပြောက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောဟိတင်္ကမဏိဟိတိ၊ လောဟိတင်္ကမဏိဟိဟူသည်ကား၊ ရတ္တမဏိဟိ၊ ပတ္တမြားနီတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နတတ္ထုဒ္ဓံသတိရဇောတိ၊ နတတ္ထုဒ္ဓံသတိရဇောဟူသည်ကား၊ မဏိမယဘူမိကတ္တာ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသောမြေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တသ္မိံ ဝိမာနေ၊ ထိုဝိမာန၌၊ ရဇော၊ မြူသည်၊ နဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အထက်သို့မတက်။ ဂေါပါနသိဝဏာတိ၊ ဂေါပါနသိဝဏာဟူသည်ကား၊ ဂေါပါနသိသမူဟာ၊ အခြင်အပေါင်းတို့သည်၊ ဝီတာတိ၊ ဝီတာဟူသည်ကား၊ ဝီတာဝဏ္ဏာ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိကုန်၏။ သုဝဏ္ဏမယာစေဝ၊ ရွှေအတ်ဖြင့်ပြီးကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဖုဿရာဂါဒိ မဏိမယာစ၊ ဖုဿရာဂစသော ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကုဋုံစာရေန္တိတိ၊ ကုဋုံစာရေန္တိဟူ

၁၁

၂၂၆

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သည့်ကား၊ သတ္တရတနမယံ ကဏ္ဍိကံ။ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော အချက်ကို၊ ဓာရေန္တံ၊ ဆောင်ကုန်၏။ နာနာရတနဂဏ္ဍေဟိတိ၊ နာနာရတနဂဏ္ဍေဟိဟူသည့်ကား၊ နာနာရတနမယေဟိ၊ အထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဩဝရဏေဟိ၊ တိုက်ခန်းတို့ဖြင့်၊ ဝေဒိယာတိ၊ ဝေဒိယာဟူသည့်ကား၊ ဝေဒိကာ၊ ပွတ်တိုင်တို့သည်၊ စတသေသတိ၊ စတသေသဟူသည့်ကား၊ စတုသုဒ္ဓိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊ စတသေသ၊ လေးချောင်းကုန်သော၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သမန္တာစတုရောဒိသာတိ၊ သမန္တာစတုရောဒိသာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီး၊ မဟာပူဇော်တိ၊ မဟာပူဇော်ဟူသည့်ကား၊ မဟာဇုတိကော၊ များသောအရောင်ရှိ၏၊ ဥဒယန္တောတိ၊ ဥဒယန္တောဟူသည့်ကား၊ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တော၊ တက်လတ်သော၊ ဘာနုမာတိ၊ ဘာနုမာဟူသည့်ကား၊ အာဒိစ္စော၊ နေလှလင်သည်၊ သေဟိပါဏိဘိတိ၊ သေဟိပါဏိဘိဟူသည့်ကား၊ ကာယာဟာရံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ရွက်ဆောင်အပ်သော၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပဿဝန္တော၊ ပွားစေလျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပါဏိဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ တံတံကိစ္စံ၊ ထိုထိုကိစ္စကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေခဲ့ဘူး၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သေဟိပါဏိဘိတိ၊ သေဟိပါဏိဘိဟူသည့်ကား၊ တတ္ထအန္ဓကဝိဒ္ဓတ္ထိ၊ ထိုအန္ဓကဝိဒ္ဓမြို့၌၊ ဝန္ဓုဉ္စနံသာကိုလည်းကောင်း၊ မာလဉ္စ၊ ပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စယဉ္စ၊ ပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသေပနဉ္စ၊ နံသာပြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပူဇာဝသေနစ၊ ပူဇော်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယထာကတံ၊ အကြင်အကြင် ပြုအပ်ပြီးသော၊ ဝိဟာရဉ္စ၊ ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပုသန္ဓေန၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြစ်၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူပြီးပူဇော်သိ၊ ပူဇော်ပြီးနိဿယာဒေသိ၊ ဆောင်နှင်းပြီး၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါမိ၌၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တေနာတိ၊ တေနဟူသည့်ကား၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ကာရဏဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ မဟ္တန္တိ၊ မဟ္တံဟူသည့်ကား၊ မယာ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဣဒန္တိ၊ ဣဒံဟူသည့်ကား၊ ဣဒံပုညဗလံ၊ ဤကောင်းမှု၏ အကျိုးကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣဒံဒိဗ္ဗံအာမိပတေယျံ၊ ဤနတ်၌ဖြစ်သောအစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို၊ လန္ဓံ၊ ရအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝသံဝတ္တေမိတိ၊ ဝသံဝတ္တေမိဟူ၍၊ အာ

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၄-သုဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု၊

၂၇၇

ဟ၊ ခရို၊ နန္ဒနေတိ၊ နန္ဒနေဟူသည်ကား၊ နန္ဒိယာ၊ နှစ်သက်တွယ် ရှိသော၊
 နိဗ္ဗာသမိဒ္ဓိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သောပြည့်စုံခြင်း၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊
 ဣမသ္မိံ ခေဝသောကော၊ ဤတာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ တတ္ထာဝရံ၊ ထိုတာဝတိံ
 သာနတ်ပြည်တွင်လည်း၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ နန္ဒနေဝနေ၊ နန္ဒ
 ဝန်ဥယျာဉ်၌၊ ရမ္မေဇံရမဏိယော၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောမွေ့လျော်တွယ်ရှိ
 သော၊ ဣမသ္မိံ နန္ဒနေဝနေ၊ ဤနန္ဒ ဝန်ဥယျာဉ်၌၊ ရမာမိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောစနာ၊ ယောစနာခြင်းတည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်
 သောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ
 သျှင်တည်း။ သုဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ သုဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၅-အမ္ဘဝိမာနဝတ္ထု၊

ဥစ္စမိဒံမဏိထူဏန္တိ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဥစ္စမိဒံမဏိထူဏံဟူသော ဤဝိမာန
 ဝတ္ထုသည်၊ အမ္ဘဝိမာနံ၊ အမ္ဘဝိမာနဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
 ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း
 တော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဒုဂ္ဂတပုရိသော၊ သူဆင်း
 ရဲယောက်ျားသည်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဘတ္တဝေကနာာဇေ၊ ထမင်း
 ရိက္ခာအယူဝါဒအဌာနအရမ်းပြုလုပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အမ္ဘဝန်၊ သရက်
 ဥယျာဉ်ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊
 တနေ့သ၌၊ အာယသ္မန္တံသာရိဝုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်ကို၊ ဝိမ္ဗ
 သမယော၊ နွေလအခါ၌၊ သူရိယာတပသန္တတ္ထေ၊ နေ၏အပူဖြင့်ပူလောင်
 သော၊ ဥဏ္ဍာဝါလိကာနိုင်ငံတော်၊ သံပူတို့ဖြင့်နှိပ်စက်ခြင်းရှိသော၊ ဝိဗ္ဗန္ဓ
 မာနမရိမိဇာလဝိတ္တတေ၊ တလျှပ်လျှပ်တုန်လှုပ်သောတံလျှပ်တို့၏အလျှံဖြင့်
 ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဘူမိပဒေသ၊ မြေအရပ်၌၊ တဿအမ္ဘာရာမဿ၊ ထို
 သရက်ဥယျာဉ်တော၏၊ အဝိဇ္ဇာနေ၊ အနီးဖြစ်သော၊ ဝေဠုန၊ ခရီးဖြင့်၊ သေဒ
 ဝတေန၊ ချွေး၊ လမ်းအလမ်းကပ်သော၊ ဝတ္ထေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝန္တန္တံ၊ ကြွ
 သွားတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗာတဂါရဝဗဟုမာနေ၊ ကောင်း
 စွာဖြစ်သောရှိသေခြင်းများစွာမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသကံမိတ္တာ၊

ချဉ်းကပ်၍၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ထား၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့
လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အယံ၊ စာမ္ပပရိဇ္ဇာဟော၊ ဤနေ့အခါ
၌ဖြစ်သောပူပန်ခြင်းသည်၊ မဟာ၊ ပြင်းထန်၏၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊
ပရိဿမန္တရူပေါဝိယ၊ ပင်ပန်းခြင်းသဘောရှိသကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ အယျော၊ အရှင်ဘုရားသည်၊
အနုကမ္ပံ၊ သနားခြီးမြှောက်တော်မူသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊
ဣဓံ၊ အဗ္ဗာရာမံ၊ ဤသရက်ဥယျာဉ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ မဟုတ္တံ၊
တဏှာမျှ၊ ဝိဿမိတွာ၊ နီးတော်မူ၍၊ အဗ္ဗါနပရိဿမံ၊ ခရီးသွားခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိဝိနောဒေတွာ၊ ဖျောက်၍၊ ဝစ္ဆယ၊ ကြွသွား
တော်မူပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ထား၏၊ ယေရော၊ အရှင်သာ
ရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ တဿ၊ ထို
ဥယျာဉ်စောင့်၏၊ ဗိတ္တပဿာဒံ၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ပရိဗြူဟေတုကာ
မော၊ ပွားစေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ အာရာမံ၊ ထိုအရာမံသို့၊ ပဝိ
သိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ အညတရဿ၊ အမှတ်မရှိသော၊ အဗ္ဗရက္ခဿ၊
သရက်ပင်၏၊ မူလေ၊ အနီး၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ၊

ပုန၊ တတနိ၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
နာယိတုကာမာ၊ ရေချို ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်၊ သစေအတ္ထ၊ အကယ်၍
ဖြစ်ကုန်မူကား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဣတောကူပတော၊ ဤရေတွင်း
မှ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ငင်၍၊ တုဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ နှာပေဿာမိ၊
ရေချိုးစေအံ့၊ ပါနိယဉ္စ၊ သေခံရေကိုလည်း၊ ဒဿာမိ၊ ဣပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ လျှောက်ထား၏၊ ယေရောဝိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်
လည်း၊ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ အမိဝါသေသိ၊ သည်းခံ၏၊
သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ကူပတော၊ ရေတွင်းမှ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊
ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ငင်၍၊ ပရိဿာပေတွာ၊ စစ်၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ နှာပေသိ၊ ရေ
ချိုးစေ၏၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေပြီး၍၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ ခေ
ဝိတွာ၊ ဆေပြီး၍၊ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသောမထေရ်အား၊ ပါနိယံ၊ သောက်
ရေကို၊ ဥပနေသိ၊ ကပ်၏၊ ယေရော အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ ပါနိ
ယံ၊ သောက်ရေကို၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်ပြီး၍၊ ပဗ္ဗိပ္ပဿဒ္ဓဒရထော၊ ငြိမ်းပြီး
သော ပူပန်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောက်ျားအား၊
ဥဒကဒါနေစေဝ၊ သောက်ရေကိုဣန္ဒြိယခြင်း၌လည်းကောင်း၊ နှာပနေစ၊ ချိုးရေ
ဣန္ဒြိယခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ အနုမောဒနံ၊ အဖန်ဖန်ဝမ်းမြောက် စဖွယ်ကို၊

ဝတ္ထု၊ ပြောဟော၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖွဲ့ကြွလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သာဓုရိသော၊
 ထိုယောကျ်ားသည်၊ စာဗ္ဗာဘိတက္ကဿ၊ ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ ထေ
 ရသော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ စာဗ္ဗပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းကို၊ ပဋိပ
 သန္တေသိံဝတ၊ ငြိမ်းစေရပြီတကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊
 ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသုတံတာ၊ ဆည်းပူးအပ်ပြီတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥဇ္ဇာရီတိ သောမနဿံ၊ ပြန့်ပြောသောနှစ်သက် ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို၊
 ပဋိသံဝေဒေသိ၊ အဖန်ဖန်ဖြစ်စေ၏။ သော၊ သိုယောကျ်ားသည်၊ အပရောသ
 ဂေ၊ နေဝံကာလအခို၌၊ ကာလံကတွာ၊ စုတေ၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝ
 တိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အာယသ္မာမဟာ
 မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ဥပသကင်္ခမိတွာ၊
 ချဉ်းကပ်၍၊ ဥစ္စမိဒံ(ပ)ပတာသတိတိ၊ ဥစ္စမိဒံ(ပ)ပတာသတိဟူ၍၊ ဣမာပိ
 ဂါထာတိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ကတပုညံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုကံကို၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေးတော်မူ၏။ ။

မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ မဏိ
 ထုဏံ၊ ပတ္တမြားသည်တိုင်ရှိသော၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံဝိဓာနံ၊ ဤ
 ဗိမာန်သည်၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်၏၊ တဿ၊ ထိုဗိမာန်၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်
 သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဤဒသယောဇနာနိ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာတို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေဠုရိယန္တာ၊ ကျောက်မျက်ရွှေသည်တိုင်ရှိကုန်
 သော၊ ဥဇ္ဇာရာ၊ ပြန့်ပြောကုန်သော၊ သတ္တသတာ၊ ခုနစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိ
 ကုန်သော၊ ကုဋာဂါရာ၊ စုလစ်မွန်ချွန်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တသံတသံ
 ဘုဒ္ဓိယံ၊ ထိုထိုမြေအရပ်၌၊ ရုစိတတ္ထတာ၊ နှစ်သက်ဝွယ်ရှိသောရွှေပျဉ်ချပ်
 တို့ဖြင့် ခင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုဘာ၊ တင့်တယ်သော မြေအခိုရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ အန္တ၊ သိ၊
 နေ၏။ ဝန္တပါနံ၊ အနံရှိသော အပျော်ကို၊ ဝိဝသိစ၊ သေဝံလည်းသေဝံ၏၊ သုဒ္ဓ
 ဘောဇနံ၊ စင်ကြယ်သော ဘောဇဉ်ကို၊ ခါဒသိစ၊ သုံးလည်းသုံးဆောင်၏၊
 ဝဠု၊ ချိုသာသော အသံရှိကုန်သော၊ ဗိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဇာ၊ စား
 စောင်းတို့သည်လည်း၊ ပဝဒန္တိ၊ မြည်ကုန်၏၊ ဧဋ္ဌ၊ ဤဗိမာန်၌၊ ဝိဗ္ဗာ၊ နတ်၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ မေသာ၊ ကောင်းမြတ်သော အရသာရှိကုန်သော၊ ဝဠု၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏသန္တာ
 ရွှေတန်ဆာတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နုရိယာစ၊ နတ်
 သီးတို့သည်လည်း၊ နုပုန္တိ၊ ကမြူးကုန်၏၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး

အာနန္ဒဘာဝဂါရိယော၊ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ ကေန၊ အဘယံကုသိုလ်ကံကြောင့်
တေ၊ သင်နတ်သားအား။ ဘောဒိယော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဇ္ဇော၊
အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း(ပ)၊ ကေန၊ အဘယံကုသိုလ်
ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဝဇ္ဇော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း
သဗ္ဗဒိယော၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်း
တောက်ပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ။

သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်
ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍(ပ)၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယသကမ္မဿ၊ အ
ကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏(ပ)၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်
ရဟန်း၊ ဂိဗ္ဗာနံ၊ နွေလတို့တွင်းပစ္စိမေမာသေ၊ အဆုံးဖြစ်သောဝါဆိုလ၌၊
ဒိဝကံ၊ ရေနေမင်းသည်၊ ပတာပေန္တေ၊ အလွန်ပူစဉ်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏
ဘဇူကော၊ အစားလုပ်သော၊ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အဗ္ဗာရာဇံ၊
သရက်ဥယျာဉ်ကို၊ အာသိဗ္ဗတိ၊ ရေသွန်းလောင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
သာရိပုတ္တောတိ၊ သာရိပုတ္တရာဟူ၍၊ ဝိသုဒ္ဓတာ၊ ထင်ရှားသော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အကိလန္တောဝ၊ မပင်ပန်းသော်လည်း၊
ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ကိလန္တရူပေါ၊ ပင်ပန်းသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊
တေနမဂ္ဂန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ အဂမာသွားပြီးတဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဗ္ဗသိဗ္ဗကော၊
သရက်ဥယျာဉ်ကိုရေသွန်းတတ်သော၊ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အာ
ယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိသော၊ တဗ္ဗ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
ကိုလည်း၊ ဒိသွာန၊ မြင်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာရအာယာစာမိ၊ တောင်း
ပန်ပါ၏၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ နှာပေယျံ၊ ရေချိုးပါ
စေအံ့၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယံ၊ အကြင်ရေချိုးစေခြင်းသည်၊ မမ၊ တပည့်
တော်၏၊ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သည်၊ အသံဘဝယျ၊
ဖြစ်လေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊
သောစ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း၊ တသမေ၊ ထိုတပည့်တော်အား၊
အနုကမ္ဘာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ နိက္ခိပိ၊
ချထား၏၊ ဧကစိဝရော၊ ခါးဝတ်သင်္ကန်း တထည်သာ ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဂုက္ခမူလသတ္ထံ၊ သရက်ပင်၏အနီး၌၊ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌၊ နိသိမိ၊ လျှင်
နေ၏၊ ပသန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော၊ နရော၊ ယောကျ်ားသည်
ဂုက္ခမူလသတ္ထံ၊ သရက်ပင်၏အနီး၌၊ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌၊ ဧကစိဝရံ၊ ခါးဝတ်
သင်္ကန်းတထည်သာရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိသိန္တံ၊ လျှင်နေသော၊ တဗ္ဗ၊ ထိုအရှင်

သာရိယတ္တရာ မထေရ်ကိုလည်း၊ အန္တေန၊ ကြည်လင်စွာသော၊ ဝါရိနာ၊
 မေဖြင့်၊ နှာပယိ၊ ရေချိုးစေ၏။ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ သော၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်
 ယောကျ်ား သည်း၊ အဓ္မောစ၊ သရက်ပင်ကိုလည်း၊ သိတ္တော၊ ခေဖြင့်သွန်း
 အပ်ပြီး၊ သမဏာစ၊ ရဟန်းကိုလည်း၊ နှာပိတေ၊ ရေချိုးစေအပ်ပြီး၊ မယာစ၊
 ငါသည်လည်း၊ အနပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသုတံ၊ ဆည်း
 ပူးအပ်ပြီး၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံ့ပြု၍၊ ပီတိယာ၊ ပီတိဖြင့်၊ အတ္တနေ၊
 မိမိ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကာသံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဗရတိ၊ နှံ့စေခဲ့ဘူး၏။
 ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ တာယဇာတိ ယာ၊ ထို
 သရက်ဥယျာဉ်စောင့်ယောကျ်ားဖြစ်သော တဝဋ္ဌံ၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်း
 အရှည်ရှိသော၊ တဒေဝကမ္မံ၊ ထိုကံကိုသာလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊
 အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဘေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မာနသံ၊ လျှံ့မြစ်
 သော၊ အဟံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်ရသည်ရှိသော်၊ နန္ဒနံ၊ နှစ်သက်
 ရာဌာနဖြစ်သော၊ ဣမံဒေဝလောကံ၊ ဤတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇော၊
 ဖြစ်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ နာနာဒိဇဂဏာယုတေ၊ အထူထူးသောဌာနအ
 ပေါင်းနှင့် ယှဉ်သော၊ ရေဓမ္မ၊ ဓမ္မလျော်စေတတ်သော၊ နန္ဒနေ၊ နန္ဒနအမည်ရှိ
 သော၊ ဝနေစ၊ ဥယျာဉ်တော၌လည်း၊ နန္ဒဂိတေဟိ၊ ကခြင်းသိခြင်း၌လိမ္မာ
 ကုန်သော၊ အန္တရာဟိ၊ နတ်သမီးအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ပုရက္ခိတော၊ ခြံရံအပ်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရမာမိ၊ ဓမ္မလျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောပိ၊ ထိုနတ်
 သားသည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဣမာဟံဂါ
 ထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။

၉

တက္က၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဂိဓာနံပန္နိမေမာသေတိ၊ ဂိဓာနံပန္နိမေမာသေဟူ
 သည်ကား၊ အာသုဋ္ဌိမာသေ၊ ဝါဆိုလ၌၊ ပတာပေဇ္ဇတိ၊ ပတာပေဇ္ဇဟူ
 သည်ကား၊ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒိပေဇ္ဇေ၊ ပူစဉ်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်
 သိမ်း၊ ဥဏှံ၊ အပူကို၊ ပိဿန္တန္တေ၊ လွှတ်စဉ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
 အနက်တည်း၊ ဒိဝကံဇေတိ၊ ဒိဝကံဇေဟူသည်ကား၊ ဒိဝါကဇေ၊ နေမင်း
 သည်း၊ ပါ၊ တနည်းကား၊ အယမေဝ၊ ဤဒိဝါကဇေဟူသောပါဌ်သည်သာ
 လျှင်၊ ပါဌာ၊ ပါဌ်ချင်းတည်း၊ အာသိဗ္ဗတိတိ၊ အာသိဗ္ဗတိဟူသည်ကား၊
 သဗ္ဗတိ၊ သူန်းလောင်း၏၊ အကာချော၊ အအက္ခရာသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်
 ရှုသာတည်း၊ အဓမ္မရက္ခမူလေသု၊ သရက်ပင်ရင်းတို့၌၊ ရသံ၊ အမြဲမပြတ်၊
 သိက္ခတိဇယသေကံ ကရောမိ၊ ရေသွန်းလောင်းခြင်းကိုပြု၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အသိဗ္ဗထာတိစ၊ အသိဗ္ဗထဟူ၍

လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိသေး၏။ သိပ္ပိတ္တ၊ သွန်းလောင်းပြီး၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အသိပ္ပဟန္တိ စ၊ အသိပ္ပဟံဟူ၍လည်း၊ ပဋိန္တ
 ရွာက်ကုန်၏။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဘဇူကော၊ အငြိုးအရမ်းလုပ်သော၊
 ပေါသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ တပည့်
 တော်သည်။ အဗ္ဗာရာမံ၊ သရက်ဥယျာဉ်ကို၊ အသိပ္ပိ၊ သွန်းလောင်းပြီး၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧတေနာတိ၊ တေနဟူ
 သည်ကား။ ယေနဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ သော
 အဗ္ဗာရာမော၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊
 အဂမာအဂန္တိ၊ သွားပြီး၊ အကိလန္တောဝစေတသာတိ၊ အကိလန္တောဝ
 စေတသာဟူသည်ကား။ စေတောနုက္ခဿ၊ စိတ်၌ရှိသောဆင်းရဲကို၊ မဂ္ဂေ
 နေဝ၊ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စေတ
 သာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အကိလန္တော၊ မပင်ပန်းသည်၊ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း
 ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ကိလန္တရူပေါ၊ ပင်ပန်းခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ အဂမာ၊ ကြွတော်မူပြီး၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဗ္ဗသိပ္ပကော၊ သရက်ပင်ကိုအစစား ရေသွန်းလောင်း
 သောယောက်ျားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဝေဝံ၊ လျှောက်ထားပြီး၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ နဟာသိတုကာ
 မော၊ ရေသပ္ပာယ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧကစိဝရော၊ ခါးဝတ်သင်္ကန်းတထည်သာ
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာ
 ယော၊ အလိုတည်း။ ဣတိတိ၊ ဣတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဗ္ဗေဝစ၊
 သရက်ပင်ကိုလည်း။ သိတ္ထော၊ ရေသွန်းလောင်းရပြီး၊ သမဏောစ၊ ရာဇန်း
 ကိုလည်း၊ နှာပိတော၊ ရေချိုးစေရပြီး၊ မယာစ၊ ငါသည်လည်း၊ အနုပ္ပကံ၊ များ
 စွာသေး၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသုတံ၊ ဆည်းပူးနေပေပြီ၊ ဧကေနဝပယော
 ဂေန၊ တခုသော လုံ့လပယောဂဖြင့်သာလျှင်၊ တိပိဓေအတ္ထော၊ သုံးပါး
 သောအကျိုးကို၊ သာမိတော၊ ပြီးစေအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာ၊ အာကာရေ
 န၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊ ပီတိယာ၊ နှစ်
 သက်ခြင်းဖြင့်၊ သောဗုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 သဗ္ဗကာယံ၊ ကိုယ်အလုံးကို၊ ဗရတိ၊ ပြန်နှံ့ပြီး၊ နိရန္တရံ၊ အခြားမလုပ်
 တတ်တည်းပြန်နှံ့သည် ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုပြီး၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ စသက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတံ ဤဖုရတိဟူ

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၅-အဗ္ဗဓိမာနဝတ္ထု၊

၂၀၃

သောသဒ္ဓါသည်၊ အတိတဏှေ၊ အတိတ်အနာဂန္တံ၊ ဝတ္ထမာနဝစနံ၊ ဝတ္ထမာနံ
 ဝိဘတ်တည်း၊ ဗရုတိ၊ ပြန့်နှံ့ပြီး၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ တဒေဝတ္ထေကံကမ္မန္တိ၊ တဒေဝတ္ထေကံကမ္မံ ဟူသည်ကား၊
 ဧတ္ထေကံဝေ၊ ဤအတိုင်းအရှည်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပါနိယဒါနမတ္တ
 ကံ၊ ရေကိလ္လုခြင်းမျှဖြစ်သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီးတသံ
 ဇောတိယံ၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ တာယ၊ ထိုရေလှေသောကောင်းမှုမှ၊ အညံ၊
 တပါးသော ကောင်းမှုကို၊ နာနုဿရာမိ၊ မအောက်မေ့မိ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုတည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်
 သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
 အဗ္ဗဓိမာနဝတ္ထုနာ၊ အဗ္ဗဓိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ချောက်ပြီး ။

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၆-ဂေါပါလဝိမာနဝတ္ထု၊

ဒိသ္ဗာနဇေဝံပဋိပုစ္ဆိတိ၊ ဣတိ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဒိသ္ဗာနဇေဝံပဋိပုစ္ဆိတိ၊ ဣဟူ
 သောဤဝတ္ထုသည်၊ ဂေါပါလဝိမာနံ၊ ဂေါပါလဝိမာနာဝတ္ထုတည်း၊ တဿ၊
 ထိုဝတ္ထု၏ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကားအဘယ်နည်း၊ တဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနေ၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနံကျောင်း
 တော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ ဝါ
 သိ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေသော၊ အညဘရော၊ တယောက်သော၊ ဂေါပါလ
 ကော၊ နွားကျောင်းသားသည်၊ ပါတရာသတ္ထာယ၊ နံနက်စာ စားချိန်ဖြစ်
 သော၊ ဝေလာယ၊ အခါ၌၊ ပိယောတိကာယ၊ ပုဆိုး နွမ်းဖြင့်၊ ပုဗ္ဗဗန္ဓကုမ္မာသံ၊
 အထုပ်ဖွဲ့အပ်သောမယောမုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နဂရတော၊ မြို့မှ၊ နိက္ခ
 မိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ ဂါဝိနံ၊ နွားတို့၏၊ စရဏဋ္ဌာနဘူတံ၊ သွားရာဌာနဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ ဂေါစရဘူမိ၊ ကျက်စားရာမြေအရပ်သို့၊ သမ္ပာပုလိ၊ ရောက်၏၊ တံ၊
 ထိုနွားကျောင်းသားကို၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
 လာနံသည်၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ အယံ၊ ဤနွားကျောင်းသားသည်
 ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ မဟ္တုဉ္စ၊ ငါအားလည်း၊ ကုမ္မာ
 သံ၊ မယောမုံကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တာဂတိ၊ သေသု၊ တာဂတိ၊ သာ နတ်
 ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တဿ၊
 ထိုနွားကျောင်းသား၏၊ သမိပံ၊ အနီးသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊

၂၀၄

ဗိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်။ ဝေလံ၊ ဆွမ်းစားချိန်အခါကို၊ ဩလော
ကေတွား၊ ကြည့်၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ကုမ္မာသံ၊
မယောမုံ၊ ကို၊ ဒါတုကာမော၊ လှူခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ဂါရိယော၊ နွားအပေါင်းတို့သည်၊ မာ
သဓေတ္တံ၊ ဝဲကြီးခင်းသို့၊ ပရိသန္တံ၊ ဝင်ကုန်၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဂေါ
ပါလကော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊ ကိ၊ အသို့နည်း။ ထေရဿ၊ အရှင်
မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ကုမ္မာသံ၊ မယောမုံ၊ ကု၊ ဒေဓယျံ၊ နှုခေါ၊ လှူရ
ဦးမည်လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ဂါရိယော၊ နွားတို့ကို၊ မာသ
ဓေတ္တတော၊ ဝဲကြီးခင်းမှ၊ နိဟရေယျံ၊ နှုခေါ၊ ထုတ်ရကုန်ဦးမည်လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဗိသန္တသိ၊ ကြံ၍၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုနွားကျောင်းသား၏၊
မာသသာမိကာ၊ ဝဲကြီးခင်းအရှင်တို့သည်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊
ဣန္ဒြိယံ၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိကုန်၍၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကရောန္တံ၊ ပြုလေစေကုန်၊
ထေရေ၊ မထေရ်သည်၊ ဂတေပန၊ ကြွသွားခဲ့သည်ရှိသော်ကား၊ ကုမ္မာသဒါ
နန္တရာယော၊ မယောမုံကိုပေးလှူခြင်း၏အန္တရာတ်သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သိ
ယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟန္တံ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အယုဿ၊ အ
ရှင်ကောင်းအား၊ ကုမ္မာသံ၊ မယောမုံဆွမ်းကို၊ ဒဿာမိ၊ လှူဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊
ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍၊ တံ၊ ထို
မယောမုံကို၊ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဥပနေသိ၊
ကပ်လှူ၍၊ ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်
သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မူ၍။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုနွားကျောင်းသားကို၊ ဂါရိယော၊ နွားတို့ကို၊ နိဝတ္တေ
တုံ၊ ပြန်မိမ့်သောငှါ၊ ပရိဿယံ၊ တေးရန်ကို၊ အနောလောကတွား၊ မကြည့်
မူ၍၊ ဝေဂေန၊ လျှင်သောအဟုန်ဖြင့်၊ ဥပဓာဝန္တံ၊ ပြေလေသည်ရှိသော်၊
ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ ဗုဠော၊ ထိခိုက်အပ်သော၊ အာသိရိယော၊ လျှင်သောအ
ဆိပ်ရှိသောမြေသည်၊ ခုံသိ၊ ကိုက်၍၊ ထေရောပိ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
မထေရ်သည်လည်း၊ တံ၊ ထိုနွားကျောင်းသားကို၊ အနုကမ္ပမာနော၊ အစဉ်
သနားသည်ဖြစ်၍၊ တံကုမ္မာသံ၊ ထိုမယောမုံကို၊ ပရိဘုဉ္ဇေတုံ၊ ဘုဉ်းပေးခြင်း
ငှါ၊ အာရတိ၊ အားထုတ်၍၊ ဂါရိယော၊ နွားတို့ကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပျံနှစ်စေ၍၊
အာဂတော၊ လာသော၊ ဂေါပါလကောပိ၊ နွားကျောင်းသားသည်လည်းကုမ္မာ
သံ၊ မယောမုံကို၊ ပရိဘုဉ္ဇေတုံ၊ ဘုဉ်းပေးသော၊ ထေရံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္တိဝတ္တော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ

ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဇာရုံ၊ ပြန်ပြောသော၊ ပီတိသောမနသံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဒန္တော၊ အဖန်ဖန်ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဇကု၌သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုနွားကျောင်းသား၏၊ သကလသရီရုံ၊ ကိုယ်အလုံးကို၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်၊ အဇ္ဈောတ္တရိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏၊ မုဟုတ္တမေဝ၊ တစ်ဇကုခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဂေန၊ အဟုန်ဖြင့်၊ ဝိသေ၊ အဆိပ်သည်၊ မုဒ္ဒပတ္တေ၊ ဦးခေါင်းထိပ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကာလမကာယိ၊ သေခြင်းကိုပြုလေ၏၊ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ ခွါဒသယောဇနိကေ၊ တဆဲ့နှစ်ယူစနာရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ၊

အာမုတ္တဟတ္ထာဘရဏော၊ ဝတ်အပ်ပြီးသော လက်ဝတ် တန်ဆာရှိသော၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ယသသမိ၊ များသောအခြံအရံရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စန္ဒိမာ၊ လနတ်သားသည်၊ ဂဂနေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌၊ သောဘတိယထာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝိမာနမ္ပိ၊ ဗိမာန်၌၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်သော၊ ဝိဓမ္မိတိကော၊ အနှစ်သုံးကုဋေခြောက်သန်း ကာလပတ်လုံး တည်ခြင်းရှိသော၊ ဥစ္စေ၊ မြင့်မြတ်သော၊ ဝိမာနမ္ပိ၊ ဗိမာန်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဒေဝံ၊ ဂေါပါလနတ်သားကို၊ ဒိသ္မာနံ၊ မြင်၍၊ ဘိက္ခု၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ၊ ဧဝပုတ္တံ၊ နတ်သား၊ အလက်တော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ မာလခရီ၊ ပန်းတို့ကိုပန်ဆင်ခြင်းရှိသော၊ သုဝတ္ထော၊ ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံခြင်းရှိသော၊ သုကုဏ္ဍလီ၊ ကောင်းသော နားချောင်းရှိသော၊ ကပ္ပိတကေသမသု ပြုပြင်အပ်ပြီးသောဆံမုတ်ဆိတ်ရှိသော၊ အာမုတ္တဟတ္ထာဘရဏော၊ ဝတ်ဆင်အပ်ပြီးသော လက်ကောက်လက်ကြပ်တန်ဆာရှိသော၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ယသသမိ၊ များသောအခြံအရံရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စန္ဒိမာ၊ လနတ်သားသည်၊ ဂဂနေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌၊ သောဘတိယထာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝိမာနမ္ပိ၊ ဗိမာန်၌၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ၊ ဝဠု၊ ချိုသာသောအသံရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဏာစ၊ မောင်းတို့သည်လည်း၊ ပဝဒန္တိ၊ မြည်ကုန်၏၊ အဋ္ဌဋ္ဌက၊ ခြောက်ကျပ်လေးယောက်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ သိက္ခိတာ၊ သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိကုန်သော၊ သဇရဈပါ၊

၀၀၀

ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာရာ ပြန်ပြောကုန်သော၊ တိဒသစရာ၊
တာဝတိံ သာဠိချင်းသာစွာနေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊
ကညာစ၊ နတ်သမီးတို့သည်လည်း။ နစ္စန္ဒိ၊ ကမ္ဘိုးကုန်၏။ ဂါယန္တိ၊ သီချင်း
ကိုသီကုန်၏။ ပမောဒယန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်းဖြစ်စေကုန်၏။
ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင်သည်။ ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တော၊ နတ်၌ပြည့်စုံခြင်းသို့
ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးမြတ်သောအာနုဘော်ရှိ
သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ) ကေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်နတ်
သား၏။ ဝဇ္ဇောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ပဘာသတိ၊ ထွန်းသောက်ပ စေနိုင်သနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သောဝိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း။ တဿ၊
ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ သော
ဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်။ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်
ကံ၏။ ဗလံ၊ အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး
အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ မနုဿေ
သု၊ လူတို့၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပရေသံ၊ သူတပါး
တို့၏။ ခေနုယော၊ နွားမတို့ကို။ သင်္ဂဗ္ဗ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ ရက္ခိယံ၊ စောင့်ခံဘူး
၏။ တတောစ တဒါကာလေ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။
မမ၊ တပည့်တော်၏။ အန္တိကေ၊ အနီးသို့၊ အာဂါအဂန္တိ၊ လာရောက်ပြီး
ဂါဝေါစ၊ နွားတို့သည်လည်း။ မာဿ၊ ယာခင်း၌ ဝဲပင်တို့ကို၊ ခေါဒိတု၊ စား
ခြင်းငှါ၊ အဂဓံသု၊ သွားကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တဒါ၊ ထိုကာလ
၌၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ အဇ္ဈယသုအခါ၌၊ နွယ်၊ နှစ်ပါးသော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စ
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဥဘယဗ္ဗ၊ နှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ကာရိယံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣစ္စေ
ဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဝိဝိန္တယိ၊ အထူးကြံစည်မိ၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တတောစ၊ ထိုကာလ၌လည်း။ ပရံ၊ နောက်၌၊ အဟံ၊
တပည့်တော်သည်။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ သည်း၊ အမှတ်ကို၊ ပဋိ
လဒ္ဓါ၊ ရေ၍၊ ဒဒါမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဣတိမနသိ၊ ကတွာ၊ ဤသို့လုံးပြု၍၊ အနန္တတ
ကံ၊ မယောမ္မံ၊ ထုပ်သော 'ပုဂ္ဂါ'ကို၊ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊
ဝိဝိ၊ ချပြီး။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယဿ၊ အကြင်ဝဲခင်းရှင်၏။ ဣဒံခနံ၊
ဤဝဲဟုဆိုအပ်သော ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုဝဲခင်းရှင်၏။ တံ
ခနံ၊ ထိုဝဲတည်းဟူသောဥစ္စာကို၊ အယံဂေါဂဏော၊ ဤနွားအပေါင်းသည်။

ဝုရာဘဉ္ဇတိ၊ မဗျက်ဒိ၊ သောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ သောသေတ္တံ၊
 ပဲကြီးခင်းရှိရာအရပ်သို့၊ တုရိတော၊ အဆောတလျှင်၊ အဝါသရံ၊ ကပ်၏။
 တတောစဘဉ္ဇတိ၊ ထိုအရပ်၌လည်း တုရိတသ၊ အဆောတလျှင်၊ သေတ၊
 ဖြစ်စဉ်၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ မဟာဝိသော၊ ပြင်းထန်သော
 အဆိပ်ရှိသော၊ ကဏ္ဍော၊ မည်းသောအဆင်းရှိသော၊ ဥရုဂေါ၊ မြွေဟောက်
 သည်။ အနုသိ ကိုက်ခဲ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သွဟံသောအဟံ၊
 ထိုတပည့်တော်သည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်
 သည်၊ ဒုက္ခန၊ သေသောကံသောဆင်းရဲသည်။ ဝိဇ္ဇိတော၊ နှိပ်စက်အပ်
 သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ တံ၊ အနန္တကံ၊ ထိုမယောမဲ့
 လုပ်သောဝုဝါသို၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ မုဗ္ဗိတွာ၊ ဖြေ၍၊ မေ၊ တပည့်တော်
 အား၊ အနုကမ္ဘိယာ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ ကုဗ္ဗာသံ၊ မယောမဲ့ကို၊ အဟာသိ၊
 သုံးဆောင်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ တတော၊ ထိုလူ၏ အဖြစ်၌၊
 စုတော၊ စုတေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာလကံတော၊ သေလွန်ခြင်းကံပြု
 သည်ရှိသော်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ မယာ၊ တပည့်တော်သည်၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော၊ တဒေဝကမ္ဘိ၊
 ထိုကုသိုလ်ကံကိုသာလျှင်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သုခံ၊ ချမ်း
 သာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးကိုလည်း၊
 အနုဘောသိ၊ ခံစားရ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တယာဟိတယာဝေ၊ အရှင်
 ဘုရားသည်သာလျှင်၊ ဘုသံ၊ လွန်စွာ၊ အဟံ၊ တပည့်တော်ကို၊ အနုကမ္ဘိ
 တော၊ ခြီးမြှောက်တော်မူအပ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ကတညတယ၊
 ကျေးဇူးကိုသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ အဘိဝါဒယာ၊
 မီးရှိခိုးပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သနေဝကေစ၊ နတ်နှင့်တကွသော
 သတ္တဝါအပေါင်း၌လည်း၊ ကောင်း၊ သမာရကေ၊ မာရ်နှင့်တကွသော၊ လော
 ကေစ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌လည်း၊ ကောင်း၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိ
 သော၊ တူသော၊ အနုကမ္ဘိကော၊ ခြီးမြှောက်တတ်သော၊ အညော၊ တပါး
 သော၊ မုနိ၊ ရဟန်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တယာဟိတယာ
 ဝေ၊ အရှင်ဘုရား သည်သာလျှင်၊ ဘုသံ၊ လွန်စွာ၊ အဟံ၊ တပည့်တော်
 ကို၊ အနုကမ္ဘိတော၊ ခြီးမြှောက် အပ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ကတညတယ၊
 ကျေးဇူးကိုသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရား ကို၊ အဘိဝါဒယာ
 မီးရှိခိုးပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဗ္ဗိ၊ လောကေဝါ၊ ဤလောက၌
 လည်း၊ ကောင်း၊ ဗရုဗ္ဗိ၊ ဝါပန၊ တပါးသော လောက၌ လည်း၊ ကောင်း၊

၁၁

တယံ၊ အရှင်ဘုရားမှ၊ အညော၊ တပါးသော၊ အနုကမ္မကော၊ ခြီးမြှောက်
တတ်သော၊ မုနိ၊ ရဟန်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တယံ
ဟိတယံ၊ ဧဝံ၊ အရှင်ဘုရား သည်သာလျှင်၊ အဟံ၊ တပည့်တော်ကို၊ ဘု
သံ၊ လွန်စွာ၊ အနုကမ္မိတော၊ ခြီးမြှောက်အပ်သည်၊ အမှီးဖြစ်၏၊ ကတည
တာယ၊ ကျေးဇူးသိသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုအရှင်ဘုရားကို၊ အဘိဝါ
ဒယာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ အထပစ္ဆာ၊
ထိုနောင်မှ၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊
အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာယစ၊ နတ်သားသည်လည်း
ကောင်း၊ ကဝိတနိယာမေနေဝ၊ မေးမြန်းလျှောက်ထားသောနည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝေဝေတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေ
သိကြာ၊ လျှောက်၏၊ သတ္တား၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်း
ကို၊ ပစ္စနုဘာသိတွာ၊ တာန်မိန့်တော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုလျှောက်ထားသောအ
ကြောင်းကို၊ အဇ္ဇုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တပရိ
သာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတုံ၊ ဟော
တော်မူခြင်းငှါ၊ ဒိသ္မာနဒေဝံပဋိပုစ္ဆိ ဘိက္ခုတိအာဒိ၊ ဒိသ္မာနဒေဝံပဋိပုစ္ဆိ
ဘိက္ခုဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူပြီး ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒေဝန္တိဣဒံ၊ ဒေဝဟူသော ဤစကားကို၊ ဂေါပါလ
ဒေဝပုတ္တံ၊ ဂေါပါလနတ်သားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဘိက္ခုတိ
ဣဒံ၊ ဘိက္ခုဟူသောဤပုဒ်ကို၊ အာဟာသ္မန္တံ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်၊ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလာန်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သတ္တား၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဒတိ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ သဗ္ဗသော၊
အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဘိန္နကိလေသတာယ၊ ပျက်ဆီးအပ်ပြီးသောကိလေသာ
ရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏၊ ဝိမာနဿ၊ ဝိမာန်၏၊ ဗဟု
ကာလာဝဋ္ဌာယိတာယ၊ များစွာသောကာလတို့ပတ်လုံး တည်သဖြင့်၎င်း၊
ကပ္ပဗ္ဗိတိကတာယ၊ ဧဝံ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်သာ
လျှင်လည်းကောင်း၊ ဝိရေဗ္ဗိတိကေတိ၊ ဝိရေဗ္ဗိတိကေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီး၊
ဝိရေဗ္ဗိတိကန္တိဝိ၊ ဝိရေဗ္ဗိတိကံဟူ၍လည်း၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့
သည်၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုဝိရေဗ္ဗိတိကံဟူသောပုဒ်ကို၊ ဒေဝန္တိဣဒံ၊
ဒေဝဟူသောဤပုဒ်နှင့်၊ သမ္ပန္တိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ဝိ၊ ထို
နတ်သားသည်လည်း၊ သဗ္ဗိသတသဟဿာမိကာ၊ အနှစ်မြောက်သန်းအ
လွန်ရှိကုန်သော၊ တိသောဝဿကောမ္ဘိယော၊ အနှစ်သုံးကုဋေတို့ပတ်လုံး၊

တတ္ထ၊ ထိုမိမိခန့်၌၊ အဝဋ္ဌာနတော၊ မရတဘဲ အမြဲနေမှသောကြောင့်၊ မိရမ္မိ
 တိကောတိ၊ မိရမ္မိတိကောဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်ဆိုထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊
 လဘတိ၊ ရ၏၊ ယထာဝရစန္ဒိမာတိ၊ ယထာဝရစန္ဒိမာဟူသည်ကား၊ စန္ဒိမာဒေဝ
 ဝုတ္တော၊ လနတ်သားသည်၊ ကန္တဘိတုလမနေဟုရောက်ကံ၏၊ ကဇာလသ
 မုန္တလေး၌၊ သက်ကွယ်ရှိသောချင်း၊ အေးသောနှလုံးကိုဆောင်တတ်သော
 ရွှေကွန်ယက်တို့ဖြင့် တောက်ပခြင်းရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိဇ္ဇေ၊ နတ်၌
 ဖြစ်သော၊ ဝိမာနသ္မိံ၊ ဝိမာန၌၊ ဝိရောစတိယထာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ဇေတ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနသေသော၊
 ပါဠိသေသကို၊ ဗုဗ္ဗဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏၊ အလကံတောတိအာမိ၊ အလကံ
 တောဤသို့အစရှိသော သဒ္ဓါသည်၊ တဿဒေဝဝုတ္တဿ၊ ထိုနတ်သား
 အား၊ ထေရေန၊ အရှင်မောဂ္ဂလဝန် မထေရ်သည်၊ ဝုတ္တိတသကာရဒဿနံ၊
 မေးတော်မူသော အခြင်းအရာကို ပြကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ တံ၊
 ထိုအလကံတော အစရှိသော သဒ္ဓါသည်၊ ဟေဋ္ဌာဝိ၊ အောက်၌လည်း၊
 ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ သင်္ဂဗ္ဗာ
 တိ၊ သင်္ဂဗ္ဗာသည်ကား၊ သင်္ဂမေတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သံ
 ဂဗ္ဗာတိ၊ သံဂဗ္ဗဟူသည်ကား၊ သံဂဟေတွာ၊ ပေါင်းရုံးသော ကြောင့်၊
 တိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ဟေတွတ္ထေဝိ၊ ဟိတ်အနက်သည်လည်း၊
 အန္တောနိသော၊ အတွင်း၌ဝင်၏၊ ဗဟူ၊ များစွာသောနွားအပေါင်းတို့သည်၊
 ဧကတောဟု ဘွား၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာဂါတိ၊ အာဂါဟူသည်ကား၊ အာဂန္တံ၊
 လာ၏၊ မာသေတိ၊ မာသေဟူသည်ကား၊ မာသသဿာနိ၊ ဝဲကြီးပင်တည်း
 ဟူသောကောက်တို့ကို၊ ဇွယန္တာတိ၊ ဇွယန္တာဟူသည်ကား၊ အန္တဝေပေါ၊
 ယခုအခါ၌၊ နွယ်၊ နွယ်ပါးသော၊ ကတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊ အတ္ထိ
 ရှိ၏၊ ဥဘယဉ္စ ကာရိယန္တိဇ္ဇဒံ၊ ဥဘယဉ္စကာရိယံ ဟူသော ဤဝန်သည်၊
 ဝုတ္တသေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌဿ၊ အနက်ကို၊
 ပရိယာယဝစနံ၊ ဘောဆိုကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ သညန္တိ၊ သညံဟူ
 သည်ကား၊ ဓမ္မသည်၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော အမှတ်သည်ကို၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ပေသနိသေတိ၊ ပေသနိသေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ ပဋိလဒ္ဓါတိ၊ ပဋိ
 လဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ပဋိလတိတွာ၊ ရသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပိန္နိ၊ ဝိပိ'ဟူသည်ကား၊
 ပဋိဂ္ဂဟာပနဝသေန၊ ခံယူစေသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ဝိဝံ
 ပင်စွန့်ပြီးအနန္တကန္တိ၊ အနန္တကံဟူသည်ကား၊ အနန္တကံ၊ မယောရံ၊ ထည်

၂၀၉

သောဝုဝါကို၊ ကုမ္ဘာသံ၊ မယောမုံကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ခဏ္ဍိတွာ၊ ပိုင်း
 ခြား၍၊ ဌပိတံပိလောတိကံ၊ ထားအပ်သောဝုဆိုကို၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။
 ဧတ္ထ၊ ဤအနန္တကံဟူသောပုဒ်၌၊ အကာရော၊ အအက္ခရာသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊
 အနက်မရှိသောနိပါတ်မျှသာတည်း။ သောတိ၊ သောဟူသည်ကား၊
 သောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်၊ တုရိတောတိ၊ တုရိတောဟူသည်ကား၊
 တုရိတောသမ္ဘုမန္တာ၊ အဆောတလျှင်၊ အဝါသရိန္ဒ၊ အဝါသရိဟူသည်
 ကား၊ ဥပဂစ္ဆိံ၊ ကပ်ငြိ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပါဝိသိံ၊ ဝင်ငြိ၊ ပုရာအယံဘဂ္ဂတိ
 ယသိဒ္ဓိနန္တိ၊ ပုရာအယံဘဂ္ဂတိယသိဒ္ဓိနံဟူသည်ကား၊ ယသသေတ္တ
 သာမိကဿ၊ အကြင်လယ်ရှင်၏၊ မာသသဿံ၊ ပဲကြီးပင်တည်းဟူသော
 ကောက်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဣဒ်နံ၊ ဤဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဥစ္စာ
 ကို၊ အယံ ဂေါဂဏော၊ ဤနွားအပေါင်းသည်၊ ပုရာဘဂ္ဂတိ၊ မပျက်မီး၊
 တဿ၊ ထိုနွားအပေါင်း၏၊ ဘဂ္ဂနုတောအာမဒ္ဓနုတော၊ နင်းနယ်ပျက်ဆီး
 သည်မှ၊ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ တတ္ထံ၊ ထို
 အရပ်၌၊ တုရိတဿမေ သတောတိ၊ တုရိတဿမေ သတောဟူသည်
 ကား၊ သမ္ဘုမန္တဿ၊ အဆောတလျှင်သွားသည်၊ သမာနဿ၊ ဖြစ်သော၊
 မေ၊ အက္ခရ်၏၊ သဟဿ၊ အဆောတလျှင်၊ ဂမနန၊ သွားသဖြင့်၊ မဂ္ဂေ၊
 လမ်းခရီး၌၊ ကဏ္ဍသပ္ပံ၊ ခြွေဟောက်ကို၊ အနောသောကေတွာ၊ မကြည့်
 မူ၍၊ ဂတဿ၊ သွားသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အ
 ဓိပ္ပါယ်တည်း။ အဇ္ဈောမိဒုက္ခေနပိဋ္ဌိတောတိ၊ အဇ္ဈောမိဒုက္ခေနပိဋ္ဌိတော
 ဟူသည်ကား၊ တေနအာသိပိသဉ္စသနန၊ ထိုသို့မြွေ၏ ကိုက်ခဲခြင်းဖြင့်၊
 အဇ္ဈော အနိုးတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဥပဒ္ဓုတော၊ နှိပ်စက်
 အပ်သည်၊ မရဏဒုက္ခန၊ သေလော့သော ဆင်းရဲသည်၊ ဗာမိတော၊
 နှိပ်စက် အပ်သည်၊ ဘဝ၊ မိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟာသိတိ၊ အဟာသိဟူသည်ကား၊
 အတ္တော ဟရိ၊ မျှီငြိ၊ ပရိဘုဉ္ဇံ၊ ဘုဉ်းပေ ငြိ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတောရတောကာလင်္ကတောမိဒေဝတာတိ၊
 တတော ရတော ကာလင်္ကတောမိ ဒေဝတာ ဟူသည်ကား၊ တတော
 မနုဿတ္ထ ဘာဂတော၊ ထိုလူ၏ကိုယ်အဖြစ်မှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိ
 သော်၊ မရဏကာလံ၊ သေသောကာသသို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းကြောင့်၊
 ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတ္ထံ၊ ထိုလူ၏အဖြစ်၌၊ အာယု

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၆-ဂေါပါလဝိမာနဝတ္ထု၊

၂၆၁

သင်္ခါရပေပနသင်္ခါတဿ၊ အာယုသင်္ခါရ၏ ကုန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
 ကာလဿ၊ သေခြင်းကို၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာ
 လင်္ကတော၊ သေခြင်းဘုံ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ တဒနန္တရ မေဝစ၊ ထိုသေ
 သည်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်လည်း၊ ဧဝတော၊ နတ်သားသည်၊ အမြီးဖြစ်ပြီး၊
 ဒေဝတ္ထဘာဝပတ္တိယာ၊ နတ်၏အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ ဧဝတော၊ နတ်သား
 ဝင်စစ်သည်၊ ဘောဇ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ တယာတိ၊ တယာဟုသည်ကား၊ တယာ၊ အရှင်တရားနှင့်၊
 သဒိသော၊ တူသော၊ အညော၊ တပါးသော၊ မောနေယျဂုဏပုဂ္ဂေယျာ၊ မော
 နေယျဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ မုနိဇ္ဇုသိ၊ ရဟန်းမြတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ တယာတိဇ္ဇုဒံ၊ တယာဟူသော ဤဝန်သည်၊ နိဿက္ကေ၊
 အပါဒါနိ အနက်၌၊ ကရုဏာဝစနံ၊ ကရုဏ်း ဝိဘတ်ရှိသော ဝန်တည်း။
 သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဂေါပါလဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ဂေါပါလဝိမာန
 ဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၇-ကဏ္ဍကဝိမာနဝတ္ထု၊

ပုဏ္ဏမာသေယထာဝရန္ဓောတိဇ္ဇုဒံ၊ ပုဏ္ဏမာသေယထာဝရန္ဓော ဟူသော
 ဤဝတ္ထုသည်၊ ကဏ္ဍကဝိမာနံ၊ ကဏ္ဍကဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထို
 ဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ တာဝဝါ၊ မြတ်
 စွာတု-ဦးသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး ဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနစသမယေန၊ ထို
 အခါ၌လည်း၊ အာယဿ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနေ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်
 သည်၊ ဟေဠာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တနယေန ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဒေဝစာ
 ရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေဝစာရီကို၊ စရန္တော၊ ကြွသွားသည်ရှိသော်၊ တာဝတိံ
 သဘဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ တသ္မိံ၊ စ
 ခဏ၊ ထိုခဏ၌လည်း၊ ကဏ္ဍကော၊ ကဏ္ဍကအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုဂ္ဂေယျာ၊
 နတ်သားသည်၊ သကဘဝနတော၊ မိမိ၏တုံဖန်ခန့်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်
 ၍၊ ဗိဗ္ဗယာနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောယာဉ်ကို၊ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်စီး၍၊ ဟေန္တေ
 နု၊ များစွာသော၊ ဗရိဝါနေ၊ အခြံအရံဖြင့်၊ မဟတိယာ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒေဝိန္ဒြိ
 ယာ၊ နတ်တို့၏တန်ခိုးဖြင့်၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဂန္ထန္တော၊ လွှားသည်ရှိ

၂၉၂ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတိယံတွဲ၊

သော်၊ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလာနံ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာနံမထေရ်
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗာတဝါရဝဗဟုမာနော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သောရှိသေ
ခြင်းများစွာမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဟဿ၊ အဆင်တလျှင်၊ ယာနု
တော၊ ယာဉ်မှ၊ ဩရုပ္ပ၊ ဆင်းသက်၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်၏ အထံသို့၊ ဥပ
သင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းရှိသော
ရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ သိရေသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌၊ အဉ္စလိံ၊ လက်ဖျတ်ကို၊
ပက္ခယ၊ ချီ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ ထေရော၊
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏။ ၊

ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ ဝုတ္တမာသေ၊ လပြည့်နေ့၌၊ တာရကာမိပတိ၊
ကြယ်တကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်သော၊ သထိ ယုန်ရုပ်အရေးရှိသော၊ စန္ဒော၊
လမိမာန်သည်၊ နက္ခတ္တ ပရိဝါရိတော၊ နက္ခတ်အပေါင်း ခြုံရံအပ်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အနုပရိယာတိယထာ၊ အစဉ်
မပြတ်သွားလာအပ်သကဲ့သို့၊ တထူပမံ၊ ထိုလမိမာန်နှင့်တူစွာ၊ ဒေဝပုရေမိ
စ၊ နတ်ပြည်၌လည်း၊ ဗိဗ္ဗံ၊ ထွန်းပသော၊ ဣဒံဗျဗ္ဗံ၊ ဤမိမာန်သည်၊ ဥဒယန္တော
တက်သစ်သော၊ ရံသိမာဏှဝ၊ နေလှလင်ကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဈန္တုန၊ အရောင်အဆင်း
ဖြင့်၊ အဟိရောစဘိ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်၏၊ ၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊
ဣဒံဗျဗ္ဗံ၊ ဤမိမာန်သည်၊ ဝေဠုရိယသုဝဏ္ဏဿစ၊ ကျောက်မျက်ရွဲ ရွှေစင်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဖလိယာစ၊ ဖန်စင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရူပိယဿစ၊ ငွေစင်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဿ၊ ခုဂလ္လမုတ္တာဟိစ၊ ပတ္တမြားပြောက်ပုလဲတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ လောဟိတင်္ဂမဏိဟိစ၊ ပတ္တမြားနီတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
နိဗ္ဗိတံ၊ ဘန်ဆင်းအပ်၏၊ ၊ ဝေဠုရိယဿ၊ ကျောက်မျက်ရွဲဖြင့်၊ သန္တတော၊
ကောင်းစွာခင်းအပ်သော၊ ဗိတြံ၊ ဆန်းကြယ်သော၊ မနောရမာ၊ နှလုံး၏မျှော်
လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဘူမိ၊ မြေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သုဘာ၊ တင့်
တယ်ကုန်သော၊ ရမ္မာ၊ မြေလျော်ပေတတ်ကုန်သော၊ ကုဋ္ဌာဝါရာ၊ စုလစ်
မွန်ချွန်တို့သည်၊ သန္တံ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်
ကို၊ သုမာပိတော၊ ကောင်းစွာဘန်ဆင်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊
ပုထုလံ၊ ကြီးကျယ်ကုန်သော၊ မစ္ဆသေဝိဟာ၊ ငါးအပေါင်းတို့သည်ဖြစ်
အပ်ကုန်သော၊ အန္တောဒကာ၊ ကြည်လင်သောနေရှိကုန်သော၊ ဝိပ္ပသန္တာ၊
အထူးသဖြင့်ကြည်လင်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သောဏ္ဏဝါလုကာ
သန္တတော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောသဲဘို့ဖြင့်ကောင်းစွာခင်းအပ်ကုန်သော၊ နာနာ
ပဒုမသမ္ပန္နာ၊ အထူးထူးသောကြာမျိုးတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ ဝုတ္တ

ရိကသမောဟတာ၊ ကြာမြို့ဝုဏ္ဏရိက်မျိုးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊
 ရေခွာ၊ မွေ့လျော်စေတတ်ကုန်သော၊ ပေါက္ခရဏီစ၊ ရေကန်တို့သည်လည်း၊
 တေးသင်နတ်သားအား၊ သန္တိရှိကုန်၏၊ တာပဟိ၊ ထိုရေကန်တို့မှ၊ မာလု
 တေရိတာ၊ လေခပ်သဖြင့် လွင့်ကုန်သော၊ မနုညာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိကုန်
 သော၊ သုရတိ၊ ကောင်းသော အနံ့တို့သည်၊ သမ္ပဝါယန္တိ၊ ကောင်းစွာ
 ပြန့်ပျံ့ကုန်၏၊ ။ တေး၊ သင်နတ်သားသည်၊ တာသော၊ ထိုရေကန်၏၊
 ဥဘတောပဿ၊ နံပါးနှစ်ဘက်၌၊ ဝနုဂုမ္ဘာ၊ ပနံ၊ ပင်တော အရတို့ကို၊
 သုမာပိတာ၊ ကောင်းစွာ တန်ဆင်း အပ်ကုန်၏၊ သာ၊ ထိုရေကန်သည်၊
 ပုပ္ဖရုက္ခေဟိစ၊ အပွင့်ကိုဆောင်သော သစ်ပင်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဗလ
 ရုက္ခေဟိစ၊ အသီးကိုဆောင်သော သစ်ပင်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဥဘ
 ဟံဥဘယေဟိ၊ နှစ်ပါးသော သစ်ပင် မျိုးတို့နှင့်၊ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်
 ၏၊ ။ မုဒုကေ၊ နူးညံ့သော၊ ဂေါဏသန္တကေ၊ ရှည်သော အမွှေးရှိသော
 ကောင်စောဖြင့် ခင်းအပ်သော၊ သောဝဏ္ဏပါဒေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော အခြေ
 ရှိသော၊ ပလ္လကံ၊ အိပ်ရာပလ္လင်၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ တံ၊ သင်နတ်
 သားကို၊ ဒေဝရာဇံ၊ သိကြား နတ်မင်းကဲ့သို့၊ အစ္ဆရာ၊ နတ်သမီးတို့
 သည်၊ ဥပတိဋ္ဌန္တိ၊ အနီး၌တည်၍ခံစားခြင်းကိုပြုကုန်၏၊ ။ သဗ္ဗဘာရဏ
 သန္တန္နာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော တန်ဆာတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ နာနာ
 မာလာ ဝိဘူသိတာ၊ အထူးထူးသော ပန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာခင်းအပ်ကုန်
 သော၊ အစ္ဆရာ၊ နတ်သမီးတို့သည်၊ မဟိဋ္ဌိကံ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော၊
 တံ၊ သင်နတ်သားကို၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်၏၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊
 ဝုသဝတ္ထိ၊ ဝသဝတ္ထနတ်မင်းကြီးကဲ့သို့၊ မောဒသိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏၊ နုတ္တနုတ္တေ၊
 ကမြူးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂိတေ၊ ဝီခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊
 သုဝါဒိတေ၊ ကောင် စွာတီးမှုတ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပဝတ္ထိတေ၊
 ဖြစ်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ ရတိသမ္ပန္နော၊ နာ၊ ခွဲဖြစ်သောမွေ့လျော်ခြင်းနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ တေရိသင်္ခမုဒိကံ၊ ဟိစ၊ စည်ကြီးခရု
 သင်းမုရိုးစည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဏာဟိစ၊ စောင်းတို့ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ပဏဝေဟိစ၊ ထက်စည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရမသိ၊ မွေ့လျော်ရ
 ၏၊ မနုသိ၊ စိတ်၌၊ မောဒသိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏၊ ။ တေး၊ သင်နတ်သားအား၊
 ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဝိသ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သော၊ ရူပါ
 စ၊ အဆင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါစ၊
 အသံတို့သည် လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ရသစ၊ ရသာရုံတို့

၂၆၄ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သည်လည်းကောင်း၊ တေ၊ သင်နတ်သားသည်၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်
ကုန်သော၊ ဂန္ဓာဝ၊ ဂန္ဓာရုံ ဘျိုသည်လည်းကောင်း၊ မနော၊ မာ၊ နှလုံးမွေ
ထောင်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈဗ္ဗာဝ၊ ဗောဇ္ဈဗ္ဗာရုံဘျိုသည် လည်းကောင်း၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ ပဝရေ၊ မြတ်သော၊ တသ္မိ၊ ဝိမာ
နေ၊ သိုဗိမာန်၌၊ မဟာပုတ္တော၊ များသောအရောင်ရှိသော၊ တံ၊ သင်နတ်သား
သည်၊ ဥဒယန္တော၊ တက်သစ်သော၊ ဘာဏုမာဇ္ဈ၊ နေလုလင်ကဲ့သို့၊
ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းဖြင့်၊ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်၏။ ဣဒံ၊ ဗလံ၊
ဤအကျိုးသည်၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဒါနဿ၊ ဒ၊ နကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊
အကျိုးလော၊ အထော၊ ထိုသို့မဟုတ်မှု၊ သီလဿဝါပန၊ သီလ၏လည်း၊
ဗလံ၊ အကျိုးလော၊ အထော၊ ထိုသို့မဟုတ်မှု၊ အဗ္ဘလီကမ္ပဿ၊ လက်ဆုပ်ချီ
ခြင်းသည်ဟူသောစာရိတ္တသီလ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးလော၊ ပုစ္ဆိတော၊ ငါမေး
အပ်သော၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မေ၊ ငါအား၊
အက္ခာဟိ၊ ဖြေကြားသိလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိဂတသမ္ပတ္တိ ကိတ္တန
မုခေန၊ အပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ကြားခြင်းကို အရင်းမူသဖြင့်၊
ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။

မောဂ္ဂလာနေန၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော၊
သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တမနေ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိယာကဿ၊
ဖြေကြား၏၊ ဣဒံ၊ ဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္ပဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ
၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ ဟုပည့်
တော်သည်၊ ပုရေ ရှေးဘဝ၌၊ သာကိယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏၊ ပုရတ္တ
မေ၊ ပြည်မြတ်ဖြစ်သော၊ ကဝိလဝတ္ထုသ္မိ၊ ကဝိလဝတ်အမည်သောပြည်၌၊
သုဒ္ဓေါဒနဿ၊ သုဒ္ဓေါဒန အမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ပုတ္တဿ၊ သား
တော်ဖြစ်သော၊ မဟာသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ သဟဇော၊ ဘွားဘက်
ဖြစ်သော၊ ကဏ္ဍကော၊ ကဏ္ဍကအမည်ရှိသော၊ အဿရာဇာ၊ မြင်းမင်းသည်
အဟံအဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယဒါ၊ အကြင်
အခါ၌၊ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ အနုရတ္တ၊ ညဉ့်သန်းခေါင်အခါ၌၊
ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဘိနိက္ခမိ၊ တောထွက်
တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ ရဒ္ဒဟိ၊ နူးညံ့ကုန်သော၊ ပါဏိဟိ
စ၊ လက်ဘျိုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာလိတမ္ပနဓေဟိစ၊ ကွန်ယက်ကဲ့သို့ရှိကုန်
သောအလွန်နီသော လက်သည်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မံ၊ တပည့်တော်

ကို၊ သတ္တိ၊ မြင်းခေါင်း၏ အနီးဖြစ်သောပေါင်ကို၊ အာကောဓုယိတွာ
 နှစ်ခေါက်၍၊ သမ္ပ၊ အချင်းကဏ္ဍက၊ ဝဟ၊ ရှက်ဆောင်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သမ္မာမိ၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်သို့၊ ပစ္စေသ၊ ရောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ လောကံ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူကို၊ တာရုယိသံ၊ ကယ်တင်အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အဗြဟ္မ၊ ခရီး၏၊ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တံဂီရံ၊ ထို
 ကောင်းကိုးသုဏန္ဒသား၊ ကြားရသော၊ မေတပည့်တော်အား၊ ဝိပုလော၊
 ပြီးပြသော၊ ဘာသော၊ ရွှင်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဥဒ္ဓုမိတ္တော၊ တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည်၊ သု
 မနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဘိသိသိ၊ ရှက်ဆောင်အံ့ဟုနေ
 ခံခဲ့ဘူး၏၊ မဟာ၊ လေး၊ ဈာ၊ သော၊ အခြံအရံရှိသော၊ သကျုပုတ္တံ၊ သာကီ
 ဝင်မင်းသားဖြစ်တော်မူသော၊ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို၊ မံ၊ တပည့်
 တော်သို့၊ အဘိရုဋ္ဌဉ္စ၊ တက်စီးသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘု
 ရော်၊ မြင်းမြတ်ဖြစ်သောအဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဥဒ္ဓုမိတ္တော၊ တက်
 ကြွသောစိတ်ရှိသည်၊ မုဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝရိ
 သုတ္တမံ၊ ယောက်ျားမြတ်ကို၊ ဝဟိသံ၊ ရှက်ဆောင်ခဲ့ဘူး၏၊ သန္တေ၊
 အရှင်ဘုရားသော၊ ထိုယောက်ျားမြတ်သည်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊
 ဝိဇိတံ၊ တိုင်းနိုင်ငံသို့၊ ဝတ္တံ၊ ရောက်၍၊ ဖိဝကံ၊ နေမင်းသည်၊ ဥဂ္ဂတသ္မိံ၊
 တက်လတ်သည်ရှိသော်၊ မမဉ္စ၊ တပည့်တော်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ဆန္ဒဉ္စ၊
 ဆန္ဒအမတ်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ဩဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍၊ အနုပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်
 ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပက္ကမိ၊ သွားခြင်းငှါအားထုတ်၏၊ အဟံ၊
 တပည့်တော်သည်၊ ဟံ၊ ထိုယောက်ျားမြတ်၏၊ တမ္ပနုခေ၊ နိသောခြေ
 သည်းရှိကုန်သော၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဖိဝါယ၊ လျှာဖြင့်၊ မရိလေဟိသံ၊ ထက်
 ဝန်ကျင်မှထွက်ခဲ့ဘူး၏၊ ဝတ္တံ၊ သွားလေသော၊ မဟာဝိရံ၊ ကြီးသောလုံ
 လှီးသော၊ ဝရိသုတ္တမဉ္စ၊ ယောက်ျားမြတ်ကိုလည်း၊ ရုဒမာနော၊ ငိုလျက်၊
 ဥဒိက္ခိသံ၊ ကြည့်မြင်လိုက်ပြီ၊ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သိရိမတော၊
 သနိုးပညာရှိတော်မူသော၊ သကျုပုတ္တံ၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော၊
 ဟံ၊ ထိုယောက်ျားမြတ်ကို၊ အဒဿနေန၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊
 တပည့်တော်သည်၊ ဝရုကံ၊ ပြင်းတန်စွာသော၊ အဗညမံ၊ သေခြင်းအဆုံးရှိ
 သောဆင်းရဲကို၊ အလတ္တံ၊ ခြေ၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ဝိပ္ပံ၊ ယှဉ်မြှန်စွာ၊
 မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တဿဝ
 ထိုကြည်ညိုခြင်းဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှု၏ သာယျင်၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနု

ဘော်ကြောင့်၊ ခေဝပုရဏ၊ တာဝတိံသာနတ်တုံ၌၊ ခေဝါ၊ ခေဝါရာဇဝိယ၊
 သိကြားနတ်မင်းကဲ့သို့၊ သဗ္ဗကာမဂုဏောပေတံ၊ အလုံးစုံသောကာမဂုဏ်
 တို့ဖြင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒိမာနံ၊ ဤဗိမာန်၌၊ အာဝဿာမိ၊ နေ၏၊ ၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ ဗေဓိယာသန္တံ၊ ဘုရားလောင်း၏အသံကို၊ ယုတွာန၊ ကြားခြင်း
 ကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ဟာသော၊ ရှင်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီး၊
 ဟာသဿ၊ ရှင်ခြင်း၏၊ ယဉ္ဇဘာဝနံ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊
 ဖြစ်၏၊ တေနဝကုသလမူလေန၊ ထိုရှင်ခြင်းတည်းဟူသောကုသိုလ်မျိုး
 စေ့ကြောင့်သာလျှင်၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်
 သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဖုသိသံ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 သတ္ထု၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း
 သန္တိ၊ က၊ အထံတော်သို့၊ သစေဂစ္ဆေယျာသိ၊ အကပ်၍ရောက်တော်မူ
 သည်ဖြစ်အံ့၊ မမဝိ၊ တပည့်တော်၏လည်း၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ နံ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားကို၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝဉ္စနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊
 ဝဇ္ဇသိ၊ သျှောက်ထား၊ ပါလေလော၊ ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟတ္ထိ၊ တ
 ပည့်တော်သည်လည်း၊ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလံ၊ လောကသုံးပါး၌၊ တုတက်မရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဠု၊ ဖူးမြင်ခြင်း၌၊ ဂစ္ဆိ
 သံ၊ သွားပါဦးအံ့၊ တာဒိနံ၊ ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံတို့၌ အမျက်ထွက်ခြင်းတပ်
 မက်ခြင်း မရှိသည်ခံခြင်း သဘောရှိသော၊ လောကနာယာနံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့ကို၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းကို၊ နုလ္လတံ၊ ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်ထား၏၊ ၊

သောဝိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်
 သောကုသိုလ်ကံ ကို၊ ကထေသိ၊ သျှောက်ကြား၏၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်
 ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤနတ်သားသည်၊ အနန္တမေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ အတ္တ
 ဘာဝေကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ အဓာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗေဓိယတ္တေန၊ ဘုရားလောင်း
 နှင့်၊ သဟဇာတော၊ တကွဘွားတက်ဖြစ်သော၊ ကဗ္ဗကော၊ ကဗ္ဗကအ
 မည်ရှိသော၊ အဿရာဇော၊ မြင်းမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ထို
 မြင်းမင်းသည်၊ အဘိနိက္ခမနုဿမယေ၊ တောထွက်တော်မူသောအခါ၌၊
 အဘိရုဋ္ဌော၊ တက်စီးအပ်သည်၊ ယုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟေနဝရတ္တာဝသေ
 သေန၊ ထိုညဉ့်အကြွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝီသိန္ဓောနိ သုံးပြည်တောင်တို့ကို၊
 အဘိက္ကမာပေတွာ၊ လွန်မြောက်စေ၍၊ မဟာပုရိသံ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်
 သောဘုရားလောင်းကို၊ အနောမနဒ္ဒိတိရုံ၊ အနေးမာမြစ်နားသို့၊ သဗ္ဗာပေသိ

ရောက်စေ၏။ အထူးထိုအခါ၌၊ မဟာသတ္တေနံ၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ ဥပ္ပဿေ၊ တက်လတ်သော်၊ စာဒိကာရမဟာ၊ ဖြဟူ၊ နာ၊ စာဒိကာရအမည်ရှိသော ဖြဟူမင်းသည်၊ ဥပနိတာနိ၊ ကင်လှူအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စပိတရာနိ၊ သပိတ်သက်နိုးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဓာနေန၊ ဆန္ဒအမတ်၌၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်ပြည်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ချည်၍၊ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ ပြန်လွှတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ သိနေဟာဘ၊ ရိကန၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့် ဝန်လေးစွာသော၊ ဟဒယေန၊ နှလုံးဖြင့်၊ မဟာသုရိသဿ၊ ယေ၊ ကျားမြတ်၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်၊ လေဟိတွာ၊ လျက်၍၊ ပဿဒသောမ္မာနိ၊ ကြည်လင်သော ပဿဒရှိကုန်သော၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ဥဇ္ဈိလိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ယာဝဒဿနပထာ၊ မျက်စိဖြင့်မြင်ကောင်းသော အရပ်တိုင်အောင်၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်မျှော်လျက်၊ ဒဿနပစာရံ၊ မျက်စိဖြင့်မြင်ကောင်းသော ဥပစာရကို၊ လောကနာထေ၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာ၊ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ အဘိက္ကန္တေပန၊ လွန်သည်ရှိသော်ကား၊ ဧဝံဝိဇံနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော၊ လောကဂ္ဂနာယကံ၊ လောက၌မြတ်သော အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသော၊ မဟာသုရိသံ၊ ယေ၊ ကျားမြတ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဟံ၊ ရွက်ဆောင်ပြီး၊ မမ၊ ငါ၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်၊ သဖလံ၊ အကျိုးရှိသည် အဟာသပိတ၊ ကြောင့်ဖြစ်ပေတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿန္နမာနသေ၊ ကြည်ညိုသောနှလုံးရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပုန၊ တစ်ခါ၊ ဝိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်သုံးသက်တသ၊ ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်သော၊ ပေမဿ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်း၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိယောဂဒုက္ခံ၊ ဘုရားလောင်းနှင့်ကွေ့ကွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ အသဟန္တော၊ သည်းခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝိနိယာ၊ စုတ်၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်လတ္တံ့သော ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မကာယ၊ ဓမ္မတာသဘောသည်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်း အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို၊ ကတွာ ပြု၍၊ တာဝတိံသာ၊ နေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ချည်၍၊ ပုဏ္ဏမာသေ(လ ဝတ္ထု၊ ထိန္တိ အာဒိ၊ ပုဏ္ဏမာသေ(လ) ဝတ္ထု၊ ထိ) ဤသို့အစသောစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်အပ်ပြီး ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပုဏ္ဏမာသေတိ၊ ပုဏ္ဏမာသေ ဟူသည်ကား၊ ပုဏ္ဏမာသေ ဟံ၊ လပြည့်နေ့၌၊ သုက္ကပက္ခေ၊ သဘန်းပက္ခဖြစ်သော၊ ပန္နရသိသံ၊

တဆွေငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ တာရကာမိပတိတိ၊ တာရကာမိပတိဟူ
သည့်ကား၊ တာရကာနံ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့၏၊ အမိပတိ၊ အကြီးအကဲဖြစ်
ကသာ၊ သသီတိ၊ သသီဟူသည့်ကား၊ သသလတ္တနဝါ၊ ယုန်ရုပ်အရေးရှိသော
တာရကာမိပဒိဿတိတိ၊ တာရကာမိပဒိဿတိဟူ၍၊ ကေစိ၊ အချို့သော
ဆရာတို့သည်၊ ပဉ္စန္ဒိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏၊ မတေ၊ အလို၌၊
တာရကာမိပါတိ၊ တာရကာမိပဟူ၍၊ အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသော၊ ဝိဘတ်
ကင်းလျက်အနက်ကိုညွှန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာရကာနံ၊ ကြယ်
အပေါင်းတို့၏၊ အမိပေါ၊ အကြီးအကဲသည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏
အနုပရိယာကိစ၊ အစဉ်မပြတ်လှည့်ပတ် သွားလာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်
၏၊ ဒိဗ္ဗဒေဝပုရုဗ္ဗစာတိ၊ ဒိဗ္ဗဒေဝပုရုဗ္ဗစဟူသည့်ကား၊ ဒေဝပုရုဗ္ဗံ၊
နတ်ပြည်၌လည်း၊ ဒိဗ္ဗံ၊ ထွန်းပသော၊ မနုဿဗ္ဗာနတော၊ လူ့ပြည်ထက်၊ ဒေဝ
ပုရု၊ နတ်ပြည်သည်၊ ဥတ္တမံ၊ ထက်မြက်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ
ဒေဝပုရု၊ တာဝာပိ၊ နတ်ပြည်ထက်လည်း၊ တဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဣဒံ၊ မိမိ
နံ၊ ဤမိမိသည်၊ ဥတ္တမံ၊ လွန်မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို
ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတိရောစတိဝဇ္ဈေနဥဒယန္တောဝရံ
သိမာတိ၊ အတိရောစတိဝဇ္ဈေန ဥဒယန္တောဝရံသိမာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊
ဥဂ္ဂန္တန္တော၊ တက်သစ်သော၊ သူရိယောဝိယ၊ နေလှလင်ကဲ့သို့၊ ဣတိ၊ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝေဇ္ဇုရိယ သုဝဏ္ဏဿာတိ၊
ဝေဇ္ဇုရိယသုဝဏ္ဏဿ ဟူသည့်ကား၊ ဝေဇ္ဇုရိယေနစ၊ ကျောက်မျက်ရွှေဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏေနစ၊ ရွှေစင်အတိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤ
သင်နတ်သား၏မိမိကို၊ နိဗ္ဗိတံ၊ တန်ဆင်းအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနသေ
သေန၊ ပါဠိအကြွင်းနှင့် တက္က၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊
ပြုအပ်၏၊ ဖလိယာတိ၊ ဖလိယာဟူသည့်ကား၊ ဖလိကမဏိနာ၊ ဖန်စစ်
ပတ္တမြားဖြင့်၊ ပေါက္ခရဏီတိ၊ ပေါက္ခရဏီ ဟူသည့်ကား၊ ပေါက္ခရဏီ
ယော၊ ရေကန်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တဿာတိ၊ တဿာဟူသည့်
ကား၊ တဿာပေါက္ခရဏီယာ၊ ထိုရေကန်၏၊ ဥတတောပသော၊ နံပါးနှစ်
တက်၌၊ ဝနဂုဗ္ဗာ၊ ဘိဇ္ဇနံ၊ ဝနဂုဗ္ဗာဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ ဥယျာနေသ၊ ဥယျာဉ်
တို့၌၊ ဝုပ္ပဝန္တေ၊ ပန်းချိုတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဒေဝရ၊ ဇံဝ၊
တိ၊ ဒေဝရာဇံဝဟူသည့်ကား၊ သက္ကိဝိယ၊ သူကြားနတ်မင်းကဲ့သို့၊ ဥပတိ
ဋ္ဌန္တိတိ၊ ဥပတိဋ္ဌန္တိ ဟူသည့်ကား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စားခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြု

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၇-ကဏ္ဍကဝိမာနဝတ္ထု

၂၆၆

ကုန်၏။ သဗ္ဗဘာရဏ သန္တန္နာတိ၊ သဗ္ဗဘာရဏ သန္တန္နာ ဟူသည်
 ကား၊ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဣတ္ထာလင်္ကာရေဟိ၊ နတ်မင်းမတို့၏
 တန်ဆာတို့ဖြင့်၊ ပဋိစ္စာဒိတာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗ
 သော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိဘူသိတသရိရာ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်
 ရှိကုန်သော၊ ဣတိ၊ အယ်၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝသဝတ္ထိ
 ဝါတိ၊ ဝသဝတ္ထိဝဟူသည်ကား၊ ဝသဝတ္ထိဒေဝရာဇေ၊ ဝသဝတ္ထိနတ်
 မင်းကြီးကဲ့သို့၊ ဘေရိသင်္ခမုဒိင်္ဂါဟိတိ၊ ဣဒံ၊ ဝေ၊ ဘေရိသင်္ခမုဒိင်္ဂါဟိ
 ဟူသောဤစကားကို၊ လိင်္ဂဝိပ္ပလ္လာသေန၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂကို ပုန်လိင်္ဂပြန်သော
 အားဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘေရိဟိ၊ စည်ကြီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ခ
 ဟိ၊ စ၊ ရေသင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မုဒိင်္ဂါဟိ၊ စ၊ မုရိုးစည်တို့ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏၊
 ရတိသမ္ပန္နာတိ၊ ရတိသမ္ပန္နာဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ရတိ
 ယာ၊ ရွှေလျော်ခြင်းနှင့်၊ သမာဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ နစ္စ
 ဝိတေသုဝါဒိတေဟိ၊ နစ္စဝိတေသုဝါဒိတေ ဟူသည်ကား၊ နစ္စေ၊ ကခြင်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတေ၊ စ၊ သိခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သန္တရေ၊ ကောင်း
 မြတ်သော၊ ဝါဒိတေ၊ စ၊ တီးမှုတ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဟေတုဘူတေ၊
 အကြောင်းဟိတံ နိမိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နစ္စေန၊ ကခြင်းကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝါယေန၊ စ၊ သိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သန္တရေ၊ ကောင်းမြတ်
 သော၊ ဝါဒိတေ၊ စ၊ တီးမှုတ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤနစ္စဝိတေစသောသဒ္ဓါသည်၊ နိမိတ္တတ္ထေ၊ နိမိတ်အနက်၌၊ ဟုဗ္ဗံ၊ သတ္တမီ
 ဝိဘတ်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဝတ္ထိတေဟိ၊ ပဝတ္ထိတေဟူ၍၊ ဝစနသေ
 သော၊ ပါဠိအကြွင်းကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

ဒိဗ္ဗာတေဝိဝိဓာရူပါတိ၊ ဒိဗ္ဗာတေဝိဝိဓာရူပါဟူသည်ကား၊ ဒေဝလော
 ကပရိယာပန္နာ၊ နတ်ပြည်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ နာနုပ္ပကာရာ၊ အထူးထူး
 အပြားပြားရှိကုန်သော၊ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်
 သော၊ ဝေယျံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ အမိဗ္ဗေတာယထာအမိဗ္ဗေတာ၊ အကြင်
 အကြင်အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ မနောရဇ္ဈာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိကုန်သော
 ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိရိယာပဒံ၊ ကိရိယာပုဒ်
 ကိုးအာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏၊ ဒိဗ္ဗာသဒ္ဓါတိ၊ အာဒိသု
 ဝိ၊ ဒိဗ္ဗာသဒ္ဓါဤသို့အစရှိကုန်သောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧဝေဝနယော၊ ဤနည်း
 ကိုသာလျှင်၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ကဏ္ဍကောသဟဇော၊ အဟန္တိတ္ထေ

၉၀၀

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကဏ္ဍကောသဟဇောအဟံဟူသောဤပါဌ၌၊ အဟန္တိ ဣဒံ၊ အဟံဟူသော
 ဤဝုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ အဟန္တိ၊ အဟံဟူ၍၊ ကေမိ၊
 အချိုသောဆရာတို့သည်၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ ကဏ္ဍကောနာမ၊ ကဏ္ဍက
 အမည်ရှိသော၊ အဿရာဇာ၊ မြင်းမင်းသည်၊ မဟာသက္ကေန၊ ထုရားလောင်း
 နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ကေသိ၊ ယေဝဒိဝသေ၊ တနေ့တည်း၌ သာလျှင်၊ ဇာ
 တတ္တာ၊ သွားမြင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဟဇော၊ အတူတကွသွား
 ဘက်တော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ အဗုရတ္တာယန္တိ၊ အဗုရတ္တာသံဟူသည်ကား၊ အဗုရတ္တိယံ
 ညဉ့်သန်းခေါင်းအခါ၌၊ မဏ္ဍိယောမသမယေ၊ မဏ္ဍိယောဝံတိုင်ရောက်သော
 အခါ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗေဓာယမဘိ
 နိက္ခမိတိတ္ထေ၊ ဗေဓာယမဘိနိက္ခမိဟူသောဤပါဌ၌၊ မကာရော၊ မအက္ခရာ
 သည်၊ ပဒသန္တိကရော၊ ဝုဒ်နှစ်ပါးတို့၏စပ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ အဘိသမ္မော
 မိအတ္ထံ၊ သစ္စာလေးပါးကို အလွန်သိခြင်းအကျိုးငှါ၊ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်
 သောတော ထွက်ခြင်းကို၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မုဒုဟိပါဏိဟိတိဣမိနာ၊ မုဒုဟိပါဏိဟိဟူသော
 ဤပါဌဖြင့်၊ မုဒုဟတ္ထကံ၊ နှုည့်သောလက်တဝါး တော်ရှိသည်၏အဖြစ်
 တည်းဟူသော၊ မဟာဝုရိသ လက္ခဏံ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာ
 ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဇာလိတမ္ပနခေဟိတိ၊ ဇာလိတမ္ပနခေဟိ ဟူသည်ကား
 ဇာလဝန္ဓေဟိ၊ ကွန်ယက်ကဲ့သို့ ရှိကုန်သော၊ အဘိလောဟိတ နခေဟိ၊
 အလွန်နိသောလက်သည်းတော်တို့ဖြင့်၊ တေနဝစနေန၊ ထိုပါဌဖြင့်၊ ဇာလ
 ဟတ္ထကံ၊ ကွန်ယက်ကဲ့သို့ လက်ချောင်တော် ရှိသည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်
 သော၊ မဟာဝုရိသလက္ခဏံ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး
 ကိုလည်းကောင်း၊ တမ္ပနခေဟိနိသောလက်သည်းတော်ရှိသည်၏အဖြစ်
 ဟုဆိုအပ် သော၊ အနုဗျဉ္ဇနဉ္စ၊ လက္ခဏာတော် ငယ်ကို လည်းကောင်း၊
 ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ သတ္ထိနာမ၊ သတ္ထိမည်သည်ကား၊ ဇဗ္ဗာ၊ မြင်းခေါင်းတည်း၊
 ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ သတ္ထိနော၊ မြင်းခေါင်း၏၊ အာသန္နဋ္ဌာနဘူတော၊
 နီးသောအရပ်ဌာနဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗီရုပ္ပဒေသော၊ ပေါင်အရပ်ကို၊ သတ္ထိ၊
 သတ္ထိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ အာကောဓုယိတွာနာတိ၊ အာကောဓုယိတွာ
 နဟူသည်ကား၊ အာပွေါထေတွာ၊ ခေါက်၍၊ ဝဟသမ္ဘာတိစပြုတိ၊ ဝဟ
 သမ္ဘာတိစ ဖြစ်ဟူသည်ကား၊ သမ္ပကဏ္ဍက၊ အချင်းကဏ္ဍက၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊
 ကေရတ္တံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဝါ၊ ငါ့ကို၊ ဝဟ၊ ပို့ဆောင်လေ၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဝဟာ

ဟိ။ ရွာင်ဆောင်လော၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊ တဓါ၊ ထိုအခါ၌
မဟာသဗ္ဗေန၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်သော၊ ဝဟနေ၊ ဘုရား
လောင်းကိုဆောင်ခြင်း၌၊ ပယောဇနံပန၊ အကျိုးကိုကား၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုလို
သည်ဖြစ်၍၊ အဟံလောကံတာရယိသံပက္ခော သဗ္ဗေမိမုတ္တမန္တိ၊ အဟံ
လောကံ တာရယိသံပက္ခော သဗ္ဗေမိမုတ္တမံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး ၊
တေန၊ ထိုပါဠိဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥတ္တမံအနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိလွန်ကဲသော၊
သဗ္ဗသဗ္ဗေမိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်
သည်၊ အမိဂတော၊ ရသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊
လောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ သံသာရမဟောစတော၊ သံသရာတည်းဟူ
သောကြီးစွာသောဩဇာမှ၊ တာရယိသာမိ၊ ထုတ်ဆောင်ကယ်တင်ပေ
အံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒံခနံ၊ ဤသခုငါသွားခြင်းကို၊ ယံကိဉ္စိတိ၊ အမှတ်
မရှိသွားခြင်းဟူ၍၊ တံ၊ သင်သည်။ နမိန္ဒန္တယျာသိ၊ မကြံအောက်မေ့လင့်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝမနေ၊ သွားခြင်း၌၊ ပယောဇနံသ၊ အကျိုး၏၊ အနုတ္တရောဝံ၊
အထူးမရှိ လွန်မြတ်သည်၏အဖြစ်၊ ဘိ၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏။ ။ ဟာသေသတိ၊
ဟာသေဟူသည်ကား၊ ထုဦးနှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဝိပုလေသတိ၊ ဝိပုလေ
ဟူသည်ကား၊ မဟာဥဇ္ဇာရော၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော၊ အဘိသိသိန္တိ၊
အဘိသိသိဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယဗုဒ္ဓိန္ဒြိယရွာင်ဆောင်အံ့ဟုဝန်ခံပြီး ၊ အ
ဘိရုဇ္ဈမံဥတွာသကျုပုတ္တံမဟာယသန္တိ၊ အဘိရုဇ္ဈမံဥတွာသကျုပုတ္တံ
မဟာယသံဟူသည်ကား၊ ပတ္တဝူဝိပုလယသံ၊ ပြန့်နှံ့ကြီးကျယ်သောစည်း
စိန်ရှိသော၊ သကျုရာဇပုတ္တံ၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော၊ မဟာသတ္တံ၊
ဘုရားလောင်းကို၊ ခံ၊ ငါသို့၊ အဘိရုဗျာ၊ တက်စီး၍၊ နိသိန္တံ၊ ထိုင်နေသည်ကို၊
ဇာနိတွာ၊ ဘိ၍၊ ဝဟိသန္တိ၊ ဝဟိသံဟူသည်ကား၊ ဝဟိနေသိ၊ ပို့ဆောင်
ပြီး ၊ ပရေသန္တိ၊ ပရောသံဟူသည်ကား၊ ပရရာဇနံ၊ ဘပါးသောမင်းတို့၏၊
ဝိဇိတန္တိ၊ ဝိဇိတံဟူသည်ကား၊ ဒေသံပရေဇ္ဇံ၊ တိုင်းတပါးသို့၊ ဩဟာယာ
တိ၊ ဩဟာယဟူသည်ကား၊ ဝိသုဇ္ဈိတွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ အပက္ကမိတိ၊ အပက္ကမိ
ဟူသည်ကား၊ အပက္ကမိတု ဖဲသွားခြင်း ဌ၊ အေရတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဝရိဗ္ဗဇိ
တိစ၊ ဝရိဗ္ဗဇိဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ ၊ ဝရိလဟိသန္တိ၊ ဝရိလေ
ဟိသံဟူသည်ကား၊ ပရိတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှလေဟိ၊ လျက်ပြီး ဥဒိက္ခိ
သန္တိ၊ ဥဒိက္ခိသံ၊ ကူသည်ကား၊ ဥလ္လောကေသိ၊ ကြည့်လိုက်ပြီး ဝရုကာ
ဗာဓန္တိ၊ ဝရုကာဗာဓံဟူသည်ကား၊ ဝရုကံဗာဓံ၊ လေးလန်ပြင်းပြစွာသော၊
အာဗာဓံ၊ အနာကို၊ အလန္တံ၊ ရပြီး မရဏန္တိ၊ ကခုကွံ၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသော

ဆင်းရဲကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ခိပ္ပံ၊ မမရဏံ၊ အဟုတိ၊ ခိပ္ပံ၊ မမရဏံ၊ အဟုဟူ၍၊ အါဟ၊ မိန့်ပြီ၊ သေ၊
 ထိုကဏ္ဍကမြင်းမင်းသည်၊ အနေကသု တပါးမကများစွာကုန်သေး၊ ဇာတိ
 သု၊ တဝတို့၌၊ မဟာသတ္တေန၊ တရားလောင်းနှင့်၊ ဗုဒ္ဓဘတ္တိကော၊ မြို့မြို့သော
 ဆည်းကပ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဂ
 တော၊ လာခဲ့၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိယောဂဒုက္ခံ၊ တရားလောင်းနှင့် ကွေ
 ကွင်းရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ သဟိတံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ
 မတတ်နိုင်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်မတတ်နိုင်သော်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွားကြား၍၊ နိရာမိသံ၊ ကာမဂုဏ်မှကင်းသော၊ ဥဇ္ဇာရံ၊
 ပြန်ပြောသော၊ ပီတိသော၊ မနုဿန္တု၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်လည်း၊
 ဥပ္ပဗ္ဗိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မရဏာနန္တရံ၊ သေလွန်သည်၏အခြားမဲ့၌၊
 တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထို
 နတ်သားအာ၊ ဥဇ္ဇာရ၊ ပြန်ပြောကုန်သော၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယောဂ၊ နတ်၌ဖြစ်
 သော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်လည်း၊ ပါတုရဟေသံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်
 ပြီးတေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဿေဝအာနုဘာဝေနာတိ တဿေဝအာနုဘာဝ
 နဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ တဿေဝအာနုဘာဝေနာတိ၊ တဿေဝအာနု
 ဘာဝေနဟူသည်ကား၊ ဌာနဂတဿ၊ အရာသို့ရောက်သော၊ ပဿာဒမယ
 ဝုညဿ၊ ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှု၏၊ ပလေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒေ
 ဝေါဒေဝဝုရုမ္ဘိဇာတိ၊ ဒေဝေါဒေဝဝုရုမ္ဘိဇဟူသည်ကား၊ တာဝတိံသဘဝ
 နေ၊ တာဝတိံသနတ်ပြည်၌၊ သက္ကောဒေဝရာဇာဝိယ၊ သိကြားနတ်မင်း
 ကဲ့သို့၊ ယဉ္ဇမေအဟုဝါဟာသောသန္တံသုတွာနဗောဓိယာတိ၊ ယဉ္ဇမေ
 အဟုဝါဟာသောသန္တံသုတွာနဗောဓိယာဟူသည်ကား၊ ပက္ခောသမ္ဗောဓိ
 မုတ္တမန္တိ၊ ပက္ခောသမ္ဗောဓိမုတ္တမံဟူ၍၊ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗောဓိသန္တံ၊
 ဗောဓိဟူသောအသံကို၊ သုတွားကြား၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊
 ဟာသော၊ ရွှင်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဟာသဿ၊ ရွှင်ခြင်း၏၊ ယံဘဝနံ၊
 အကြင် ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ယံတုဿနံ၊ အကြင်နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တေနဝကုသလမူလေန၊ ထိုကုသိုလ်အကြောင်းရင်းကြောင့် သာ
 လျှင်၊ တေနဝ ကုသလဗိဇေန၊ ထိုကုသိုလ် မျိုးစေ့ကြောင့် သာလျှင်၊
 ဖုသိဿန္တိ၊ ဖုသိသံဟူသည်ကား၊ ဖုသိသံသမိ၊ ရောက်ရအံ့။ ။

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၇-ကဏ္ဍကဗိမာနဝတ္ထု၊ ၃၀၃

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေဝဓုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ယထာဓိဂတာယ၊ အကြင်
 အကြင်ရအပ်လတ္တံ့သော၊ အနာဂတာယ၊ နောင်လာလတ္တံ့သော၊ ဘဝ
 သမ္ပတ္တိယာ၊ ဘဝ၏ပြည့်စုံခြင်း၏၊ ကာရဏဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကထေန္တော၊ လျှော့
 ကြားလျက်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနာမိမိသည်၊ ဘဝဝေတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂန္တုကာမောပိ၊ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိ
 သော်လည်း၊ ပုရေတရံ၊ မိမိ၏ရှေးဦးစွာ၊ ထေရေန၊ မထေရ်ကို၊ သတ္တု၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝဇ္ဇနံ၊ ရှိခိုးမိန့်သောငှါ၊ ပေသေန္တော၊ စေ့ဆော်လိုသည်
 ဖြစ်၍၊ သစေတိဝိတံ၊ သစေအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုဂါထာ၌၊ သစေဂန္တေယျာသိတိ၊ သစေဂန္တေယျာသိဟူသည်ကား၊
 ယဒိဂမိဿသိ၊ အကယ်၍ကြွတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ သစေဂန္တေယျာသိတိ၊ သစေ
 ဂန္တေယျာသိဟူ၍၊ ကေဝိ၊ အမျှသောဆရာတို့သည်၊ ပဋိန္ဒ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ အတ္တော
 အနက်သည်၊ သောဇေ၊ ထိုအနက်ပင်လျှင်တည်း၊ မမာဝိနံဝစနေနာတိ၊
 မမာဝိနံဝစနေနဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား
 ၏၊ သဘာဝေနေဝ၊ သဘောအားဖြင့်သာလျှင်၊ နဝဇ္ဇာသိ၊ မလျှောက်ပါလေ
 လင်း၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မမ၊ တပည့်တော်၏၊ ဝစနေနဝိ၊ စကား
 ဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇာသိတိ၊ ဝဇ္ဇာသိဟူသည်ကား၊
 မမာဝိ၊ တပည့်တော်၏လည်း၊ သိရသားဦးဖြင့်၊ ဝဇ္ဇနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ဝဒေ
 ယျာသိ၊ လျှောက်ထားပါလေ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယော
 ဇနာခြင်းတည်း၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ ဝဇ္ဇနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ယဒိပေသေသိ၊ အကယ်
 ၍စေခိုင်းတိုက်တွန်းပါ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်စေခိုင်း၊ တိုက်တွန်းသော်လည်း၊
 ပေသေတွာဇေ၊ စေခိုင်းတိုက်တွန်းကာမျှဖြင့် သာလျှင်၊ အဟံ၊ တပည့်
 တော်သည်၊ နတိဌာမိ၊ မသည်မရပ်ပါ၊ ဣတိဣဒံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်
 ကိုးဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဟန္တိဗုဒ္ဓံ၊ ဂန္တိသံဇိနံ၊ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလန္တိ၊
 အဟန္တိဗုဒ္ဓံ၊ ဂန္တိသံဇိနံ၊ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလံဟူ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြီ၊ ဂမနေယနံ၊
 သွားခြင်း၌ကား၊ ဓဋ္ဌတရံ၊ အလွန်မြမြစွာ၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒေသ
 တံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဒုလ္လဘံဒဿနံ၊ ပဟာတိလောကနာထဝနံ၊ တာဒိနန္တိ၊ ဒုလ္လဘံ
 ဒဿနံ၊ ပဟာတိလောကနာထဝနံ၊ တာဒိနံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ၊ ကတညူ၊ သူ
 တပါးတို့၏ကျေးဇူးကို လိတတ်သောအလေ့ရှိသည်၊ ကတဝေဒိ၊ သိသည်
 အလျောက် ထင်စွဲပြုတတ်သော၊ သော၊ ထိုကဏ္ဍက နတ်သားသည်၊
 သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိ၊ ဆည်းကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိဟူ၍၊

ဆည်းကပ်ပြီး၍၊ စက္ခုမတော၊ ပညာမျက်စိရှိတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂိရံ၊ ကောင်းတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဓမ္မစက္ခု၊ တရားတည်းဟူသောဥာဏ်မျက်စိကို၊ ဝိသောဓပေါ၊ သုတ်သင်ပြီး၊ ဗိဇ္ဇိဂတဉ္စ၊ မိစ္ဆာဗိဇ္ဇိကိုလည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆဉ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကိုလည်းကောင်း၊ ဝတာနိစ၊ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝိသောဓေတွာ၊ သုတ်သင်ပြီး၍၊ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အန္တရဓာယထု၊ ကွပ်လေ၏၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာ၊ နွေဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဝှပ်တားထားအပ်ကုန်၏၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုတွာဂိရံစက္ခုမတောတိ၊ သုတွာဂိရံစက္ခုမတောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခုဟိ၊ ပညာမျက်စိတို့ဖြင့်၊ စက္ခုမတော၊ ငါးပါးသောပညာစက္ခုရှိတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဓမ္မစက္ခုန္တိ၊ ဓမ္မစက္ခုဟူသည်ကား၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဥာဏ်ကို၊ ဝိသောဓပတိတံ၊ ဝိသောဓပတိဟူသည်ကား၊ အဓိဂန္တိ၊ ရေပြု၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဿ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ္ဂဥာဏ်ကို၊ အဓိဂမောယေဝ၊ ရခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဝိသောဓနံ၊ သုတ်သင်ခြင်းမည်၏၊ ၊ ဝိသောဓေတွာဗိဇ္ဇိဂတဉ္စ၊ ဝိသောဓေတွာဗိဇ္ဇိဂတံ ဟူသည်ကား၊ ဗိဇ္ဇိဂတံ၊ မိစ္ဆာဗိဇ္ဇိကို၊ သမုပ္ပါတေတွာ၊ အကြွင်းမဲ့မြတ်ပယ်၍၊ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ဝတာနိစတိ၊ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ဝတာနိစဟူသည်ကား၊ သောဠသဝတ္ထုကဉ္စ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသောဝတ္ထုရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌဝတ္ထုကဉ္စ၊ ရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝိစိကိစ္ဆဉ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗတဟိ၊ နွားတို့၏ အလေ့အကျင့်တို့ဖြင့်၊ သုန္နိ၊ သံသရာမှစင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တနကသီလဗ္ဗတပရာမာသေစ၊ ဖြစ်သောသီလဗ္ဗတ ပရာမာသတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝိသောဓပေါ၊ သုတ်သင်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဿ၊ ထိုနတ်သားအား၊ ပရိယာယေဟိ၊ အကြောင်းတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ တထာပဝတ္ထာ၊ ထိုအကြောင်းအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ပရာမာသာ၊ မှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်ခြင်းတို့ကို၊ ဝတာနိတိ၊ ဝတာနိဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဝတ္ထနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၇-ကဏ္ဍကဝိမာနဝတ္ထု။

၃၀၅

ကဏ္ဍကဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ ကဏ္ဍကဝိမာနဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၈-အနေကဝတ္ထုဝိမာနဝတ္ထု။

အနေကဝတ္ထု၊ ဒရသောကနာသနန္တိန္ဒြိယဒိဗ္ဗာနံ၊ အနေကဝတ္ထုဒရသောကနာသနန္တိဟူသော ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ အနေကဝတ္ထုဝိမာနံ၊ အနေကဝတ္ထုဝိမာနဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ။ တဝဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဒေ - စာရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရိကံ၊ စရန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့၊ အဝဿိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ အနေကဝတ္ထော၊ အနေကဝတ္ထုအမည်ရှိသော၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗာတဂါရဝဗဟုမာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောရိုသေခြင်းမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အဗ္ဗလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍၊ အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်၏၊ ဝေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည် အနေကဝတ္ထံ (လ)၊ ပဘာသတိတိ၊ အနေကဝတ္ထံ (ပ)၊ ပဘာသတိဟူ၍၊ အဓိဂတသမ္ပတ္တိကိတ္တနုရုခေန၊ နတ်ပြည်၌ရအပ်သော ချမ်းသာကိုကြားခြင်းကိုအရင် မူသဖြင့်၊ ကတကမ္ပံ၊ ရှေး၌ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကံကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ။ ဒေဝဝုတ္တ၊ နတ်သား၊ ဟံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ အနေကဝတ္ထံ၊ တပါးမကသောအဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ဒရသောကနာသနံ၊ ပူပန်စိုးရိမ်ခြင်းကို ပျောက်တတ်သော၊ အနေကဝိတ္ထံ၊ တပါးမက များစွာဆန်းကြယ်သောအရုပ်ရှိသော၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ အတ္ထရာသံဇဇောန၊ နတ်သမီးအပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘူတပတိ၊ နိဗ္ဗာနရတိနတ်တို့၏အရှင်ဖြစ်သော၊ သုနိဗ္ဗိတောဣဝ၊ သုနိဗ္ဗိတအမည်ရှိသောနတ်မင်းကဲ့သို့၊ မောဒသိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ။ ဒေဝဝုတ္တ၊ နတ်သား၊ တယာ၊ သင်နတ်သားနှင့်၊ ယသေနစ၊ အခြံအရံဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝုညနစ၊ ကောင်းမှုဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိယာစ၊ တန်ခိုးဖြင့် လည်း

ကောင်း၊ သမသမော၊ ဣသညဖြစ်၍ တူသောနတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥတ္တရိ၊
လွန်မြတ်သောနတ်သည်ကား၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အတပတ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဒေဝ
ပုတ္တ၊ နတ်သား၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သသိ၊ ယုန်ရုပ်အရေးရှိသောလမိမာန်
ကို၊ အာဒရဇာတာ၊ ဖြစ်သောရိုးသခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နမဿန္တိ၊ ဣဝ၊
ရှိခိုးကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊
နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တိဒသဂဏာ၊ တပတ်တိ သာနတ်အပေါင်းတို့
သည် လည်းကောင်း၊ သမေတ္တ၊ ပေါင်းရုံးကုန်၍၊ တံတွံ၊ ထိုနတ်သားကို၊
နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဣမာအတ္ထရာယေစ၊
ဤနတ်သမီးတို့သည်လည်း၊ သမန္တဘော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ နစ္စန္တိ၊ ကမြူး
ကုန်၏၊ ဂါယန္တိစ၊ သီချင်းကိုလည်းသီကုန်၏၊ ပမောဒယန္တိစ၊ ဝမ်းမြောက်
ခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေကုန်၏။ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား၊ တွံ၊ သင်နတ်သား
သည်၊ ဒေဝိဒ္ဓိပတ္တော၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊
မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿဘူ
တော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ကိံ၊ ပုညံ၊
အတပတ်ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ဂေန၊ အတပတ်ကုသိုလ်
ကံကြောင့်၊ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဝေဇလိတာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ထွန်း
တောက်ပသော အာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တေ၊ သင်နတ်
သား၏၊ ဝဇ္ဈောစ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းတောက်ပစေနိုင်သနည်း။

တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဒသေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထို
နတ်သားသည်၊ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤ
အကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ သေဝိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ အဟံဘန္တေ၊ (ပ)၊
အတ္ထဝန္တိ၊ အဟံဘန္တေ၊ (ပ)၊ အတ္ထဝံဟူ၍၊ ကထေသိ၊ ဆိုပြီ၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်
ကောင်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ သုမေနောမဿ၊
သုမေခေအမည်ရှိတော်မူသော၊ ဇိနဿ၊ ဘုရားရှင်၏၊ သာဝကော၊ တပည့်
သည်၊ အဟုဝါသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ အနုနုဗောဓော၊
သစ္စာလေးပါးတရားကိုမသိတတ်သော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ အသို့၊
ဖြစ်၏၊ သောအဟံ ထိုတပည့်တော်သည်၊ သုမေခဿ၊ သုမေခေအမည်ရှိ
သော၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားမြတ်၏၊ သာသန၊ သာသနာတော်၌၊ သတ္တ
ဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ပရိဗ္ဗဇိဿံ၊ ရဟန်းပြုခဲ့ဘူး၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊

အရှင်ကောင်း၊ သောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်၊ တာဒိနော၊ တာဒိ
 ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဩဃာတိဏ္ဏဿ၊ ဩဃာလေးသွယ် မြစ်ပင်
 လယ်ကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော၊ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်
 တော်မူပြီးသော၊ သတ္ထုနော၊ သတ္တဝါတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ သုမေ
 ဓဿ၊ သုမေဓအမည်တော်ရှိသော၊ ဖိနဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရတနိစ္စ
 ပယံ၊ ရတနာတို့ဖြင့်စီအပ်သော၊ ဟောမစာလေန၊ ရွှေကွန်ယက်ဖြင့်၊ ဆန္တံ၊ ဗုံး
 လွှမ်းအပ်သော၊ ထူဝံ၊ ဇေတီတော်ကို၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ထူပသ္မိံ၊ ဇေတီတော်
 ၌၊ မနံ၊ စိတ်ကို၊ ပသီဒယိံ၊ ကြည်ညိုစေခဲ့ဘူး၏၊ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ဒါဝံ၊ ပေးလှူခြင်းငှါ၊ ပရိဂ္ဂဟော၊
 သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ နစအတ္ထိ၊ မရှိခဲ့၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဒါနံ၊ ဒါန
 ကုသိုလ်ကံသည်၊ နအာသိ၊ မဖြစ်၊ ပူဇနေယျဿ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်တော်
 မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နံခာဝံ၊ ထိုသရီရဓာတ်တော်ကို၊
 ပူဇေထ၊ ပူဇော်ကုန်လော့၊ ဇံ၊ ဤသို့ပူဇော်သည်ရှိသော်၊ ဣတော၊ ဤလူ
 ပြည်မှ၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿတကိရေ၊ လွှားရဲကုန်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ပရေစခေါ၊ သူဘုရားတို့ကိုသာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအလှူပေးခြင်း၌၊ သမာဒပေ
 သိံ၊ လောကီတည်စေခဲ့ဘူး၏၊ ။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ကောင်း၊ မယာ၊ တပည့်
 တော်သည်၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိကောင်းသောအကျိုးကိုပေးခြင်းလက္ခဏာ
 ရှိသော၊ တဒေဝကမ္မံ၊ ထိုကံကိုသာလျှင်၊ ကတံ၊ ပြုအပ် ဆည်းပူးအပ်၏၊
 အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌ၊ ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးကိုလည်း၊ အနုဘောမိ၊ ခံစားရ၏၊
 အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ တိဒသဂဏဿ၊ တာဝတိံသာနတ်အပေါင်း
 ၏၊ မဇ္ဈ၊ အလယ်၌၊ မောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်ရ၏၊ တဿပုညဿ၊ ထိုကောင်း
 မှုကံ၏လည်း၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ ခယံပိ၊ ကုန်ခြင်းသို့လည်း၊ နအတ္ထဂံ၊
 မရောက်သေး၊ ။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္မာမှ၊ တိံသ
 ကပ္ပသဘာဿ၊ ကမ္မာသုံးသောင်းတို့၏အထက်၌၊ သုမေဓေနာမ၊ သုမေ
 ဓအမည်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကော၊ လော
 က၌၊ ဥပ္ပဗ္ဗိတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကံ၊
 လူကို၊ ဧကောဘာသံ၊ တပြိုင်နက်ဥာဏ်တည်းဟူသောအလင်းကို၊ ကတွာ၊
 ပြုတော်မူ၍၊ ကတဗုဒ္ဓကိစ္စေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဘုရားကိစ္စပြီးပြီးသော်၊ ပရိ

၃၀၈

ဗိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

နိဗ္ဗာန်တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးသော်၊ မနုဿဟိ၊ လူတို့သည်လည်း၊
 တာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ခေတု၊ ခေတ်တော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 ရေတနစေတီယေ၊ ရတနာစေတီကို၊ ကတော၊ တည်လုပ်အပ်သည်ရှိသော်၊
 အညတရော၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သတ္တုသော
 သနော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သတ္တဝသော
 နိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊
 အနဝဋ္ဌိတဗိတ္တတာယ၊ မတည်တန့်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ကုက္ကုစ္စကော၊ အလွိုလွိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဗ္ဗဇိ၊ လူထွက်၏၊ ဥပ္ပဗ္ဗဇိ
 တောစ၊ လူထွက်ပြီးသည်ရှိသော်လည်း၊ သံဝေဂဗဟုသတာယစ၊ သံဝေ
 ဂဖြစ်ခြင်းများသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဆန္ဒဝန္တတာယ
 စ၊ တရားကိုဖြည့်ကျင့်လိုသောဆန္ဒရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 စေတီယင်္ဂဏော၊ စေတီယင်္ဂပြင်၌၊ သမန္တနပရိဘဏ္ဍာဒိနိ၊ တမြက်ထွန်း
 ခြင်းအစရှိသောအမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ နိပ္ပယိလဥပါသထ
 သီလာနိ၊ ငါးပါးသောသီလ-ရှစ်ပါးသောသီလတို့ကို၊ ကေန္တန္တော၊ စောင့်
 ရှောက်လျက်၊ ဓမ္မံတရားကို၊ သုဏန္တော၊ နာလျက်၊ အညေစ၊ တပါးကုန်
 သော သူတို့ကိုလည်း၊ ပုညကိရိယာယ၊ ဒါနအစရှိသော ပုညကိရိယာ
 ဆယ်ပါး၌၊ သမာဒပေန္တော၊ ဆောက်တည်စေလျက်၊ ဝိစရိ၊ သွားလာကျင်
 လည်၏တော့၊ ထိုကံကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အာယူဟာဗရိယောသာ
 နော၊ အသက်အပိုင်းအခြား၏အဆုံး၌၊ ကာလကံတော၊ သေခြင်းကိုပြုသည်
 ရှိသော်၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ပုညကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဥဇ္ဇာရဘာဝေန၊ ပြန့်
 ပြောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟေသက္ခော၊ ကြီးမြတ်သောတန်ခိုးရှိသော၊
 မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးမြတ်သော အာနုဘော်ရှိသော၊ သက္ကာဒိဟိ၊ သိကြား
 အစရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ သက္ကတပုဇိတော၊ အရိုအသေ
 ပြုအပ်ပူဇော်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်
 ၌၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတွာပိ၊ တည်၍လည်း၊ တတော၊
 ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ၊ ဝုတော၊ ဝုတေခဲ့သည်ရှိသော်၊ အပရာပရံ၊
 အဆက်ဆက်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်
 လည်လျက်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရား ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊
 တသေဝကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါကာဝသေသေန၊ အကျိုး
 ကြွင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တာဝတိံသဘဝေန၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၈-အနေကဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု၊ ၃၀၉

နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ နံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အနေကဝဏ္ဏောတိ၊ အနေကဝဏ္ဏ နတ်သားဟူ၍လည်း၊ ဧဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗာနိံသု၊ သိကြကုန်၏။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အထနံ၊ (လ)၊ ကထေသိ တိ၊ အထနံ၊ (လ)၊ ကထေသိဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အနေကဝဏ္ဏန္တိ၊ အနေကဝဏ္ဏ ဟူသည်ကား၊ နိလဝိတာဒိဝသေနံ၊ အညိုအရွှေ စသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဝိဓဝဏ္ဏ တာယ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသော အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနန္တရာဝိမာနာဒိနံ၊ အခြားမဲ့ ဖြစ်သောဗိမာန်စသည်တို့ ထက်၊ ဝိဝိဓသဏ္ဌာနတာယ၊ အထူးထူးသော သဏ္ဌာန်ရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နာနာဝိဓဝဏ္ဏံ၊ အထူးထူးသောအဆင်းအထူးထူး သောသဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ဒရေသောကနာသနန္တိ၊ ဒရေသောကနာသနံဟူသည် ကား၊ ဝိတလသဘာဝေန၊ ချမ်းအေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒရေထပရိဇ္ဇာဟာသနံ၊ ပြင်းစွာ ပူပန်ခြင်းတို့ကို၊ ဝိနာဒနတောပ၊ ပျောက်တတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မနုညတာယ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒဿနိယတိယ၊ ရှုချင်ဘွယ်သောသတောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ သောကဿ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏လည်း၊ အနောကာသတော၊ ထည်ရာ မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒရေသောကနာသနံ၊ ပူပန်ခြင်းစိုးရိမ်ခြင်းကို ပျောက်တတ်သော၊ အနေကဝိတ္တန္တိ၊ အနေကဝိတ္တံဟူသည်ကား၊ နာနာဝိဓ ရုပ်၊ အထူးထူးဆန်းကြယ်သောအရုပ်ရှိသော၊ သုနိဇ္ဈိတောဘူတပတိဝါ တိ၊ သုနိဇ္ဈိတောဘူတပတိဝဟူသည်ကား၊ တာဝတိံသ ကာယတောဝိ၊ တာဝတိံသာ နတ်အပေါင်းထက်လည်း၊ ဥဇ္ဇာရတမဒိဗ္ဗ တောဂတာယ၊ အထူးသဖြင့် ပြန့်ပြောသောနတ်တို့၏ စည်စိမ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုနိဇ္ဈိတဒေဝရာဇာဝိယ၊ သုနိဇ္ဈိတနတ်မင်းကြီးကဲ့သို့၊ ပမောဒယံ၊ ဝမ်း မြောက်ရ၏၊ ဣဿသိ၊ နှစ်သက်ရ၏၊ အတိရမသိ၊ အလွန်မွေ့လျော်ရ၏။ ။ သမဿမောတိ၊ သမဿမောဟူသည် ကား၊ သမောဇေပ၊ တူသည်သာလျှင် ဟုတွင် ဖြစ်၍၊ သမော၊ တူသောနတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နိဗ္ဗရိယာလေနေ၊ ပရိ ယာဟံမဟုတ်ရကွ၊ အားဖြင့်၊ တေတုယံ၊ သင်နတ်သားနှင့်၊ သဒိသော၊ တူသောနတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတောပနကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့ သောအကြောင်းကြောင့်ကား၊ ဥတ္တရိအဓိကောနာမ၊ လွန်သောနတ်မည် သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအုံနည်း၊ ပန၊ သက်၍ဆိုပြီးအုံးကေန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သမဘာစ၊ တူသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရိတရတာစ၊ လွန်

သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိမရှိလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး
 ဘွယ်ရှိ၍၊ ယသေနပုညေနစ ဣဒ္ဓိယာစာတိ၊ ယသေနပုညေနစဣဒ္ဓိယာစ
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ၊ တဿ၊ ထို ၁၂၀၀၀၀၀၀၊ ယသေနာတိ၊ ယသေနဟူသည်
 ကား၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိယာတိ၊ ဣဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊ အာနု
 ဘာဝေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသေနာတိ၊ ယသေန
 ဟူသည်ကား၊ ဣဿရိယေန၊ အစိုးရခြင်းဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိယာတိ၊ ဣဒ္ဓိယာဟူသည်
 ကား၊ ဒေဝိဒ္ဓိယာ၊ နတ်တို့၏တန်ခိုးဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသေနာတိ၊ ယသေန
 ဟူသည်ကား၊ ဝိဘဝသဗ္ဗတ္တိယာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိ
 ယာတိ၊ ဣဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊ ယထိန္တိတဿ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်
 သော၊ ကာမဂုဏဿ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၏၊ ဣန္ဒြေန၊ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ယသေနာတိ၊ ယသေနဟူသည်ကား၊ ကိတ္တိဗောသေန၊ ကျော်
 စောသောအသံဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိယာတိ၊ ဣဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊ သမိဒ္ဓိယာ၊ ပြည့်စုံ
 ခြင်းဖြင့်၊ ပုညေနာတိ၊ ပုညေနဟူသည်ကား၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌၊
 ဝုတ္တာဝသိဗ္ဗပုညဗလေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှကြွင်းသောကောင်းမှု၏အကျိုး
 ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုညကဗ္ဗေန၊ ကောင်းမှုကံဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေစ
 ဒေဝါတိ၊ သဗ္ဗေစဒေဝါဟူ၍၊ သာမညတော၊ နတ်အများနှင့်ဆက်ဆံသော
 အားဖြင့်၊ ဂဟိတံ ယူအပ်သော၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ တိဒသဂဏာတိ၊ ဣဒိနာ၊
 တိဒသဂဏာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၍၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သူအား၊ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး၊ နိပစ္စကာရံ၊ ရှိသေတုတ်
 ဝပ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တံ၊ ပြုကုန်သော်လည်း၊ သမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်
 ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နကရောန္တံ၊ မပြုကုန်၊ ဧတဿ၊ ထိုနတ်သားအား၊
 ဧံ၊ ဤသို့ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နကရောန္တံ၊ မပြုကုန်၊ ဧတ
 သပန၊ ထိုနတ်သားအားကား၊ သမုဒိတာပိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ
 ကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း၊ ကရောန္တံ ယေဝ၊ ပြုကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့အတ္တံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သမေဓ္စာတိ၊
 သမေဓ္စဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးတံတန္တိ၊ တံတံဟူသည်ကား၊ တံတံ၊ ထိုသင်
 သည်၊ သသိဝဒေဝါတိ၊ သသိဝဒေဝါဟူသည်ကား၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ သုတ္တပက္ခပါဠိပဒိယံ၊ ဣန္ဒြိယပက္ခအထွက်တရက်နေ၌၊ ဒိဿမာနံ
 ထင်မြင်သော၊ သသိဝန္တံ၊ ယုန်ရေးတစ်ဝပ်ရှိသောလမ်းကို၊ မနုဿာစ၊
 လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာဒရ
 ဇာတာ၊ ဖြစ်သော ရှိသေခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နမဿန္တိယထာ၊ ရှိခိုး

၂၀

၇-သုနိက္ခိယဝဂ်-၈-အနောကဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု၊ ၃၁၁

ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတတာ၊ ထိုအတူ၊ တံ၊ သင်နတ်သားကို၊ သဗ္ဗေဝိ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်လည်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဒသဂဏာ၊ တာဝတိံသာနတ်အပေါင်း
တို့သည်၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ ၊

တဒန္တေတိဣဒိနာ၊ တဒန္တဟူသောဤပုန်ဖြင့်၊ သေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဂါရု
ဝဗဟုမာနေ၊ ရှိသေခြင်းများစွာ၊ မြတ်နိုးခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရတိ၊ ခေါင်ဝါ၏
အဟုဝါသိန္တိ၊ အပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဝုဗ္ဗေတိ၊
ဝုဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ပုရိမဇာတ်ယံ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ သုမေခနာမ
သမိနဿသာဝကောတိ၊ သုမေခနာမသမိနဿ သာဝကောဟူသည်
ကား၊ သုမေခေတိ၊ သုမေခဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပကာသန နာမသာ၊ ထင်
ရှားသောအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ
နေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိဘဘာဝေန၊ ရဟန်းပြုသည်အဖြစ်ဖြင့်၊ သာဝ
ကော၊ တပည့်ဘည်း၊ ပုထုဇ္ဇနောတိ၊ ပုထုဇ္ဇနဟူသည်ကား၊ အနရိယော၊
အရိယာမဟုတ်၊ တတ္ထာပိ၊ ထိုရဟန်း၏အဖြစ်၌လည်း၊ သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့ကို
အနုဗောဓမတ္တသာဝိ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းမျှ၏လည်း၊ အဘာဝေန၊ မရှိသည်
၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အနုဗုဗောဓော၊ အနုဗုဗောဓမည်၏၊ သောသတ္တဝဿာနိပဗ္ဗဇ္ဇိ
သာဟန္တိ၊ သောသတ္တဝဿာနိပဗ္ဗဇ္ဇိသာဟံ ဟူသည်ကား၊ သောအဟံ၊
ထိုတပည့်တော်သည်၊ သတ္တသံဝတ္ထရာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဂုဏ
မတ္ထေန၊ ရဟန်း၏အဖြစ်တည်း ဟူသောဂုဏ်ကျေးဇူးမျှဖြင့်၊ ဝိစရိံ၊ ထည့်
လည်သွားလာ၏၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်
ပါးထက်လွန်မြတ်သောဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ နာမိဂန္တိ၊ မရ၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်၊ ၊ ရတနုစ္စယန္တိ၊ ရတနုစ္စယံဟူ
သည်ကား၊ မဏိကနကာဒိရတနေဟိ၊ ပတ္တမြားရွှေစင်အစရှိသောရတနာတို့
ဖြင့်၊ ဥက္ခိတံ၊ မြင့်အပ်သော၊ ဥသိဟာရတနစေတီယံ၊ မြင့်၍စီအပ်သောရတ
နာစေတီကို၊ ဟောမဇာလေနဆန္တန္တိ၊ ဟောမဇာလေနဆန္တံ ဟူသည်ကား၊
သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဥပရိစ၊ အထက်၌လည်း၊ ကဉ္စနဇာလေန၊
ရွှေကွန်ယက်ဖြင့်၊ ပဋိန္ဒာဒိတံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဝဋ္ဋိတွာတိ၊ ဝဋ္ဋိတွာဟူ
သည်ကား၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းရှိသောရှ်ခိုးဖြင့်၊ တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ပဏာမံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ထူပသ္မိံ၊ မနပ်ပသာ
ဒယိန္တိ၊ ထူပသ္မိံမနပ်ပသာဒယံ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုဂုဏာဓိဋ္ဌာနာယ၊
သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ ယထာယာယပကာရာ

၃၀၂ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ယ၊အကြင်သို့သောအထူးအပြားရှိသော၊ခေတုယာ၊ခေတ်တော်၏၊အယံ
ထူပေါ၊ဤစေတီတော်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ထူပသို့၊ စေတီတော်၌၊မိတ္တံ၊
မိတ်ကို၊ပဿာဒေသိ၊ကြည်ညိုစေပြီး၊ ၊

နမာသိဒါနန္တိ၊နမာသိဒါနံဟူသည်ကား၊မေမယာ၊တပည့်တော်သည်
ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ဒါနံ၊အလှူသည်၊နာသိနာဟောသိ၊ရှိသည်မဖြစ်၊ကဿာ
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ နစပနမတ္ထိဒါတုန္တိ၊ နစပနမတ္ထိဒါတုံဟူ
သည်ကား၊မေမေ၊တပည့်တော်အား၊ဒါတုံ၊ပေးလှူခြင်းငှါ၊ပရိဂ္ဂဟဘူတံ၊
သိမ်းဆည်းအပ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဒါနံ၊လှူငွေပင်ဝတ္ထုသည်၊နစပနမတ္ထိ
မရှိ၊ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ဒေယျဝတ္ထု၊ ပေးလှူအပ်သောဝတ္ထုသည်၊နဝိဇ္ဇာ
တိ၊မရှိ၊ခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ပရေ၊ တပါးကုန်သော၊သတ္တေဝ၊သတ္တဝါ
တို့ကိုသာလျှင်၊တတ္ထဒါနေ၊ ထိုအလှူပေးခြင်း၌၊ သမာဒပေသိ၊ ဆောက်
တည်စေပြီး၊ပရေသမ္ပတတ္ထသမာဒပေသိန္တိ၊စ၊ပရေသမ္ပတတ္ထ သမာဒပေ
သိဟူ၍လည်း၊ပဋ္ဌန္တိ၊ရှုတ်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ပရေသန္တိ၊ဣဒံ၊ပရေသံ
ဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ဒုတိယာအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ဆဋ္ဌိ
ဝိဘတ်ဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ ပူဇေထနန္တိအာမိ၊ ပူဇေထနံအစရှိသော
စကားရပ်သည်၊သမာဒပနာကာရဒဿနံ၊ နှိုးဆော်သောအခြင်းအရာကို
ပြသောစကားတည်း၊ တံဓာတုံ၊ ထိုဓာတ်တော်ကို၊ ပူဇေထ၊ပူဇော်ကုန်
လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယောဇနာ၊ယဉ်ရာ၏၊ဇေကိ၊ရာတိဧတ္ထ၊ဇေကိရဟူသော
ဤပါဠိ၌၊ကိရသဒ္ဓါ၊ကိရသဒ္ဓါသည်၊အ နုဿဝတ္ထော၊အဆင့်စကားကြား
တူးသောအနက်ရှိ ၏၊ ၊နတဿပုညဿခယမ္ပိအဇ္ဈဂန္တိ၊ နတဿပုည
ဿခယမ္ပိအဇ္ဈဂံဟူသည်ကား၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊သုမေဓံ၊ သုမေဓာအမည်
တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ဥန္တိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ တဿ
ကတပုညကမ္မဿ၊ထိုသို့ပြု အပ်သောကုသိုလ်ကံ၏၊ပရိက္ခယံ၊ကုန်ခြင်းသို့
နာမိဂန္တိ၊မရောက်၊ တဿေဝကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ဝိပါ
ကာဝသေသံ၊ အကျိုးကြွင်းကို၊ပစ္စနုဘောမိ၊ ခံစားရ၏၊ ဣတိ၊ဣမံအတ္ထံ၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒေသေတိ၊ပြု၏၊ ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌၊ပံပနဝစနံ၊အကြင်
စကားကို၊မယာ၊ငါသည်၊နဝတ္ထံ၊မတွင်မဆိုအပ်၊တံဝစနံ၊ထိုစကားသည်
ဟောဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ဝတ္ထနယတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် အဖြစ်
ကြောင့်၊သုဝိညေယျမေဝ၊ သိလွတ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ ၊အနေကဝတ္ထု ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ အနေကဝတ္ထုဝိမာန
ဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၉-မဋ္ဌကုလ္လဝိစိမာနဝတ္ထု။

୨୦୨

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၉-မဠကုဏ္ဍဝိမိမာနဝတ္ထု၊

အလင်္ကာတောမဋ္ဌကုဏ္ဍလီတိ ဣဒံ ဝိမာနံ၊ အလင်္ကာတောမဋ္ဌကုဏ္ဍလီဟု
သော ဤဝိမာန ဝတ္ထုသည်။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီဝိမာနံ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီဝိမာနဝတ္ထု
တည်း၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်
နည်း၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး
ဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရေတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊
တေနုဿမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သာဝတ္ထိဝါသီ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေလေ့ရှိသော
ဧကော၊ တယောဝံသော၊ ပြာဟူဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အန္ဓေ၊ ကြွယ်ဝသည်။
မဟာဒ္ဓနော၊ များသောဥစ္စာရှိသည်။ မဟာဘောဂေါ၊ များသောအသုံးအ
ဆောင်ရှိသည်။ အသန္ဓေ၊ ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါတရားမရှိသည်။ အပ္ပသာန္ဓော၊
ကြည်ညိုခြင်းမရှိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသောအယူရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ကဿဝိ၊ တရံတယောကံသောသူအား၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတခုသောဝတ္ထု
ကို၊ နုဒေတိ မပေးမလှူ၊ အဒါနံ၊ တာဝေ၊ မပေးမလှူခြင်းကြောင့် သာလျှင်၊
အဒိန္နပုဗ္ဗကောတိ၊ အဒိန္နပုဗ္ဗ၊ ပုဏ္ဏားဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏။ သော၊
ထိုပုဏ္ဏားသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတာဝေန၊ မှားသောအယူ ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့် လည်းကောင်း၊ လုဒ္ဓသာဝေန၊ တပ်မက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ တထာဂတံဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ တထာဂ
တသာဝကံဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်ကို လည်းကောင်း၊ ဓဋ္ဌုမ္ပိ၊ ဖူးမြင်
ခြင်းငှါလည်း၊ နန္တုတ္တ တံ၊ အလိုမရှိ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ နာမ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီအမည်ရှိ
သော၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပုတ္တဉ္စ၊ သားကိုလည်း၊ တာတာ၊ ချစ်သား၊ တယော၊
သင်သည်။ သမဏောဂေါဘမောစ၊ ရဟန်းဂေါတမအထံသို့၎င်း၊ တဿ
ထိုရဟန်းဂေါတမ၏၊ သာဝကာစ၊ တပည့်တို့၏အထံသို့လည်းကောင်း၊
နဥပသကံမိတဗ္ဗာ၊ မဆည်းကပ် အပ်ကုန်၊ နဓဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မဖူးမြော်အပ်ကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိက္ခာပေသိ၊ သွန်သင်ဆုံးမ၏။ သောပိ၊ ထိုသားသည်လည်း၊
တထာ၊ ထိုအဘဆိုတိုင်း၊ အကာသိ၊ လိုက်နာ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အဿ၊
ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီသည်၊ ဂိလ္လာ
နေ၊ နာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပြာဟူဏော၊ အဘပုဏ္ဏားသည်။ နေက္ခယ
တယေန၊ ဥစ္စာကုန်အုံသည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊
နကာရေသိ၊ မကုသစေ၊ ရောဂေ၊ အနာသည်။ ဝမ္ပိတေပန၊ တိုးပွားသည်ရှိ
သော်ကား၊ ဝေန္တံ၊ ဆေးသမားတို့ကို၊ ပုတ္တောသိတွာ၊ ခေါ်၍၊ ဒသေတိ၊

၃၀၄ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပြု၏။ ဝေဇ္ဇာ၊ ဆေးသမားတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၏၊ သရိရုံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဩလော၊ ကတော၊ ကြည့်ရှု၍၊ အတေ၊ ဘိက္ခုတိ၊ ဆေးကုခြင်းငှါမသင့်ပြီဟူ၍၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အပက္ကမိ၊ သု၊ ဗေလကုန်၏၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပုက္ကေ၊ သီးသည်၊ အန္တန္တရေ၊ အိမ်တွင်း၌၊ မေတ၊ သေသည်၊ ရှိသော်၊ နိဟရဏံ၊ အပသို့ထုတ်ဆောင်ခြင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံ့လုံ့လုံ၍၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဗဟိဒ္ဓါရဏော၊ ကော၊ တံခါ၊ မုတ်၏၊ အပဋ္ဌံ၊ နိဗ္ဗဇ္ဇာပေသိ၊ အိပ်စေ၏။ ။

တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပစ္စ၊ သသံမယေ၊ နံနက်မိုးသောက်သောအခါ၌၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ပုဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍၊ လောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုတော်မူသည်၊ ရှိသော်၊ ဝိဏာယကံ၊ ကုန်ပြီးသောအသက်အပိုင်းအခြားရှိသော၊ တဒဟေဝ၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်၊ စဝံနဓမ္မံ၊ ရတေအံသောသဘော၊ ရှိသော၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီမေဏာ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ လုလင်ကိုလည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုလုလင်၏၊ နိရယသံဝတ္တနိကံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ ကတောကာသမ္မံ၊ ပြုအပ်သောအခွင့်ပေးခြင်းရှိသည်ကို လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ သစေပနဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍ကြွသွားတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီသည်၊ မယိ၊ ငါဘုရား၌၊ ဖိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပသါ၊ ခတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွါဖြစ်၍၊ အဇ္ဇာဟနေ၊ သုသာန်သင်းချိုင်း၌၊ ရောဓမာနံ၊ ပိုကြွေမြည်တမ်းသော၊ ပိတရံ၊ အဘပုဏ္ဏား၏ အထံသို့၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်၍၊ သံဝေဇေသတိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေလတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်၊ သေစ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီနတ်သားသည်၎င်း၊ တဿ၊ ထိုနတ်သား၌၊ ပိတာစ၊ အဘပုဏ္ဏားသည် လည်းကောင်း၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂမိဿတိ၊ သာလတ္တံ့၊ မဟာစာနကာသော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ သန္နိပတိသဘိ၊ ဧည့်ဝေးလတ္တံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည် ဓမ္မေတရားကို၊ ဒေသိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ရှိသော်၊ မဟာဓမ္မာဘိသမယော၊ မျှာ စွာသောလူ၏သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥတွာ၊ ထိတော်မူပြီး၍၊ ပုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်းကိုပြင်ဝတ် တော်မူ၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သက်န်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၃-မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝိမာနဝတ္ထု၊ ၃၁၅

မု၍၊မဟတာ၊- ယျားစွာသော၊ဘိက္ခုသံစောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သမ္ဘိ၊
 တကွ၊သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊၎င်းပဝိဇ္ဇော၊
 ဝင်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊မဋ္ဌကုဏ္ဍလိမာဏဝဿ၊
 မဋ္ဌကုဏ္ဍလိအမည်ရှိသောလှလင်၏၊ ဝိတု၊အတ၏၊ ဂေဟသမိပေ၊အိမ်
 ၏အနီး၌၊ဌတွာ၊ရပ်တော်မူ၍၊ ဆဗ္ဗဗ္ဗုဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ခြောက်သွယ် သော
 ဘုရား ရောင်ခြည် တော်တို့ကို၊ ဝိဿန္ဓေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၏၊ တာ၊ထို
 ခြောက်သွယ်သော ဘုရားရောင်ခြည် တော်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊မာဏ
 ဝေါ၊ လှလင်သည်၊ဇေတံ၊ ဤအရောင်သည်ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်အရောင်
 နည်း၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ ဣတောပိတောစ၊ ဤမှထိုမှလည်း၊ ဝိလောကေန္တော၊
 ကြည့်သည်ရှိသော်၊ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးစွာသော၊ရတ္တံ၊ စောင့်ရှောက်လုံချူ
 သော၊သန္တိန္ဒြိယံ၊ ငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေ ရှိတော်မူသော၊ ဒုတ္တံ၊သဿမ
 ဟာပုရိသလက္ခဏေ၊ဘိ၊သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာ
 တော်ကြီးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အထိတိယာ အနုဗျဉ္ဇနေဟိ၊၊ ရှစ်ဆယ်
 သောသက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗျာပပ္ပဘာယ၊တလံမျှ
 လောကီသောအရောင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကေတုမာလာယ၊စ၊မှန်ကင်း
 ကဲ့သို့ထိတ်တော်မူထွက်သော ကေတုမာလာ ရောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဝိဇ္ဇောတမာနံ၊ထိန်ထိန်ထွန်းတောက်ပသော၊အနုပမာယ၊နှိုင်းစရာဥပမာ
 မရှိသော၊ ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ဘုရား၏ အသရေတော်ဖြင့် လည်း ကောင်း၊အ
 ဝိန္တေယျန၊မကြံအပ်မကြံစည်နိုင်သော၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ဘုရား၏တန်ခိုး
 အာနုဘော်ဖြင့် ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်တော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊တဿ၊ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၏၊
 ဇေတံဇေသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊
 ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယဿ ဘဂဝတော၊ အကြင်
 မြတ်စွာဘုရား၏၊အယံရူပသမ္ပဒေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောရူပကာယတော်
 ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣ၊ ဤအရပ်သို့၊ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ကြီး
 သော၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားသည်၊ခေါ၊ စင်စစ်၊အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူလာပြီး
 အတ္တနေ၊ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ တေဇသော၊တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊သူရိယန္တိ၊နေ၏
 အရောင်ကိုလည်း၊ အဘိဘဝတိ၊လွှမ်းမိုး၏၊ကန္တဘာဝေန၊နှစ်သက်ဖွယ်
 ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊စန္ဒိမံ၊လရောင်ကို၊အဘိဘဝတိ၊လွှမ်းမိုး၏၊ဥပသန္တံ၊
 ဘာဝေန၊ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝိ၊အလုံးစုံ လည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၊အဘိဘဝတိ၊လွှမ်းမိုး၏၊

၃၁၆

ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဥပသမေနနာမ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းမည်သည်ကား။ ဧတ္ထဝ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား
 ဦးသာလျှင်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ စ၊ တနည်းကား၊ အယမေဝဤမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်သာလျှင်၊ ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤလောက၌၊ အပ္ပပုဂ္ဂလေ၊ မြတ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ မမေဝစ၊ ငါ့အားသာလျှင်လည်း၊ အနုကမ္ဘာယ၊ ခြီး
 မြောက်တော်မူခြင်းငှါ၊ ဣမ၊ ဤငါတို့ရှိရာအရပ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ မညေ၊
 ကြွေတော်မူလာသည်ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓါဓ္မဏာယ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံ
 ရှိသော၊ ဝီရိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈာန်၊ မပြတ်၊ ဗုဒ္ဓသရိရော၊ နို့သော
 ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိများစွာသော၊ ဝီရိယသောမနသံ၊
 နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဒေန္တော၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်စေ
 လျက်၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဉ္စလိ၊ လက်
 အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊ တံ၊ ထိုလူလင် ဘုံ၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမဿ၊ ဤမဋ္ဌ ကုဏ္ဍလီအား၊ ဧတ္တကံ
 ဧတ္တကေန၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော ကုသိုလ်ဖြင့်၊ သဏ္ဍပပတ္တိယာ
 နတ်ပြု၍ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အလံ၊ ထိုက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးထိုက်တော်မူ၍၊ ပတ္တမိ၊
 ကြွေတော်မူလေ၏။ ။

သောဝိ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီသည်လည်း၊ တံဝီရိယသောမနသံ၊ ထိုနှစ်သက်
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ အဝိဇ္ဇဟန္တောဝ၊ မစွန့်မူ၍သာလျှင်၊ ကာလံ၊ ရတေ
 ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ နှိဒ
 သယောဇနိကေ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဝိမာနေ၊ ဝိမာန၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၏၊ ဝိတာပန၊ အဘသည်ကား၊
 သရိရသက္ကာရံ၊ အလောင်းကိုသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဒုတိ
 ယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ပစ္စု၊ သဝေလသယံ၊ နံနက်မိုးသောက်
 ထအခါ၌၊ အာဠာဟနံ၊ သုသာန်သင်းချိုင်းသို့၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍ
 လိ၊ ချစ်သားမဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၊ ဟာဟာ၊ အလွန်ပင်ပန်းစွာကား၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၊
 ချစ်သားမဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၊ ဟာဟာ၊ အလွန်ပင်ပန်းစွာကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိ
 ဒေဝမာနေ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်၊ အာဠာဟနံ၊ သုသာန်သင်းချိုင်းကို၊
 အနုပရိက္ကမန္တော၊ အစဉ်တည့်လည်လျက်၊ ရောဒတိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏၊
 ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝိဘဝသမ္ပဒံ၊ စည်းစိမ်ချမ်း
 သာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ကြွလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုတော
 အဘယံဘဝမှ၊ ဣမ၊ ဤတာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့၊ အာဂတောနုခေါ၊
 ရောက်လာပေသနည်း၊ ကိဉ္စကမ္ပံ၊ အဘယ်မည်သောကံကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊

ဣဒါဗျတိတဝတိံ သာနတံပြည်သို့။ အာဂတော၊ ရောက်လာပေသနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပစာရေန္တော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ ပုရိမတ္တဘာဝဋ္ဌ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထစ၊ ကို
 ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်း၊ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးသောကာလ၌၊
 ဘာဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဗိတ္တပသာဒံ၊ ဗိတ်
 ၏ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မနောဟရံ၊ စိတ်သည်ဆောင်အပ်သော
 အဇ္ဈလီကရဏမတ္တံ၊ လပတ်အုပ်ချုပ်ခြင်းကိုပြုကာမျှသာဖြစ်သောကုသိုလ်ကံ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော၊
 ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွတကား၊ မဟာနုဘာဝါ၊
 ကြီးသောဟန်ခိုး အာနုဘာဝိရှိပေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ သာ
 ဟိသယံ၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ သဗ္ဗာတ
 ပသာဒဗဟု၊ မာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းများစွာမြတ်နိုးခြင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဒိန္နပုဗ္ဗကပြာဟ္မဏော၊ အဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏားသည်၊ ကံ၊ ကမ္မ
 အဘယ်အမှုကို၊ ကရောတိနုခေါ၊ ပြုလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပစာရေန္တော
 စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ အာဇ္ဇာဟာနေ၊ သုသာန်သင်းချိုင်း၌၊ ရောဇမာ
 နံ၊ ဝိ၊ ကြွ၍နေသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ အယံ၊ ဤငါ၏အာပုဏ္ဏား
 သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ဘေသဇ္ဇမတ္တံ၊ မီးဆေး
 ဝါးကုသခြင်းမျှကိုလည်း၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုသေသောကာလ၌
 နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမဲ့၊ အာဇ္ဇာဟာနေ၊ သုသာန်သင်းချိုင်း၌၊ ရောဇမာ၊ ဝိကြွေး
 မည်တမ်း၏၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ နံ၊ ထိုအာပုဏ္ဏားကို၊ သံဝေဇေတွာ၊ ထိတ်လန့်စေ
 ၍၊ ကုသလေ၊ ကုသိုလ်တရား၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသာမိ၊ တည်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒေဝဇောကတော၊ နတ်ပြည်မှ၊ အာဂတိာ၊ လာလတ်၍၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီပေန၊
 မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ အသွင်သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ ရောဇမာနော၊ ဝိကြွေးမြည်တမ်းလျက်၊
 စန္ဒ၊ လဗိမာန်၊ ဟာ၊ အလွန်ပင်ပန်၊ စွတကား၊ သူရိယ၊ နေဗိမာန်၊ ဟာ၊ အလွန်
 ပင်ပန်းစွဟကား။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာဟာ၊ မောင်းတို့ကို၊ ပဂ္ဂဟ၊ မြှောက်၍၍၊
 ကန္တန္တော၊ ဝိကြွေးမြည်ဟန်လျက်၊ ဝိကုသမိပေ၊ အာပုဏ္ဏား၏အနီး၌၊
 အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ ပြာဟ္မဏော၊ အာပု
 ဏ္ဏားသည်၊ အယံ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၊ ဤငါသားမဋ္ဌကုဏ္ဍလီသည်၊ အာဂတော
 တိ၊ လာခဲ့ပြီတကားဟု၊ ဗိန္တေတွာ၊ ကြံအောက်နေ၍၊ အလင်္ကတော၊ (လ)၊
 တုဝန္တိ၊ အလင်္ကတော၊ (လ)၊ ထုဝံဟူ၍။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈာသိ၊
 ရွတ်လေ၏။ ။

၃၀၈

မိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

မာဏဝ လုလင်၊ တုဝံသင်သည်၊ အလင်္ကတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်
သောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၊ ချောမောသောနားချောင်းလည်းရှိ၏၊
မာလာခါရီ၊ ပန်ဆင်အပ်သောပန်းလည်းရှိ၏၊ ဟရိစန္ဒနုဿဒေါ၊ စန္ဒကူးနီ
ဖြင့်အချင်းခပ်သိမ်းလိမ်းကျအပ်သောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ မာဏဝ၊ လုလင်၊
တုဝံသင်သည်။ ကိ'ဒုက္ခိတော၊ အဘယ်သို့သော ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝနမဇ္ဈေ၊ တော၏အလယ်၌၊ ဗာဟာ၊ လက်မောင်းတို့ကို၊ ပဂ္ဂ
ယ၊ မြှောက်ချီ၍၊ ကန္ဓသိ၊ ဝိုမြည်တင်းတိသနည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
အလင်္ကတောတိ၊ အလင်္ကတောဟူသည်ကား၊ ဝိဘူသိတော၊ တန်ဆာဆင်
အပ်သောကိုယ်ရှိ၏၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီတိ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီဟူသည်ကား၊ သရိရပ
ဒေသဿ၊ ကိုယ်အရပ်ကို၊ အစံသနတ္ထံ၊ မထိခိုက်စိမ့်သောငှါ၊ မာလာ
လတာဒယော၊ ခြူးပန်းခြူးနွယ်စသည်တို့ကို၊ အဒေသတွာ၊ မပြုမူ၍၊ မဋ္ဌာ
ကာရေနဝ၊ ပြေပြစ်သောအသွင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကတကုဏ္ဍလော၊ ပြုအပ်
သောနားချောင်းရှိ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီတိ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍ
ဟူသည်ကား၊ ဝိသုဒ္ဓကုဏ္ဍလော၊ သန့်ရှင်းသောနားချောင်းလည်းရှိ၏၊ တာ
ပေတွာ၊ မီးချ၍၊ ဇာတိဟိဂုံလိကာယ၊ ဟင်းသပဒါးစစ်ဖြင့်၊ မဇ္ဈိတွာ၊ ပွတ်
တိုက်၍၊ ခေပိတွာ၊ ဆေးကျော၍၊ သုကရလောမေန၊ ဝက်မှင်းဖြင့်၊ မဇ္ဈိတ
ကုဏ္ဍလော၊ ပွတ်တိုက်အပ်သောနားချောင်းလည်းရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မာလာခါရီတိ၊ မာလာခါရီ ဟူသည်ကား၊
မာလံ၊ ပန်းကို၊ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပိဋ္ဌန္တိတမာလော၊
ပန်ဆင်အပ်သောပန်းရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဟရိစန္ဒနုဿဒေါတိ၊ ဟရိစန္ဒနုဿဒေါဟူသည်ကား၊ ရတ္တစန္ဒနေန၊
စန္ဒကူးနီဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အနုလိတ္တဝတ္ထော၊ လျောက်ပတ်
စွာလိမ်းကျအပ်သောကိုယ်ရှိ၏၊ ကိန္တိဣဒံဝစနံ၊ ကိ'ဟူသော ဤစကား
သည်၊ ပုစ္ဆာဝစနံ၊ မေးသောစကားတည်း၊ ဒုက္ခိတောတိ၊ ဒုက္ခိတောဟူ
သည်ကား၊ ဒုက္ခပုစ္ဆော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ကိ'ဒုက္ခိတောတိ၊ ကိ'ဒုက္ခိတောဟူသည်ကား၊ ဧကမေဝပဒံ၊ တပုဒ်
တည်းသာတည်း၊ ဧကနုက္ခေန၊ အဘယ်သို့သောဆင်းရဲဖြင့်၊ ဒုက္ခိတော၊
ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
အထ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုအဘပုဏ္ဏားကို၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ သော
ဝဏ္ဏမယော၊ (လ)၊ ဇိဝိတန္တိ၊ သောဝဏ္ဏမယော၊ (လ)၊ ဇိဝိတံဟူ၍၊ အာဟ၊
ဆိုပြီ၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ မမ၊ ငါ့အား၊ သောဝဏ္ဏမယော၊ ရွှေဝင်အထိ

၂၀

ဖြင့်ပြီးသော၊ ပတာယာရော၊ ပြီးပြီးပြန်တွက်သော အရောင်ရှိသော၊ ရထပစ္စ
 ရော၊ ရထား၊ ထည်း၊ ချိုင့်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရထား၊ ထည်း၊ ချိုင့်
 ၏၊ စက္ကယုကံ၊ ထည်း၊ ဘိ စက်အစုံကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဗ္ဗာမိ၊ မရ၊ ပြောဟွ
 ဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေနုရက္ခေန၊ ထိုဆင်းရဲကြောင့်၊ ဇိပိတံ၊
 အသက်ကို၊ ဗဟိဿာမိ၊ စွန့်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ ပြောဟွတော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဘဒ္ဒမာဏဝ၊ ကောင်းသော လှ
 လင်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ သေ၊ ဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေစင်အတိ၊ ဖြင့်ပြီးသော ထည်း၊ ဘီး
 အစုံကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိသလော၊ မဏိမယံ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော ထည်း၊ ဘီး
 အစုံကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိသလော၊ လောဟိတင်္ဂမယံ၊ ပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီးသော
 ထည်း၊ ဘီးအစုံကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိသလော၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ရူပိယမယံ၊
 ငွေစင်အတိ၊ ဖြင့်ပြီးသော ထည်း၊ ဘီးအစုံကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိသလော၊ ဘဒ္ဒ
 မာဏဝ၊ ကောင်းသော လှလင်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ ရုစိ၊ အလိုကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊
 အာဗိက္ခ၊ ကြားလတ်လော၊ တေ၊ သင်အား၊ စက္ကယုကံ ထည်း၊ ဘီးအစုံကို၊
 ပဋိပါဒယာမိ၊ ပြည့်စုံအောင်ပြု၍ပေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။ တံ
 ဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မာဏ၊ ပါ၊ လှလင်သည်၊ အယံ၊ ဤ
 ပုဏ္ဏားသည်၊ ပုတ္တဿ၊ သားအား၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကုခြင်းကို၊ အကတွာ၊
 မပြုမူ၍၊ ပုတ္တပတိရူပကံ၊ သားနှင့်တူသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ရော
 ဒန္တော၊ ပိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်၊ သုဝဏ္ဏာဗိမယံ၊ ရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသော၊ ရထ
 စက္ကံ၊ ရထား၊ ထည်း၊ ဘီးစက်ကို၊ ကရောမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဟော
 တု၊ ထိုသို့ဆိုသည်ပင်ဖြစ်စေ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ နိဋ္ဌဏ္ဍိယာမိတိ၊ နှိပ်ဦးအံ့ဟု
 ဗိန္နတ္တတွာ၊ ကြံ၍၊ ကိဝမဟန္တံ၊ အဘယ်မျှလောက်ကြီးသော၊ စက္ကယုကံ၊
 ထည်း၊ ဘီးစက်အစုံကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလုပ်နိုင်လတ္တံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆိုခြင်းကြောင့်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်း
 အရှည်ဖြင့်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသော ထည်း၊ ဘီးစက်အစုံကို၊ အာကင်္ခမိ၊ အလိုရှိ
 ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုလုပ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ စန္ဒိမသုရိယေတိ၊ လနေတို့ဖြင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊
 အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏၊ တေ၊ ထိုလနေတို့ကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒေဟိတိ၊ ပေးလော
 ဟူ၍၊ ယာဝန္တော၊ တောင်းဆိုသည်ဖြစ်၍၊ သောမာဏ၊ ပါ၊ ထိုလှလင်
 သည်း၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ပါဝမိ၊ ဆို၍၊ ပြောဟွဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
 ကောင်းကင်၌၊ ဥဘယာ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗန္ဓိမသုရိယာ၊ လနေတို့သည်၊

ဒိဿရေထင်ကုန်၏၊ တေနစက္ကယုဝေနထိုလနေဟုဆိုအပ်သော ဟည်း
 ဘီးစက်အစုံဖြင့်၊ သောဝဏ္ဏမယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ မမာငါ၏၊ ရေထော၊
 ရထားသည်။ သောဘာဘိတင်တယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဝဒိဆိုလေ၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုနတ်သား၊ ဘိ၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မာဏဝ၊ လူလင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊
 ဗာလောခေါ၊ မိုက်သည်သာလျှင်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟောတွံ၊ အကြင်သင်
 သည်၊ အပတ္တိယံ၊ တောင့်တ၍မရအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ပတ္တယသိ၊ တောင့်
 တယ်၏၊ မာဏဝ၊ လူလင်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ စန္ဒ
 သူရိယေ၊ လနေတို့ကို၊ နလတ္တံ၊ မရလတ္တံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုဝံ၊ သင်
 သည်၊ မရိဿသိ၊ သေလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညာမိ၊ ငါအောက်မေ့၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

☞

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်၊ ပြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ပညာယမာနဿ၊ ထင်သင်ရှားရှား သိမြင်အပ်သော နေလ၏၊
 အတ္တာယ၊ အယို့ငှါ၊ ရောဒန္တော၊ ငိုမြည်တမ်းသောသူသည်၊ ဗာလော၊
 မိုက်မဲသည်၊ ဟောဘိ၊ ပန်းဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ အပညာယ
 မာနဿ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းလွှားခြင်းကြောင့်မထင်မြင်သောသူ၏၊
 အတ္တာယ၊ အယို့ငှါ၊ ရောဒန္တော၊ ငိုမြည်တမ်းသောသူသည်၊ ဗာလော၊ မိုက်
 မဲသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဥာယတ္တ၊ လနေ
 နှစ်ပါးတို့၌၊ ဝတ္ထုဓာတု၊ အဆင်းအရောင်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဝိတိယာ၊
 ခရီး၌၊ တေသံ၊ ထိုလနေနှစ်ပါးတို့၏၊ ဝမနာဝမနဗ္ဗိ၊ သွားခြင်း၊ လာခြင်းသည်
 လည်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ပေတော၊ ဝိညဉ်ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကာလကံ၊ တော
 ပန၊ သေခြင်းကိုပြုသောသူသည်ကား၊ နဒိဿတိ၊ မထင်၊ ဣဓ၊ ဤတောအ
 ရပ်၌၊ ဝါ၊ သုသာန်၌၊ ကန္ဓတံကန္ဓန္တနံ၊ ငိုကြွေးမည်တမ်းကုန်သောသင်နှင့်
 ငါနှစ်ယောက်တို့တွင်၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောသူသည်၊ ဗာလျတရောနု၊
 အထူးသဖြင့်မိုက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံဝဇနံ၊ ထိုစကား
 ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သေသော၊ ဤလူလင်
 သည်၊ ယုတ္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောစကားကို၊ ဝဒတိတိ၊ ဆိုပေ၏၊ တကား
 ဟူ၍၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ ကောင်းစွာမှတ်၍၊ မာဏဝ၊ လူလင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊
 သစ္စံခေါ၊ မှန်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဝဒေသိ၊ ဆိုပေ၏၊ ဣဓ၊ ဤသုသာန်အ
 ရပ်၌၊ ကန္ဓတံကန္ဓန္တနံ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်သောသင်နှင့် ငါနှစ်ယောက်
 တို့တွင်၊ အဟမေဝ၊ ငါသည်ပင်လျှင်၊ ဗာလျတရော၊ သင့်ထက်သာလွန်၍

ရိပ်ပါပေ၏မာဏဝ၊ လူလင်းအဟံ၊ ငါသည်၊ စန္ဒ၊ လမိမာနကို၊ ပတ္တယံပတ္တ
ယန္တော၊ တောင့်တချက်၊ ရှင်ရုဒန္တော၊ ပိုကြွေးမြည်တမ်းသော၊ ဒါရ
ကောဝိယ၊ သူငယ်ကဲ့သို့၊ ပေတံ၊ ဝိညာဉ်ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကာလကံတံ၊
သေခြင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သောသူကို၊ အဘိဝတ္ထယိ၊ တောင်းတမိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဏ္ဏ၊ ဆို၍၊ တာသောဂါထာယ၊ သိုနတ်သားရှုတ်သောဂါထာဖြင့်၊ နိသော
ကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာဏဝသ၊ လူလင်းအား၊
ထုတိ၊ ပြီးပွန်းခြင်းကို၊ ကန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊
ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ မာဏဝ၊ လူလင်း၊ ဝုရိသော၊
ယောက်ျားသည်၊ စာဘသိတ္တံဝ စာဘ သိတ္တံဇော၊ ထောပတ်ဖြင့် သွန်း
လောင်းအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ပါဝကံ၊ မီးကို၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊
ကြောင့်မြှုပ်ထားသွန်းလောင်းအပ်သကဲ့သို့၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အာဒိတ္တံ၊ သောက
သည်းဟူသောမီးဖြင့်တောက်လောင်သည်၊ သန္တံသမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ မံ၊
ငါ့ကို၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ခရံ၊ ပူပန်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာပယေဝတ၊ ငြိမ်းစေပြီ
တကား၊ မာဏဝ၊ လူလင်း၊ ယောတ္ထံ၊ အကြင်သင်သည်၊ သောကပရေ
တံသ၊ သောကသည်နှိပ်စက်အပ်သောမေ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တသောကံ၊ သား
ကြောင့်ဖြစ်သောစိုးရိမ်ခြင်းကို၊ အပါနုဒိ၊ ပယ်ဖျော့၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တွံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဟဒယနိသိတံ၊ နှလုံး၌ရှိသော၊ သောကံ၊ စိုးရိမ်
ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ ကြောင့်တံသင်းကို၊ အဗ္ဗုဋ္ဌံဝတ၊ နှုတ်စေပြီတ
ကား၊ မာဏဝ၊ လူလင်း၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဗ္ဗုဋ္ဌသလ္လော၊
နှုတ်အပ်ပြီးသောကြောင့်တသင်းရှိသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပူပန်ခြင်း
မရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သီတိဘူတော၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ရောက်သည်၊
အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မာဏဝ၊ လူလင်း၊ တဂ္ဂ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာန၊
ကြာနာရသောကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နသောစာမိ၊ မစိုးရိမ်ပြီ၊ နရောဓါမိ၊
မပိုကြွေးပြီးဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ရထပဉ္စရောတိ၊ ရထပဉ္စရော ဟူသည်ကား၊
ရထပုတ္တံ၊ ရထားတွင်းချိုင့်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ နဝိန္ဒာမိတိ၊ နဝိန္ဒာမိဟူသည်
ကား၊ နလဘာမိ၊ မရ၊ ဘဒ္ဒမာဏဝါတိ၊ ဘဒ္ဒမာဏဝဟူသည်ကား၊ အာ
သပနံ၊ အာလုပ်ပုန်တည်း၊ ပဋိပါဒယာမိတိ၊ ပဋိပါဒယာမိဟူသည်ကား၊
သမ္ဘာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဒဒါမိ၊ ပေးအံ့၊ စက္ကယုဂါဘာဝေန၊ ရထားတွင်း
ဘီးစက်အစုံ၏မရှိခြင်းဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ မာဇာတိ၊ မစွန့်လွှဲ၊ ဣတိ
အဘိ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ ဝုဏ္ဏား၏အလိုတည်း၊ ဥဘယေတ္ထ

၃၂၂ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဒိဿရေတိ၊ ဥဘယေတ္ထဒိဿရေ ဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထအာကာသေ၊ ဤ
 ကောင်းကင်အရပ်၌၊ ဥဘာဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စန္ဒသူရိယာ၊
 လနေတို့သည်၊ ဒိဿန္တိ၊ ထင်မြင်ကုန်၏၊ ယကာရော၊ ယအက္ခရာသည်၊ ပဒ
 သန္တိကရော၊ ရှေ့ပုဒ်နောက်ပုဒ်တို့၏ စပ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤကောင်းကင်၌၊ ဥဘယာ၊ နှစ်ပါးစုံသောလနေတို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒဝိဂ္ဂဟော၊ ပုဒ်ကိုအထူးသဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ဂမနာဂမနန္တိ၊ ဂမနာဂမနံဟူသည်ကား၊ ဗီဝသေဗီဝသေ၊
 နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဩဂ္ဂမနဥဂ္ဂမနဝသေန၊ ဝင်ခြင်းထွက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊
 စန္ဒသူရိယာနံ၊ လနေတို့၏၊ ဂမနဉ္စ၊ သွားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာဂမ
 နဉ္စ၊ လာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်မြင်၏၊ ဂမနောဂမနန္တိပိ၊
 ဂမနောဂမနံဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဥဂ္ဂမနဉ္စ၊ ထွက်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဩဂ္ဂမနဉ္စ၊ သက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝဏ္ဏဓာတုတိ၊
 ဝဏ္ဏဓာတုဟူသည်ကား၊ သီတိဘာဝဝိသိဋ္ဌာ၊ ချင်းသေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်
 ထူးသော၊ ကန္တာ၊ နှစ်သက်ဝံ့ပင်ရှိသော၊ ဘာဝတာသုရာ၊ ရဲရင့်သောအ
 ရောင်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝဏ္ဏနိဘာဝ၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ဥဏ္ဍဘာဝဝိသိဋ္ဌာ၊ ပူသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ထူးသော၊ တိက္ခာ၊ ထက်မျက်
 သော၊ ဘာဝတာသုရာ၊ ရဲရင့်သောအရောင်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝဏ္ဏနိဘာဝ၊
 အဆင်းအရောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဥဘယေတ္ထာတိ၊ ဥဘ
 ယေတ္ထဟူသည်ကား၊ စန္ဒစ၊ လမိမာန်၌လည်းကောင်း၊ သူရိယေစ၊ နေမိမာန်
 ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇွိသုပိ၊ နှစ်ပါးသောမိမာန်တို့၌လည်း၊ ဝဏ္ဏဓာ
 တု၊ ဝဏ္ဏဓာတိသည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယောဇ
 နာအပ်၏၊ ဝိတိယာတိ၊ ဝိတိယာဟူသည်ကား၊ ပဝတ္ထနဝိတိယံ၊ ထည့်လည်
 သောခရီးသုံးသွယ်၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ နာဂ
 ဝိတိယာဒိဝိတိယံ၊ နာဂဝိတိအစရှိသောခရီး၌၊ ဥဘယေတ္ထာတိပိ၊ ဥဘ
 ယေတ္ထဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ ဥဘယာဧတ္ထာတိ ဥဘယာဧတ္ထဟူ၍
 လည်း၊ ပဒသန္တိ၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဗာလျတရောဓာ၊ ဗာလျ
 တရောဟူသည်ကား၊ ဗာလတရော၊ အလွန်ရိုက်စွာ၏၊ အတိဿယေန၊ အ
 လွန်အကဲအားဖြင့်၊ ဗာလော၊ ရိုက်မဲ၏။ ၊

ဣမံပနကထံ၊ ဤနတ်သားဆိုသောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အလန္တ
 နိယဝတ္ထု၊ တောင့်တ၍မရအပ်သောဝတ္ထုကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပတ္ထေတွာ၊

တောင့်တ၍၊ ကောဝလံ၊ သက်သက်၊ သောကဂ္ဂိနာ၊ သောကတည်းဟူသော
 မီးဖြင့်၊ ခုယှာမိဝတ၊ လောင်ဘိ၏တကား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နိရုတ္တကေန၊ အကျိုး
 မရှိသော၊ အနုယဗျာသနေန၊ အစီးအပွားမရှိသောပျက်စီးခြင်းဖြင့်၊ ကိ၊ အ
 ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ ပဋိသင်္ခါနော၊ အကျိုးအပြစ်ကိုဆင်ခြင်
 ခြင်း၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊
 မဋ္ဌကုဏ္ဍလီရူပံ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီလှလင်၏အသွင်ကို၊ ပဋိသံဟ၊ ရိက္ခာ၊ ကွယ်
 ပျောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိဗ္ဗရူပေနော၊ နတ်သား၏ အသွင်ဖြင့်သာ
 လျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ပြာဟ္မတော၊ ပန၊ ပုဏ္ဏားသည်ကား၊ တံ၊ ထိုနတ်သား
 ကို၊ အနုပိသောကော၊ စောင်းတဲ့ကြည့်လျက်၊ မာဏဝဂေါဟာရေနော၊
 လှလင် ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေါဟာရန္တော၊ ခေါ်ဝေါ်
 လျက်၊ မာဏဝ၊ လှလင်၊ သစ္စံခေါ၊ မှန်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဝဒေသိ၊ ဆို
 ပေ၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ စန္ဒရိယဒါရကောရုဒန္တိ၊ စန္ဒရိယဒါရကောရုဒံဟူ
 သည်ကား၊ စန္ဒ၊ လကိုးအဘိပတ္တယံ၊ အလွန်တောင့်တလျက်၊ ရုဒန္တော၊
 ပိုသော၊ ဒါရကောရိယ၊ သူငယ်မိက်ကဲ့သို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာလင်္ဂတာဘိပတ္တယိန္တိ၊ ကာလင်္ဂတာဘိပတ္တ
 ယိဟူသည်ကား၊ ကာလင်္ဂတံ၊ တဝတပါးပြောင်းသွားသောသူကို၊ အဘိ
 ပတ္တယိ၊ တောင့်တပေ၏၊ အဘိပတ္တယန္တိပိ၊ အဘိပတ္တယံဟူ၍လည်း၊
 ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အာဒိတ္တန္တိ၊ အာဒိတ္တံဟူသည်ကား၊
 သောကဂ္ဂိနာ၊ သောကတည်းဟူသောမီးဖြင့်၊ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်
 သည်၊ သန္တံသမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗပယေဓရန္တိ၊ နိဗ္ဗပယေဓရံဟူသည်
 ကား၊ ဓရထံ၊ ပူပန်ခြင်းကို၊ သောကပရိဇ္ဇာဟံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းပူပန်ခြင်းကို၊
 နိဗ္ဗာပယိ၊ ငြိမ်းစေပြီး၊ အဗ္ဗုဋ္ဌန္တိ၊ အဗ္ဗုဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓရိ၊ နှုတ်ငယ်ပြီး
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပြာဟ္မတော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သောကံ၊ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းကို၊
 ပိနောဒေဝော၊ ပယ်ပျောက်ပြီး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဥပဒေသဒါယကံ၊
 သောက ပျောက်ကြောင်းကောင်းသောနည်း၊ ဥပဒေကို လေးတတ်သော၊
 ဒိဗ္ဗရူပေန၊ နတ်သား၏အသွင်ဖြင့်၊ ဌိတံ၊ တည်သောနတ်သားကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ တံ၊ သင်ကား၊ ကောနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝတာနုသိဂန္ထဗ္ဗော၊ လ၊ တံမယန္တိ၊ ဒေဝ
 တာနုသိဂန္ထဗ္ဗော၊ လ၊ တံမယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး ။ မာဏဝ၊ လှလင်၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ဒေဝတာ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်လေသ

၆၂၄ မိမိနဝဠာ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

လော၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ အဒု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊
 ပုရိန္ဒဒေါ၊ ရှေးကာလ၌အလှူ ပေးတတ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊
 အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကောဝါ၊ အဘယ်မည်သောသူပေ
 နည်း၊ ကဿဝါ၊ အဘယ်မည်သောသူ၏မူလည်း၊ ပုတ္တော၊ သားပေးနည်း၊
 မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊
 တံ၊ သင့်ကို၊ ဇာနေဓု၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း၊ သောဝိ၊ ထိုနတ်သားသည်
 လည်း၊ တဿ၊ ထိုပုတ္တောအား၊ ယဉ္ဇကန္ဓတိ၊ လ၊ ဂတောတိ၊ ယဉ္ဇကန္ဓတိ၊ လ၊
 ဂတောဟူ၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊ ပြာဟ္မဏ၊
 ပုတ္တော၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပုတ္တံ၊ သားဖြစ်သောမဋ္ဌကုဏ္ဍလီကို၊ အာဇ္ဇာဟဇန၊
 သုသာန၌၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်၊ ဒဟိတွာ၊ ခုတ်ကြဉ်းသဖြိုဟ်၍၊ ယဉ္ဇပုတ္တံ၊
 အကြင်သင်၏သားမဋ္ဌကုဏ္ဍလီကိုလည်း၊ ဥန္နိဿ၊ ရည်၍၊ နန္ဒသိ၊ ငိုကြွေး
 မြည်တမ်း၏၊ ယဉ္ဇပုတ္တံ၊ အကြင်သင်၏သားမဋ္ဌကုဏ္ဍလီကိုလည်း၊ ဥန္နိဿ၊
 ရည်၍၊ ရောဒသိ၊ မျက်ရည်ကိုဖြစ်စေ၏၊ သော၊ ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီသည်၊ အဟ
 မေဝ၊ ငါပင်လျှင်တည်း၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တော၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
 ကုသလံ၊ အဖြစ်မရှိကောင်းသော အကျိုးကိုပေးခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊
 ကမ္ဘံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊ တိဒဿနံ၊ တာဝတိံသာ
 နတ်တို့၏၊ သဟဗျာ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ မတ္တော၊ ရောက်၏၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယံကန္ဓသိယဉ္ဇရောဒသိတိ၊ ယံကန္ဓသိယဉ္ဇနေ၊ ဒသိ
 ဟူသည်ကား၊ တဝပုတ္တံ၊ သင်၏သားဖြစ်သော၊ ယံမဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၊ အကြင်
 မဋ္ဌကုဏ္ဍလီကို၊ ဥန္နိဿ၊ ရည်၍၊ ရောဒသိ၊ ငို၏၊ အသုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို၊
 မုဉ္ဇသိ၊ ယိုထွက်စေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံထိုနတ်သားကို၊ ပြာဟ္မဏော၊
 ပုတ္တောသည်၊ မာဏဝ၊ လူလင်၊ သကော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ အဂ၊ ရေအိမ်၌၊
 ဒေန္တဿ၊ ပေးလှူသော၊ တဝ၊ သင်၏၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဒါနံ ပါ အ
 လှူကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဒါနံ ဝါ၊ အလှူကိုလည်း၊ ကောင်း၊
 နအဒ္ဓဿာမ၊ မမြင်ကုန်၊ ဥပဝသန္တဿ၊ သုံးသော၊ တဝ၊ သင်၏၊ တာဒိသံ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဥပေါသထကမ္မဉ္စ၊ ဥပုသ်ကံကိုလည်း၊ ကောင်း၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ နအဒ္ဓဿာမ၊ မမြင်ကုန်၊ ကေနကမ္ပေန၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်၊
 အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဥပေါသထကမ္မဉ္စ၊
 ဥပုသ်ကံကိုလည်း၊ နအဒ္ဓဿာမ၊ မမြင်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊

ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ မာဏာ
ဝေါ၊ လုလင်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။
ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ပုရ၊ ရှေးဘဝ၌။ သကေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ နိဝေသနေ၊
အိမ်၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာဂါတိသော၊ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သော
ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ အာတုရဓူပေါ၊ ထိုးကြင်သောကိုယ်ရှိသော၊ ဂိလာ
နေ၊ နာသောသူသည်။ အဓိ ဖြစ်ပြီး ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တဒါ၊
ထိုနာသော အခါ၌။ ဝိဂတရဇံ၊ ကင်းပြီးသော ရာဂမြှူရှိတော်မူသော၊
ဝိတိဏ္ဏကဏ်၊ လွန်မြောက်ပြီးသောဝိတိဏ္ဏရှိတော်မူသော၊ အနောမပညံ၊
မယုတ်မလျော့ပြည့်စုံသောပညာရှိတော်မူသော၊ သုဂတံ၊ ကောင်းသော
စကားကိုဆိုတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒက္ခိ၊ မူးမြင်ရပြီး ။
ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တတာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ ပမုဒိတမနေ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်စပ်သောနှလုံးရှိသည်၊ ပဿန္တ
ဝိဇ္ဇာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဉ္ဇလီ၊ လက်အိုင်ကို။
အကရိံ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိ
ကောင်းသောအကျိုးပေးခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ
ကို။ ကရိတွာနု၊ ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့်၊ ဘိဒဿနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ သဟ
ဗျတံ၊ အပေါင်းအပေါ်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ဆို၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အာဗာဓိကောဟိ၊ အာဗာဓိကော ဟူသည်
ကား၊ အာဗာဓိကောဟိ၊ အနာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒုက္ခိတောဟိ၊ ဒုက္ခိတောဟူ
သည်ကား၊ တေနော အာဗာဓိကတာဝေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အနာရှိ
သည်အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇာတဒုက္ခော၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ဂိလာနေ
တိ၊ ဂိလာနေဟူသည်ကား၊ ဂိလာယမာနေ၊ နာသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အာတုရဓူပေါတိ၊ အာတုရ
ဓူပေါဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခဝေဒနာဘိတုန္နကာယော၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်အ
လွန်ထိုးကြင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ ဝိဂတရဇန္တိ၊ ဝိဂတရဇံဟူသည်
ကား၊ ဝိဂတ ရာဂါဒိရဇံ၊ ကင်းပြီးသောရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေး
ရှိတော်မူသော၊ ဝိတိဏ္ဏကဏ်န္တိ၊ ဝိတိဏ္ဏကဏ်ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသော၊
အချင်းခပ်သိမ်းသံသယာနံ၊ သို့လောသို့လောတွေးတော ယုံမှားခြင်းသံ
သယတို့ကိုးသမုန္တိန္ဒတ္ထာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
တိဏ္ဏဝိတိဏ္ဏိန္တိ၊ လွန်မြောက်ပြီးသောဝိတိဏ္ဏရှိတော် မူသော၊ အနော
ပေညန္တိ၊ အနောမပညံဟူသည်ကား၊ ပရိပုဏ္ဏပညံ၊ ပြည့်စုံသောပညာရှိ

၃၂၆ မိမိနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တော်မူသော၊ သဗ္ဗညု၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကိုသိတော်မူတတ်သော၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အကရိန္ဒ၊ အကရိ
 ဟူသည်ကား၊ အကသိ၊ ပြုပြီး၊ တာဟန္တိ ဧတ္ထ၊ တာဟံဟူသောဤပါဌ်၌၊
 တံအဟန္တိ၊ တံအဟံဟူ၍၊ ဆေးဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တထိံ၊
 ထိုနတ်သားသည်၊ ကထေဇန္တယေဝ၊ ပြောဆိုစဉ်ပင်လျှင်၊ ပြာဟ္မဏသ၊
 ပုဏ္ဏား၏၊ သကလသရိရံ၊ ကိုယ်အလုံသည်၊ ဝီတိယာ၊ ဝီတိဖြင့်၊ ပရိပူရိ၊
 ပြည့်နှံ၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ တံဝီတိံ၊ ထိုဝီတိကို၊ ပဝေဒေန္တော၊ ကြား
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ အန္တရိယံ(လ)ဝဇာမိတိ၊ အန္တရိယံ(လ)ဝဇာမိဟူ၍၊ အာ
 ဟ၊ ဆို၏၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ အန္တရိယံဝတ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွတကား၊
 အတ္တ၊ တံဝတ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်ပေစွတကား၊ အဉ္ဇလီကမ္မဿ၊ လက်အုပ်ချီ
 ခြင်းမျှ၏၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အယံဝီပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း၊ မုဒိတမနော၊ ဝမ်းမြောက်သော
 နှလုံးရှိသည်၊ ပသန္နမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုး
 ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အနဘိ
 ဏ္ဍပဝတ္တိတာယ၊ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တရိယံ၊ လက်
 ဖျတ်ကိုးပဟရဏယောဂံ၊ တီးခြင်းငှါလျှောက်ပတ် သည်တည်း၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အန္တရိယံ၊ အန္တရိယမည်၏၊ အတူတပုဗ္ဗတာယ၊ မဖြစ်ဘူးသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တ၊ တံ၊ အတ္တ၊ တမည်၏၊ ဥဘယေနပိ၊ နှစ်ပုဒ်ဖြင့်လည်း၊
 ဝိမုယာဝဟတံ ယေဝ၊ အံ့ဘွယ်ကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကို သာလျှင်၊
 ဒသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း၊ မုဒိတမနော၊ ဝမ်းမြောက်
 သောနှလုံးရှိသည်၊ ပသန္နမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောမိတ် ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။

အတ၊ သိအခါ၌၊ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ သရ
 ဏဂမနော၊ သရဏဂုဏ်ဆောက်တည်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ သီလသ
 မာဒါနေစ၊ သီလကိုဆောက်တည်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ နိယောဇေန္တော၊
 ယှဉ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇေဝ(လ)တုဋ္ဌောတိ၊ အဇ္ဇေဝ(လ)တုဋ္ဌောဟူ၍၊
 ဂါထာနွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ပြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တွံ၊ သင်
 သည်၊ ပသန္နမိတ္တော၊ ကြည်ညို သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့
 ပင်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊

ဝဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော၊ ဓမ္မဉ္စတရားတော်ကိုလည်း ကောင်း၊ သံ
 ဃဉ္စသမ္ဘင်္ဂတော်ကို လည်းကောင်း၊ ပဿန္နမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇာဟိ၊ ဆည်း
 ကပ်လေလော၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသလျှင်၊ ပဿန္နမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော
 မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခာယ၊ အဓိဝေါသိက္ခာ၏၊ ပဓါနံ၊ သဒ္ဓါ၏အဖို့ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော သိက္ခာတို့ကို၊ အဓဏ္ဍဗုလ္လ္လာနိ၊ မကျိုးမ
 ပေါက်သည်တို့ကို၊ ကတွဟပြု၍၊ သမာဓိယသု၊ ဆောက်တည်၍ကျင့်
 လေလော၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိပွဲလျှင်
 စွာ၊ ဝိရမသု၊ ကြဉ်ရှောင်လေလော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အနိန္ဒ၊ အရှင်
 သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးသော သူတပါး သိမ်းဆည်းအပ်သော ဝတ္ထု
 ကိုး၊ ပရိသန္ဓေသု၊ နိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင် လေလော၊ အမဇ္ဇပေါ၊ သေ
 အရက်ကို မသောက်စားသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ မုသာစ၊ မဟုတ်မမှန်
 သောစကားကိုလည်း၊ နောအာတာဟိ၊ မဆိုလင့်၊ သကေနဒါရေန၊ မိမိ
 မယားဖြင့်၊ တုဋ္ဌောစ၊ ရောင့်ရဲ သည်လည်း၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တထေဝါတိ၊ တထေဝဟူသည်ကား၊ ပဿန္နမိတ္တော၊
 ကြည်ညိုသော မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇေသိယထာ၊ ဆည်း
 ကပ်အပ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊
 သွာချာတော၊ သွာချာတဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ သံဃော၊ သံဃာတော်
 သည်၊ သုပ္ပဗ္ဗိပန္နော၊ လူပဗ္ဗိပန္နဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿန္န
 မိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဉ္စတရားတော်ကို လည်း
 ကောင်း၊ သံဃဉ္စသံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုး
 ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဿန္န
 မိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရတနတ္ထပံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏
 အပေါင်းကို၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇေသိယထာ၊ ဆည်း
 ကပ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ အယံ၊ ဤငါးပါးသော သိက္ခာဝန်
 သည်၊ ဧကံသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇေဝဓမ္မေစ၊ မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ အဘိသမ္ဘုရာယဉ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌ လည်း
 ကောင်း၊ ဟိတသုခါဝဟော၊ စီးပွားချမ်းသာကိုဆောင်ပေတတ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဿန္နမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဝိကောပနတော

၃၂၀ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

စ၊ပျက်ဆီးခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အသံကိလိဿ
နတောစ၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အစဏ္ဍ
ဖုလ္လာနိ၊ မကျိုးမပေါက်ကုန်သော၊ သိက္ခာယအဓိသိလသိက္ခာယ၊ အဓိသိလ
သိက္ခာ၏၊ ပဒါနိကောဋ္ဌာသဘူတာနိ၊ အဘို့အရဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ အဓိစိတ္တအဓိပညာသိက္ခာယ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာ အဓိပညာ
သိက္ခာ၏၊ ဥပါယဘူတာနိ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသိသာနိ၊
ငါးပါးကုန်သော သီလဝိရှိကို၊ သမာဒိယသု၊ ဆောက်တည်၍ကျင့်လေ
လော၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္ထသု၊ ကျင့်လေလော၊ ဣတိအဟံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဒေဝပုတ္တေန၊ နတ်သားသည်၊ သရဏဂမနေစ၊ သရဏဂုံ
ဆောက်တည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သီလသမာဒါနေစ၊ ငါးပါးသီလကို
ဆောက်တည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိယေါဇိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သော
ပြဿနာ၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ တဿ၊ ထိုနတ်သား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သိရ
သာ၊ ဦးဖြင့်၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြေန္တော၊ ပန်ခံလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တွံ၊
သင်သည်၊ မေးငါ၏၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ
၏၊ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဒေဝတော၊
နတ်သား၊ ထုယှံ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရောမိ၊ လိုက်
နာအံ့၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအဆုံးအမ၌၊ ပတိဋ္ဌ
ဟန္တော၊ တည်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ သရဏံသရဏံ၊ ဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊
အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုးပါးသော
လောကုတ္တရာတရားကို လည်းကောင်း၊ နရဒေဝဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
သံဃဉ္စ၊ တပည့်သားသံဃာတော်ကို လည်းကောင်း၊ သရဏံသရဏံ
ဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဇန္တုမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ပါဏာတိပါတာ၊
သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဗိပ္ပံ၊ လျင်စွာ၊ ဝိရမာမိ၊ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏၊ လော
ကော၊ လောက၌၊ အဓိန္ဒြေ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာ
ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယာမိ၊ ခိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ပါ၏၊ အဇ္ဇေပေါ၊ သေအရက်ကို
မသောက်စားသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ မုသာစ၊ မမှန်ချွတ်ပွင်းသောစကား
ကိုလည်း၊ နောဘဏာမိ၊ မဆိုပါပြီ၊ သကေနဒါရေန၊ မိမိ၏မယားဖြင့်၊
ဓုဠောစ၊ ရောင့်ရဲသည်လည်း၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာနုယံ၊

၉

ဂါထာနှစ်ခုကို၊ အာဟ၊ဆိုပြီး ၊တမ္ဗိဝစနံ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ သု
ဝိညေယျမေဝ၊သိလွယ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

တတော၊ထိုနောင်မှ၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ပြာဟ္မဏသ၊
အာပုဏ္ဏားအား၊ ကပ္ပဗ္ဗပုဏ္ဏက်၊ ပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော အမှုကို၊
မယ၊ငါသည်၊ကတံ၊ပြုအပ်ပြီး၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊သယမေဝ၊မိမိအလိုလို
ပင်လျှင်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်သို့၊ ဥပသကံမိဿတိ၊
ဆည်းကပ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ တဗ္ဘေဝ၊ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊
အန္တရဓာယိ၊ ဂွယ်ပျောက်လေ၏၊ ပြာဟ္မဏောပိခေါ၊ အာပုဏ္ဏား
သည်လည်း၊ ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရား၌၊ သဗ္ဗာတပသာဒဗဟုမာနောစ၊
ကောင်းစွာဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းများစွာမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်း
ကောင်း၊ ဒေဝဇာယ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားသည်၊ စောဒိယမာနောစ၊
တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ သမဏံဂေါတမံ၊ရဟန်းဂေါ
တမ၏အထံသို့၊ ဥပသကံမိဿမိ၊ ချဉ်းကပ်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိဟာရာဘိ
မုခေါ၊ကျောင်းသို့ရှေးရှု၊ဂစ္ဆတိ၊သွားလေ၏၊ တံ၊ထိုသွားသည်ကို၊မဟာ
ဇနော၊လူများအပေါင်းသည်၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊အယံပြာဟ္မဏော၊ဤအနိန္နပုဗ္ဗက
ပုဏ္ဏားသည်၊ ဧတ္ထကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ တထာ
ဂတံ၊မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်သို့၊ အနုပသကံမိတွာ၊မချဉ်းမကပ်မှု၍၊
အဇ္ဇ၊ပဇနော၊ပုတ္တသောကေန၊သား၌ဖြစ်သောစိုးရိမ်ခြင်းကြောင့်၊ဥပသကံ
မတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတော်သည်၊ ကိဒိသိ၊
အဘယ်သို့သဘောရှိသည်၊ ဘဝိဿတိနုခေါ၊ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့
လုံးဝိုက်၍၊ တံ၊ထိုပုဏ္ဏား၏နောက်သို့၊ အနုဗန္ဓိ၊လိုက်လေ၏၊ ပြာဟ္မ
ဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ဆည်း
ကပ်၍၊ပဋိသန္ဓာရံ၊အစေ့အစပ်စကားကို၊ကတွာ၊ပြောဟော၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊
အာဟ၊လျှောက်ထား၏၊ ကိံအာဟ၊အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘော
ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ကိဗ္ဗိဒါနံ၊ တစ်ခုတခုသော လှူငွယ်ဝတ္ထုကို၊
အဒတွာ၊မပေးလှူမှု၍၊ သီလံဝါ၊သီလကိုမူလည်း၊ အရက္ခိတွာ၊မစောင့်မူ
၍၊ကေဝလံ၊သက်သက်၊တုဋ္ဌေသု၊အရှင်ဘုရားတို့၌၊ပသာဒမတ္တေန၊ကြည်
ညိုကာမျှဖြင့်၊သဂ္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဝံ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ၊သက္ကာနုခေါ၊တတ်
နိုင်ပါအံ့လော၊ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်၏၊ပြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊အဇ္ဇ၊
ယနေ့၊ ဗစ္စ၊သဝေသာယံ၊နံနက်မိုးစပ်သောအခါ၌၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနာ၊မဋ္ဌ
ကုဏ္ဍလိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တေန၊ နတ်သားသည်၊ အဋ္ဌနော၊ မိမိ

၃၃၀ ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

၏။ ဒေဝလောကူပ ပတ္တိကာရဏံ။ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ တု ဟံ သင်အာ။ ကထိတံနု၊ ပြောကြားသည်မဟုတ်ဘဲ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ မဇ္ဈကုဏ္ဍလီဒေဝပုတ္တော၊ မဇ္ဈကုဏ္ဍလီနတ်သား သည်။ ဝိမာနေန၊ ဝိမာန်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အာဂတိံ၊ လာလတ်၍။ ဗိသ၊ မာန ရှုပေါ့။ ထင်ရှားသောသဏ္ဌာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိမာနတော၊ ဝိမာန်မှ။ ဩရုပ္ပ၊ ဆင်းသက်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီး၍။ အဉ္ဇလိ၊ လက်ခုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ၊ မြှောက်ချီ၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တသံပရိသတိ၊ ထိုပရိသတ်၌။ တေနဒေဝပုတ္တေန၊ ထိုနတ်သားသည်။ ကတသုစရိတံ၊ ပြုကျင့်အပ်သော သုစရိတ်ကံကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ ဝိတ္တကလ္လတံ၊ စိတ်၏ ခန့်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။ သာမုတ္တံသိကံ၊ ကိုယ်တော်မှ အသီးထုတ်အပ်သော။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ အကာသိ၊ ပြောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ဒေဝ ပုတ္တောစ၊ နတ်သားသည်လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏောစ၊ ပုတ္တောသံသည်လည်း ကောင်း၊ သန္နိပတိတပရိသာစ၊ စည်းဝေးသောပရိသတ်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမ ယော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ် ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်မဇ္ဈကုဏ္ဍလီဝတ္ထု၏ အပြီးတည်း။ မဇ္ဈကုဏ္ဍလီ ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ မဇ္ဈကုဏ္ဍလီ ဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သေရိသကဝိမာနဝတ္ထု။

သုဏောသယက္ခယာစ ဝါဏီဇာနစာတိဣဒံ၊ သုဏောသယက္ခယာစ ဝါဏီဇာနစဟူသောဤဝတ္ထုသည်။ သေရိသကဝိမာနံ၊ သေရိသကဝိမာန ဝတ္ထုတည်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အတယ် နည်း။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော် မူသည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ၊ အရှင်ကုမာရ ကဿပ

မထေရ်သည်၊ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသဟေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊
သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ သေတဗျနဂရံ၊ သေတဗျမြို့သို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုသေတဗျမြို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပဂတံ၊
ရောက်လာသော၊ ပါယာသိရာဇညံ၊ ပါယာသိရာဇညမင်းကြီးကို၊ ဝိပရိတ
ဂါဟတော၊ မေါက်ပြန်သောမိစ္ဆာအယူမှ၊ ဝိဝေစေတွာ၊ ကင်းလွတ်စေ၍၊
သဗ္ဗာဒဿနေ၊ မပေါက်မပြန်ဟုတ်မှန်သောအယူ၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်
စေ၏၊ သော၊ ထိုမင်းကြီးသည်၊ တတော၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို စွန့်သောကာ
လမှ၊ ပဗ္ဗာယ၊ စ၍၊ ဝုညပသုတော၊ ကောင်းမှုကိုဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေန္တော၊
ပေးလှူသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုပေးလှူခြင်း၌၊ အကတပရိစယတာယ၊ မပြု
အပ်သောလေ့ကျက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသတ္တစွံ၊ အရိုအသေ
မပြုမူ၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူသောကြောင့်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်
အတို၌၊ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်၊ စာတုမဟာရာဇိက
ဘဝနေ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်၌၊ သုည၊ အခြွေအရံမရှိဆိတ်သော၊ သေ
ရိသကေ၊ သေရိသကအမည်ရှိသော၊ ဝိမာနေ၊ ဝိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။
ကိရ၊ တဆင့်ကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အတိတေး၊ လွန်လေပြီးသောအခါ
၌၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဧကော၊ တပါးသော၊ ဝိဇာသဝတ္ထေရော၊
ရဟန္တာထေရ်မြတ်သည်၊ အညတရသ္မိံ၊ ဂါမေ၊ တခုသောရွာ၌၊ ပိလ္လာ
ယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊ ကြွသွား၍၊ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာ၏အပ၌၊ ဒေဝသိကံ၊
နေတိုင်းနဲ့တိုင်း၊ ဧကသ္မိံ၊ ပဒေသေ၊ တခုသောအရပ်၌၊ တတ္ထကိစ္စံ၊ ဆွမ်း
စားခြင်းကိစ္စကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဝံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧကော၊
တယောက်သော၊ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်၊ အယျော၊ အရှင်
ကောင်းသည်၊ သူရိယာတဝေန၊ နေပူဖြင့်၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပသန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်၊ ပုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စတုဟိသိရိသ
ထမ္ဘေဟိ၊ လေးလုံသောကုက္ကိုတိုင်တို့ဖြင့်၊ သာခါမဏ္ဍဝံ၊ သစ်ခက်မိုး
သောမဏ္ဍဝံကို၊ ဟတွာ၊ ပြု၍၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ မဏ္ဍပသမိပေး၊ မဏ္ဍပ်၏
အနီး၌၊ သိရိသရုက္ခံ၊ ကုက္ကိုပင်ကို၊ ရောပေသိ၊ မိုက်ပျိုး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊ ကာလံကတွာ၊
သေခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်၊ တေနဝုညကမ္မေန၊ ထိုသို့သောကောင်းမှု
ကံကြောင့်သာလျှင်၊ စာတုမဟာရာဇိကသု၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်တို့

၉၃၂ ဗိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ၊

၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုနတ်သား၏။ ပုရိမကမ္မဿ၊ ရှေးတဝ၌ပြုကဲ့
 သူးသောကုသိုလ်ကံကို၊ သူစကံ၊ ပြတတ်သော၊ သိရိသဝံ၊ ကုက္ကိုတော
 သည်၊ ဝိမာနခွါရေ၊ ဗိမာန်တံခါး၏အနိ ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်လာ၏။ တံ၊ ထိုကုက္ကို
 တောသည်၊ ဝတ္ထုဝဋ္ဌရသသမ္ပန္နေဟိ၊ အဆင်းအနံ့အရသာတို့နှင့် ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ ပုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပသောဘမာ
 နံ၊ တင့်တယ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံဝိမာနံ၊ ထိုဗိမာန်သည်၊ သေရိသ
 ကန္တိ၊ သေရိသကဗိမာန်ဟူ၍၊ ပညာပိတ္တံ၊ ထင်ရှားပြီးသောစဒေဝပုတ္တော
 ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ ကေဗုဒ္ဓန္တရံ၊ တရားနှစ်ဆူတို့၏အကြားဖြစ်သော
 တရသော ကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝေသုစေဝ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊
 မနုဿသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်
 ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရား ဖြစ်တော်မူသော ကာလ၌၊
 ယသတ္ထေရဿ၊ ယသမထေရ်၏၊ ဂိဟိသဟာယေသု၊ လူဖြစ်စဉ်ကာလ
 ကအဆွေ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိမလာဒိသု၊ ဝိမလအစရှိကုန်သော၊ စတုသု၊
 လေးယောက်ကုန်သော အဆွေတို့တွင်၊ ဂဝမ္ပတိနာမ၊ ဂဝမ္ပတိအမည်ရှိ
 သောသူသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်လာ၍၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသ
 နာယ၊ တရားဒေသနာတော်ဖြင့်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဗ္ဗိတော
 တည်သည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗာပိတ္ထဝသေန၊ ရှေး၌လေ့ကျက်ဘူးသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ တံသုညဝိမာနံ၊ ထိုဆိတ်သောဗိမာန်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အတိဏ္ဍံ၊
 မပြတ်၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေသန့်စင်ခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွသွား၏။ ။

သောသေရာ။ ထိုဂဝမ္ပတိမထေရ်သည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်ဖြစ်
 သောအတို့၌၊ ပါယာသိဒေဝပုတ္တံ၊ ပါယာသိနတ်သားကို၊ တတ္ထံ၊ ထိုဗိမာန်
 ၌၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အာဝုသော၊ အချင်းနတ်သား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကော၊ အတယ်
 သူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးခြင်းကြောင့်၊ တေန၊
 ထိုနတ်သားသည်၊ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံပါယာသိရာဇညော၊ တပည့်
 တော်ပါယာသိရာဇညမင်းသည်၊ ဣမ၊ ဤဗိမာန်၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်လာ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ကော၊ ငှားသောအယူရှိသည်၊ ဝိပရိတဒဿနော၊ မေါက်ပြန်သောအယူရှိ
 သည်၊ အသိနနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ ကထံ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဣမ၊
 ဤဗိမာန်၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေး၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဂဝမ္ပတိမထေရ်ကို၊ ပါယာသိဒေဝပုတ္တော၊ ပါယာသိနတ်
 သားသည်၊ အဝေယျနကုမာရေ၊ ကဿပတ္ထေရေန၊ အရှင်ကုမာရ ကဿပ

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သေရိသကကိမာနဝတ္ထု၊ ၃၃၃

မထေရ်မြတ်သည်။ မိစ္ဆာဒဿနတော၊ မှားသော အယူမှ၊ မံ၊ တပည့်တော်
 ကို၊ ဝိဝေစိတော၊ ကင်းလွတ်စေသည်။ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဝုညကိရိယာယ၊ ကောင်းမှုကို ပြုခြင်း၌၊
 အသက္ကန္တကာရိတာယပန၊ အရိုအသေပြုလေ့မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 ကား၊ သုည၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ဝိမာနေ၊ ဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ သံဃာတောင်းပန်ပါ၏။ မနုဿလောကံ၊ လူပြည်သို့၊ ဂတ
 ကာလေ၊ ကြွရောက်တော်မူသောအခါ၌၊ မမ၊ တပည့်တော်၏၊ ပရိဇနဿ၊
 သားမယားအခြွေအရံ ပရိသတ်အား၊ ပါယာသိရာဇညော၊ ပါယာသိရာ
 ဇညမင်းသည်။ အသက္ကန္တံ၊ အရိုအသေမပြုမှု၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ
 ခြင်းကြောင့်၊ သုည၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ သေရိသကကိမာနော၊ သေရိသကကိမာန်
 ၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တုဋ္ဌေပန၊ သင်တို့သည်ကား၊ သက္ကန္တံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဝုညာနိ၊
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတြ၊ ထိုသေရိသကကိမာန်၌၊ ဥပပတ္တိယာ၊
 ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဏိဟာထ၊ ထားကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
 စ၊ လျှော့ဆိုမှာထားလိုက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုနတ်သား
 အား၊ အနုကမ္ဘိယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုလျှော့ဆိုသည့်အတိုင်း
 အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တေဝိ၊ ထိုပါယာသိ နတ်သား၏ သားမယားတို့
 သည်သည်၊ ထေရဿ၊ ဂဝမ္ဘတိမထေရ်မြတ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ တဿ၊ ထိုနတ်သားမှာဆိုလိုက်သောအတိုင်း၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဏိ
 ဓာယ၊ ဆော်တည်၍၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သေရိသကက၊
 သေရိသကအမည်ရှိသော၊ ဝိမာနေ၊ ဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ သု၊ ဖြစ်လေကုန်ပြီ၊ သေ
 ရိသကဒေဝပုတ္တံပန၊ သေရိသက နတ်သားကိုမူလည်း၊ ဝေဿဝဏ္ဏမဟာ
 ရာဇာ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည်။ မရုဘူမိယံ၊ သဲမြေ၌၊ ဆာယုဒက
 ရဟိတော၊ အရိပ်ရေမှကင်းသော၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ မဂ္ဂပ္ပဗ္ဗိပန္နာနံ၊ ခရီးသွားကုန်
 သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ အမနုဿပရိဗန္ဓမောစနတ္တံ၊ ဘိလူးဘေးမှ
 လွတ်စိမ့်သောငှါ၊ မဂ္ဂရုက္ခကံ၊ ခရီးအစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဌပေတိ၊ ထား၏။ ။

အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ အပရေနဿမယေန၊ တပါးသောအခါ၌၊ အင်္ဂီ
 မဂ္ဂဝေါသိနော၊ အင်္ဂီတိုင်းမဂ္ဂတိုင်း၌နေကုန်သော၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်
 တို့သည်၊ သကဋသဟဿံ၊ တည်းတလောင်ကို၊ သံဏ္ဍဿ၊ သံဏ္ဍာဖြင့်၊
 ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သိန္နု၊ သုပိရဇေသံ၊ သိန္နုအရပ် သုပိရအရပ်သို့၊
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ မရုကန္တာရေ၊ သဲအတိပြီးသောခရီး၌၊

ဒိဝါ၊ နေ၊ အခါ၌၊ ဥဏ္ဍဘယေန၊ ပူလောဝင်ခြင်းမှကြောက်သောကြောင့်၊ မဂ္ဂံ၊
ခရီးကို၊ အပ္ပဗုဒ္ဓိတွာ၊ မသွားမူ၍၊ ရတ္တိံ၊ ည၌၊ အခါ၌၊ နက္ခတ္တသညာယ၊
နက္ခတ်ကိုအမှတ်ပြုသဖြင့်၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇိသု၊ သွားကုန်၏၊ တေ၊ ထို
ကုန်သည်တို့သည်၊ မဂ္ဂမုဋ္ဌာ၊ ခရီးမှားကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အညံ
ဒိသံ၊ တပါးသောအရပ်သို့၊ အဂမံသု၊ သွားကုန်ပြီး၊ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်
တို့၏၊ အန္တရေ၊ အလယ်၌၊ သန္ဓေ၊ သန္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပသန္ဓေ၊
ကြည်ညိုခြင်းရှိသော၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရဟတ္တ
ပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၏၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နော၊ ဥပနိဿ
ယနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့အား၊ ဥပဋ္ဌာနတ္ထံ၊ လုပ်ကျွေး
ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါဏီဇာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဂတော၊ သွား
သော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ အနုဂ္ဂဏ္ဍန္တော၊ မြီးမြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊
သေရိသကဒေဝပုတ္တော၊ သေရိသကနတ်သားသည်၊ ဝိမာနေန၊ ဝိမာန်နှင့်၊
သဟ၊ တကွ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသတံ၊ ပြပေ၏၊ ဒေသတွာစပန၊
ပြပြီး၍ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တုမှေသင်တို့သည်၊ ဆာယုဒက
ဝိရဟိတံ၊ အရိပ်မှေကင်းသော၊ ဣမံဝါသုကာကန္တာရံ၊ ဤသဲအတံပြီး
သောခရီးကို၊ ပဗ္ဗိပန္နာ၊ သွားကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တေစ၊
ထိုကုန်သည်တို့သည်လည်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုခရီး၌၊ အလ္လုနေ၊ မိမိ၏၊ အာဂတ
ပကာရံ၊ လာရောက်သော အခြင်းအရာကို၊ အဿ၊ ထိုနတ်သားအား၊
ကထေသံ၊ ပြောကြားကုန်၏၊ ဒေဝပုတ္တဿစ၊ နတ်သား၏လည်းကောင်း၊
ဝါဏီဇာနဉ္စ၊ ကုန်သည်တို့၏လည်းကောင်း၊ တဒတ္ထဒီပနာ၊ ထိုအနက်ကိုပြ
တတ်ကုန်သော၊ ဝစနပဗ္ဗိဝစနဂါယာ၊ အတုန့်အဖွည့်ပြောဆိုသောဂါယာ
တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အာဒိတောပန၊ အစဉ်ကား၊ ဧဝဂါယာ၊ နှစ်
ဂါယာတို့ကို၊ တာသံ၊ ထိုဂါယာတို့၏၊ သမ္ပန္နဒဿနတ္ထံ၊ စပ်ခြင်းကိုပြခြင်း
အကျိုးငှါ၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကေဟိ၊ ဓမ္မသင်္ဂါယနာတင်ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့
သည်၊ ဌာပိတာ၊ တားအပ်ကုန်ပြီး၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝက္ခာမ၊ ဆို
ကုန်အံ့၊ တံဝစနံ၊ ထိုဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ သုဏောထ၊ နာလင့်ကုန်၊
ယတ္ထ၊ အကြင်ခရီး၌၊ တဒါ၊ ထိုခရီးမှား၍သွားသောကာလ၌၊ ယက္ခဿစ၊
သေရိသကနတ်သား၏လည်းကောင်း၊ ဝါဏီဇာနဉ္စ၊ ကုန်သည်များတို့၏
လည်းကောင်း၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သေရီသကဝိမာနဝတ္ထု။ ၃၃၅

တဉ္စ၊ ယိပေါင်းဆုံမိခြင်းကိုလည်း။ ဘုရားသင်တို့သည်။ သုဏောထ၊ နာ
လင်္ဂကုန်၊ တေတိ၊ ထိုနတ်သားကုန်သည်တို့သည်။ အညမညံ၊ တယောကံ
သည်တယောကံအား။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။ ကထံ
ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်စေအပ်သောကားကို၊ ယယာဇ္ဈတရီတရေနယံ၊ ဣတရီတရေဉ္စာ
ဝိဝစနံ၊ အကြင်ထိုစကား၍စကားသည်လည်း။ အတ္ထိ ဂါဇ္ဈိ၊ တဉ္စ၊ ထိုစကား
ကိုလည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘုရားသင်တို့သည်။ သုဏောထ၊ နာ
လင်္ဂကုန်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ယောသောရာဇာ၊ အကြင်မင်းသည်။
ပါယာသိနာမ၊ ပါယာသိအမည်ရှိသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ သောရာဇာ၊ ထိုမင်း
သည်။ ဘုဉ္ဇာနံ၊ ဘုဉ္ဇာဦးဖြစ်ကုန်သောစာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏။ သဟဗျဂ
တော၊ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ယသသိ၊ များသော
အခြံအရံရှိသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ အမနူသော၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ သောပါယာ
သိ၊ ထိုပါယာသိနတ်သားသည်။ သကဝိမာနေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောမိမိမာန်၌၊
မောဒမာနေ၊ မြွေလျော်ပျော်မြူးလျက်၊ မနူသော၊ လူတို့ကို၊ အတ္ထိဘာသိ၊ ဆို
လေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သုဏောထာတိ၊ ဣဒံစနံ။ သုဏောထဟူ
သော၍စကားသည်။ သဝနာဏတ္ထိကဝစနံ၊ နာခြင်း၌စေခိုင်းသောသဒ္ဓါ
တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မဟံ ငါတို့သည်။ ဟံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊
တဏာမ၊ ဆိုကုန်အုံးတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုဏောထ၊ နာကုန်လော၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယက္ခဿာတိ၊ ယက္ခဿ
ဟူသည်ကား။ ဒေဝဿ၊ နတ်သား၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏။ ဒေဝါ၊ နတ်ကို၊
မနူဿာနဉ္စ၊ လူတို့၏လည်းကောင်း။ ကေစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝါနဉ္စ၊
နတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ပူဇနိယတာဝတော၊ ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ယက္ခဿာတိ၊ ယက္ခဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အဝိစ၊ တနည်း
လည်း။ သက္ခောပိ၊ သိကြားကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရောမဟာရာဇာနိ၊
နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဿဝဏာပါရိသဇ္ဇာပိ၊
ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းကြီး၏ အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝုရိသောပိ၊ ယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း၊ ယက္ခဿာတိ၊ ယက္ခဟူ
၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏။ အယံ
ယက္ခော၊ ဤသိကြားနတ်မင်းသည်။ အတိမာဉ္ဇံ၊ အလွန်ပြင်းစွာသာ
လျှင်၊ ပမတ္ထော၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ
ယက္ခံ၊ ဤသိကြားနတ်မင်းကို၊ ယံနူနာသံဝေဇေယျံ၊ အကယ်၍ဝိတ်လန်စေ
ရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သက္ခော၊

သိကြားနတ်မင်းကို၊ ယက္ခဘိဝံသ၊ ယက္ခဟူ၍၊ ဝုတ္တဘိဝံသ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝုတ္တဟူ၍၊
သန်လျက်ကိုယ်စီလက်စွဲကုန်သော၊ ဝုတ္တဘိဝံသ၊ ယက္ခဘိဝံသ၊ နတ်မင်းကြီးလေး
ယောက်တို့သည်၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ မဟာရာဇာနော၊
နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ကို၊ ယက္ခဘိဝံသ၊ ယက္ခဟူ၍၊ ဝုတ္တဘိဝံသ၊ ဆိုအပ်
၏၊ သန္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဘိပ္ပသန္တာ၊
အလွန်ကြည်ညိုကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာရာ၊ ပြန့်ပြောကုန်သော၊ ယက္ခဘိဝံသ၊ နတ်တို့
သည်၊ သန္တ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝေဿဝဏ
ပါရိသဇ္ဇာ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏အခြေအရံဖြစ်ကုန်သောနတ်တို့ကို၊
ယက္ခဘိဝံသ၊ ယက္ခဟူ၍၊ ဝုတ္တဘိဝံသ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဝုတ္တဘိဝံသ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
ဖြင့်၊ ယက္ခဘိဝံသ၊ ယက္ခဟူ၍၊ သန္တ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပုရိသော၊ ယက္ခဘိဝံသ၊ ယက္ခဟူ၍၊
ဝုတ္တဘိဝံသ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝေဿဝဏ
ပါရိသဇ္ဇာ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏အခြေအရံဖြစ်သော ပါယာသိနတ်
သားကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝါဏိဇာနုစာတိဇ္ဇာ၊ ဝါဏိဇာနုစ
ဟူသောဤပုဒ်ကို၊ ဝါယာဗန္ဓုသုဇ္ဇာ၊ ဝါယာဗန္ဓုခြင်း၌ချမ်းသာစိမ့်သောငှါ၊
အနုနာသိကလောပံ၊ နိဂ္ဂဟိတံကိုချေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝုတ္တဘိဝံသ၊ ဆိုအပ်၏၊
သမာဂမောတိ၊ သမာဂမောဟူသည်ကား၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်း
တည်း၊ ယက္ခဘိဝံသ၊ ယက္ခဟူသည်ကား၊ ယက္ခ၊ ဝုတ္တဘိဝံသ၊ အကြင်သဲခရီး
၌၊ တဒါတိ၊ တဒါဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂမုဋ္ဌာ၊ ခရီးမှားကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
ကုန်၍၊ တသ္မိ၊ ဝမနကာလေ၊ ထိုသို့သွားရာကာလ၌၊ ဣတိတရေနုစာပီတိ၊
ဣတိတရေနုစာပီ ဟူသည်ကား၊ ဣတိတရေနုစာပီ၊ အချင်းချင်းပြောဆို
အပ်သောထိုစကား၌၊ ဣတိတရေနုစာပီဟူသည်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤဣတိတရေနုစာပီဟူ
သောပုဒ်ကို၊ ယထာတိဇ္ဇာ၊ ယထာဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ယထာတိဇ္ဇာ၊
ယဉ်အပ်၏၊ ဟိသန္တ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝုတ္တဘိဝံသ၊ ဤပါဠိ၌၊
အတ္ထာ၊ အနုကံတည်း၊ သေရိသကဒေဝပုတ္တသမာ၊ သေရိသကနတ်သား
၏လည်းကောင်း၊ ဝါဏိဇာနု၊ ကုန်သည်တို့၏လည်းကောင်း၊ ယဒါ၊ အ
ကြင်အခါ၌၊ ယက္ခဘိဝံသ၊ အကြင်သဲခရီး၌၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်၊
အဟောတိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တံ၊ ထိုပေါင်းဆုံမိခြင်းကို၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ သုဏာ
ထ၊ နာလင့်ကုန်၊ ယထာတိ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ တေဟိ၊ ထို
နတ်သားကုန်သည်တို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်း
စွာပြောဆိုအပ်သော၊ သုလပိတံ၊ ကောင်းစွာမြှောက်ဆိုအပ်သော၊ ကထံ။

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သဒ္ဓိသကဗိမာနဝတ္ထု။ ၃၃၇

စကားကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ တဉ္စ၊ ထိုစကားကိုလည်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဩဟိတစိတ္တာ၊ သောတဒ္ဓါရဉ္စိတား
အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဏာထ၊ နာလင်္ဂကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘုဗ္ဗာနန္တိ၊ ဘုဗ္ဗာနံဟူသည်ကား၊
ဘုဗ္ဗဗေပါနံ၊ ဘုဗ္ဗပိုးနုတ်တို့၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယက္ခဿ၊ ပါယာသိနတ်သား၏၊ ပုစ္ဆာဂါထာယော၊
ကုန်သည်တို့အားမေးမြန်းသောဂါထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဝကေ၊ တောအရပ်ဖြစ်သော၊ အမနုဿဋ္ဌာနေ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့၏သွား
လာရာဖြစ်သော၊ အရုဉ္ဇေ၊ တော၌၊ ကန္တာရေ၊ ရေကုန်ဆောင်၍သွားရာဖြစ်
သော၊ အပ္ပါဒကေ၊ ရေမရှိသော၊ အပ္ပဘက္ခေ၊ အစာမရှိသော၊ သုဒ္ဓဂ္ဂမေ၊ အ
လွန်ခဲခတ်သော၊ ဝဏ္ဏပထဿ၊ သဲခရီး၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဂင်္ဂဘယာ၊
ကျီးတို့ကြောင့်ဖြစ်သော ကြောက်လန့်ခြင်းရှိကုန်သော၊ နဋ္ဌမနာ၊ ခရီး၌
ကွေ့ကွင်းသဖြင့်ကွေ့ဝသောနှလုံးရှိကုန်သော၊ မနုဿာ၊ အိုလူတို့၊
ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣမေ၊ ဤသဲကန္တာရ၌၊ ဗသာစ၊ အသီးတို့သည်
လည်းကောင်း၊ မူလမယာစ၊ အဗျူဟဖြစ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နုသန္တိ၊
မရှိကုန်းဥပါဒါနံ၊ တရံတရသောအာဟာရသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣမေ၊ ဤကန္တာ
ရ၌၊ တတ္တာဟိ၊ လောင်ကုန်သော၊ ဥဗ္ဗာဟိစ၊ ပူလည်းပူကုန်သော၊ ဒါရုဏာ
ဟိ၊ ကြမ်းလည်းကြမ်းကုန်သော၊ ပံသုဟိစ၊ မြေမှုန့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ပါလုကာဟိစ၊ သဲတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညတြိ၊ ကြည့်၍၊ ဘက္ခော၊ လူတို့
၏ စားရာအစာသည်၊ ကုတော၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊
သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ မနုဿာ၊ အိုလူများတို့၊ ဥဇ္ဇင်္ဂလံ၊ အလွန်ခေါင်း
ပါးသော၊ တတ္ထမိဝကပါလံ၊ လောလောပူသောသံအိုးကင်း၌တူသော၊
အနာယသံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကိုဖျက်တတ်သော၊ ပရလောကေန၊ ငရဲ၌၊ ဝုလျံ၊
တူသော၊ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်၊ ဗုရာဏံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်
လုံး၊ လုဒ္ဓါနံ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သောဘီလူးတို့၏၊ အာဝါသံ၊ နေရာဖြစ်၏၊ အယံ
တုဇ္ဈိပဒေသော၊ ဤမြေအရပ်သည်၊ လူခေါ်ခေါင်းပါးသည်၊ စောရာကာ
ရော၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေါရာဏဇာတိ၊ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အဘိသတ္တ
နူပေါ၊ ကျိန်ဆဲသောအလား၌တူယောင်ရှိ၏။ မနုဿာ၊ အိုလူများတို့၊
အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကေနဝဇ္ဈေန၊ အဘယ်အ
ကြောင်းကြောင့်၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ အာသမာနာပစ္စာသိသန္တာ၊ တောင့်တ

၃၃၀

ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမံပဒေသံ၊ ဤအရပ်သို့၊ အနုပဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ဝင်လာကုန်သနည်း၊ သဟဿ၊ အဆောတလျှင်၊ သမေတ္တသမဝါယေန၊ ငြိမ်း၍အကြောင်း ညီညွတ်သဖြင့်၊ အနုပဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ဝင်လာကုန်သလော၊ လောတာဘယာ၊ လိုချင် မက်မောသောကြောင့်တစ်စုံတစ်ယောက်သောဘိလူးစသည်တို့သည်လိုက် ခြင်းတည်းဟူသောဘေးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ဝင်လာကုန်သ လော၊ အထဝါ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ သဗ္ဗမုဋ္ဌာ၊ ခရီးမှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနု ပဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ဝင်လာကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏။ ။

တတ္ထ၊ ဂါထာ၌၊ ဝကေတိ၊ ဝကေ ဟူသည်ကား၊ သံသယဋ္ဌာနေသို့ လောသို့လောတွေးတော ယုံမှားရာဖြစ်သော၊ ယတ္ထ၊ အကြင်တောအရပ် သို့၊ ပဗ္ဗိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဇီဝိဿာမနုခေါ၊ အသက်ရှည်ပါကုန်အံ့ လော၊ မရှိဿာမနုခေါ၊ သေရကုန်လတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇီဝိတော၊ အ သက်ရှင်ခြင်း၌၊ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အရညေ၊ တောအရပ်၌၊ အမနုဿဋ္ဌာနေတိ၊ အမ နုဿဋ္ဌာနေ ဟူသည်ကား၊ အမနုဿာနံဝိဿာစာဒိနံ၊ မြေတုတ် ဘိလူးစ သည်တို့၏၊ သဗ္ဗရဏဋ္ဌာနေ၊ ကျင်လည်ကျက်စားရာ အရပ်၌၊ ဝါ၊ တနည်း ကား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ အဂေါစရဋ္ဌာနေ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်သောအ ရပ်၌၊ ကန္တာရေတိ၊ ကန္တာရဟူသည်ကား၊ နိရုဒကေးရေမရှိသော၊ ဣရိ ကော၊ ခရီး၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝတ္ထု၊ ဤခရီး၌၊ ကံ၊ ရေကို၊ တာရေန္တိ၊ နယန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ရေကိုဆောင်ရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ ကန္တာရော၊ ကန္တာရမည်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တရိတပ္ပဋ္ဌာ နံ၊ လွန်မြောက်ရာအရပ်ဋ္ဌာနကို၊ လတ္တိ၊ ရအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပေါ ဒကေတိ၊ အပ္ပေါဒကေဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီး၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝတ္ထု၊ ဤအပ္ပေါဒကေဟူသောပုဒ်၌၊ အပ္ပသဒ္ဓေါ၊ အပ္ပသဒ္ဓါသည်၊ အပ္ပိန္နော အပ္ပနိဋ္ဌောသောတိအာဒိသုဝိယ၊ အပ္ပိန္နောအပ္ပနိဋ္ဌောသောဤသို့အစရှိ သည်တို့၌ကဲ့သို့၊ အဘာဝတ္ထော၊ မရှိခြင်းဟူသော အနက်ရှိ၊ အပ္ပိန္နော၊ အလိုမက်မရှိ၊ အပ္ပနိဋ္ဌောသော၊ မြို့ရွာတွံသံမရှိ၊ ဝဏ္ဏပထဿ မဇ္ဈေတိ၊ ဝဏ္ဏပထဿမဇ္ဈေ ဟူသည်ကား၊ ဝါလုကန္တာရ မဇ္ဈေ၊ သဲခရီးကန္တာရ အလယ်၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝေကံဘယာ တိ၊ ဝေကံဘယာဟူသည်ကား၊ ဝေကံဟိ၊ ကျိုးတို့ကြောင့်၊ သီတာ၊ ကြောံ လန့်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဧတသံ၊ ထိုလူတို့အား၊ ဝေကံဟိကာကေဟိ၊ ကျိုးတို့ ကြောင့်၊ ဘယံ၊ ကြောံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေမနုဿာ

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သေရီသကထိမာနဝတ္ထု၊ ၃၃၆

ထိုလူဆိုသည်၊ ခက်ဘယ၊ ခက်ဘယမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဇ္ဇေ၊ ဆိုလိုလျက်၊ ဂါထာသုခတ္ထံ၊ ဂါထာဗန္ဓုရုတ်လွယ်မိမ့်သောဌာ၊ သာနုနာသိကံ၊ နိဂ္ဂဟိတံရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ခက်ဘယာတိ၊ ခက်ဘယဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်ပြီ၊ ဣဒ္ဓဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ဝါလုကန္တာရပဝေသနံ၊ တော၊ သဲခရီးသို့ဝင်လာသည်မှ၊ ပုဇ္ဇေး၊ ရှေးအဘို့၌၊ တေသံ၊ ထိုလူတို့အား၊ ဥပ္ပန္နဘယံ၊ ဖြစ်သောဘေးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ နဋ္ဌမနသတိ၊ နဋ္ဌမနာဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပဋိဝိပ္ပဝါသေနံ၊ ခရီးမှကင်းကွာ သဖြင့်၊ နဋ္ဌမနသ၊ မျက်သောမိတ်ရှိကုန်သော၊ မဂ္ဂမုဋ္ဌာ၊ ခရီးမှကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မနုဿာတိ၊ မနုဿာဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့ကို၊ အာလပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်သောအလုပ်ပုဒ်တည်း၊ ဣဓာတိ၊ ဣဓဟူသည်ကား၊ ဣမတ္ထိ၊ မရကန္တာရေ၊ ဤသဲခရီးကန္တာရ၌၊ ဖလာတိ၊ ဖလာဟူသည်ကား၊ အဓမ္မဇမ္မုတာလနာဠိကေရာဒိဖလာနိ၊ သရက်သပြေသန်းအုန်းအစရှိကုန်သောသစ်သီးတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ မူလမယာစာတိ၊ မူလမယာစဟူသည်ကား၊ မူလာနိယေဝ၊ အဗျအမြစ်တို့သည်ပင်လျှင်၊ မူလမယာ၊ မူလမယမည်ကုန်၏၊ ဝဇ္ဇိကန္ဓာဒိနိ၊ အန္ဓဝပ်အမြစ်မှဖြစ်သောအဗျအမြစ်တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၍၊ ဥပါဒါနံနတ္ထိတိ၊ ဥပါဒါနံနတ္ထိဟူသည်ကား၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ တက္ခံ၊ စားသောက်ဘွယ်ရာအဟာရသည်၊ ကိဉ္ဇာပိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားမရှိ၊ ဝါ၊ တနည် ကား၊ ဥပါဒါနံနတ္ထနံ၊ မီးစာသည်၊ အဂ္ဂိဿ၊ မီး၏၊ ဣန္ဒနမတ္တဓိ၊ လောင်ရာအစာမျှသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကုတောကေနကရဏေန၊ အတပင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဣဓေရကန္တာရေ၊ ဤသဲခရီးကန္တာရ၌၊ ဘက္ခော၊ စားသောက်ဘွယ်ရာသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုခရီးခဲ၌၊ ယံပန၊ အခြင်ဝတ္ထုသည်ကား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို၊ အသေတံ၊ ပြခြင်းဌာ၊ အညတြိပံသုဟိတိအာဒိ၊ အညတြိပံသုဟိဤသို့အစရှိသည်ကို၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ဥဇ္ဇင်္ဂလန္တိဇ္ဇေ၊ ဥဇ္ဇင်္ဂလံဟူသော ဤပုဒ်၌၊ လူခံ၊ ခေါင်းပါးသော မြေအရပ်ကို၊ ဇင်္ဂလံ၊ ဇင်္ဂလဟူ၍၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝုဇ္ဈာရော၊ စဉ်းငယ်မြို့၍ မထင်ရှားသော အဆင်း ရှိသော၊ ဝါ၊ ခြောက် သရောင်းသော၊ အနုဒကော၊ ရေမရှိသော၊ ဘူမိပဒေသော၊ မြေအရပ်ကို၊ လတ္တကိ၊ ရအပ်၏၊ တံပနဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်ကား၊ ဇင်္ဂလတေသိ၊ ခေါင်းပါးသောအရပ် ထက်

လည်း၊ ဥက္ကံသေန၊ အလွန်အားဖြင့်၊ ဇက်လံ၊ ခေါင်းပါးသည်တည်း၊ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဥဇ္ဇင်္ဂလန္တိ၊ ဥဇ္ဇင်္ဂလံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီး၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 တတ္ထမိဝံကပါလန္တိ၊ တတ္ထမိဝံကပါလံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီး၊ တတ္ထံ၊ လော
 လောပူသော၊ အယောကပါလသဒိသံ၊ သံအိုးကင်းနှင့်တူ၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊
 ဂါထာသုခတ္ထံ၊ ဂါထာ၌ ရွတ်လွယ်စေခြင်းငှါ၊ သာဓုနာသိကံ၊ နိဂ္ဂဟိတ်
 နှင့်တကွကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထမိဝံ၊ တတ္ထမိဝံ
 ဟူ၍သာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ အနာယသန္တိ၊ အနာယသံ ဟူသည်
 ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤခရီး၌၊ အာယောသုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ အနာယံ၊ အနာယမည်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
 ဇိဝိတဗ္ဗိ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကိုလည်း၊ သီယတိဝိနာသေတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ အနာယသံ၊ အနာယသမည်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အာ
 ယသံ၊ သံသည်၊ န၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာယသံ၊ အနာယသမည်၏၊
 ပရလောကနာတိ၊ ပရသောကနဟူသည်ကား၊ နရကေန၊ ငရဲနှင့်၊ တုလျံ၊
 တူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ တိုစကားသည်မှန်၏၊ နရကံ၊ ငရဲကို၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
 ဧကန္တာနတ္ထတာယ၊ စင်စစ်အကျိုးမဲ့သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရဘူတော
 ပဋိသတ္တုဘူတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ လောကော၊
 လောကတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ပရ
 လောကောတိ၊ ပရလောကောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ၊ အယောမယတ္တာ၊ သံဖြင့်ပြီးသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာယ
 သဗ္ဗံ၊ သံဖြင့်ပြီးသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသံခရီးသည်ကား၊
 တဒဘာဝတော၊ ထိုငရဲပြည်၌ ကဲ့သို့သံမရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာ
 ယသံ၊ အနာယသမည်၏၊ မဟာတော၊ ကြီးစွာသော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊
 ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနတာယ၊ ဖြစ်ရာအရပ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရလောကသဒိသံ၊ ငရဲ
 နှင့်တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ အနာယသန္တိ၊ အနာယသံဟူ၍
 လည်း၊ ကေဝိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ပဉ္စန္ဒိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ သုခဿ၊ ချမ်း
 သာ၏၊ အပတိဋ္ဌာနတုတံ၊ တည်ရာမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ လုဒ္ဓါနမာဝါသမိဒံ၊ လုဒ္ဓါ
 နမာဝါသမိဒံပုရာဏံ ဟူသည်ကား၊ ဣဒံဋ္ဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်၊ စိရကာလ
 တော၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ လုဒ္ဓါနံ၊ ခါးရုဏာနံ၊ ကြမ်း
 ကြုတ်ကုန်သော၊ ပိသာစာဒီနံ၊ မြေတုတ်ဘီလူးစသည်တို့၏၊ အာဝါသ

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သေဓီသကမိမာနဝတ္ထု၊ ၃၄၁

တူဝံ၊ နေရာဖြစ်၍ဖြစ်၏။ အဘိသတ္တုပေါဟိ၊ အဘိသတ္တုပေါဟူသည့် ကား၊ ဇံ၊ ဤသို့။ လူခေါ၊ ခေါင်းပါးသည်၊ စောရာကာရော၊ ကြောက်လန့် သွယ်သော အခြင်းအရာရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေါရာဏေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣသိဟိ၊ ရသေ့တို့သည်၊ သဝိတသဒိ သော၊ ကျိန်ဆဲအပ်သည်နှင့်တူ၍၊ ဒိန္နသပေါဝိယ၊ ပေးအပ်သောကျိန်ဆဲ ခြင်းကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ကောနဝတ္ထောနာတိ၊ ကောနဝတ္ထောနဟူသည်ကား၊ ကောနကာရေကောန၊ အ တယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ကိမာသမာနာတိ၊ ကိမာသမာနာဟူသည်ကား၊ ကိ၊ အဘယ်ဝတ္ထုကို၊ ပစ္စာသိသန္တာ၊ လိုချင်တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိတိဣဒံ၊ ဟိဟူသောဤပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ပဓေ သဗ္ဗိတိစ၊ ပဓေသဒ္ဓိဟူ၍လည်း၊ ပဋိန္ဒ၊ ရွတ်ကုန်၍၊ ဣမဗ္ဗိနာမပဒေသံ၊ ဤ မည်သောအရပ်သို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သ ဟသသမေတ္တာတိ၊ သဟသမေတ္တဟူသည်ကား၊ သဟသ၊ အဆောတ လျင်၊ အာဒိနဝါနံသံသေ၊ အပြစ်အကျိုးတို့ကို၊ အဝိစာရေတွာ၊ မဆင်ခြင်မှု ၍၊ သမဝါယေန၊ အကြောင်း၏ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်၊ အနုပရိဋ္ဌာသပ္ပရိဋ္ဌာ၊ ဝင် လာကုန်သလော၊ လောဘာဘယာ၊ လောဘဟူသောဘေးကြောင့်၊ အထ ဝါ၊ ထိုသို့မဟုတ်မှု၊ ကေနမိ၊ တစုံတယောက်သော၊ အနတ္ထကာမေန၊ အ ကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိသောသူသည်၊ ပလောဘိတာ၊ ဗျားယောင်း အပ်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ လောဘာတော၊ လိုချင်မက်မောသောအားဖြင့်၊ ကေနမိ၊ တစုံ တသောက်သော၊ အမနုဿာဒိဟိ၊ ဘီလူးအစရှိသည်တို့သည်၊ ပရိပါတိ တာ၊ လိုက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဘယာဝါ၊ ဘေးရှိကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း၊ အနုပရိဋ္ဌာ၊ ဝင်လာကုန်သလော၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သံပမုဋ္ဌာတိ၊ သံပ မုဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပိပ္ပနဋ္ဌာ၊ ခရီးမှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမံပဒေသံ၊ ဤ အရပ်သို့၊ အနုပရိဋ္ဌာ၊ ဝင်လာကုန်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယော ဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန် ၍။ ။ ယက္ခနုတ်သား၊ မဂဇေသုစ၊ မဂဇေတိုင်၊ တို့၌လည်းကောင်း၊ အင်္ဂေ သုစ၊ အင်္ဂတိုင်၊ တို့၌လည်းကောင်း၊ နိဝါသိနော၊ နေကုန်သော၊ သတ္တဝါ ဟာ၊ တည်းကုန်သည်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နေတ္ထိ ကာ၊ အမြတ်ဥစ္စာကိုအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဒယံ၊ အမြတ်ဖြစ်သောဥစ္စာ ကို၊ ပတ္ထယာနာ၊ တောင့်တကုန်လျက်၊ ပုထုတ္တံ၊ များစွာသော၊ ပဏိယံ၊

ရောင်းဝယ်အပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ အာရောပပယ်သံ၊ ထွန်း၌တင်ဆောင်
ကုန်၏၊ တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သိန္န၊ သေဝိရတူမိ၊ သိန္န၊ အရပ်
သေဝိရအရပ်သို့၊ ယာမသေ၊ သွားကြပါကုန်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဒိဝါ၊
နေ၌၊ ပိပါဝံ၊ ရေပွတ်ခြင်းကို၊ အနိဝါသယန္တာ၊ သည်းခံခြင်းငှါမတတ်
နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယောဂ္ဂါနုကမ္မဉ္စန္ဒာ၊ အစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့အား
ပြီးမြောက်ခြင်းကိုလည်း၊ သပေက္ခမာနာ၊ ကောင်းစွာဆင်ခြင်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝိကာလေ၊ အခါမဟုတ်သော၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌၊ မဂ္ဂ၊ ခရီးကို၊ ပရိပန္နာ၊
သွားကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊
တေတနဝေတေန၊ ဤသို့သောလျင်မြန်ခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဒဿနတော၊
မြင်သောအခါမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအတို့၌၊ အာယာမ၊ သွားကြပါကုန်၏၊

၂

ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဒုပ္ပယာတာ၊ မကောင်းသောခရီးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ
ရဒ္ဓမဂ္ဂါ၊ ချက်တွဲသောခရီးရှိကုန်သော၊ အန္ဓာကုလ၊ သူကန်းကဲ့သို့နှောင့်
ရှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပနဋ္ဌာ၊ ခရီးမှားသဖြင့်ပျက်သောနှလုံးရှိကုန်သော၊
တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အရညေ၊ တော၌၊ သုဒ္ဓဂ္ဂမေ၊ အလွန်ကူး
ခတ်ခြင်းငှါခဲခက်သော၊ ဝဏ္ဏပထဿ၊ သဲခရီးကန္တာရ၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်
၍၊ ပမုဋ္ဌမိတ္တာ၊ ပြင်းစွာတွေဝေသောမိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိသံ၊ သွားရာ
အရပ်မျက်နှာကို၊ နဇာနာမ၊ မသိပါကုန်၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါကမမြင်ဘူးသော၊ ဣဗ္ဗေ၊ မိမိမာနသေဋ္ဌံ၊ ဤမြတ်
သောမိမာနကိုလည်းကောင်း၊ တဝဇ္ဇ၊ အသင်နတ်သားကိုလည်းကောင်း၊
ဒိသ္မာန၊ မြင်ခြင်းကြောင့်၊ တတော၊ ထိုမမြင်မီရှေးအတို့ဖြစ်သောကာလ
ထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ အာသမာနာ၊ တောင့်တကုန်
သည်၊ အာဟုမှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်၊ ပတိတာ၊ ရွှင်လန်း
ကုန်သည်၊ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂါ၊ တက်ကြွသောမိတ်ရှိ
ကုန်သည်၊ အာဟုမှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မဂဓေသုအင်္ဂေဟုစသတ္တဝါဟာတိ၊ မဂဓေသုအင်္ဂေ
သုစသတ္တဝါဟာဟူသည်ကား၊ မဂဓရဋ္ဌေစ၊ မဂဓတိုင်း၌လည်းကောင်း၊
အင်္ဂရဋ္ဌေစ၊ အင်္ဂတိုင်း၌လည်းကောင်း၊ ဇာတာ၊ မွေးဘွားကုန်သော၊ သံဝဏိ၊
ကြီးပွားကုန်သော၊ တံနိဝါသိနေ၊ ထိုမဂဓတိုင်းအင်္ဂတိုင်းတို့၌နေထေ့ရှိ
ကုန်သော၊ သတ္ထ၊ ထွန်းတို့ကို၊ ဝါဟနကာ၊ ဆောင်တတ်ကုန်သော၊
သတ္တကာစေတ၊ ထွန်းသွားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တဿစ၊ ထွန်းကို
လည်း၊ ဝါဟနကာ၊ ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ သတ္တဿမိကာစ၊ ထွန်းမှူးတို့

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သေဓီသကဝိမာနဝတ္ထု၊ ၃၄၃

ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏိယန္တိ၊ ပဏိယံဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌံ၊ ရောင်း
 ဝယ်အပ်သောသဏ္ဌာကို၊ တေကိ၊ တေဟူသည်ကား၊ တေမယံ၊ ထိုအ
 ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ယာမသေကိ၊ ယာမသေဟူသည်ကား၊ ဂန္ထာမသေ၊ သွား
 ပါကုန်၏၊ သိန္နုသောဝိရဘူမိန္တိ၊ သိန္နုသောဝိရဘူမိဟူသည်ကား၊ သိန္နု
 ဒေသံ၊ သိန္နုအရပ်သို့လည်းကောင်း၊ သောဝိရဒေသဗ္ဗံ၊ သောဝိရအရပ်သို့
 လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓယန္တိ၊ ဥဒ္ဓယံဟူသည်ကား၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးအာနိ
 သင်ကို၊ အတိရေကလသတံ၊ အတိုးအပွားဖြစ်သောလတ်ကို၊ အနမိဝါ
 သယန္တာတိ၊ အနမိဝါသယန္တာဟူသည်ကား၊ အမိဝါသေတု၊ သည်းခံ
 ခြင်းငှါ၊ အသက္ကာန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယောဂ္ဂါနုကမ္ပန္တိ၊
 ယောဂ္ဂါနုကမ္ပဟူသည်ကား၊ ဂေါဇာဒိန္နန္ဒာ၊ အစရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့အား၊ အနုဂ္ဂဟံ၊ သနားပြီးမြောက်ခြင်းကို၊ ဧတေနဓဝေနာတိ၊
 ဧတေနဓဝေနဟူသည်ကား၊ ဣမံနာဓဝေန၊ ဤသို့လျှင်မြန်ခြင်းဖြင့်၊ ဟုံ၊
 သင်နတ်သားကို၊ ဒဿနတော၊ တွေ့မြင်သောကာလမှ၊ ယုဗ္ဗေ၊ မတွေ့သီရှေး
 အဘို့၌၊ အာယာမအာဂမမှ၊ သွားကုန်ပြီ၊ ရတ္တံ၊ မဂ္ဂပဋိပန္နာတံ၊ ရတ္တံ၊ မဂ္ဂပဋိ
 ပန္နာဟူသည်ကား၊ ရတ္တံသံ၊ ညဉ့်၌၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ပဋိပန္နာ၊ သွားကုန်၏၊ ဝိကာ
 လေတိ၊ ဝိကာလေဟူသည်ကား၊ အကာလေအဝေလသယံ၊ အခါမဟုတ်
 သည်၌၊ ဣပ္ပယာတာတိ၊ ဣပ္ပယာတာ ဟူသည်ကား၊ ဣပ္ပယာတာ၊
 မကောင် သဖြင့်သွားမိကုန်၏၊ အပထေ၊ ခရီးမဟုတ်သောသဲကန္တာရ၌၊
 ဂတာ၊ သွားကုန်၏၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အပန္နမဂ္ဂ၊ ချွတ်
 ယွင်းသောခရီးရှိကုန်သော၊ အန္ဓာကုလသတိ၊ အန္ဓာကုလဟူသည်ကား၊
 အန္ဓာဝိယ၊ သူကန်းတို့ကဲ့သို့၊ အာကုလ၊ နှောင့်ရှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂ
 ဇာနသမတ္တဿ၊ ခရီးကိုသိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ပညာစက္ခုနော၊ ပညာ
 မျက်မိ၏၊ အာဘဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ အန္ဓာ၊ ပညာမျက်မိကန်းကုန်၏၊ တတော
 ဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အာကုလ၊ နှောင့်ရှက်ကုန်၏၊ မဂ္ဂသမုဠတပဿ၊
 ခရီး၌တွေ့ဝေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပ္ပန္နဋ္ဌာစ၊ ပျက်သောစိတ်သည်းရှိ
 ကုန်၏၊ ဒိသန္တိ၊ ဒိသံဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓဗ္ဗဒိသံ၊ သွားအပ်သောအရပ်သို့၊
 ယသံဒိသာယံ၊ အကြင်အရပ်၌၊ သိန္နုသောဝိရဒေသော၊ သိန္နုအရပ်သော
 ဝိရအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဒိသံ၊ ထိုသိန္နုအရပ်သောဝိရအရပ်ရှိရာ
 ဒေသကို၊ ပမုဠဝိတ္တာတိ၊ ပမုဠဝိတ္တာဟူသည်ကား၊ သတိပမုဠဝိတ္တာ၊
 သတိတွေ့ဝေသောစိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ တဝဉ္စာတိ၊ တဝဉ္စဟူသည်
 ကား၊ တုဝဉ္စ၊ သင်နတ်သားကိုလည်းကောင်း၊ ယက္ခာတိဇ္ဇန္တံ၊ ယက္ခဟူ

၉၄၄ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သောဤပုဒ်သည်၊ အာလပနံ၊ အာလုပ်ပုဒ်တည်း။ တတုတ္တရိံ၊ ဇိဝိတမာသ
မာနာတိ၊ တတုတ္တရိံ၊ ဇိဝိတမာသမာနာဟူသည်ကား။ ဣတော၊ ဤကလေး၊
ပရံ၊ နောက်၌၊ အမှကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ
ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇိဝိတသံသယော၊ အကြင်အသက်၌ယုံမှားခြင်း
သည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တတော၊ ထိုအသက်၌ယုံမှား
ခြင်းထက်၊ ဥတ္တရိဗ္ဗိ၊ အလွန်လည်း၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ အာသိသန္တာ၊
တောင့်တကုန်သည်၊ အဟုမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒိသ္မာတိ၊ ဒိသ္မာဟူသည်ကား၊
ဒဿနဟေတု၊ မြင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပတိတာတိ၊ ပတိတာ
ဟူသည်ကား၊ ပဟဋ္ဌာ၊ ရှင်လန်းကုန်သည်၊ သုမနာတိ၊ သုမနာဟူသည်
ကား၊ သောမနဿပတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဥဒ္ဓေါတိ၊
ဥဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိတ္တာ၊ တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ အဟုမှ၊
ဖြစ်ကုန်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝါဏိဇေဟိ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဝတ္တိ
ယာ၊ အကြောင်းအဋ္ဌပ္ပတ္တိ ဘုံ၊ ပကာသိတာယ၊ ထင်ရှားပြီအပ်သည်ရှိ
သော်၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ နိဘိဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာ
တို့ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြန်၏။ တာတာ၊ ကုန်သည်တို့၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊
ဘောဂ ဟေတု၊ ဥစ္စာတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သမုဒ္ဒယ၊
သမုဒ္ဒရာ၏၊ ပါရံ၊ ကမ်းတဘက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမဉ္ဇဝဏ္ဏံ၊ ဤသဲခရီးသို့
လည်းကောင်း၊ ဝေတ္တာစရံ၊ ကြိမ်နွယ်တို့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ခရီးသို့
လည်းကောင်း၊ သင်္ကပထံ၊ သစ်ပုတ်ကိုနွှတ်၍သွားအပ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ခရီးသို့
လည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှထပါး၊ နဒိယော၊ ဖြစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတာ
နံ၊ တောင်တို့၏၊ ဝိသမပဒေသာစ၊ မညီမညွတ်သော အရပ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဂ္ဂါ၊ ကူးခတ်ခြင်း၌ခက်ကုန်သော၊ ဝုထုဒိသာ၊
များစွာကုန်သော အရပ်တို့သို့၊ ဂစ္ဆိယ၊ သွားရကုန်၏။ တာတာ၊ ကုန်
သည်တို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆိန္တာ၊ သွားကုန်သော၊ တုမှ၊ သင်
တို့သည်၊ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော မင်းတို့၏၊ ဝိဇိတံ၊ တိုင်းနိုင်ငံသို့၊
ပက္ခန္တိယာန၊ ဝင်ကုန်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတပါးသောနိုင်ငံ၌၊ ဝေရေဇ္ဇကေဝိဒေသဝါ
သိကေ၊ အထူးထူးသော အရပ်၌နေကုန်သော၊ မာနုသေ၊ လူတို့ကို၊ ပေက္ခ
မာနာ၊ ရှုကြည့်ကုန်သူကံ၊ ဂစ္ဆိယ၊ သွားကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊
ဘူတတဟိ၊ ရောက်ပေါက်ကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ သုတံဝါ၊ ကြားဘူး
သည်လည်းဖြစ်သော၊ အထဝါဝိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဒိဋ္ဌိဝါ၊ မြင်ဘူးသည်

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သဒ္ဓိသကပိမာနဝတ္ထု၊ ၃၄၅

လည်းဖြစ်သောယဉ္ဇအန္တရကံ၊ အကြင်ပြီးပွမ်းဘွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တံ၊ ထိုပြီးပွမ်းဘွယ်ကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သုဏောမ၊
 ငါတို့နာပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေး၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကား၊ ပါရိသမုဒ္ဓဿာတိ၊ ပါရိသမုဒ္ဓဿဟူသည်ကား၊ သမုဒ္ဓဿ၊
 သမုဒ္ဓရာ၏၊ ပရတိရုံ၊ ကမ်းတဘက်သို့လည်းကောင်း၊ ဣမဉ္ဇဤဒိသံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏံဝဏ္ဏပထံ၊ သဲခရီးသို့လည်းကောင်း၊ ဝေတ္တံလတာ၊
 ကြိတ်နွယ်တို့ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ အာရေတဗ္ဗတော၊ သွားအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝေတ္တံစရံ၊ ကြိတ်နွယ်တို့ဖြင့်ဖွဲ့၍သွားအပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့လည်း
 ကောင်း၊ သံကုကေ၊ တံသင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခါဏုကေ၊ သစ်ငုတ်တို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ကောဇေတွာ၊ နှက်၍၊ ဂန္တဗ္ဗတော၊ သွားအပ်သည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ကပထမဂ္ဂံ၊ သစ်ငုတ်တံသင်းတို့ကိုနှက်၍သွားအပ်သော
 ခရီးသို့လည်းကောင်း၊ စန္ဒဘာဂါဒိကာပန၊ စန္ဒဘာဂါအစရှိသည်တို့သည်
 ကား၊ နဒိယော၊ မြစ်တို့မည်ကုန်၏၊ ပဗ္ဗတာနဉ္စ၊ တောင်တို့၏လည်း၊ ဝိသမပ္ပ
 ဒေသ၊ မညီမညွတ်သော အရပ်မျက်နှာတို့သို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေံ၊
 ဤသို့၊ ဒုပ္ပါ၊ ကူးခတ်ပေါက်မြောက်ခြင်းငှါ ခဲခက်ကုန်သော၊ ပုထုဒိသာ၊
 များစွာကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့သို့၊ တောဂနိမိတ္တံ၊ ဥစ္စာဟူသော အ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားကုန်
 သောသူတို့သည်လည်း၊ ပက္ခန္တိယာနုပက္ခန္တိတွာ၊ အနုပရိသိတွာ၊ သက်ဝင်
 ကုန်၍၊ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့၏၊ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံသို့၊ တတ္ထ၊
 ထိုတပါးကုန်သောမင်းတို့၏နိုင်ငံ၌၊ ဝိရဇ္ဇကေဝိဒေသဝါသိကေ၊ အထူးထူး
 သောအရပ်၌နေကုန်သော၊ မာနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ပေက္ခမာနာ၊ ကြည့်ရှုကုန်
 ထွက်၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်၏၊ တာတာဝါဏိဇာ၊ အိုးကုန်သည်တို့၊ ဝေံဘူ
 တေဟိ၊ ဤသို့ရောက်ပေါက်ကုန်သော၊ ဝေါတုဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ သုတံ
 ဝါ၊ ကြားဘူးသည်လည်းဖြစ်သော၊ အထဝါဝိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဒိဋ္ဌိဝါ၊
 မြင်ဘူးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံအန္တရကံ၊ အကြင်ပြီးပွမ်းဘွယ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအန္တရိယံ၊ ထိုပြီးပွမ်းဘွယ်ကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ သန္တိကေ၊
 အထံ၌၊ သုဏောမ၊ နာပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ ခိမိ၏၊ ဝိမာနဿ၊
 ဘုံဝိမာန၏၊ အန္တရိယဘာဝံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ တေဟိ၊ ထိုကုန်
 သည်တို့ကို၊ ကထာပေတုကာမော၊ ပြီးပွမ်းပြောဆိုစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုန္နိ
 တိ၊ မေး၏၊ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝပုတ္တေန၊ နတ်သားသည်။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သော၊ ဝါ
 ဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ အာဟံသု၊ ဖြေကြားကုန်၏။ ကုမာရ၊ နတ်
 သား၊ ဣတောဝိ၊ ဤသင်၏ဗိမာန်ထက်သည်း၊ အန္တေရတရံ၊ အထူးသဖြင့်
 ပြီးပွင်းဘွယ်ကို၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နသုတံဝါ၊ ကြားလည်းမကြားစ
 ဘူး၊ အထ၊ ထိုမြို့နယ်၌ဝါ၊ မြင်လည်းမမြင်စဘူး၊ အတိတမနုဿကမေဝ၊
 လူတို့၌ဖြစ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်ကိုလွန်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အနော
 မဝဏ္ဏံ၊ မယုတ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဒိသ္မာန၊
 မြင်ရကုန်၏၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နတပ္ပါမ၊ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်၊ ဧဝ
 ဟာယသံ၊ ကောင်းကင်၌တည်သော၊ ဗဟုတ္တမလျာ၊ များစွာသော ရေပန်း
 ရှိကုန်သော၊ ဗဟုပုဏ္ဏရိကာ၊ များစွာသော ကြာ ပုဏ္ဏရိက်ရှိကုန်သော၊
 ပေါက္ခရညော၊ ရေကန်တို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ဒုမာစ၊
 သစ်ပင်တို့သည်လည်း၊ နိစ္စဗလူပပန္နာ၊ အခါခပ်သိမ်းအဝေး၌ ဖြည့်စုံကုန်
 ၏၊ တေဟိ၊ ထိုသစ်ပင်တို့မှ၊ သုရဘိ၊ ကောင်းမြတ်တင့်တယ်သော၊ ဂန္ဓော၊
 အနံ့သည်၊ အတိဝ၊ အလွန်လျှင်၊ ပဝါယတိ၊ ပြန့်လျှင်၏၊ ကုမာရ၊ နတ်
 သား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝိမာနော၊ ဗိမာန်၌၊ သတမုသိတာသေ၊ အတောင်တရာ
 မြင့်ကုန်သော၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘာ၊ ကျော်မျက်စွဲဖြင့်ပြီးကုန်သော သည်တိုင်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ သိလာပဝါဠာသ၊ ဗလ်ကျော်သန္တာဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊
 ပြီးကုန်သော၊ အာယတံသာ၊ ရှည်သော အမြှောင့်ရှိကုန်သော၊ ထမ္ဘာစ၊
 သည်တိုင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မသာရဂလ္လာမသာရဂလ္လေန၊ ပတ္တမြား
 ပြောက်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ လောဟိတင်္ဂါ၊ ပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီးကုန်သော၊
 ထမ္ဘာစ၊ သည်တိုင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣမေထမ္ဘာ၊
 ဤသည်တိုင်တို့သည်၊ ဇောတိရသာမယာသေ၊ ထွန်းပခြင်း ကိစ္စဖြင့်ပြီး
 ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသည်တိုင်တို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊
 သဟဿထမ္ဘံ၊ တထောင်သော သည်တိုင်ရှိသော၊ အတုလာနုဘာဝံ၊
 မနှိုင်းမယှဉ်နိုင်သော အာနုဘော်ရှိသော၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်
 သည်၊ သာဓုသုန္နရံ၊ ကောင်းမြတ်၏၊ ရတနန္တရံ၊ ရတနာနံရံသည်တိုင်တို့
 နှင့်ယှဉ်သော၊ ကဉ္စနဝေဒိမိသံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ပွတ်တိုင်တို့နှင့်တကွဖြစ်
 သော၊ တပနိယပဇ္ဇေဟိစ၊ ရွှေပြားငွေပြားအစရှိကုန်သော အမိုးတို့ဖြင့်
 လည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၊ ဆန္တိသာဒိတံ၊ မိုးအပ်
 သော၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ဓမ္မောနုဒုတ္တတ္ထံ၊ ဦးသစ်
 သော ဓမ္မနုဒုတ္တကဲ့သို့ ထွန်းတောက်ပသော အရောင်ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုဗိမာန်

၉၁၈

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သေရီသကဓိမာနဝတ္ထု၊ ၃၄၇

၏။ သောသောပဒေသော၊ ထိုထိုအရပ်သည်၊ သုမဇ္ဈော၊ အလွန်ပြေပြစ်ချော
မော၏။ ပါသာဒသောပါန ဗလူပပဇ္ဇော၊ အကြားအကြား၌ ဖြစ်ကုန်သော
ပြာသာဒ်စောင်းတန်းထွေးတိုးတို့၌ ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဒဇ္ဈောစ၊ မြီးမြှိုင်ခန့်သည်လည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂုစ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အလွန်
ထူပသည်လည်းကောင်း၊ သုသင်္ဂတောစ၊ ကောင်းစွာစေ့စပ်သောအင်္ဂါ
အစိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတိဝနိဇ္ဈာနမော၊ အ
လွန်ရှုခြင်း၌ ခန့်သည်၊ မနုဉ္ဇော၊ နှစ်သက်သွယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ကုမာရ၊ နတ်သား၊ ရတနန္တရတ္ထိ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသောဗိမာန်၏အတွင်း၌၊
ဗဟုအန္ဓပါနံ၊ များစွာသောထမင်းအပျော်ကို၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ အန္တ
ရာသင်္ဂဏေန၊ နတ်သမီးအပေါင်းသည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သော၊
ရရဇအာလမ္ပရတုရိယသံဃုဇ္ဈော၊ မရိုးစည်အာလမ္ပရစည်ကြွင်းသောတူ
ရိယာမျိုးတို့၏အသံတို့ဖြင့် ကြွေးကြော်အပ်သော၊ တွံ၊ သင်နတ်သားကို၊
ထုတိဝန္ဓနာယ၊ မြီးမွမ်းခြင်းရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊ အတိဝန္ဓတော၊ မြီးမွမ်းရှိခိုးအပ်
သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿဝဏ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊
နတ်မင်းကြီးသည်၊ နဋညံ၊ နဋညအမည်ရှိသောနတ်တို့၏အရပ်တို့၌၊ မောဒ
သိယထာ၊ မွေ့လျော်ရသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အစိန္တတော၊ ကြံဆခြင်း
၌မတတ်နိုင်သော၊ သဗ္ဗဂုဏောပပဇ္ဇော၊ ခပ်သိမ်းသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့
၌ပြည့်စုံသော၊ သောတွံ၊ ထိုသင်နတ်သားသည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နာရိ
ဂဏပ္ပဗောဓနော၊ နတ်သမီးအပေါင်းနှိုးအပ်သောပီတိသောမနဿရှိသည်၊
ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ မနောရမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ပါးရာဖြစ်သော၊ ဝိမာနပါ
သာဒဝရေ၊ ဗိမာန်ဖြစ်သောပြာသာဒ်၌၊ မောဒသိ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါး၏။
ကုမာရ၊ နတ်သား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒေဝါ၊ ထင်ရှားသောစတုမဟာရာဇ်
နတ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ ယက္ခော၊ ပူဇော်
အပ်သောနတ်သားသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊
ဒေဝိဇ္ဇော၊ နတ်တို့၏သခင်ဖြစ်သောသိကြားမင်းသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သ
လော၊ မနုဿတူတော၊ လူသားစင်စစ်သည်မူလည်း၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊
သတ္တဝါဟာ၊ ထည်းကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊
တံ၊ သင်နတ်သားကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးပါကုန်၏။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အာ
ဗိက္ခ၊ ဖြေကြားဘိလော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကောနာမယက္ခော၊ အဘယ်မည်
သောနတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ထိုကုန်၏။

၀၀

တတ္ထ၊ ထိုဂါတာတို့၌၊ ကုမာရာတိဣမိနာ၊ ကုမာရဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊
 ပဌမဝယေ၊ ပဌမအရွယ်၌၊ ဌိတတ္ထာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝ
 ပုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ သဗ္ဗန္တိဣမိနာ၊ သဗ္ဗဟူသောဤပါဌ်
 ဖြင့်၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကိုလည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုနတ်သား၏၊ ဝိမာန
 ပဋိပန္နဉ္စ၊ ဝိမာန်နှင့်စပ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ပေါက္ခရညောတိ၊ ပေါက္ခရညောဟူသည်ကား၊ ပေါက္ခ
 ရ၊ ကိယော၊ ရေကန်တို့သည်၊ သတမုသိတာသေတိ၊ သတမုသိတာသေ
 ဟူသည်ကား၊ သတဓုတနုဗ္ဗေ၊ အတောင်တရာမြင့်ကုန်သော၊ သိလာ
 ပဝါဠသောတိ၊ သိလာပဝါဠသဟူသည်ကား၊ သိလာယစ၊ ဖတ်ကျောက်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဝါဠသစ၊ သန္တာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖလိကသိလာ
 မယာ၊ ဖတ်ကျောက်ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ပဝါဠမယာ၊ သန္တာဖြင့်ပြီးကုန်သော၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာယတံသာဘိ၊ အာ
 ယထံသာဟူသည်ကား၊ ဒီဃံသာ၊ ရှည်သောအမြှောင့်ရှိကုန်သော၊ အထ
 ဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ အာယတံ၊ ရှည်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အဋ္ဌ
 သောဠသန္တတ္ထိံသာဒိအံသာန္တော၊ ရှစ်မြှောင့်တဆယ့်ခြောက်မြှောင့် သုံး
 ဆယ့်ရှစ်မြှောင့် စသောအမိတ်ရှိကုန်၏။ တေသုပရိတိ၊ တေသုပရိ
 ဟူသည်ကား၊ တေသံတမ္ဘာနံ၊ ထိုသည်တိုင်တို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သာဓု
 မိဒန္တိ၊ သာဓုမိဒံဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဝိမာန်သည်၊
 သုန္ဓရံ၊ ကောင်းမြတ်၏၊ ရတနန္တရန္တိ၊ ရတနန္တရံဟူသည်ကား၊ ရတနတရ
 ဝန္တံ၊ အထူးထူးသောရတနာတို့နှင့်ယှဉ်၏။ ဘိတ္တိထမ္ဘသောပါနာဒိသုနံရံ
 သည်တိုင်စောင်းတန်းအစရှိသည်တို့၌၊ နာနာဝိဇေဟိ၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားပြားရှိကုန်သော၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ရေတနေဟိ၊ ရေတနာတို့နှင့်၊
 ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊ ကမ္ဘနပေဒိမိဿန္တိ၊ ကမ္ဘနပေဒိမိသံဟူသည်ကား၊
 သုဝဏ္ဏမယာယ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ဝေဒိကာယ၊ ပွတ်တိုင်နှင့်၊ သဟိတံ၊
 တကွဖြစ်သော၊ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ခြံရံအပ်သော၊ တပနိယပဇ္ဇေဟိစသာဓုသန္တန္တိ၊
 တပနိယပဇ္ဇေဟိစသာဓုသန္တံဟူသည်ကား၊ တပနိယမယေဟိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီး
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနေကရတနမယေဟိစ၊ များစွာသောရတနာ
 မျိုးတို့ဖြင့်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဆံဒနေဟိ၊ အမိုးတို့ဖြင့်၊ တတ္ထ
 တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သာဒိတံ၊ မိုးအပ်၏။ ဇမ္ဗောန
 ဒုတ္တတ္ထမိဒန္တိ၊ ဇမ္ဗောနဒုတ္တတ္ထမိဒံဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဣဒံဝိမာနံ၊
 ဤဝိမာန်သည်၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဥတ္တတ္ထဇမ္ဗုနဒဘာသုရံ၊

တွေ့ပြီးသောဓမ္မနုဒစ္စစင်ကဲ့သို့တောက်ထွန်းသောအရောင်အသွင်ရှိ၏။
 သုမဇ္ဈာပသာဒသောပါနုဖလူပပန္နောတိ၊ သုမဇ္ဈာပသာဒသောပါနုဖလူပ
 ပန္နောဟူသည်ကား၊ တဿစ၊ ထိုဗိမာန်၏လည်း၊ သောသောပဒေသော၊
 ထိုထိုသောအရပ်သည်၊ သုမဇ္ဈာသုဗ္ဗုမဇ္ဈိတော၊ အလွန်ပြေပြစ်ချောမော
 ၏၊ တေဟိတေဟိအန္တရပါသာဒေဟိ၊ ထိုထိုသို့သောအကြားအကြား၌
 ဖြစ်သောပြာသာဒ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သောပါနုပိသေသေဟိ၊ စောင်း
 တန်းအထူးတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ရေမဏိယေဟိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိကုန်
 သော၊ မလကေဟိစ၊ ပျဉ်ချပ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ယုတ္တော၊ ယဉ်၏၊ ဒဇ္ဈာ
 တိ၊ ဒဇ္ဈာဟူသည်ကား၊ ထိရော၊ မြဲမြံ၏၊ ဝဂ္ဂုတိ၊ ဝဂ္ဂုဟူသည်ကား၊ အဘိ
 ရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းသဏ္ဌာန်တင့်တယ်လှပ၏၊ သမုဂ္ဂတော၊ ကောင်းစွာ
 မြင့်၏၊ သုသံဂတောတိ၊ သုသံဂတောဟူသည်ကား၊ သုဗ္ဗုသံဂတာဝယ
 ဝေါ၊ ကောင်းစွာအချင်းချင်းလျော်ပတ်သောပြာသာဒ်အစိတ်ရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ အညမညာနုရူပပါသာဒါဝယဝေါ၊ အချင်းချင်းအားလျောက်
 ပတ်သောပြာသာဒ်အစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတိဝနိဇ္ဈာနမောတိ၊
 အတိဝနိဇ္ဈာနမောဟူသည်ကား၊ ပတဿရတာဝေ၊ ပြီးပြီးပြန်ရှိသည်
 ၏အဖြစ်သည်၊ သကိဝိ၊ ရှိသော်လည်း၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဩလောက
 နက္ခမာ၊ ဩညှစ်ခြင်းငှါခန့်သည်၊ မနုညောတိ၊ မနုညောဟူသည်ကား၊
 မနောရမော၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးသွယ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရတနန္တ
 ရထိန္တိ၊ ရတနန္တရထိဟူသည်ကား၊ ရတနမယေ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော၊ ဝေါ၊
 တနည်းကား၊ ရတနဘူတေ၊ ရတနာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သာရဘူတေ၊ မြတ်
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗိမာနဿ၊ ဗိမာန်၏၊ အတ္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ဗဟုအန္တ
 ငါနန္တိ၊ ဗဟုအန္တပါနံဟူသည်ကား၊ ပေသလံ၊ ချစ်နှစ်သက်အပ်သော၊ ဗဟု
 တံ၊ များစွာသော၊ အန္တု၊ ထမင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပါနု၊ နတ်၌ဖြစ်သော
 အပျော်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဥလဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ မရဇအာလဗ္ဗရ ထူရိယသံဃု
 ဇ္ဈာတိ၊ မရဇအာလဗ္ဗရထူရိယသံဃုဇ္ဈာဟူသည်ကား၊ မုဒိင်္ဂါဒိနံ၊ မရိုး
 စည်စသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ အာလဗ္ဗရနံ၊ အာလဗ္ဗရစည်စသည်တို့၏
 လည်းကောင်း၊ အဝသိဗ္ဗတူရိယာနုဗ္ဗု၊ ထိုမှကြွင်းသောတူရိယာမျိုးတို့၏
 လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓေဟိ၊ အသံတို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗံ၊ အမြီးစောသိတော၊ ကြွေးကြော်
 အပ်သော၊ အဘိဝန္ဒိတောသိတိ၊ အဘိဝန္ဒိတောသိဟူသည်ကား၊ နမသိ
 တော၊ ရှိခိုးအပ်သည်၊ ဝေါ၊ တနည်းကား၊ ထောပိတော၊ မြီးမွင်းအပ်သည်၊

အသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ထုတိဝန္တနာယာတိ၊ ထုတိဝန္တနာယဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ အဓိန္တိယောတိ၊ အဓိန္တိယောဟူသည်ကား၊ အဓိန္တိယာ
 နုဘာဝေါ၊ မကြံ အပ်မကြံစည်နိုင်သော အာနုဘော်ရှိသော၊ နဋိညန္တိ၊ နဋိညံ
 ဟူသည်ကား၊ ဇေဝံနာမကေ၊ ဤသို့နဋိညအမည်ရှိသော၊ ကိဋ္ဌနဋ္ဌာနေ၊ နတ်
 တို့၏မွေလျော်ပျော်မြူးရာအရပ်၌၊ ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿဝဏ်အမည်ရှိ
 သော၊ မဟာရာဇာ၊ နတ်မင်းကြီးသည်၊ ဟောတိယထာ၊ မွေလျော်ပျော်မြူး
 သကဲ့သို့၊ ဇေဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တံးသင်နတ်သားသည်၊ မောဒသိ၊ မွေလျော်
 စံပျော်ရ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊
 အာသိတိ၊ အာသိဟူသည်ကား၊ အသိဘဝတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဒေဝိန္ဒာတိ၊
 ဒေဝိန္ဒာဟူသည်ကား၊ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိ
 ကြားမင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သလော၊ မနုဿဘူတောတိ၊ မနုဿဘူတောဟူ
 သည်ကား၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ ဘူတော၊ ဖြစ်သည်၊ မနုဿဇာတိကော၊
 လူသားစင်စစ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သလော၊ ယက္ခောတိ၊ ဣမိနု၊ ယက္ခောဟူ
 သောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဒေဝါဒိဘာဝံ၊ ဒေဝစသောအဖြစ်ကို၊ ပုန္တိတွာပိ၊ မေးပြီး၍
 လည်း၊ ယက္ခဘာဝံ၊ နတ်၏အဖြစ်ကို၊ အာသကံ၊ နှာ၊ ယုံမှားရှိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကို၊ ဇာနာပေန္တော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေရိသကောနာမ(လ)
 ရညောတိ၊ သေရိသကောနာမ(လ)ရညောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တာတာ၊
 အိုအမောင်ကုန်သည်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကန္တာရိယော၊ ကန္တာရ၌ဖြစ်
 သော၊ ဝဏ္ဏပထမိ၊ သဲခရီးကန္တာရ၌၊ ဂုတ္တော၊ စောင့်ရှောက်တတ်သော၊ သေ
 ရိသကောနာမ၊ သေရိသကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ နတ်သားသည်၊ အမ္ပိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေဿဝဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်အမည်ရှိသော၊
 ရညော၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး၏၊ ဝစနကရော၊ စကားကိုလိုက်နာ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဣမံပဇေသံ၊ ဤသဲခရီးအရပ်ကို၊ အဘိပါလယာမိ၊ စောင့်ရှောက်
 ကြည့်ရှုရ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဟမ္ပိယက္ခောတိ၊ အဟမ္ပိယက္ခော
 ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ကန္တာရိ
 ယောတိ၊ ကန္တာရိယောဟူသည်ကား၊ အာရက္ခဏတ္ထံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ ကန္တာရေ၊ ခရီးခဲ၌၊ နိယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်၊ ဂုတ္တောတိ၊ ဂုတ္တောဟူ
 သည်ကား၊ ဂေါပကော၊ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သော၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 အဘိပါလယာမိတိ၊ အဘိပါလယာမိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ။

ဣဒါနိယဓုအခါ၌ဝါဏီဇာကုန်သည်တို့သည်၊ တဿ၊ ထိုနတ်သား
 ၏၊ ကမ္ဘာနိကံတို့ကို၊ ပုစ္ဆန္တာမေးလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဓိစ္စ(လ)မနုညန္တိ၊
 အဓိစ္စ(လ)မနုညံဟူ၍၊ အာဟံသုဆိုကုန်ပြီ၊ ၊ ကုမာရ၊ နတ်သား၊ တေ၊
 သင်သည်၊ ဣဒိမာနံ၊ ဤဗိမာန်ကို၊ အဓိစ္စလန္တံ၊ အကြောင်းမရှိဘဲအလိုလို
 ဖြစ်၍ရအပ်သလော၊ တေ၊ သင်အား၊ ပရိဏာမဇံ၊ ညွတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သ
 လော၊ တေ၊ သင်သည်၊ သယံ၊ မိမိအလိုလို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ဥဒါဟု၊
 ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ တေ၊ သင်သည်၊ အာရာမိတေဟိ၊ နှစ်သက်စေအပ်ကုန်
 သော၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ဗိန္နံ၊ ပေးအပ်သလော၊ သတ္ထဝါဟာ၊ တွင်း
 ကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဝါဏီဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊
 မေးပါကုန်၏၊ မနုညံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဣဒိမာနံ၊ ဤဗိမာန်ကို၊ တယာ၊
 သင်သည်၊ ကထံကေနကဿရဏေန၊ အတယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ လန္တံ၊
 ရအပ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
 အဓိစ္စလန္တန္တိ၊ အဓိစ္စလန္တံဟူသည်ကား၊ အဓိစ္စသမုပ္ပတ္တိယံ၊ အကြောင်းကို
 မငဲ့မူ၍ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ယာဒိန္တကံ၊ အလိုကိုငဲ့၍၊ လန္တံ၊ ရအပ်သလော၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပရိဏာမဇံတေဟိ၊ ပရိဏာ
 မဇံတေဟူသည်ကား၊ နိယတိသင်္ဂတိဘာဝပရိဏာတံ၊ မိမိမှတ်ခြင်းဇာတိ
 သဘောတို့ဖြင့်ညွတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သလော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာလ
 ပရိဏာတံ၊ ကာလသို့ညွတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သလော၊ သယံကတန္တိ၊ သယံ
 ကတံဟူသည်ကား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ဒေဝိဒ္ဓိယာ၊ နတ်တို့၏တန်ခိုးဖြင့်၊ တယာ၊ သင်သည်၊
 သယမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သလော၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥဒါဟုဒေဝေဟိဗိန္နန္တိ၊ ဥဒါဟု
 ဒေဝေဟိဗိန္နံဟူသည်ကား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ အာရာမိတေဟိ၊ နှစ်သက်
 စေအပ်ကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပသာဒေဝေ၊ နာ၊ ကြည်ညိုသည်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဿန္တံ၊ စွန့်အပ်သလော၊ ၊

ဣဒါနိယဓုအခါ၌ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ စတုရောဝိ၊ လေးပါး
 အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မကာရေ၊ အပြားတို့ကို၊ ပဇ္ဇိက္ခိဝိတွာ၊
 ပယ်၍၊ ပုညမေဝ၊ ကောင်းမှုကိုသာလျှင်၊ အပဒိဿန္တော၊ ညွှန်ပြလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ နာဓိစ္စ(လ)မနုညန္တိ၊ နာဓိစ္စ(လ)မနုညံဟူသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ ၊ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဣဒိမာနံ၊ ဤ
 ဗိမာန်ကို၊ အဓိစ္စလန္တံ၊ အကြောင်းမရှိဘဲအလိုလိုဖြစ်၍ရသည်၊ န၊ မဟုတ်၊

၃၅၂ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှ-ခုတ်ယာတွဲ၊

မေ၊ ငါ့အား။ ပရိကာမဇံ။ ညွတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ မေ၊ ငါသည်။ သယံ၊ အလိုလို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ မေ၊ ငါသည်။ အရာမိတေဟိ၊ နှစ်သက်စေအပ်ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ အပါပကေဟိ၊ မယုတ်မာကုန်သော။ ဝုညေဟိ၊ ဖြူစင်စေတတ်ကုန်သော။ သကေဟိ၊ ကမ္မေဟိ၊ မိမိ၏ကံတို့ဖြင့်၊ မနုညံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော။ ဣဒံ ဝိမာနံ၊ ဤဝိမာန်ကို၊ မေ၊ ငါသည်။ လန္တံ၊ ရအပ်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ ဝုန၊ တဘန်၊ နာမိစ္စလဒ္ဓန္တိ၊ ဂါထာယံ၊ နာမိစ္စလဒ္ဓံဟူသော ဂါထာ၌၊ ဝုညာမိကမေဝ၊ ကောင်းမှု၏လွန်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တေစတု၊ နေပကာရေ၊ ထိုလေးပါး ကုန်သော အကြောင်းတို့သို့၊ အရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဝုညသမစ၊ ကောင်းမှု၏လည်း၊ ရူပံ၊ သဘောကို၊ ဝုန္တိ၊ သု၊ မေးကုန်၏။ ကုမာရ၊ နတ်သား၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝတံ၊ ကျင့်အပ်သော အကျင့်သည်။ ကိ၊ အဘယ်နည်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်သည်။ ကိ၊ ပန၊ အဘယ်နည်း၊ ကုမာရ၊ နတ်သား၊ အယံ ဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်။ ကိ၊ သသုစိဏ္ဏဿ၊ အဘယ်သို့သောအလေ့အကျင့်၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ သတ္ထဝါဟာ၊ ထုည့်ကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ တံ၊ သင်နတ်သားကို၊ ဝုန္တိ၊ မေးပါကုန်၏။ တယာ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဣဒံ ဝိမာနံ၊ ဤဝိမာန်ကို၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ လန္တံ၊ ရအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ဂါထာ၌၊ ဝတန္တိ၊ ဝတံဟူသည်ကား၊ ဝတသမာဒါနံ၊ ဆောက်တည်၍ ကျင့်အပ်သောအကျင့်သည်၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ သေဠ္ဃစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်သည်။ ။

ဝုန၊ တဘန်၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ တေ၊ ထိုအကြောင်းတို့ကို၊ ပဋိ၊ ခွဲဝိတွာ၊ ပယ်၍၊ အတ္တာနုဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယထူပစိတံ၊ အကြင် အကြင်မိမိသည် ဆည်းပူးအပ်သော၊ ဝုညဉ္စ၊ ကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ မမံ(လ)ဝိမာနန္တိ၊ မမံ(လ)ဝိမာနံဟူ၍၊ အာဘ၊ မိန့်ပြီ။ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဘံ၊ ငါသည်။ ကောသလသနံ၊ ကောသလ တိုင်းသူတို့၏၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရယိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မမံ၊ ငါ့အား၊ ပါယာသိတိ၊ သမညာ၊ ပါယာသိဟူသော အမည်သညာသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ နတ္ထိက၊ မိမိ၊ နတ္ထိကအယူရှိသည်။ ကဒရိယော၊ ကြမ်းတမ်းသော မစ္ဆေရရှိသည်။

ပါပခမ္မောယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ ဥစ္ဆေဒ
ဝါဒီ၊ ဥစ္ဆေဒအယူရှိသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တဒါ၊
ထိုကာလ၌၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ စိတ္တကထိ၊
ဆန်းကြယ်စွာတရားစကား၊ ဆိုပြောဟောတတ်သော၊ ဥဇ္ဇာရော၊ ပြန့်ပြော
ကောင်းမြတ်သောကျေးဇူးတော်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကုမာရကဿပေါ၊ ကု
မာရကဿပအမည်ရှိသော၊ သမဏော၊ စခေါ၊ ရဟန်းသည်လည်း။ အာသိ၊
ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုကုမာရ ကဿပမည်သော ရဟန်းသည်၊ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ အာသသိ၊ ပြောဟော
၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိဗ္ဗိဝိသုကာနိ၊ မှားသောအယူ တည်းဟူသောပြောင့်တံသင်း
တို့ကို၊ ဝိနောဒယိ၊ ပယ်နှုတ်၏၊ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ တံဓမ္မကထံ၊ ထိုတရားစကားကို၊ သုဏိတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဥပါ
သကတ္တံ၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ်သို့၊ ပဋိဝေဒယိသံ၊ ကြားခဲ့ဘူး၏၊ ပါဏာတိ
ပါဏာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အနိန္ဒ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်
မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ ပရိဝဇ္ဇယိသံ၊ ခိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်
ရှောင်ခဲ့ဘူး၏၊ အမန္တပေါ၊ သေအရက်စသော ယစ်မျိုးကို မသောက်စား
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ မုဿ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို၊ နော
စအာဏီ၊ မဆိုး၊ သကေနဒါရေနစ၊ မိမိမယားဖြင့်လည်း၊ တုဗ္ဗော၊ ရောင့်ရဲ
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ မေ၊ ငါ၏၊
ဝတံ၊ ဆောက်တည်အပ်သော အကျင့်သည်၊ တံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
အကျင့်ပင်တည်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်သည်၊ တံပန၊ ထိုဆိုအပ်
ခဲ့ပြီးသော ကောင်းသော အကျင့်၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မေ၊
ငါသည်၊ အပါပကေဟိ၊ မယုတ်မာကုန်သော၊ ပုညေဟိ၊ မိမိတို့၏ဖြစ်ရာ
စိတ် နှိုဖြူစင်စေတတ်ကုန်သော၊ တောဟဝကဓမ္မဟိ၊ ထိုကုသိုလ်ကံတို့
ကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဝိမာန်ကို၊ လန္တံ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ
ဆို၏၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ သုဝိညေယျ၊ မေဝ၊ သိလွယ် သည်သာ
တည်း။ ၊

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ ဇေဝပုတ္တံ၊ နတ်သား
ကိုလည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုနတ်သား၏၊ ဝိမာနဉ္စ၊ ဝိမာန်ကိုလည်းကောင်း၊
ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ကမ္မဗလံ၊ ကံ၏အကျိုး
ကို၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်ကုန်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မဗလေ၊ ကံ၏အကျိုး

၌၊ သန္တံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို၊ ပဝေဒေန္တံ၊ ကြားလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ တော
 အိုအချင်းတို့၊ သပညာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ နရာ၊ လူတို့သည်၊ သစ္စံ၊ မှန်
 သောစကားကို၊ အာဟံသုကိဓု၊ ဆိုကုန်သတတ်၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိကုန်
 သောသူတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ အနုညထာ၊ ဗောက်ပြန်ခြင်းမရှိ၊ ဗုည
 ကမ္မော၊ ကောင်းမှုရှိသောသူသည်၊ ယဟိံ ယဟိံ၊ အကြင်အကြင်သို့သော
 အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်အံ့၊ တဟိံ တဟိံ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊ ကာမ
 ကာမိ၊ အလိုရှိအပ်သော ချမ်းသာကို အလိုရှိတိုင်းရခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 မောဒတိ၊ မွေ့လျောစံလျော်ရ၏။ ယဟိံ ယဟိံ၊ အကြင်အကြင်သို့သော
 အရပ်၌၊ သောကပရိဒ္ဓဝေါစ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ပိုမြည်တန်းရခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝဇေစ၊ သတ်ညွှင်းဆဲခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓေစ၊ နှောင်
 ဖွဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တိလေသောစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောဆင်းရဲ၏
 ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောဘေးရန်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ပါပကမ္မော
 မကောင်းမှုကံရှိသောသူသည်၊ တဟိံ တဟိံ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်သို့၊
 ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ ကဒါပိ၊ တစ်ခုတစ်ခု၌၊ ဒုဂ္ဂတိယာ၊ မကောင်းမှုရှိ
 သောသူ၏ဖြစ်ရာဂတိမှ၊ နမုစ္ဆတိ၊ မလွတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာဒွယံ၊ ဂါထာ
 နှစ်ခုကို၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သောကပရိဒ္ဓဝေါ
 တိ၊ သောကပရိဒ္ဓဝေါဟူသည်ကား၊ သောကောစ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ပရိဒေဝေါစ၊ ပိုကြွေးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တိလေသော
 တိ၊ ပရိတ္တိလေသော ဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တာအနုတ္တုပ္ပတ္တိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောဘေးရန်တည်း။ ၊

ဝေံ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ ကထေန္တေသု ယေဝ၊ ဆိုကုန်
 စဉ်ပင်လျှင်၊ ဝိမာနဒ္ဓါရေ၊ ဝိမာန်တံခါး၌၊ သိရိသရုက္ခတော၊ ကုက္ကိုပင်မှ၊
 ပရိပါကေန၊ ခုင့်ရော်သဖြင့်၊ မုတ္တဗန္ဓနာ၊ အညွှာမှလွတ်သော၊ ပရိပတ္တာ၊
 မှည့်သောအသီးသည်၊ သိပါဠကော၊ အိတ်မှ၊ ပတိ၊ ကျ၏၊ တေန၊ ထိုကျခြင်း
 ကြောင့်၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ သပရိဇနော၊ အသင်းအပင်းနှင့်
 တကွ၊ ဒေါမနဿပုတ္တော၊ နှလုံးမသေခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီ၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့
 သည်၊ သံမုဠ ရူပေါဝ(လ)အဟောသိတိဂါထံ၊ သံမုဠရူပေါဝ(လ)
 အဟောသိဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကုမာရ၊ နတ်သား၊
 ဇနော၊ နတ်အပေါင်းသည်၊ သံမုဠရူပေါဝ၊ တွေဝေသော သဘောရှိသကဲ့
 သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္ထိ၊ မဟုတ္တေ၊ ဤယခုပြောဆိုကြသော ခဏ၌၊

ကလလိကတောစ၊ နောက်ကျ၊ ညွှန်၌ရှိသော ရေသည် နှိပ်စက်အပ်သကဲ့
သို့ညှိုးနွမ်းသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ ကုမာရ၊ နတ်သား၊ ကေန၊
အဘယ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဣမဿဇနဿ၊ ဤသင်၏ကြွေပရိသတ်နတ်
အပေါင်းအားလည်းကောင်း၊ တုယုဉ္ဇ၊ သင်နတ်သားအားလည်းကောင်း၊
အပစ္စယောဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ အဟောသိနုခေါ၊ ဖြစ်
လေသနည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သံမုဠရူပေါဝါတိ၊ သံမုဠ ရူပေါဝ
ဟူသည်ကား၊ သောကဝသေန၊ မိုးရိပ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊
အချင်းခပ်သိမ်း၊ မုဠသဘာဝေါဝိယ၊ တွေဝေသော သဘောရှိသကဲ့သို့၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဇနောတိ၊ ဇနောဟူသည်ကား၊ ဒေဝဇနော၊ အခြံ
အရံနတ်များအပေါင်းသည်၊ အတ္ထိံမဟုတ္တေတိ၊ အတ္ထိံမဟုတ္တေဟူသည်
ကား၊ ဣမတ္ထိံမဟုတ္တမတ္တေ၊ ဤသို့ယခုငါတို့ ပြောဆိုကြသောစကား၊ ကလ
လိကတောတိ၊ ကလလိကတောဟူသည်ကား၊ ကာလလံဝိယ၊ ညွှန်၌ရှိသော
ရေကဲ့သို့၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ကလလံ၊ ညွှန်ကို၊ နိသဝိတဥဒကဘူဟော
ဝိယ၊ ရှိသောရေသည် နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့၊ အာဝိလော၊ နောက်ကျ၊ ၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ ဇနဿိမဿတုယုဉ္ဇာတိ၊
ဇနဿိမဿတုယုဉ္ဇ ဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဣမဿပရိဇနဿစ၊
ဤအခြံအရံ ပရိသတ်အားလည်းကောင်း၊ တုယုဉ္ဇ၊ သင်နတ်သား အား
လည်းကောင်း၊ အပစ္စယောတိ၊ အပစ္စယောဟူသည်ကား၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံး
မသာယာခြင်းတည်း၊ ။

တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊
တာတာ၊ အိုကုန်သည်ကို၊ သိရိသဝနာစ၊ ကုက္ကု၊ တောမှလည်း၊ ဗိဗ္ဗာ၊
နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သုရဘိ၊ ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ ဣမေစဂန္ဓာ၊ ဤအနံ
တို့သည်လည်း၊ သမ္ပဝန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြန့်ပျံ့ထွက်ကုန်၏၊ ဇဝံ၊ ဤသို့သော
နည်းဖြင့်၊ သမ္ပဝါယန္တာ၊ ပြန့်ပျံ့ထွက်ကုန်သော၊ တေဂန္ဓာ၊ ထိုအနံတို့သည်၊
ဗိဝါစ၊ နေ၌လည်းကောင်း၊ ရုတ္တောစ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ တမံ၊ အရံ
ရှောင်ကို၊ နိဟန္တာ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်လျက်၊ ဣဒံမာနံ၊ ဤမိမာန်ကို၊ သမ္ပ
ဝါယန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်ပျံ့ထွက်ကုန်၏၊ တာတာ၊ အိုကုန်သည်
တို့၊ ဣမေသဉ္စခေါ၊ ဤကုက္ကုပင်တို့၏လည်း၊ သိပါဠိကော၊ အသီးအိမ်မှ၊ ဇက
မေကာ၊ တခုတခုတို့သည်၊ ဝဿသတစ္စယေန၊ အနှစ်တရာတို့၏ လွန်
သဖြင့်၊ ဗလန္တိ၊ ကြွေကျကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနုဿကံ၊ လူ၌ဖြစ်
သော၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာသည်၊ အတိတံ၊ လွန်ပြီးတာတာ၊ အိုကုန်

သည်တို့၊ ယဒဂ္ဂေယတော ပဋ္ဌာယ၊ အကြင်အခါမှစ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဣကောယမိ၊ ဤစတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်
 ဖြစ်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဗိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်
 လုံး၊ အသ္မိ၊ ဝိမာနေ၊ ဤဗိမာန်၌၊ ဣတွာန၊ တည်ပြီး၍၊ အာယုက္ခယာ၊ အသက်
 အပိုင်းအခြား၏ ကုန်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပုညက္ခယာ၊ ကံ၏ကုန်
 ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ စရိယံ၊ ရတေရလတ္တံ့၊ တေနဝသောကော
 န၊ ထိုသို့ရတေရအံ့သည်ကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းကြောင့်
 သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမုန္တိတော၊ တွေဝေသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သိရိသဝနာတိ၊ သိရိသဝနာ ဟူသည်ကား၊ သိရိ
 သဝိနတော၊ ကုက္ကိုပင်တောမှ၊ တာတာတိ၊ ဣမိနာ၊ တာတာဟူသော
 ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဝါဏီဇေ၊ ကုန်သည်တို့ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ထုမှာကဉ္စ၊ သင်
 တို့၏လည်းကောင်း၊ မပ္ပဉ္စ၊ ငါ၏လည်းကောင်း၊ ပစ္စက္ခဘူတာ၊ မျက်မှောက်
 သင်ထင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သုရတိ၊ ကောင်းမြတ်
 ကုန်သော၊ ဣမေဂန္ဓာ၊ ဤအနံတို့သည်၊ အတိရိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သုဂန္ဓာယေ
 ဝ၊ ကောင်းသော အနံတို့သည်သာလျှင်၊ သမုန္တိတောစ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 လည်း၊ ပဝန္တိပဝါယန္တိ၊ ပြန်လျှင်ကုန်၏၊ တေဗိဗ္ဗာဂန္ဓာ၊ ထိုနတ်၌ဖြစ်ကုန်
 သောအနံတို့သည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝါယန္တော၊ ပြန်လျှင်ကုန်သည် ရှိသော်၊
 ဣမိဗိမာနံ၊ ဤဗိမာန်ကို၊ သမ္ပဝါယန္တိ၊ ကောင်းစွာ ပြန်လျှင်စေကုန်၏၊ သမ္ပ
 ဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဂန္ဓံ၊ အနံကို၊ ဝါဟာပေန္တိ၊ ယူစေကုန်၏၊ ကေ
 ဝလံ၊ သက်သက်၊ သမ္ပဝါယနမေဝ၊ ကောင်းစွာပြန်လျှင်ကာမျှသည်သာ
 လျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပသာ
 ယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ တမမ္ပိ၊ အရိက်တိုက်ကိုလည်း၊ နိဟန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်
 ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဝါစရေတ္တာစ တမံနိဟန္တာတိ၊ ဒိဝါစရေတ္တာစ
 တမံနိဟန္တာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ၊ ဣမေသန္တိ၊ ဣမေသံဟူသည်ကား၊
 သိရိသဝနံ၊ ကုက္ကိုပင်တို့၏၊ သိပါဋိကာတိ၊ သိပါဋိကာ ဟူသည်ကား၊ ဗေလ
 ကုဋ္ဌလိကာ၊ အသီးအိမ်သည်၊ ဗလန္တိတိ၊ ဗလန္တိဟူသည်ကား၊ ပစ္စိတွာ၊
 ဖြည့်၍၊ ဝဏ္ဏတော၊ အညွှာမှ၊ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုဇ္ဇဘေဒံ၊
 အသီးအိမ်၏ကွဲခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရော၍၊ သိဿတိ၊ အညွှာ၌ကြွင်းကျန်၏၊ မာ
 နုဿကံဝဿသတံ၊ အတိတန္တိ၊ မာနုဿကံဝဿသတံ၊ အတိတံဟူသည်

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သေရီသကဝိမာနဝတ္ထု၊ ၃၅၇

ကား၊ဝဿသတဿ၊အနှစ်တရာ၏၊အတ္တယေန၊လွန်သောအခါ၌၊ဣမဿ
 သိရီဿဿ၊ဤကုတ္တိပင်၏၊သိပါရိကာ၊အသီးအိမ်တို့သည်၊ဖလန္တိ၊
 ကြွေကျကုန်၏၊အယဉ္ဇပလိကာ၊ဤအသီးအိမ်တို့သည်လည်း၊ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ဖလန္တိ၊ကြွေကျကုန်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မဟံ၊ငါအား၊
 မာနုဿကံ၊လျှင်ဖြစ်သော၊ဝဿသတံ၊အနှစ်တရာသည်၊အတိတံ၊လွန်
 ပြီ၊ယဒဂ္ဂယတောပဋ္ဌာယ၊အကြင်အခါမှစ၍၊ကာယမိစ္ဆဇဇမတ္ထိံ၊ဒေဝ
 နိကာယေးဤစတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်၌၊ဥပပန္နောနိဗ္ဗတ္တော၊ပဋိသန္ဓေအား
 ဖြင့်ဖြစ်သည်၊အမိ၊ဖြစ်၏၊မယုဉ္ဇ၊ငါ၏လည်း၊ဒေဝဂဏနာယ၊နတ်
 တို့၏အရေအတွက်အားဖြင့်၊ပဉ္စဝဿသတာနိ၊အနှစ်ငါးရာတို့သည်၊
 အာယု၊အသက်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မေ၊ငါ၏၊
 အာယု၊အသက်သည်၊ဗီယတိ၊ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့လုံးပိုက်၍၊သောက
 ဝဿန၊စိုးရိမ်ခြင်း၏အတွင်းအားဖြင့်၊သံပရဇ္ဇော၊ပြင်းစွာတွေဝေသည်၊
 အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ဣတိဣသံ၊အတ္တံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒသေတိ၊
 ပြု၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ဒိသ္မာနဟံ(လ)ပရန္တိတောသ္မိတိ၊ဒိသ္မာနဟံ
 (လ)ပရန္တိတောသ္မိဟူ၍၊အာဟ၊မိန့်ပြီ၊

အထ၊ထိုအခါ၌၊နံ၊ထိုနတ်သားကို၊ဝါဏိဇာ၊ကုန်သည်တို့သည်၊
 သမဿာသေန္တာ၊သက်သာစေလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ကထံနု(လ)ပုညာ
 တိ၊ကထံနု(လ)ပုညာဟူ၍၊အာဟံသု၊ဆိုကုန်၏၊ကုမာရ၊နတ်သား၊ယေ
 စာဝိခေါ၊အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ဣတ္တရံ၊မကြာမြင့်မီ၊ဥပပန္နော၊ဖြစ်ကုန်
 ၍၊စဝေယျံ၊စုတေကုန်ရာ၏၊ပရိတ္တပုညာ၊နည်းသောသုန်းကံရှိကုန်သော
 တေဝေ၊ထိုသူတို့သည်သာလျှင်၊မရဏံ၊သေခြင်းကို၊ပဋိစ္စ၊အကြောင်းပြု
 ၍၊သောစေယျံ၊နု၊စိုးရိမ်ကုန်ရာသည်မဟုတ်တုံလော၊ကုမာရ၊နတ်သား၊
 ယော၊အကြင်သတ္တဝါသည်၊အတုလံ၊မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ကျေးဇူးရှိ
 သော၊ဝိမာနံ၊ဗိမာန်ကို၊လဇ္ဈ၊ရ၍၊စိရာယ၊စိရကလံ၊ကြာမြင့်စွာသော
 ကာလပတ်လုံး၊ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊အနု
 ဘဝန္တော၊ခံစားလျက်၊တိဋ္ဌေယျ၊တည်ရာ၏၊တထာဝရော၊ထိုအရှင်နတ်
 မင်းကဲ့သို့တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊သော၊ထိုသတ္တဝါသည်၊ကထံကေ
 နကာရဏေန၊အဘယ်ကိုသောအကြောင်းကြောင့်၊မရဏံ၊သေခြင်းကို၊
 ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊သောစေယျံ၊နုခေါ၊စိုးရိမ်ပူပန်ရာအံ့နည်း၊တတ္ထ၊ထိုဂါယာ
 ၌၊ယာဒိသေဟိ၊အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊အပ္ပါယုကေဟိ၊နည်း
 သောအသက်ရှိကုန်သော၊အပ္ပပုညေဟိ၊နည်းသောသုန်းကံရှိကုန်သော

၃၅၈ မိမိနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ၊

သုက္ခိသည်၊ မခဏံ၊ သေခြင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ ဝှဲ၍၊ သောစေတဗ္ဗံ၊ မိုးရိပ်ပူပန်အပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဒိသော၊ သင်နတ်သားနှင့် တူသော၊ ဒဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝ သမ္ပန္နော၊ နတ်၌ဖြစ်သော တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ နဂုဏိဝဿသတံ သဘဿာယုကောပန၊ အနှစ်ကိုးသန်းအသက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော သူသည်ကား၊ ကထံကေနကောရဏေန၊ အတယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ သောစေယျံနု၊ မိုးရိပ်ပူပန်ရာအံ့နည်း၊ နသော ဗိတဗ္ဗမေဝ၊ မမိုးရိပ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း။ ၊

ဒေဝဂုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ တတ္ထကေနေဝ၊ ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားဖြင့်သာလျှင်၊ သမဿာဒသေတွာ၊ သက်သာရာကိုရစေ၍၊ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြေန္တော၊ ဝန်ခံလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေသဉ္စ၊ ထိုကုန်သည်တို့အားလည်း၊ ဥပဒေသံ၊ နည်းဥပဒေသကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ အနုန္တဝိ' (လ) သောတ္ထိန္တိ၊ အနုန္တဝိ' (လ) သောတ္ထိ' ဟူသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ၊ တာတာ၊ အိုကုန်သည်တို့၊ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ယံပေယျဝါစံ၊ အကြင်ချစ်သူပင်သောစကားကို၊ ဝဒေထ၊ ဆိုပေကုန်၏၊ တုမ္ပေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဩဝါဒိတံ၊ ဆိုဆုံးမအပ်သော၊ တဉ္စဝစနံ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ တုမ္ပာကံ၊ သင်တို့အား၊ အနုန္တဝိ'၊ သင့်လျော်လှပေ၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တုမ္ပာကံ၊ သင်တို့အား။ ဩဝါဒိယဉ္စ၊ ဆုံးမသည်ကိုလည်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တုမ္ပေစခေါ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ မနုဿပရိဂ္ဂဟိတေ၊ ဘီလူးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ ဣမဿိ' မရကန္တာရေ၊ ဤသဲခရီး ကန္တာရ၌၊ ယာဝကန္တာရာတိက္ကမာ၊ ကန္တာရကိုလွန်သည်တိုင်အောင်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အနုဂုတ္တာ၊ အစဉ် စောင့်ရှောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်၊ ယေနိန္တိကံယထာရုစိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ တေန၊ ထိုငါ၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်၊ သောတ္ထိ'၊ ချမ်းသာစွာ၊ ပလေထဂန္တိထ၊ သွားကြလေကုန်လော့၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အနုန္တဝိန္တိ၊ အနုန္တဝိ' ဟူသည်ကား၊ အနုန္တဝိကံ၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်၏၊ တုမ္ပာကံ၊ သင်တို့အား။ ဇေတံ၊ ထိုဆုံးမအပ်သောစကားသည်၊ ယုတ္တရူပံ၊ သင့်လျော်သော သဘောရှိ၏၊ ဩဝါဒိယဉ္စမေတန္တိ၊ ဩဝါဒိယဉ္စမေတံ ဟူသည်ကား၊ မေမဟံ၊ ငါအား၊ တုမ္ပေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ဩဝါဒိယံ၊ ဩဝါဒဝသေနဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆုံးမသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဆိုအပ်သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင် စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထို

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သေရီသကဝိမာနဝတ္ထု၊ ၃၅၆

စကားသည်၊ ယုတ္တရုပ်၊ သင့်မြတ်သော သဘောရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မံမသ္မံ၊ ငါအား၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကထံနု
 သောဓေယျာတိအာဓိနာ၊ ကထံနုသောဓေယျာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပေယျ
 ဝါစံပိယဝစနံ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကို၊ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တုမှေကံ၊ သင်တို့အား၊ အနုန္တဝိကံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ပေယျဝါစာယ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကို၊ ယံဝစနံကထံနံ၊ အကြင်
 ပြောဆိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံကထံနံ၊ ထိုပြောဆိုခြင်းသည်၊ တုမှေက
 မေဝ၊ သင်တို့အားသာလျှင်၊ အနုန္တဝိကံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်
 ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ယံပေယျဝါစံ၊ အကြင်
 ချစ်ဘွယ်သော စကားကို၊ ဝဒေထ၊ ဆိုပေကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အနုန္တဝိကံ၊ လျောက်ပတ်သော၊ ဩဝဒိယဉ္စဩဝဒိတဗ္ဗံ ဩဝါဒါနုရူပံ
 ကာတဗ္ဗဉ္စ၊ ဆုံးမအပ်သည်အား လျော်စွာပြုအပ်သော အမှုကိုလည်း၊ မေ
 မယာ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုပြုအပ်သော အမှုဟူသည်၊ ကိံ
 ပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးဘွယ်ရှိသောကြောင့်၊ တုမှေစတာတာ
 တိအာဓိ၊ တုမှေစတာတာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ၊ တတ္ထ
 ပါဌေ၊ ထိုပါဌ၌၊ မယာနုဂုတ္တာတိ၊ မယာနုဂုတ္တာဟူသည်ကား၊ အမနုဿ
 ပရိဂ္ဂဟေ၊ ဘီလူးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ ဣမေဗ္ဗိ၊ မရကန္တာရေ၊
 ဤသဲကန္တာရ၌၊ ယာဝကန္တာရာ တိက္ကမာ၊ ကန္တာရကို လွန်သည်ကိုင်
 အောင်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အနုဂုတ္တာရက္ခိတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ယေနိန္တကံယထာရုမိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ တေန၊ ထိုငါ၏စောင့်ရှောက်
 ခြင်းဖြင့်၊ သောတ္ထိံ၊ ခေမေန၊ ကေးမရှိသဖြင့်၊ ပလေထဂန္တထ၊ သွားကြလေ
 ကုန်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ၊

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝါဏိဓာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ ကတညုတာဝံ၊ သူ
 တပါးတို့၏ကျေးဇူးကိုသိတတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေန္တာ၊ ထင်ရှား
 ပြလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆာ(လ)ဥဇ္ဇာရန္တိ ဂါထံ၊ ဂစ္ဆာ(လ)ဥဇ္ဇာရံဟူသော
 ဂါထာကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကုမာရ၊ နတ်သား၊ နေတ္ထိကာ၊ အမြတ်
 ဥစ္စာဖြင့်အလိုရှိကုန်သော၊ ဥဒ္ဓယံ၊ အမြတ်ဥစ္စာကို၊ ပဗ္ဗယာနာ၊ တောင့်တ
 ကုန်သော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သိန္န၊ သောဝိရတူမိ၊ သိန္န၊ အရပ်သော
 ဝိရအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားကုန်၍၊ ယထာပယောဂါ၊ ယခုသင်၏မျက်မှောက်
 ၌ဝန်ခံခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိပုဏ္ဏဝဂါ၊ ပြည့်စုံသော စွန့်ကြဲခြင်းရှိ

ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဇာရုံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ သေရိသမဟံ၊ သေရိသကနတ်သား အား၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကာဟာမ၊ ပြုပါကုန်အံ့။ ၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယထာ ပယောဂါတိ၊ ယထာပယောဂါဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကတ ပဋိညာနုရူပပယောဂါ၊ သင်၏ဝန်ခံခြင်းအားလျော်သောလုံ့လရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ပရိပုဏ္ဏတဂါတိ၊ ပရိပုဏ္ဏတဂါ ဟူသည်ကား၊ သမတ္တတဂါ၊ ပြည့် စုံသောစွန့်ကြဲခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဇာရဿ၊ ပြန့်ပြောကောင်းမြတ် သော၊ မဟဿ၊ ပူဇော်ခြင်း၏၊ ပရိယတ္တပရိစာဂါ၊ တတ်စွမ်း နိုင်သော စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟန္တိ၊ မဟံဟူသည်ကား၊ ဥဿဝပူဇံ၊ ဝဲ့သဘင် ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကာဟာမ၊ ပြုပါကုန်အံ့။ ၊

ပုန်းတတန်၊ ဒေဝပုဏ္ဏား၊ နတ်သားသည်၊ မဟာကရဏံ၊ ဝဲ့သဘင် ဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိပန္နော၊ ပယ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကတ္တဗ္ဗေသုစ၊ ပြုအပ် ကုန်သော အမှုတို့၌လည်း၊ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့ကို၊ နိယောဓဇန္တော၊ တိုက်တွန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ မာစေဝ(လ)အဓိဋ္ဌဟာထာတိ၊ မာစေဝ(လ) အဓိဋ္ဌဟာထဟူ၍၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ ၊ တာတာ၊ အိုကုန် သည်တို့၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ သေရိသမဟံ၊ သေရိသကနတ်သားအား ပူဇော်ခြင်းကို၊ မာစေဝ အကတ္တ၊ မပြုကုန်လင့်၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ပစ္စာ သိသန္တာ၊ ဘေးမရှိသဖြင့် တောင့်တရာသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယံဝ စနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအကျိုးသည် လည်း၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ တထေဝ၊ ထိုတောင့်တတိုင်းပင်လျှင်၊ ဘဝိဿ တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အကုသိုလ်အမှုတို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇယာထ၊ ကြဉ်ရှောင်ကြကုန်လော့၊ ဓမ္မာနုယော ဂဗ္ဗ၊ ကုသိုလ်ကို အားထုတ်ခြင်းကိုလည်း၊ အဓိဋ္ဌဟာထ၊ ဆောက်တည် ကုန်လော့ ၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယံဝဒေထာတိ၊ ယံဝဒေထ ဟူသည် ကား၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ခေမေန၊ ဘေးမရှိသဖြင့်၊ သိန္နု၊ သောဝိရဒေသံ၊ သိန္နု အရပ်သောဝိရအရပ်သို့၊ ပတ္တိပ္ပ ရောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထ စ၊ ထိုအရပ်၌လည်း၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သော၊ ဥဒ္ဓယံ၊ အမြတ်ဥဋ္ဌာ ဖြစ်သော၊ လာတံ၊ လာဘ်ကို၊ ပစ္စာသိသန္တာ၊ တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္တာမယန္တိ အာဒိနာ၊ ဂန္တာမယံဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင် စကားကို၊ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊ ဝေါတုမ္ဘာကံ၊ သင် တို့အား၊ တထေဝ၊ ထိုတောင့်တတိုင်းပင်လျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တတ္ထံ၊ ထိုတောင့်တခြင်း၌၊ နိက္ကဿိ၊ ယုံမှားကင်းကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်

ကုန်လော၊တုဌေပန၊သင်တို့သည်ကား၊ ဣတော၊ဤအခါမှ၊ ပဌာယ၊ဧၤ၊
ပါဏာတိပါတာဒိနိ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ပါပါနိ၊
ယုတ်ဆာကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊အမှုတို့ကို၊ ပိဝဇ္ဇယာထ ပရိဝဇ္ဇေထ၊ ကြဉ်
ရှောင်ကြကုန်လော၊ ဓမ္မာနုယောဂန္တိ၊ဓမ္မာနုယောဂံဟူသည်ကား၊ ဒါနာ
ဒိကုသလဓမ္မသု၊ခါနအစရှိသော ကုသိုလ်တရားကို၊ အနုယုညနံ၊အတန်
တလဲလဲအာ ထုတ်ခြင်းကို၊ အဓိဋ္ဌဟာထာတိ၊အဓိဋ္ဌဟာထဟူသည်ကား၊
အနုသိက္ခထ၊ အတန်တလဲလဲကျင့်ကုန်လော၊ ဣဒံ၊ဤသို့သောကံတည်၍
ကျင့်ခြင်းသည်၊သေရိသကမဟံ၊သေရိသကနတ်သားအား ပူဇော်သည်
မည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒသေတိ၊ပြု၏။ ။

ယံပနဥပါသကံ၊ အကြင်ဥပါသကာကို၊ အနုဂ္ဂဗျန္တော၊ ခြီးမြှောက်
လိုသည်ဖြစ်၍၊တေသံ၊ထိုကုန်သည်တို့အား၊ ရက္ခာဝရဏံ၊စောင့်ရှောက်
ခြင်းကို၊ကာထုကာမော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊တဿ၊ထိုဥပါသကာ၏၊ဂုဏံ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ကိတ္တေတွာ၊ကြား၍၊ တံ၊ထိုဥပါသကာကို၊ တေသံ၊ထို
ကုန်သည်တို့အား၊ ဥဗ္ဗသန္တော၊ညွှန်ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမာဂါထာပော၊
ဤဂါထာတို့ကို၊ အာဟ၊ဆိုပြီး ၊ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့၊ ဣမသ္မိံသံ
စော၊ဤလူအပေါင်း၌၊ ဗဟုထုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊
သီလဝတူပပန္နော၊ သောက်တည်၍ ကျင့်အပ်သော သီလတို့နှင့် ပြည့်စုံ
သော၊ သဒ္ဓေါစ၊ကံကံ၏အကျိုးကိုလည်း ပသံကြည်ခြင်းရှိထသော၊စင်္ဂီ
စ၊ဗေးလှူခြင်းလည်းရှိထသော၊ သုပေသလောစ၊ သီလကိုလည်းချစ်မြတ်
နိုးခြင်းရှိထသော၊ ပိစက္ခဏောစ၊ ထိုထိုသို့သောအမှု၌လည်း လိနိမာထ
သော၊သန္တုသိတောစ၊ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းလည်း ရှိထသော၊ မုတိမာစ၊
အစီးအပွားတို့ကိုလည်းသိတတ်ထသော၊ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်၊
အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ၊ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသ
ကာသည်၊သဉ္ဇာနမာနော၊သိလျက်၊မသော၊မှန်သောစကားကို၊ နာာဏေ
ယျ၊မဆိုရာ၊ပရူပစာတာယ၊သူတပါးတို့ကိုသတ်ခြင်းငှါ၊န၊စတယေယျ၊
မကြံရာ၊ဝေဘူတိကံ၊သူနှစ်ဦးတို့၏ကွဲပြားသည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော၊
ဝိသုဏံ၊ ဂုဏ်းတို့ကံသော စကားကို၊ နောကရေယျနဝဒေယျ၊ မဆိုရာ၊
သဏ္ဌဉ္စ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်း ဖြစ်သော၊ သဒိလဉ္စ၊ပြေပြစ်သည်လည်း
ဖြစ်သော၊ ဝါစံ၊စကားကို၊ ဘာဏေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ၊ဝါဏိဇာ၊ ဒိုကုန်
သည်တို့၊ သဂါရေဝါ၊ရိုသေခြင်းရှိသော၊ သပ္ပနိသော၊ ထုတ်ဝပ်ခြင်းနှင့်
တကွဖြစ်သော၊ ဝိနိတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော ကိုယ်နှုတ်လည်းရှိသော၊

၂၁

အပါပကောယုတ်မာသောအကျင့်လည်းမရှိသော၊ အမိသိလေ၊ အမိသိလ
သိက္ခာ၌၊ ဝိသုဒ္ဓါ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းလည်းရှိသော၊ သောဇန္တု၊
ထိုသတ္တဝါသည်၊ မာတရဉ္စ၊ အမိကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတရဉ္စာဝိ၊ အဘကို
၎င်း၊ ဓမ္မန၊ တရားသဖြင့်၊ ပေါသေတိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ အရိယဂုတ္တံ၊ စင်ကြယ်
သောအသက် ဖွေးခြင်းရှိ၏ဟူ၍၊ မညေ၊ မှတ်ထင်၏၊ ဝါဏိဇာ၊ အို
ကုန်သည်တို့၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ မာတာဝိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊
ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဘောဂါနံ၊ ဥစ္စာတို့ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ
၏၊ အတ္တဟေတု၊ မိမိဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နပရိယေသတိ၊ မရှာဖွေ
နေကွမပေါ့ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သောမိတ်ရှိသော၊ သော၊ ထိုဥပါသကာ
သည်၊ မာတာဝိတုနဉ္စ၊ အမိအဘတို့၏လည်း၊ အစ္စယေန၊ သေလွန်သဖြင့်၊
ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိယတိ၊ ကျင့်လတ္တံ့၊ ဝါဏိဇာ၊
အိုကုန်သည်တို့၊ ဥဇ္ဇ၊ ဖြောင့်မတ်သော၊ အဝကော၊ မကောက်ကျစ်သော၊
အသဌော၊ မစဉ်းလဲသော၊ အမာယော၊ မတွည့်ပတ်တတ် သော၊ သော၊
ထိုဥပါသကာသည်၊ လေသကပ္ပေန၊ အပ်သောအရိပ်အမြှောက်ဖြင့်၊ နစဝေါ
ဟရေယျ၊ မဆိုရာ၊ တာမိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သုကတကမ္မကာ
ရိ၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ကံကိုပြုလေ့ရှိသော၊ ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရား၌၊
ဥတော၊ တည်သော၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
နက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ လတေထပါယုဏေယျ၊ ရောက်ရာအံ့နည်း၊ ဝါဏိဇာ၊
အိုကုန်သည်တို့၊ တံကာရဏာ၊ ထိုဥပါသကာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ပါ
တုကတော၊ ထင်စွာပြုသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အတ္တနံ
ကိုယ်ကို၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ပါတုကတော၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်၊ အမ္ဘိ၊
ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုမှာ၊ သင်တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရိတဗ္ဗံ၊
ကျင့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ပဿတ၊ ရှုကုန်လော့၊ တုမှာ
သင်တို့သည်၊ တေန၊ ထိုဥပါသကာကို၊ အညတြံ၊ ကြည်၍၊ စေအေဂတာ၊
အကယ်၍ လာကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အနုညေ၊ တော၌၊ အန္ဓာကုလ၊ သူကန်း
ကဲ့သို့နှောင့်ရှက်သော မိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပနဋ္ဌာ၊ ပျက်သောနှလုံးရှိ
ကုန်သော၊ တုမှာ၊ သင်တို့သည်၊ ဣမ၊ ဤသဲကန္တာရ၌၊ တံဝိပ္ပမာနေန၊ ထို
ကန္တာရ၌ဖြစ်သော ဘေးရန်၏ နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရေန၊
တပါးသောဘေးရန်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ လဟုံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ ဘသ္မံ၊ ဘသ္မ
ဘာဝံ၊ ပြော၏အဖြစ်သို့၊ ဘဝေထဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏၊ ဝါဏိဇာ၊

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သေရိသကဝိမာနဝတ္ထု၊ ၃၆၃

ကုန်သည်တို့၊ သပ္ပုရိသေန၊ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ သင်္ဂမော၊ ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဝါက၌၊ သံဃေတိ၊ သံဃေဟူသည်ကား၊ သတ္တသမူဟေ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ဝိစက္ခဏောတိ၊ ဝိစက္ခဏောဟူသည်ကား၊ တတ္ထတတ္ထထိုထိုအမှုကိစ္စ၌၊ ကတ္တဗ္ဗတာယ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသော၊ သန္တု၊ သိတောတိ၊ သန္တု၊ သိကောဟူသည်ကား၊ သန္တု၊ ရှေ့၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းလည်းရှိသော၊ မုတိမာတိ၊ မုတိမာဟူသည်ကား၊ ကမ္မဿကတဉာဏာမိနာ၊ ကမ္မဿကတဉာဏ်အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဣလောကပရလောက ဟိတာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောက၌ ဖြစ်ကုန်သော အစီးအပွားတို့ကို၊ မုနနတော၊ သိတတ်သောကြောင့်၊ မုတိမာ၊ သိတတ်သော၊ သဉ္ဇာနမာနောနမုသာတာဏေယျာတိ၊ သဉ္ဇာနမာနောနမုသာတာဏေယျာဟူသည်ကား၊ သမ္ပဇာနမုသာ၊ သိလျက်မမှန်သောကောင်းကို၊ နဘာသေယျ၊ မဆိုရား၊ ဝေဘူတိကန္တိ၊ ဝေဘူတိကံဟူသည်ကား၊ သဟိတာနံ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်သောသူနှစ်ဦးတို့၏၊ ဝိနာဘာဝကရဏတော၊ ကွဲပြားသည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဘူတိကန္တိ၊ ဝေဘူတိကံဟူ၍၊ လက္ခဏာမိ၊ အောင်သော အမည်ရှိသော၊ ဝိသုဏ်၊ ချောပစ်ဂုဏ်းတို့ကံသောစကားကို၊ နောကရေယျနဝဒေယျ၊ မဆိုရား၊ သပ္ပဋိသောတိ၊ သပ္ပဋိသောဟူသည်ကား၊ ပဋိဿယော၊ ရိုသေထုတ်ဝပ်ခြင်းရှိသော၊ ဂရုဋ္ဌာနိယေသု၊ အရိုအသေ ပြုအပ်ကုန်သော တရားတို့၌၊ နိဝါတဝုတ္တိကတ္တာ၊ နှိမ့်ချသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သောရေစ္စံ၊ ကောင်းသောအမှု၌မွေ့လျော်သောသူ၏ အဖြစ်ရှိသော၊ ပဋိဿေန၊ ရိုသေထုတ်ဝပ်ခြင်းနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သပ္ပဋိသော၊ သပ္ပဋိသမည်၏၊ အမိသီလေတိ၊ အမိသီလေဟူသည်ကား၊ ဥပါသကေန၊ ဧပါယကသည်၊ ရက္ခိတဗ္ဗအမိသီလသိက္ခာယ၊ စောင့်ရှောက် အပ်သော အမိသီလသိက္ခာ၌၊ အရိယဝုတ္တိတိ၊ အရိယဝုတ္တိ ဟူသည်ကား၊ ပရိသုဇ္ဈဝုတ္တိ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိ၏၊ နေက္ခမ္မပေါဏောတိ၊ နေက္ခမ္မပေါဏောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနနိဗ္ဗာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်ကင်းသော စိတ်ရှိသော၊ စရိဿတိ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ စရိဿတိ ဗြဟ္မစရိယံ ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ သာသနုဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာဟော် တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိဿတိ၊ ကျင့်လေ့၌၊ လေသကပ္ပေနာတိ၊ လေသကပ္ပေနဟူသည်ကား၊ ကပ္ပိယလေသေန၊ အပ်သောအရိပ်အ

၂

၉၆၄

ဗိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ရုတ်ယထွေ၊

မြွက်ဖြင့်၊ နစဝေါဟာရေယျာတိ၊ နစဝေါဟာရေယျ ဟူသည်ကား၊ မာယာ
 သာဓဋ္ဌယျဝသေန၊ ဟုညွှတ်ပတ်စဉ်းလဲသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေခံ၊ စကား
 ကို၊ နနိန္ဒာရေယျ၊ မမြွက်ဆိုရာ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတောကိန္တိ လဘောထဒုက္ခန္တိ၊ ဓမ္မ
 ဋ္ဌိတောကိန္တိ လဘောထဒုက္ခံ ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တ နယေန၊ ဆိုအပ်
 ငြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဓမ္မ၊ တရား၌၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်သော၊ ဓမ္မစာရီ၊ တရားကို
 ကျင့်လေ့ရှိသောသူသည်၊ ကိန္တိ၊ ကေနပကာရေန၊ အတယ်သို့သောအပြား
 အားဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ လဘောထပါဝုဏေယျ၊ ရောက်ရာအံ့နည်း၊
 တံကာရဏာတိ၊ တံကာရဏာဟူသည်ကား၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုဥပါသကဿ
 သောအကြောင်းကြောင့်၊ တဿဥပါသကဿ၊ ထိုဥပါသက၏၊ ဟေတု၊
 အကြောင်းကြောင့်၊ ပါတုကတောမိအတ္တနာတိ၊ ပါတုကတောမိအတ္တနာ
 ဟူသည်ကား၊ သယမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အတ္တာနန္တိပိ၊ အတ္တာနံ
 ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ တုမှာကံ၊ သင်
 တို့အား၊ ပါတွာကာသိ၊ ထင်ရှားပြု၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အပစာယမာနော၊ အစိုအသေပြု
 သည်ဖြစ်၍၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ကုဋ္ဌန္တော၊ စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊
 တုမှာပိ၊ သင်တို့ကိုလည်း၊ ကုဋ္ဌာမိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော၊ ဓမ္မမေဝ၊ တရားကိုသာလျှင်၊ စရိ
 တဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ် သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဩဇော၊ ကေထ၊ ကြည့်
 ကုန်လော၊ အညတြတေနိဟဘသ္မိံ ဘဝေတာတိ၊ အညတြတေနိဟဘသ္မိံ
 ဘဝေထဟူသည်ကား၊ တေနဥပါသကေန၊ ထိုဥပါသကာကို၊ ဝိနာ၊ ကြည်၍
 စေအာဂတာ၊ အကယ်၍လောကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣမသ္မိံ၊ မရကန္တာရေ၊ ဤသဲ
 ခရီးကန္တာရ၌၊ အနာထာ၊ ဘိုးကွယ်ရာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဋိသရဏာ၊
 လည်းလျောင်းရာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တသ္မာဘာဝံ၊ ပြာ၏၊ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆေ
 ယျာထ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏၊ တံဝိပ္ပမာနေနာတိ၊ တံဝိပ္ပမာနေနဟူသည်ကား၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပ္ပန္တေန၊ ပစ်ချသဖြင့်၊ ဝဇ္ဇန္တေန၊ ရှုံ့ချသဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇန္တေန၊ ညှဉ်း
 ဆဲသဖြင့်၊ သဟုန္တိ၊ လဟုံဟူသည်ကား၊ သုကရံ၊ အသာလွယ်ကူပရေနာ
 တိ၊ ပရေန၊ ကူသည်ကား၊ အဓိကံ၊ အလွန်အကဲ၊ အညေနဝိ၊ တပါးသော
 နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သပ္ပုရိသေန၊ သူတော်
 ကောင်းနှင့်၊ သင်္ဂမေ၊ ပေါင်းပေါ်ရခြင်းသည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ သုခေါ၊ ချမ်း

သောဏိးဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရေဝိန္နိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်
ခန္တိသောရက္ခေ၊ သည်းခံခြင်းတည်းဟူသော ဂုဏ်၌၊ နိဝိဇ္ဇော၊ တည်သည်
ဖြစ်၍၊ ကေနပိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တခွန်းသောဝကား
ကို၊ ဂုတ္တောပိ၊ ဆိုးသစ်လည်း၊ နပဋိပ္ပရတိ၊ ပြန်ထွန်၍မဂုတ်ခတ်၊ ဣတိ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာမညတော၊ သာမညအားဖြင့်၊ ကိတ္တိတံ၊ ကြားအပ်သော
ဥပါသကာကို၊ သဗ္ဗပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဉာတုကာမာ၊ သိလိုကုန်သော
ဝါလိဘေးကုန်သည်တို့သည်၊ ။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ယဿ၊ အကြင်ဥပါသ
ကာကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣ၊ ဤအရပ်သို့၊
အာဂတော၊ လာရောက်သည်၊ အသိ၊ မြစ်၏၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါ
သကာသည်၊ နာမသော၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကိ၊ ကောနာမ၊ အဘယ်အမည်
ရှိသနည်း၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ ကိဉ္ဇကမ္ဘံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိကုန်
သောအမှုတို့တွင်အဘယ်မည်သောအမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ တဿ၊
ထိုဥပါသကာအား၊ ကိန္နာမဓေယျံ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ တဿ၊
ထိုဥပါသကာအား၊ ကိန္နာမဂေါတ္တံ၊ အဘယ်အနွယ် ရှိသနည်း၊ မယမ္ဘိ၊
အက္ခန္တိတို့သည်လည်း၊ နံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ ဗဒ္ဒုကာမာ၊ မှူးမြင်ခြင်းငှါ
အလိုရှိကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ယဿ၊ အကြင်ဥပါသ
ကာကို၊ ဘုဝံ၊ သင်သည်၊ ပိဟေသိ၊ ချစ်၏၊ မယံ၊ အက္ခန္တိတို့သည်၊ တဿ၊
ထိုဥပါသကာကို၊ လာဘာဟိလာဘာဧဝ၊ ရတော်ကုန်သလျှင်ကတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ။ တတ္ထ၊ လိုဂါယသ္မိ၊
ကိ၊ နာမသောတိ၊ ကိ၊ နာမသောဟူသည် ကား၊ သောဇန္တု၊ သက္ကော၊ အကြင်
သတ္တဝါသည်၊ နာမတော၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကောနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသ
နည် ။ ကိဉ္ဇကရောတိကမ္မန္တိ၊ ကိဉ္ဇကရောတိကမ္ဘံဟူသည်ကား၊ ကသိဝါလိ
ဇာဒိ သု၊ လယ်သုတ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်း အစရှိကုန်သောအမှုတို့တွင်၊ ကိဗိ
သံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ကမ္ဘံ၊ အမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ ကိ၊
နာမဓေယျန္တိ၊ ကိ၊ နာမဓေယျံဟူသည်ကား၊ မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဘတို့
သည်၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကာအား၊ ကတံပန၊ မျှည့်သောအမည်သည်ကား
တိသောဗုဿေတိအာဒိသု၊ တိဿဗုဿအစရှိသည် တို့တွင်၊ ကိ၊ နာမ
ဓေယျံ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ ဘဂ္ဂဝေါဘာဒ္ဒေါဇာတိအာဒိသု၊ ဘဂ္ဂဝ
ဘာရဒ္ဒါ၊ အစရှိကုန်သောအနွယ်တို့တွင်၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကာ၏၊ ဂေါတ္တံ
အနွယ်သည်၊ ကိ၊ ဝါ၊ အဘယ်အနွယ်နည်း၊ ယဿဘုဝံပိဟေသိတိ၊ ယဿ

၉

၃၆၆

ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တုဝံပိဟေသိ ဟူသည်ကား၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ယံ၊ အကြင်ဥပါသကာကို၊ ပိယာဟသိ၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုး၏။ ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ တံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ နာမဂေါတ္တာ ဒိဝသေန၊ အမျိုးအမည် စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒသေန္နော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောကပ္ပကော(လ) သုပေသလောသောတိ၊ ယောကပ္ပကော(လ)သုပေသလောသောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ဝါဏိဇာ၊ ဒိုကုန်သည်ဘိုး၊ ကောန္တ ဗလူပဇိဝိ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းစသောအတတ်တို့ဖြင့် အသက်မွေးသော၊ သမ္ဘဝနာမဓေယျော၊ သမ္ဘဝဟူသောအမည်နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ကပ္ပကော၊ ဆတ္တာသည်ဖြစ်သော၊ ယောဥပါသကော၊ အကြင်ဥပါသကာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဇာနာထ၊ သိကုန်သော၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ပေသိယော၊ စေခိုင်းသောသူတည်း။ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ နံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ မာဝခေါဟိဋ္ဌိတ္ထ၊ မနှိပ်စက်လင့်ကုန်၊ သော၊ ထိုဥပါသကာ သည်၊ သုပေသလော၊ သိသကိချစ်မြတ်နိုး၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကပ္ပကောတိ၊ ကပ္ပကောဟူသည်ကား၊ နှာပိတော၊ ဆတ္တာသည်ဖြစ်သော၊ သမ္ဘဝနာမဓေယျောတိ၊ သမ္ဘဝနာမဓေယျောဟူသည်ကား၊ သမ္ဘဝေါတိ၊ သမ္ဘဝဟူ၍၊ ဇံနာမော၊ ဤသို့သောအမည်ရှိသော၊ ကောန္တ ဗလူပဇိဝိတိ၊ ကောန္တ ဗလူပဇိဝိဟူသည်ကား၊ ကောန္တဉ္စ၊ ပြီးစေတတ်သော အတတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဗလပ္ပ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းအတတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပနိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဇိဝနကော၊ အသက်မွေးသောသူတည်း။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကောန္တနာမ၊ ကောန္တမည်သည်ကား၊ အာဠကာဒိသဗ္ဗာပနတ္ထံ၊ ရှည်သောဆံပင်စသည်တို့ကို ကောင်းစွာထားခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကေသာဒိနံ၊ ဆံပင်စသည်တို့ကို၊ ဥလ္လိခန သာမနံ၊ ရိတ်ခြင်းကို ပြီးစေတတ်သော ဆတ္တာသည်တို့၏အတတ်ဘိုး၊ ပေသိယောတိ၊ ပေသိယော ဟူသည်ကား၊ ပေသကာရကော၊ စေခိုင်းအပ်သောအမှုကို ပြုလုပ်တတ်သော၊ ဝေယျာဝစ္စကရော၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သောသူတည်း။ ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ တံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ သဉ္ဇာနိတွာ၊ သိကြကုန်၍၊ ဇာနာမ(လ)ဥဇ္ဇာရန္တိ၊ ဇာနာမ(လ)ဥဇ္ဇာရံဟူ၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ယံ၊ အကြင်ဥပါသကာကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပဝဒေသိ၊ ဆို၍၊ နံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သေရိသကဝိမာနဝတ္ထု။ ၃၆၇

သည်၊ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဇာနာမသေ၊ သိပါကုန်၏၊ ရုဏတော
ပန၊ ရုဏ်အားဖြင့်ကား၊ ဇေဒသေတိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏ဟူ၍၊ နခေါဇာနာ
မသေ၊ မသိပါကုန်သေး၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တုယှံ၊ သင်၏၊ ဥဠာရံ၊ ကောင်း
မြတ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားတို့၊ သုဟ္မာန၊ ကြားကုန်၍၊ မယဗ္ဗိ၊ အကျွန်ုပ်တို့
သည်လည်းနံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ ပူဇယိဿာမ၊ ပူဇော်ကုန်အံ့၊ တတ္ထ၊
ထိုဂါထာ၌၊ ဇာနာမာတိ၊ ဇာနာမဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်ဥပါသကာကို၊
တံ၊ သင်သည်၊ ဝဇေသိ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဇာနာမ၊ သိပါကုန်ပြီး၊ ဇေဒသေတိ၊ ဇေဒသေ
ဟူသည်ကား၊ ရုဏတောပန၊ ရုဏ်အားဖြင့်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့
သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တယာ၊ အရှင်နတ်သားသည် ကိတ္တိတံ၊ ကြွေး
အပ်၏၊ ဇေတယာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဇေဒသေတိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏ဟူ၍
တံ၊ ထိုဥပါသကာကို၊ နခေါနဇာနာမ၊ မသိပါကုန်၊ တံ၊ ထိုသို့မသိခြင်းသည်၊
ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဟူမူကား၊ အဝိဇ္ဇာသုနောယထာ၊ မသိမလိမ္မာ
သောသူရိက်ကဲ့သို့တည်း၊ ဣတံအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလို
တည်း။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဇေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ တော၊ ထိုကုန်သည်
တို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သို့၊ အာရောပေဘွာ၊ တင်၍၊ အနုသာ
သနတ္ထံ၊ ဆုံးမခြင်း၌၊ ယေကေမိ(လ)ကဒရိယာတိ၊ ယေကေမိ(လ)ကဒရိ
ယာဟူသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝါဏီဇာ၊ ဒရိကုန်သည်
တို့၊ ဣမတ္ထိံသန္တေ၊ ဤလည်းသမား အပေါင်း၌၊ ဒဟရာ၊ ပျိုငယ်ကုန်သော
သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟန္တာ၊ ကြီးရင့်ကုန်သောသူတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ အထဝါ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ မဇ္ဈိမာ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့
သည်၊ ဝိမာနံ၊ ငါ၏ဗိမာန်သို့၊ အာလမ္ပန္တ၊ အာရောဟန္တ၊ တက်ကုန်သော၊
ကဒရိယာ၊ ဝန်တိုဆို၊ ဝိတ် မဇ္ဈေရိတ်ရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ပုညာနံ၊
ကောင်းမှုတို့၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးကို၊ ပဿန္တ၊ ရှုလှည့်ကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
ထာ၌၊ မဟန္တာတိ၊ မဟန္တာဟူသည်ကား၊ ဂုဗာ၊ ကြီးကုန်သော၊ အာ
လမ္ပန္တတိ၊ အာလမ္ပန္တဟူသည်ကား၊ အာရောဟန္တ၊ တက်ကုန်သော၊
ကဒရိယာတိ၊ ကဒရိယာ ဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈရိနော၊ မဇ္ဈေရိ ဝိတ်ရှိကုန်
သော၊ အဒါနသီလာ၊ အလှူဒါနကိုပေးချလေ့မရှိကုန်သောသူတို့သည်။

၃၆၈ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ဆဂါထာ၊ ခြောက်ပါ
ထာတို့ကို၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကေတု၊ သုတ်အတိဓမ္မာဝိနည်းကိုဒုတိယသင်္ဂါ
ဟနာတင် မဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဝုတ္တ၊ မိန့်ဆိုအပ်ကုန်၏။
တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုကုန်
သည်တို့သည်၊ အဟံဝုရေတိ၊ ငါရှေးဦးစွာငါရှေးဦးစွာဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊
တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ တံကပ္ပကံ၊ ထိုဆတ္တာသည် ဥပါသကာကို၊ ပု၊ ကြိတွာ၊
ရှေ့သွားပြု၍၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုကုန်သည်
တို့သည်၊ ဝါသဝဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ မသက္ကသာရံဝိယ၊ ဝိမာန်ကဲ့သို့၊
ဝိမာနံ၊ သေရိသက နတ်သား၏ဝိမာန်ကို၊ အာလမ္ဘိသု၊ အာရောဟံသု၊
တက်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်
သော၊ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ အဟံဝုရေတိ၊ ငါရှေးဦးစွာငါရှေးဦးစွာ
ဟူ၍၊ ဥပါသကတ္ထံ၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဝေဒယိသု၊ ကြားကုန်၏၊
ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရတ၊ ကြဉ်ရှောင်ကုန်
သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ လောကေ၊ လူ၌၊ အဒိန္နံ၊ သူတပါးတို့၏ဥစ္စာ
ကို၊ ပရိဝုဇ္ဈယိသု၊ ခိုးယူခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကုန်၏၊ အမဇ္ဈပ၊ သေအရက်ကို
မသောက်စားကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မုသာစ၊ မှန်သောစကား
ကိုလည်း၊ နေဘာဏိသု၊ မဆိုကုန်၊ သကေနဒါရေန၊ ကိုယ်မယားဖြင့်၊
တုဗ္ဗာစ၊ ရောင့်ရဲကုန်သည်လည်း၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို
ဝိမာန်၌၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့
သည်၊ အဟံဝုရေတိ၊ ငါရှေးဦးစွာငါရှေးဦးစွာဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုကုန်၍၊ ဥပါ
သကတ္ထံ၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဝေဒယိတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ယက္ခေန၊
သေရိသကနတ်သားသည်၊ အနုမတော၊ အနုမောဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်အပ်
သော၊ သတ္ထေဝ၊ ကုန်သည်အပေါင်းသည်၊ ယက္ခိဗ္ဗိယာ၊ သေရိသကနတ်
သား၏တန်ခိုးဖြင့်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ အနုမောဒမာနေ၊ ဝမ်းမြောက်
လျက်၊ ပက္ကာမိ၊ သွားလေ၏၊ ဓနတ္ထိကာ၊ အမြတ်ဥစ္စာကို အလိုရှိကုန်သော၊
ဥဒ္ဓယ၊ အမြတ်ဥစ္စာကို၊ ပတ္တယာနာ၊ တောင့်တကုန်လျက်၊ တေ၊ ထိုကုန်
သည်တို့သည်၊ သိန္နု၊ သောဝီရသူမိ၊ သိန္နု၊ အရပ်၊ သောဝီရအရပ်သို့၊ ဝတ္ထု၊
န၊ ရောက်ကုန်၍၊ ယထာပယောဂါ၊ အဇ္ဈာသယအားလျော်စွာလုံ့လရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဝုဇ္ဈလောဘာ၊ ပြည့်စုံသောလောဘ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အက္ခ
တံအနုပဗ္ဗုတံ၊ တေးရန်တို့သည် မနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ပါဝုလိ
ပုတ္တံ၊ ပါဝုလိပုတ်ပြည်သို့၊ ပစ္စာဂမိသု၊ ပြန်သွား လေကုန်၏၊ သေတ္ထိ

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၀-သေရိသကဝိမာနဝတ္ထု။ ၃၆၉

ဝန္တော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ သံဃာရံ၊
 မိမိအိမ်သို့၊ ဝတ္ထဝါန၊ ရောက်ကုန်၍၊ ပုတ္တေဟိ၊ သားသမီးတို့နှင့်၎င်း၊ ခါရေဟိ
 မယားတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမဏိဘူတာ၊ တကွဖြစ်ကုန်လျက်၊ အာနန္ဒိ၊
 အလွန်ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ ဝိတ္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သည်၊ သုမနာ၊
 ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ပတိတာ၊ ရှင်လန်၊ ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ ဥဗ္ဗာရံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ သေရိသမဟံ၊ သေရိသကနတ်သား
 အားပူဇော်ခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ သေရိသကံ၊ သေရိသကအမည်ရှိ
 သော၊ ပါသာဒကုဋ္ဌာဂါရုက္ခိဋ္ဌာနာဒိသမ္ပန္နံ၊ ပြာသာဒ်ရုလစ်မွန်ချန်ညဉ့်
 နေရာအဝှမ်းရှိသည်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိဝေဏံ၊ တံခါးမုတ်နှင့်ယှဉ်သော
 နေရာကိုလည်း၊ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ မာပယိံသု၊ ဘန်ဆင်းကုန်
 ၏၊ သပ္ပရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ သေဝနာ၊ ဖြစ်ရခြင်းသည်၊
 တောဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မဂုဏာနံ၊ တရား၏
 ကျေးဇူးတို့ကို၊ သေဝနာ၊ ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ မဟတ္ထိကာ၊ များမြတ်သောအ
 ကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေသာ၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကဿ၊
 ဥပါသကာ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကတာနုဂ္ဂဟေန၊ ပြုအပ်ပြီးသောပြီး
 မြောက်ခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဟံပုရေတိ၊ အဟံပုရေဟူသည်ကား၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ပုရိမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဟံပုရိမံ၊ ငါရှေးဦးစွာ၊ အဟံပုရိမံ၊ ငါရှေးဦးစွာ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟမဟံကာရာ၊ ငါရှေးဦးစွာ၊ ငါရှေးဦးစွာဟု ပြုကုန်လျက်၊
 ဣဘိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေတတ္ထသဗ္ဗေဝါတိ၊
 တေတတ္ထသဗ္ဗေဝဟူ၍၊ ဝတ္တာ၊ ဆိုပြီးလျက်၊ ပုန၊ တဖန်၊ သဗ္ဗေဝတေတိ၊
 သဗ္ဗေဝတေဟူ၍၊ ဝစနံ၊ ဆိုပြန်ခြင်းသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထို
 ကုန်သည် တို့သည်၊ ဝိမာနဿ၊ ဝိမာန်ကို၊ အာရုဟနေ၊ တက်ခြင်း၌၊
 ဥဿုတ္တဇေတာ၊ ဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်း ရှိကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာ
 လျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ တံဝိမာနံ၊ ထိုသေရိ
 သက နတ်သား၏ဝိမာန်သို့၊ အာရုဟနေ၊ တက်ရခြင်း၌၊ ကဿမိ၊ တစ်
 တယောက်သောသူအား၊ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်၊ နအဟေသံ

သိ၊မဖြစ်၊ ဣတိဣမဿအတ္ထဿ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒဿနတ္ထံ၊ပြခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ မသက္ကသာရံ ဝိယဝါသဝဿာတိ ဧတ္ထ၊
 မသက္ကသာရံဝိယဝါသဝဿဟူသောဤပါဌ၌၊တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာ
 ဝတိံသာ နတ်ပြည်ကို၊ မသက္ကသာရန္တိစ၊ မသက္ကသာရံ ဟူ၍လည်း၊
 ဝုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ဒေဝဘဝနံ၊ နတ်
 ပြည်ကို၊မသက္ကသာရန္တိ၊ မသက္ကသာရံဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဣပေန၊
 ဤဝါထာ၌ကား၊ သက္ကဘဝနံ၊ သိကြားမင်း၏ တုံဗိမာန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ တေန၊ထို့ကြောင့်၊ မသက္ကသာရံဝိယဝါသဝဿာတိ၊မသက္က
 သာရံ ဝိယဝါသဝဿဟူ၍၊ အာဟ၊ဆိုပြီး၊ အေထ၊ ထိုအခါ၌၊တေဝါ
 ဣစ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ ဝိမာနံ၊ဗိမာန်ကို၊ ပသဝိတွာ၊ မြင်ကုန်၍၊
 ပသန္တိဝိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တဿဒေဝဝုတ္တ
 သ၊ ထိုသေရီသက နတ်သား၏၊ ဩဝါဒေ၊အဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊တည်
 ကုန်၍၊သရဏေသုစ၊သရသာဂုံတို့၌လည်းကောင်း၊သီလေသုစ၊သီလတို့၌
 လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ကည်၍၊ တဿ၊ထိုသေရီသကနတ်သား၏၊
 အာနုဘာဝေန၊အာနုဘော်ကြောင့်၊သောတ္တိန၊ချမ်းသာစွာ၊ ဣန္ဒြိယံ၊အ
 လိုရှိအပ်သော၊ဒေသံ၊အရပ်သို့၊အဂမံသု၊သွားကြလေကုန်၏၊ တေန၊ထို့
 ကြောင့်၊တေတတ္ထသဗ္ဗေဝါတိအာဒိ၊တေတတ္ထသဗ္ဗေဝဤသို့အစရှိသည်
 ကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီး၊ တတ္ထ၊ထိုဝါထာ၌၊အနုမတော၊ဝမ်းမြောက်အပ်
 သော၊ သတ္ထော၊ကုန်သည်အပေါင်းသည်၊ယက္ခိန္ဒိယာ၊ သေရီသကနတ်
 သား၏တန်ခိုးဖြင့်၊ပုနပ္ပုနံ၊အတန်တလဲလဲ၊အနုမေဒမာနော၊ဝမ်းမြောက်
 လျက်၊ပက္ခာမိ၊သွားလေ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယောဇ
 နာခြင်းတည်း၊ ကေန၊အဘယ်သူသည်၊ အနုမတောပန၊ဝမ်းမြောက်အပ်
 လေသနည်း၊ ဣတိဝုန္တယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊
 ယက္ခေန၊ သေရီသကနတ်သားသည်၊ အနုမတော၊ ဝမ်းမြောက်အပ်၏၊
 ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်သည်၊ ပါကဇော၊ထင်ရှား၏၊
 ယထာပယောဂါတိ၊ယထာပယောဂါဟူသည်ကား၊ ယထာအဇ္ဈာသယံ၊
 အလိုအဇ္ဈာသယ အာ၊လျော်စွာ၊ ကတပယောဂါ၊ ပြုအပ်သောလုံ့လရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိပုဏ္ဏသဘာ၊ ပြည့်စုံသောလာဘ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဣတိအယံအတ္ထော၊ဤသို့သောအနက်သည်၊သမိဒ္ဓလာဘာ၊ပြည့်စုံသော
 လာဘ်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အက္ခတန္တိ၊အက္ခတံဟူသည်ကား၊ အနု
 ပဒ္မုတံ၊ဘေးရန်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါဠိလိပုတ္တံ၊ပါဠိလိပုတ်ပြည်သို့၊ ဝါ၊တ

နည်းကား၊ အက္ခတန္တိ၊ အက္ခတံဟူသည်ကား၊ အနာဗာဓံ၊ အနာမရှိသည်
ဖြစ်၍၊ အန္တရာယေန၊ အန္တရာဟံသည်၊ အနုပ္ပိဋ္ဌံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ သံဃာရန္တိ၊ သံဃာရံ
ဟူသည်ကား၊ သကံဂေဟံ၊ မိမိဒိမ်ဝို့၊ သောတ္ထိဝန္တောတိ၊ သောတ္ထိဝန္တော
ဟူသည်ကား၊ သောတ္ထိတာဝေန၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသောအဖြစ်နှင့်၊ ယုတ္တာ၊
ယှဉ်ကုန်သော၊ ခေမိနော၊ တေးမရှိကုန်သော၊ တေးထိုကုန်သည်တို့သည်၊
အာနန္ဒိတိအာဒိတိ၊ အာနန္ဒိဤသို့အစရှိကုန်သော၊ စတုဟိဝိ၊ လေးပါးအပြား
ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သောမနသိတတာဝမေ
ဝ၊ ဝမ်းမြောက်သောအဖြစ်ကိုသာယွင်း၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ သေရိသကံ-တေ
ပရိဝေဏံမာပယိံ သူတိ၊ သေရိသကံ-တေပရိဝေဏံမာပယိံ သဟူသည်
ကား၊ ကဏညုတာယ၊ သူတပါးကျေးဇူးကိုထိတတ်သောအဖြစ်၌၊ ဌတွာ၊
တည်ကုန်၍၊ ပဋိသာဝမောစနတ္ထဉ္စ၊ ဝန်ခံအပ်သောစကားမှလွတ်စေခြင်း
အကျိုးငှါလည်း၊ ဧဝပုတ္တယ၊ နတ်သား၏၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ သေ
ရိသကံနာမ၊ သေရိသကအမည်ရှိသော၊ ပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ ပိုင်းခြားခြင်း၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဏိယတောပေက္ခိတဗ္ဗတော၊ ရှုအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်
ပါသာဒကုဋ္ဌာဂါရက္ခိဋ္ဌာနာဒိသမ္ပန္နံ၊ ပြာသာဒ်ဂုလင်္ဂမွန်ချွန်ညဉ့်နေရာအ
စရှိသည်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပါကာရပရိက္ခိတ္တံ၊ တံတိုင်းဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊
ခွါရကောဋ္ဌကယုတ္တံ၊ တံခါးရုတ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝေဏံကို၊ အေ
ဝါသံ၊ နတ်သား၏နေရာကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီး၊ ဇောဒိသာတိ၊ ဇော
ဒိသာဟူသည်ကား၊ ဇေဒိတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ အနတ္တပဋိ
ဗာဟိတာစ၊ အကျိုးမဲ့ကိုတာ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တသာမိ
ကာစ၊ အကျိုးစီးပွားကိုပြီးစတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
မဟတ္ထိကာမဟာပယောဇနာ၊ များမြတ်သောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံ
သာ၊ များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မဂုဏာနန္တိ၊ ဓမ္မဂုဏာ
နံဟူသည်ကား၊ အဝိပရိတဂုဏာနံ၊ မပေါက်မပြန်သော တရားတော်၏
ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ သေဝနာ၊ ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ဇောဿ၊ တယောက်သော၊
သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ ဟိတတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားအဖို့ငှါ၊ သဗ္ဗေဝသတ္တဘတိ၊
သဗ္ဗေဝသတ္တာဟူသည်ကား၊ သတ္တပရိယာပနွာ၊ တည်း၌အကျိုးဝင်ကုန်
သော၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါ
တို့သည်၊ သုခိနောသုပုတ္တော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ခေမပုတ္တော၊
တေးမရှိခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၊ သန္တဝေါပန

၁၁

၃၇၂ ဗိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဥပါသကော၊ သမ္ဘဝသိတင်းသည်သည်ကား၊ ပါယာသိသး၊ ပါယာသိအ
မည်ရှိသော၊ ဒေဝဂုတ္တသမ္ဘဝ၊ နတ်သား၏လည်းကောင်း၊ တေသံဝါဏိဇာ
နဉ္စ၊ ထိုကုန်သည်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝစနပဋိဝစနဝသေန၊ အတုနဲ့အ
တူညွှန်ပြောဆိုကြသောစကား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဂါထာ
ဗန္ဓု၊ ဂါထာဗန္ဓုကို၊ သုတနိယာမေနေဝ၊ ကြားသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပ္ပ
ဟေတွာ၊ မှတ်သား၍၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှော်
၏၊ ပါယာသိဒေဝဂုတ္တော၊ ပါယာသိနတ်သားသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်
သောသက်တော်ရှိသော၊ သမ္ဘဝတ္ထေရုဿ၊ သမ္ဘဝမထေရ်အား၊ ကထေသိ၊
လျှောက်ထား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပချေတပါးသောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊
ဆိုကုန်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ယသတ္ထေရုပရုခါ၊ ယသထေရ်အမျိုးရှိ
ကုန်သော၊ မဟာထေရာ၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဒုတိယသင်္ဂီတိယံ၊
ဒုတိယသင်္ဂီယနာတင်သောအခါ၌၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂီယနာသို့၊ အာရောစ
သုံးတင်ကုန်ပြီ၊ သမ္ဘဝေါပန ဥပါသကော၊ သမ္ဘဝဥပါသကာသည်ကား၊
မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု
၍၊ အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏၊ သေရိသက
ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ သေရိသကဝိမာနဝတ္ထု၏အခွန်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။

၇-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၁-သုနိက္ခိတ္တဝိမာနဝတ္ထု။

ဥစ္စမိဒံမဏိထူဏံဝိမာနန္တိဣဒံဝိမာနံ၊ ဥစ္စမိဒံမဏိထူဏံဝိမာနံဟူသော
ဤဝိမာနဝတ္ထုသည်၊ သုနိက္ခိတ္တဝိမာနံ၊ သုနိက္ခိတ္တဝိမာန ဝတ္ထုတည်း၊
တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊
ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနသမ
ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနိ
မထေရ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်ဒေသစာရိကို၊ စရန္တော၊ ကြွသွားသည်
ရှိသော်၊ တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဥပဂတော၊ ရောက်
တော်မူ၏၊ တသ္မိဉ္စခဏေ၊ ထိုခဏ၌လည်း၊ အညဘရော၊ တယောင်သော၊
ဒေဝဂုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိမာနန္တိ၊ ဝိမာနခွါရေး၊ ဝိမာနတံခါး၌၊

ဦးစော၊ ရပ်လျက်၊ အာဟသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂဿနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဿနံ
 မထေရ်ကို၊ ဒိသွားမြင်၍၊ သဗ္ဗဘကါရဝဗဟုမာနေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော
 ရိသေခြင်းမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသကံမိတွား၊ အနီးသို့ချဉ်းကပ်၍၊
 ပဉ္စပတိဗ္ဗတန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်၊ ပဉ္စတွားရှိခိုး၍၊ အဇ္ဈတိ၊ လက်
 အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟ၊ ခြီးမြှောက်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ကိရ၊ အဆင့်ကြားတူးသည်
 ကိုဆိုပြီးအံ့သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊
 ကဿပ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ကဿပ ရှင်တော်ဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သရီရ
 ဓာတုယော၊ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို၊ ပက္ခိဝိတွား၊ ထည့်၍၊ ယောဇနိကေ၊
 တယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကနကယူပေစ၊ ရွှေစေတီကိုသည်၊
 ဧတေ၊ ပြုလုပ်တည်ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ စတဿောပရိသာ၊ လေးပါး
 သောပရိသတ်တို့သည်၊ ကာလေကာလေ၊ အခါအခါ၌၊ ဥပသကံမိတွား၊
 ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဂန္ဓပုပ္ဖရူမာဒိတိ၊ နံသာပန်း အချိုးအထုံအစရှိသည်တို့
 ဖြင့်၊ စေတိယေ၊ စေတီတော်၌၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကဗျောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုစေတီတော်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊
 ဥပါသကာသည်၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည်၊ ပုပ္ဖပူဇံ၊ ပန်းပူ
 ဇော်ခြင်းကို၊ ကတွားပြု၍၊ ဂတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ တေဟိ၊ ထို
 တပါးသော သူတို့သည်၊ ပူဇိတဋ္ဌာနေ၊ ပူဇော်ရာအရပ်၌၊ ဓုန္နိက္ခိတ္တာနိ၊
 မကောင်းသဖြင့်ထားအပ်ကုန်သော၊ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဒိသွားမြင်၍၊ တဗ္ဗေ
 ဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ တာနိ၊ ထိုပန်းတို့ကို၊ သမ္ပဒေ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊
 ဌပေန္တော၊ ထားလျက်၊ သန္နိဝေသဝသေန၊ စုဝေးညီညွတ်သည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဒဿနိယံ၊ ရှာဖွယ်ရှိသော၊ ပါသာမိကံ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော၊
 ဝိဘတ္တိဝိသေသယုတ္တံ၊ တော်နီခြင်းအထူးနှင့် ယှဉ်သော၊ ပုပ္ဖပူဇံ၊ ပန်းပူ
 ဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ကတွာစပန၊ ပြုပြီး၍ကား၊ ဇေတံအာမ္ဗေဏံ၊
 ထိုအာရုံကို၊ ဂဗ္ဘေန္တော၊ ယူလျက်၊ သက္ကုဇဏ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်
 တော်တို့ကို၊ အနုဿရိတွား၊ အာနိတလဲလဲအောက်မေ့၍၊ ပသန္နိဝိတ္တော၊
 ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကို၊ ဟဒယေ၊ ရှလုံး
 ၌၊ ဌပေယိ၊ ထား၏။ ။

☞ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို့၌၊ ကာလံ၊ သေ
 ခြင်းကို၊ ကတွားပြု၍၊ တဿေဝကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ အာနု
 ဘာဂေန၊ အာနုဘော်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံ

သာနတ်ပြည်၌၊ နှိဒသယောဇနိကေ၊ တဆွဲနှစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိ
 သော၊ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ အဿ၊ ထိုနတ်သား
 အား၊ မဟာနူဘာဝေါ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ မဟာ
 ပရိဝါရော၊ များသော အခြံအရံရှိသည်လည်းကောင်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ပြီးတံကာရကံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တတ္ထိ၊ ခဏအညတ
 ရောဒေဝဝုတ္တော၊ (ပ)၊ အဋ္ဌာသိတိ၊ တတ္ထိ၊ ခဏအညတရော ဒေဝဝုတ္တော
 (ပ)၊ အဋ္ဌာသိဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုနတ်သားကို၊
 အာယသ္မာ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊
 ယထာလဒ္ဓ သမ္ပတ္တိကိတ္တနမုခေန၊ အကြင်အကြင်ရအပ်သော စည်းစိမ်
 ချမ်းသာသိုကြားခြင်းကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ ကတသုစရိတကမ္မံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော
 သုစရိတ်ကုသိုလ်ကံကို၊ ဣမာဟိဂါယာဟိ၊ ဤဂါယာတို့ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး
 တော်မူ၏။ မဟာနူဘာဝ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝ၊ နတ်
 သား၊ မဏိဝုဏ်၊ ပတ္တမြားသည်တိုင်ဖြင့်ပြီးသော၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊
 ဣဒံဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်သည်၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်၏။ တဿ၊ ထိုဗိမာန်၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်း
 အရှည်သည်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ နှိဒသယောဇနာနိ၊ ထဆွဲ
 နှစ်ယူဇနာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေဠု၊ ချီလထမ္ဘာ၊ ကျောက်မျက်
 ရွဲသည်တိုင်ရှိကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာ၊ ပြန့်ပြောကုန်သော၊ သတ္တသတ၊ ခုနစ်
 ရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ကုဋ္ဌာဂါရာ၊ ဂုလပ်မွန်ချွန်တို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ တဿံတဿံဘုမ္မိယံ၊ ထိုထိုသို့သောမြေအရပ်၌၊ ချစ်ရတ္တတာ၊
 နှစ်သက်ဘွယ် သောအခင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဘာ၊ တင့်တယ်ကောင်း
 မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ အန္တ၊ သိ၊ နေ
 ၍၊ ဂန္ဓပါနံ၊ အနံရှိသောအဖျော်ကို၊ ဝိဝသိစ၊ သောက်လည်းသောက်၏၊ သုဒ္ဓ
 ဘောဇနံ၊ စင်ကြယ်သောဘောဇဉ်ကို၊ ခါဒတိစ၊ သုံးလည်းသုံးစား၏၊ ဝဂ္ဂ၊
 ချိုသာသောအသံရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဏာစ၊ စောင်း
 တို့သည်လည်း၊ ပဝဒန္တိ၊ မြည်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသင်၏ဗိမာန်၌၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ခုသ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမ
 ဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏသန္ဓာ၊ ရွှေတန်ဆာ
 တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ နာရီယောစ၊ နတ်သမီး တို့သည်လည်း၊
 နစ္စန္တိ၊ ကမြူးကုန်၏။ မဟာနူဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ
 သော၊ ဝေဒ၊ နတ်သား၊ ကေန၊ အဘယ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ တောမိ
 သော၊ ဤသို့သတောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊

ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ အဘယံကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣ၊ ဤ၊ နတ်ပြည်၌၊
လတ္တ၊ မာန်၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊ သုစရိတ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣန္ဒြိယံ၊
ပြည့်စုံသနည်း၊ ကေန၊ အဘယံကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ မနသောပိယေ၊
မိတ်ဖြင့်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ယေ၊ ကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝောဂါစ၊
အသုံးအဆောင်တို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ မဟာနူဘာ
ဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝ၊ နတ်သား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ မနုဿဘူတော၊ လူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ရှိ
သော်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ ယခု၊ အဘယံကောင်းမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး
သနည်း၊ ကေန၊ အဘယံကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဇလိယာ
နူဘာဝေါ၊ ဤသို့ထွန်းတောက်ပသောတန်ခိုးရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
ကေန၊ အဘယံ ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝဇ္ဈန္တာစ၊ အရောင်
အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊
ပဘာသတိ၊ ထွန်းပစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်
သော၊ သောပိဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုအရှင်
မဟာမောဂ္ဂလာန်အား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောကံကို၊
ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ကထေသိ၊ ဖြေကြား၏၊ တံ၊ ထို
အကြောင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သင်္ဂီတိကာရာသင်္ဂီ
ယနာတင် ဆရာမြတ်တို့သည်၊ အာဟံ၊ ခပိုကုန်၏၊ မောဂ္ဂလာနေန၊
မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထို
နတ်သားသည်၊ အတ္တမနေ၊ နှစ်သက်သောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊
ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊
အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ မဟာနူဘာဝ၊ ကြီးသောတန်ခိုး
အာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊
ရှေးဘဝ၌၊ သုဂတဿ၊ ကောင်းသော လာခြင်းရှိတော်မူသော၊ ကဿ
ပဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပေ၊ စေတီတော်၌၊ ပူဇောကရုဏဋ္ဌာနေ၊
ပူဇော်ခြင်းကိုပြုရာအရပ်၌၊ ဓုန္နိက္ခိတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်သော၊
မာလံ၊ ပန်းကို၊ သုနိက္ခိဝိတွာ၊ ကောင်းစွာထားခြင်းကြောင့်၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊
တည်၍ခြင်းကြောင့်၊ မဟိဒ္ဓိကောစ၊ ကြီးမြတ်သောတန်ခိုးရှိသည်လည်း
ကောင်း၊ မဟာနူဘာဝေါစ၊ ကြီးမြတ်သော အာနုဘော်ရှိသည် လည်း
ကောင်း၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်

၃၇၆

ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တို့နှင့်၊ သမင်္ဂီဘူတောစ၊ ပြည့်စုံသည်လည်း၊ အမှီဖြစ်၏။ ။မဟာနူဘာဝ၊
 ၀၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေန၊ ထို
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ဇတာဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊ ဝရဏ္ဏာ၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ဣမ၊ ဤတာ
 ဝတိ၊ သာနတ်ပြည်၌၊ လဗ္ဘမာနံ၊ ရအပ်သော၊ သုစရိတဖလံ၊ သုစရိတ်
 ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်။ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တေန၊ ထိုကံကြောင့်၊ မေ
 တပည့်တော်အား၊ မနုဿောဝိယာ၊ စိတ်သည်ချစ်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊
 ယေကေစိ၊ အသုံးစုံကုန်ကုန်သော၊ ဘောဂါစ၊ အသုံးအဆောင်တို့သည်
 လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ။မဟာနူဘာဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရားအား၊ အက္ခာမိ၊ ဖြေ
 ကြား၏၊ မနုဿာဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ တပည့်တော်
 သည်၊ ယံသုညံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တေန၊ ထို
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဧဝံဇလိတာနူဘာဝေါ၊
 ဤသို့ထွန်းတောက်ပသော အာနုဘော်ရှိသည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ ဝရဏ္ဏာစ၊ အရောင်အဆင်းသည်
 လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊
 ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေကြား၏၊ ။
 တတ္ထ၊ ထိုဂါတာ၌၊ ဒုန္နိက္ခိတ္တံမာလန္တိ၊ ဒုန္နိက္ခိတ္တံမာလံဟူသည်ကား၊ စေတိ
 ယေ၊ စေတိတော်၌၊ ပူဇာကရုဏာဌာနေ၊ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုရာအရပ်၌၊ နိရုန္တ
 ရဋ္ဌပနာဒိနာ၊ အခြားမလတ် တစပ်ဘည်းထားခြင်းအစရှိသော၊ ရစနာဝိ
 သေသေန၊ စီရင်ခြင်းအတူးဖြင့်၊ အဋ္ဌပေတွာ၊ မထားမှု၍၊ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ နိက္ခိတ္တတာယ၊ ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ သုဠ၊ ကောင်း
 စွာ၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝါတေနဝါ၊ လေသည်
 မူလည်း၊ ပဗ္ဗိသံဟရိတွာ၊ ရရုံး၍၊ ဒုန္နိက္ခိတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်
 သော၊ ဗုပ္ဖံ၊ ပန်းကို၊ သုနိက္ခိဝိတွာတိ၊ သုနိက္ခိဝိတွာဟူသည်ကား၊ သုဠ၊
 ကောင်းစွာ၊ နိက္ခိဝိယ၊ ထား၍၊ ရစနာဝိသေသေန၊ စီရင်ခြင်း အတူးဖြင့်၊
 ဒဿနိယံ၊ ရွာတွယ်တနန်းရှိသော၊ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုတွယ်ကို ဆောင်
 သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိက္ခိဝိယ၊ ထား၍၊ ပတိဋ္ဌပေတွာတိ၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ
 ဟူသည်ကား၊ ဝိဘတ္တိ ဝိသေသာ ဒိဝသေန၊ ဝေတန်ခြင်း အတူးအစရှိ
 သည်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဗုပ္ဖံ၊ ပန်းကို၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ဝါ၊

၃-သုနိက္ခိတ္တဝဂ်-၁၁-သုနိက္ခိတ္တဝိမာနဝတ္ထု၊ ၃၇၇

တနည်းကား၊ တံပုဗ္ဗံ၊ ထိုပန်းကို၊ နိက္ခိပေန္တော၊ ထားသည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊
စေတီယံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ မမသန္တာနေ၊
ငါ၏သန္တာန်၌၊ ကုသလဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ
၍၊ ဣဝံ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ၁။ သုနိက္ခိတ္တ ဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ သုနိက္ခိတ္တ
ဝိမာနဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၂။ သတ္တမဝဂ္ဂ
ဝတ္ထုနာ၊ သတ္တမဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

နိဂမနုအဖွင့်၊

☞ စ၊ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာ၏အပြီးအဆုံး၊ နိဂုံးစကားကိုအားထုတ်ပဦး
အုံး၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောသဒ္ဓါအစဉ်အနက်အစဉ်ဖြင့်၊
သဗ္ဗလောကဟိတာဝဟာ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို
ရှုက်ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ယောဇေသနာ၊ အကြင်ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဒေသ
နာတော်သည်၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်သမီးနတ်သားတို့၏၊ ဝိမာနာဒိသမ္ပတ္တိ၊
ဝိမာန်အစရှိသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုဝိမာန်
အစရှိသောစည်းစိမ်၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို
လည်းကောင်း၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ပကာသယန္တိ၊ ပြုလျက်၊ အပ္ပ
ကာနံ၊ အနည်းငယ်မျှဖြစ်ကုန်သော၊ ကာရာနန္တိ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောအ
ဆောင်အဦးတို့သည်လည်း၊ စိတ္တဓေတ္တသမ္ပတ္တိယောဂင်္ဂတာ၊ စိတ်၏ကြည်
ညိုခြင်းအပ္ပမံဂုရိုလ်၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ဥဇ္ဈိရေဖလတံ၊ ပြန်
ပြောသောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြပေတတ်၏၊
တံဒေသနံ၊ ထိုဝိမာနဝတ္ထု၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ကထာဝတ္ထု၊ ကုသလ၊
စကားတည်းဟူသောအကြောင်းအရာ၌ လိမ္မာတော်မူကုန်ထသော၊ သု
ပရိညာတဝတ္ထုကား၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတည်းဟူသောအကြောင်း
ကိုကောင်းစွာသိမြင်ကုန်ထသော၊ မဟေသယော၊ သိလက္ခန်အစရှိသော
ဂုဏ်အထူးကိုရှာဖွေလေ့ရှိကုန်သော မဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဝိမာန
ဝတ္ထု၊ ဣတ္ထေဝ၊ ဝိမာနဝတ္ထုဟူသောအမည်ဖြင့်သာလျှင်၊ ခုန့်ကနိကာယသို့၊
ခုန့်ကနိကာယ၌၊ ယံသင်္ဂါယမိံသု၊ အကြင်သင်္ဂါယနာတင်ကုန်ပြီ၊ ။
တဿာဒေသနာယ၊ ထိုဝတ္ထု၊ ဒေသနာတော်၏၊ အတ္ထံ၊ ပါဠိတော်၏အနက်

၃၇၀

ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မြတ်ကို၊ ပကာသေတံ၊ ထင်ရှားပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပေါရာဏဋ္ဌကထာနယံ၊
 အဋ္ဌကထာသရာအစရှိကုန်သော ရှေးဆရာ မြတ်တို့၏ နည်းဥပဒေသကို၊
 သဒ္ဓိဿာယ၊ ကောင်းစွာအမှီပြု၍မယာ၊ ငါသည်၊ ယာအတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊
 အကြင်အနက်၏ဖွင့်ရာဖွင့်ကြောင်းအဋ္ဌကထာကို၊ သမေဓန္တိ၊ ကောင်းစွာ
 အားထုတ်အပ်ပြီ။ ၊ ဘတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ၌၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်
 အားလျော်စွာ၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောဝိမာနဝတ္ထု၌၊ ပရမတ္ထာနံ၊ မသော်
 မပြန်ကောင်းမြတ်သောအနက်တို့ကို၊ ပကာသနာ၊ ထင်ရှားပြတတ်သော
 ကြောင့်၊ နာမတော၊ အမည်အားဖြင့်၊ ပရမတ္ထဒီပနီနာမ၊ ပရမတ္ထဒီပနီအမည်
 ရှိသော၊ အနာကုလဝိနိစ္ဆယာ၊ မနှောင့်ရှက်သောအဆုံးအဖြတ်ရှိသော၊
 သာသံဝဏ္ဏနာ၊ ထိုဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာသည်၊ ဘာဏဝါရတော၊ ဘာဏ
 ဝါရအားဖြင့်၊ သတ္တရသမတ္တယ၊ တဆဲ့ခုနစ်ဘာဏဝါရအတိုင်းအရှည်ရှိ
 သော၊ ပါဠိယာ၊ ပါဠိဖြင့်၊ ပရိနိဋ္ဌာနံ၊ တက်ဝန်းကျင်မှမကြွင်းမကျန်ပြီးဆုံး
 ခြင်းသို့၊ သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်လတ်ပြီ။ ၊ ဣတိဝေယထာဂုတ္တနယေန၊ အကြင်
 အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တံပကာရဏံ၊ ထိုဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌ
 ကထာကျမ်းကို၊ သင်္ခရောဇ္ဇန၊ ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်သော၊ မယာ၊ ငါ
 သည်၊ ယံတံပညံ၊ အကြင်ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သောကုသိုလ်ကို၊ အဓိဂတံ၊
 ရအပ်ပြီ၊ တဿပညဿ၊ ထိုဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာကျမ်းကိုအားထုတ်
 ရသောကုသိုလ်၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်းသတ္တိအာနုဘော်ဖြင့်၊ လောက
 နာထဿ၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်းဟူသောသာသနာတော်သို့၊ ဝိသုဒ္ဓါယ၊
 သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာသော၊ သီလာဒီပနီပတ္တိယာ၊ သီလအစရှိသော အ
 ကျင့်ပုဒ်ပတ်ဖြင့်၊ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ဟိတေသိနော၊ အကျိုးစီးပွားကိုရှာဖွေလေ့ရှိကုန်သည်၊
 ဝိမုတ္တိရသဘာဝိနော၊ နိဗ္ဗာနခတ်တည်းဟူသောမြတ်သောကိစ္စရသအ
 တို့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ၊ လောကသ္မိ၊ လူသုံးပါး
 ၌၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ ဘုရားမြတ်၏သာသနာတော်သည်၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်
 စွာသောကာလပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌတု၊ ကောင်းကင်နေလဝင်းဝင်းပသို့တည်ပါ
 စေသော်၊ တသ္မိံသာသနေ၊ ထိုဘုရား၏ သာသနာတော်၌၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံး
 စုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ နိစ္စံ၊ အခါမပြတ်၊
 သဂါရဝါရိသေခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ၊
 ဒေဝေါပိ၊ မိန့်မင်းသည်လည်း၊ ကာလေန၊ ရွာသင့်သောမိန့်မင်းဥတုကာ

ဇာတိ၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဿထု၊ ရွာသွန်စေသတည်း၊ ဇာတိပ္ပတိ၊ မြေကြီး
 သေဌ်နင်းပြည်ရှင်မင်းသည်၊ သဒ္ဓပ္ပနိရုဏော၊ မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါး၌
 ပျော်မွေ့သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဓမ္မနေဝ၊
 တရားဖြင့်သာလျှင်၊ ပဿာသထု၊ ဆုံးမကမြစ်တော်မူစေသတည်း၊ ဗဒ
 ရုတိတ္ထ ဝိဟာရဂါသိနာ၊ ဇီးပင်ရောက်ရာ ဆိပ်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေ
 လေ့ရှိသော၊ အာစံရိယဓမ္မပါလေန၊ ဆရာဖြစ်သောဓမ္မပါလမထေရ်သည်၊
 ကတာ၊ ပြုအပ်သော၊ ဝိမာနဝတ္ထု၊ အတ္ထဝတ္ထုနာ၊ ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိတော်၏
 အနက်အဖွင့်အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

ဝိမာနဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုကိယတွဲပြီး၏။

